

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

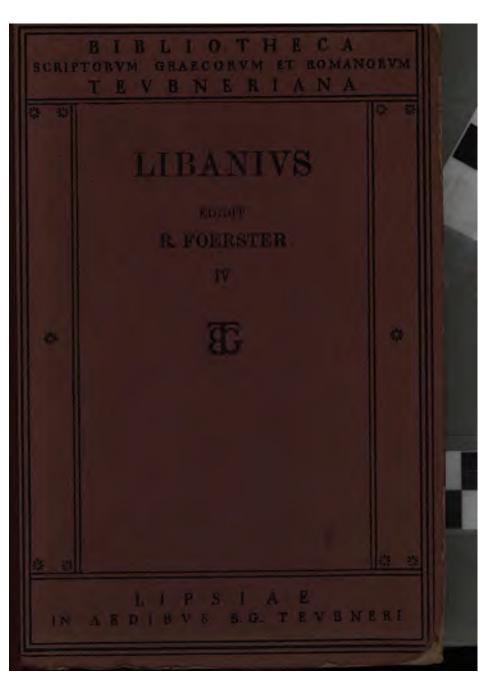
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/









LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. IV.

OBATIONES LI-LXIV.





LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMVIII.

323223

YEASEL DECREATE

Printed in Germany.

LIPSIAR . TVPIS R. G. TEHRNER).

EUGENIO BORMANN

S.

• 1.0

PRAEFATIO.

En quartum volumen, quo orationes ad finem perducuntur. Quae eo continentur, sunt quidem varii argumenti, sed omnes non solum ad personas Libanii ipsius, amicorum, adversariorum, sed etiam ad historiam quarti saeculi imprimisque genium aevi Theodosiani penitus cognoscendum gravissimae.

Addenda et corrigenda paginae sequenti tradidi.

Voluminibus quinto sexto septimo declamationes comprehendentur. Quae harum agmen ducet, utpote quae cum orationibus maxime cognata sit, apologia Socratis iam in eo est ut typis mandetur.

Scribebam Vratislaviae Nonis Novembribus anni MCMVII.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

p. 64, 15 cum φ έχθοδς θεοίς quod scribendum conieci cf.

p. 351, 13 τοὺς θεοῖς έχθοούς.

p. 84, 10 μαθείν pro λαβείν frustra scribendum coniecit Rogge Lib. Socr. apol. p. 65 not. 128. cf. t. III 50, 4 R τὸν δὲ ἔλαττον (scr. ἐλάττω) λαμβάνοντα.

p. 111, 20 cum ἀπράγμονα cuius loco Cobetus ἀπόμονα coniecit cf. etiam p. 274, 7 συμφορά δε μεγίστη βίος ἀπράγμων

p. 128, 10 locum Epicharmi Libanius etiam clarius p. 489, 11 respexit.

p. 176, 25 pro 39 legas 432.

p. 176, 38 sq. Quae praeter Libaniana et Demosthenica in codice Cantabrigiensi Musei Fitzwilliamensis 229 leguntur, ea nuper per incomparabilem Montacutii Rhodesii James liberalitatem describere mihi licuit dataque occasione publici iuris facere in animo est.

p. 202 not. 1. Dissertatio Caroli Gladis quam propediem prodituram esse dixi interim hoc titulo: 'De Themistii Libanii Iuliani in Constantium orationibus', Vratislaviae anno MCMVII

edita est.

p. 202 not. 4. Cf. Gladis l. l. p. 20 sq.

p. 241, 21 in apparatu critico pro | scribendum 21, post 164 comma ponendum et ante "ras 9—10 litt I" inserendum: "ante φράττων".

p. 267, 11 ἐν ante Ὀρεσθίδι typothetae culpa omissum est.
 p. 317 in commentario ad lin. 1 inter 9 et R inseras: "et
 t. IV 736, 6".

p. 419, 2 pro "quattuordecim" legas "quindecim".

ad p. 442, 8 sq. conferas ep. Aesch. Socr. 14, 2 p. 619, 44 ed. Hercher.

Denique hac occasione utor ad lectores commonefaciendos in orationibus quae ad Iulianum spectant tomi secundi XII (p. 1sq.), XIII (p. 46sq.), XVI (p. 155sq.), XVII (p. 181sq.) accedere quidem ad codices a me adhibitos Ambrosianum D 39 saeculi XIV excuntis, qui fugerat auctorem indicis manur scripti bibliothecae Ambrosianae, quem unum adire licuit, priusquam catalogus Martinii et Bassii imprimeretur, sed vitiosiorem eum esse quam ut in censum vocetur. Cf. p. 407sq.

Initium faciunt quarti voluminis orationes duae scriptae contra eos qui lucri gratia vel domos magistratuum ingrediebantur vel iis iudicantibus assidebant. In quibus non solum propositum sed etiam tractandi ratio atque argumentorum ordo, quin etiam singulae sententiae tantopere congruunt, ut eundem finem habere eodemque fere tempore scriptae esse dicendae sint. Quod Reiskius Anim. t. V p. 141 (= ed. t. III p. 108) fieri potuisse dicit ut prior oratio ad Valentem, altera ad Theodosium scripta sit, nullo pacto probari potest. Prior vero est oratio LI inscripta κατά των προσεδρευόντων τοῖς ἄργουσιν. hac potius commentatus est atque adumbravit Libanius, oratione altera LII inscripta κατὰ τῶν εἰσιόντων paucis omissis multo plenius et luculentius persecutus est. Prior vix ad Theodosium ipsum missa est. Altera vero, ut iam Gothofredus perspexit, mortis Cynegii ita mentionem facit p. 47,3 sq., ut non ita multo post hanc id est post annum 388 scripta esse dicenda sit. Cf. t. III p. 425 not. 1.

Fortasse suasione sua Libanius aliquid apud imperatorem effecit; nam legis qua εἴσοδοι εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς vetitae sunt ipse paulo post in oratione LIV πρὸς Εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν t. III p. 167,6 R mentionem fecit.

Oratio πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν non, ut Morellus dixit quin etiam inscripsit, ad Iulianum, sed ad Theodosium paulo post annum 388, eodem fere, th videtur, tempore quo oratio XLIX ὑπὲρ τῶν βουλῶν¹) conscripta, qua Libanius imperatorem monuit, ut genus istud hominum quod quamvis occasionem magistratibus assidendi capessere consueverat hoc facere lege vetaret, non plane 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed in eclogas quamvis-paucas recepta est.

Codices quibus ad nostram aetatem pervenit, sunt hi 14:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 331. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.

2. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 438. Vide t. I p. 59 sq. et t. III p. 208.

3. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 142. Vide t. I p. 44 sq. et 69 et t. III p. 208.

4. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 156.

Vide t. I p. 220sq. Contuli.

- 5. Mutinensis gr. CLXXXI saec. XV fol. 21. Vide t. II p. 48 sq.
- 6. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 224. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
- 7. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 222. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 8. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino descriptus fol. 251. Vide t. I p. 415 sq. et t. III p. 120.
- 9. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 322. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 178^v. Vide t. I p. 211 sq. et 392.

¹⁾ Cf. t. III p. 425 not. 1. Etiam Sieversius p. 193 et 204 orationem post annum 388 scriptam dixit.

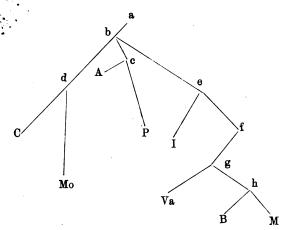
11. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 246. Vide t. I p. 209 sq. Contuli.

12. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 126. Vide t. I p. 214 sq. et t. III p. 208.

13. Barberinus Π 41 (= B) saec. XV fol. 221°. Vide t. I p. 24 sq. et 236. Contuli,

14. Marcianus gr. 437 (≠ M) saec. XV fol. 167°. Vide t. I p. 213 sq. et 236. Contuli.

Qui omnes sunt prioris familiae. Codices Laurentianum, Vaticanos 939 et 84, Mutaensem, Neapolitanum, Urbinatem missos feci, uspote quibus nullo detrimento careri possit. Vaticanus 84 e Palatino descriptus est, Laurentianus et Vaticanus 939 ad fontem communem cum Chisiano, Mutinansis cum Monacensi 101, Neapolitanus cum Vaticano 81, Urbinas cum Barberino et Marciano 437 redeunt 1. Necessitudinis autem vinculum quo reliqui codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma ante oculos ponet:



Unum locum Macarius Chrysocephalus excerpsit2).

¹⁾ Cf. t. III p. 208. 2) Cf. t. I p. 351.

Oratio "e Bavaricae manuscripto codice Bibliothecae" i. e. ex apographo¹) codicis Monacensis 101 anno 1610 Parisiis in lucem protracta est a Fed. Morello editione quae hunc habet titulum: "Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν κατά τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄργουσι. Libanii Sophistae et Quaestoris ad Iulianum Imp. Oratio adversus Adsessores Magistratuum. Graece nunc primum prodit e Mss. Cod. Bibl. Bavaricae. Fed. Morellus recensuit, publicavit, Latine vertit ac notis illustravit. Parisiis $MDCX^{2}$)."

Quae paucissimis notulis omissis repetita est ab eodem Libanii operum tomo secundo p. 191-201 et ex hoc a Iacobo Gothofredo editione Coloniae Allobrogum anno 1631 foras data, cuius titulum pretiumque t. III p. 357 indicavi⁸). Utriusque editionis — nam Gothofredus textum Morellianum paucissimis locis leviter correxit4) — vitia permulta Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 116-126 divinando sanavit, plura ope codicum Augustani et Monacensis 101 editione quae ab uxore prelis commissa est t. II p. 588-610. In hanc etiam Notae Gothofredi et pleraeque 'Animadversiones' ipsius transierunt.

¹⁾ In praefatione Lutetiae Id. Ian. A. S. MDCX subscripta Morellus: Haec (oratio) inquit quasi gemma inter Libanii scripta latuit hactenus, cum in bibliothecis nostris et privatis desideraretur: sed optimi, generosissimi, eruditiss. proceres Germani e luculentissimo Bavaricae Bibliothecae penu erutam et descriptam nobiscum liberalissime communicarunt ad secundi voluminis Libanianorum operum apparatum, cui iam incumbimus.

²⁾ Editio hodie rarissima, cuius exemplari quod olim apud Calvarios prostabat uti mihi licuit, continet primum versionem latinam (p. 1-19) et procemium (p. 20-22 = opp. t. II p. 201), deinde textum graecum (p. 1—19) et σχόλια στοχαστικά (p. 19—20).

³⁾ Textus graecus cum versione latina paginis 106—126 continetur, 'Notae' p. 33—37 subiunctae sunt. Repetita est haec editio in Iacobi Gothofredi operibus iuridicis minoribus Lugduni Batavorum anno 1733 foras datis col. 439—456.

⁴⁾ In fine 'Notarum' p. 38 lectiones varias coniecturasque Morelli indicavit.

LI.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΔΡΕΤΌΝΤΩΝ ΤΟΙΣ ΑΡΧΟΥΣΙΝ.

Β. Π 590 1. Πολλών, ὧ βασιλεῦ, γεγενημένων μοι ποὸς σὲ λόγων ὑπὲρ μεγάλων τε καὶ σπουδαίων πραγμάτων 5 πανταχοῦ σε καὶ προσέχοντα λαβών καὶ ποὸς τὰς παραινέσεις ἡδέως ἐσχηκότα καὶ νῦν εἰσῆλθον ὑπὲρ ἀξίων Β. Π 591 φροντίδος | καὶ οὐδὲν ἐλαττόνων ἢ 'κεῖνα ποιησόμενος τοὺς λόγους. αἰτῶ δὴ παρὰ τῶν θεῶν ἰκανῶς τε δυνηθῆναι διδάξαι καὶ πεπεικότα σε καὶ δόξαντα 10 εὖ φρονεῖν ἐνθένδε ἀπελθεῖν.

C = Codex Chisianus

Mo = Monacensis gr. 101

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

 I_{-} = Marcianus append. XCI 2

Va = Vaticanus gr. 81

B = Barberinus II 41M = Marcianus gr. 437

3 cf. p. 25,4 sq.

¹ $\nu\gamma'$ ante πρὸς C sed ξδ' in marg in ras m², A, καὶ οδτος M rubr πρὸς τὸν βασιλέα om B βασιλέα] αὐτὸν I 2 ἄρχουσι APIB λε post ἄρχουσι B rubr 3 πρὸς σὲ reposui e libris

πρός σε edd 7 φροντίδας $Mo\mid$ 'κεΐνα P sed 'eras κεΐνα CAIVa

2. Ο μαι δη πάντας αν δμολογήσαι δύο ταῦτα τῶν την άρχην ύμιν συνεχόντων είναι τὰ μέγιστα, την τε τῶν ὅπλων ἰσχὺν καὶ τὴν τῶν νόμων. ὧν ἡ μὲν τῶν πολεμίων περιείναι ποιεί, παρά δε των έστι των δικαίων τυγγάνειν. αὐτοῖς δέ γε τοῖς νόμοις δεῖ δικα- ι στών τών α λέγουσιν έκεινοι ποιησόντων. οὐ γαρ δή χείρες οὐδὲ πόδες είσι τοῖς νόμοις, οὐδ' εί τις αὐτοὺς καλέσειεν, ούτ' ακούσονται βοώντος ούτ' αφίξονται βοηθούντες. βοηθούσι δέ γε διά των δικαζόντων. των δ' άνθρώπων τοὺς μὲν ποιεῖ δικαίους δ φόβος, τοὺς 10 δε το δοῦναι δίκην βελτίονας. 3. κρατουμένων μεν οὖν τῶν πολεμίων καὶ τῶν νόμων κρατούντων εὐδαίμοσιν έστιν είναι εί δε έπτηγότων έκείνων έν τοῖς νενικηκόσι τούς πολεμίους ήττῶτο τῶν ἀδίκων τὰ δίκαια, πόλεμός τις ούτος έν τοῖς δμοφύλοις ετερος, ώς ιδ μικρου είναι κέρδος τὰ ἀπὸ τῶν ὅπλων. εἰ μὲν οὖν οἶόν τ' ἦν εἶναι πανταγοῦ τὰ ὑμέτερα σώματα, τῶν άργόντων οὐδεν ἂν τούτων ἔδει τῶν ἐπὶ τὰ ἔθνη παρ' ύμῶν πεμπομένων ἄπασιν ύμῶν τοῖς δικαζομένοις ἀπογρώντων, ώσπερ αὐτῆς τῆς τοῦ ἡλίου λαμπάδος. ἐπεὶ 20 δὲ τοῦτο οὐχ οἶόν τε, δι' έτέρων αὐτοῖς έφεστήκατε

¹ cf. p. 26,5 sq. 20 cf. t. I 533,4. Eur. Ion. 1467. Soph. Ant. 879

καὶ διὰ τῆς ἐκείνων γνώμης ὑμεῖς τὰς ψήφους τίθεσθε.
τούτους τοίνυν, εἰ καὶ λίαν εἶεν βέλτιστοι καὶ βούλοιντ' ἄν ἀμύνειν τοῖς δικαίοις, ἔστι τὸ κωλύον καὶ
τὴν ἀκρίβειαν ἀφαιρούμενον. τί τοῦτο;

R II 592 4. | Πολλοί τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς ἀξιοῦσιν αύτοῖς ἀνεῷχθαι καὶ τὰς αύτῶν οἰκίας ἀφέντες έν έκείναις διατρίβουσιν εύθυς ήριστηκότες έκεῖσε χωοούντες αποσειόμενοι τον ύπνον δν το ηριστηκέναι ποιεί. και οι μεν ετ' αριστώντων ήκοντες κάθηνται 10 κάτω λαλούντες ούτως, ώστε έκείνους αισθάνεσθαι. τοῦτο δέ έστιν ἢ προεξαναστῆναι τοῦ τέλους ἢ σὺν ἀηδία μέχρι τοῦ τέλους έλθεῖν. καὶ πρόσεστιν ὕπνου στέρησις. οίς δ' ύπηρξε και υπνου τι δέξασθαι, βοαίς ταϊς των ήκόντων άφυπνίζονται μαλλον ή ταϊς παρά 15 των παιδαγωγών οί παϊδες. ούτως ανέστραπται τὸ πραγμα καὶ τὸ ἄρχειν τῶν ἀρχομένων ἐστίν. 5. έσπέ-R II 593 ρα | καὶ λύγνος, καὶ οὐδὲν μᾶλλον ἀπέρχονται. άλλὰ καὶ λουτρον το τῶν ἀρχόντων αὐτοῖς, ώστ' ἐκείνοις μηδε πράξαι τι των αναγκαιων ενείναι. Επειτα 20 ξωθεν ήμον πρόφασιν μεν έπλ προσρήσει, τη δ' άληθεία τὰ συμφέροντα σφίσι τῶν δικαίων δυνατώτερα

⁷ cf. p. 28,7 sq. 10 cf. p. 28,10 sq. 15 cf. t. III 296,1; t. I 113,12 18 cf. p. 28,19 sq.

¹ καὶ om Mo Mor Got | ὁμᾶς Μο 2 τοίννν Μ sed τοί in ras m² 3 κωλύον? cf. ad t. III 480,9 6 αὐτοῖς ΜοΡΙναΒΜ Μοτ Got | αὐτῶν Ρ sed ' e ' corr m² αὐτῶν ΜοΑΙνα Μοτ Got . 10 κάτω — αἰσθάνεσθαι in marg Μο² | χαλοῦντες Μο Μοτ Got | ὅστ' Re | αἰσθάνεσθαι ἐκείνους Ι μὴ αἰσθάνεσθαι coni Μοτ . 13 τί ΙΒ | "παὶιπ δράξασθαι" Re, quod probat Cobetus Μίσς. 155, at cf. t. IV 167, 25 R . 14 ταῖς (1) om Ι . 18 προσξέρχονται λοντρὸν coni Μοτ | τὸ om Μο Μοτ Got | ὡς Μοτ Got 19 μὴ δὲ ΜοΑΡΙΒ 20 τῷ προσφήσει Μοτ Got | ἀληθῆ Ι

ποιήσοντες. ύπες γας ων τη προτεραία δείλης ήσαν διειλεγμένοι, ταῦθ' ἦκον ἀπαιτήσοντες.

- 6. Τὰς τοίνυν εἰσόδους ταύτας ἀπάσας, ὁ βασιλεῦ, νόμιζε κατά τῶν νόμων εἶναι καὶ διὰ ταύτας πολλούς μεν δικαίως διώκοντας ήττησθαι, πολλούς δε άδίκως τ κεκρατηκέναι. Εν δε τούτοις βοσκήματα, ανδράποδα, γη, δανείσματα, δεσμοί, δεσμών λύσεις. καὶ γὰο εί τίς έστιν ἄρχων οίος αίδεισθαι τὸ δίκαιον, πολλά ἂν ποιήσειεν ἄνθρωπος πολύν γρόνον προσκαθήμενος καί μακράς ἐπφδὰς ἐπάδων καὶ γειρῶν καὶ γονάτων ἁπτό- 10 μενος καὶ ἐπαίνους ὑπισγνούμενος καὶ κακῶς ἐρεῖν απειλών. είθ' δ μεν εν μεσω κάθηται κατά τον νόμον, οί δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ ἐῶσιν εἶναι δικαστήν. πῶς γάρ αν είη δικαστής νυττόμενος ένθεν καὶ ένθεν, όπως ή χάρις έχοι πλέον τοῦ νόμου;
- 7. Γίγνεται δέ τι | καὶ τοιοῦτον ἐν τοιούτοις, R II 594 ά βασιλεύ. λέγουσι μέν τινες οὐδὲν τοιοῦτον πρὸς τον δικαστήν, φασί δε είρηκεναι, καί δ μισθός ώμολόγηται. εἶτ' ἐλθὼν φήσας εἰρηκέναι τι παρακάθηται τῷ δικαστῆ τὴν ψῆφον ἀναμένων, κατὰ δὲ τὸ δίκαιον 20 έκείνης ένεχθείσης μισθόν απαιτεί ψήφου δικαίας πεπονηκώς οὐδεν οὐδε γε φθεγξάμενος.
- 8. Καὶ τοῦτο δεινὸν μέν, άλλ' οὐχ οἶον έκεῖνο τὸ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον νικᾶν ἀξιοῦν οἶς συναγωνίζονται. 24 ην γὰρ μη δῶς, φησί, την χάριν, οὐκ οἴσεις R Η 595

³ cf. p. 29,1 sq. 10 cf. p. 36,2 sq. 11 cf. p. 50,6

⁴ διαταύτας Ι 5 ήττᾶσθαι CMo Mor Got 6 "malim ταύταις" Re 12 τον om M 13 δ' Re | και ένθεν om Got | 16 γίνεται CBM edd | τούτοις Mo Mor Got 19 τί I 21 πεποιηκώς ΙΜ

τὰ βέλη τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος. πάντως δὲ ἐπιτήδειον ή άγορά χωρίον τοῖς τὰ τοιαῦτα τοξεύουσιν. είτ' από των τοιούτων απειλών χάριτες πονηραί καί ψῆφοι τράπεζαί τε λαμπραί τοῖς παρά τῶν κεκρατηε κότων πεμπομένοις. οὐ γὰρ αὐτῶν γε τῶν τρυφώντων άναλισκόντων. και έστιν αὐτοῖς τὸ μετὰ τὰς πρώτας θύρας ἀεὶ μεστὸν Ιχθύων, κεραμίων, ὀρνίθων, τῶν άλλων δσα δαῖτα δύναται ποιεῖν. κομίζεται δὲ πολλά πολλαχόθεν, τὰ μὲν ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, τὰ δὲ ἐξ 10 άλλων ὧν αι μεν έν ήπείροις, αι δε έν νήσοις. καί αί κάμηλοι πρός τὰς δλκάδας άμιλλῶνται. 9. καὶ ἔδει μεν εν πυροίς και κριθαίς και έσθητι και οίνω τά τοιαῦτα έστάναι, νῦν δὲ πολὺς μὲν ἄργυρος, πολὺς 14 δε χουσός. ὧν είνεκα τὰ τῶν ἀρχόντων βαλανεία R ΙΙ 596 προκέκριται των κοινών τούτων καλ μεγάλων. πολλά γάο αν αίτηθείη και παρά γυμνων και παρ' άποψωμένων καὶ ἐν ἐκατέρα γε δεξαμενῆ θερμοῦ τε ύδατος καὶ ψυχροῦ. οἱ δὲ δεόμενοι τῶν οὕτω λουμένων τάς τε έξόδους αὐτῶν ἀναμένουσι καὶ παρα-20 χολουθούσιν άχούσαι τι των αύτοῖς συμφερόντων εὐ-

¹ cf. p. 36,15 10 cf. t. I 167,8 14 cf. p. 28,19

¹ δ' edd 2 καὶ τοις I 3 εἶτα M | ἀπειλῶν — 4 τε in marg Mo^2 7 μετὸν Mor sed μεστὸν coni, Got | κρεῶν coni Mor 8 δὲ τὰ Mo Mor qui δαἴτα coni, Got | δύναται ποιεῖν] "nescio an aliquid desit, e. c. λαμπρὰν aut ἡδίω" Re, recte, ut videtur 12 num ἐσδησι, ut p. 32, 7 et t. I 296, 3? at cf. I 249, 2 κιβώτια καὶ ἐσδης καὶ στατῆρες et 375, 17 χρυσόν, ἄργυρον, ἔσδητα 14 ἕνεκα Re 15 κοινωνῶν I 17 ἀποψωμένων M0 sed ω (1) in ras m^2 ἀπηψωμένων M0 ἀπεψημένων M0 red. 1610 ἀπεψωμένων Mor ed. 1627 Got 17 δεξαμένη M0 18 δὲ] μὲν coni Mor | λελουμένων B λονομένων M0 Mor Got 20 αὐτοῖς M0 sed ' e ' corr αὐτοῖς reliqui libri edd

χόμενοι. οἱ δὲ τῷ προσώπῳ δηλώσαντες, ὡς οὐκ ὀλίγου πόνου τὸ πεπραγμένον, ἔδοσαν ἐλπίσαι, καὶ τὰ ὀνείρατα ἀμφοτέροις ἡδέα, τοῖς μὲν τὸ κράτος, τοῖς δὲ ὁ μισθός.

- 10. Άγανακτήσαι δ' ἄν τις, ὧ βασιλεῦ, καὶ πρὸς ε ἐκεῖνο τὸ ἔωθεν ἀνισταμένους ὑπερβάντας τὰς ἄλλας φροντίδας οὕτε ὀλίγας καὶ προσηκούσας βαδίζειν εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον. κουρεῖα δὲ οὐκ ἔστιν, ἰατρεῖα δέ, μυροπώλια δὲ δέξασθαι δυνάμενα καὶ λόγους καὶ συνουσίας; τί οὖν ταῦτα παρορῶντες ἐκεῖσε φέρεσθε καὶ 10 τῆς ἐνταῦθα ἀπραγμοσύνης τὴν ἀηδίαν προτιμᾶτε τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις; ἀλλ' οὖτοι μὲν οὐκ ἐροῦσιν, ἐγὰ δέ, ὧ βασιλεῦ ὅτι τῆς τοῦ κήρυκος δέονται φωνῆς, ἡν εἰσιόντων ἀφίησιν ἐκεῖνος | πρὸ τῶν θυρῶν. R II 597 οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἄπαντες ἐπὶ τὴν ἐκείνων καταφεύ- 15 γουσιν ἰσχύν. λυσιτελεῖ δὲ αὐτοῖς εἶναι τοὺς δεομένους αὐτῶν.
- 11. Βλαβεραὶ μὲν οὖν ταῖς πόλεσιν αὶ τούτων εἰσοδοι, βλαβεραὶ δὲ καὶ αὶ τῶν οὐκ ἀφικνουμένων ἐπιστολαί. καί, νὴ ⊿ία γε, καὶ μειζόνως. ὧ γὰρ | R II 598 οὐκ ἀφικνοῦνται, τοῦτο δέ ἐστι μέγεθος σχήματος, 21 τούτω τὸ μηδενὸς ἀτυχεῖν ἔχουσι. πλέον γὰρ ἐνίστε

¹ cf. p. 27,20 19 cf. t. III 167,6 sq. R

² ὀνείατα Re Anim 3 προς ἡδέα sine dubio deest ποιεῖ Re | τοις (1) P 5 ἀγανακτῆσαι CMoIVaB 6 τὸ] τοὺς B 9 μνοοπωλεία M cf. t. I 116,10 ubi μνοοπωλίφ ex APC reponendum cum Herwerdeno Mus. Rhen. LIX 332 cf. t. III p. XVII καὶ (1) om IM 10 παρορῶντες P sed ω et ες in ras m^2 | ἐκείθεν I 12 τοῖς om CMo Mor Got 14 ἣν M sed ἢν in marg | πρὸς Mo 19 οὐκ om MoM sed in hoc μὴ inser m^2 , Mor 21 τοῦτο — σχήματος glossema habuit Boissonadius Anecd. I 170 sq. 22 καὶ ἐνίστε Mor Got

δύναται γραμματεῖον δίθυρον πολλῶν καὶ μακρῶν |
R II 599 λόγων ἐγγύθεν λεγομένων. οὖτοι δὲ καὶ ἔρχονταί
ποτε καὶ οὐδέποτε, τὸ πρότερον μὲν παρὰ τοὺς ἐν
λαμπροτέρα τάξει, τὸ δεύτερον δὲ παρὰ τοὺς ἐν ἐλάτ5 τονι.

- 12. Τούτων τοίνυν των τηλικούτων ἄμφω κεκωλύσθαι φημὶ δεῖν, τά τε γράμματα καὶ τὰς ὁδούς.
 δι' ἄπερ οὐδὲν ἐᾶται τῶν ἐγνωσμένων μένειν. δρόμος
 γὰρ εὐθὺς παρὰ τούτους, εἰ μὲν ἐξείη, καὶ αὐτῶν καθ'
 10 ὧν ἡ ψῆφος, εἰ δὲ μή, τῶν οἰκείων, καὶ τὰ μὲν λέλυται, τοῖς δὲ ἔστι λαβεῖν. ὁ δ' ἄρχων ὑπὸ τῶν οὐκ
 ἀρχόντων ἄρχεται. ὅταν γὰρ ὧν ἐψήφισται δυνατώτερον ἦ τι, πῶς οὐ τοῦτο συμβαίνει; γίγνονται τοίνυν
 οἱ ταῦτα κεκελευκότες τῶν ἀφειμένων δεσπόται, καὶ
 16 ταῖς ἐκείνων ἐπιθυμίαις ἀντειπεῖν οὐκ ἔνι τούτοις.
- 13. "Εστι τι καὶ ετερον εθνος, ὁ βασιλεῦ, τοῖς ἄρχουσιν ἐνοχλοῦν. ποῖον τοῦτο; οἱ τοῖς νέοις ἐφεR Π 600 στηκότες ἐπὶ βιβλίοις καὶ λόγοις. | οῦ τὸ τῆς ἡμέρας ήμισυ τὸ μετὰ μεσημβρίαν παρ' ἐκείνοις διατρίβουσιν 20 ὑπὲρ δικῶν τε καὶ μυρίων ἐτέρων δεήσεις ποιούμενοι. γνοίης δ' ἀν αὐτοὺς πόρρωθεν τοῖς προσώποις πείσαντάς τε καὶ οὐ πείσαντας ἐκ μὲν γὰρ ἐκείνου φαιδροί, τούτω δέ γε κατηφεῖς. δοκοῦσι μὲν γὰρ ἐτέρων κήδεσθαι, κήδονται δὲ σφῶν αὐτῶν. 14. διὰ τοῦτο τῶν

¹ cf. Menand. Misog. fr. com. IV 166, 7 M (III 95, 327 K) 16 cf. p. 31,9 sq. et 38,14 sq.

μακοῶν 1 μεγάλων CMo 3 οὐδέ ποτε P 6 κεκωλῦσθαι, ut M ? cf. ad t. I 90,11 11 δὲ Re 14 λελυκότες? 16 τι om CMo Mor Got τ I 18 οἷ reposui e libris οἷ edd | ἡμετέ eas C 19 μετὰ τὴν μεσημβο Iav M 24 διατοῦτο MoPIBM

ούκ είσιόντων δ είσιων εύπορωτερος. οὐδὲ νὰρ πολλοστὸν μέρος τάχ τοῦ διδασχαλείου τῶν ἐκ τῶν δικαστηρίων. καν έθελήσης των διδασκάλων τούς έν πλούτω γεγενημένους έξετάσαι, τοῦτον εύρήσεις τὸν πόρον, πλην εί τω κλήρους συγγενών ή Τύγη δέδωκεν, ι έπεὶ αὐτό γε τὸ παρὰ τῶν μαθητῶν πλοῦτον οὐκ οίδε ποιείν, άλλ' ίσμεν καλώς δπόσον. 15. ταίς δίκαις μέν ούν και οίδε λυμαίνονται, πρόσεστι δέ τι και έτερον; τὸ τῶν διδασκαλείων αὐτῶν ἄπτεσθαι τὴν βλάβην. ποιεί γάο τον χείοω πολλάκις πράττειν άμεινον τοῦ 10 βελτίονος. πρίνεται μέν γάρ ή εὐπραγία τῷ τῶν δμιλητών ἀριθμώ, κτάται δὲ πλείους ὁ φίλην τὴν ἀρχὴν κεκτημένος παραδιδόντων των πατέρων οὐ διὰ τοὺς λόγους, άλλα δια ταύτην την δύναμιν. 16. καν προσελθών αὐτοῖς εἴπης ἄνθρωπε, προδίδως τὸν 15 υίον. οὐχ δρᾶς τουτονὶ τὸν διδάσκαλον πλείω νέμοντα σπουδήν τοῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις πράγμασιν, ἀφ' δτου δὲ αὐτὸς προσαγορεύεται, πάρεργον τοῦτο πεποιημένον; οὐχ δρᾶς, ὡς αὐτῷ πλείων ἐκεῖθεν ἡ πρόσοδος; ὥστε μὴ δεῖν 20 θαυμάζειν, εί τὸ πλέον μαλλον θεραπεύεται, ταῦτα ἀκούσας ἀποκρίναιτ' ἂν ὁ πατὴρ τούτων μὲν μηδεν | άγνοεῖν, περδαίνειν δε αὐτὸς τὰ μέγιστα R II 601 διὰ τῆς τοῦ παιδὸς ζημίας πραττομένων αὐτῷ ὁαδίως

⁸ cf. p. 31,11 13 cf. p. 46,5 sq.

² τάκ Mor sed γο τὰ ἐκ in marg | τὰ ἀτοῦ AP 4 τοῦτο Mo Mor Got 8 μὲν οὖν Mor sed γο μενοῦν in marg | οἶδε A 9 τὸ βλάβος coni Mor 10 πράττειν μὲν ἄμεινον M 15 τὸν in ras P^2 17 τοῖς (2) om CMo 18 αὐτὸς reposui e libris αὐτοὺς Mor Got αὐτὰς Re 21 "post τὸ πλέον videtur ἀφελοῦν deesse" Re 23 δ' Re

ἀπάντων ὰ μόνης ἐστὶ δοῦναι τῆς ἀρχῆς. 17. τοῦτο τούτοις μεῖζον ἀπεργάζεται τὸ ποίμνιον, οὐχ οἱ λόγοι. ἐπεὶ λόγους γε καὶ τοὺς ὅντας ἐκβάλοιεν ἄν αἱ περὶ ταῦτα ἀσχολίαι. οὐ γὰρ ἔστιν ὁμοῦ καὶ τούτων κἀκείτων ἐπιμέλειαν ἔχειν. ἀλλ' ὅστις αὐτὸν διδάσκαλος τοῖς ἄρχουσι δέδωκεν, οὖτος αὐτὸν τῶν πόνων ὧν δεῖ τοῖς λόγοις ἀπέστησε. κακιόνων δέ σοι τῶν παιδεύειν ἀξιούντων γιγνομένων, ὧ βασιλεῦ, πῶς ἔνι βελτίους γενέσθαι τοὺς παιδευομένους; ὅταν γὰρ φαῦλον τὸ 10 διδόμενον ἦ, πῶς ἔνι καλὸν τὸ ληφθὲν εἶναι; δεῖ δή σοι μέλειν, ὧ βασιλεῦ, τοῦ πολλῶν δεξιῶν βασιλεύειν, τοῦτο δ' ἀν ποιοῖς, εὶ τοὺς διδασκάλους τὰ αὐτῶν ποιεῖν ἀναγκάζοις. ἀναγκάσαις δ' ἄν, εὶ τῶν ἀρχόντων σφίσιν ἀποκλείσαις νόμφ τὰς θύρας.

15 18. Τί δ' οὐκ ἔνι, φήσαις ἄν, τοῖς ἄρχουσιν, εἰ βούλοιντο, καὶ ἄνευ νόμου τοῦτο ποιεῖν; ἔνι. καὶ εἰσί γέ τινες ὀλίγοι κομιδῆ τοῦτο πεποιηκότες, οἶς πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο παρὰ τῆς Δίκης ἢ τῷ Διῖ παρακάθηται. καὶ ἤκουσαν μὲν οἱ τοῦτο πεποιηκότες κακῶς R II 602 ὑπὸ τῶν ἐστερημένων τῆς πρὸς | ἐκείνους ὁμιλίας, 11 ὁμιλίαν δὲ ὅταν εἴπω, πρόσοδον λέγω, τὴν μέντοι

¹⁸ cf. p. 50,7; ad t. II 79,2

¹ ἀρχῆς om Mo 2 ποίμνιον reposui e libris ποιμνίον edd 3 ἐπὶ Mo Mor qui ἐπεὶ coni, Ġot | τε Mor Got | ἐπράλλοιεν Mo Mor Got 4 τούτων M sed αὐτῶν in marg 5 αὐτὸν P sed \lq in ras m² αὐτὸν BMo 8 γιγνομένων om I | εἶη Mor Got 11 μέλλειν IVa 12 ποιοῖς P sed oι (2) in ras m² | τὸ Cobet Coll. 138 | αὐτῶν I 13 ἀναγκάζοις P sed oι g in ras m² ἀναγκάζεις IM | ἀναγκάσης Va 14 ἀποκλείσαις reposui e CMoAPIM ἀποκλείσης Va edd ἀποκλείσοις B 15 δέ; Re | φήσαις δ' ἄν Mor Got 17 κομιδῆ om I 18 τῷ in marg P8

ψυχὴν οὐκ ἐπλήγησαν οὐδὲ ἔλυσαν τὸ δόγμα διὰ τοὺς τοιούτους τῶν λόγων. 19. οὐ μέντοι παρ' ἄπασί γε τὴν τοιαύτην ἀνδρίαν εὕροι τις ἄν. ἀλλ' ἔνι τις κάνταῦθα δειλός, ὥσπερ ἐν στρατοπέδω, καὶ φοβερὸς ἐκείνω μὲν ὁ σίδηρος, τούτω δὲ ἡ βλασφημία, καὶ τὸ μηδὲν ἐαυτῷ συνειδέναι κακὸν οὐκ ἀρκεῖ. ἵν' οὖν ἀντ' ἐκείνων ὁ νόμος ἔχη τὴν ἀξίαν καὶ μήτε εἰσίωσιν οὖτοι μήτε ἐκεῖνοι κακῶς ἀκούωσι, κεκωλύσθω τὸ πρᾶγμα βασιλείοις γράμμασιν.

20. Έξεστι γάο, νη Δία, καὶ παροῦσι καὶ 10 δεομένοις μη διδόναι χάριτας. ἔξεστι μέν, ἀλλ' οὐ ράδιον. μεγάλας γὰρ ἀνάγκας ἔχουσιν αὶ δεήσεις καὶ τὸ ἄψασθαι καὶ χειρὸς καὶ γενείου καὶ τὸ γενέσθαι κατηφῆ. καὶ δάκρυον δ' ἄν ἀφείη τις. ὁ δὲ καὶ αὐτοῦ μενεῖν ἀπειλήσει. μη γὰρ εἶναι ἀπελθεῖν ἀτυχή- 15 σαντι. πρὸ θυρῶν γὰρ έστάναι τὸν αὐτοῦ δεδεημένον, οὖ τὰς ἐλπίδας αἰσχύνεσθαι. τούτων ἡττᾶται πολλάκις ὁ δικαστής. διὰ ταῦτα δίδωσιν ὰ μὴ βούλεται. 21. μὴ τοίνυν εἰσίτω μηδεὶς μηδὲ συνέστω μηδὲ διαλεγέσθω μηδὲ (κετευέτω μηδ' ἀξιούτω λαβεῖν. οὕτω γὰρ οὐδὲ 20 ὁ δώσων ἔσται. οὐ γὰρ δὴ διὰ θυρίδων εἰσπέμψει

¹⁰ cf. p. 35,17 sq.

¹ οὐδ' Re 3 ἀνδρείαν MoP sed in hoc ει ex ι corr m⁴, M Mor Got | καντεῦθεν IM 5 τοῦτο Mo Mor Got 7 ἀξίαν scripsi αἰτίαν libri edd | μήτι CMoAP sed in hoc ι in ε corr m⁴, I μήτ' Re 13 καὶ (2) delendum? 14 ἀφείη scripsi cum B ἀφίη reliqui libri sed ι in ει corr P⁴, Mor Got ἀφίη Re 15 μενεῖν scripsi cum A sed in hoc e μένειν corr, M et γο Mor μένειν reliqui libri edd 16 τῶν CMo Mor Got | αὐτοῦ CAPVaB Re 17 αἰσχύνεσθαι ἔθει coni Mor 18 διαταῦτα B 19 sq. μὴ δὲ MoAPIBM 20 ἀξιοῦτε Mo οὖτω] οὖτε Mo Mor Got 21 δὴ om I

γοάμματα ποοσδήσας βέλεσιν. εὶ δ' οὖν τις καὶ ἀπώσεται τὴν αἴτησιν, πόσων μὲν αὐτῷ δεήσει λόγων, R Π 603 πόσης δὲ μηχανῆς, | πόσου δὲ χοόνου. ταυτὶ δὲ οὐ μικρὰ ζημία τοῖς πράγμασιν έλκομένης τοῦ δικαστοῦ τῆς γνώμης ἐπὶ ταῦτα ἐκεῖθεν.

22. 'Αλλ' είσιν οίς είσελθοῦσι προσειπείν ἀπόχρη. ἐγὼ δὲ οὐκ οίδα μὲν τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, ἔστω δὲ είς ἢ, εί βούλει γε, δύο, φαινέσθω καὶ τρίτος πότερον οὖν κάλλιον μετὰ τῶν τοιούτων εἰργεσθαι καὶ 10 τούτους ἢ τούτων εἴνεκα καὶ τοις τὰ δικαστήρια καρπουμένοις ὰ κεκλεῖσθαι χρῆν ἀνεῷχθαι, ἄλλως θ' ὅτε τοις μὲν οὐκ εἰσιοῦσιν οὐδὲν βλάβος, οί δ' ἄν εἰσιόντες βλάπτοιεν; εὐρήσεις δὲ ἐπὶ τῷ νόμῷ τούτῷ τοὺς μὲν Β ΙΙ 604 οὐκ ἀχθομένους | τοὺς ὀλίγους οὐδενὸς αὐτοῖς τολλοὺς πολλωμένου, τοὺς δ' ἀποπνιγομένους τοὺς πολλοὺς πολλῶν αὐτοῖς ἀπολλυμένων. τι οὖν δεῖ τὴν πρὸς ἐνίους τιμὴν τοσούτοις ἀφορμὴν δοῦναι κατὰ τῆς τῶν δικαίων μερίδος;

23. Μάθοι γὰρ ἄν τι τῶν δεόντων παρὰ τῶν το εἰσιόντων. μάθοι δ' ἄν τι καὶ πονηρὸν παρὰ τῶν εἰσιόντων. ὅτι δὲ οἱ κακοὶ πλείους, ἀνδρὸς ἐπὶ σοφία δόξαν ἐσχηκότος ὁ λόγος. οὐκοῦν πλείους αἱ πονηραὶ γλῶτται τῶν χρηστῶν ἔσονται. οὐκοῦν πονηρότερος

¹ cf. Themist. or. XXIII p. 284c 19 cf. p. 37,4 sq. 21 Biantis cf. Diog. Laert. I 87. Apostol. XVI 96 cum nota Leutschii; cf. p. 38,2

¹ ἀπόσηται Re 2 αὐτοῦ Mor Got 3 δ' M Re 4 γράμμασιν IM | ἑλιόμενος CMο Mor qui ἑλιομένης coni, Got 9 πόθεν CMο Mor Got 10 ἕνεκα Re 11 ὅτι I 12 οὐκ om I | οἷ PBM οὐ I 13 δ' Re | τους P 16 δεί M sed δη in marg

ἢ χρηστότερος ὁ ἄρχων ἡμῖν ἔσται. έωράκαμεν δὲ τοὺς κεκλεικότας τὰς θύρας εὐδοκιμηκότας αὐτοῖς συμβεβουλευκότας καὶ οὐδὲν τῶν χρησίμων αὐτοὺς ἐκφυγὸν καρὰ τὸ μὴ παιδαγωγεῖσθαι ταῖς τούτων γνώμαις. 24. οἷμαι δὲ καὶ τὸ τὰς ἀρχὰς αὐτοὺς πεῖθον λαμβά- ε νειν τοῦτ' εἶναι τὸ δοκεῖν σοι νοῦν ἔχειν αὐτούς. πέμπεις γὰρ ὡς τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν πόλεων πεπαιδευμένους, ἀλλ' οὐχ ὡς παιδευθησομένους. εἰ δ' ἐτέρων δεήσονται τῶν ὰ χρὴ ποιεῖν διδαξόντων, σέ τις ὰν αἰτιάσαιτο, βασιλεῦ, τὸν δέον ἀντὶ τούτων ἐκείνοις 10 διδόναι τὰς ἀρχὰς τούτοις διδόντα.

25. Πολλὰ γὰρ ἄν, φησίν, ἁμαρτηθείη θυμῷ καὶ δεῖ παρεῖναι τοὺς καθέξοντας. πολλοὶ δέ γε λαβόντες θυμουμένους ἔτι μᾶλλον ἐξέμηναν ἄρχοντος ἀρετῆ | προστιθέντες τὸν θυμὸν καὶ δεῖν μὲν εἶναι Β ΙΙ 606 φοβερὸν τὸν ἄρχοντα τοῖς ἀρχομένοις λέγοντες, δεδιέναι 16 δὲ μάλιστα τὸν ἀστράπτοντα θυμῷ. θυμὸν δὲ τὸν μὲν ἄλλοθεν ἐγγενόμενον ἐξερρίπισαν, τοῦ δ' αὐτοὶ κατέστησαν ἀρχιτέκτονες ταύτη τοὺς ἄπαντά σφισιν εἴκοντας ἀναρπάζοντες. ὅστε τὸ πᾶσιν ἐξεῖναι παρ' 20 αὐτοὺς εἰσιέναι καὶ περὶ ὧν ἄν δοκῆ λέγειν οὐ μᾶλλον

¹ cf. p. 35,3 sq. 17 Xen. Cyn. VI 15 19 cf. t. II 524,4

² τὰς om Mo Mor Got | αὐτοῖς P sed ' in ras m⁴ αὐτοῖς VaMo Mor Got | $\langle εਂν \rangle$ συμβεβουλευκότας? 3 αὐτοῖς IB 5 τὸ P sed ὁ in ras m² | αἀτὰς CMo Mor Got 9 σὲ τίς Mo Mor Got 10 τὸν in lac 2—3 litt om I 11 διδύντα P sed ι in ras m² num δόντα? 13 καθέζοντας CMoI Mor Got 15 τὸν om PVaB | θυμόν P sed ' ν in ras m² 17 θυμόν - έξερρίπισαν ad versum comoediae Atticae (πολλοί) θυμὸν τὸν έγγενόμενον έξερρίπισαν revocavit Kockius Com. Att. fr. III 501 n. 504 18 έξερρίπησαν IB Mor (γρ έξαρρίπησαν) Got έξαρρίπησαν Mo | αὐτὸν Mo Mor 19 ἄπαντας IM Mor Got 20 ἤκοντας I | ἀναρπάζοντες P sed ες in ras m²

δογάς δύναται καταπαύειν ἢ τὰς μὲν μείζους ποιεῖν, τὰς δὲ καὶ ἐντιθέναι. σὸν δή, βασιλεῦ, τοῖν δυοῖν τούτοιν δύσασθαι τοὺς ἄρχοντας. τὸν δ' ἄνευ τούτων θυμὸν αὐτοῖς τε ἐπάδοντες σβέσουσι καὶ τῷ παρὰ τῶν 5 παρέδρων χαλινῷ.

26. Καὶ χάριτας τοίνυν φήσουσιν εἶναί τινας οὐδὲν ἐχούσας ἐναντίον τοῖς νόμοις. εἰ RΠ 606 δὲ ὁμολογοῦσι τοῖς νόμοις, | ἄλλο τι ταῦτα κλητέον, οὐ χάριτας. εἰ γὰρ ἃ γένοιτ' ἄν μοι παρὰ τῶν 10 νόμων, ταῦτα λαμβάνω, πῶς ἔτι τοῦτο χάρις; ἢ πόθεν τουτωὶ τῷ πράγματι τοὕνομα; καὶ μὴν ὁ μὲν χάριν λαβὼν ἀμοιβὴν ὀφείλει τῷ δόντι, δικαστῆ δὲ ὑπηρετηκότι νόμοις οὐκ ἄν ὀφείλοιτο χάρις. ἃ γὰρ ἦν αὐτῷ κατ' ἀνάγκην πράττειν, ἔπραξε. 27. φημὶ τοίνυν κατ' 16 οὐδέτερον τῷ δικάζοντι δεῖν ὑπὲρ τοιούτων τινὰ διαλέγεσθαι οὕτε ἐπιτρεπόντων παρέχειν τοῖς αἰτοῦσι τῶν νόμων οὕτε μή. ἢ γὰρ ἃ δεῖ καὶ σιωπώντων ἔσται διὰ τοὺς νόμους ἢ χάριτας εἰ λέγοιεν οὐ συμβαινούσας τοῖς νόμοις, ταύτας λαβόντες ἔλαβον οὐ καλάς.

28. Εἰ δέ μοι λέγει τις δεσμωτήρια καὶ καταδίκας καὶ λύσιν έκατέρου διὰ τοὺς εἰσιόντας, ἴστω ὡς ὰ λυθῆναι μὲν προσῆκεν, ἐλύετ' ὰν καὶ οὐκ εἰσιόντων,

¹ η] εἰ Mo om Mor sed inser coni, Got 1 et 2 τας P 4 αὐτοῖς P sed 'in ras m² αὐτοῖς Mor Got | τ' B om Mor Got 7 ,, post νόμοις videtur excidisse responsionis alterum membrum: άλλ' εἰ μὲν χάριτες, οὐ συμφωνοῦσι τοῖς νόμοις "Re 9 ᾶ] ᾶν B | γένοιτ' ᾶν] γένοιτό I 10 τούτω PB 11 ,, malim τουτοῖ "Re 13 inter γὰρ et ην ras 2 litt A 14 κατανάγκην I | πράττειν om I 17 η] εἰ Μοr Got 18 νόμους om Mo Mor Got | εἰ] οὐ I | εἰ λέγοιεν P sed εἰ λέγοι in ras m⁴ | σημαινούσας Mor Got 20 λέγοι IB | τίς B | δικαστήρια I

ώσπες ἐπ' ἐκείνων ἐφ' ὧν οὐκ ἦν είσοδος, ὰ δὲ ἐχοῆν ἢ ὅλως μένειν ἢ πλείω χρόνον, διὰ τοὺς εἰσιόντας ἢ ὅλως ἢ θᾶττον κινηθέντα κακῶς κεκινημένα. ἔκβαλε δὴ τὰς χάριτας ταυτασὶ τῶν δικαστηρίων, ὧ βασιλεῦ. καὶ μὴ πρὸς ἄνδρα, πρὸς δὲ τοὺς νόμους ὁ δικάζων ε βλέπων ἔν τε τοῖς μείζοσι καὶ ἐλάττοσιν οὕτω τὰ μὲν | πραττέτω, τὰ δὲ μή.

29. Σὐ δὲ οὐα εἶ, φησί, τῶν εἰσεληλυθότων; φημί, καὶ τῶν γε οὐα εἰσεληλυθότων. ἐπεθύμουν μὲν γὰρ τούτου, ἠναγκαζόμην δὲ ἐκεῖνο, φεύγων μὲν εἰς 10 ὅσον έξῆν, νικώμενος δὲ πλήθει τε καὶ πυκνότητι τῶν κλήσεων. οἱ δὲ ἀφικνούμενοι καὶ καλοῦντες νῦν μὲν ἰατροὺς ἑώρων περὶ τὸ σῶμα τοὐμόν, ὡς δὴ κάμνον, οὐ κάμνον, νῦν δὲ ἐπώλουν μοι τὸ δοκείν μὴ δεδυνῆσθαι μήτε ἔξω συντυχείν μήτε ἔνδον εύρεῖν, ἀεὶ δὲ 16 φεύγειν οὐα ἡν. τοῦ δὲ δυσχεραίνειν με τὰς τοιαύτας εἰσόδους τεκμήριον τὸ καλείν εὐεργέτας ἐμαυτοῦ τοὺς οὐ καλοῦντάς με παρ' αὐτούς. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐδόκουν ἐκείνοι τῷ μὴ καλείν πλημμελεῖν, ἐμοὶ δὲ τὰ προσήκοντά τε ποιείν καὶ συμπράττειν εἰς τὸ χρῆμα 20

. !

¹ cf. p. 47,3 sq. 8 sq. cf. p. 44,1 sq. 14 cf. p. 44,7 sq.

³ κατὰ (ἀπὸ Μ) κοινοῦ τὸ ἴστω ΑΜ

¹ ην om Mo Mor Got | αἱ Mo 2 δλος Mo 3 δλως] , videtur hic aliquid deesse, e. c. παρανόμως aut ἀδίκως aut οὐ προσηκόντως Re | ξμβαλε Mo Mor 5 πρὸς (1) in ras P^2 6 βλέπων om B | 6 et 7 τα P 8 εἰσελθόντων M 9 μὲν om I 10 δ' Re | φεύγω Mo Mor Got 11 δξὸν Mor sed ξξῆν coni. Got | πνανότητι P sed πνανότη in ras m^2 14 δὲ om Mor Got | ξπώλουν μοι τὸ Mor sed γο ξπόνουν μὲν τῷ 18 παρ' P sed in ras m^2 αὐτοὺς P sed in ras m^2 αὐτοὺς MοΛIVaM Mor Got 19 τῷ P sed ῷ in ras m^2 τὸ I | πλημελεῖν PI | ξμὸν P CMo 20 τε om P

τῶν λόγων. 30. καὶ τῶν χρόνων μοι τούτους ἡδίστους γεγενησθαι νομίζω τοὺς όλως ἀκριβῶς περί τοὺς λόγους άνηλωμένους. καὶ ταῦτα λέγων οὐκ ὰν ἀπιστοίμην ελκότως. οὔτε γὰρ ἀριστείδη τῷ Αυσιμάχου γέγονεν ε ἀπὸ τῶν φόρων οὐδ' ὀβολὸς οὕτ' ⟨έμοὶ⟩ ἀπὸ τῶν παρὰ τον βασιλέα τον γενναῖον έκεῖνον καὶ λαμπρον καὶ τοῖς βεβιωμένοις καὶ τῆ τελευτῆ. καλὸν μὲν οὖν καὶ τὸ μὴ λαβεῖν, πολὸ δὲ κάλλιον τὸ μηδ' ἀπολαβεῖν R II 608 καὶ ταῦτα ἐκείνου προκαλουμένου τῆς τῷ πάππω 10 συμβάσης τῶν ὄντων δημεύσεως οὐ πάσης λελυμένης. άλλ' δμως καὶ τοῦτο ἔφυγον, ὅπως, ἔφην, μηδενὶ τρόπω μηδέν τοιοῦτον κερδάναιμι. 31. τοῦ γάριν δή ταῦτα διηλθον; ΐνα πᾶσιν ή πιστόν, ώς ήδόμην τῷ μὴ καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ ταῖς τοιαύταις συνου-15 σίαις. εί γὰο μήτε χρήματα ἐποίουν διὰ τὸν οὐκ ἀξιοῦντα τὰ τοιαῦτα κερδαίνειν πράγματά τε καὶ πόνους άνθ' ήσυχίας παρείχου παρηρούντό τε της περί τούς λόγους έπιμελείας, ὅπως ἡδοίμην ταῖς τούτων αἰτίαις: 32. Εὖ γάρ, φησί, πολλοὺς ἀπὸ τούτων 20 έποίεις. πάλιν ένταῦθα μεμνήσομαι τῶν νόμων. ὧν

ύπὸ τῶν ἀργόντων βεβαιουμένων, τοῦτο δ' ἄν ἔχοιεν

⁴ cf. t. III p. 399, 25 sq. 5 cf. p. 46, 14 sq. 6 Iulianum 9 cf. t. I 143,4 sq. ep. 1039 19 cf. p. 37,4 sq.

² όλως ἀκριβῶς] "videtur και interponendum" Re 5 Euol 8 καί τὸ inserui cum M auctore Re om reliqui libri edd (2) B | μη δ' MoAPIBM 11 τοῦτ' Ι 12 τοιοῦτον om M κερδάναιμι scripsi auctore Re κερδάναι Μο κερδάναι reliqui libri edd 13 δè Re 14 η εν coni Mor 15 τὸ οὐκ ἀξιοῦν coni Mor 16 τὰ om I 17 παρηφοῦντό τε P sed et 'add m' et 'supra η eras παρήφουν τότε MoM Mor Got παρήρουν τότ' Ι 18 ἡδοίμην scripsi cum BM sed in hoc ήδόμην in marg ήδόμην reliqui libri edd Mor Got

ύπὸ τῶν ἀγαθῶν, οὐδὲν ἐμοῦ καὶ τοῦ δεῖνος δεήσει τοῖς ἀρχομένοις. εἰσήειν, ὁμολογῶ. | τοῦτο δ' οὐκ R II 609 ἄν ἦν, εἴ τις ἦν ὁ κωλύων νόμος. τεθήτω τοίνυν ὁ νόμος, ὅπως μηδὲ τοῖς πάνυ βουλομένοις εἰσελθεῖν ἦ, καὶ δι' οὖ γαλήνην αὶ ψυχαὶ τῶν ἀρχόντων εξουσιν, 5 ἐπεὶ καὶ τοὺς ἰατροὺς ἀξιώσαιμ' ἄν ὑπὲρ τῶν σωμάτων αὐτοῖς διαλέγεσθαι μόνον.

33. Έτι κάκεινο προσήκει και ζηθήναι, βασιλεῦ, και τοῦ νόμου γενέσθαι μέρος, δ παροφθέν δώσει πράττεσθαι τῷ κεκωλύσθαι δοκοῦντι. βούλει μαθείν 10 τοῦτο ἔτι; μηδεὶς ἄρχων μήθ' ἐστιάτω μηδένα μήτ' αὐτὸς ὡς ἄλλον ἐστιασόμενος ἐρχέσθω. πολὸ δὲ τοῦτο νυνί. καὶ τὴν μὲν ἄλλην αἰσχύνην ἐῶ τῶν νηφόντων δρώντων μὲν τὴν ἐν ἐκείνοις μέθην, μὴ γελᾶν δὲ οὐ δυναμένων. τοιαῦται μὲν αὐτοῖς αὶ παρειαί, τοιοῦτοι 15 δὲ ὀφθαλμοί, τοιαῦται | δὲ γλῶτται. τῶν δὲ ἐπὶ R II 610 ζεύγους οὶ ἐπὶ τῶν ἵππων καταγελαστότεροι. 34. ἀλλ' ἐῶ ταῦτα νῦν, δεδιέναι δὲ αὐτῶν ἄξιον τὰ συμπόσια διὰ τοὺς ἐν συμποσίοις λόγους, ἐν οἶς ἔστι καὶ χάριτας ἐπαγγείλαι τοιαύτας ὁποίας ἄρτι διεξήειν. τῷ δὲ 20 ἔστιάτορι μέν, ἄρχοντι δὲ καὶ κατὰ τοῦτο δοῦναι δυναμένφ, προπίνοντι δὲ τοῖς δαιτυμόσιν ἀνωμαλίας εἶναι

⁶ cf. p. 40, 9 sq. 11 cf. p. 47, 18 sq. 14 cf. p. 48, 19 sq. 22 cf. p. 47, 20 sq.

⁴ μὴ δὲ MoAPIB 7 μόνῶν Α μόνων Re | διαλέγεσθαι. μόνον ἔτι Mor Got 8 καὶ del censuit Re Anim 10 κεκωλῦσθαι Μο 11 τοῦτο ἔτι; μηδεὶς Re τοῦτο; ἔτι μηδεὶς libri Mor Got | μήθ΄ reposui e libris μήδ΄ Mor Got μὴ Re 12 ἀρχέσθω CMο 14 ἐν in ras P^2 15 αὶ reposui e libris om edd | τοιοῦτοι δὲ ὀφθαλμοί om Re 16 οἱ ὀφθαλμοί B | δ' Re 18 δὲ om I δ' Re | ἄξια I 19 ἐν συμποσίοις], malim τοῖς interponi" Re 22 προπίνειν coni Mor

δοκεῖ καὶ οὐ κατὰ τὴν κύλικα τὸ μὴ τῷ οἴνῷ προσθεῖναι καὶ τὴν χάριν. φύονται δὴ συμφοραὶ πολλοῖς
ἀπὸ τῶν συμποσίων. εἶτα οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες μήτε
ἰδίᾳ μήτε κοινῆ οὐ θαυμάζουσιν, ὅθεν αὐτοῖς ἐν ταρα5 χαῖς τε καὶ κακοῖς τὰ πράγματα.

35. Τσχε δή, βασιλεῦ, τοὺς τοιούτους πότους. ἐπισχήσεις γὰο πολλῶν καὶ δεινῶν ἀρχάς, ὧν καὶ μήπω προσκειμένων μηδὲ ἀπτομένων ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τραύματα. οὖτος ὁ νόμος τεθεὶς παρέξει καὶ τοῖς ἄλλοις 10 Ισχύειν οὐκέτ' ἐπεισιόντων αὐτοῖς ἀφ' ὧν ἀσθενεῖς γεγόνασιν.

¹ τὸ P sed ὁ in ras m² τῶ IM 2 δὲ M 3 συμφορῶν CMο συμφορῶν Mor Got 4 verba ὅθεν — δ πράγματα ad versum comoediae Atticae ὅθεν ἐν ταραχαῖς τε καὶ κακοῖς τὰ πράγματα revocavit Kockius Fr. com. Att. III 501 n. 505 ("fortasse poeta praemiserat εἶτα καὶ θαυμάζομεν vel simile aliquid") 4 ἰδὶα ΜοΡΙΜ | κοινῆ ΜοΡΙΒΜ cf. t. II 180,11; t. III 338,6 | θαυμάζουσιν Μοτ sed γρ θαυμάσουσιν in marg 8 μὴ δὲ ΜοΑΡΙΒΜ | ἐλπίδος καὶ Μ | πράγματα AM sed in utroque γρ τραύματα in marg, I ἔριδες καὶ τραύματα coni Μοτ 9 τοῦτο Μοτ Got 10 οὐκ ἔτ' Α οὐκἔτ' P sed ' supra ε eras | ἐπισειόντων τοῖς ἄρχουσι λόγου subscr Α κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι λόγου subscr Α κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι λόγου subscr Α κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι Ρ

Oratio inscripta $\pi \varrho \delta g$ $\tau \delta v$ $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \acute{\epsilon} \alpha$ $\epsilon l \sigma \varphi \varrho \varrho \grave{\alpha}$ $v \delta \mu \sigma v$ $\kappa \alpha \tau \grave{\alpha}$ $\tau \check{\omega} v$ $\epsilon l \sigma \iota \acute{\nu} \tau \omega v$ $\epsilon l g$ $\tau \grave{\alpha} g$ $\tau \check{\omega} v$ $\grave{\alpha} \varrho \chi \acute{\nu} \tau \omega v$ $\kappa \alpha \tau \alpha - \gamma \omega \gamma \acute{\alpha} g^1$) ad Theodosium paulo post annum 388 scripta scripta corporis fere finibus circumscripta mansit. Parvus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi septem:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 341. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.

- 2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 233°. Folia 234 et 235 locum mutaverunt (vide p. 25,12), id quod Ehingerum Gothofredumque fugit, Reiskius vero vel ante codicem oculis lustratum perspexit. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
- 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 217. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 184. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 5. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 173. Vide t. I p. 211sq. et 392.
- 6. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 239. Vide t. I p. 209 sq. Contuli.
- 7. Barberinus II 41 (=B) saec. XV fol. 217°. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

¹⁾ Haec oratio ab antecedenti in editione Reiskiana ad exemplar codicum Chisiani et Augustani apologia Socratis t. III p.1—67 diremta est. Haec cum apologia mimorum agmen orationum huius voluminis claudet.

²⁾ Cf. p. 1.

Sunt omnes prioris familiae atque fere iidem qui in orationibus XXVIII, XXXVI, XLVI. Quo necessitudinis vinculo inter se coniuncti sint, e stemmate t. III p. 45 prolato disces.

Codicem archetypum e quo omnes manaverunt non solum lacunis sed etiam emblematis¹) inquinatum esse antiquos librarios non latuit, id quod lectiones iustae praemissis vocabulis γράφεται vel ἐν ἄλλφ εὕρηται in margine codicis A positae docent.

Macarius Chrysocephalus²) ex oratione cui titulum ex initio (p. 25, 4) sumptum $\delta \pi \hat{\epsilon} \varrho$ $\tau o \tilde{v}$ $\delta \iota \kappa \alpha \ell o v$ dedit, quattuor locos exscripsit.

Oratio primum ex apographo codicis Augustani parum scite ab Ehingero facto a Iacobo Gothofredo (= Got) Coloniae Allobrogum anno 1631 publici iuris facta est editione cuius titulum pretiumque t. III p. 357 indicavi³).

Cuius editionis plurima vitia Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 126—141 egregio acumine sanavit, nonnulla ope codicis Augustani in editione quae ab uxore paulo properantius prelis commissa est t. III p. 68—108. In hanc etiam pleraeque 'Notae' Gothofredi et pars 'Animadversionum' ipsius transierunt.

Pauca correxit mense Octobri anni 1813 Iacobsius in 'Lectionibus') p. 204.

2) Cf. t. I p. 351 et t. III p. 335 et 352.

¹⁾ Cf. ad p. 47,11 et 48,17.

³⁾ Textus graecus cum versione latina p.73—105 continetur, 'Notae' p. 25—32 subiectae sunt. Haec editio in *Iacobi Gothofredi operibus iuridicis minoribus* Lugduni Batavorum anno 1733 foras datis col. 417—438 repetita est. Ego editione principe usus sum.

⁴⁾ Cf. t. I p. 77.

LII.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΙΣΦΟΡΑ ΝΟΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΙΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑΓΩΓΑΣ.

1. Τῷ τοῦ δικαίου μέρει βοηθήσων ἥκω, βασι- R III 72 λεῦ, πολλῷ τε χρόνῷ καὶ μυρίοις πράγμασιν εἶναί σοι 5 πολλὴν τούτου πρόνοιαν πεπεισμένος. καὶ δέδοικα νῦν οὐ τὸ δόξειν σοι περὶ μὴ σπουδαίων ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ τὸ βραδέως σοι ταυτηνὶ κεκομικέναι τὴν γνώμην. ἢν γὰρ αὖ φανῆ σοι συμφέρουσα, μέμψιν οἶδ' ὅτι ποιήση τὸ μὴ πάλαι ταῦτα κεκομικέναι. ἐμὲ δὲ τὸν μὲν ἄλλον 10 χρόνον φόβος τις ἐκώλυε, νῦν δὲ οὖτος οὐκ ἀνήρηται μέν, ἀλλὰ μένει, μένων δὲ ὅμως νενίκηται δεινὸν ἤδη

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

Va = Vaticanus gr. 81 B = Barberinus II 41

- L III 73 μου νομίσαντος, εἰ μὴ καὶ | τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐμαυτοῦ πρότερα ποιησαίμην τὰ σὰ πράγματα. εἰ γάρ τι τούτων ἰασαίμην, ἀρκέσει μοι τοῦτο καὶ πάσχοντι κακῶς εἰς παραμυθίαν.
- 2. Τί οὖν ἐστιν δ θεραπείας δεῖται; δύο πόλεμοι τῶν ἀνθρώπων πιέζουσι τὸν βίον. ὧν ὁ μὲν ἐν ἔπλοις τέ έστι καὶ σιδήρω καὶ πρὸς τοὺς ἔξωθεν, δ δὲ ἐν κακουργίαις ταις είς άλλήλους καὶ ενδοθεν ούτε τὸ την αὐτην πόλιν οἰχεῖν αἰσγυνομένων οὕτε τὸ πολίτας 10 άλλήλους καλείν. ένομίσθη τοίνυν τοίς μέν κρίνεσθαι στρατοπέδοις καὶ χερσί, τοῖς δὲ δικαστηρίοις καὶ νόμοις. φυλάξαιτο δ' άν τις φάον έκείνους τούς πολεμίους ή τούτους οξς μᾶλλον ὑπάρχει λανθάνειν. 3. πολλή τοίνυν ή περί ταυτα πρόνοια καί πλήθος νόμων πα-15 λαιών τε και νέων ύπὸ των άει κρατούντων τιθεμέι ΙΙΙ 74 νων. | και τοῖς ἀδικουμένοις αύτη καταφυγή γραφή, κατηγορίαι, έλεγχος, τιμωρίαι. τὸ μὲν γὰρ ἄμεινον ήν μηδε αδικηθήναι, το δε δεύτερον δίκην λαβείν, & μόλις παύσαιτο ἄν τις άλγῶν. ταύτην τοίνυν τὴν το έπικουρίαν, ὧ βασιλεῦ, τὴν ούτω καλὴν καὶ προσήκουσαν καὶ θεοῖς φίλην οὐκ ἐῶσι σώζεσθαι τοῖς δεομένοις τινές. οθς πεπαθσθαι προσήχει νόμφ τε σῷ καὶ ὀργῆ.

⁵ cf. p. 7,1 sq.

⁵ δύο — 13 λανθάνειν citat titulo (vide ad p. 25, 1) praemisso Macar 7 δ' Re | έν om B 8 τὸ in ras P^2 om Macar 10 άλλήλοις B | τοις P τοὺς B Got 11 τοις P τοὺς Got 13 μανθάνειν Macar 16 άδικουμένοις P sed (2) in ras m^2 | "malim aut τοτηγορία et τιμορία" Re 17 ἄμεινον P sed άμει in ras m^2 18 ήν inser A μη δὲ APIB 19 παύσαιτ' Re 22 προσήπει om C

4. Τίνες οὖν είσιν οὖτοι; οἱ παρακαθήμενοι μέν έν ταις δίκαις τοις δικάζουσι διελόμενοι τὰ ὧτα, σφών δὲ αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῶν συνδίκων αὐτοὺς ἀναγκάζοντες άκροᾶσθαι, καὶ νῦν μὲν οὖτος ὡς αὐτόν, νῦν δὲ ἐκεῖνος έλχων, δ δίχαιον μέν έστιν ίδεῖν οὐχ ἐῶντες, ἀντι- 5 πολιτευόμενοι δε τοῖς νόμοις, ἀπειλοῦντες δέ, εί μή πείσουσιν, έπικείσεσθαι τῶ μή κεγαρισμένω, καὶ | R III 75 οί μεν θρασύτεροι ταῦτα τὸν αὐτὸν κατειληφότες θρόνον, ύβρίζοντες μεν έφ' οδ κάθηνται, ύβρίζοντες δέ τοῦ δικαστηρίου τὴν μορφήν, ὑβρίζοντες δὲ τὴν δίκην, 10 ύβρίζοντες δε τὸν ταύτης ἐπώνυμον, οἱ δὲ δείλης ἐμπιπλάντες την καταγωγήν, μετριώτεροι μέν τούτων έν ώ των δικαστηρίων απέχονται, δίκαιοι δ' οὐδ' αὐτοί τάς είσόδους τάς τοιαύτας έπὶ τοῖς μὴ δικαίοις ποιούμενοι και τῶ πεῖσαι τὸν δικαστήν ἃ μὴ τὰ πράγ- 15 ματα δύναται. 5. έκεῖνοι μέν οὖν τὸ τούτων ποιούσιν, ούτοι δὲ τὸ 'κείνων οὐ τολμῶσιν. ἀλλ' ούτοι μεν δεηθέντες απηλθον παραδόντες τη μνήμη την γάριν, οί δ' επονται παρόντες ύπερ ών δεδέηνται καί νεύουσιν οί τὰς βοηθείας ἐπηγγελμένοι τοῖς ἀγωνιζο- 20 μένοις θαρφείν. ποίον οὖν τοῦτο δικαστήριον ἀφ' οὖ τὸ δικάζειν έξελαύνεται; καὶ μήτοι | νόμιζε δύο R III 76 μόνους είναι τούς τοῦτο δρῶντας οίς ή κοινωνία τοῦ

¹⁸ cf. p. 9,1 sq. 20 cf. p. 11,1

² διελόμενοι P sed o (1) in ras 2 litt m⁴ 3 δ' Re | αὐτοὺς B 4 αὐτόν I | δ' Re 8 αὐτῶν I αὐτ cum lacuna 2 litt B 9 κάθηνται coni Got et scripsi e P sed ν inser m², VaB κάθηται reliqui libri edd 13 δίκαιοι A sed οι in ras 5 litt man. rec. | δὲ Re | αὐτοὶ τὰς τοιαύτας εἰσόδους ἐπὶ Β 14 τοῖς μὴ μὴ τοῖς C 15 τῷ οm Got 16 δύνανται coni Re Anim 17 κείνων P sed 'eras κείνων edd 19 δὶ A οῖ P sed 'add m⁴ | δὲ Re 22 καὶ οm Got

θρόνου, άλλὰ βάθρον μέν καθ' έκατέραν χείρα, βάθρον δε βάθοφ συνάπτεται καθ' εκάτερον μέρος. έπὶ δή τούτων τῶν τοσούτων οί τοῖς νόμοις ἐχθροὶ τὰ τῶν νόμων έξω ζητοῦντες αναπηδώντες, κεκραγότες, οὐ 5 λανθάνοντες ύπεο ών είσιν αφιγμένοι. 6. αύτοί τε οὖν οὖτοι καὶ παρ' ὧν ἐλάττων ἡ τόλμα συρρέουσιν είς τὰς καταγωγὰς αὐτοὶ μὲν κρατήσαντες τοῦ μετ' άριστον ύπνου, έκείνοις δε τοῦτον διακόψαντες τὸν ύπνον. και βοη μεν τοῦτο οὐ ποιοῦσιν οὐδε δνόματι 10 καλούντες, πώς γάρ; διαλεγόμενοι δε και λαλούντες ούτως ώς μη είναι μηκέτι μηδ' εί σφόδρα βούλοιντο, καθεύδειν. ἀνεγειρόμενοι τοίνυν τεθυμωμένοι κρύπτουσι τὸν θυμὸν ὑπὸ μειδιάματι. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ήμέρας ἐν τῷ περὶ χαρίτων ἀναλίσκεται λόγω, τὰ δ' 15 όφειλόμενα γράμμασι γράμματα της των άρχόντων γειρός οὐδαμοῦ, οἶς δὲ δεῖ τούτων τῶν γραμμάτων, R III 77 ποοσκαθήμενοι πεινώσι. 7. | βούλομαι δέ σοί τι διελθεῖν ἐν καταγωγῆ ποτε γεγονός. ἀπεῖπε μὲν διδούς ἄρχων χάριτας, ὧν τὰς ύστάτας ἐν βαλανείω, εἶς 20 δέ τις άτυχῶν μέν, τυχεῖν δὲ ἐπιθυμῶν ἀποδύντος άποδύς τὸ βιβλίον είσενεγκών και μέλαν και κάλαμον διὰ γέλωτος οὐκ ἄπρακτος ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἐκφέρων ᾶμα ίδοῶτι γοάμματα.

⁷ cf. p. 8,7 sq. 19 cf. p. 10,14

⁸ διαπόψοντες Re, fortasse recte 10 post γὰς ras 7 litt I 11 μη δ' APIB 14 δὲ edd 17 πεινῶσι A sed γς πίνουσι in marg, B πίνουσι CP sed in hoc πεινῶσι supraser m^2 , IVa | δέ σοί scripsi cum B σοι δέ reliqui libri σοι τοιόνδε Iacobs addens: "saltem transponenda sunt βούλομαι δέ σοι τι" | τί B 18 γεγονός I Re γεγονώς reliqui libri Got 19 ὧν Re ὧν A sed γς τάσσων in marg cum ras 1 litt post ν , 6 litt infra vocem, Got ("vel γς ὅντας" in marg) τάσσων reliqui libri 20 δ' Re 23 ἰδςὧτι B sed τι in ras m^2

¹ cf. p. 9, 3 sq. 24 cf. t. II 93, 18; t. III p. XXXXIII; t. III 160, 2 R

² δ' Re 4 πολλούς P sed πολ in ras m² 6 τους P
10 τοὺς δὲ B 13 τις scripsi e P sed ς add m², IVaB
τι reliqui libri edd 14 τι scripsi e P sed ι in ras m², I sed
ι in ras, VaB τε reliqui libri edd 18 συνοφαντεί P sed εί in ras m² 20 ἀξίους οπ C 21 και post τε Got del Re
23 et 24 τους P 24 δὲ (1)] "malim addi καί" Re

- 10. Το οδυ ολέθρους τε έχου ούχλ δικαίοι R III 79 σωτηρίας οὐ καλάς καὶ προσήκει σοι | πι βασιλεῦ, καὶ ράδιον. τὸ γὰρ εἰπεῖν ράδιον. ἐλ. οωσον τοίνυν τὰς ψυγάς τῶν δικαζομένων δέους 5 παρά των λυμαινομένων τὸ δίκαιον. ὧ καὶ τοῦ καδειν στέρονται παρατηρούντες τὰς τῶν βελτιόνων 1 των είσόδους, δι' οθς οὐδ' ὁ πάνυ πιστεύων 1 πράγμασιν έχει θαρρείν. έρχετ' οὖν αὐτῷ νὺξ δυς φέρουσα θάτερον, η αγουπνίαν η μετ' ονειράτι 10 γαλεπών ύπνον έχόντων τούς καθ' έαυτοῦ πρὸς τὸ άργοντα λόγους, πηδαν ποιούντων τὰ τῶν τεταραν μένων. τοιαύτης δε ἀπολαύσας ἐκείνης λύπη δέχετα την ημέραν τραύμα πεποιηχότος έν τη ψυχη τοῦ φόβου. δεί δέ, ὁ βασιλεῦ, καὶ φοβείσθαι καὶ μή 15 φοβεῖσθαι τοὺς ἀρχομένους, τὸ μὲν έκ τοῦ κακὰ ελογάσθαι, τὸ δὲ ἐκ τοῦ μηδέν, ἀλλ' οὐ διὰ τὸν δείνα ἢ τὸν δείνα.
- 11. Τοῦτο καὶ τὰς βουλάς σοι βελτίους, ὧ βασιλεῦ, ποιήσει. νῦν μὲν γὰο ταύτας τὰς ἀσπίδας προβεβλη
 ποιήσει τὸ ζῆν ἡδέως μᾶλλον ἢ καλῶς προτετιμήκασιν εἰ δ' οὐκ ἔχοιεν γλώττας τὰς εἰσπεμπομένας, ἐν τοῖς πραττομένοις ἔξουσι τὰς ἐλπίδας. τουτὶ δὲ καὶ αὐτῶν, οἶμαι, κέρδος τῶν εἰς κάλλος βιούντων ὄντας ἀγαθοὺς ἐπαινεῖσθαι καὶ μὴ κολακεύειν τοὺς ψευσομένους, ἀλλ'

 R III 80 ἔργοις εὐδοχιμείν οὐκ αἰτοῦντας εὐφημίας, | ἀλλ'

 16 ἔχοντας ἀπὸ τῶν καθ' ἡμέραν. 12. τὸ αὐτὸ χείρους

¹ know P sed or in ras m² 6 tàs om B 7 "malim às" Re 8 kexetai P sed ai in ras suprascr m² (tai etiam in marg m²), VaB Iacobs kexete I cf. t. II 97,6; III 420,18 11 (nai) $\pi\eta\delta\delta v$? | tò Got 14 nai $\mu\dot{\eta}$ gobels ai in marg I 35 sédonimely P sed si in ras m² 26 na $\theta\eta\mu\dot{e}\rho\alpha v$ PIB

καὶ τῶν λόχων ποιεῖ τοὺς ὑπερέχοντας ἤ, εἰ βούλει, στρατιάν. οὖτοι γὰρ τὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν τιμῆς ὀλίγης ποιοῦσι τὰς κακοπραγίας οὐ φερόντων τὰς πυκνάς. δεινὸν δ' οὐδὲν εἰς δίκην τοῦτο ἐλθεῖν ὄντων τῶν τὸν ὀργιούμενον ἡμερωσόντων. ὢν δὲ μέτριος ε στρατιώτης κόσμος τ' ἂν εἴη τῷ δικαστῆ καὶ ἡσυχαζούση τῆ καρδία ζῷη μηδαμόθεν αὐτῷ τοῦ συνειδότος ἀπειλοῦντος.

- 13. Άλλὰ μὴν μέγιστου μὲυ ἀγαθὸν υέφ παιδεία, φοιτᾶν δὲ ὡς τὸν βελτίω βέλτιον ἢ τὸν οὐ τοσαῦτα 10 εἰδότα. καὶ τοῦτο τοίνυν ἀσαφὲς καθίσταται ταῖς τοιαύταις εἰσόδοις τὸν μὲν ἀμαθέστερον ποιούσαις τῷ λόγφ σοφώτερον, τὸν δὲ σοφώτερον ὕστερον. ὅταν δὲ ὁ | ταῦτα ἰδὼν ἔπηται καὶ λέγη τὰ τῆς ἀπάτης, R III 81 τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα μεγάλην τὴν ψῆφον ἐποίησε καὶ 15 πλέον ἐδυνήθη τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ περὶ τοὺς λόγους ἔσχε κακῶς.
- 14. Οὖτοι τοίνυν οἱ τοὺς ἀδίκους ἡρημένοι κατὰ τῶν ⟨τοῖς⟩ νόμοις πειθομένων οὐ τηνάλλως πονοῦσιν, άλλ' ὥσπερ τοῖς γεωργοῖς πονεῖται τὰ περὶ τὴν γῆν, 20 καὶ ζεύγη καὶ ἄμαξαι καὶ βόες καὶ ἄροτρον, καὶ ἄρουρα

¹¹ cf. p. 12,16 sq.; 13,8 sq.

¹ λόγων P sed γ in χ corr m^3 , B Got qui ἀλόγων coni | $\tilde{\eta}$ έν βουλ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ έν στρατι $\tilde{\alpha}$ coni Got | "malim τ $\tilde{\eta}$ ν στρατι $\tilde{\alpha}$ υ Re 2 αὐτῶν Re αὐτῶν libri Got 3 ποιοῦσι in lac 6 litt om B 6 τ' om C ở' Got | δικαστ $\tilde{\eta}$ A sed γ ρ $\tilde{\eta}$ ουχαστ $\tilde{\eta}$ in marg, P sed δικ in ras 4 fere litt m^3 , B $\tilde{\eta}$ ουχαστ $\tilde{\eta}$ CI sed in hoc $\tilde{\eta}$ ουχ in ras, Va 9 μέγιστον — 11 εἰδότα citat Macar fol. 91 το 10 δ' Re 12 ἀμαθέστατον C 15 ἐποίησεν A sed v del, Got 16 $\tilde{\eta}$ δυν $\tilde{\eta}$ θη Re 18 τοὺς ἀδίκους in lacuna \tilde{b} — 6 litt om B 19 τοἱς inserui auctore Re | τηνάλως CI cf. t. III 895, 17 21 δοῦς Re

τέμνεται καὶ σπορά είσπέμπεται καὶ τὰ ἄλλα γίγνετι R III 82 θερίσαι καὶ τρυγῆσαι βουλομένοις, ούτω καὶ τι τοις θερίσαι καὶ τρυγήσαι βουλομένοις. καὶ κοι τούτο αὐτοῖς ἔργεται. τῶν δὲ ἀφικνουμένων τὰ μὶ ι αύτοις πλουσίας ποιεί τας τραπέζας γης παρεχούση καὶ θαλάττης, τὰ δὲ πλοῦτός ἐστι, χουσός, ἄργυρος έσθητες. και τὰ μέν εχουσι, τὰ δὲ δέχονται, τὰ δὲ μέλλουσιν. Ικανόν δε οὐδεν οὐδε ἐπαινείται, άλλὰ τὸ μέν κείται μικρον δοκούν, ζητείται δε ετερον και ούκ 10 ένι μη δουναι τη του μέλλοντος προμηθεία, δπως ή τις δ παρεσόμενος, ην δέη. 15. πόθεν οίει, βασιλεύ, τούς ἀφέντας μεν την αύτων και πατρώαν πενίαν, έλθόντας δε ώς ήμας εν σαπροίς υποδήμασι, τους δε οὐδὲ τοιούτοις, πυροπωλείν, οἰκοδομείν, τραπεζίταις 15 συνείναι, δανείζειν, πανταχοῦ μεμνήσθαι τόκων, παισί κλήρους παραδιδόναι μεγάλους; απασι τούτοις πηγή μία τὰ δικαστήρια καὶ τὸ τοὺς μὲν ἡττῆσθαι, τοὺς δὲ νενικηκέναι και κακώς άμφοτέρους. Ισχύν δε έκ λόγων R III 83 κεκτημένοι κέκτηνται | διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὴν ἐν 20 τη πόλει. καὶ πᾶσα χήρα την οὐσίαν την έαυτης οὐχ

7 cf. ad p. 10,12; t. I 296,3 14 Dem. fals. leg. p. 376,1

¹ είσπέμπεται scripsi πέμπεται libri edd 2 θερίσαι -Bovlouévois num delenda ut anticipata e l. 3? at cf. t. III 198. 1 R. πρόσφορα vel άναγκατα post βουλομένοις inser coni Re | ούτω - 8 βουλομένοις praemisso κείμενον in marg P³ om C 4 et 6 sq. τα P 5 πλουσίας scripsi πλατείας libri edd 7 ἐσθήτες A sed ' supra έ pos man. rec. έσθητες Got 9 ζητείται δὲ έτιρον om B 12 πατρώαν PB 18 σαθροίς Cobet Misc. 158 ut t. III p. 472, 2 at cf. t IV 624, 28; 710, 11 R 15 δανείζειν, πανταχού Re δανείζειν πανταχού libri 16 πληγή B 17 τους (bis) P 18 έκ λόγων om A Got sed yo in marg, Got 19 κεκτημένοι A sed γο κτώμενοι in marg πτώμενοι reliqui libri 20 την οδοίαν την έαυτης in ras P την έαυτης om A sed in marg add m rec, Got

έαυτη μαλλον η τούτοις έχει. 16. δρώντες δε την πολλήν οί γειροτέγναι δύναμιν ύποπεπτώκασι μέν τούτοις, ύποπεπτώκασι δε καί τοῖς τούτων οἰκέταις. καί γάρ τούτοις έξουσία μαστιγούν, δείν, ώθείν, καταβάλλειν, γιτωνι λυμαίνεσθαι. καὶ τὰ πωλούμενα των ι τιμών δριστάς έχει τούς τοιούτους, και δούλους και δεσπότας. οί δὲ τοτὲ μὲν ἔδοσαν βραχύ τι, τοτὲ δὲ οὐδέν. εἶτα τοῖς μὲν ἡ φροντὶς ὑπὲρ ἄρτου, τοῖς δὲ πάντα πολλά. καὶ τέκτονας οὐ κεκτημένοι, τῶν ἐκείνων εί δεηθείεν χειρών, κέκτηνται. 17. τι οὖν χρή 10 τούς τοιούτους | καὶ νομίζειν καὶ καλεῖν ἢ τυράν- R III 84 νους, οὐ τριάκοντα κατά τοὺς πάλαι ποτέ τῶν Άθηναίων, άλλ' όσους οὐδ' ἂν έξαριθμήσειέ τις; μη γάρ, εί μη κατέχουσιν ακροπόλεις μηδ' εί μη δορυφορούνται μηδ' εί την έσθητα την των άρχομένων φορούσιν, 15 άλλ' εί μη μείζονές είσι των νόμων έν οίς τέ τισι συμπνέουσιν έν οίς τε έναντιοῦνται, εί μή ταῦτα πάντα τῶν είδότων καὶ δρώντων. καίτοι τί πλέον αὶ τυραννίδες; πολεμείς δε καλ μισείς οὐ τοὕνομα τοῦ πράγματος, βασιλεύ, αὐτὸ δὲ τοὖογον | καὶ τὰ ἀπ' R III 85 αὐτοῦ κακά. 18. ποιεί δὲ τούτους τυράννους οὐχ 21

¹³ cf. Aesch. fals. leg. § 158; Dem. cor. § 200

^{3 &}quot;malim καὶ γὰρ καὶ τούτοις" Re 6 τοὺς P sed ους in ras m² τὲ I sed ὲ in ras 3 litt m², Va 8 τοις (bis) P 10 κέκτηνται scripsi cum Re Anim ἔκτηνται libri sed in lac 7 litt om B, edd 14 μὴ δ' $APIB \mid μὴ - 15$ εὶ om B 15 μὴ δ' $API \mid ἐσδῆτα τὴν des in <math>A$ fol. 234 τῶν inc fol. 236 cf. ad p. 25, 12 17 εἰ - 18 ὁρώντων] "fortassis εἰ μὴ ταῦτα πράττουσιν, ἃ πράττουσιν ἀπάντων εἰδότων καὶ ὁρώντων" Re simplicius esset εἰ μὴ ταῦτα πάντων εἰδότων καὶ ὀρώντων, at maior latet corruptela 20 δ βασιλεῦ $B \mid$ αὐτοῦ τόνον cum lacuna 8 litt A sed in αὐτὸ δὲ τοῦργον corr m² αὐτὸ δὲ τοῦργον cum lac 3 litt $P \mid$ τοῦργον I sed " in ras, B

όπλίτης καὶ ἱππεὺς καὶ ἀκοντιστὴς καὶ τοξότης, ἀἰἰὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἄγειν καὶ τὸ τοὺς ὑπὸ τῆς σῆς ἀκεσταλμένους ἐπὶ τοῦτο κεφαλῆς τοῖς τούτων βουλήμασιν ὑπηρετεῖν. οἱ καὶ κώμην πολλάκις ἀνέστησαν ἀδικουμένην ὑπὸ μείζονος διὰ τὸ μείζω τὸν μισθὸν εἶναι τὸν παρὰ τῆς μείζονος. ἰθι δὴ καὶ ταύτας ἡμῖν ἔκκοπτε τὰς τυραννίδας. δεῖ δὲ οὐδέν σε πολλὴν μὲν γῆν ἐπελθεῖν, ὑπερενεχθῆναι δὲ ὀρῶν καὶ τῶν μὲν ὅπλοις, τῶν δὲ κρατῆσαι γνώμη, ἀλλ' ἐὰν δόξη κεκλεῖο σθαι τῶν ἀρχόντων τὰς θύρας, οἴδε καταλέλυνται.

19. Καὶ μὴν πολύς γε χρόνος, φήσαι τις ἄν, οἶδε ταυτασὶ τὰς εἰσόδους. καὶ γὰρ τὰ διὰ τούτων ὁ αὐτὸς ἀδικήματα χρόνος οἶδε. δεῖ τοίνυν οὐ μᾶλλον εἰσιέναι συγχωρεῖν διὰ τὸν χρόνον ἢ κωλύσειν 15 διὰ τοὺς ἠδικημένους. ὁ δ' ὡς ἰσχυροῦ τινος εἰλημμένος τοῦ χρόνου τοσοῦτον ἀποκρινάσθω, εἰ καὶ λοιμὸν μακρὸν ἡμῖν ὑπισχνουμένου τινὸς θεῶν ἢ καὶ ἀνθρώπων λύσειν οὐκ ἂν προσεῖτο τὴν δωρεὰν διὰ τὸ μῆκος τῆς νόσου. τοὐναντίον μὲν οὖν τὸ μῆκος 20 ἄν παρήνει σπεύδειν καὶ μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἀρπάζειν τἀγαθόν. 20. εἰ μὲν οὖν ψεύδομαι τοῖς περὶ τῶν R III 86 εἰσόδων καὶ οὐδὲν ἐν αὐταῖς βλαβερόν, | μενέτωσαν· εἰ δὲ πλείω τῶν εἰρημένων τὰ διαπεφευγότα,

¹¹ sq. cf. t. III 475,18 sq.

⁵ τὸ I sed v post o eras 8 ὁρῶν Va Got 10 οίδε Re οἱ δὲ libri Got 12 post οἶδε ras 3 litt I 13 ὁ αὐτὸς ἀδιβ' α΄ α΄ κήματα χρόνος οἶδε reposui e CA sed in hoc ἀδικήματα ὁ αὐτὸς χρόνος οἶδεν ἀδικήματα I ἀδικήματα ὁ αὐτὸς χρόνος οἶδεν A 14 καλύειν P sed ειν in ras m^2 , B et mavult Re at cf. t. I 95, 8 δεIν πείσεσθαι; 275, 15 προσήκει με ἐρεIν; t. III p. XXIX 16 λοιμόν B sed v in ras m^2

μαλλον άξιον άλγειν οὐ πάλαι πεπαυμένων ἢ τηρείν αὐτὰς διὰ τὸν μέχρι νῦν καιρὸν ὄντα πολύν. ἐν ιδ τινας ζομεν κεκλεικότας θύρας καλ πολύ νομισθέντας βελτίους τῶν οὐ τοῦτο πεποιηκότων. εὶ δὴ πάλαι κέκριται τὸ κλείειν τοῦ μὴ κλείειν κάλλιον, τί μὴ τὸν 5 μετὰ τὸν λόγον χρόνον ἀμείνω τοῦ προτέρου ποιουμεν; 21. τι δέ; έπι των προτέρων άργόντων τουτο ούχ ήν ένος γέ τινος γέροντος [καί] συνδειπνοῦντος καὶ τούτου γε τοῦ γέροντος ἀρετῆς τε ἐπιμελουμένου της άλλης κάν τῶ δείπνω ρήτοράς τε άργαίους καὶ 10 ποιητάς ἐπεισάγοντος καὶ οὐδὲ ἀκίνδυνον ἦν ἔξω τούτων ένεγθηναι. ήει δέ ποτε καὶ δ τῶν φιλοσόφων έξ Απαμείας χορός, ών δ κορυφαίος θεοίς έφκει, καί μικρά συγγενόμενος άνέστρεφεν. έδει δε και τούς νῦν εύτυχείν τι τοιούτο, καὶ παρήνουν ἂν καὶ πρεσβείαις 15 τὸ κέρδος ἄγειν.

22. Άλλ' είναι μὲν τοὺς αἰτοῦντας | ἃ μὴ δεί R III 87 συγχωροῦσιν, οὐ μὴν παρ' ὧν αἰτοῦσιν εξειν εὐθέως. ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρες ἄριστοι τὰς ἀρχὰς ἐλάμβανον πᾶν ἄν ὑπὲρ δόξης ὑπομείναντες, τάχ' ἄν τι λέγειν ἐδόκει 20 τις· εἰ δ' ἴσμεν, τίνες ὄντες καὶ τίνων καὶ πόθεν ἥκοντες καὶ πῶς λαβόντες ἄρχουσι, τί θαυμαστὸν δι-

³ cf. p. 17, 1 sq. 13 Iamblichus cf. Iul. ep. 27 p. 401 B; or. IV p. 157 C sq. p. 146 A sq.; or. VII p. 222 B 17 cf. p. 15, 10 sq.

⁷ δέ; scripsi δὲ Re δέ, εἰ Iacobs Lectt. 204 ("quid dices, si haec apud veteres non habebant locum?") "videtur aliquid deesse. quid si τἱ δὲ πρὸς τοῦτο ἐρεῖς νεὶ ἐροῦμεν, ὅτι τῶν προτέρων" Re | ἀρχόντων scripsi ἀνθρώπων libri edd 8 γέ om B | καὶ cancellavi auctore Re ("aut καὶ est delendum aut deest aliquid ad hunc ferme modum: ἑνός γέ τινος γέροντος συνόντος τῷ ἄρχοντι καὶ συνδειπνοῦντος") 9 τε om B

¹¹ τοῦτον B 12 ἐνεχθήναι; $AVaB \setminus εἴη Va$ 13 κορυφαίος A sed o (1) in ras, P sed o in ras m^2

- R III 73 μου νομίσαντος, εἰ μὴ καὶ | τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐμαυτοῦ πρότερα ποιησαίμην τὰ σὰ πράγματα. εἰ γάρ τι τούτων ἰασαίμην, ἀρκέσει μοι τοῦτο καὶ πάσχοντι κακῶς εἰς παραμυθίαν.
- 2. Τί οὖν ἐστιν δ θεραπείας δεῖται; δύο πόλεμοι των ανθρώπων πιέζουσι τον βίον. ὧν δ μεν εν Επλοις τέ έστι και σιδήρω και πρός τούς έξωθεν, δ δε έν κακουργίαις ταις είς άλλήλους καὶ ἔνδοθεν οὕτε τὸ την αὐτην πόλιν οἰκεῖν αἰσχυνομένων οὕτε τὸ πολίτας 10 άλλήλους καλείν. ένομίσθη τοίνυν τοίς μέν κρίνεσθαι στρατοπέδοις και γερσί, τοῖς δὲ δικαστηρίοις και νόμοις. φυλάξαιτο δ' άν τις ράον έκείνους τούς πολεμίους ή τούτους οίς μαλλον υπάρχει λανθάνειν. 3. πολλή τοίνυν ή περί ταῦτα πρόνοια καί πλήθος νόμων πα-15 λαιών τε και νέων ύπὸ των ἀεί κοατούντων τιθεμέ-R III 74 νων. | καὶ τοῖς ἀδικουμένοις αὕτη καταφυγή γραφή, κατηγορίαι, έλεγγος, τιμωρίαι. το μέν γάρ άμεινον ήν μηδε άδικηθηναι, τὸ δε δεύτερον δίκην λαβείν, 🧔 μόλις παύσαιτο άν τις άλγων. ταύτην τοίνυν την 20 έπικουρίαν, ὧ βασιλεῦ, τὴν οὕτω καλὴν καὶ προσήκουσαν καὶ θεοίς φίλην οὐκ έῶσι σώζεσθαι τοίς δεομένοις τινές. οθς πεπαθσθαι προσήκει νόμφ τε σῷ καὶ ὀργῆ.

⁵ cf. p. 7,1 sq.

⁵ δύο — 13 λανθάνειν citat titulo (vide ad p. 25, 1) praemisso Macar 7 δ' Re | έν om B 8 τὸ in ras P^2 om Macar 10 ἀλλήλοις B | τοις P τοὺς B Got 11 τοις P τοὺς GO 13 μανθάνειν Macar 16 ἀδικουμένοις P sed (2) in ras m^2 | "malim aut γραφαὶ et ἔλεγχοι, aut κατηγορία et τιμορία" Re 17 ἄμεινον P sed άμει in ras m^2 18 ἤν inser A | μὴ δὲ APIB 19 παύσαιτ' Re 22 προσήκει om O

4. Τίνες οὖν είσιν οὖτοι; οἱ παρακαθήμενοι μέν έν ταις δίκαις τοις δικάζουσι διελόμενοι τὰ ὧτα, σφῶν δε αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῶν συνδίκων αὐτοὺς ἀναγκάζοντες άμροᾶσθαι, καὶ νῦν μὲν οὖτος ὡς αὑτόν, νῦν δὲ ἐκεῖνος έλχων, δ δίχαιον μέν έστιν ίδειν ούκ έωντες, άντι- 5 πολιτευόμενοι δε τοῖς νόμοις, ἀπειλοῦντες δέ, εί μή πείσουσιν, ἐπικείσεσθαι τῷ μὴ κεχαρισμένω, καὶ | R III 75 οί μεν θρασύτεροι ταῦτα τὸν αὐτὸν κατειληφότες θρόνον, ύβρίζοντες μεν έφ' οδ κάθηνται, ύβρίζοντες δε τοῦ δικαστηρίου τὴν μορφήν, ὑβρίζοντες δὲ τὴν δίκην, 10 ύβρίζοντες δε τὸν ταύτης ἐπώνυμον, οἱ δὲ δείλης ἐμπιπλάντες την καταγωγήν, μετριώτεροι μέν τούτων έν δ των δικαστηρίων απέχονται, δίκαιοι δ' οὐδ' αὐτοί τας είσόδους τας τοιαύτας έπὶ τοῖς μὴ δικαίοις ποιούμενοι καὶ τῷ πεῖσαι τὸν δικαστὴν ἃ μὴ τὰ πράν- 15 ματα δύναται. 5. έκεῖνοι μέν οὖν τὸ τούτων ποιοῦσιν, οὖτοι δὲ τὸ 'κείνων οὐ τολμῶσιν, ἀλλ' οὖτοι μεν δεηθέντες απηλθον παραδόντες τη μνήμη την γάριν, οί δ' ξπονται παρόντες ύπερ ων δεδέηνται καί νεύουσιν οί τὰς βοηθείας ἐπηγγελμένοι τοῖς ἀγωνιζο- 20 μένοις θαρφείν. ποίον οὖν τοῦτο δικαστήριον ἀφ' οὖ τὸ δικάζειν έξελαύνεται; καὶ μήτοι | νόμιζε δύο R III 76 μόνους είναι τούς τοῦτο δρῶντας οίς ή κοινωνία τοῦ

¹⁸ cf. p. 9,1 sq. 20 cf. p. 11,1

² διελόμενοι P sed o (1) in ras 2 litt m^4 3 δ' Re | αὐτοὺς B 4 αὐτόν I | δ' Re 8 αὐτῶν I αὐτ cum lacuna 2 litt B 9 κάθηνται coni Got et scripsi e P sed v inser m^3 , VaB κάθηναι reliqui libri edd 13 δίκαιοι A sed oι in ras 5 litt man. rec. | δὲ Re | αὐτοὶ τὰς τοιαύτας εἰσόδονς ἐπὶ B 14 τοῖς μη] μη τοῖς C 15 τῷ om Got 16 δύνανται coni Re Anim 17 κείνων P sed 'eras κείνων edd 19 οἷ A oἷ P sed 'add m^4 | δὲ Re 22 καὶ om Got

θρόνου, άλλα βάθρον μεν καθ' έκατέραν γείρα, βάθρον δε βάθοφ συνάπτεται καθ' εκάτερον μέρος. έπι δη τούτων των τοσούτων οί τοῖς νόμοις ἐγθροὶ τὰ τῶν νόμων έξω ζητούντες άναπηδώντες, κεκραγότες, οὐ 5 λανθάνοντες ύπεο ών είσιν άφιγμένοι. 6. αὐτοί τε οὖν οὖτοι καὶ παρ' ὧν ἐλάττων ἡ τόλμα συρρέουσιν είς τὰς καταγωγάς αὐτοί μέν κρατήσαντες τοῦ μετ' άριστον υπνου, έκείνοις δε τουτον διακόψαντες τον ύπνον. και βοη μεν τοῦτο οὐ ποιοῦσιν οὐδε ὀνόματι 10 καλοῦντες, πῶς γάρ; διαλεγόμενοι δὲ καὶ λαλοῦντες ούτως ως μη είναι μηκέτι μηδ' εί σφόδοα βούλοιντο, καθεύδειν. άνεγειρόμενοι τοίνυν τεθυμωμένοι κρύπτουσι τὸν θυμὸν ὑπὸ μειδιάματι. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ήμέρας ἐν τῷ περὶ χαρίτων ἀναλίσκεται λόγω, τὰ δ' 15 δφειλόμενα γράμμασι γράμματα της των άρχόντων γειρός οὐδαμοῦ, οἶς δὲ δεῖ τούτων τῶν γραμμάτων, R III 77 προσκαθήμενοι πεινώσι. 7. | βούλομαι δέ σοί τι διελθείν εν καταγωγή ποτε γεγονός. απείπε μεν διδούς ἄρχων γάριτας, ὧν τὰς ύστάτας ἐν βαλανείω, εἶς 20 δέ τις άτυγῶν μέν, τυγεῖν δὲ ἐπιθυμῶν ἀποδύντος άποδύς τὸ βιβλίον είσενεγκών και μέλαν και κάλαμον διὰ γέλωτος οὐκ ἄπρακτος ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἐκφέρων ᾶμα ίδοῶτι γοάμματα.

⁷ cf. p. 8,7 sq. 19 cf. p. 10,14

⁸ διαπόψοντες Re, fortasse recte 10 post γὰς ras 7 litt I 11 μη δ' APIB 14 δὲ edd 17 πεινῶσι A sed γς πίνουσι in marg, B πίνουσι CP sed in hoc πεινῶσι suprasor m^2 , IVa | δέ σοί scripsi cum B σοι δέ reliqui libri σοι τοιόνδε Iacobs addens: "saltem transponenda sunt βούλομαι δέ σοι τι" | τί B 18 γεγονός I Re γεγονός reliqui libri Got 19 ὧν Re ὧν A sed γς τάσσων in marg cum ras 1 litt post v, 6 litt infra vocem, Got ("vel γς ὄντας" in marg) τάσσων reliqui libri 20 δ' Re 23 ἰδςὧτι B sed τι in ras m^2

8. Αύται αι είσοδοι, βασιλεύ, καθείλον μέν τού δικαίου την Ισχύν, τῷ δὲ ἀδικεῖν δύναμιν περιέθηκαν καὶ τοὺς μὲν ἀπήλλαξαν τιμωρίας, τοὺς δὲ ἀπεστέρησαν. αδται πολλούς μεν ανδροφόνους έξήρπασαν θανάτου, πολλούς δὲ μοιχούς, πολλούς δὲ τάφων άψαμένους, ε πολλούς δὲ περί χρήματα κακούς, τούς μὲν παρακαταθήκας οὐκ ἀποδόντας, τοὺς δὲ δανείσματα, τοὺς δὲ ήρπακότας, τούς δὲ πύξ πατάξαντας, τούς δὲ λακτίσαντας, τούς δε λοιδορίαις ύβρίσαντας μεν έαυτούς, ύβρίσαντας δὲ πατέρας οίχομένους, τοὺς καθ' εκαστον 10 τῶν ἀδικημάτων είδος είκοτως ἂν τοῖς ἐκ τῶν νόμων ζημιωθέντας δύονται, συμπράττουσι, σκοποῦσιν ὅπως αν καταγελάσωσι της δίκης. 9. κάν τις των σων ύφέληταί τι καὶ κατεδηδοκώς ἐπὶ κρίσιν ἄγηται, τῶν κωλυσόντων γενέσθαι τιμωρίαν ούχ απορήσει, αλλ' αμα 15 τέ τις ηνέχθη κατά τινος αίτία, καὶ δρόμος τοῦ δείσαντος έπι τὸν ἀμυνοῦντα κάκείνου πάλιν έπι | R III 78 τὸν δικάσοντα, καὶ ὁ μὲν συκοφαντεῖ, κὰν μὴ συκοφαντη, ὁ δέ, κὰν ἡ πονηρός, χρηστός ἐστι. πολλοὺς δὲ άξίους κεκολάσθαι σώζοντες οὐκ έλάττους ζῆν άξίους 20 ζῶντας κατὰ τοὺς νόμους ἀπώλεσαν πένητάς τε ἐκ πλουσίων ποιούντες διατελούσι καὶ ταπεινούς έκ λαμπρών και ταις οικίαις αποδιδόντες τούς μέν καταδίκη πεπληγμένους, τούς δὲ μολύβδω, τούς δὲ ἀμφοῖν.

¹ cf. p. 9, 3 sq. 24 cf. t. II 93, 13; t. III p. XXXXIII; t. III 160, 2 R

² δ' Re 4 πολλούς P sed πολ in ras m² 6 τους P
10 τοὺς δὲ B 13 τις scripsi e P sed ς add m², IVaB
τι reliqui libri edd 14 τι scripsi e P sed ι in ras m², I sed
ι in ras, VaB τε reliqui libri edd 18 συνοφαντεῖ P sed εῖ in
ras m² 20 ἀξίους οπ C 21 καὶ post τε Got del Re
23 et 24 τους P 24 δὲ (1)] "malim addi καὶ" Re

- 10. Το οὖν δλέθρους τε έχον οὐχὶ δικαίους καὶ R III 79 σωτηρίας οὐ καλάς καὶ προσήκει σοι | παῦσαι, βασιλεῦ, καὶ ράδιον. τὸ γὰρ είπεῖν ράδιον. ἐλευθέοωσον τοίνυν τὰς ψυγὰς τῶν δικαζομένων δέους τοῦ 5 παρά τῶν λυμαινομένων τὸ δίκαιον. ὧ καὶ τοῦ καθεύδειν στέρονται παρατηρούντες τὰς τῶν βελτιόνων τούτων είσόδους, δι' οθς οὐδ' δ πάνυ πιστεύων τοίς πράγμασιν έχει θαρρείν. έρχετ' οὖν αὐτῷ νὺξ δυοίν φέρουσα θάτερον, η άγρυπνίαν η μετ' ονειράτων 10 γαλεπῶν ὕπνον ἐχόντων τοὺς καθ' ἐαυτοῦ πρὸς τὸν άρχοντα λόγους, πηδαν ποιούντων τὰ τῶν τεταραγμένων. τοιαύτης δε απολαύσας έκείνης λύπη δέχεται την ημέραν τραύμα πεποιηχότος έν τη ψυχη τοῦ φόβου. δεῖ δέ, ὧ βασιλεῦ, καὶ φοβεῖσθαι καὶ μή 15 φοβεῖσθαι τοὺς ἀρχομένους, τὸ μὲν ἐχ τοῦ κακὰ ελογάσθαι, τὸ δὲ ἐχ τοῦ μηδέν, ἀλλ' οὐ διὰ τὸν δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα.
- 11. Τοῦτο καὶ τὰς βουλάς σοι βελτίους, ὧ βασιλεῦ, ποιήσει. νῦν μὲν γὰρ ταύτας τὰς ἀσπίδας προβεβλη20 μένοι τὸ ζῆν ἡδέως μᾶλλον ἢ καλῶς προτετιμήκασιν·
 εἰ δ' οὐκ ἔχοιεν γλώττας τὰς εἰσπεμπομένας, ἐν τοἰς πραττομένοις ἔξουσι τὰς ἐλπίδας. τουτὶ δὲ καὶ αὐτῶν, οἶμαι, κέρδος τῶν εἰς κάλλος βιούντων ὄντας ἀγαθοὺς ἐπαινεῖσθαι καὶ μὴ κολακεύειν τοὺς ψευσομένους, ἀλλ'
 R III 80 ἔργοις εὐδοκιμεῖν οὐκ αἰτοῦντας εὐφημίας, | ἀλλ'
 26 ἔχοντας ἀπὸ τῶν καθ' ἡμέραν. 12. τὸ αὐτὸ χείρους

¹ έχον P sed or in ras m² 6 τὰς om B 7 "malim ας" Re 8 έρχεται P sed αι in ras suprasor m² (ται etiam in marg m²), VaB Iacobs έρχετε I cf. t. II 97,6; III 420,13 11 (καὶ) πηδάν? | τὸ Got 14 καὶ μἡ φοβείσθαι in marg I 25 εὐδονιμείν P sed ει in ras m² 26 καθημέραν PIB

καὶ τῶν λόχων ποιεῖ τοὺς ὑπερέχοντας ἤ, εὶ βούλει, στρατιάν. οὖτοι γὰρ τὰ τῶν γειτόνων αὑτῶν τιμῆς ὀλίγης ποιοῦσι τὰς κακοπραγίας οὐ φερόντων τὰς πυκνάς. δεινὸν δ' οὐδὲν εἰς δίκην τοῦτο ἐλθεῖν ὄντων τῶν τὸν ὀργιούμενον ἡμερωσόντων. ὢν δὲ μέτριος 5 στρατιώτης κόσμος τ' ἀν εἴη τῷ δικαστῆ καὶ ἡσυχα-ζούση τῆ καρδία ζῷη μηδαμόθεν αὐτῷ τοῦ συνειδότος ἀπειλοῦντος.

13. Άλλὰ μὴν μέγιστον μὲν ἀγαθὸν νέφ παιδεία, φοιτᾶν δὲ ὡς τὸν βελτίω βέλτιον ἢ τὸν οὐ τοσαῦτα 10 εἰδότα. καὶ τοῦτο τοίνυν ἀσαφὲς καθίσταται ταῖς τοιαύταις εἰσόδοις τὸν μὲν ἀμαθέστερον ποιούσαις τῷ λόγφ σοφώτερον, τὸν δὲ σοφώτερον ὕστερον. ὅταν δὲ ὁ | ταῦτα ἰδὼν ἔπηται καὶ λέγη τὰ τῆς ἀπάτης, R III 81 τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα μεγάλην τὴν ψῆφον ἐποίησε καὶ 15 πλέον ἐδυνήθη τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ περὶ τοὺς λόγους ἔσχε κακῶς.

14. Οὖτοι τοίνυν οἱ τοὺς ἀδίκους ἡρημένοι κατὰ τῶν ⟨τοῖς⟩ νόμοις πειθομένων οὐ τηνάλλως πονοῦσιν, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς γεωργοῖς πονεῖται τὰ περὶ τὴν γῆν, 20 καὶ ζεύγη καὶ ἄμαξαι καὶ βόες καὶ ἄροτρον, καὶ ἄρουρα

¹¹ cf. p. 12,16 sq.; 13,8 sq.

¹ λόγων P sed γ in χ corr m^3 , B Got qui ἀλόγων coni \mid $\tilde{\eta}$ έν βουλ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\eta}$ έν στρατι $\tilde{\alpha}$ coni Got \mid , malim την στρατιάν" Re 2 αὐτῶν Re αὐτῶν libri Got 3 ποιοῦσι in lac 6 litt om B 6 τ' om C δ' Got \mid δικαστ $\tilde{\eta}$ A sed γρ ἡσυχαστ $\tilde{\eta}$ in marg, P sed δικ in ras 4 fere litt m^3 , B ἡσυχαστ $\tilde{\eta}$ CI sed in hoc ἡσυχ in ras, Va 9 μέγιστον — 11 εἰδότα citat Macar fol. 91 $^{\circ}$ 10 δ' Re 12 ἀμαθέστατον C 15 ἐποίησεν A sed v del., Got 16 ἡδυνήδη Re 18 τοὺς ἀδίκους in lacuna b — b litt om b 19 τοῖς inserui auctore Re \mid τηνάλως CI cf. t. III 395, 17 21 βοῦς Re

τέμνεται καὶ σπορά είσπέμπεται καὶ τὰ άλλα γίγνεται | R III 82 θερίσαι καὶ τρυγήσαι βουλομένοις, ούτω καὶ τούτοις θερίσαι και τρυγήσαι βουλομένοις. και πολύ τοῦτο αὐτοῖς ἔρχεται. τῶν δὲ ἀφικνουμένων τὰ μὲν ε αὐτοῖς πλουσίας ποιεῖ τὰς τραπέζας γῆς παρεγούσης καί θαλάττης, τὰ δὲ πλοῦτός ἐστι, χουσός, ἄργυρος, έσθητες. και τὰ μὲν ἔχουσι, τὰ δὲ δέχονται, τὰ δὲ μέλλουσιν. Ικανόν δε ούδεν ούδε έπαινείται, άλλα τό μέν κείται μικρον δοκούν, ζητείται δε ετερον καί ούκ 10 ένι μη δουναι τη του μέλλοντος προμηθεία, υπως ή τις δ παρεσόμενος, ην δέη. 15. πόθεν οίει, βασιλεύ, τούς αφέντας μέν την αύτων καλ πατρώαν πενίαν, έλθόντας δε ώς ήμας έν σαπροίς ύποδήμασι, τούς δε οὐδὲ τοιούτοις, πυροπωλεῖν, οἰκοδομεῖν, τραπεζίταις 15 συνείναι, δανείζειν, πανταχού μεμνήσθαι τόκων, παισί κλήρους παραδιδόναι μεγάλους; απασι τούτοις πηγή μία τὰ δικαστήρια καὶ τὸ τοὺς μὲν ἡττῆσθαι, τοὺς δὲ νενικηκέναι και κακώς άμφοτέρους. Ισχύν δε έκ λόγων R III 83 κεκτημένοι κέκτηνται | διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὴν ἐν 20 τη πόλει. καὶ πᾶσα γήρα την οὐσίαν την έαυτης οὐχ

⁷ cf. ad p. 10,12; t. I 296,3 14 Dem. fals. leg. p. 376,1

¹ είσπέμπεται scripsi πέμπεται libri edd 2 θερίσαι — βονλομένοις num delenda ut anticipata e l. 3? at cf. t. III 198, 1 R πρόσφορα νει ἀναγκαῖα post βουλομένοις inser coni Re οῦτω — 3 βουλομένοις praemisso πείμενον in marg P³ om C 4 et 6 sq. τα P 5 πλονοίας scripsi πλατείας libri edd 7 ἐσθῆτες A sed 'supra ἐ pos man. rec. ἐσθῆτες Got 9 ζητεῖται δὲ ἔτερον om B 12 πατρώαν PB 13 σαθροίς Cobet Misc. 158 ut t. III p. 472, 2 at cf. t IV 624, 28; 710, 11 R | τους P 15 δανείζειν, πανταχοῦ Re δανείζειν πανταχοῦ· libri Got 16 πληγὴ B 17 τους (bis) P 18 ἐπ λόγων om A sed γρ in marg, Got 19 κεκτημένοι A sed γρ πτώμενοι in marg πτώμενοι reliqui libri 20 τὴν οὐσίαν τὴν ἐαντῆς in ras P τὴν ἐαντῆς om A sed in marg add m rec, Got

έαυτη μάλλον η τούτοις έχει. 16. δρώντες δε την πολλήν οί χειροτέχναι δύναμιν ύποπεπτώκασι μέν τούτοις, ύποπεπτώκασι δε καί τοῖς τούτων οἰκέταις. καί γάρ τούτοις έξουσία μαστιγούν, δείν, ώθείν, καταβάλλειν, γιτωνι λυμαίνεσθαι. καὶ τὰ πωλούμενα των 5 τιμών δριστάς έχει τούς τοιούτους, καί δούλους καί δεσπότας. οί δὲ τοτὲ μὲν ἔδοσαν βραχύ τι, τοτὲ δὲ οὐδέν. εἶτα τοῖς μὲν ἡ φροντὶς ὑπὲρ ἄρτου, τοῖς δὲ πάντα πολλά. καὶ τέκτονας οὐ κεκτημένοι, τῶν ἐκείνων εί δεηθείεν γειρών, κέκτηνται. 17. τί οὖν γρή 10 τούς τοιούτους | καὶ νομίζειν καὶ καλεῖν ἢ τυράν- R III 84 νους, οὐ τριάκοντα κατὰ τοὺς πάλαι ποτὲ τῶν Άθηναίων, άλλ' όσους οὐδ' αν έξαριθμήσειέ τις; μη γάρ, εί μη κατέχουσιν άκροπόλεις μηδ' εί μη δορυφορούνται μηδ' εί την έσθητα την των άρχομένων φορούσιν, 15 άλλ' εί μη μείζονές είσι τῶν νόμων ἐν οἶς τέ τισι συμπνέουσιν έν οίς τε έναντιοῦνται, εί μή ταῦτα πάντα τῶν είδότων καὶ δρώντων. καίτοι τί πλέον αὶ τυραννίδες; πολεμείς δε και μισείς οὐ τοὕνομα τοῦ πράγματος, βασιλεύ, αὐτὸ δὲ τοὖογον | καὶ τὰ ἀπ' R III 85 αὐτοῦ κακά. 18. ποιεί δὲ τούτους τυράννους οὐχ 21

¹³ cf. Aesch. fals. leg. § 158; Dem. cor. § 200

^{3 &}quot;malim καὶ γὰρ καὶ τούτοις" Re 6 τοὺς P sed oυς in ras m² τὲ I sed ὲ in ras 3 litt m², Va 8 τοις (bis) P 10 κέπτηνται scripsi cum Re Anim ἔπτηνται libri sed in lac 7 litt om B, edd 14 μὴ δ' $APIB \mid μὴ - 15$ εἰ om B 15 μὴ δ' $API \mid ἐσδῆτα τὴν$ des in A fol. 234 τῶν inc fol. 236 cf. ad p. 25, 12 17 εἰ - 18 ὁςώντων] "fortassis εἰ μὴ ταῦτα πρώττουσιν, ἃ πρώττουσιν ἀπάντων εἰδότων καὶ ὁςώντων" Re simplicius esset εἰ μὴ ταῦτα πάντων εἰδότων καὶ ὁςώντων, at maior latet corruptela 20 ὧ βασιλεῦ $B \setminus αὐτοῦ τ'ους com$ lacuna 8 litt A sed in αὐτὸ δὲ τοῦςγον corr m² αὐτὸ δὲ τοῦςγον cum lac 8 litt $P \mid τοῦςγον I$ sed " in ras, B

όπλίτης καὶ ἱππεὺς καὶ ἀκοντιστὴς καὶ τοξότης, ἀλλὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἄγειν καὶ τὸ τοὺς ὑπὸ τῆς σῆς ἀπεσταλμένους ἐπὶ τοῦτο κεφαλῆς τοῖς τούτων βουλήμασιν ὑπηρετεῖν. οῖ καὶ κώμην πολλάκις ἀνέστησαν ἀδικου- μένην ὑπὸ μείζονος διὰ τὸ μείζω τὸν μισθὸν εἶναι τὸν παρὰ τῆς μείζονος. ἰθι δὴ καὶ ταύτας ἡμῖν ἔκκοπτε τὰς τυραννίδας. δεῖ δὲ οὐδέν σε πολλὴν μὲν γῆν ἐπελθεῖν, ὑπερενεχθῆναι δὲ ὀρῶν καὶ τῶν μὲν ὅπλοις, τῶν δὲ κρατῆσαι γνώμη, ἀλλ' ἐὰν δόξη κεκλεῖ- 10 σθαι τῶν ἀρχόντων τὰς θύρας, οῖδε καταλέλυνται.

19. Καὶ μὴν πολύς γε χοόνος, φήσαι τις ἄν, οἶδε ταυτασὶ τὰς εἰσόδους. καὶ γὰρ τὰ διὰ τούτων ὁ αὐτὸς ἀδικήματα χρόνος οἶδε. δεῖ τοίνυν οὐ μᾶλλον εἰσιέναι συγχωρεῖν διὰ τὸν χρόνον ἢ κωλύσειν 15 διὰ τοὺς ἠδικημένους. ὁ δ' ὡς ἰσχυροῦ τινος εἰλημμένος τοῦ χρόνου τοσοῦτον ἀποκρινάσθω, εἰ καὶ λοιμὸν μακρὸν ἡμῖν ὑπισχνουμένου τινὸς θεῶν ἢ καὶ ἀνθρώπων λύσειν οὐκ ἄν προσεῖτο τὴν δωρεὰν διὰ τὸ μῆκος τῆς νόσου. τοὐναντίον μὲν οὖν τὸ μῆκος 20 ἄν παρήνει σπεύδειν καὶ μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἀρπάζειν τἀγαθόν. 20. εἰ μὲν οὖν ψεύδομαι τοῖς περὶ τῶν R III 86 εἰσόδων καὶ οὐδὲν ἐν αὐταῖς βλαβερόν, | μενέτωσαν· εἰ δὲ πλείω τῶν εἰρημένων τὰ διαπεφευγότα,

¹¹ sq. cf. t. III 475,13 sq.

μαλλον άξιον άλγεῖν οὐ πάλαι πεπαυμένων ἢ τηρεῖν αὐτὰς διὰ τὸν μέχρι νῦν καιρὸν ὄντα πολύν. ἐν ιδρ τινας ίσμεν κεκλεικότας θύρας καλ πολύ νομισθέντας βελτίους τῶν οὐ τοῦτο πεποιηκότων. εὶ δὴ πάλαι κέκριται τὸ κλείειν τοῦ- μὴ κλείειν κάλλιον, τί μὴ τὸν 5 μετά τὸν λόγον χρόνον ἀμείνω τοῦ προτέρου ποιουμεν; 21. τι δέ; ἐπὶ των προτέρων ἀρχόντων τουτο ούκ ην ένος γέ τινος γέροντος [καί] συνδειπνοῦντος καὶ τούτου γε τοῦ γέροντος ἀρετῆς τε ἐπιμελουμένου τῆς ἄλλης κάν τῷ δείπνω ρήτοράς τε ἀρχαίους καὶ 10 ποιητάς ἐπεισάγοντος καὶ οὐδὲ ἀκίνδυνον ἦν ἔξω τούτων ένεχθηναι. ήει δέ ποτε και δ των φιλοσόφων έξ Απαμείας χορός, ὧν δ πορυφαίος θεοίς ἐφκει, καὶ μικρά συγγενόμενος άνέστρεφεν. έδει δε καί τούς νῦν εὐτυχεῖν τι τοιοῦτο, καὶ παρήνουν ἂν καὶ πρεσβείαις 15 τὸ κέρδος ἄγειν.

22. Άλλ' είναι μὲν τοὺς αἰτοῦντας | ἃ μὴ δεῖ R III 87 συγχωροῦσιν, οὐ μὴν παρ' ὧν αἰτοῦσιν εξειν εὐθέως. ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρες ἄριστοι τὰς ἀρχὰς ἐλάμβανον πᾶν ἂν ὑπὲρ δόξης ὑπομείναντες, τάχ' ἄν τι λέγειν ἐδόκει 20 τις εἰ δ' ἴσμεν, τίνες ὄντες καὶ τίνων καὶ πόθεν ἥκοντες καὶ πῶς λαβόντες ἄρχουσι, τί θαυμαστὸν δι-

11 τοῦτον B 12 ἐνεχθῆναι; AVaB | ε $l\eta$ Va 13 κορυφαίος A sed o (1) in ras, P sed o in ras m^2

³ cf. p. 17, 1 sq. 13 Iamblichus cf. Iul. ep. 27 p. 401 B; or. IV p. 157 C sq. p. 146 A sq.; or. VII p. 222 B 17 cf. p. 15, 10 sq.

⁷ dé; scripsi dè Ro dé, el Iacobs Lectt. 204 ("quid dices, si haec apud veteres non habebant locum?") "videtur aliquid deesse. quid si tí dè πρὸς τοῦτο έρεξς vel έροῦμεν, ὅτι τῶν προτέρων" Ro | ἀχχόντων scripsi ἀνθρώπων libri edd 8 γέ om B | καὶ cancellavi auctore Ro ("aut καὶ est delendum aut deest aliquid ad hunc ferme modum: ἑνός γέ τινος γέροντος συνόντος τῷ ἄρχοντι καὶ συνδειπνοῦντος") 9 τε om B

δόναι σφᾶς αὐτοὺς τοῖς ἐπαγγέλλουσιν; εἰσὶ δὲ οῖ κἂν μή την πρώτην πείσωσι, λιπαρούντες ταύτα έπραξαν κεφαλήν τε καὶ όμματα φιλοῦντες χειρών τε απτόμενοι καὶ γόνατα τιμῶντες, πάντα ἀφιέντες δήματα καὶ δή ε καὶ τὸ τοῦ Σατύρου τὸ δέομαι, δός μοι. λόγου δὲ φύσις πλεϊστα αν δυνηθείη, και δογήν έμποιησαι καί στήσαι καὶ λύπην ἀμφότερα καὶ πόλεμον ἀντ' εἰρήνης έλέσθαι πείσαι καὶ ζέοντας ἐπ' ἀλλήλους καταθέσθαι τὰ ὅπλα. καί τις οὐκ ἂν ἁμάρτοι γόητα αὐτὸν προσ-10 ειπών τὸν καὶ πένθος οὐ φορητὸν ἐπὶ θοίνην ἄγοντα. 23. και οδτοι τοίνυν ούκ ἀποροῦσι λόγων είξαι πει-R III 88 δόντων. | έν οίς οί τὰς ἀμοιβὰς ὑπισχνούμενοι καλ ο γε κολοφών δ της Γοργόνος φοβερώτερος δ ποταμούς ἀπειλῶν ἐπαφήσειν ψόγων, ἠκόνηται δὲ 15 γλῶττά τισι καὶ μαγαίρας καλοῦσιν αὐτάς. καὶ τἄλλα είσιν ούχ εύκαταφρόνητοι τῷ πᾶσιν ἐπιχειρείν καὶ μηδεν όχνειν και την αιδώ νομίζειν νωθείαν. είτ' οὖν φιλότιμος είη, νενίκηται διὰ τὴν φιλοτιμίαν, είτε κερδάναι κακῶς, δείσας έγεται. 24. ὧ μεν οὖν δμιλεῖ 20 τις, τούτον αν ελοι· οὖ δ' ἀφέστηκε, πῶς αν τούτω προσβάλοι; κακὰ μέν οὖν δ κακῶς [αν] ἄρχων δράσει,

³ cf. p. 9, 10. Od. α 208 p. 402, 2 13 cf. t. I 152, 14 5 cf. Dem. fals. leg. § 194 15 cf. p. 10, 1 21 Aesch. Tim. § 57 p. 80, 19 R

¹ σφὰς P sed ' in $^{\sim}$ corr m^2 2 την B | πείσωσι λιπαροῦντες, ταῦτα PIB Got 5 λόγον — 10 ἄγοντα omisso δὲ citat Macar fol. 91 $^{\vee}$ 6 ἄν δυνηθείη] δύναται Macar 9 καὶ τίς Got 11 εἶξαι IB Got 14 ἐπαφήσων Va 15 παὐτὰς si bene habet, necesse est ut etiam ἡκόνηνται δὲ αὶ γλῶτταὶ τισιν legatur. Sed probabilius penes me est leg. esse αὐτοὺς $^{\omega}$ Re | τᾶλλα A 18 κερδάναι scripsi κερδάνας libri edd 20 δὲ Re | τούτο $^{\omega}$ B τοῦτον Got 21 προσβάλλοι B προσβάλλει I | κακὸς B | ἄν cancellavi | δράσοι B

κὰν μηδεὶς εἰσίη, πλείω δὲ εἰσιόντων, τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δὲ αὐτῷ διδοὺς οὐκ ὅντα τοῖς δι' ἐκείνων ἴσα. οὕτως οὐκ ἔνι μὴ ταῖς εἰσόδοις ἀκολουθῆσαι βλάβην.

25. Καλ μην ἀφέλειάν φησιν ένειναι δειχνυμένων | 4 παρά τῶν εἰσιόντων ἃ μὴ σφόδρα ἂν ἐκεῖνος ἴδοι. R III 89 καὶ τί τοῦτο ἔστι; πῶς μὲν ἂν λάθοι; πῶς δ' οὐκ ἂν καταφανές γένοιτο των μέν πόρρωθεν άνωμολογημένων τῶν περί τὸν φόρον, τῶν περί τὰς δίκας, τῶν περί τας θεωρίας, των δ' απροσδοκήτων πευθησί τε διοικουμένων καὶ πολλαχόθεν τὴν διδαχὴν ἐχόντων. 10 26. εί δε δή και συνεχή κοινωνον άπάντων έχειν άξιον, ἔστιν ὁ παρεδρεύων ἀναγκαίαν ἔχων τοῖς πράγμασιν εύνοιαν οίδε γάρ έν ταϊς διαμαρτίαις πρώτος ύφέξων λόγον. δύο | τοίνυν γνώμαις της άρχης R III 90 κυβερνωμένης τί αν έτέρων δέοι; και γαρ εύφροσύνην 15 αὐξῆσαι καὶ ἀθυμίαν κοιμίσαι δύναιτ' αν δ μονονού συμπεφυκώς. 27. ἔτι τοίνυν, εί μὲν ἐπ' ἀγαθῷ τφ τάς συνουσίας οίδε ταύτας έμελλον συνέσεσθαι καλ τοῦθ' οἱ μάντεις προύλεγον, είων ἄν' εἰ δὲ ἐμπορία τὸ πρᾶγμά ἐστι καὶ κακῶς χρήσονται ταῖς τῶν ἀρχόν- 20 των δμιλίαις, έγὰ μὲν ο χρη γενέσθαι λέγω, σὸν δ', ώ βασιλεύ, τὸ γενέσθαι. 28. τιθώμεν δ', εί δοχεί, μη πάντας έσεσθαι τοιούτους, άλλά τινας καὶ συμφέ-

⁴ cf. p. 16,19 sq. 5 cf. t. II 295,19 7 cf. t. I 83,1

¹ δ' Re 1 et 2 τα PI 2 αὐτῷ P sed ' add m³ αὐτῷ IB 3 ταΙς I sed αι in ras m³ 9 πενθήσει Got 12 ἄξιόν ἐστιν Re 13 οἶδεν A Got 14 ὑφέξων λόγον om Got lacunam indicans | γνώμαις reposui e CPIVaB γνώμα cum 2 litt plane detritis A γνώμαιν Re cf. t. III p. XIII om Got lacunam indicans 17 τῷ CP sed in hoc eras om Got 18 οἶδε P sed in ras m² οἶδε A οἶδε IVa 19 δ' Re 22 "πυμ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ γενέσθαι?" Re

ροντας. οὐκοῦν εἰ οἱ κακίους πλείους, πλείονι ἄρα συνέσται τῷ κακῷ. εἰ οὖν ἀληθής ὁ τοῦ Θεόγνιδος λόγος καὶ ὁ μὲν ἐσθλὸς ἐσθλῶν διδάσκαλος, ὁ δὲ κακὸς κἂν εὕρη τινὰ μετέχοντα νοῦ, καὶ τοῦ- ετον ἐξέβαλεν, οὐσῶν εἰσόδων τὸ φαυλότητα τοῖς R III 91 ἄρχουσιν ἐμποιοῦν δυνατώτερον, | ὅσον καὶ πλέον. βέλτιον ἄρα μηδετέροις ὁμιλεῖν ἢ τοῦτ' ἀμφοτέρων εἶναι. οἱ μὲν γὰρ ἐπανορθοῦντες μόλις ἂν εἶεν δύο, παρὰ δὲ τῶν κολακευόντων ὅντων γε ἀμυθήτων οὐδὲν 10 ὅ τι μὴ πολλῶν ἐπαίνων τεύξεται καὶ ὅτι γε μόνου τοῦ Διὸς ἂν ἦν οὕτω θεραπεῦσαι πόλεις αὐτῷ ταύτην δεδωκότος τὴν ἀρχήν.

29. Τοτς διδασκάλοις δέ, φησιν, οὐκ ἀνοίγεις τὰς θύρας; οὔ. διὰ τί; ὅτι καὶ τούτους οἶδα 15 ταῦτα ποιήσοντας, συμμαχήσοντας, πολεμήσοντας, κακῶς ἐκάτερον. ὁρῶ γὰρ δὴ καὶ τούτους τὴν περὶ τὰ χρήματα νοσοῦντας νόσον καὶ μόνους εὐδαίμονας τοὺς ἐν πλούτῳ ζῶντας ἡγουμένους καὶ τὸν Κροῖσον Σόλω-R III 92 νος εὐδαιμονέστερον. ἤδη δέ τινος | αὐτῶν ἀκήκοα 20 καὶ τὸν Μίδαν ζηλοῦντος τῆς τελευτῆς. λιμῷ μὲν γὰρ ὡμολόγει τὸν Φρύγα τελευτῆσαι, ἀλλ' ἔργον εἶναι χρυσοῦ τὸν λιμόν. καὶ Σατύρου μὲν οὐχ ὑπῆρξε γενέσου

¹ cf. p. 16, 21 sq. 3 Theogn. 35 sq. cf. ep. 79. 1366. Xen. Mem. I 2,20 13 cf. p. 12, 16 sq. 18 cf. Her. I 30 sq. 20 cf. t. II 548,13 sq.

¹ ol εl B ol om Got 2 εl οὖν] οὐνοῦν εl Va | ἀληθης -5 ἐξέβαλεν citat Macar fol. 91 ° ὄντως δ Macar 3 και om Macar | μὲν γὰρ Macar 6 ⟨τοσούτφ (aut τοσοῦτον)⟩ δυνατώτερον, ὅσφ coni Re 7 μηδ' ἐτέροις CI Got μη δ' ἐτέροις APVaB 10 ὅτι PIB | μόνοῦν A 11 αὐτῷ] "malim τοῦ praeponi" Re 13 ἀνοίγειν B 14 διατί PIB Ġot 15 ante συμαχήσοντας ras 2 litt B | κακῶν Got

σθαι χυρίοις, ή ταυτα αν ήτησαν, εύχαι δε εωθεν αὐτοῖς πρὸς τὸν ἥλιον καὶ νυκτὸς ἀρχομένης πρὸς έκείνην γρηματά σφισιν δσα τοῖς ἐπὶ τῶν δυνάμεων γενέσθαι, γυνή δὲ καὶ παῖδες καὶ τὸ ἐρρῶσθαι καὶ εὐδαιμονεῖν οὐδαμοῦ. τεκμαίρεσθαι δὲ ἡμᾶς οὐκ ἐῶσιν, 5 άλλ' εδ είδεναι οι μεγάλους εργασάμενοι πλούτους φανερούς ἀπὸ τοῦ τὴν τῶν οὐ διδασκόντων δδὸν ἐλθεῖν, οί τοις μεν έξισώθησαν, τούς δε καί παρεληλύθασιν. 30. ούτως οὖν είσελθόντας ἐπίσχες, ὧ βασιλεῦ. καί μή πειθέτωσαν λέγοντες, ώς μισθοί ταῦτα νέων καί 10 πόνοι καὶ διατριβαὶ περὶ λόγους. εὶ γὰρ τοῦτο τοιοῦτον ήν, πάντες ἂν | ήσαν ενεκά γε νέων καὶ R III 93 διατριβών τηλικοῦτοι, πάντων γὰρ οίμαι ταῦτα, ἀλλ' όμως οἱ μὲν πένητες, οἱ οὐκ εἰσελθόντες, καὶ μέγα κέρδος εν άλλου φαγείν, οί δ' εν καταλόγω των πολυ- 15 χούσων. πρός οθς δ νόμος είπάτω μη πλείω ζητείν, άλλὰ στέργειν, εί μή τις ἀφαιρήσεται. 31. εί δὲ γενομένην είσοδον έπισχετέον, πῶς οὐκ οὔσαις ἐπιτρεπτέον; πῶς δὲ μεμφόμενοι τῶν παιδευόντων τοὺς περί τὰ τῶν άργόντων γόνατα τοὺς οὔπω τοῦτο πεποιηκότας δρά-20 σοντας είσάξομεν μέλλοντας άντὶ μετάλλων τε καρπώσεσθαι τὰς ἀρχὰς καὶ διδασκάλοις οὐχ δμοίους ἔσεσθαι; έπει και τον αντικαθήμενον τοις του ήμετέρου δεύμασι

²³ Eubulum cf. t. I 186, 2; ep. 407. 469. t. I 127, 19 sq.; 138, 15 sq.; 157, 7. Sievers p. 69.

¹ η B sed in η corr m², et coni Re Anim et Iacobs Lectt. 204 2 έρχομένης ut p. 30, 8? 6 οί] οὐ B 7 φανερῶς? 8 τοις et τους P 9 ante οῦτως lac 3 litt B 15 οῖ P sed 'add m⁴, B 17 στέργειν P sed ει in ras m² | γενομένην Re γινομένην libri Got 21 καρπώσασθαι Va 22 διδασπάλοις scripsi διδασπάλους libri edd 23 ἡμετέρον] "videtur στόματος addendum esse" Re at cf. τὸ ἡμέτερον t. I 534,6; τοὖμὸν I 180,15. ep. 18. 22 | ῥήμασι coni Got

R III 94 τοῦτο οὐα εἴασεν εἰς | ὅσον ἔξῆν αὐξηθῆναι τὸ μεγάλην ἡγεἰσθαι πλεονεξίαν καὶ εἶναι καὶ ἔσεσθαι τὴν ἀρχήν. ἡ δ' οὐ μόνον βλάβη λόγοις, ἀλλὰ καὶ κίνδυνος ἡν ἐν μεταβολῆ τῶν ὅλων, καὶ τὰ κτήματα 5 ἐκινεῖτο καὶ μακρὰν ἔδει βαδίζειν ὁδὸν καὶ γελωτοποιοῦντα μένειν ἐφ' ὧν εἶχεν εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος βλέποντα φύσιν.

32. Άλλ' εί καὶ πάντας εἴοξεις, φησί, τί λέξει πρός Ιατρούς ὁ νόμος, δταν τῶν Ιατρῶν 10 τὸ σῶμα δέηται; οὐ γὰρ δὴ μὴ νοσεῖν ἐπιτάξεις τοῖς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν. ἐρεῖ τοίνυν ὁ νόμος. Β. ΙΙΙ 95 ἔρχου μὲν | δ σώζειν τέχνην ἔχων καὶ λέγε τι καθεζόμενος καὶ λέγοντος άκουε, έστω δέ πᾶν τὸ λεγόμενον είς τὸ πάθος τεῖνον σπουδήν 15 ἔχον τὸ μὲν καταπαλαῖσαι καὶ τρέψαι, τὸν κεκληκότα δὲ καθαρὸν ποιῆσαι τοῦ κακοῦ, δίκης δὲ μὴ ἔστω ανήμη μηδὲ νίκης μηδὲ ήττης μηδε γνώσεως μηδ' ύπερ άνδρος πονηρού λόγος μηδε κατ' οὐδεν ἀδικοῦντος μηδ' ὁ μεν ἤπιον, 20 δ δε χαλεπον ποιών. 33. οίδ' έκεινο. πολλά μέν είρητο, πολλά δ' ἐπέπρακτο τῷ κρατοῦντι μέν νοσημάτων, πρατούντι δὲ ἀρχόντων, οὐ δικαίως δὲ τῆ δυνάμει ταύτη γρωμένω. ὅτι δὲ οὐ δικαίως, μάρτυς δ

⁸ cf. p. 21,6 sq.

³ η A η P sed 'add m^4 , IB 6 είχον B 7 βlέποντος C 8 είξξης P sed η ex α corr m^3 είζξεις Got 9 (τοὺς) ίατροὺς? | τῶν om B 13 τι IB | παραπαθεζόμενος Cobet Coll. 255 coll. p. 42,13; t. IV 164, 120 R, at aliud est παθεζόμενος h. l. 15 το P 17 sq. μη δὲ APIB 19 οὐδὲν ἀδικοῦντος scripsi οὐδενὸς οἰκοῦντος 'ibri edd sed "malim οὐδενὸς οὐδὲν (νεὶ οὐδένα) ἀδικοῦντος "Re | ηπιον APIB 21 δ' ἐπέπρακτο scripsi e Va δὲ πέπρακτο reliqui libri edd 23 χρωμένω P sed ϱ in ras m^2 | δ' Re

πλοῦτος πένητας ἀποφαίνων των (τινας) ἐν βασιλείοις τὰ μέγιστα πιστευομένων. ἢν γὰο ἡ βουλὴ γῆν, ταύτην έγεώργησε τιμάς μέν τάς προσηκούσας τιθείς καί που καὶ μείζονας, ούτω δὲ ράδίως, ώσπερ ἐπὶ θησαυρούς ύπο ονειράτων ήγμένος, τὰ δ' ἦν οὐκ ονείρων 5 έργον, άλλ' άρχόντων χάριτες απαντα πειθομένων. ά πωλών | έκεῖνος ηγόραζεν ἀεί τι ἔχων έν τοῖς R III 96 πωλουμένοις των πωλούντων τούς τάφους. καὶ τῷ μὲν ηύξετο τὰ όντα, ή δὲ αίσχύνη τοῖς δικασταῖς. 34. ἔστω τοίνυν δ ίατρὸς ἰώμενος ἄρχοντα ἀσθενοῦντα, τουτί 10 δὲ πράττοιτο μὲν ἂν καὶ διὰ σιγῆς, πράττοιτο δ' ἂν καὶ διὰ δημάτων όλίγων ἃ οὐκ ἂν μη δηθηναι δύναιτο. μαχρά δε διεξιόντος χαλ χωρούντος έπλ τὰ μή συμβαίνοντα τοῖς νόμοις τῷ προσώπῳ δῆλον ὅ τι χρήζων τῆς Ιατρικῆς ποιείτω τοῖς παροῦσιν, ὡς, ἢν μόνον 15 lατρός ὢν εlσίη, τὸν νοσοῦντα ὄψεται. ἐφεστάναι δὲ άξιον καὶ τὸν κοσμοῦντα τὴν καταγωγὴν καὶ | τῶν R III 97 ένδον έπιμελητήν τῷδε τῷ πράγματι καὶ προσαναγκάζειν τὸν τοιοῦτον Ιατρὸν εἴσω τῶν ὅρων μένειν.

35. 'Ως δ' οὐ καλὸν καταγωγὴν ἄρχοντος δέχεσθαι 20 τοιαύτας συνουσίας, μάθοις ἄν, βασιλεῦ, καὶ τῷδε βραχέα δὲ λέξω καὶ δι' ὧν ἡδίων ἔση.

Ήρχε ποτε άνηρ και Σύρων και τινων ετέρων

15 ώς μόνον ην? 18 έπιμελητην Re έπιμελητων libri Got

³ cf. t. III 132,12sq. 22 cf. Dem. p. 641,9 23 Sievers p. 262

¹ τινας inserui auctore Re 3 έγεώργησε P sed ε (3) in ras m² 5 νπ' Re | τά P sed ' e' corr m⁵, IB | ονειφάτων Va 7 πο cum lac 3—4 litt B 8 κύριος ἂν ante τῶν excidisse coni Re totum locum a se parum intellegi professus. lucem accipere videtur e t. III 408,14 sq. | τω PB τὸ Got 10 εὐσθενοῦντα C 11 ἂν και (1) inserui e libris om edd 14 χρήζων PIB Got

έθνων, Σύρου μεν παις, αὐτὸς δὲ Ῥωμαίος, φόρω τὴν ἀρχὴν εὐθύνων, οὐχ αῖματι. τούτω τῆς ἀρχῆς μεσοῦντι ὁεῦμα κινηθεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διὰ τῆς φάρυγγος δραμὸν τά τ' ἄλλα ἐκάκωσε καὶ τῆς φωνῆς ἀφείλε.

5 κεκλημένος δὲ ἐπὶ τὸ λυποῦν ἰατρὸς ἀνὴρ τῶν ἄγαν ἐκαινουμένων ἐπειδὴ ῆρετό τι περὶ τοῦ κατέχοντος, ἀπεκρίνατο μὲν οὐδὲν διὰ φωνῆς, ἦν δὲ ἄρα ἐν αὐτῷ τοσοῦτον, διάρας δὲ τὸ στόμα τὸ τῆς τέχνης δεόμενον

R III 98 ἔδειξεν, ὅπως ἀνήκοος αὐτοῦ καθάπαξ | ὁ ἰατρὸς 10 ἀπιοι μηδὲν τῆς αὐτοῦ γλώττης ἐκφέρων.

36. Τοσοῦτος ἦν τοῖς τότ' ἄρχουσι φόβος ἐν ταῖς εἰρημέναις εἰσόδοις. ἀλλὰ νῦν οὐ τὰ πάθη τοὺς ἰατροὺς τοῖς ἄρχουσιν εἰσάγει, ἀλλ' οἱ μὲν ἔρρωνται, οἱ δὲ παρακάθηνται, καὶ ὁ λόγος οὐ περὶ τοῦ σώματος 15 οὐδ' ὅπως ἄν ὑγιαίνοντες διάγοιεν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὰ τούτων ἰδέας. ἰατρῶν μὲν οὖν οὐκ ἀποστερῶ τοὺς ἄρχοντας, μήποτε οὕτω γενοίμην ἄτοπος, ἐφεστάναι δὲ τοῖς στόμασιν αὐτῶν ἀξιῶ τὸν ὰ δεὶ μόνα λέγειν ποιήσοντα.

37. Φθονήσομεν οὖν τῷ πόνῷ τῶν ἀρχόντων παραμυθίας τῆς οὕσης ἐν ταῖς εἰσόδοις; ποίας παραμυθίας; μείζων μὲν οὖν ἐντεῦθεν ὁ πόνος αὐτοῖς κατασκευάζεται τοῦ τῶν γραμμάτων χρόνου καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐτέροις διδομένου καὶ μικροῦ τινος τοῖς ἐπείγουσιν ἀντὶ πλείονος γινομένου, ὥστε πολλάκις μὲν ὥρα δειπνεῖν, οἱ δέ εἰσιν ἐν γράμμασι. 38. θαυ-

ŀ

⁸ cf. ad t. III p. 106, 14; 242, 13

^{2 &}quot;malim lõvivav" Re 3 φάφυγγος scripsi e CIVaB φάφυγος AP sed in hoc γ alterum inser m^2 , edd 4 τε B 5 δ' Re 10 ἀπίη C | $\langle \dot{\epsilon} \varkappa \rangle$ τῆς? | αὐτοῦ Re 11 τότ' om B 12 νυν A 18 αὐτὸν Va 26 post μὲν lac 2 litt B

μάζω δὲ εί και μετὰ τὴν δοίνην διπλῆν τε και τοιαύτην βαστώνης είναι τω δοχοῦσιν ἐπιδεεῖς καὶ μηδὲ δύνασθαι ζην, εί μη τοῦτο ἔχοιεν, ὡς οὐκ ⟨ἔχοντες ἐκ⟩ σίτων ἀναπαύλας. | ἦσαν δέ γε κάκείνοις καὶ τοῖς R III 99 νῦν καὶ πᾶσιν ἄρχουσιν ἀνάπαυλαι τὸ ταθὲν ἀνιεῖσαι, 5 τοῦτο μέν Ιππων ύφ' ἄρμασιν ᾶμιλλαι, τοῦτο δὲ έν θεάτροις γάριτες, τοῦτο δὲ πρὸς θηρίων ὀδόντας ἀνδρῶν ἀγῶνες ἀδαί τε νέων εὐφώνων ἐκπώμασιν ἀναμεμιγμέναι. κεκώλυται δε ούκ αύλός, ού σύριγξ, ού βάρβιτος. ἔνι δέ τις καὶ περὶ κύβους διατριβή θυμὸν 10 φέρουσα μεθ' ήδονης. εl δè δη προσδει τινος καl βελτίονος εὐθυμίας, ἔστι μοῦσα ποιητῶν, ἔστι δρόμος δητόρων. ἐστιν ἀχοῦσαί τι παρ' ἀμφοῖν περί τῶν αύτοῦ καλῶν ἢ τάληθῆ λεγόντων ἢ καὶ οὐ τοιαῦτα, πόνου δὲ ὅμως τοῦ παρὰ τῶν πραγμάτων ἀφιέντα. 15 ούτως οὐδ' ὑπὸ ταύτης τῆς αίτίας εἶεν ἂν εὐλόγως | εἴσοδοι. R III 100

⁶ cf. Cod. Theod. XV 5,2 | Xen. Cyr. VI 4,1 8 cf. Cod. Theod. XV 7,10 13 cf. t. I 152,11

- 39. 'Ο τοίνυν μέγιστον έγειν οἴονται κατά τῆς γνώμης, καὶ αὐτός, φησί, τῶν εἰσιόντων ἦσθα. καλ πάνυ γε. άλλ' ἄκων καλ τότε καλ νῦν, άλλ' οὐ βουλόμενος, άλλ' ὁ Ἡράκλεις λέγων, άλλὰ ζημίαν ε τὸ πρᾶγμα ἡγούμενος, ἀλλ' ἀηδῶς ὁρῶν τὸν ΐνα καλέσειεν απεσταλμένον, αλλά νῦν μεν διά σκήψεως οὐχ ύπακούσας, νῦν δ' ἀνούμενος τὰ τοῦ μὴ εύρῆσθαι δήματα. καὶ τούτων είσὶ μάρτυρες οἱ λαβόντες. τίς οὖν οὕτως ἄφρων, ὡς τῆς ἐπιθυμίας τοὐναντίον ἀνεί-10 σθαι καλ βούλεσθαι μέν εισιέναι, ὅπως δὲ μὴ είσίοι ποιείν ἀργυρίου; 40. και μην οὐδείς ἄν με δείξειεν απλητον την πρώτην ως άρχοντα δείλης πεπορευμένον, άλλ' έλαβε την άρχην, ηκεν. δ μέν τις μετεπέμψατο, R III 101 δ δ' οὐκ ἐβουλήθη. τι οὖν ἐγώ; | παρὰ μὲν τὸν 15 ήχου, παρά δὲ τὸν οὐκ ήλθον. τοῦ γὰρ ἐνογλεῖν άπειρος ὢν αίσχοὸν ἡγούμην ἐλθὼν κόπτειν ἄρχοντος θύραν. οὔκουν τοιαύτην δδὸν αὐτόματόν μέ τις ἐλθόντα έξελέγξειεν αν ούδ' ως Κυνήγιον τον έπειδή με τὸ πρῶτον εἶδε, καταβάντα παραδείγματος οὐκ ὄντος. 20 έχοιμι δ' αν ούκ όλίγους καταλέξαι τούς ούτ' άναγκάσαντας ούτ' άνανκασθέντας.
 - 41. Ἐξῆν γάρ, φησί, καλουμένφ καθῆσθαι, σὸ δ' ἀναστὰς εἵπου. πῶς δ' οὐκ ἔμελλον ἄρχοντός

² cf. p. 19,8 sq. 4 cf. Arist. Ran. 298. Luc. Gall. 2. Fugit. 32 7 cf. p. 19,14 sq. 12 cf. t. I 162,2 sq.; 241,14 sq. 18 cf. t. III 425 not. 1 Sievers p. 264 sq.

⁵ καλέσειεν B sed καλε in ras $\mathbf{m^2}$ 7 δὲ Re 8 καλοῦντες coni Got 11 δόξειεν Va 12 τηνπρώτην B 13 τις P sed ι_S in ras $\mathbf{m^2}$ 14 δ A 15 ήκον B sed $\overset{\checkmark}{\mathbf{x}}$ in ras $\mathbf{m^2}$ 17 οὕκονν P sed $\overset{\checkmark}{\mathbf{x}}$ suprapos $\mathbf{m^3}$ | μ_E τίς B 19 τοπρώτον E CIVaB Re 20 καταλλάξαι E 21 οὕτ scripsi οὐκ libri edd

γε καλούντος καὶ μέγα τὸ πράγμα ποιουμένου; οὐ γὰρ ώσπες μη βαδίζειν έξην, ούτω και μηδέν αηδές παθείν. ού γαρ μόνον μέγας δ θυμός των βασιλευόντων, άλλα καὶ τὰς μετ' ἐκείνην ἀρχὰς οὐ δάδιον ἐνεγκεῖν ὀργίζο- 4 μένας, καὶ πολλοὶ τοιαύταις | ὀργαῖς ἀπολώλασιν. R III 102 αλτίαν δὲ ψευδῆ περιάψαι διὰ συκοφάντου ρᾶστον καλ μάρτυρας πείσαι τὰ ψευδη μαρτυρείν καὶ κύριον έαυτὸν ψήφου ποιῆσαι καὶ δεσμῶ παραδοῦναι καὶ τῶ τάκει διά χειρός έχοντι κελεῦσαί τι. 42. καὶ τούτου τοῦ φόβου διδάσκαλον είχον δν μόλις διέφυγον, έτερος 10 δέ τις έμὸς συγγενής ίερεὺς φιλοσοφίας οὐκ έδυνήθη. οξς οὖν ἔπαθον παιδευθείς εἰκότως ἐφυλαττόμην ἀπάσης δυσμένειαν άρχης. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸς αὐτοῖς άληπτος ήν, είχον αν οθς βάλωσι, τούς μέν είσω τειχών όντας, τους δ' έν άγροις διεσπαρμένους και αὐτοῦ μεν 15 ἀπείχοντ' αν έμοῦ, δι' έκείνων δ' αν έλύπουν. ἔστι δὲ άλγεινὸν τοῖς έαυτοῦ μὴ δύνασθαι βοηθεῖν, άλλ' δραν μέν σπαραττομένους, είσφέρειν δε πλην λύπης έγειν οὐδέν. 43. πρός τε οὖν έμαυτὸν ταῦτα έλογιζόμην καὶ ἤκουον τῶν φοβουμένων δεομένων μὴ σφᾶς 20 έμβαλείν είς | κοημνόν ἄφυκτον· δήλον γὰο είναι Β ΙΙΙ 103

¹⁰ cf. t. I 105,11 R 11 Phasganius (cf. ep. 286)?

^{4 &}quot;nullus dubito leg. esse ἐκείνους" Re at cf. t. I 475, 21 εἰρηνικός τε ὁμοῦ τὸν τρόπον καὶ πολεμικός, τῷ μὲν (κc. εἰρήνη) χαίρων, πρὸς δὲ ἐκεῖνον (κc. πόλεμον) εὕψυχος; 501,6 τοὺς ἐπαίνους ὡν ἄξιον μόνων (κc. ἐπαινεῖν); t. II 465,3 τῶν παρ ἡμῖν οἰκοδομουμένων καὶ αὐτὸς ἡμῖν γενοῦ καὶ δὴ καὶ τῶν γεωργούντων καὶ ποίησον ἀμφοτέροις (οἰκοδομία καὶ γεωργία) λαμπροτέραν τὴν πόλιν 7 ἑαυτοῦ B 8 τῷ] τὸ C 9 διαχειρὸς B 12 ἔπαθον Got sed ἔπαθεν coni C 13 ἄλυπος coni C 14 τους C 15 τούς C 8 sed 'in ras C 17 δ' C 2 dia σως C 15 τούς C 8 sed 'in ras C 17 δ' C 2 dia σως C 15 τούς C 8 sed 'in ras C 17 δ' C 2 dia σως C 20 μή σως C 15 τούς C 8 sed 'in ras C 17 δ' C 2 dia σως C 18 τούς C 18 τούς C 18 τούς C 19 τούς C 18 τούς C 19 τούς C 19 τούς C 18 τούς C 19 τούς C 19

τὸν δεύτερον πλοῦν καὶ ὡς ἀντεγόντων τῶν ἐμῶν τὰ 'κείνων πεπλήξεται. τούτους οὖν διασώζων καὶ τούτων κηδόμενος καλ λέγειν ήγούμενος δίκαια καλ μετά θεων ανάγκης ήττωμενος ήειν οί χωρων ήθύμουν. 5 44. πρός δὲ τούτοις καὶ πατέρας έώρων ήμιν τοὺς αύτῶν παραδόντας λέγοντας δεῖσθαι μέν τῶν τοιούτων είσόδων, εί καὶ σφόδρα τὸ δίκαιον ἔχοιεν, είναι δὲ βαρείας τὰς ἄλλας συμμαγίας έμμισθους ούσας. ούς εί τις άπεωθεῖτο λέγων ώς έχοι πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ 10 ταῦτά τινων διδασκάλων οὐ λεγόντων τοῖς αὐτῶν δεησομένοις έχ τοίνυν τούτων ούχ εὖ ἔμελλε τάμὰ έξειν. έντεῦθεν ἔπραττον ὰ μὴ ποιεῖν ἤθελον. οὐκ αν δε εβουλήθην διά τε την απ' αὐτοῦ δυσκολίαν καλ τὸ πόρρω μοι τὴν ψυχὴν τῶν τοιούτων έστάναι χρη-15 ματισμών. οὐδεμία γοῦν ἔχθοα ταύτην ἀφηκε κατ' έμοῦ τὴν φωνήν, ἀλλ' έν πολλοῖς οἶς έψεύσαντο τοῦτο R III 104 οὐκ ἐτόλμησαν. τῷ τοίνυν ἀδωροτάτῳ τί ταύτης έδει τῆς ἀφορμῆς;

45. Μέγα δὲ μαρτύριον τῶν εἰρημένων τὸ νυνὶ 20 πραττόμενον. οὐ γὰρ ἄν, εἰ ταῖς εἰσόδοις ἡδόμην, ἔκλειον νόμφ τὰς δεχομένας θύρας. ὥσπερ γὰρ τοῦ τούτους τῶν εἰσόδων ἐρᾶν μέγας ἔλεγχος δ λυπῶν

¹ Plat. Phaed. p. 99 D. Diog. II 45 4 cf. Plat. Leg. 741 A. Prot. 345 D 5 cf. p. 13,18 17 cf. p. 20,5 sq.; t. II 316, 6

¹ αν τυχόντων Got 2 τὰ 'κείνων P sed ' eras τὰκείνων B | πεπήξεται Got | τούτους — 3 κηδόμενος om B 6 αὐτῶν CIB Got 9 ὡς οὐκ ἔχοι coni Got | ποὸς om I 11 τάμὰ scripsi auctore Re τᾶλλα A τἄλλα reliqui libri edd 12 ἔπραττον I sed oν in ras m^2 14 τῶν om I 15 οὐδὲ μία A Got | γ ' οὖν AP Got 18 ἔδει scripsi auctore Re δεί libri edd 21 νόμω P sed ω in ras 2 — 3 litt m^2 | τοῦ Re τῷ in τὸ corr C τὸ reliqui libri edd

οὖτος νόμος, οὕτως ἐμοὶ σημεῖον τοῦ τοῖς ἀνοίγουσι μέμφεσθαι τὸ τοιαῦτα παρὰ τοῦ σκήπτρου ζητεῖν.

- 46. Συναγορεύει δέ μοι καὶ τετελευτηκὸς δ τοῖς παρὰ σοῦ στεφανούμενος ἐπαίνοις Κυνήγιος. ἀχθεσθεὶς ὑπὲο τῆς τοῦ δικαίου τάξεως διατετμημένης καὶ κατα- ε τετρωμένης καὶ δυνηθείς, οὐκ οἰδ' ὅθεν, ταῦτα μαθεῖν ἔκλεισε γράμμασι τὰς τῶν ἀρχόντων θύρας, καλῶς μὲν ποιήσας δ πεποίηκε, κατὰ δὲ τὸν Διομήδην οὐκ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ πέρας. τὸ δὲ ἦν ἐπ' ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἔτερα σὰ γενέσθαι καὶ εἶναι ταῦτα νόμον. οὐ γὰρ ἂν 10 ταῦτα ἔπαθεν ὅπερ ἐκείνα. [οὐκ ἂν ἐλύθη.] νῦν δ' ἄμα τε ἐκείνος ἄρετο καὶ | ταῦτα ἦν οὐδέν. R III 105
- 47. Νομίσας οὖν ἀμφοτέρων εἶναι τοῦτον τὸν λόγον, ὧ βασιλεῦ, καὶ τοῖς τε πράγμασι βοηθῶν καὶ τιμῶν φίλον τίθει νόμον τῶν ἤδη σοι τεθέντων οὐδὲν 15 ἀτιμότερον. καὶ τῶν δικαζομένων μόνοις πάρεχε νικᾶν οἶς τὸ νικᾶν παρὰ τῆς ἀληθείας. περιλαμβανέτω δὲ δ νόμος καὶ τραπέζας καὶ πότους, καὶ μήθ' ὁ ἄρχων έστιάτω καλῶν μήτ' αὐτὸς τρεχέτω καλούμενος. καὶ γὰρ τούτων ἐκάτερον τῷ δικαίω ζημία. ὁ γὰρ φιλο- 20 τησίαν δεχόμενος ὁμοῦ τῷ τὴν χεῖρα ὑποσχεῖν ἤτησε χάριν, ἡ δ' ἀρχὴ τὴν φιάλην αἰσχυνομένη οἶδε μέν,

⁸ Il. ι 56 17 cf. p. 21, 11 sq. 20 cf. Luc. Tox. 25. Arist. Ach. 985. Suid. s. v. φιλοτησία 21 cf. p. 21, 22 sq.

ώς οὐ δίκαια ποιήσει, νεύει δὲ ὅμως. τὰ αὐτὰ πρὸς ετερον, τὰ αὐτὰ πρὸς τρίτον, τὰ αὐτὰ πρὸς εκαστον. καὶ διὰ πάντων ή κύλιξ ἔρχεται μεθ' έαυτῆς ἄγουσα κέρδος. και πίνων αν μεταξύ τι τοιούτον είποι και παρ' s ἐσθίοντος ἔνι τοῦτο γενέσθαι. καὶ τῆς παρὰ τῶν σιτίων ήδονης ή των διαβολών οὐκ έλάττων, καὶ ποιεί πᾶσι ρήμασιν δ Διόνυσος πύλας, καὶ ὁ τῆς εὐωγίας καιρὸς πολλοίς ἐπήνεγκε συμφοράς ἀναπτομένου ἡήμασι τοῦ τον δρόνον έχοντος. μη τοίνυν μήτε καλείτω μήδ' R III 106 έστιάτω | μηδέ τοῖς μισθωτοῖς τούτοις εἰς τὸ 11 καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἃ βούλονται γιγνέσθω χορηγός. 48. το δε ετερον και λογιζόμενος εγκαλύπτομαι. ται ἄρχων ἐπ' ὀγήματος ὑπὸ ζώνης καὶ τοσαύτης παραπεμπόμενος διὰ τῶν ἀρχομένων οὐχ ὡς μεταστήσων 15 τι τῶν οὐ καλῶς έχόντων, ἀλλ' ὡς ἀριστήσων καὶ μεστός οίνου και κρεών έσόμενος. και πάντες οι θεώμενοι τοῦτ' ἴσασι [ὅτι ἀριστήσων], τό τε τῆς αίδοῖς τῆς οὔσης ἐν αὐτοῖς οὐκέθ' ὅσον πρότερον, ἐπανεργομένων δε οὐδ' ὅλως, ἀλλ' είσι καταγέλαστοι διαφέρου-20 τες άσκῶν τοσοῦτον ὅσον ἐκεῖνοι μὲν οὔτε φθέγγονται ούτε ἀσχημονοῦσι. τούτοις δὲ οὔτ' ἡρεμεῖν ἡ γλῶττα δύναται καὶ γέλως ἡ ταύτης πλάνη, καὶ μάγη μέν έτι φερομένου πρός υπνον, έλθόντος δε ήττα, και πρό

⁸ cf. t. III p. 173,3 13 cf. ad p. 9,16 19 cf. p. 21,17

³ αὐτῆς PB 10 μὴ δὲ APIB Got 11 καὶ (1) om B Got 17 ἴσασι scripsi e PIB ἴσασιν CAVa edd | ὅτι ἀριστήσων A sed tergendo del et in marg ἐν ἄλλωι εὕρηται | καὶ χωρὶς τοῦ ἀριστήσων | τελείας οὕσης ἐν τῷ τοῦτ' ἴσασι, CI sed in hoc eras, edd desunt in reliquis libris cancellavi ut scholion 18 αὐτοῖς P sed oi in ras m^2 | οὐτ ἔθ' A Got 19 οὐθόλως B 21 οὔτ' Re | τούτοις P sed το (2) in ras m^2 | δ' Re 22 δύναται B sed δύνα in ras m^2

τῆς νυχτὸς ἡ νύξ. τίνας οἴει γίγνεσθαι, βασιλεῦ, τοὺς ύπημόους τοιαύτα θεωμένους; πῶς ἂν σωφρονοῖεν ὑπὸ μεθυόντων άρχόμενοι; τίνας μέν των τοιούτων είκος είναι τούς λόγους έστιωμένων; τι δ' αὐτοῖς ἄρρητον μεμένηκε; 49. καίτοι τὰ τῶν προτέρων οὐ τοιαῦτα, ι άλλ' εν ἄριστον έξω μόνον τὸ παρὰ τῷ βασιλεῖ, τὰ δ' άλλα την όροφην έδει της καταγωγης όραν. οὐδείς δ' αν οὐδενὶ πλήθει χουσοῦ τῶν ἀρχόντων τινὰ πρὸς τράπεζαν εϊλαυσεν οὐδ' ὢν αὐτὸς ἐν ἀρχῆ μείζονι. άλλὰ νῦν καὶ τοῖς ἰδιώταις τοῦτο ὑπάρχει καὶ ὁ κλη- 10 θείς (καί) τετίμηται καί τετίμηκεν. ἔστι δὲ ίδιώτης δ μηκέτ' ἄργων, εί καὶ | λίαν έν πολλαῖς ἀρχαῖς R III 107 γεγένηται. ό δη τον άρχοντα έπὶ τοῦτο λαβων πρωτον ήμαύρωσεν αὐτῷ τὸ τῆς ἀρχῆς ἀξίωμα, ἔπειτα έσγεν ύπογείριον και παν έπαγγέλλειν έξεστιν. έστω 15 τοίνυν ὁ λόγος αὐτῷ πρὸς τὸν αὑτοῦ μάγειρον καὶ τον έκείνου ζωμόν, είτε ήδίων είτε αηδέστερος είη. καν είη γυνή και παιδες, έχει συσσίτους, εί δε μήπω παϊδας, ἐκείνην. εἰ δ' ἡ ἀρχὴ τὸν γάμον ἔφθη, τὸν καὶ ἐροῦντά τι καὶ ἀκουσόμενον ἔχει τὸν πάρεδρον. 20

50. Οίμαι δὲ τοὺς οὕτως ἄρξαντας οὐ νομίσαι τὴν ἀρχὴν συμφορὰν διὰ τὸ πολλοίς ὁμιλεῖν. μὴ τοίνυν μηδ' οὖτοι νομιζόντων μηδ' οἱ φάσκοντες μὲν τὰ σὰ

¹⁸ Her. IV 154, 2 t. III 106, 14; 181, 21 18 cf. p. 8, 8; t. II 405, 2; 551, 15; t. Xen. Ages. 7, 4

¹ γίνεσθαι B 2 φρονοΐεν Va 4 έστιωμένους Got 8 αν om Got 11 (καί) inserui om libri edd 12 μηκέτι Re 13 τούτω I 14 αύτο B 16 αύτον CI edd 17 ήδίων είτε om Re 18 έχει B sed ει in ras m^2 έχεις C | συσσίτους B sed συσσι in ras m^2 19 ή om Got 22 πολλούς C 23 μή δ' (bis) APIB Got | ούτοι νομιζόντων] πνίdetur ούτω νελ τοῦτο interponendum" Re | μηδὲ edd

φιλεῖν, ἥκιστα δὲ τὰ σὰ ποιοῦντες ἐπαγόντων τὴν ἑαυτῶν δύναμιν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ μακάριοι διὰ σοῦ γεγενημένοι τοσοῦτόν σοι δότωσαν δσον ἐφεῖναί σοι 4 θεῖναι νόμον πᾶσι λυσιτελοῦντα τοῖς νόμοις. πύρκ ΙΙΙ 108 γωσον τοίνυν τὰς ἀρχὰς καὶ | τά τε ἐπιτάγματα τῶν οὐκ ἀρχόντων σβέσον τάς τε ἀπειλὰς τοῦ κακῶς ἐρεῖν τὸν οὐ πειθόμενον ἄνελε. καὶ παρὰ τῆς Δίκης, μεγάλης θεοῦ, πάλιν ἀνθούσης οἴου σοι λαμπρὰς ἀμοιβὰς ἀφίξεσθαι.

⁶ cf. p. 9,11 7 cf. p. 14,18

⁸ οἴου σοι P sed ου σ in ras \mathbf{m}^2 | λαμπράς πρὸς ἀμοιβάς Got 9 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς subscr P, πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου I sed εἰσφορὰ νόμου in ras \mathbf{m}^3

LIII.

Oratio vel potius scriptiuncula $\pi \varepsilon \varrho l \ \tau \tilde{\omega} \nu \ \ell \nu \ \tau \alpha \tilde{\iota} \varsigma \ \epsilon \varrho \varrho \tau \alpha \tilde{\iota} \varsigma \ \kappa l \eta \sigma \varepsilon \omega \nu$, ut vel dictio ostendit¹), a Libanio sene scripta, qua suasit ne iam pueri ad epulas festorum imprimis Olympiorum invitarentur, 'corporis' finibus circumscripta mansit. Parvus igitur est numerus codicum quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi quinque \$\mathbf{s}\$:

- 1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 347v. Duae discernuntur manus quarum prior initium orationis usque ad δ' ἀν πιστευοίμην p. 56,3 in folio 348, altera eaque neglegentior verba reliqua usque ad finem exaravit. Vide t. I p. 10 sq. et t. III p. 164. Contuli.
- 2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (\Longrightarrow A) saec. X fol. 240. Vide t. I p. 15 sq. Correctus est duabus manibus: vetustiore (\Longrightarrow manibus: vetustiore (\Longrightarrow multum afuit, et recentiore (\Longrightarrow f) quae atramento fusco usa complura e codice qui fons fuit codicibus P et I ipso vel huius simillimo correxit. Contuli.
- 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 240°. Pluribus manibus correctus est. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 263. Fluxit ex eodem codice quo P^s). Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

1) Sed etiam diserte p. 62,8 se senem dicit.

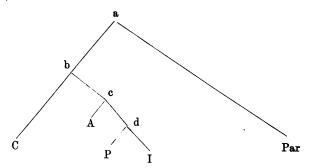
²⁾ Sextum caveas e Reiskii p. 119 nota 97 (,,πατράσι νη δία, id quod olim suspicatus eram, manus recentior in margine Helmstad. adscripsit") colligas. Nam in voce Helmstad. Reiskium calamus fefellit. Voluit scribere Augustani.

³⁾ Cf. t. I p. 400; II p. 447; III p. 45. 189. 378. 470.

5. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 12. Post folium 15 quod desinit vocibus ἐξότου δὲ αὐτὸν p. 63,18 unum folium excidit quo quae sequuntur usque ad τοῦ νοσήματος p. 66,19 perierunt. Sed etiam initium folii 16 nonnullarum litterarum iacturam fecit. Vide t. I p. 53 sq. Contuli.

Codices *CAPI* prioris familiae codicum sunt, *Par* alterius. Hic quoniam mendosissime exaratus est, multo paucioribus locis genuinam lectionem servavit quam codices prioris familiae.

Necessitudinis vinculum quo codices inter se coniuncti sunt, hoc tibi stemma ostendit.



Neque apud florilegiorum auctores neque apud grammaticos ullus locus exstat.

Oratio primum a Morello Lib. opp. t. II p. 538-545 in lucem protracta est e codice Romano id est ex apographo Allatiano codicis Parisini, quem tum Romae fuisse t. I p. 58 exposui. Verba Aelmei β' oellõe ad lacunam magnam indicandam in margine paginae 543 posita e nota Allatii sumpta esse censenda sunt.

Cuius editionis vitia multa Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 336—344 divinando sanavit, etiam plura ope codicis Augustani in editione quae ab uxore paulo properantius prelis commissa est t. III p. 105—125. In hanc etiam 'Animadversiones' pleraeque transierunt.

Nonnulla correxerunt Iacobsius cum alibi tum in 'Lectionibus' mense Octobri anni 1813 conscriptis¹), nonnulla Cobetus. Sed vel sic, quoniam archetypus a graviora ulcera acceperat, complures loci desperati manserunt.

¹⁾ Cf. t. I p. 77.

LIII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΚΛΗΣΕΩΝ.

R III 108 1. 'Τπ' ἄλλων τε πολλῶν χείρω τὴν πόλιν ἡμῖν γεγενῆσθαι νομίζω πράγμασι καινοῖς τισι τῶν ε ἀρχαίων ἐκβεβλημένων, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἐν ταῖς τραπέζαις αι τιμὴν ἔχουσι τῷ Διὶ γινομένοις. ὰ πολὸν R III 109 μὲν ἤδη μέμφομαι | χρόνον πρὸς τοὺς ἀεί μοι τῶν φίλων ὁμιλοῦντας, νῦν δὲ οὐκ ἤνεγκα τὸ μὴ καὶ λόγον αὐτὰ ποιῆσαι. καίτοι θαυμάζω μέν, εὶ πείσω 10 λέγων, ἔστι δὲ κέρδος τῷ περὶ ὧν δίκαιόν ἐστιν εἰπεῖν λέγοντι τὸ περὶ τοιούτων διειλέχθαι, κὰν μὴ τὸ πεπεισόμενον ἦ. οὐ γὰρ τοῦ μὴ καλῶς εἰρῆσθαι τὸ μὴ τοὺς ἀκούοντας προσθείναι τὸ ἔργον ἔλεγχος.

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

Par = Parisinus gr. 3016

⁹ Xen. Hell. II 3,53; Dem. p. 721,27

¹ $\bar{\nu}\bar{s}'$ ante περl A, post κλήσεων C^2 sed in hoc ξζ' in marg in ras m^2 λόγος λθ in marg I^3 ταIs Όλυμπίων ἑορταIs Mor 8 έπ' P sed έ rubr 4 ὑμIv C 6 γενομένοις I γενόμεναι Par Mor 7 μèν om I 8 δ' I | ἤνεγκε. Par

⁹ λό Par λόγου Mor 11 διειλέχθαι P sed ε (2) in ras m^2 12 πεισόμενου Cobet Coll. 256 coll. Dem. p. 198,26 τότε πεισόμενου Mor : τὸ Par Mor

- 2. 'Εφ' ῷ μὲν οὖν μέγα φρονοῦμεν, ἔστι τὰ 'Ολύμπια τετυχηκότα σπουδῆς ὅσης οὐδὲν ἔτερον οὕτ' ἐν ἄλλοις οὕθ' ἡμίν, ὥστε καὶ αὐτοὺς 'Ηλείους εἰδέναι τε βούλεσθαι τὰ τῆδε καὶ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτῶν. τούτου δ' ἄν τις ἡμῖν συνησθεὶς καὶ συναχθεσθείη ε τοῦ πολλὰ τῶν νομίμων κεκινῆσθαι. ἐγὰ δὲ ἀλγῶ μὲν ἐφ' ἄπασιν, ὁμοῦ δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν καὶ κατηγορῆσαι τῶν τε τούτοις ἡδομένων τῶν τε οὐ χαλεπαινόντων οὐ ράδιον ὁρῶν, εὶ τὰ περὶ τοὺς δαιτυμόνας δείξαιμι νῦν πλημμελούμενα, στέργοιμ' ἄν.
- 3. Τίνες οὖν ἦσαν οὖτοι; καὶ τίνας ὁ τῶν ἄθλων προεστηκὼς ἐκάλει; οῖ τε πρεσβύται καὶ οἶς ἦν ἐπὶ τῆς ἀκμῆς εἶναι καὶ ὅστις ἐκ παίδων ἐξῆλθε καὶ που τις καὶ μέλλων πατήρ τε ὢν ἤδη καὶ δεικνὺς ἐν δικαστηρίοις αὐτόν. φοιτῶν δέ τις παῖς ἐπὶ μαθήσει 15 λόγων καὶ ἢ ἄρτι δεικνὺς ἴουλον ἢ οὐδὲ τοῦτο πόρρω τε ἦν τῆς θοίνης καὶ δι' ἀκοῆς τὰ περὶ αὐτῆς ἡπίστατο κὰν εἰ συγγενὴς ἡν τῷ ταῦτα λειτουργοῦντι.
 4. καὶ ταῦτα, εἴπερ οἶόν τ' ἦν, ἐμαρτύρησε | μὲν R III 110 ἄν ούμὸς ἐπίπαππος, ἐμαρτύρησε δ' ἄν ὁ πάππος καὶ 20 πολλοὶ μὲν πρὸ αὐτῶν ἐν τῷ στεφάνῳ τούτῳ, πολλοὶ

² cf. t. I 533,19 20 cf. t. I 81,1

² οὔτε Par Mor 5 καὶ om CAPI 6 νομίμων scripsi auctore Re coll. t. I 404,8 νόμων libri edd | έγὰ δὲ ἀλγᾶ μὲν] άλλ έγὰ μὲν Par Mor 10 πλημελούμενα PI 11 τίνας] ἴσ. τίς ᾶν in marg Par m. rec 12 πρεσβῦται P sed $^{\circ}$ τ in ras m² 13 ἐξῆλθεν A 14 τε om I 15 αὐτόν reposui ex AP αὐτὸν CI ἑαντόν Par edd 16 ἢ (1) Mor sed ἴσ. δ in marg | ἢ] εἰ Mor 18 ἦν scripsi $\mathring{η}$ PI $\mathring{η}$ reliqui libri edd 19 τ' reposui e libris τε edd 20 ὁμοῦ Mor sed ἴσ. ἐμοῦ in marg

δε μετ' αὐτοὺς γενόμενοι, ὧν έν γράμμασιν ίδοι τις αν (τα) δυόματα καν τη μυήμη ούκ δλίγων. δικαίως δ' αν πιστευοίμην αὐτὸς ων των οὐ κεκλημένων. καίτοι τέτταρα μέν καὶ δέκα έγεγόνειν έτη Πανολβίου ποιε ούντος τὰ 'Ολύμπια, ὁ δὲ ἄνθρωπος οὖτος μητρὸς έμῆς άδελφός, όπτωπαίδεπα δὲ Άργυρίου, φίλος δὲ οὖτος τούμοῦ πατρός καὶ δραμών ἐπὶ τὸ κρύψαι τὴν ὀρφανίαν ήμιν. άλλ' δμως έκεινα μεν ήδέως αν έπόνει καὶ έβοήθει, τοῦτο δὲ οὐκ ἐδίδου, χάριν οὐκ οὖσαν 10 έν έθει. τέτταρα τοίνυν έτερα δύο μεν έμε και είκοσιν έποιει, Φασγανίου δε τον στέφανον, θείος δε καί οδτος έμός, ώσπες δ Πανόλβιος. οδτός με έπὶ δείπνον καλεί καὶ ώγόμην ήδη τε ὢν ἐν δόξη τινὶ καὶ τῶ μᾶλλον σωφρονείν. 5. οὐ μὴν ἔνι γε είπείν, ὡς ἀμε-R III 111 λούμενος τοῦτο ἔπασχον καὶ διὰ τὸ μὴ | εἶναί 16 μοι πατέρα. οὐδὲ γάρ, ἡνίκα ἐκαλούμην, οὔτε αὐτὸς † οὔτε πρεσβύτερος ἀδελφός. οὐδεὶς οὐδενός, οὐδ' ἦν τι τὸ ποιοῦν πρίν ἢ προσήκειν τὴν ἐπὶ ταῦτα κλῆσιν, οὐ γένος, οὐ πλοῦτος, οὐχ ὑπερβολὴ φιλίας, οὐκ ἄλλο

⁴ cf. t. I 81,12 6 cf. t. I 403,23; III 461,9 11 cf. t. I 404,17 13 cf. Dem. p. 402,17; Sievers p. 43

¹ η̈δη I 2 τὰ inserui auctore Re 4 ἐγεγόνη CA sed in hoc η in ει corr f 7 τούμοῦ scripsi ex I τοῦ μοῦ CA sed in hoc supra v (1) pos f, Par Re τοῦ μοῦ Par Mor 8 ἐποίει Par Mor 10 τέταρα C 11 φασγανίον A sed in φασγάνιος corr f φασγάνιος PI ανίον Par | τὸν στέφανον A sed circumpunxit f om PI | δὲ eras A om PI 12 ἐμὸς A sed ἐ ex οὸ corr f nee 14 μᾶλλον] παὶ μᾶλλον Par Mor παὶ τῆς ἡλιπίας μᾶλλον coni Re 15 παὶ in ras f litt om f 10 ἐδεόμην ante οἴτε (1) inserendum coni Re 17 post ἀδελφὸς excidisse videntur ην, ἀλλ' ἐπαλεῖτο παῖς

οὐδέν. 6. άλλὰ νῦν ὅσοι καλοῦνται πατέρες παῖδας έχοντες, τούτων και παίδες και πολλαχοῦ πάντες, κἂν δεκαετής ή τις καν έλαττόνων, τεθνεώτος δε αὐτῷ τοῦ πατρός ὁ θεῖος ἄγειν ἀκούει τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ παιδαγωγός μέν και τροφεύς και οικέτης έξω θυρών, 5 δ δε εν ανδράσι πίνουσι καλινδείται πίνειν παιδευόμενος η πειθόμενος η και πρός ανάγκην εντιθέντος τοῦ ἀνδρὸς τῷ παιδὶ τὴν χύλικα. προϊὸν δὲ τὸ πρᾶγμα μεστὸν οἴνου ποιῆσαν έκάτερον οὐκ ἄδηλον ἐφ' δ προάγει. 7. και μην εί μεν σιγή κατακέοιτο, πόσην 10 δει νομίζειν είναι την ἀηδίαν εί δ' είναι βούλοιτο καὶ αὐτὸς τῶν λεγόντων, δεῖ δήπου τούτω ἀναισχυντίας. ὧ γὰρ σιγὴ πρέπει καὶ τὸ δπότε τω συντύγοι των πρεσβυτέρων έρυθριαν, ποιόν τινα τούτον είκὸς ἔσεσθαι μὴ συνεσθίοντα μόνον καὶ συμπίνοντα, 15 άλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ βλεπόμενα πείθεσθαι βουλόμενον; 8. | τὸ δὲ ἐφιέμενον τῶν παρατιθεμένων φαίνε- R III 112 σθαι τὸν τηλιχοῦτον οὐκ αίσχοόν; τὸ δὲ κατὰ σπουδην άναιρεϊσθαί τε σίτον καὶ παραδιδόναι τῷ στόματι:

⁶ cf. p. 64,11 et Dem. p. 403,19

¹ οὐδὲ ἔν $I \mid πατέρες P$ sed ε (2) in ras m 5 2 τοῦτον C 3 "mallem αὐ τω" Re 6 δ' Re 7 και om Par Mor 8 τῷ παιδὶ om Par Mor 9 ποιῆσαι CAPI 12 τοῦτο Par Mor πρὸς τοῦτο Iacobs Lectt. 205 13 σιγῆ $CAPar \mid τῶι$ A sed $^\circ$ eras τῷ CPar 14 τούτων Par Mor 15 οὐν δοθίοντα Par Mor, sed in hoc γρ γοῦν in marg \mid συμπίνοντα αὐν, Mor συμπιόντα Iacobs Philostr. im. 266 16 ἀλλ' $-πείδεσθαι \mid$ οὐδὲ κατὰ βλεπόμενα πείδεσθαι Mor ἀλλὰ καὶ τὰ βλεπόμενα πυθέσθαι Iacobs ius Lectt. 205: "fortasse recte, mallem tamen ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ βλεπόμενα πυθέσθαι" άλλ ἤδη καὶ τὰ βλεπόμενα πείδεσθαι Iacobs Philostr. 1. l. num άλλ αὐτὰ ἔκαστα τὰ βλεπόμενα πυθέσθαι? 17 τὸ scripsi auctore Re τί libri edd \mid δαὶ CA sed in hoc αι eras et ε suprascr m. rec 18 κατασπουδὴν I 19 ἀναιρεῖται Par et γρ Mor \mid τε om Par Mor

τὸ δὲ ἐξουσίαν εἶναι τοῖς ἀνδράσι τείνειν ὅποι βούλοιντο τῶν χειρῶν ἐκατέραν; τὸ δὲ ὅπισθεν αὐτὴν τῷ
νώτῷ παρατείνειν; τουτὶ δὲ οἶδε πολλάκις εἰς ὅπερ ἡ
μίξις τελευτᾶν. εἰ δὲ καὶ μὴ τοῦτο, ἀλλ' αἰτῆσαί γε
ε ῥάδιον οὕτῶς ἐγγύθεν καὶ ὑποσχέσθαι μεγάλα καὶ
πεῖσαι καὶ καταλαβεῖν ὅρκοις καὶ κρηπῖδα βαλόμενον
αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ἐποικοδομεῖν. ἐτέρωθι μὲν οὐκ
εὕπορον ἄνδρα παιδὶ περὶ τούτων διαλέγεσθαι, ἀλλ'
ὑποψία τε καὶ τὸ ἀκούειν κακῶς καὶ λόγος οὐκ ἐν τῷ
10 συνουσία, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐσθίουσι τραπεζῶν
ἄδεια πάντων ῥημάτων καὶ ὁ κωλύων ἄτοπος. διὰ τί
R III 113 γὰρ οὐκ ἐρεῖ τις πρὸς τὸν συμπότην; | οἶδα δὲ
ἔγωγέ τινα πατέρα ὑμνούμενον τῷ περὶ ταῦτα τοῖν
παίδοιν εἰς ἄπαν εὐχερεία.

16 9. Εὶ δέ τις λογίσαιτο τοὺς χρόνους, καὶ κατὰ τοῦτ' ἂν εὕροι φαυλοτέρους ἐνταυθοῖ πατέρας παίδων γεγενημένους. τὸ γὰρ αἰδεῖσθαι μέγιστον ὂν τοῖς τηλικούτοις ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀρίστων τε καὶ δείπνων ἐξηλάθη. ποιεῖ δὲ καὶ τοῖς ἀγωνοθέταις τοῦτο τῆς λειτουργίας τὸ μέρος χαλεπώτερον καὶ πλείονος μὲν κινδύνου, μειζόνων δὲ τῶν φόβων ὁμοῦ μὲν ἀξιούντων ἀπάντων ἐστιᾶσθαι, τὸ δὲ μὴ ὧδε καλούντων

¹ δ' Re | κατεξουσίαν Par κατ' έξουσίαν Mor | ἀνδράσιν Par Mor 2 δ' Re | αὐτ Par αὐτὸν A sed o in η corr m², Mor 3 νώτω P sed ω (1) in ras m² νότω I 4 τελευτᾶ Par Mor 6 ὅριφ Mor | κρηπίδα IPar Mor | βαλλόμενον Par Mor 7 μεταταῦτα IPar 8 ἄπορον Par Mor 9 έν] "videtur ὢν corrigendum, ita ut λόγος idem significet quod πρόσχημα" Iacobs Lectt. 205 cf. p. 64,4 11 διατί PIPar 13 ὑμνούμενον τῆ Re ὑμνούμενον τι libri Mor | τῆ ante τοῖν libri Mor cancellavit Re 16 ἐντανθοῖ] ἐντανθά οἱ Par Mor 21 κινθύνων Par | "τῶν abesse malim" Re 22 ἐστιᾶσθαι scripsi auctoribus Re qui etiam καλεῖσθαι proposuit, Iacobsio Lectt. 205, Cobeto Mnem. N. S. II 407 coll. p. 63, 9 et t. III 191, 1 R αἰτιᾶσθαι libri edd

άτιμίαν σκευών τε καὶ των διακονουμένων έλεγγομένων τῷ πλείονι, τοῦ πλείονος δὲ τούτου παρὰ τοὺς παῖδας γιγνομένου, τοῦ δὲ μὴ κατὰ κόσμον βλάπτοντος τὴν δαπάνην. 10. ούτω συμφορά τῷ λειτουργοῦντι τῶν παίδων αί προσθήκαι πρότερον μέν γάρ δ καλούμενος 5 ήμουεν, ὅτι αὐτὸς καλοῖτο, νῦν δέ, ὡς αὐτοῖς παισίν. δ δὲ ἄγων ἔρχεται τὸν χορόν. χορὸν δὲ εἶπον εἰσελθόντος μέν τινος πατρός ῷ παῖδες ἤσαν έπτά, ὧν έπτέτης δ νεώτατος, ώστε μόνοις αὐτοίς μιᾶς δεῆσαι | τραπέζης. οἶμαι δέ, εἰ καὶ τῷ δήλει μετῆν ταυ- R III 114 τησί της έορτης, καί θυγατέρας αὐτὰς ἐκεῖνος ἂν ήγε 11 καὶ τῶν ἄλλων οἶς ἦσαν. ἤδη δέ τις αὐτὸς ἀσθενῶν τοῦ παιδὸς ἔπλησε τὴν γαστέρα, Φούνων τις οὖτος ετερος, είδως μεν πολλήν νῦν ένοῦσαν τήν περί τούς ἄρρενας νόσον, έγκαθίζων δὲ τοῖς νεανίσκοις Ιὸν οὖπω 15 πεισθηναι δυναμένοις, ὅτι ⟨τι⟩ τῶν ἀχολάστων ἰδεῶν αίρετώτερον.

11. Άδικεῖν μὲν οὖν ἔμοιγε δοχοῦσι καὶ οἱ καλοῦντες | οὐδὲ αὐτοῖς δμολογοῦντες, ὅταν ἐν τοῖς R III 115 γράμμασι μεθιστάντες ἐτέρωσε τοὺς αἰσχρῶς βεβιω- 20 κότας ποιῶσιν ὅπως ἄλλοι τἀκείνων πείσονται καὶ

¹³ cf. ad t. III 274,9 15 cf. Aesch. Ag. 834

¹ έλεγχομένην I 9 έπτέτης reposui e libris (έπταέτης Par) έπταετῶν Mor έπτὰ ἐτῶν Re | δεῆσαι] γε δεῆσαι P sed γ et ησαι in ras m^b δὲ ἦσαν Mor sed γε pro δὲ coni 10 εἰ καὶ] καὶ εἰ CAPI 11 τὰς αὐτοῦ? | ἄν inser A^i om CPar Mor 12 καὶ — ἤδη del A^i om PI | ἤσαν ἤδη Re ἦσαν ἤδη CA^2Par Mor | δέ Re ὁ δέ libri Mor 13 τἰς I οντίς Par sed ον eras καὶ τἰς Mor | ἔτερος οὖτος C 14 πολλὴν P sed ` add m^4 15 ἐγκαδιεὶς coni Mor 16 δνναμένοις scripsi auctore Re δυνάμενος libri edd | ὅτι P Mor | τι inserui 17 αἰςετώτες Par 19 αὐτοῖς P sed ` in ras m^4 αὐτοῖς AIPar 21 τάχείνων P sed ` eras | πείσαντα Par πείσωνται Mor

ταῦτα τῶν γνωριμωτέρων οἱ παίδες. ἐγκαλοῖτο μὲν οὖν ⟨ἀν⟩ εἰκότως καὶ ὁ ἐστιάτωρ αὐτός, μείζω δὲ ὁρῶ τὴν αἰτίαν οὖσαν κατὰ τῶν ὑπακουόντων καὶ μὴ ὑπακοῦσαι κυρίων. οὐ γὰρ δὴ τούς γε ἀξιοῦντας ἐν τοῖς ὁ πατράσιν ἱστάναι τὴν κλῆσιν ἔδεον ἀν καὶ ἦγχον οἱ καλοῦντες [τὸ καὶ σὺν τοῖς παισὶ καλεῖσθαι], ἀλλ' ἐξῆν αὐτοῖς ⟨πρὸς⟩ τὸ καὶ σὺν τοῖς παισὶ ⟨καλεῖσθαι⟩ | R III 116 ἀποκρίνασθαι, ὅτι τιμήσομεν τὰ Ὀλύμπια τῷ τοὺς ὑπὸ παιδαγωγοῖς διάγοντας μὴ γεύειν 10 κακῆς ἐλευθερίας μηδὲ μιγνύναι ἐν εὐωχίαις τὰ διεστηκότα τῷ τῆς ἡλικίας δικαίω.

12. 'Αλλ' εἰς ⟨ἔθος⟩ τοῦτο, φησίν, ἥκει καὶ πολλαὶ τοιαῦτα 'Ολυμπιάδες είστίασαν. πλείους δέ γε τοιαῦτα οὐχ είστίασαν. πότες' οὖν τὸν ἐλάττω 15 χρόνον ἢ τὸν πλείω κρατεῖν ἄξιον; καὶ πότερα καλουμένων τῶν νέων ἦν ἡ πόλις ἐν βελτίονι δόξη ἢ μὴ καλουμένων; ὀψὲ μὲν οὖν παραινῶ, τοῦτο δὲ οὐ ποιεῖ

15 πότερα scripsi πότερον αν Par Mor πότερο αν reliqu libri Ro πότερον Iacobs Lectt. 205 et App. Pors. Adv. 323

16 βαλαντίονι C

^{1 &}quot;malim γνωριμωτάτων" Re 2 αν inserui auctore Iacobsio Lectt. 205 3 ὑπακουόντων καὶ] "malim ὅντων interponi" Re at cf. 61,4 5 num ἑστάναι? at cf. p. 61,14 | ἔδει Par Mor 6 τὸ — καλεῖσθαι cancellavi ut e sequenti linea anticipata τὸ — 7 αὐτοῖς om Mor τὸ A sed ῷ supra ὁ scr f

τω P | παισί scripsi παισίν libri edd | παλεῖσθαι inserui ex antecedenti linea 8 ἀποκρίνεσθαι C | τιμήσομεν A sed ο in ω corr f 10 μή δὲ APIPar 12 ἔθος inserui auctoribus Re qui vel νόμον proposuit vel ἀλλ' ὅστερον, φησίν, ῆκεις coniecit, et Cobeto Coll. 256 coll. l. 61,3 13 et 14 τοιαῦτα scripsi τοιαῦται libri edd 13 et 14 ἐστίασαν A sed ι post inser m², CPar Mor sed in hoc priore loco γο εἰστίασαν in marg εἰστιάθησαν coni Re 14 ούχ scripsi οὐδ' libri edd 15 πότερα scripsi πότερον ἄν Par Mor πότερ' ἄν reliqui

τὸ πρᾶγμα κάλλιον, άλλ' έμοῦ μὲν ἄν τις εἴη τοῦτο κατηγορία, τὸ δ' οὐχ ἦττον πονηρόν, εἰ καὶ τῶν εἰωθότων γέγονεν. ὡς πολλὰ μὲν εἰς ἔθος ἥκει κακῶς, πολλά δὲ πέπαυται μένειν ἔτι καὶ κρατεῖν | ἄξια. R III 117 δυστυγές μέν οὖν τὸ μὴ τοῖς πρώτοις είσηγόσιν ἡναν- τ τιῶσθαι, ο δε οὐ χρηστῆς έστι τύχης τηρεῖν ἀνοίας τῆς ἐσγάτης. 13. δοκεῖ δέ μοι καὶ τοῦδε γεγενῆσθαι πατήρ, όσπερ αὖ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων γέγονεν, ὧν εκαστον τη πόλει λελύμανται. καλ τοῦτο εἰσηλθεν άποδημοῦντος έμοῦ, τοὺς δὲ παρόντας καὶ δρῶντας έν 10 σπουδη τὸ χρημα της έορτης πεποιημένους ήν δήπου προσήχον αντειπείν, χωλύσαι, μάχεσθαι, μή την ήσυγίαν άγειν έν καιρώ βοῆς δεομένω καὶ άγανακτήσεως. ώσπερ γάρ εἴ τις τῶν ὄντων ἀφαιρεῖν ήξίου, δεινὸν έδει νομίζειν, ούτω προσθήκας χαλεπώς φέρειν. έν 15 έκατέρω γάρ οἷμαι τὸ μὴ τὸν νόμον Ισχύειν. όᾶον δ' αν περιήσαν οί πρός την αρχήν μαχόμενοι καὶ τὸ πράγμα ἀποκλείοντες ἢ οἱ πρὸς ἐρριζωμένον ήδη τοῦτο ποιοῦντες. τὸ γοῦν πρὸς έμὲ νυνὶ λέγειν τὸ πεπράγθαι πολλάκις οὐκ ἦν τότε. 14. κρατοίμην 20 δ' αν οὐδὲ ἐγὰ δικαίως ὑπὸ τοῦδε τοῦ λόγου, ἐπεὶ καλ άλλα μυρία γείρονα νενίκηκεν, δεν ού μεταβάλλει

¹⁰ cf. t. II 517,6 18 cf. t. II 547,5

² τό P sed ' in ras m4, Par 5 εΙσαγηοχόσιν Par Mor cf. t. III 75,11; 257,5; 217,8 | ἠναντιῶσθαι scripsi auctore Re ἐναντιοῦσθαι libri Mor (om Re) 6 δ' Re 8 ἄσπες Par Mor 9 τοῦτο εΙσῆλθεν] "videtur μὲν interponendum" Re 10 δὲ om Mor 12 καλύσαι P sed ' e ~ corr m⁵ cf. ad t. I 272,5 14 εἴ τις om Par Mor 15 ἔδει P sed ε et ει (ex η corr) in ras m⁴, et coni Re ἤδη reliqui libri edd | οῦτω scripsi e P οῦτως reliqui libri edd 17 ξᾶ ον cum ras 1 litt P \ δ' ὰν om I 19 γ' οὖν ΔΡ 20 πεπράχθαι ΑΙΡαν Μον κρατοίην coni Μον 22 χείριστα Μον

την φύσιν το νενικηκέναι, άλλ' είπεο ην μοχθηρά, καί έστιν. οὐδὲ γὰρ στρατῷ πολλάκις φυγῆ σεσωσμένφ R III 118 πρὸς τὸ δεῖν | μηδὲ λῆξαι φυγῆς Ισχυρότερον τὸ πεφευγέναι οὐδε δημαγωγῶ διὰ κλοπῆς ηὐπορηκότι ε πρός τὸ δεῖν ἀεὶ κλέπτειν τὸ κεκλοφέναι πολλάκις. 15. ήσχυνόμην μέν οὖν έξ ὅτουπερ ἐπανήκων εὖρον πολλά μεθεστηχότα, ὧν εν τι καὶ τὸ τῶν νέων τοῦτο, ήγούμενος δε τῷ γήρα μᾶλλον ἢ λογισμοῖς τὸ πείθειν έξειν ανέμεινα τόνδε τὸν γρόνον ώς ταύτη τι δυνησό-10 μενος. έλπίζω δε των θεων έθελόντων και περί έτέρων έτέρας ποιήσεσθαι συμβουλάς. έν γαρ δή πολλοίς τραύμασι πολλών αν δέοι φαρμάκων. 16. δ δ' εί τὸ προστεθέν αναιρεθήσεται λυπούμενος καλ πολλαγοῦ σεμνολογούμενος έχεινος ένθυμηθήτω, ώς ην μέν ποτε 15 δώρων τὰ τοιαῦτα δεῖπνα καθαρά, ἔπειτα εἰσέπεσε δῶρα καὶ δ δαιτυμών ἀπήει τι φέρων οἴκαδε. καὶ τοῦτο διὰ πολλών ήχεν 'Ολυμπιάδων ούτω πεπηγέναι δοχούν, ώς μηδ' αν των θεων τινα κινησαί ποτε τὸ πραγμα, R III 119 άλλ' δμως καὶ λέλυται | καὶ πέπαυται καὶ ύπο-

ο Mor 13 προστο $^{\tau \epsilon}$ θέν $I \mid$ ἀναιρεθήσεται scripsi ἀναιρήσεται libri edd \mid σεμνολογούμενος scripsi e PI σεμνολογησύμενος reliqui libri sed ησόμενος cancellavit et ούμενος suprascr A^{f} , edd cf. ad t. I 201, 9 14 έκεῖνο Re 15 εἰσέπαισε Cobet Coll. 256

cf. ad t. I 201,9 14 έκεῖνο Re 15 εἰσέπαισε Cobet Coll. 256
16 ἀπηί ει cum ras 1 litt A | τί API | φέρειν A sed ει in ω
corr f, I 18 μὴ δ' APPar 19 τι Par, τε Mor ante καὶ (1),
quod delevit Re | ὑποιεχώρηκεν Par sed οκε ex ω corr m²

κεχώρηκεν. έξ οὖ θαρρείν ὑπῆρχε τῆ πόλει μήποτε ἐπιλείψειν τὸν λειτουργήσοντα τῷ Διτ. τὸ γὰρ μάλιστα πιέζον τοῦτ' ἦν οὐκ ὂν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, ὅτε τῆ τάξει καὶ σωφροσύνη μᾶλλον ἢ τοῖς ἀκολάστοις ἀναλώμασιν ὁ θεὸς ἐτιμᾶτο καὶ τῷ συμπίνειν τοῖς ἀκμά- 5 ζουσι τοὺς παῖδας, ὥσπερ ἐκεῖνο τὸ τὸν λειτουργοῦντα † κατὰ δυοῖν εὖ ποιοῦν ἐξαληλιμμένον.

17. Τιμή γὰς τοῖς πατςάσιν ἡδεῖα καὶ τοὺς καἰδας τοῦτον έστιᾶσθαι τὸν τςόπον. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ τῷ νόμῷ τοῦτο συμβαῖνον, ἀποδέδεικται, ἄμει- 10 νον δὲ τοῦ δικαίου διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους χάριν πῶς οὐ κακόν; οὐδὲ γὰς τοὺς ἡριστευκότας πολλαῖς τιμῶμεν τιμαῖς, ἀλλ' ὧν οὐκ ἄν τις ἐπιλάβοιτο. εἰ δέ τις, ἵν' | ἄνθρῶπον τιμήσειεν, ἀτιμάζοι τὸν Δία, πῶς οὐ R III 120 τὰ μέγιστα ὰν ἐξαμαρτάνοι; 18. καὶ μὴν κἀκεῖνο νῦν 15 ἐνδείκυυμεν βλάβην μὲν εἶναι τοῦτο τοῖς υἰέσι, βλάβην δὲ τοῖς πατράσιν, εἰ δὴ τὰ τῶν υίέων καὶ τὰ τῶν πατέςων. ἡ τῶν υἰέων μὲν αἰσχύνη κακόν, ἐξ ὅτου δὲ αὐτοὶ γέγονασιν, ἀγαθόν; δ δὲ ζημίαν ἔχει, πῶς

3 ματαπιέζου Par Mor | τοῦτ' scripsi ex A sed ' ex o corr f,

PI τοῦτο reliqui libri edd | οὐκοῦν Par Mor 5 καὶ scripsi ex A sed ex η corr f, PI η reliqui libri edd | τὸ CA sed in hoc ὁ in ῶ corr f, I sed ὁ in ῶ corr, Par Mor 6 ἐκεῖνο· Par ἐκεῖνος· Mor locus labem contraxit | τὸν μὲν λειτουργοῦντα Par Mor 8 πατράσιν ἡδεῖα C sed e πατράσι νὴ δία corr, πατράσι νὴ δία P sed γρ ἡδεῖα supra νὴ δία ser m³ πατράσι, Α sed νὴ δία in marg m², νὴ Δία coni Re at cf. p. 64, 17 9 ἐστιᾶσθαι scripsi auctoribus Re et Iacobsio Lectt. 205 coll. p. 58, 22 11 δὲ ⟨οκ)? 13 δὴ Par Mor | ῖν' om Par Mor 14 ἀτιμάζοιτο I 15 κἀκεῖνον C κἀκεῖ Par Mor | νῦν] μὲν Par Mor 16 ἐδείκνυμεν Par Mor 17 πατράσι I | τὰ (2) delendum censet Re 18 ἐξ ὅτον scripsi ex AI ἐξότον reliqui libri edd 19 αὐτὸν Par (desinit fol. 15) Mor | γεγόνασιν — p. 66, 19 ἀσθενοῦντι duobus foliis perditis desunt in Par Mor qui lacunam indicavit adnotans in margine: Λείπει β σελίδε \ signum interrogationis post ἀναθόν posui

αν εν δίκη καλοίτο τιμή φέρον τοίς τιμωμένοις άτιμίαν; καὶ γάρτοι τινὸς ἤκουσα καλοῦ μέν τινος έρωντος, ούκ έχοντος δε και το διαλέγεσθαι διά τὸ μὴ εἶναι σχῆμα τῆ συνουσία. ἔλεγεν οὖν πρός ετε τούς φίλους καὶ πρὸς έαυτόν άλλ' ήξει γε Ολύμπια γυμνοῦντα μεν άθλητάς, γυμνοῦντα δὲ καὶ νέον δαιτυμόνων οὐκ ὀλίγων. ἐξέσται δὲ αὐτὸν ἀπαγαγόντα βραγύ τι τῆς τραπέζης βλέπειν είς τὰ σκέλη τοῦ τείνοντος αύτὸν ἢ 10 εlς τὰ προκείμενα. ἀκούομεν δὲ οἶόν τι καὶ Δημοσθένης διηγείτο έν θιάσοις καὶ πεπωκόσιν άνθρώποις στρέφεσθαι νέον καλ ότι μεγίστω τούτω κατά των Αίσχίνη βεβιωμένων κέχρηται μαρτυρίω. 19. τιμήν μεν οὖν οὐδεμίαν εἶναι τῷ τηλικαύτην ἔχοντι βλάβην † φαίην άν, πῶς γὰρ ορον θεῶ ραδίως δίδωσι δεξιάν, 16 κατέχει; πῶς ἔνι τούτφ τὸν είληφότα τετιμῆσθαι; ήδονην δε γίγνεσθαι πατράσιν έντεῦθεν οὐκ ἂν ἀρνηθείην. ἔχει δὲ ἡμῖν οὐ καλὸν λόγον τοῦ κοινῆ τῆ πόλει συμφέροντος περί πλείονος ποιείσθαι την ένίων 20 ήδονήν. εί γὰρ είς εν τοῦτο βλέπομεν καὶ εν τοῦτο σκοπούμεν, την ένίων ήδονήν, εί δε βελτίων ή γείρων,

¹¹ Dem. fals. leg. p. 403,19; cf. supra p. 57,6 13 Dem. 403,15 et 24 18 Plat. Apol. p. 34 B

² ἥκουσα καλοῦ μέν scripsi ἤκουσα. καλοῦμέν libri Re 4 πρόσχημα mavult Iacobsius l. l. coll. p. 58,9 5 αὐτὸν Re 7 οὐτ ὀλίγων] "putabam ἑωρακότων νεl ὀρώντων" Iacobs Lectt. l. l. 8 δ' Re | αὐτὸν ΑΡΙ 9 αὐτὸν scripsi coll. Adam. Phys. II 48 (Physiogn. I p. 413, 4. 10. 15) αὐτὸν libri Re 11 διηγεῖτο scripsi ἡγεῖτο libri Re | πεπωκόσιν P sed ω in ras m² 14 μὲν inserui e libris om Re | οὐδὲ μίαν Α 15 locus labem contraxit ὀρονθεῶ C Re ορον θεῶ Α ὄρον θεω P ορονθεῶ I num ὧ ἐχθρὸς θεοῖς? \ραδίως in marg Α ξαθίως P om I 17 γίγνεσθαι I sed γ (2) eras 18 δ' Re

ού προσεξετάσομεν, τί κωλύσει καὶ τὰς γυναϊκας αὐτοῖς | εἰς χοινωνίαν ἄγειν τῶν δείπνων καὶ θερα- R III 121 παίνας τάς τε άλλας καὶ τὰς ἀπὸ τῶν μυλώνων; μικρον γάρ είπειν ακολούθους, οι λέγοιεν, ότι ούτω μάλιστ' αν ήδοιντο και χάριν είδειεν και τοις Όλυμ- ι πίοις γαρείεν, εί και τοϊσδε μετείη τῆς εὐωγίας. ήδονας δε τάς μεν βελτίους επαινώ, μη κακώς δε τάς φαυλοτέρας λέγειν οὐκ ἂν οἶός τ' εἴην; 20. μη τοίνυν μηδε ύμεζς πάντα δίδοτε μηδε πάντα χαρίζεσθε μηδε φροντίζετε, τί ποιούντες ήδονας τούτοις παρέξετε. καὶ μὴν 10 εί μεν ού μέγα τοῦθ' οί πατέρες ήγοῦνται, τοῦ χάριν αν διδοίμεν; εί δὲ πολλοῦ τινος άξιον, οὐ σφόδοα νοῦν έχόντων ποιοῦσι. τοὺς δὲ τοιούτους οὐκ έν πολλή σπουδή θετέον. άλλ' άθυμήσουσιν οὐ καλουμένων σφίσι των υίξων ούκ ὄντων έντεῦθεν όνειδων. 15 έστι δε αυτοίς άθυμησαι λυσιτελέστερον απούσης αίσχύνης η μετά ταύτης έν γέλωτι καὶ τῷ χαίρειν διάγειν. 21. άθυμοῦσι καὶ οί διδόντες δίκην, άλλὰ παιδεύονται τη δίκη. δ δε έπαινων τον ανδροφόνον μεθ' ήδονης έφ' έτέρας ἔπεμψε σφαγάς. οὐκοῦν ὁ μὲν εὐδαίμων 20 δ λυπηθείς, ἐπηνώρθωται γάρ, δ δὲ ἄθλιος δ ήσθείς, ούκ Ιάθη γάρ. τί δ' αν καὶ δεινον έκ τῆς ἐκείνων άθυμίας γένοιτο; κακῶς έροῦσι τὸν ἀγωνοθέτην; ἀλλὰ άγαθον κακοί και ούχ ήξουσιν έπι δείπνον; και τίς έκ τούτου τῷ συμποσίφ βλάβη, πόρρω που καθῆσθαι 25 τούς άναισθησίας γέμοντας; 22. άλλὰ καὶ τοῖς νέοις

³ cf. t. II 411, 13 et t. III p. LVIII sq. 4 cf. ad t. III 483, 20

¹ προσεξετάσομεν P sed o (2) in ras m^5 4 num λέγοιεν αν? 6 ταϊσδε? 8 sq. $\mu \dot{\eta}$ δὲ API 16 δ' Re 17 ἐκείτης I 19 δ' Re 25 τ $\ddot{\phi}$ συμποσίω scripsi τοῦ συμποσίου libri Re 26 ἀναισθησίας P sed σ_i in ras m^2

λύπη τὸ πρᾶγμα; συμφέρουσά γε καὶ πολλών έκπωμάτων ἀμείνων. ἀλλὰ λυπούμενος τήμερον ὕστερόν με έπαινέσεται, ὅταν ἐν τοῖς ὑπὲρ ἀρετῆς [ἐν τοῖς] 4 αύτοῦ λόγοις καὶ τοῦτο ἔχη λέγειν, ὅτι παῖς ὢν R III 122 ύπ' οὐδενὸς | ὀφθείη τῶν ἔξω οὔτε πίνων οὕτε έσθίων οὔτ' ἄλλοτε οὔτε ἐν 'Ολυμπίοις. τοῦτ' αὐτῷ φυλάξει την παρρησίαν όλην. διὰ τοῦτο ἀνύποπτα ύπερ των δικαίων πρός τάς άρχας διαλέξεται οὐδεν τη ψυγη πάσχων, οίον είκος τον δρώντά τινας τών 10 τότε συγκατακειμένων. 23. εί δὲ λυποῦντες ὀνήσετε τούς παϊδας, καινόν οὐδέν, έπεὶ καὶ διὰ τῶν παιδαγωγῶν τοῦτο ὑμῖν πράττεται καί, νὴ Δία γε, παρὰ των διδασκάλων. ἀπειλαὶ γὰρ δὴ καὶ πληγαὶ καὶ πολλά τὰ πικρά, ὅπου γε δὴ καὶ τὰ παρὰ τῶν τοκέων. 15 άλλὰ τούτων γε τὸ πρατείν ἔγει καὶ δύνασθαι φύεται. καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς ούτω δειπνεῖν κεκωλυμένοις καλ λυπουμένοις τοιαύτα ύστερον ήξει διδόντα δώμην, ώστε αὐτοῖς ἐν ἐπαίνοις ταύτας εἶναι τὰς λύπας. 24. τὸ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν ἀσθενοῦντι τοῦ νοσήματος 20 ἀπαλλαγή. τίς τοίνυν παρ' ὅτου καὶ τοῦτο γένοιτο; lατρός. πῶς τοίνυν τὸν ταύτην ἔγοντα τὴν δύναμιν δρῶσιν εἰσιόντα οἱ νέοι; πῶς δὲ ἀπτόμενον; πῶς δὲ άσιτίας μεμνημένον; εί δὲ δὴ καὶ τομῆς ἢ πυρὸς δε-

² ἀλλ' ὁ λυπούμενος Iacobs Lectt. 205 et Philostr. 584
8 μ' Re | ἐν τοις in τῆς mutanda coni Re, tuetur Iacobs accipiens "de liberis eius qui loquitur et familia" cancellavi 6 οὐτε et οὐτ' Re | ἄλλοτε scripsi ἄλλως libri Re | αὐτὸ Ι Τ διατοῦτο PI 15 δύνασθαι P sed θα in ras m²
16 οὖτω scripsi auctore Iacobsio Lectt. 206 et App. Pors. 254 οὖτω libri edd 19 τοῦ νοσήματος denuo inc Par fol. 16
Mor 20 γένοιτο; lατρός. Re γένοιτο lατρός; (. Mor) libri Mor 22 δ' (2) Re 23 ἀσιτίας scripsi coll. t. Il 810,13 αἰτίας libri edd / μεμνημένον P sed o in ras m²

ήσειεν, 'Ηράκλεις, τίς λυπηρότερος; τίς μαλλον έγθρός; άλλ' οὐη ὅταν λοῦσθαί τε ἐξή καὶ πᾶν ἔγειν σιτίον τε καί ποτὸν ἀνεφγμένον, άλλ' ἔστι καί πρὸ τῶν γονέων δ λατρός έκείνω. 25. καλ νῦν ἡγήσεται μέν άθυμία, εψεται δε ήδονή. ὧν δε άφήσουσι πρὸ των 5 καοπών δημάτων έπί τε του σύμβουλον καὶ τους δεξαμένους την παραίνεσιν, ην άρα δέξωνται, βραγύς ημίν έστω λόγος. ούπω γαρ δόξαν οί τηλικοίδε ποιήσαι δύναιντο άν. οθς οὐ τῶνδε τῶν τραπεζῶν μόνον, άλλ' δλως άπασῶν | τῶν τοιούτων, ποιοῦσι γὰρ R III 123 δή και έτεροι τοιαύτας, φημί δείν ἀφεστάναι. 26. καί- 11 τοι τὰ μὲν 'Ολύμπια θέρους ἐστὶν έορτη καὶ ποιεῖ τινα τοῖς δακτύλοις ὅκνον τὸ μὴ πολλοὺς ὀφθαλμοὺς είναι λαθείν, γάμους δε χειμών ούχ ήττον της ωραίας δείκνυσιν, ὅτε δὴ τὸ ψῦχος τοὺς δαιτυμόνας ὑπὸ γλαί- 15 ναις υποβεβλημέναις ποιεί. κάντεῦθεν γίγνονται δύο γάμοι, δ μέν φανερός καὶ κατά νόμον, δ δὲ διά κλοπῆς καί οὐ κατά νόμον. καλείτω τοίνυν μηδε νυμφίου πατήρ μηδε νύμφης έπι δείπνον τούς νέους, ώς οὐκ έπὶ δεῖπνον μᾶλλον ἢ ἐφ' ἄπερ ἔφην καλέσων.

27. Καὶ οἰήσεται μέν τις περὶ δείπνων εἶναι τὸν λόγον, ἔστι δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἴ τις ὀρθῶς ἐξε-

¹ hoalhs tis Par Mor 2 kest C 5 δ' (2) Re 8 "num dto eccui enim"? Re | sł Mor sed yo oł in marg | thluolds CAP sed in hoc $\tilde{}$ e ' corr m^3 9 dóvauvto reposui e CAP sed in hoc $\tilde{}$ in ras m^5 , I dóvauvt' Par edd | ods oð] oð oð Par Mor | tou om CAPI 11 kesqoi touaútas reposui e CAPI kesqoi touaútas Par Mor 14 ladsiv P sed $\tilde{}$ in ras m^2 15 ψύχος libri fortasse recte cf. ad t. III 484,8 17 et 18 κατανόμον Par 17 νόμων Re 18 μη δέ APIPar 21 olysetai P sed oly in ras m^2 / δείπνον Par Mor 22 kt Par Mor

τάζειν ἐθέλοι. σωτηρία μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐκ τῆς τῶν τὰ κοινὰ διοικούντων ἀρετῆς, ὅλεθρος δέ, εἴ τις αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας παρακολουθοίη ψόγος. ὅταν γὰρ ἦ τι τὸ κωλύον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων διαφυίζεσθαι καὶ κυροί τὰ τοῖς ἄρχουσι δοκοῦντα, κἄν ὧσι δωροδόκοι, πῶς οὐ μεγίστη ταῦτα τῆ πόλει βλάβη; δεῖ δὴ μεγίστην πεποιῆσθαι τῶν παίδων τὴν πρόνοιαν, ὅπως ἀπὸ γενναίας τῆς βαλβίδος ἐπὶ τὰς ἄλλας ἰόντες ἡλικίας ἐλευθέρα πολιτεύσωνται τῆ γλώττη.

10 28. Μισήσουσιν οί μή φαγόντες τον άγωνοθέτην. άλλ' οί θεοί τον ἄνδρα φιλήσουσι καλλίω
R III 124. πεποιηκότα τὴν έορτὴν καὶ καθαρωτέραν. | έροῦσι
κακῶς τοῦτον, ἀλλὰ κακῶς φρονοῦντες, ὕστερον δέ
γε ὧν ἄν νῦν εἰπωσι καταγνόντες ὑμνήσουσιν ἔτερα.
15 29. Οὐδὲν ἄν τούτων ἔδει τῶν λόγων, εἰ οί πατέρες
εἶναι πατέρες ἤθελον. ὄντες μὲν γὰρ οὐκ ἄν οί μὲν
ἦγον, οἱ δὲ ἔπεμπον, τῶν δειπνούντων δὲ οὐκ ὅντων
οὐκ ἄν τὸ ποιῆσαν τὴν παραίνεσιν ἦν. νῦν δὲ εἰσιν

⁸ Arist. Vesp. 548

^{1 &}quot;malim αὐτῆς" Re αὐτῆ Cobet Coll. 256, at cf. t. II 283,14 έπι πόλιν εδ πεφραγμένην, οι δε ήγοῦντο; 407,1 "Εδεσσα ή πόλις, 2 őledgog scripsi auctore Re o egws libri edd | ɛl' | ɛl ɛl API sed in hoc ɛl in n corr ɛl ɛl Par sed ɛl 3 παραπολουθείη CAP 4 τί Par | κωλύου? at inser m2 cf. t. III 480,9 | διαγωνίζεσθαι scripsi διαγίγνεσθαι libri edd sed ,totus hic mihi locus est obscurus" Re διαλέγεσθαι Cobet Coll. 256 5 πυρία Mor sed γρ πύριον in marg πυροῦν 8 βαλβίδος P sed ex corr m² Cobet l. l. 7 δè Par Mor fortasse recte 9 έλευθέρως Mor qui έλευθερίως coni | πολιτεύσωνται P sed σω in ras m⁵ 10 φυγόντες Mor qui φιλοῦν-12 καθαρώτερον έροῦσι, κακῶς Mor scripsi γοῦν libri (γ' οὖν A) edd at ἐροῦσι κακῶς. ἐροῦσιν οὖν, άλλὰ coni Re 14 yε om *I νῦν* om *PI* 18 ποιῆσαι **M**or δέ om Mor

οῖ τοῖς παισὶ πορευσομένοις λέγουσιν ἄγε, ὅπως ὡς πλεῖστα φάγης, ἄγε, ὅπως προσθήσεις ταῖς σαρξίν εἰς κόρον, ἄγε, ὅπως μηδὲν λελείψη τῶν ἐπὶ μεγέθει γαστρὸς φιλοτιμουμένων. εἶτ ἀπὸ τούτων τῶν παρακλητικῶν ἐγκύμονες ἐπανέρχονται σπερ- 5 μάτων ἃ ποιεῖν πέφυκε νοσημάτων ἰδέας ἢ τεχνῶν † αὐτὴ καὶ ὅσα ταύτης μετείληφεν, ὅπως ἄν ὡς ψυχρότατα καταβαίνοι. πολλὰ δὲ ταῦτα, καὶ οὐκ αἰσχύνονται πρὸς τοὺς ἰατρούς, ὅθεν ταῦτα, λέγοντες καὶ διηγούμενοι.

30. Έγὰ μὲν οὖν τῶν οὐ διδαξάντων | εἰμὶ R III 125 τοιαῦτα δειπνεῖν τὸν ἐμόν, ἀφ' οὖ καί τί μοι γένονεν ἀγαθόν, οἶδα δέ τινα καὶ ἔτερον ταὐτά μοι πεποιηκότα, ῷ καὶ ἔτερον αὐτῷ τι γέγονεν ἀγαθόν, τοὺς δὲ τἀναντία πεποιηκότας εἰ μή τις ἐπισχήσει, βουλοίμην ὰν 15 ἀνάγκη φρονῆσαι βέλτιον, ἐπεὶ μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἔπεισαν.

³ Luc. hist. conscr. § 50 15 cf. p. 27,6

¹ ἄγε Mor sed γς ὅπαγε in marg | ὅπως scripsi auctore Re ὀπίσω libri edd 2 φάγης, ἄγε scripsi cum Re Anim φαγήσεται libri edd φαγήσετε lacobs Lectt. 206 et App. Pors. 215 φάγη, ἄγε Cobet Coll. 257 cf. t. II 179,12; III 242,16 | προσθήσεις scripsi cum Re Anim et Cobeto προσθήσει libri (προσθήσει βιανόν Προσθήσει libri (προσθήσει Pors. 215 | ὄγιον Re Anim et Cobet at cf. Luc. l. l. | ἐπιλείψηι Α sed in marg γς λελείψηι ἐπιλείψη C Re ἐπιλήψη I cf. ep. 923 6 νεγοα ἢ τεγνῶν αὐτὴ labem contraxerunt num καὶ δεῖ

⁶ verda ή τεχνών αύτη labem contraxerunt num και δεί τέχνης ἰατοών? 7 δσαι Μοτ 8 καταβαίνη Par Μοτ 11 διδαξάντων Par sed α ex ο corr m² 12 καὶ τί AP sed in hoc in καί τι corr, I 13 οίδα — 14 άγαθόν οm C | ταντά A sed γς ταύτηι in marg, I Mor sed in hoc γς ταύτη in marg ταῦτά P sed supra ν eras et supra α in ras m⁴, Re ταύτη Par | πεποιηπότων, ὡς Μοτ 15 ἂν inserui cum Iacobsio Lectt. 206 et Cobeto Coll. 257 | βουλόμενος ἀνάγκην Μοτ sed γς βουλόμην ἀνάγκη in marg 16 βέλτιον γάς, coni Iacobs | μή om Par Μοτ | τέλος τοῦ περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων λόγον Α περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων Ρ

Oratio πρὸς Εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν anno fere 390¹) conscripta, initio, ut apparet, hodie priva, qua Libanius se ab Eustathio, Consulari Syriae, non, ut ille aiebat, honoribus affectum, sed orbatum esse questus est, 'corporis' finibus circumscripta mansit. Parvus igitur numerus codicum est quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi quinque:

- 1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 351° duabus manibus scriptus quarum prior eadem est atque quae in folio 348° voce αὐτὸς (p. 56,3) coeperat, altera folio 355° voce ἡπον (p. 89,14) incipiens eadem est atque quae priori antecessit. Vide p. 51; t. I p. 10sq.; t. III p. 164. Contuli.
- 2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 243°. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
- 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 154. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 192. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 5. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 16°, aetate recentiore detrimentum foliorum quattuor passus quibus continebantur verba ἢ τοῦτο ἐξ αὐτῶν (p. 72,6—82,7) et γε λύειν πραχθὲν δὲ (p. 101,18—104,11). Cf. t. I p. 53 sq. Contuli.

¹⁾ Posterior est orationibus LI et LII (cf. p. 1) aeque atque orationibus XLVIII et XLIX (cf. p. 102,8; t. III p. 425 et 450). Et Maximus tyrannus victus est; cf. ad p. 80,12 et Sieversium p. 190 qui orationem post annum 388 scriptam esse dixit p. 204.

Ratio quae inter hos codices intercedit eadem est atque in oratione antecedenti. Cf. p. 52.

Prior familia codicum CAPI quamquam fide multo praestat, tamen alteram, quamquam librarius codicis Parisini in describendo neglegentissime versatus est, minime spernendam esse documento sunt verba πάλιν τε ἐν ταῖς δίπαις οὐ φανέντα ζητῆσαι (p. 75, 15) in hoc servata, in priore vero familia propter homoeoteleuton omissa et lectiones δὴ p. 84, 20, αἰπισομένων p. 105, 9, εὐσεβίω p. 94, 14 in prioris familiae codicibus in δὲ, ἐππεισομένων, εὐσεβίου corruptae. Cf. p. 108.

Ne huius quidem orationis ullus locus a grammaticis vel florilegiorum auctoribus laudatus est.

Oratio primum a Fed. Morello Lib. t. II p. 546 — 567 e codice *Romano* id est ex apographo Parisini¹) qui tum nondum detrimentum quattuor foliorum fecerat, mendose admodum edita est.

Cuius editionis vitia alia Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 345—391 egregio acumine sanavit²), alia ope codicis Augustani in editione quae ab uxore paulo properantius prelis commissa est t. III p. 125—184. In hanc etiam maxima pars 'Animadversionum' transiit.

Nonnulla correxit Cobetus.

¹⁾ Verba ἀπόλλν; — λύπη p. 93,14—15 quae Morellus p. 559 pro "scholio e Gr. Cod. Rom." habuit, in margine codicis Parisini manu secunda scripta leguntur. Ceterum quod Morellus in 'Indice' praemisso se orationem "ex cod. Rom. et Bavar." praebere dixit, memoria eum fefellit. Cf. t. III p. 378.

²⁾ Quantum in ea emendanda desudaverit, ipse p. 387 professus est: in una hac oratione contra Eustathium plus molestiae devorandum habui, quam paene ab omnibus superioribus orationibus, si libellum de vita sua excepero et p. 391: Sic tandem aliquando scopulum hunc, ut potuimus, praeternavigavimus.

LIV.

ΠΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ.

R III 125 1. Ἐπειδὴ περὶ τούτων οὐ κακῶς, ῶς γε ἐμαυτὸν πείθω, διελέχθην, φέρε κὰν τοῖς ἄλλοις οἶός τις εἰς ἐμὲ γεγένηται διέλθω καὶ πείσω τοὺς βελ-R III 126 τίστους τούτους συνδίκους | ὄντας γέ μοι φίλους, 6 ὡς παρεώραμαι μᾶλλον ἢ τοῦτο πεποίηκα.

2. Μικρὸν δὲ ἀναλήψομαι. τὰ μὲν τοῦ παντὸς οὐ λέγω χρόνου, τὰ δ' ἐν τῷ περὶ τῆς βασιλείου προσόδου δεξαμένφ φροντίδας. ἐν τοίνυν τούτφ τὰς μὲν το νύκτας ἐκείνοις οὖτος προσέκειτο, τὴν δ' ἡμέραν εἰς ταὐτόν τε καὶ τὴν ἐμὴν συνουσίαν ἔτεμνεν. ἔστι δ'

C = codex Chisianus

 $\underline{\underline{A}} = \underline{\underline{Monacensis}} \text{ gr. 483 (Augustanus)}$

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

Par = Parisinus gr. 3016

11 cf. t. I 199,4

¹ νς ante πρὸς Α, post τιμῶν C² in cuius margine ξη' in ras m² λόγος κδ' in marg I sed δ' in ras m³ initium orationis, ut iam Re Anim animadvertit, periit 3 γ' Par Re | διειλέχθην CAPI cf. ad t. III 221,3 4 τ' Par Mor | διειλθών. ἐπειδὰν τοὺς Mor 5 τούτους] τοὺς Par Mor 6 μᾶλλον des fol. 16 in Par post quod perierunt tria folia quibus continebantur quae sequentur usque ad ἐξ κὐτῶν p. 82,7 8 παρὰ? 9 δεξαμένω scripsi auctore Re δεξάμενα libri edd.

ότε καὶ πλέον ἔνεμε τούτω λόγους τε ποιῶν καὶ συντιθείς και κριτήν έμε ποιούμενος και έπαινούμενος. καὶ γὰρ ἐπήνουν, ὅπως ἡδίων ἀπέρχοιτο μᾶλλον ἢ λυπούμενος. ὤμην γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ τοιοῦδε πρός τι προβήσεσθαι κάλλιον. 3. δ δ' άντὶ τούτων φιλών μοι 5 τὰ γόνατα καὶ τὸν υίὸν εὐχόμενος ἐπιδεῖν ἐν ἐμοῖς δμιληταῖς και λέγων, ὡς, ει τῆσδε λάβοιτο τῆς ἀρχῆς ην έγει, και γαρ υπησαν έλπίδες έκ των παρ' αὐτοῦ δεδομένων τοῖς εἰδόσι λαμβάνειν, λέγων οὖν ὑπερβολάς τιμών αίς είς έμε γρήσεται καὶ μικρά πάντα 10 άποφανείν τὰ πρόσθεν | καὶ τοὺς πρότερον ἄρξαν- R III 127 τας τοῦ τιμᾶν σοφιστήν ἀνεπιστήμονας, τί γενόμενος έπὶ τῆς ἀργῆς ἐποίησεν; 4. ἐν μὲν Φοινίκη πρὸς 'Ολύμπιον καθ' εκάστην ήμεραν πολύ τοῦτο ἦν ἄρά ποτε τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὄψομαι; ἆρ' ἐρῶ τι πρὸς 15 αὐτόν; ἄρ' ἀκούσομαι φθεγγομένου; μικρά μὲν οίχοι διατρίψει, τὰ πολλὰ δὲ ἐμοὶ συνέσται τοῦτο έμοῦ πείθοντος ἢ καὶ βιαζομένου. καὶ ήν οὐδεν εν τῷ στόματι τοσοῦτον ὁπόσον ενώ. ταῦτα ἐπανήκων ἤγγελλεν Ὀλύμπιος. δ καὶ πολλούς 20 έποίησεν ώς έμε βαδίζειν, ὅπως, εἴ τι τῆς ἀρχῆς ὕστερον δέοιντο, δι' έμὲ τούτου τυγχάνοιεν ἔχοντες τῶν

¹ cf. t. I 198,19 sq. 11 cf. p. 76,1sq.; t. I 199,1 sq. 14 cf. p. 79,17; t. I 200,8; Sievers p. 285

⁵ προσβήσεσθαι CA sed in hoc σ eras | δ A δ P sed ' add m² 8 αὐτῷ Mor 10 καὶ foramine abreptum C, in ras P² inser A' om Mor 11 ἀποφανεῖν P sed ν (2) add m² ἀποφαίνειν CA sed in hoc in ἀποφανεῖ corr f, Mor | πρόσθε CA sed in hoc ν add f cf. t. III 375,5 12 γενόμενος Mor sed γς γινόμενος in marg 15 τι C sed ι in ras m² τί A sed ' suprapos f, PI 17 ταπολλὰ I | δ' Re 21 εἰς Mor 22 ἐμὲ P sed οῦ supra ὲ pos m² ἐμοῦ Mor \ τοῦτο A sed in τοῦτον corr, Mor

είς έμε γεγενημένων αὐτοῖς ἀναμιμνήσκειν. 5. καὶ προσδοκίας ούσης έμε κεκλήσεσθαι παρ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἡμεροδρόμων ἀλλήλοις ἀπαντώντων, ⟨τῶν μὲν ήκόντων, των δε αναστρεφόντων και δήματα έκατέτ φωθεν είς έκατέρους φερόντων αί μεν έλπίδες αδται, κέκλημαι δε δι' οὐδενὸς είς τήνδε τὴν ἡμέραν ἡμεροδρόμου ούτε άρχομένης ήμέρας ούτε μεσούσης, οὐ δείλης όψίας, οὐ περὶ λύχνων άφάς. 6. οὐδ' ἀναλώ-R III 128 σαμεν μέρος τι της νυκτός | εἰς λόγους, οὐ σπου-10 δαίους, οὐ παιδιὰν ἔχοντας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸς τον δείνα και τον δείνα καθ' έκάστην ημέραν. καν πολλάκις έπεισέλθωσι τὰ αύτοῦ δρώντος, τὰ μὲν εὐθύς ἔροιπται καὶ κεῖται γαμαί, οἱ δὲ ἐμπιμπλᾶσιν αὐτῷ τὰ ὧτα λόγων ἀδίκων κατὰ μὲν τῶν παροξύνον-15 τες, ἐπιεικῶν ἀνθρώπων, εὔνουν δὲ ποιοῦντες τοῖς δφείλουσι δίκας.

7. Το δε μέγιστον, εν ώ μάλιστ' άν τις κατίδοι την ύβοιν, έστι μοι παῖς αἰσχυνόμενος καὶ τοῦτ' έκ

⁷ Cf. t. I 490,3 8 Her. VII 215 18 Cimon cf. p. 77, 16; 78,10; ep. 878

³ ἀλλήλοις punctis del $A^{\rm f}$ om PI | ἀπαντώντων scripsi auctoribus Re et Cobeto Coll. 257 ἀπάντων libri edd | τῶν μὲν ἡκόντων, τῶν inserui τοις ῆκουσι inser coni Re καὶ τῶν μὲν ἰόντων, τῶν Cobet Coll. 257 4 δὲ] τῶν coni Re | καὶ οm Mor 5 ἑκατέρας P 6 κεκλημένος Mor | τῆνδε A 7 οδ] οὔτε Mor 8 αὐγάς Mor sed γρ ἀφάς in marg | ἀναλώσαμεν reposui e libris at ἀναλώσαμεν A ἀνηλώσαμεν edd cf. t. III 24,3; 170,3 9 τί I 10 παιδιὰν A sed γρ παιδείαν in marg, e παιδείαν corr P^2 παιδείαν Mor 12 αὐτοῦ Re αὐτοῦ Mor qui τον αὐτὰ δρῶντες coni αὐτὰ libri 13 δ' edd | ἐμπιμπλᾶσιν reposui ex AP ἐμπιπλᾶσιν reliqui libri edd cf. ad t. III 384,23 15 ἐπιεικῶν ἀνθρώπων ante παροξύνοντες Mor at cf. p. 85, 22 17 μάλιστα ἄν τις κατίδη τῶν ὕβριν Mor

τοῦ συνδικεῖν οὐκ ἀπολωλεκώς, ἀλλ' οὐ κακὸς μὲν είπειν, ήττον δε έγων των τούτο ούκ είδότων. τούτον ούτος καὶ ήδει καὶ ἐπήνει καὶ λαμπρὸν ὑπισγνεῖτο ποιήσειν, εί τοῦτον παραλάβοι τὸν δρόνον. ἡγούμεθ' οὖν αὐτόν, ἐπειδὴ παρέλαβεν, ἐμπεδώσειν τε τὰς ὑπο- 5 σγέσεις και καλέσειν εύθέως και δώσειν έξουσίαν είσόδων και τὸν κορυφαίον τῆς στρατιᾶς κελεύσειν τοῦτον δέχεσθαι καὶ πρὸς ἄπαντας έρειν τοὺς όήτορας, δτι βούλοιτ' αν | ξκαστον δ τι δύναιτο συμπράτ- R III 129 τειν και τοῦτο σφίσιν ἐν ἀμίλλη γενέσθαι. 8. ὁ δ' 10 ούδεν τοιούτον, ούτε μείζον ούτε ελαττον. καίτοι γρην ἐπιστέλλοντά τε αὐτὸν πρὸς ἐμὲ θεῖναί που τῆς έπιστολής του άνθρωπου ή, εί μη τοῦτο, μετ' έκείνην πελεύσαι προσειπείν ού φανέντα τε έν τοίς άπηντηκόσι ζητήσαι πάλιν τε έν ταῖς δίκαις οὐ φανέντα ζητήσαι. 15 η πολλης ην πραγματείας που δε δ δείνα; είπειν; άλλ' οὐδὲ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ μετὰ ταῦτα όῆμα τοιοῦτον οὐδέν. 9. ἐγὰ δὲ ήξίουν καὶ πάντων ἀκουόντων είσω τε κεκλησθαι τὸν έξ έμοῦ καὶ είσελθόντα γε δευτέρα κλήσει τη δι' αὐτοῦ πλησίον αὐτῷ γενέσθαι καὶ συνα- m οιστήσαι τε καὶ συνδειπνήσαι. οὐ γὰρ δὴ τοῦ πάντας έστιᾶν τοὺς συνδίχους ταῦτ' ἂν εἶγεν | ἀνάγκην R III 130

¹⁶ Dem. p. 101,22

¹ κακὸς P sed δ in ras m⁴ 2 δ ' Re 6/7 συνόδων Mor 8 δέχεσθαι scripsi auctore Cobeto Coll. 257 ἀνέχεσθαι libri edd 9 δ τι βούλοιντ' ἂν ἕκαστοι Mor sed γο ἕκαστον in marg | βούλοιτ' I sed λ in ras m⁸ | ὅτι I 10 ἀμίλλαις Mor sed γο ἀμύναις in marg | δ δ ' A δ δ ' P sed ' in ras m⁸, I Mor δ δ ' Re 11 οὕτ' Re 15 πάλιν - ξητήσαι om CAPI 16 πολλής ἄν πραγματείας. Mor | δ ' Re 19 τε scripsi auctore Re γε libri edd 21 τε scripsi γε libri edd 22 τοῦς om Mor | τοῦτ' Mor | ἀνάγκη Mor

οὐ τῆς ἐκείνου τέχνης, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ τοῦ τιμήσειν εἰπόντος οἶς οὐκ ἄλλος ἐπαγγελίας τοῦτο πεποιηκυίας, ὅστε μὴ εἶναι μηδενὶ θαυμάζειν, εἰ παρὰ μηδενὸς ἄλλου γε ταῦτα ἀξιώσας ἔχειν νῦν ἠξιουν.

10. Καίτοι, φησί, πέμψας ἠοόμην, ὅτφ κωλύοιτο μή ποιείν το τοῦ συνδίκου. οὐκ αὐτός γε έπεμψας. πόθεν; οὐδ' εἶχες ἐν τῆ ψυχῆ τοὕνομα οὐδὲ σον ήν το μη σον. πως γαρ σον δ μηδ' ένεθυμήθης; δηλον δε έκειθεν. ήδη διά πολλών ήκων ήμερών καί 10 δικών και πραγμάτων ούκ ήρου ταῦτα τὸν οὐ φαινό-R III 131 μενον ἀφείς ἠοωτηκέναι, άλλά | τις ἀνὴο τὸν διδάσκαλον αισγυνόμενος οίς ήμάρτανες είπεν ώς δεί πέμπειν καὶ ταῦτα πυνθάνεσθαι, καὶ ὡς οὐκ ἄπεισι παρά σοῦ μή τοῦτο ποιήσαντος. ἔπεμπες οὖν οὐχ 15 ήδέως, τοῦτο δὲ τὸ τῶν ἠναγκασμένων. 11. ὡς δὴ ταῦθ' ούτω, σὸ κατὰ σαυτοῦ μάρτυς. ὡς γὰρ οὐχ ύπήκουσεν έχων μέν τινα καλ παρά τοῦ σώματος πρόφασιν, τὸ πλέον δὲ ἀθυμίας ποιούσης, οὐκ ἂν είπειν έχοις δευτέραν έρώτησιν ύπερ των αὐτων δι' ἀνθρώ-20 που δευτέρου.

12. Καίτοι, φησί, καὶ διὰ γραμμάτων ἐκά-

sed γο δή in marg 16 ταῦτα Mor | οῦτα, σὸ om Mor lacuna indicata 18 ἀθυμίαν Mor 19 ἔχοι Mor 21 καὶ om CAPI

² cf. p. 73,11

¹ σὲ Mor 3 μηδενός ἀλλ' οὕ γε ταῦτα ἀξίως Mor 8 μὴ δ' API 9 δ' Re 11 ἐρηφοτηκέναι CA Re ἐρηφωτηκέναι PI | τὸν διδάσκαλον Re τῶν διδασκάλων libri Mor 12 ἡμάφτανεν Mor | δὴ Mor 14 ἔπεμπες P sed πες in ras m^5 | ούχ ἡδέως P sed η in ras m^5 et s in ras m^5 15 δὲ scripsi δη libri sed s supra η ser P^3 , Re ἔπειδη Mor

λουν προσείων, ώσπερ τινὰ θαλλόν, τὸ διὰ των δικών χουσίον καὶ ᾶμα έρωτων, εἰ πλέον άλλοθεν παραπεσόν | ύπεροφθηναι τὸν ΒΙΙΙ 132 έντεῦθεν μισθόν αἴτιον γενένηται, τὸν αὐτὸν τοίνυν έχω λόγον κάνταῦθα μετὰ τῆς ἴσης ἰσχύος τὸν 5 ἔλεγχον φέροντα. οὐδὲ γὰρ ταυτὶ γράμματα τοῦ πέμψαντος ήν, άλλὰ τοῦ πέμψαι πείσαντος. 13. τίς δ' ούτος ήν; Ἡράκλειος ήν δ ρήτωρ γήμας μὲν ἐκ τοῦ 'κείνου γένους, δρών δὲ ήμᾶς ἀμελουμένους, τὴν δ' άμέλειαν εν άδοξία του άμελουντα καθιστάσαν. δια- 10 λεχθείς τοίνυν τινί των ένδον καί το πληθος είπων των το πράγμα αίτιωμένων και ως ούκ είη λόγος αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ἐξέβαλεν ἐξ αὐτοῦ τὰ μικρά ταῦτα δήματα. 14. καὶ τάπὶ τούτοις πάλιν πιστοῦταί μοι τὸ όηθέν, ὡς ἄρα ἦν ὁ γράψας Ἡρά- 15 κλειος. ούχ ύπακούσαντος γάρ τοῦ Κίμωνος δυνηθέντος μαθείν ὅπως τοῦτο ἐπράγθη, οὔτε λύπην οὔτε δργήν έδειξεν ούτε ώς ούκ ανέξεται πεπλασμένης νόσου. χρῆν δὲ καλεῖν τε Ιατρούς | καὶ πέμπειν R III 133 ώς τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν, εἴθ' έκὼν εἴτ' ἄκων ἀπέστη 20

¹ Plat. Phaedr. p. 230 D 3 Plat. Leg. III p. 686 D. Eur. Or. 1173 8 cf. t. III 51,3; 52,14 15 cf. t. III 384,4 R

¹ προσείων άντι τοῦ ξμπροσθεν σείων A ή προ τὸ ξμπροσθεν κατὰ τόπον ή μεταφορὰ ἀπὸ τῶν προερχομένων και δεικνύντων θαλλὸν τοῖς προβάτοις, ἵνα προθύμως ἀκολουθοῖεν P^4 cf. Plat. l. l.

¹ δαλόν I 5 λόγον ἔχω I 6 ταυτί om Mor 7 δὲ Re 8 τοῦ P sed $^{\circ}$ m² et $^{\circ}$ supra v eras 9 $^{\circ}$ κείνου I κείνου reliqui libri edd 11 τινί om CA 13 ἔξέβαλεν reposui e libris ἔξέβαλλεν edd 14 τάπι reposui e libris sed $^{\circ}$ in ras P^2 τὰ ἔπι edd 18 οὕτε inserui οὕτ Mor οὕθ Re om libri / ὡς om Mor

τῶν δικῶν. καλὸν δὲ ἦν, οἶμαι, καὶ καταβοῆσαι καὶ ἀπειλῆσαι καὶ πληγῶν ἐγγύς. ἀπειλήσας γὰρ ἐκάστῷ ὁ φίλος ἐδείκνυτ' ἄν καὶ ὁ δείσας ἐξ αὐτῶν τούτων κὰν ἔχαιρε τὴν εὔνοιαν τοῦ δικάζοντος θεώμενος ἐν τοἶς ἐθορυβήθη. ἀλλ', οἶμαι, καλῶν εὔχετο μάταιον γενέσθαι τὴν κλῆσιν καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπράκτους ἐπανελθεῖν, ὅπως τῷ μὲν καλεῖν χρηστὸς εἶναι δοκοῖ, κερδαίνοι δὲ καὶ διὰ τῶν δευτέρων οὐχ ὁρῶν δν οὐδὲ ἐβούλετο. 15. ἔτι τοίνυν ἐν εἰσφορῶν μνήμη 10 τοῦ διακόνου φήσαντος ὀφείλειν τι Κίμωνα ψευσαμένου, ἔκειτο γάρ, εἰπόντος δ' οὖν τοὕνομα καὶ γενομένης τοιαύτης ἀνάγκης εἰς τὸ ποῦ δὲ οὖτος; εἰκι 184 πεῖν, | πῶς δ' οὖκ ἀμύνει δικαζομένοις; οὐδενὸς αὐτὸν ἀξιώσας ρήματος ἐφ' ἔτερον ἄχετο. 15 οὕτω σφόδρα ἐσκόπει, τί ἄν μοι ποιῶν χαρίσαιτο.

16. Καὶ τι δεῖ θαυμάζειν, εὶ ἐν εἰσφορῶν λόγφ ταῦτα πεπόνθαμεν; χθὲς γὰρ ἔχειν μοι χάριν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς λέγων ὡς ἐν οὐ πολλαίς ἡμέραις πολὸ προσλαβόντος οὐδ' ἐν τῷ αὐτοῦ παιδὶ τὸν ἐμὸν

¹¹ cf. Ar. Ran. 624

² πληγῶν ἐγγύς] "malim existimare deesse ἄγειν vel ἰέναι" Re | "fortasse ἡπείλησας γὰρ ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ ὁ φίλος ἐδείκνυτ' ἄν καὶ ἐδτάρρησεν ὁ δείσας ἐξ αὐτῶν τούτων" Re Anim | "malim ἐκάστοτε" Re num ὁ ἀπειλήσας γὰρ ἐκάστῷ φίλος ἐδείκνυτ'? 3 "ὁ (2) malim abesse" Re | δείσας scripsi cum Re Anim δήσας libri at ει supra η scr P⁴, edd 4 κᾶν scripsi καὶ libri edd | τοῦ P sed ῦ in ras m² 5 εὕχαιτο CA Mor 8 δοκοῖ, κερδαίνοι reposui e libris δοκῷ, κερδαίνη edd 10 τί I | ψευσαμένου] "addi velim μέν" Re 11 γὰρ Mor sed γρ χάρις in marg 19 post προσλαβόντος lacunam indicavi fortasse explendam verbis ἀποδοῦναι οὐκ ἡξίωσεν | οὐδὲν Μοr sed οὐδ' ἐν coni | αὐτοῦ scripsi auctore Re, ut εκ αὐτῶ correxit P⁴ αὐτῷ reliqui libri edd | ἐμὸν ἰδεῖν] "videtur ῷετο aut simile quid interponendum aut certe deest in hac regione aliquid, unde lisείν aptum sit" Re

Ιδείν οὐδ' ἐν τοῖς ἐκείνω παρ' ἐμοῦ γενομένοις τὸ μηδεν τούτω παρ' έαυτοῦ, δίκαιον είναι νομίζων τὰ αύτοῦ ἐν τοῖς ἐμοῖς γίνεσθαι κρείττω, τὰ δὲ τοῖς αύτοῦ γείρω. 17. πρός τοσοῦτον ἡμῖν ἥκει δικαιοσύνης δ δικαστής. | ος οὐδε ἐκεῖνο δύναιτ' ἂν R III 185 είπειν έχεις, άνθρωπε, μισθόν των ύπέρ των 6 λόγων πόνων είς μέν την γεῖρά σοι θέντος τοῦ παιδός στατήρας, πρός δὲ τοῖς ποσὶν ἄργυρον τοῦ παιδαγωγοῦ. καίτοι μυρίους διδασκάλους παρά πολλῶν ἀρχόντων ὑπὲρ υίέων μισθὸν ἴσμεν λαβόντας 10 μεθ' ήδονης της των διδόντων εύξαμένων, ως είκός, έν ίεροις πολλάκις έλθειν έκεινον τὸν γρόνον δς αὐτοῖς τοῦτο ποιήσει τὸ ἀνάλωμα. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ φεύγοντα τὸ λαβεῖν ἀναγκάσαι λαβεῖν ἀξιῶν καί τοῦτο τῆς ἀρχῆς ἀπολαύειν. 15

- 18. 'Αλλ' εί και μη χουσον μηδ' ἄργυρον, τῶν ἐν τῆ γῆ τῆ Τυρίων τρυγωμένων ἔπεμψέ τι και τούτω με ἐδουλώσατο; ἀλλ' οὐδὲ κοτύλην οὔτ' οἴνου οὔτ' ἐλαίου. οὐκ ἄν οὖν είς τὸ μηκέτι ὀφείλειν | μοι R III 136 τῷ δεδωκέναι μισθὸν καταφεύγοι.
- 19. 'Αλλ' έστι τὸ ὅλον μῖσος παλαιὸν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον κρυπτόμενον, ἐν δὲ τῷ τῆς ἀρχῆς ἐκφανέν.

¹ γενομένοις] "videtur rursus ἀνεμνήσθη aut simile quid deesse" Re 2 τοῦτο I 3 αὐτοῦ reposui ex API αὐτοῦ C edd | γίγνεσθαι edd | τα P | τὰ δὲ] "sine dubio leg. τὰ δ' έμὰ" Re 4 αὐτοῦ I 5 οὐδ' edd 12 αὐτὸς PI | αὐτοῖς τοῦτο] "videtur interponendum ἀναγκαῖον" Re 14 φεύγοντα scripsi φεύγοντας libri edd | τὸ om I | post λαβεῖν lacunam indicavi auctore Re ("videtur μηδὲν δίδωσιν aut tale quid deesse") | ἀξιοῖ coni Re Anim et Sintenis 15 ἀπολάβειν C 16 μὴ δὲ AP μὴ δὲ I μηδὲ Mor | τὸν Mor 17 Τουχομένων Mor sed γο Τουχομίων in marg | τοῦτο I Mor 19 ἐλαίου. οὐν ᾶν οὖν Re ελαίου κανοῦν libri Mor 20 τὸ Mor

ἢ πόθεν οὐκ ἐπετίμησεν οὐκ ἰόντι παρ' αὐτὸν δι' οσωνπερ παρά τούς άλλους ήμερων ούδ' είπεν άδικεῖς οὐ θαμίζων ήμῖν, ἀλλὰ ποιῶν ὅσα πρὸς τούς οὐδὲν ἐοικότας μοι τά γε πρὸς σέ; εἶπε ι μεν τοιούτον οὐδέν, ήδέως δ' ἄν, εἴπερ έξην, ὅτι σοι βέλτιον, ὧ γέρον, οἴχοι μένειν ἢ τοιαῦτα κινεϊσθαι. 20. έδειξε δε οίς άφωνος το λυπήσειν R III 137 είπε. τήν τε γὰρ | δόσιν τῶν στατήρων ἐπῆγε τῶ ποιητή τῷ τὸν ἡμέτερον χορὸν διὰ τῶν ἐπῶν ὑβρικότι 10 φέρων αὖ μετὰ τὸν τύραννον τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τούτοις αγε ήδει μάλιστα κακώς ακούοντα των έπων, έν τούτοις αὐτὸν ἔφασκεν αύτὸν νενικηκέναι βλέπων εἰς ἐμὲ μόνον έν τοσούτοις τοῖς παρακαθημένοις, προκαλούμενος είς ἔριν ὡς εὐθὺς καταπαλαίσων. 21. εἶθ' δ 15 πάνυ βούλεσθαι φήσας ύπερ πολλών πραγμάτων είπεῖν τέ τι πρὸς ἐμὲ καὶ ἀκοῦσαι παρόντος οὐδενός, έπειδήπεο ἀνέστην ώς οίγησόμενος, μόνον ούα έώθει καὶ σχήματι καὶ βλέμματι καὶ τοῖς ἐν τῷ τοιούτω δήμασι την έν τῷ θο<u>λμάτιόν με πρός</u> τὸ δέον | R III 138 ἄγειν μέλλησιν την μικοάν μεγάλην ήγούμενος. 21 έμε μεν ούν ήδεως είδεν απιόντα, τούς δ' έφ' απερ

³ cf. t. I 142,16 10 Maximum cf. t. III 161,2. ep. 765

¹ Διδς, ὧνπες Mor 2 ἀδικ εἰς cum ras 2 litt A 3 οὐδ' ἃ μείζω ἡμῖν Mor | ὅσα] οὐδ' ἃ? | ⟨οὐδὲ⟩ πρὸς Re Anim 4 ἀλλ' ante εἶπε I et suprapos P² et coni Re Anim 5 ὰν ⟨εἶπεν⟩, εἴπες Re Anim 6 γέςων Ι 8 εἶπεν C 9 τῷ om Mor 12 αὐτὸν Mor αὐτῷν libri | αὐτὸν Ce αὐτὸν libri Mor 17 μονονοὺκ libri sed in μόνον οὐκ corr P²I, Re οὐκ Mor | εἰωθότι Mor 19 ξήμασι P sed σι in ras m³ 20 μέλλησιν Mor μελλήσειν libri

αὐτῷ βούλεται συλλαμβάνοντας καθημένους ὁ φάσκων ἐν Φοινίκη πάνυ βούλεσθαι τὴν ἡμετέραν ἰδεῖν, οὐχ Γνα τῶν ἄλλων ἀπολαύσειεν, ἀλλ' ῖν' ἐμοῦ.

22. Της αὐτης δὲ κάκεινο ψυγης. είπε τις Ίουλιανόν, τῶν δὲ τὴν βαρεῖαν ὑποστάντων λειτουργίαν ε άνηρ την διά των άρμάτων και τον άγρον αὐτῷ τον μόνον όντα ἀπέδοτο καὶ κατέστησεν ἐν θρήνω τὸν πατέρα συνεγεῖ πάνυ | πρεσβύτην ἥκοντα δι' ἐτῶν Β. Η 139 έκατόν, τοῦτον δη τὸν Ἰουλιανὸν ἐπειδή τις εἶπεν ὡς Δουκιανον κομίζειν τὰ δόξαντα τῷ δικάζοντι, δεσμω- 10 τηρίω παρέδωκεν ούκ είσκαλέσας, ούκ έξετάσας την αίτιαν, ούκ έλεγχον άναμείνας, ούκ είς άπολογίαν έξουσίαν δούς, άλλ' άρκειν νομίσας είπειν τινα των έχείνω δυσμενών, ως άδικεί. είτα δήσας εία δεδέσθαι και ούτε της ημέρας πολύ τι μέρος αναλωθέν ούτε 15 προσιούσα ή νὺξ ούτε λαβούσα τέλος ούθ' ἡμέρα προστεθείσα δευτέρα τὸ κακὸν ἔστησε καὶ ταῦτα ἀνθρώπου συνήθους αὐτῶ καὶ ἀνυπόπτου πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς γράφοντος ληξαι συμβουλεύοντος ών οὐδε ἄρξασθαι γρην. 23, τῶ μὲν οὖν δοκεῖν εν σῶμα ἡδικεῖτο, τῆ 20 δ' άληθεία μετά τοῦ σώματος οἱ νόμοι. οἳ ταῖς μέν αίτίαις επεσθαι την πρίσιν άξιοῦσι, τῷ δὲ ἐλέγχω την

² cf. p. 73,13 | Antiochiam; cf. t. I 442,3 4 cf. t. III 448,16 6 cf. p. 90,17 sq. 10 cf. or. LVI t. III 205 sq. R

¹ αὐτῷ βούλεται] "sine dubio transponenda βούλεται, αὐτῷ" Re 3 τῶν bis P 7 θοήνω scripsi e P sed η m² θοόνω reliqui libri edd φόβω Cobet Mnem. III 246 (= Coll. 257)
10 τὰ δόξαντα scripsi coll. p. 82,22 sq. ἀδοξία libri edd ἀδοξίαν coni Re ᾶ ἔδοξε Cobet Coll. l. l. 11 εἰσκαλέσας P sed έσας in ras m² | δὲ τὴν Mor 13 ἀλλ'] οὐκ Mor 16 προσιοῦσα ἡ scripsi auctore Re ἡ προσιοῦσα libri edd 18 ἀνυπιώτον I sed ν (2) in ras m³ 20 τὸ I 22 δ' edd \ τὴν I sed τ in ras m³

δίκην, όταν τὰ παρὰ τοῦ διώκοντος κρατῆ τῶν παρὰ R III 140 τοῦ φεύγοντος. νῦν δὲ οὐκ | ἐκράτει. πῶς γὰρ των οὐδὲ εἰρημένων; πως δ' αν δ γε ἀπων ἔλεγεν; είτα παρών κελευόμενος σιγαν ήδίκητ' άν, άπων δέ 5 έξελήλεγκτο; 24. καλ τὸ μέτρον δὲ αὐτὸ τῆς τιμωρίας σκεψώμεθα. δεσμός ήν ή τιμωρία και έδει κείμενον έν μέσω των τα δεινότατα ελογασμένων ταῖς τε έξ αὐτῶν ὀσμαῖς ἀπόλλυσθαι καὶ τοῖς τῶν ἁλύσεων κτύποις καὶ δακρύειν τε αὐτὸν καὶ παρὰ τῶν οἰκείων 10 ἀχούειν ὑπὲρ τῶν τῆς γυναιχὸς οἰμωγῶν. βοὴ γὰρ R III 141 οὐκ ἂν ἤρκεσεν οὐδὲ ἀπειλή καὶ τὸ | μή εἰσίτω της βουλης είσιούσης. οίδα δὲ ἔγωγε και τὴν είς άργύριον ζημίαν ήττον είς λύπην δεσμοῦ κεκριμένην παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. 25. ἀλλὰ πάντως ἔδει 15 δεθηναι. καλώς, άλλὰ μίαν ώραν ή δύο ή, εί βούλει γε, δίς τοσούτον, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων, εί που συμβαίη παθείν τινα των πολιτευομένων, καὶ μακρόν γε τὸ τοσοῦτον ἐδόκει, τὰ πολλὰ δὲ πρὸ τῶν δεσμών αί λύσεις των κωλυόντων φθανόντων τάς είς 20 την είρχτην είσόδους.

26. Και τουτι μεν έπ' άδικήμασιν, ένταῦθα δε τι ἄν εύροι τις; οὐδέν. ει γὰρ δη τὰ μάλιστα τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῷ ἡηθέντων ἢ πραχθέντων μηνυτης οὖτος

² δ' Re 3 τῶν δὲ οὐν εἰρημένων Mor 4 παρὼν scripsi παρ' αὐτὸν libri Re qui παρὰ τοῦ; (a quonam?) coni παρ' αὐτῶν Mor 5 ἔξελήλεκτο C Mor 7 τὸν τὰ δεινότερα εἰργασμένον Mor 8 όσμαζς νοce rursus inc Par fol. 17 | ἀπόλλυσθαι P sed o in ras m² | ἀλύσεων C cf. t. III 361, 16 9 οἰνετῶν coni Re Anim 11 ἤρκεσεν οὐδὲ ἀπειλὴ scripsi ἤρκεσεν, ἀπειλὴ δὲ libri edd 12 δ' Re | ἔγὼ Par Mor 15 δοθῆναι CAP sed in hoc o in ε corr m³, I sed ε supra o scr 18 τὸ inserui ex I et suprapos P² om reliqui libri edd 20 εἰρχτὴν IPar Mor 21 τοῦτο Par Mor

έγίγνετο πρὸς Λουπιανόν, οὐκ ἀπόρρητα ἐξέφερεν οὐδ' δσα σεσιγῆσθαι χρῆν, ἀλλ' ὰ | τῶν ὑπογραφέων Β. ΙΙΙ 142 ἀδόντων ἐπὶ τῆς στοᾶς ᾶπασιν ὑπῆρχεν εἰδέναι. 27. καὶ ταῦτα ἐποίει καὶ παρέβαινε τοὺς νόμους οὐχ ὡς πονη-ρὸν μισῶν ἐκεῖνον οὐδ' ὡς σκαιὸν εἰς τὰ δικαστήρια 6 οὐδ' ὡς εἰς αὐτὸν κακόν, ἀλλ' ὡς εἰς ἐμὲ χρηστὸν καὶ νικῶντα τὴν τῶν οἰκετῶν θεραπείαν. 28. | δι' R ΙΙΙ 143 ἤν, εἰ καὶ μὴ λίαν ἦν ἄμεμπτος, παρά γε τούτου τυγχάνειν ἦν δίκαιος ἐπιεικείας. ἤδει γὰρ αὐτὸν συνόντα τε ἐμοὶ καὶ προνοίας ἀξιούμενον. καὶ ἦν καὶ τῶν εὖ 10 τι πεποιηκότων αὐτόν, ῶστε μηδ' εἰς ἄγνοιαν τῆς οὕσης αὐτῷ πρός με συνηθείας ἀναχωρεῖν. αὐτὸς γὰρ ἤν ὁ πρὶν ὑβρίζειν ἐμὲ τῆς βοηθείας ἡν ἐβοήθησεν αὐτῷ τὴν πρὸς ἐμὲ χάριν αἰτιώμενος, οὐ πρὸς ἕτερον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ταῦτα λέγων.

29. Καὶ μὴν καὶ Καλλίμαχον ἐν μὲν ταύτη | ζῶντα τῆ βουλῆ, παρενοχλούμενον δὲ ὑπὸ τῆς R III 144 σεμνοτέρας, δεόμενον δὲ μὴ τοῦτο πάσχειν, οὐδὲ γὰρ τὸν νόμον κελεύειν, κύριος ὢν δι' ἐπιστολῆς παῦσαι τὴν ἀδικίαν οὐκ ἐβουλήθη διὰ τὸ λίαν ἐμὲ βούλεσθαι. 20 ἔστι γὰρ ὁ Καλλίμαχος οὖτος τῶν ἡμῖν τε πεπλησιακότων καὶ πρὸς τῷ δύνασθαι λέγειν κατὰ τὸν τρόπον

² cf. t. III 248, 20 3 cf. t. I 137, 17 17 cf. Dem. p. 242, 16 | cf. t. III p. 305 not. 4

² δ Par | σιγάσθαι Mor | άλλ' ἃ Re άλλὰ libri Mor 8 ἀδόντων scripsi auctore Cobeto Misc. 163 διδόντων libri edd | τὰς στοὰς Par Mor 5 σιαιὸν scripsi ἐκεῖνον libri edd ἀσεβοῦντα coni Re | τὰ om Mor 8 τοῦτον Par Mor 9 δικαίως Par Mor 11 τι om Par Mor | μὴ δ' ΑΡΙΡαι Μοr | εἶναι post ἄγνοιαν inserendum videtur 12 ἀναχωρεῖν - 18 βοηθείας om Par Mor 13 ἐβοήθει Par Mor 18 δε τοῦ μὴ Par Mor 21 ἔστιν CA \ τῶν om Par Mor 22 τὸ Par Mor

εὐδοκιμῶν. φεύγων οὖν οἶς εὐφραίνειν εἶχέ με, δι' ὁν ἤδει λυπήσων ἔπραξε.

- 30. Καὶ τί ἂν δέοι περὶ ταῦτα διατρίβειν; ἀλλὰ προσέπεσε μεν ή περί τὰ ἄρθρα μοι νόσος καὶ φλέβα 5 έτμήθην καὶ υπνος οὐδαμοῦ, κακὸν οὐκ ἔλαττον τῆς νόσου. καὶ τοῦτο αὐτὸς οὐκ ἠγνόει. πῶς γὰρ ὄντος τε αὐτῷ παρ' έμοι κατὰ τοὺς λόγους υίέος και πολλῆς άνάγκης ούσης έκείνω φράζειν πρός τοῦτον άττα πραγθείη καθ' εκάστην ημέραν; οὐκοῦν δ μεν είπεν αν 10 την του μηδέν λαβείν αίτίαν, δ δε ήκουσε. 31. τίς οὖν ἀκούσας γεγένηται; ἆο' έβόησε τὴν τῶν ἀλγούντων βοήν και των ήμεροδρόμων τον εισόμενον έν οίς | R III 145 είην ἔπεμψεν; άλλ' οὔτε τῶν ἄλλων οἰκετῶν οὖτος οὐδένα οὔθ' οϊ φέρουσι τῷ παιδὶ τὰ βιβλία. 15 τοσούτον ἀπέσχε τὸν παιδαγωγόν. ἀλλ' ἡ μὲν νόσος έδωκεν έπι τους λόγους έπανελθείν ογδόης διηκούσης ήμέρας, ὁ δὲ ἦν οὐδὲν βελτίων, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ τοῦ πάλιν έν συνουσίαις ήμας είναι τὸν ὡς συνήδοιτο έροῦντα ἔπεμψε.
- 32. Θεωρείσθω δή κάκ τῶν δευτέρων. τίνα δὴ ταῦτά ἐστι τὰ δεύτερα; κατείληπτο μὲν ἡ δεξιά μοι χείρ ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου μᾶλλον ἢ πρότερον, ῶστε τοῦ πειρᾶσθαί μοι βοηθείν ἀποστάντας τοὺς ἰατροὺς βλέποντας εἰς ἀλλήλους ἀθυμεῖν, ὁ δ' ἤδει μὲν οὖ

⁴ cf. t. I 150,1. ep. 1380 7 cf. t. I 491,17

⁶ ὅντως C 7 νἰέως A sed ω ras in ο corr, IPar Mor cf. t. II 314,6 9 οὐκ οὖν Μοτ 10 ὅ δ' Par Mor ὁ δ' Re 15 τοῦ τὸν? | τῶν παιδαγωγῶν IPar Mor | ἡ μὲν abreptum Par ἡμῖν Μοτ 16 διοικούσης C δ' ἡκούσης Μοτ 17 δ' Re | αὐτοῦ τοῦ P sed ῦ bis in ras m² 19 ἔπεμψεν A 20 δὲ (2) CAPI 21 κατείληπται Par Mor 24 ὅ P sed ΄ e ` corr in ras m², I δ Par Mor | δ' ἤδει] δὴ Par Mor \ οὐ κακὸν Por Mor

κακῶν ἡν, ὅσπερ πρότερον, | ἔπεμψε δὲ οὐδένα. R III 146
τῶν δὲ αὐτῷ χρωμένων αἰτιωμένων τε καὶ λεγόντων αὐτὸν ἀδικεῖν τοιοῦτον ἐν τοιούτοις φαινόμενον ἀθούμενος καὶ νυττόμενος ἔπραξεν ὰ οὐκ ἐβούλετο. πέμπει τὸν υίὸν πάντα ἐροῦντα μᾶλλον ἢ ὰ τοῖς παροῦσι 5 συνέβαινεν. ἔπειτα οὕθ' ὁ παῖς ἡκεν οὕθ' ὧν ἐστι τὸ τρέχειν. 33. καίτοι πρός γε τῶν ἄλλων πολλοὺς πολλοὶ πόδες ἡνεγκον καθ' ἐκάστην ἡμέραν καλούντων τε ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ ἡκειν αἰτιωμένων, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐποίει μικροτέραν τὴν ἀρχήν, εὶ δ' ὡς ἐμέ τις 10 ἀπεστάλη, καταβέβλητ' ἀν εὐθὺς καὶ καταπεπάτητο καὶ οὐκ ὰν ἡν οὖπερ ἦν.

34. Καίτοι φησίν αὐτὸς ἐλθεῖν ὡς σὲ βουληθεὶς ἐκωλύθην ὑπὸ σοῦ. ὁ δ' οὐκ ἠβουλήθη μέν,
ἔφη δέ. καὶ τοῦ γε μὴ βεβουλῆσθαι μαρτύρια τὰ 15
παραλελειμμένα πολλῷ γε ὄντα ἐλάττονα. ὁ γὰρ οὐδ'
ἐκείνων ἄξιόν με νομίσας πῶς ἂν τηλικούτων; πολλάκις | τοίνυν εἰς ἱππόδρομον ἰὰν ἐπὶ τὰς τῶν R III 147
ἀρμάτων ἀμίλλας παριὰν τὰς ἐμὰς θύρας καὶ ἄμα
βλέπων τὴν ὑπὲρ τῶν κιόνων ὀροφὴν εἰδώς με κεί- 20
μενον καὶ στένοντα καὶ σιτίων καὶ τῶν ἐμοὶ φιλτάτων
ἀποκεκλεισμένον, λόγων, οὐκ ἠξίωσεν ἐρωτήματος πρέποντος ἀνδρὶ φίλφ περὶ φίλου οὐδ' ἀκοῦσαί τι κάλλιον

¹ ἔπεμψε scripsi e PI ἔπεμπε reliqui libri edd | δ' Re 3 ἀὐτὸν P sed 'add m² | ἀθούμενός τε παl? 8 ἤνεγπον scripsi ἐνέγποιεν libri edd 11 πατεβέβλητ' CAPI Re cf. t. II 283,12; 152,21 14 δ A δ IPar Mor | δὲ Re 16 δς Par Mor sed in hoc γρ δ in marg | οὐδ' Par sed δ corr m² οὐπ Mor 17 τηλιπούτων] "videtur hic deesse νομίσαι αυτ νομίσειε" Re at cf. p. 98,6; t. I. 97,22; 109,20; II 298,17 18 εἰς om C 22 ἀποπεπλεισμένον P sed σ eras | λόγον Par λόγον Mor sed γρ λόγον in marg 23 φίλον Re φίλονς libri Mor | ἀπούσαυτο Par et γρ Mor in marg

εύξατο. καίτοι διὰ πέντε βημάτων ἦν ἂν εἰς ἐμοῦ. άλλ' οὐκ ἐβούλετο τοῦτο είδέναι τὴν πόλιν οὐδὲ ἔπεμψεν ούτε τι ούτε τινά των τιμιωτέρων ούθ' οίς έν R III 148 γερσίν αι μάστιγες. 35. τρείς | τοίνυν ήμέρας ι διαλιπών πέμπει γραμματείον των έλεφαντίνων άξιων τοῦ βαδίζειν ώς έμε δοθηναί οι την έξουσίαν, είδως μέν, ώς οὐκ ἐπιτρέψω, τὴν δὲ τοῦ βεβουλῆσθαι τοῦτο δόξαν ἔχειν ἐθέλων. ἐγὰ δὲ οὖτ' ἡγνόουν ἃ φρονοῖ καὶ μένων έν τοῖς έμαυτοῦ κανόσιν οὐκ ἐπέτρεπον. 10 36. έκεινο μέντοι γε ούκ ήγνόουν, ώς ούδε καλούντος ήμεν άν. εί γὰρ έβούλετο, τί τοιαῦτα γράφειν έδει; τί δ' ὧν ἦν κύριος, ταῦτα παρ' ἐμοῦ ζητεῖν ἀκούειν, εί τοῦτο αὐτῷ ποιητέου; ἢ δέος ἦν μὴ τῶν τοῦ θυρωροῦ γειρῶν ἡττηθῶσιν αί τῶν ἐκείνου στρατιωτῶν; R III 149 ήδει Μουσήλιος ήν έχω πρός τὰ τοιαῦτα γνώμην 16 καὶ ὡς βαρύ μοι τὸ τοῖς τοιούτοις τιμᾶσθαι. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν προειπών ήμεν ἔργοις ἀντὶ ἡημάτων χρησάμενος. έβούλετο γὰρ έλθεῖν, οὐκ ἔφασκε βούλεσθαι. 37. ἀλλ', οίμαι, παιδιά πᾶν τοῦτο ἦν καὶ γέλωτος ἀφορμή τοῖς 20 σύν αὐτῷ τῆς νυχτὸς ἀναλίσκουσι τὸ πλέον ἐν ἀστείοις

⁹ cf. t. III 392,14

¹ ηὔξατο Re | διαπάντων Par διὰ πάντων Mor | ἄν τις A sed γρ ἄν εἰς in marg, CP sed in hoc in ᾶν εἰς corr m⁴, IPar Mor cf. t. II 541, 16 2 τοῦτ' Re | ἔπεμψεν I sed ν in ras 4 litt quarum ultima ι m³ 3 οὕτε τι om IPar Mor οὕτε τῶν φανλοτέρων τινα οὕτε coni Re | οὕθ' scripsi auctore Re οὐδ' libri edd 4 τρεῖς scripsi auctore Re τῆς libri edd 7 μὲν οὖν ὡς Par Mor 8 δ' Par Mor | φρονεῖ P sed ε ex ο corr m³, IPar Mor 9 μένειν Par Mor 10 μέντι I | γ' Re 11 ἐβούλετό τι Par Mor 13 ποιητέον ἡδέως Par Mor 14 αὶ Re οἱ CAPI ἢ Par Mor 15 μονοσύλιος Par Mor Moνοώνιος Ra Anim at cf. Anth. Pal. IX 799 et 800, 1 16 βαρύ μοι] βαρύθνμος Μος | τὸ τοῖς e τὸ corr Par² om Mor 19 τοῦτο πᾶν Par Mor

τε καὶ χάρισιν ἀδίκοις, ἐν αἶς δεῖ τινα καὶ παθεῖν κακῶς. μάθοι δ' ἄν τις, ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει, κἀκεῖθεν. ἀπήει μὲν γὰρ ἔκ τινος ἐπιδείξεως ἐπῶν ἀκηκοώς, μαθὼν δὲ ὕστερον, ὡς παρέλθοι με τῆς ἀκτῖνος ἐπὶ τὸ ψῦχος ἀπολαύοντα αὐτοῦ που πλησίον, ἡδικῆσθαι 5 παρὰ τῶν οὐκ εὐθὺς τοῦτο διδαξάντων ἔλεγε· καταβῆναι γὰρ ἄν, οὖ καθήμενος ἐτύγχανον, καὶ τῆς ἐντεῦθεν τιμῆς οὐκ ἀμελῆσαι. ὁ δὲ τότε ταῦτ' εἰπὼν ἡήτορος ὕστερον ἀκηκοὼς ἀπιὼν οὐκ ἐξήτησεν δν τότε οὐκ ἰδὼν ἡδίκητο.

38. 'Αλλ' δμως φιλῶν οὐ φιλεῖσθαί φησι. πάνυ φιλοῦντος τὰ περὶ τὸν ἄθλιον Δομνῖνον τὸν συγκοπέντα, τὸν δεθέντα, | τὸν ἀποστερηθέντα τῶν R III 150 ἀπὸ τῶν νόμων, ἐν οἶς καὶ ὁ συνήγορος. τῷ δ' οὐδ' ὁ τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς ἐδίδου δικάσασθαι, ἀλλ' ὅμως καὶ 16 κατέγνωστο καὶ κατείχετο καὶ εἰσεπράττετο καὶ μάτην ἐκάλει τοὺς νόμους. τῶν τοίνυν τὸν νέον ἐλεούντων δεομένων αὐτοῦ σβέσαι τὴν ὀργὴν ὑπισχνεῖται μέν, ἡν δ' ὁ αὐτός. τῶν δ' ἡπατημένων ὑποσχέσεις μὲν ἔτεραι, ἵστων δὲ οὐδ' οὕτω τὴν ὀργήν. τὸ δὲ αἴτιον, 20 οἰδεν ὡς βουλοίμην ἂν σεσῶσθαι τὸν ὀρφανὸν φίλων τε ὅντα παίδα καὶ οὐ ῥάθυμον χορευτήν.

¹² cf. p. 92,9 sq.

39. 'Ρωμύλω τοίνυν, ήλικιώτης δε οδτος έμος καί R III 151 πένης | έξ εὐπόρου καὶ πάλαι ποτ' οἰκίας εὐδαίμονος, έγὰ μὲν οὖν έβοήθουν τὰ εἰωθότα μὴ λείπεσθαι τοῦτον άξιῶν ἐνταῦθα τῶν προτέρων ἀρχόνε των, δ δε πεισθείς και δούς την καλην ταύτην χάριν είτα μετετάξατο καὶ γίγνεται μετὰ τῶν πολεμούντων Ρωμύλω την τε ύπεο ών ενεκάλει κοίσιν απαιτούντα τούς ύπηρέτας ώθεῖν ἐκέλευε καὶ δεικνύναι χαμαὶ κείμενον, οί δ' ήσαν φιλανθρωπότεροι καὶ τὸ μὲν 10 έποίησαν, ὧσαν, τὸ δὲ οὐ προσέθεσαν. 40. ἀλλ' ὅμως άξιοι δοκείν ταις είς έμε τιμαίς νενικηκέναι τὰ παρά των ξμπροσθεν γεγενημένα. άλλ' οὐκ έᾳ 'Ρωμύλος πάλιν σίτον πέμπειν έπί νεων άναγκαζόμενος, δν οὐκ ένην έχ της έπιχειμένης πενίας. καίτοι σαφώς ήχου-15 σεν, ώς ή περί τοῦτο ἀνάγκη τὸν μέν σῖτον οὐδέν μαλλον πέμψει, άξει δ' έμε μετ' άτιμίας μεγίστης είς Ίταλίαν συκοφαντούμενον, ώς άρα κυνοίην μαντικήν έπὶ τὸν βασιλέως οἶκον εἰδέναι βουλόμενος ἃ δίκαιον | R III 152 ἦν ἀγνοεῖν. καὶ προσετίθει, ὡς, εἰ καὶ σωθείην, 20 τό γε της όδοῦ δεινότερον έμολ θανάτου. 41. ήξίουν τοίνυν αὐτὸν ἀκολουθήσαι παραδείγμασιν, ὅσοι τὸν 'Ρωμύλον ἀφεῖσαν διὰ τὴν ἄγαν πενίαν. δ δὲ μόλις είξας και στήσας βία την είσπραξιν και παύσας τας άνάγκας αὖθις περιέθηκεν εὐθὺς τῆς ὑστεραίας ὥσπερ

¹ p. 98, 2. ep. 807. 808. 809 6 Thuc. I 95, 3 8 cf. t. II 428, 8; III p. LIX 17 cf. t. I 200, 1. ep. 1187. 764

¹ δ' Re 2 ἀπόρον Par Mor 3 τὰ εἰωθότα om Mor $\mid \mu\dot{\eta}$ Mor sed γο τῷ $\mu\dot{\eta}$ in marg 6 γίνεται Par edd 9 οῖ A οῖ $P\mid$ δὲ Par edd 10 ἄσαντο δὲ οῦ Par Mor 12 εἴα Par Mor 20 γε Par sed γ eras δὲ Mor 23 διὰ Par Mor

συμβούλφ τῆ νυκτὶ χρησάμενος. καὶ ἦν τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πολλῷ χαλεπώτερα. τὰ μὲν γὰρ ἦν ἀπειλὰς ἀκούειν ὑπηρετῶν, τὰ δ' ἐν τῷ δικαστηρίφ τε ἐστάναι καὶ ταῖς βοαῖς τοῦ δικαστοῦ βάλλεσθαι καὶ τὸ μετάφρενον ἔχειν ὑπὸ χερσὶ τῶν βασανιστῶν.

42. Έτερον δέ γε πρὸ τοῦδε, ἐν ὧ πάλιν οἱ βασανισταί. μιμός τις είναι φοβερός βουλόμενος τοις τὰ λάχανα πωλούσιν, ὅπως αίτῶν ἀργύριον λαμβάνοι, όημά τι κακόηθες έπ' αὐτοὺς ἀφηκεν. ὁ δὲ διδασκάλω περί τούτων ὥσπερ ένὶ τῶν καλῶν κάγαθῶν τῷ κατα- 10 πτύστφ μίμφ χρησάμενος θήραν νυπτός των ταῦτα πωλούντων ἐποιήσατο τὸ σείειν | τοίς στρατιώταις R III 153 έκδούς. τοῦ δὲ ἐπιστατοῦντος αὐτοῖς, ἀνδρὸς πολιτευομένου, καλουντός με έπι συμμαγίαν ήκον. πως δε οὐκ ἔμελλον οὕτε ἀδικημάτων ὄντων εἴτε τι καὶ 15 μικρον ημάρτανον, τοῦ καιροῦ τὴν αίτίαν ἔγοντος; 43. ήλπιζον μέν οὖν οἱ περὶ τὰς θύρας φανέντα με μόνον παύσειν εὐθέως τὸ φοβοῦν, ὁ δ' ἔνδον ὄντος ήδη είσάγει μεν τον πολιτευόμενον ύπο φωνών αί την καρδίαν σείουσι. καὶ πάλιν αἱ δεξιαὶ τοῖς βασανι- 20 σταίς ύπερ αὐχένος. καινὸν μέν τι τοῦτο καὶ πρῶτον

¹⁸ cf. t. II 91,12 20 Arist. Ach. 12

² τα P 3 τά P sed ' in ras m^2 | τε om Par Mor 7 μίμος P sed ' in ras m^4 9 post δὲ ras 4-5 litt I | διδασπάλω] δὴ καλῶ Par δὴ καλῶν Mor 10 post τούτων lacunae signa posuit Mor | ἑνὶ] ἐν ἑνὶ Par Mor ,,ego malim ῶσπες ἑνός aut ὡς πεςὶ ἐνός Re 11 δηςRe Par δύςαν Mor sed γς δηςRe in marg 13 τοῦδε CA 15 δ' Re 17 εί Par Mor 18 δ δ' A δδ' I τόῦδ' Par τοῦ δ' Mor 19 ἢδη P sed g (2) in ras g | νποσωνῶν AI | g API 21 μέντοι CPar Mor

ύπὸ σοῦ γενόμενον, εἴ τις ἔτερος βοηθήσων ἀφίκτο, ἀλλ' ὁ τὴν ὀργὴν πεποιηκὼς ἦν ὁ τιμώμενος ἐγώ. οὖ παρακαθημένου στήθη τε καὶ ἄμους καὶ νῶτα καὶ Β. ΙΙΙ 154 γαστέρας ἀνθρώπων | ταλαιπώρων ἐδείκνυες, ἕνα ε δὲ σφῶν ὑποθεὶς μάστιξιν ἔξαινες, ὁ ἐμοὶ κἀν ὀνείρασιν ἀφόρητον, ὥστ' ἰλιγγιῶν τῇ καρδία πηδώση τὴν δεξιὰν προσῆγον. 44. τοιαῦτα τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς τε καὶ ἀσὶν ἐχαρίζετο καὶ ὡς ἐξεφερόμην, ὁήματα ἡφίει κατ' ἐμοῦ πολλὴν ἔχοντα βλασφημίαν ἀμιλλω-10 μένην πρὸς τὴν πρὶν εἰσελθείν με γεγενημένην. ὑπὲρ ὧν ἀμφοτέρων ὕστερον ἐπυθόμην τῶν συνήθων τινὸς καὶ μηνύσαντος καὶ παραινέσαντος μήτε θαμίζειν ὡς αὐτὸν μήτ' ἀξιοῦν τινος τυγχάνειν.

45. Τὰ τοίνυν Ἰουλιανόν, οὖ διατετέλεκα κηδό15 μενος, καθελόντα πῶς οὐχὶ καὶ τάμὰ καθήρει τῷ μηδὲν
ῶφελείν δύνασθαι; τὸ μὲν γὰρ βούλεσθαι πᾶσιν ἦν
δήπου δῆλον. τὸν οὖν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν τὴν
μικρὰν οὐσίαν ἢν εἶχεν ἀνηλωκότα περὶ τοὺς τῶν
R III 155 ἁρμάτων | δρόμους, καταστάντα πραγμάτων ἐπι20 μελητὴν ὑπ' ἀρχῆς οὐκ ἀφανοῦς, ὧν τὰ μὲν ἐν τῆ
πόλει, τὰ δὲ ἐπιόντα τοὺς ἀγροὺς ἔδει θεραπεύειν,
τοῦτον τοίνυν αὐτὸς ἀπήλασεν οὔτε κατηγόρων γραψαμένων οὔτε πραγμάτων ἀντὶ τῆς ἐκείνων φωνῆς

¹⁴ cf. p. 81,4 sq.

¹ γενόμενον e γεγενημένον corr Α γενόμενον οὐκ ἄν aut οὐκ ἄν γενόμενον coni Re num (γενόμενον οὐδ' ἄν) ὑπὸ σοῦ γενόμενον? 6 πηδῶσι C 9 ἀφίει Bar Mor 11 ἐπειθόμην C 14 οὐ τετέλεκα Par Mor 16 γὰρ] οὖν Par Mor 18 τῶν om Par Mor 20 ὧν scripsi cum Re Anim e P sed ὁ ex δ corr, I δν CA ὄντα Par ὄντα, τὰ Mor sed γρ ὄντα in marg 20 et 21 τα P 22 αὐτὸς scripsi auctore Re αὐτὸν libri edd 23 οὔτε bis P sed alterum inser m² τῶν ante πραγμάτων inser I

γεγενημένων, άλλ' δτι πάλαι κακῶς ὑπὸ τοῦδε πάσχων ἐκείνος οὐκ ἐσιώπησε. καὶ οὐκ ἐνεθυμήθη πρὸς αὑτόν, ὅτι τοιαῦτα οὐκ οἴσω ῥαδίως οὐδ' ὅτι πολλάκις εἰποιμι πρὸς αὐτόν, ὅτι βουλοίμην ἂν εὖ πράττειν τὸν ἄνθρωπον.

46. Αρ' οὖν καὶ τούτοις τετίμημαι; ἢ καὶ τοῖς περὶ τὸν παιδα τὸν Βύζου; ὂν ὕβρισε μέν τις ὑπ' ὀργῆς, νήψας δ' αὐτὸν κατεμέμφετο καὶ τῷ δεδομένφ παρὰ τῶν νόμων χρώμενος | ἐπ' ἀμυθήτοις γε τοῖς R III 156 κεκριμένοις ἐδεῖτο τῆς αἰτίας ἀφίστασθαι καὶ μηδένα 10 εἶναι τὸν ἀναγκάζοντα διώκειν. ὁ δέ, ἀλλὰ δίς, ἔφασκε, διώκειν, κἂν εἰ μὴ βούλοιο, βουλόμενος λαβεῖν ὑπὸ χεῖρα τὸν νέον. ἐνταῦθα τί μὲν οὐκ εἶπον; τί δὲ τῶν εἰς δεήσεις φερόντων παρέλιπον, οὐκ ἀδικοῦντα ξυόμενος, ἀλλ' ὅπως μὴ πάθοι τι κακὸν 15 ἀδίκως; ὁ δ' ἔμενε πολεμῶν τε τῷ νόμῷ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας ποιούμενος.

47. Καλή γε ή τιμή καὶ πρὸς ταύτη γε ἐκείνη. ἡξίουν μὲν αὐτὸν ἐλευθερῶσαι τῆς σιτηγίας | τοῦ R III 157 θεοίς ἐοικότος τε καὶ ὁμιλοῦντος τοῦ φιλοσόφου τὴν 21 ναῦν καὶ δοῦναί οἱ δι' ἐμοῦ τὴν χάριν οὐδὲν αὐτοῦ

²⁰ cf. Dem. 1286,17 21 cf. p. 35,13 | Thalassii cf. p. 99,8; t. III 289,11; 315,5

μου δεδεημένου, μὰ τοὺς θεούς, ἐπαγγείλαι τὴν χάριν. τουτὶ δὲ αὐτῷ πρὸς πολλοὺς ἐπέπρακτο δι' ἀφθονίαν πλοίων τοὺς οὐ πάντα ἡμῶν βελτίους. ἀλλ' ἡ ναῦς αὕτη τὴν σωτηρίαν ἔφερε καὶ βασιλεί καὶ στρατιώταις 5 καὶ πόλεσι ταῖς ὑπὲρ τὰς ἄλλας. καὶ κίνδυνος ἡν αὐτῷ μηκέτ' ἔχειν τὴν κεφαλήν. οὐ γὰρ ἐχρῆν ἐμὲ R III 158 αἰτείν τὴν ἄφεσιν, ἀλλ' ἔτερον εἶναι τῶν ἐν | δουλεία διὰ τῆς κολακείας αὐτὸν ἐχόντων.

- 48. Καὶ γὰο Δομνίνω γε τῷ σοφιστῆ τὴν παρὰ 10 τῶν πολιτῶν αὐτοῦ Χαλκιδέων ἐψηφισμένην τιμὴν τοῦτ' ἂν ἐποίησε κυρίαν. νῦν δ' δ δίκαιον ἂν ἦν καὶ καλὸν καὶ εὔλογον τῆς παρ' ἄλλου σπουδῆς τυγχάνον, τοῦτο καὶ ἄδικον καὶ αἰσχρὸν καὶ λόγον οὐκ ἔχον μέλλον γέ τινα ἡδονὴν οἴσειν ἐμοί.
- 15 49. Ότι δ' οὐ κακῶς εἰκάζω, γνοίη τις ἄν ἐντεῦθεν.
 τὸ δεσμωτήριόν ποτε διορύξαντές τινες τῷ τοῖς σώμασι περικειμένω σιδήρω τῆς νυκτός σωισι συναγωνιζομένης ἐτράποντο πρὸς ληστείαν. καὶ οἱ μὲν ἐπετίθεντο τοῖς ὁδοιπόροις, ὁ δὲ ἄρχων ἐφ' οἶς ἦν ἡ θύρα τὴν αἰτίαν τιμωρία χώραν. ἔτερος ἄρχων καὶ κρίσις ἐτέρα καὶ τὸ μὴ μετὰ τῶν φυλάκων τετολμῆσθαι τὸ ἔργον ἀνωιολόγητο. 50. τρίτος οὖτος ἦκεν ἐπὶ τὰ κεκριμένα κατ' οὐδεμίαν τοῦτό γε ἐξουσίαν ποιῶν, ὥσπερ οὐδ' ὁ

⁵ cf. t. II 143,3 9 cf. p. 87,12 sq.

¹ ἀγγετλαι Par ἀναγγετλαι Mor sed γο ἀγγετλαι in marg
2 δ' Re | αὐτοῦ Mor 6 πεφαλήν. οὐ. (= Neutiquam) οὐ γὰρ
coni Re 10 αὐ Par Mor 14 μᾶλλον Par Mor | οἰσον
Mor sed γο οἴσειν in marg 15 ἄν ἦν ἐντεῦθεν Par Mor
19 θύρα Mor sed γο θήρα in marg 20 οὶ Α οἷ ΡΙ \ αὐτοὺς
P sed ' in ' corr in ras m², Par Mor 24 οὐδὲ μὶαν Α

δεύτερος. οἱ δ' εἶναί | μέ τι παρ' αὐτῷ νομί- R III 159 ζοντες ὧν ἐπὶ τὰ σώματα ἐβάδιζεν ἐλθόντες ἰκέτευον ἐμέ, τοῦτον δὲ εὐθὺς ἐγώ. ὁ δὲ τραγφδεῖ τε τὴν διορυχὴν καὶ τὰ πραχθέντα τοῖς ἀνδράσι καὶ ὡς ἀσελγαίνοιεν γράμμασιν ἐκεῖνοι καὶ ὡς πραχθείη τοῖς κατα- 5 ράτοις ὑπὸ τῶν φυλάκων ὁ δρασμός. τῆς οὖν ἐμῆς ἀδυναμίας ἐξελεγχομένης καταφεύγουσιν ἐφ' ἔτερον. ὡ πολλῶν οὐκ ἐδέησε ξημάτων καὶ ὅ τε φόβος ἐλέλυτο οῖ τε λησταὶ τῶν φυλάκων εἰδότων οὐδὲν σφᾶς αὐτοὺς ἀπηλλάχεσαν.

51. Άλλ' ὅμως μέγαν με πεποιηκέναι φησί. ποῦ ποτε; | ὅτε Μόνιμον τὸν πολιτευόμενον, τὸν ἐμὸν R III 160 ὁμιλητήν, τὸν ὁμιλητοῦ πατέρα ταῖς διὰ τοῦ μολύβδου πληγαῖς ἀπώλλυ; τούτοις οὖν με μέγαν καὶ ζηλωτὸν ἐποίεις ἐπ' ἐμῆ λύπη πληγαῖς χρώμενος. ὧν οὐ δεῖν 15 καθαρὰ τηρεῖν τὰ σώματα τῶν πολιτευομένων. ἐφ' αἷς

¹⁵ cf. t. III 57,13 sq.

¹ of A Mor of P sed add m4, IPar 3 δ' Re | τραγωδείται Par Mor 4 διορυχήν reposui ex AI coll. t. I 256, 20 διωρυχήν reliqui libri at ω in ras P5, edd | ἀσελγαίνοιε CPar Mor 5 έκείνος Mor 6 ὑπὸ CA sed in hoc γρ οία in marg, P sed in hoc in ras m4 οία IPar Mor 9 λησταὶ I | σφὰς I sed in corr m2 11 φασί Mor sed γρ φησὶ in marg πουποτὲ CAPar ποῦ πότε P sed add m2 et supra ε eras που πότε I πούποτε Mor num ποῦ; πότε; ? 12 ὅτε reposui e CAPI ὅτι Par edd 13 μολύβδου Par sed μολίβδου m2 in marg μολίβδου Re cf. t. III f. XXXXIII 14 πληγαίς — 15 λύπη in marg Par² et praemisso vocabulo σχολ. in marg Mor | ἀπόλλυ Par Mor signum interrogationis reposui e P sed comma ser m² et punctum supraser m4, et I | με om Par Mor | ζηλωτήν P sed η in ο corr m², I 15 ἐμὴ λυπὴ Par | χρώμενον Mor sed γρ χρώμενος in marg \ οὐ δεῖν P sed δεν(γ) supra δεῖν ser m², malim ὧν ἔδει Re 16 ὑφ Par Mor

έγὰ συγκεκαλυμμένος ἀπήειν αὐτὸς ἡγούμενος εἰληφέναι τὰς πληγάς, εἰ καὶ Μόνιμος ἦν ὁ κομισθεὶς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐπὶ τὸ βαλανείον. οὐ δεῖ δὴ συμμάχου τοῖς τὰ τοιαῦτα ἰωμένοις.

52. Νη Δί', άλλ' έν τοις πρός Εὐσέβιον τὸν σοφιστήν, τὸν οὐχ ἦττον ἄξιον ἢ 'γὰ καλεῖσθαι σοφιστήν, ὑπὲρ τῶν εἰς Μόνιμον ἀπολελόγηται. άλλ' εί καὶ μὴ κακῶς είχεν αὐτῷ τὰ πρὸς ἐκείνον, τούτοις αν έδείχνυ την ύβριν χινών μεν ύπαργου γνώ-R III 161 μην, τὰ δ' είληφότα τέλος είς | ἀρχὴν αὖδις 11 άνάνων, παρακαλών δὲ πρὸς μάχην ὑπὲρ τῶν ἡκιστα δεομένων άγωνος. καίτοι γραμμάτων έδει των σεμνοτέρων ποιήσασθαι την ανάγνωσιν, είτ' έμε περί της έν Εὐσεβίφ δυνάμεως έρέσθαι, εἶτ' ἐκείνους, εἰ μὴ 15 συνίσασιν αύτοις γεγραφόσι περί αὐτοῦ τέτταρα ψηφίσματα. 53. τί οὖν αὐτοὺς ἔδει διδάσκειν, ἀφ' ὧν έκκρούσειν εμελλον το περί τούτων πέρας; τί δὲ ποιείν καταγέλαστον έμέ τε καὶ έκεινον; ἢ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ κατασκευαζόμενον ην γενέσθαι καταγελάστους ήμᾶς; 20 τοῦτ' οὖν τιμὴν ποιήσεταί τις; τί δέ, ἐκεῖνο τιμὴν τὸ μετὰ χλευασίας ἐκβάλλειν με τοῦ δικαστηρίου;

⁵ cf. t. III 150,16. Sievers p. 186 17 Dem. p. 1021,14 et 28; 1102,19; 1266,11 21 cf. Dem. p. 705,2

² καὶ τὰς Par Mor 7 ὁν Mor sed γο τῶν in marg 9 κείνων Par Mor 10 δὲ Par edd 11 ἀν ἄγων A sed ἀν del ἄγων Par Mor 18 εἶτ A sed ˙ in ˙ corr et coni Mor εἴτ ˙ reliqui libri Mor 14 εὐσεβίου CAPI | ἐρέσθαι scripsi ἔρεσθαι libri sed ex ἐρέσθαι corr P⁴, edd | εἶτ ˙ coni Mor εἴτ ˙ libri edd 15 αὐτοῖς Par Mor | αὐτῶν Par Mor 17 περί P sed ερί in ras m⁴, ut videtur, e ρὸ νεὶ ρὸς corr παρὰ I 18 καὶ om Mor | κάκεῖνον I | καὶ delendum? 20 οἰήσεταί Cobet Coll. 257 at cf. Plat. Gorg. p. 489 C ξρμαιον τοῦτο ποιούμενος

54. ἐβούλετο μὲν | γὰρ ἀπελθείν με ὡς ἄν οὐχ Β. ΙΙΙ 162 ἡδέως ὁρῶν, φυγὼν δὲ τὸ διαρρήδην εἰπεῖν, ὡς ἀπελθεως ὁρῶν, φυγὼν δὲ τὸ διαρρήδην εἰπεῖν, ὡς ἀπελθεων χαριοῦμαι, τὴν ὁδὸν προστησάμενος καὶ τὸ αὐτίκα ἄψασθαι τοῦ πράγματος ἐμὲ μὲν ἤπειξε καλέσαι χείρας αἴ με διεξοίσουσι, καὶ ἦν ἔξω τῶν πυλῶν τιμᾶν ε αὐτὸν ἀξιῶν οἶς ἐν τῷ τοιούτῳ νόμος. ὁ δὲ ἡρίστα μένων καὶ πιὼν ἐκάθευδεν. ἐγὼ δ΄ ἔκαμνον, ὁ δ΄ Ἡλιος οὐ πόρρω τῶν Ὠκεανοῦ ὁευμάτων. ἀπειπὼν οὖν ἐπ΄ ἀπειποῦσι τοῖς οἰκέταις ἔστενον, πρίν γε δή τις ἐλεήσας τὸ γιγνόμενον εἶπε τό | τε ἄριστον Β. ΙΙΙ 163 καὶ τὸν ὕπνον. οὕτω δὴ ἀπηλλαττόμην οὐ σφόδρα 11 ὑγιαίνων.

55. Άλλ' ἐν τοίς περὶ Δίφιλον τὸν Δαναοῦ τοῦ γραμματιστοῦ τοῦ νέους πολλοὺς πεπαιδευκότος, πράττων δὲ οὖτος ταὐτὸ τῷ πατρὶ νικῷ τὸν πατέρα τῷ 15 καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς εἶναι, τούτοις οὖν τετίμημαι; ἀλλ' ὡς μὲν αὐτὸν ἀνέστησε τῆς Παλαιστίνης οὐδὲν δεόμενον ὑποσχόμενος θέατρά τε καὶ τὸν ἀπ' αὐτῶν χρυσὸν καὶ ὡς εἰς Κιλικίαν ἀγαγὼν μετ' οὐδεμιᾶς τῆς παρ' ἐαυτοῦ βοηθείας σιγήσαντα ἐπανήγαγεν | ἀριθμή- R III 164 σαντα τὰς πόλεις καὶ τῆ καθ' ἡμέραν δαπάνη κάμνοντα, 21 ταυτὶ μὲν ἐάσω. 56. ἀλλ' εἰσελθών ποτε ὡς αὐτὸν ἐσπέρας καὶ περὶ τῆς ἀθυμίας τοῦ ποιητοῦ διελθών καὶ ὡς ἡγοῖτο ἀδικεῖσθαι μηδέτερον ἀκούων, μήτ' εἰ

⁸ Π. σ 240 13 cf. ep. 888 20 cf. t. II 458,1

¹ μεν om Par Mor | έμε Re 7 πιών scripsi auctore
Re coll. t. III 223, 10 R πίνων libri edd | δε Par edd | δε Re
8 ήλίθιος Mor sed γε ήλιος in marg 9 εν Mor 10 εξπεν Α 15 ταθτά C 19 ήλιπίαν Par Mor 20 αθτάν Par
Mor 21 καθημέραν Par Mor 22 αθτόν P sed' in ras m
24 ήγειτο Par Mor | μηδ' έτερον Par Mor

μένειν μήτ' εἰ ἀπιέναι χρή, πρὸς τοίνυν ταῦτα ἀπολογίας ἀπορῶν, ἠδίκει γὰρ σαφῶς, ἀλλ' ἐγώ, φησί, R III 165 μέρος αὐτὸν ποιήσω τῆς ξορτῆς | καὶ λήψεται τὸν Μουσηγέτην ἀκροατὴν ἐν Δάφνη. ε 57. λυπηρον μέν ούν καὶ τοῦτο τῷ Διφίλφ ἀντὶ τοῦ άστεος τὸ προάστειον έχειν, ὅμως δὲ ἐπείθετό μοι φέρειν καὶ προσεδόκα κλήσεις δι' ἐπιστολῆς εἰς Δάφνην μετά την Σελεύκειαν. δ δε καταγελάσας μεν Διφίλου, καταγελάσας δε έμου παρείγεν αύτον ετέροις 10 ἔπεσιν ὰ πρόσθεν ἐπεφεύγει. Δίφιλος δὲ ἦν οὐδαμοῦ οὐδ' έγώ. δεινὸν γὰο ἐνόμιζεν, εί πρὸς τὴν Παλαιστίνην ὑπάρξει Διφίλω λέγειν είναι μοί τινα δύναμιν οίαν φίλον ἀφελείν. έκεινος μεν οὖν ἀπηλθεν εἰπὰν ούκ άμελήσειν της δίκης ην οίδεν δφειλομένην αύτῷ, 15 έμοι δ' άρχει τὸ δείξαι πᾶσιν άνθρώποις, ώς κάν τούτοις ήτιμαζόμην. 58. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις οὐ παρ' | R III 166 έμοῦ δεί τινα μαθείν, ἀγνοεί γὰο οὐδείς. πῶς γὰο τά γε ἐν μέσφ δεδειγμένα καὶ βεβοημένα; ὧν ύβριστικώτερα τὰ οἴκοι πλείονος ἐκεὶ τῆς ἐξουσίας 20 ούσης. ἃ σιωπᾶν έμοὶ κάλλιον.

59. 'All' όμως φιλείν με καὶ φησὶ καὶ όμνυσι καὶ μηδενὸς ταύτη λείπεσθαι καὶ μηδὲ τῶν ἄγαν δοκούντων φιλείν. εἰ δὲ τοιοῦτός ἐστι φιλῶν, ποϊόν τι χρὴ

¹⁰ cf. Dem. p. 328,24; 376,22. Plat. Phaed. p. 72 C

¹ sł om Par Mor 5 τούτω Par Mor 6 δ' Re 7 ἐπιστολῶν Par Mor 9 δ' Re | αὐτὸν IPar 12 δύναμιν I sed ὑν in ras m³ 14 οἰδεν reposui e CAPI εἰδεν Par edd | αὐτῶ scripsi αὐτῷ libri edd 18 γ' Re 21 φιλεῖν — αλλ' ὅμως p. 97,7 om C | φησὶ e φήσει corr IP⁵ et Mor sed in hoc γρ φήσει in marg φήσει APar cf. p. 97,7 22 μη δὲ APPar 23 φίλων Par Mor

νομίζειν αὐτοῦ τὸ μῖσος εἶναι; ἐγὰ δὲ οἶδα τοὺς φίλους αύξοντας (τὰ τῶν φίλων, ἀλλ') οὐ καθαιροῦντας καλ μεγάλα ποιείν πειρωμένους έκ μικοών, άλλ' οὐκ έκ μεγάλων μικρά, τω δε ούδεν παρείται των είς τουτο φερόντων. και οὐκ ήδυνήθη μεν διά τοὺς θεοὺς ὁπό- τ σον έβούλετο, δήλος δε έγενετο πλέον βουλόμενος ή δου έδυνήθη. 60. άλλ' όμως | φησίν ύπερ απαν- R III 167 τάς με φιλείν και τη γνώμη παριέναι την φύσιν και προσόμνυσι, πράγμα ποιών άρχαιον, έπιορχών, ώς δή **πλείστον της** γης των θεων απεχόντων καὶ οὐδεν εν 10 αὐτη τῶν πραττομένων ἢ λεγομένων εἰδότων. ὅτι δὲ οθτω ταῦτ' ἔχει, μάθοι τις ἂν ἐκεῖθεν. 61. τοῦ γὰρ νόμου καθ' δυ ούχ έξεστι τοῖς άλλοις εἰς τὰς τῶν άργόντων καταγωγάς βαδίζειν ήκοντός τε καὶ κρατοῦντος και τὰς εισόδους κωλύοντος τὰ μὲν τῶν ἄλλων 15 έχεισε γραμματεία χαθ' έχάστην φέρεται την ημέραν γιγνομένου άντὶ τῆς γλώττης τῶν γραμμάτων, ἐμὸν δε ούδέποτε. τὸ δ' αίτιον, πρὸς τοὺς μεν είπεν, ὅτι δει πέμπειν και περιείναι του νόμου, πρός έμε δε ού. καίτοι καὶ μὴ πειθόμενον τοῖς πρώτοις δήμασι δευ- 20 τέροις έδει και τρίτοις έπαναγκάζειν και την σπουδήν έχτείναι μέχρι τοῦ τέλους έχουσάν τι καὶ ἀπειλῆς ἢ γένοιτ' | αν έκ φιλίας. νῦν δέ μοι δοκεί τῶν R III 168 μεν άλλων είνεκα καταμέμφεσθαι τον νόμον, τῷ δὲ πρός έμε μέρει θαυμάζειν. 25

¹⁸ cf. or. LI p. 3 sq. et LII p. 23 sq. 16 Isocr. Panath. p. 277 a

¹ αυτον Par Mor 2 τὰ τῶν φίλων, ἀλλ' inserui, τὰ τῶν φίλων post φίλους inser coni Re 6 δ' Re 9 ἐπίοςκον Pon Mor 11 τῶν om Par Mor 17 ἐμὸν scripsi suctore Re ἐμῶν libri edd 18 τους P 19 περιείναι (ταύτη) τοῦ coni Re 20 πειθόμενος Mor 22 ἡ om Par Mor

- 62. 'Ως δὲ λέγει μὲν φιλεῖν, πράττει δὲ τοὐναντίον, 'Ρωμύλος πάλιν έλκόμενος δείκνυσιν. ὁν έλκόμενον ἤδει πάλιν ἐγκείμενον ἐμοί. καίτοι τοῦ γε φιλοῦντος ἦν οὐ κακὸν εὐδον ἀνεγείρειν, ἀλλ' εἰ καί τις ἄλλος εἰκεγείροι, κοιμίζειν. νῦν δὲ κὰκείνω περιέστησε τοὺς δάκνοντας, ὅπως ἐκεῖνος ἐμέ. καὶ τοῦτο δρᾶται πολλάκις καθ' ἐκάστην ἡμέραν οὐκ ἐωμένης τῆς πρὸς τοὺς νέους ὁμιλίας κόσμω χωρεῖν.
- 63. 'Αλλ' ἐκείνο φιλοῦντος, εἰπέ μοι, τὸ φυγείν 10 δικάσαι τὴν δίκην ἐν ἡ διὰ τὴν τῶν δικαίων ἰσχὸν ἤδει μοι θησόμενος; καίτοι καὶ παρεκάλει πρότερον R III 169 εἰσελθεῖν καὶ τὸ μέλλειν ἐμέμφετο καὶ | μεθ' ἡμῶν ἔλεγεν εἶναι τοὺς νόμους. 64. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἡν ἑαυτῷ τι πράττοντος, τουτὶ δὲ ἐκ' ἐκείνω τετε-15 λεσμένῳ τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους. ἐκείνο μὲν οὖν ζητῶν ἐξηπάτα, ἔχων δὲ οὐκ εἰα, ἀλλ' [ἔχων] ἐπεβούλευε καὶ τῆς πάντως ἑπομένης μοι νίκης ἀποστερῶν, ὡς χαρίσαιτο τοῖς κόλαξιν, εἰς τοῦθ' ὑπήγαγε τὴν δίκην, ὥστ' αὐτὴν σεσιγῆσθαι τῷ μηνί.

² cf. p. 88,1 sq. 4 Sim. fr. 37, 16 B. Eur. Suppl. 1147 6 cf. ad p. 85,17 8 cf. Her. II 52,1. Aesch. Pers. 400 10 cf. p. 105,14 sq. 11 cf. t. II 272,14 18 cf. Dem. p. 423,26 19 cf. t. II 221,12

⁴ εὐδοντ' Par Mor 5 ἐπεγείφοι scripsi coll. p. 102,12 ἐπιφέφει libri edd at "malim ἐπεγείφει" Re | κάκεῖνο Par Mor 6 καὶ bis Par γς δς in marg Mor 8 χαίφειν Mor 9 φιλοῦν Par Mor 10 τὴν δίκην scripsi e P sed supra ι ras et ' et κην suprascr m⁵, I sed κην m² cum Cobeto Coll. 258 τηνδι CA Re τὴν διενηνοχυΐαν Par Mor | ἐν ἡ om Par Mor | δικαίων scripsi auctore Cobeto ἀδίκων libri sed ων in ras 7 litt I³, edd 11 ἤδη μνθησόμενος Par Mor 13 ἐκείνω Par Mor 16 ἔχων reposui e sequentibus ζητῶν libri edd εὐρὼν Re Anim | ἔχων cancellavi 17 πάντως in marg A² et inser I³ 18 τοῦδ² P sed δ e τ corr m² 19 σεσιγῆσδαι. τῷ μηνὶ ἤκουσεν ΑΡΙ | μήκει coni Re Anim

- 65. Ήκουσεν δτι προσήκει λύσαι κακῶς τινα δεθέντα μέλλοντα τὴν βουλὴν ἀφελήσειν. οὐκ ἔλυσε.
 διὰ τί; δτι ὁ τοῦ δεσμώτου μνησθεὶς ἦν ἐγώ. τῶν
 αὐτῶν δὲ παρ' ἄλλου λεγομένων λόγων ἐλύετο ἂν οὐκ
 δντος ἀχρήστου τοῦ λέγοντος τοῖς Εὐσταθίου πράγ- 5
 μασιν, ὥσπερ ἐγώ.
- 66. Ἡν δέ, ὡς ϣ϶το, χάρις καὶ ἐν οἶς ἠπείλει Θαλασσίφ βουλεύσειν αὐτόν. καὶ ἡ πρόφασις μάλ' ἐπιεκής, τὸ | κύριον ὅντα ἐκείνον τῶν δεδειγμένων R III 170 ἡμῖν λόγων αἰτοῦντι μὴ διδόναι τηροῦντα τὴν δίψαν. 10 δ δὲ ἐδίψησε μὲν τούτων οὐδεπώποτε, δοκεῖν δὲ ἐβούλετο, κερδαίνειν ἴσως τι νομίζων εἰς δόξαν, οἶόν τι καὶ περὶ τὸν υίόν. ὂν ποτὲ μὲν ἄξειν, ποτὲ δὲ μεταπέμψεσθαι, ποτὲ δὲ πέμψειν λέγων ὡς ἐπὶ βελτίω ἡεύματα εἶχεν ἐν Τύρῳ τε καὶ τοῖς χείροσιν, ὡς αὐ-15 τὸς ἔφασκε, λόγοις, πρὶν δὴ ἡ ἀρχὴ δεῦρο μετὰ τῶν ἀδελφῶν τὸν νεανίσκον ἐκάλεσε. 67. καὶ μὴν εἰ μὲν ἐκέκτητο, τῶν ἡμετέρων λόγων | οὐκ ἐδίψη κατὰ R III 171 τὸν αὐτοῦ λόγον, εἰ δ' οὐκ ἦν κεκτημένος, οὐκ ἐπε-θύμει. πῶς γὰρ οὐκ ἄν εἶχε βουλόμενος; τί οὖν ἔδει κο

⁷ cf. p. 91,21. Sievers p. 160 9 cf. t. III 309,12 sq. 15 cf. t. I 200,8

παίζειν καὶ προσποιούμενου ἐρᾶν ὧν κατεφρόνει γενναίου ὑβρίζειν ἄνθρωπον ἀπειλῆ, θεοὺς φοβούμενου, φίλους αἰσχυνόμενου, δίκαιου, σώφρονα, κρατοῦντα μὲν γλώττης, κρατοῦντα δὲ ἡδονῶν, τοὺς μὲν κόλακας ε ἐλεοῦντα τοσοῦτον ἀπέχοντα κολακείας, τοὺς δ' ἐν τῷ λοιδορείν ζῶντας ἀμυνόμενου σιωπῆ; 68. ἤτεις διφθέραν, οὐχ ὡς ἐκγραψάμενος ἔχης τὰ 'κείθεν, ἀλλ' ὅπως R III 172 αὐτὴν ἐκείνην. τουτί δὲ οὐκ ἐραστοῦ | μηδὲ στατῆρι τὰ παιδικὰ τιμᾶν. τί οὖν ἡδίκει μὴ διδοὺς 10 τῷ μὴ ἀποδώσοντι; κτήσασθαι δὲ οὕτω βούλεσθαι καὶ τὰ οὐ πολλοῦ λόγου παντὸς ἄν είη.

69. Σὰ δὲ ὅστις εἰς ἐμέ, δεδήλωται μὲν οἶς ἔφην, εἰ καὶ πολλὰ παραλέλειπται, σαφὲς δὲ ἔσται καὶ τῷδε. τοῖς γὰρ ἐν τῷ διαφθεῖραι τὰ πρὸς τὸν διδάσκαλον 15 δίκαια κακοῖς ἐξελεγχθεἰσι συζῆς, σύνει, συνδιατρίβεις, ὁμιλεῖς, συνδειπνεῖς, συμπίνεις, συναριστῷς, κἂν αὐτοῦ βουληθῶσι καθεύδειν, έξουσία πολλὴ καὶ τὸ κωλύον οὐδέν. οἱ δὲ ἐν ἐκάστῳ τούτων λόγοι κατὰ τῶν ἐμῶν τρόπων, ἔχουτες μὲν ὑγιὲς οὐδέν, πολλὴν δὲ ἡδονὴν R III 173 ἀμφοτέροις, τοῖς τε ψευδομένοις τῷ | τε ἀκούοντι. 21 70. καὶ ὅ τι ἀν ἐκείνοις δόξη, τοῦτο δεῖ κρατεῖν, κἂν

⁴ cf. t. III 310,3 7 Dem. p. 1180,22; 1197,5

⁴ ήδονης Par Mor 5 κολακείας ἀπέχοντα Re | δ' om Par Mor 6 ἄστις Par Mor | διφθέραν P sed αν in ras m² 7 έκγραψάμενος scripsi auctore Re έγγραψάμενος libri edd | ἔχης τὰ ἔχθιστα Par Mor | τὰ κείθεν P τὰκείθεν I 8 έκείνην scripsi auctore Re έκείθεν libri edd | μη δε API 10 δε om C 11 παντός scripsi auctore Re coll. Dem. p. 13, 27 πάντως libri edd 13 τόδε A sed in τῶδε corr m², Par Mor 15 ἔξελεγχθείσι Par at είσι abreptum ἔξελεγχθείς Mor έλεγχθείσι CAPI | σύνει A sed e συνείς corr m² συνείς Par συνείς Mor sed γο σύνει in marg 16 συμπαριστά C 17 καλῦσυ? cf. t. III 480,9 18 δ' Re 21 ὅτι I \ δη C

τάναντία βούλωμαι. παίδες μέν γάρ αὐτοίς οὐκ είσί, γουσός δε πολύς, παρπός πατρώας πονηρίας, πρεσβυτέρων δε νεωτέρους (πρότερου) οίδεν αποφέρειν ή Molpa. ἀνείτ' οὐν τῆθε τῆ θεραπεία διαθήκην έαυτῷ συμφέρουσαν. Θηρατή δε τοιούτω και πάντα έλάττω ε νομίζοντι χρημάτων είκότως τουμόν έν ουδενί. 71. τί ούν μη ταυτα δρολογεί και ουτως άπολογείται, άλλ' άξιοι πείθειν ύβρίζων περιφανώς, ως τιμών ού πέπαυται; δς γε και διά τοῦ πολλά άγαθά αὐτω συνειδότος δυρωρού χθές ταὐτὸν έποίησε μιμουμένου τὸν 10 διδάσκαλον. ώς γαο ελαβεν δ τοιχωρύχος γράμματά ... μου μεμφόμενα | δεσμόν μητρός και κόρης άδικον, R III 174. άπηλασε του δόντα τὰ γράμματα φήσας οὐκ έμὰ ταῦτα, του δεδωκότος δε είναι. 72. τοιούτους τους έμους θεράποντας έποίησε τῶ λόγω διαβάλλων μου τὸν βίον 15 έν τοις εκείνων τολμήμασιν είτ' ούκ είδότος μου ταῦτα είτε είδότος. καίτοι τά γε τοιαθτα πλάττειν οὐ κακὸν μέλλοντά γε λύειν τι κακόν. δμως δέ γε οὖπερ έλέγετο καὶ ην, ἐμοῦ τοῦ τοῖς ἀδικουμένοις συναγθομένου καὶ τοις έκείνων ούη ήττον ή 'κείνοι πληττομένου.

73. Ο δε πολλάκις | μεν αύριον έξων την R III 176

⁴ cf. t. II 541,2 et 14 sq.

² πατρώας P sed ι subscr m³ 3 νεωτέροις Mor | πρότερον inserui πρεσβυτέρων δὲ πολλάκις προτέρους τοὺς νεωτέρους coni Re 4 ώνείται P sed αι in ras m⁴ ών εί το Par ών εί τὸ Mor | οὐν οm in lac 3—4 litt Par 5 πάντας Par 8 ὁβείζων Re ὁβρίζειν libri Mor 10 μιμούμενον Mor 11 Ελαβον ὁ in λάβοιεν corr Par βλάβοι έμὲ Mor sed γρ λάβοι in marg 17 είτ' Re | πράττειν Mor 18 μέλλοντα voce des fol. 28 in Par quae sequuntur usque ad 104,11 πραγθὲν δὲ υπο folio perdito desunt | λύσειν Mor | τί PI 19 τοῦ τοῖς] τούτοις Mor 20 έκεῖνον οὐχ ήττον ἢ κείνου Μοτ 21 ἐξ δυ

ἄφεσιν Εὐσέβιος ὁ γέρων, ἔργου δὲ οὅπω τυχών, τί σοι φαίνεται μηνύσειν; οὐ τὸ βλάβην αὐτῷ γενέσθαι τοὺς ἐμοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγους ἐτέρων ἀφειμένων ἐπ' ἄλλους καταφυγόντων, ὧν ἰξὶ οἰκέται ταλάρους καὶ σπυρίδας φέροντες ἐκεῖσε βαθίζουσιν, ⟨ἃ⟩ ἰχθῦς ἔχει τῷ δικαιοτάτω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων;

74. Έτερον τοβύν οὐδὲν ἔλαττον. ἤκων γὰρ εἰς τὸ βουλευτήριον ὡς μείζω ποιήσων τὴν βουλὴν | R III 176 κττὰ τὸν νόμον τὸν νῦν οὐκ ἐκάλεσέ με ἐγγύθεν 10 εἰδὼς, ἐγγύς με καθήμενον ἐν ἀλλοτρίω χωρίω καὶ τὰῦτα πολλοῦ χρόνου τὴν κοινωνίαν ταύτην έωρακότος τῶν ἀρχόντων, εἰ καθευδήσειε, τὴν βουλὴν ἐπεγειρόντων. τούτω οὖν ἔδει χρῆσθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ πεφυλαγμένον ἐπανάγειν, ἡσαν δὲ αὐτῷ λόγοι R III 177 πολλοὶ καὶ | καλοὶ βουλομένω τι τῶν δικαίων 16 ποιεῖν. νῦν δ' ὁμοίως ὥετό μοι προσήκειν ἀπεῖναι τῷ μυρίους ἔχοντι καταλέξαι προγόνους πεπολιτευμένους τοῖς οὐκ οἶδ' ὁπόθεν ἤκουσι. καί μοι δοκεῖ κὰν καλέσαι τινὰς ἐκείνων ἡδέως ἐμὲ παρείς, εἰ μὴ 20 τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὕβρεως ἔδεισε.

75. Τὴν αὐτὴν τοίνυν αὖθις αἰτούμενος χάριν ἢν R III 178 πολλάκις | ὑποσχόμενος ἔδωκεν οὐδεπώποτε, ἀλλὰ

⁹ cf. or. XLIX t. III 450 sq. 10 cf. t. III 347,16

² τῷ Mor sed τὸ coni 5 πλέποντες Mor | α inserui | ἔχει scripsi, ut γο in marg Mor ἔχειν libri Re ἔχοντες Mor 8 ποιήσων scripsi auctore Re ("ποιήσωι non improbo. idem est atque ἐπὶ τῷ ποιήσωι. malim tamen aut ποιήσων aut ποιήσωι βουλόμενος") ποιήσωι libri edd 11 ταῦτα πολλοῦ] ταῦτ οὐ σὰ Μοτ 13 τούτφ scripsi ὅτι τε libri Re ὅτι τε Μοτ "neutrum intelligo" Re 14 ở Re 16 ἤετό μοι] ὡς τὸ μὴ Μοτ 18 ⟨ώς⟩ τοῖς? 19 οὐδὲ ὡς Μοτ 21 ἡ C ἡι Α ἡν in ἡν corr f 22 οὐδέποτε Μοτ | ἀλλὰ cancellavit Re

σοφώς, (ώς) ῷετο, διεκρούσατο λόγους ἀνταιτήσας έμούς, έπαίνους δήπουθεν έαυτοῦ, είδως μέν, ώς οὐκ έροίην πολλών ενεκα, σχήμα δε πορίζων τῷ μὴ δεδω**κέναι την π**ολλάκις άτιμασθείσαν χάριν, καὶ ἐποίει δη τῶν λόγων τούτων αὐτὸν ἐραστὴν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ τῆ 5 γε άληθεία λόγος οὐδείς αὐτῷ τῶν ἡμετέρων λόγων. εί δ' ήν, περί αὐτοὺς | αν οί δέκα μῆνες ἀνάλωντο, R III 179 άλλ' οὐκ είς οθς νῦν ἀνθρώπους οθς ἄπαντες ἴσασιν. ών εν τε τοίς γόνασιν έν τε ταῖς χερσίν αὐτῶν συνεχῶς δ καταγέλαστος τόκος, τὰ δεδειγμένα, καὶ πρὸ 10 τῶν Πλάτωνος ἀγαπώμενος. 76. τὸ δὲ δὴ νῦν τοῦτο, δ πολύς έρως καὶ τὸ τῷ μὴ | τυγχάνειν ἀνιᾶσθαι R III 180 λέγειν ούκ ἔρως ἐστίν, ἀλλ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν τοῖς δικαζομένοις άξιος δι' ισχύν τῆς τέχνης, γήμας δὲ ἐκ της τούτων οίκιας και νομίζων προσήκειν αὐτούς εὖ 15 ποιείν όρων αὐτὸν άλλοσέ ποι φερόμενον, ὧν δ' οὐκ άξιον ήμεληχότα, ώσεν ηχιστα βουλόμενον είς ταῦτα τὰ φήματα δτι δεῖ με λόγου τυχεῖν χαὶ ὅτι δεινὰ αν πάθοιμι μη τυχών. 77. α μεν οδν ήθελεν, ην έκεινα, ὰ δὲ ἡνάγκασται, ταῦτα. ὰ οὐκ αὐτοῦ δίκαιον 20 νομισθήναι μαλλον ή του βιασαμένου, πλήν εί τουτο δύναιτο πείθειν, ώς απαντα τοῦτον ἐκάθευδε τὸν γρό-

¹ cf. Thuc. IV 19.1

¹ ώς inserui coll. p. 99,7 | οτε Mor sed γρ φετο in marg | διεκρούσατο λόγους, άνταιτήσας έμους έπαίνους Μοτ 2 έαυτο Mor | μεν ούν ώς Mor 4 έπήει Mor 5 αύτον Mor έαυτον 7 post ην lacunae signa, δ ante περί posuit 6 y' Re 8 ovs (2) delendum? 9 $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\omega} v$ P sed v eras et ι sub ω pos m⁸, I sed ν eras malim $α \dot{v} τ ο \tilde{v}$ 12 $τ \tilde{ω}$ om Mor 15 νομίζων προσήπειν Mor sed γο νομίζειν in marg 16 αὐτὸν P sed v in ras m² αύτον A | ποι reposui e CAP πη I edd 17 ημελημότας CAP sed in hoc s eras, I Re \ ως Mor 20 éxstra no Mor / 8' Re

νου. άλλ' οὐκ ἐκάθευδευ, άλλ' ἡυ ἐυ οἶς ἡυ, ἐυ μέσφ ψῆφου θέμευος πάντας ἐξεληλέγχθαι λόγους.

78. Καὶ τὸν 'Ρωμύλον φήσει τοῦτ' ἀν σῶσαι R III 181 μόνον. διὰ τί; καὶ γὰρ | ἄν μὴ τοῦτό σοι γένηται, έτερα δήπου γεγένηται. ὧν εν έστιν ἃ παρ' ήμῶν δ παίς σοι κτησάμενος έχει μεγάλα και αὐτῷ σοι δοκοῦντα καὶ τῆς εὐνῆς ἀναστήσαντά σε πολλάκις. οὐκ έχοην ούν τούτοις δοθηναι την χάριν, εί και μηδέν ήν προσλαβείν; ή καὶ πρὸς άριστέα δωρεᾶς μεμνημέ-10 νου ταύτα αν έλεγες, ώς έπι δευτέρα αν αριστεία λάβοι, τὸ πραγθέν δὲ ούπω τιμῆς ἄξιον; 79. εἰπόντος δώσεις. τί οὖν; οὐκ εἶπον ἤδη; ἢ οὐδὲν τὰ τότε ρηθέντα καὶ τὰ διὰ τὰ ρηθέντα πραγθέντα πᾶσαν ἀπάντων θεάτρων ἀποκρύψαντα την βακχείαν; σύ δὲ τότε μὲν Β. ΙΙΙ 182 οἶς οὐκ ἄλλος ώμολόγεις τετιμῆσθαι, | νῦν δ' ὡς 16 άντ' οὐδενὸς δώσων, εὶ δοίης, λαβεῖν άξιοῖς πρότερον, εί μέλλοις δώσειν. καίτοι γάριν μεν έκείνων εγων έπὶ τὴν ἀμοιβὴν ίθι, μικρὰ δὲ αὐτὰ νομίζων καὶ οὐδέν. δαυμαστὸν οὐδέν, εἰ μηδὲ ταῦτ' οἰήση τι εἶναι, 20 ώστ' οὐχὶ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ καὶ λαβὼν οὐ δώσεις. 80. δοκων δὲ τῶν σῶν αὐτὸς ἀφήρησαι τὴν πίστιν τῷ πλήθει τῶν δρκων τῶν ἀλιγωρημένων, ὥστε καὶ όστις ώνειται παρά σοῦ τὸ δίκαιον όμνύντος, οὐκ ἔχει

¹ ἐν οἶς ἡν οπ Μοτ 3 τοῦτ' scripsi τοῦτον libri edd 4 διατί PI | γεγένηται I 5 ἔν οπ Μοτ 6 σου Μοτ 10 δευτέφα ἂν scripsi δευτεφαία libri Re qui δευτέφα coni δευτεφαίαν Μοτ | ἀφιστεῖα C ἀφιστείαν Μοτ τὰ ἀφιστεῖα coni Re 11 οὅπω τursus inc Par fol. 24 14 ὑποκρύψαντα Μοτ 15 οἶς I sed ι in ras m² ὡς A sed γφ οἷς in marg, Re | ἄλλως A sed γφ ἄλλως in marg ἄλλως CPar ἄλλους P cf. p. 76, 2 | δὲ Re 17 μέλλεις CPar Μοτ 18 αὐτῶ Par Μοτ 19 οὐδέν (2) οπ Μοτ | μἡ δὲ ΑΡΙΡατ | οἰήσει I οἰήσοιτο Par | τι οπ Par 21 ἀφαιφεῖ σε Por Μοτ

θαρφείν, άλλ' έστιν έν φόβφ μή τοῖς ὀμωμοσμένοις τὸ πέρας οὐκ ἀκολουθήση. ἔστιν οὖν κἀνταῦθα δέος μή τὸ μὲν καὶ αὐτὸς δοῦναι φύγης, λαβὼν δὲ καὶ ἔχων καταγελάσης.

81. | Εἰ δὲ δεῖ τι καὶ ἕτερον εἰπεῖν, ἀνθ' R III 183 ότου προσημέ μοί τι παρ' αὐτοῦ γεγενησθαι, τῶν ὑπ' αύτου γραφομένων, τὰ δὲ ἡν φλυαρία, πολλών μὲν **Καυσα πρό ταυτησί της άρχης, πολλών δε έν αὐτη** τῶν αἰκισομένων, ἀπὸ γὰρ δὴ τούτων ῆρχετο. οἶς έτιτρωσκόμην μέν τὰ ὧτα, φέρειν δὲ ἦν ἀνάγκη καί, 10 τὸ δεινότατον, καὶ ἐπαινεῖν. ὥστ' οὐδὲν ἔδει παρ' ήμων έτερον αίτειν πεποιημένων μοί τινων γάριτος άξίων. 82. τῷ δὲ εἰς ἡμᾶς ἀγαθὸν οὐδὲν οὔτε πρότερον ούθ' ύστερον, έπει και την δίκην αὐτήν, ἀφ' ής ήν αν ήμιν χριθείσης διαφυγείν ζημίαν άδιχον, ούτε 16 είσηγαγεν ούτε έχρινεν όρων των άντιδίχων τό τε **πλήθος τό τε σχήμα. δίκαιον μέν | γάρ είχον** R III 184 οὐδέν, πολλοὶ δὲ ἦσαν. τὸ δ' εἶναι πολλοὺς νενοση**κυία μέν γ' ἀρχη φοβερόν, ἐρρωμένη δὲ οῦ. καὶ ᾶμα** οὐδείς ήν έμοῦ λόγος αὐτῶ πεπεισμένω λόγους ποιείν 20 καλούς.

¹⁴ cf. p. 98,10 sq. 20 cf. p. 73,1 sq.

¹ τοις ούπ Par Mor | ἀμοσμένοις C 2 ἀπολουθήσει A sed ει in ηι corr, I sed ει in η corr, Par Mor 5 δεί] δη Ι | ἀνθότου C 6 μοι τί ΑΡΙΡαν 7 τα Ρ 9 ἐππεισομένων CAPI Re αλιισαμένων Re Anim, quam coniecturam aeque atque lectiones codicum postes improbavit 12 ἡμίν Par Mor 15 πριθείοι Mor | 15 et 16 ούτ Re 16 ὁρῶν τῶν] ὁρώντων Par | ἀντιδιων scripsi auctore Cobeto Coll. 258 ἀδίπων CAPI Re ἄδιπον Par Mor 17 δίπαιον P sed ν in της m² 18 πολλοί δὲ ἡσαν cancellavit Mor | νενοσηποία CAIPαν ! 19 γ΄] γὰρ Par Mor | ἀρχή IPar sed ρχη abreptum, Μ΄

83. Τοιούτος εἰς ἡμᾶς ὁ γεννάδας οὖτος. ὅς, ὅτι μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ λυθείσης πεσόντες ἐκλαύσαμεν, ἀγανακτεῖ. ἔδει δέ, ὡς ἔοικεν, ἐπ' αὐτὴν ἐρχομένου τοῦτο πεπρᾶχθαι.

¹ cf. t. III 50,1

¹ de scripsi dotes libri edd 3 équomérov Re équómerov libri Mor 4 pode evotádiov peql tan temán subscrPI sed in hoc tan temán add m^3

Oratio vel potius scriptio $\pi \varrho \delta g \, ^2 A \nu \alpha \xi \xi \nu \tau \iota o \nu^4)$ data 3), qua Libanius discipulum hortatur ne scholam ipsius ante institutionem absolutam deserat neve precibus patris a sophista Gazaeo 3) vexati obsecutus ante tempus in patriam redeat, 'corporis' finibus circumscripta mansit. Parvus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi sex:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 359°. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 251, post quod unum folium excisum est quo continebantur verba εἰ καὶ — διὰ τῆς μνήμης (p. 113,17 — 118,17). Vide t. I p. 15 sq. et supra p. 51. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 161. Leo Allatius in margine eius lectiones codicis Barberini posuit. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

¹⁾ Haec est forma librorum et in titulo et in oratione ipsa p. 128, 7 — nam iniuria Bongiovannius p. 230 codicem Palatinum in titulo Abţeντιον praebere contendit — neque est cur Reiskio in 'Animadversionibus' auctore eam cum forma Abţeντιον quam Macarius Chrysocephalus in titulo praebet commutemus. Nam quamquam nusquam alibi exstare videtur, tamen analogia aliorum nominum satis fulcri habet.

²⁾ Temporis quidem certa indicia desiderantur, sed tum totus animi habitus qui in oratione apparet tum tractandi ratio virum potius aetatis robustae quam senem morosum auctorem.

indicare videntur.

⁸⁾ Cf. p. 125, 10 et 126, 8 sq.

άφεσιν Εὐσέβιος ὁ γέρων, ἔργου δὲ οὕπω τυχών, τί σοι φαίνεται μηνύσειν; οὐ τὸ βλάβην αὐτῷ γενέσθαι τοὺς ἐμοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγους ἔτέρων ἀφειμένων ἐπ' ἄλλους καταφυγόντων, ὧν οἱ οἰκέται ταλάρους καὶ σπυρίδας φέροντες ἐκεῖσε βαθίζουσιν, ⟨ᾶ⟩ ἰχθῦς ἔχει τῷ δικαιοτάτω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων;

74. Έτερον τοβνύν οὐδὲν ἔλαττον. ἤκων γὰρ εἰς τὸ βουλευτήριου ὡς μείζω ποιήσων τὴν βουλὴν | R III 176 κατὰ τὸν νόμον τὸν νῦν οὐκ ἐκάλεσέ με ἐγγύθεν 10 εἰδὼς ἐγγύς με καθήμενον ἐν ἀλλοτρίω χωρίω καὶ τῶῦτα πολλοῦ χρόνου τὴν κοινωνίαν ταύτην έωρακότος τῶν ἀρχόντων, εἰ καθευδήσειε, τὴν βουλὴν ἐπεγειρόντων. τούτω οὖν ἔδει χρῆσθαι τῷ πράγματι καὶ μὴ πεφυλαγμένον ἐπανάγειν, ἡσαν δὲ αὐτῷ λόγοι R III 177 πολλοὶ καὶ | καλοὶ βουλομένω τι τῶν δικαίων 16 ποιείν. νῦν δ' ὁμοίως ὥετό μοι προσήκειν ἀπείναι τῷ μυρίους ἔχοντι καταλέξαι προγόνους πεπολιτευμένους τοῖς οὐκ οἶδ' ὁπόθεν ἤκουσι. καί μοι δοκεί κὰν καλέσαι τινὰς ἐκείνων ἡδέως ἐμὲ παρείς, εἰ μὴ 20 τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὕβρεως ἔδεισε.

75. Τὴν αὐτὴν τοίνυν αὖθις αἰτούμενος χάριν ἢν R III 178 πολλάκις | ὑποσχόμενος ἔδωκεν οὐδεπώποτε, ἀλλὰ

⁹ cf. or. XLIX t. III 450 sq. 10 cf. t. III 347,16

² τῷ Mor sed τὸ coni 5 πλέκοντες Mor | ὰ inserui | ἔχει scripsi, ut γο in marg Mor ἔχειν libri Re ἔχοντες Mor 8 ποιήσων scripsi auctore Re (,,ποιήσωι non improbo. idem est atque ἐπὶ τῷ ποιήσωι. malim tamen aut ποιήσων aut ποιήσωι βονλόμενος") ποιήσωι libri edd 11 ταῦτα πολλοῦ] ταῦτ ονό mor 13 τούτω scripsi ὅτι τε libri Re ὅ τι τε Mor ,neutrum intelligo" Re 14 ở Re 16 ὅετό μοι] ὡς τὸ μὴ Mor 18 ⟨ὡς⟩ τοίς? 19 οὐδὲ ὡς Mor 21 ἡ C ἡι A ἡν in ἡν corr I 22 οὐδέποτε Mor | ἀλλὰ cancellavit Re

σοφώς, (ώς) ὤετο, διεκρούσατο λόγους ἀνταιτήσας έμούς, έπαίνους δήπουθεν έαυτοῦ, είδως μέν, ως οὐκ έροίην πολλών ένεκα, σχήμα δε πορίζων τω μή δεδωκέναι την πολλάκις άτιμασθείσαν γάριν, καὶ ἐποίει δή τῶν λόγων τούτων αὐτὸν ἐραστὴν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ τῆ δ γε άληθεία λόγος οὐδείς αὐτῷ τῶν ἡμετέρων λόγων. εί δ' ήν, περί αὐτοὺς | αν οί δέκα μῆνες ἀνάλωντο, R III 179 άλλ' οὐκ εἰς οθς νῦν ἀνθρώπους οθς ἄπαντες ἴσασιν. ών έν τε τοίς γόνασιν έν τε ταίς γερσίν αὐτῶν συνεχῶς δ καταγέλαστος τόκος, τὰ δεδειγμένα, καὶ πρὸ 10 των Πλάτωνος άγαπώμενος. 76. τὸ δὲ δὴ νῦν τοῦτο, δ πολύς έρως καὶ τὸ τῷ μὴ | τυγχάνειν ἀνιᾶσθαι R III 180 λέγειν ούκ ἔρως ἐστίν, ἀλλ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν τοῖς δικαζομένοις άξιος δι' ίσχὺν τῆς τέχνης, γήμας δὲ ἐκ της τούτων οίκίας και νομίζων προσήκειν αὐτοὺς εὖ 15 ποιείν δρών αὐτὸν ἄλλοσέ ποι φερόμενον, ὧν δ' οὐκ άξιον ημεληχότα, ὧσεν ηκιστα βουλόμενον είς ταῦτα τὰ δήματα δτι δεῖ με λόγου τυχείν καὶ ὅτι δεινὰ αν πάθοιμι μή τυχών. 77. α μεν οὖν ήθελεν, ἦν έκεινα, ὰ δὲ ἡνάγκασται, ταῦτα. ὰ οὐκ αὐτοῦ δίκαιον 20 νομισθηναι μαλλον η του βιασαμένου, πλην εί τουτο δύναιτο πείθειν, ώς απαντα τοῦτον ἐκάθευδε τὸν χρό-

¹ cf. Thuc. IV 19,1

¹ ὡς inserui coll. p. 99,7 | ὅτε Mor sed γς ὅετο in marg | διεκρούσατο λόγους, ἀνταιτήσας έμοὺς ἐπαίνους Mor 2 ἐαυτῷ Mor | μὲν οὖν ὡς Mor 4 ἐπήει Mor 5 αὐτὸν Mor ἐαυτὸν Re 6 γ' Re 7 post ἡν lacunae signa, ὁ ante περὶ posuit Mor 8 οὖς (2) delendum? 9 αὐτῷν P sed ν eras et ι sus ω pos m³, I sed ν eras malim αὐτοῦ 12 τῷ om Mor 15 νομίζων προσήπειν Mor sed γς νομίζειν in marg 16 αὐτὸν P sed ὁ in ras m² αὐτὸν A | ποι reposui e CAP πη I edd 17 ἡμεληπότας CAP sed in hoc ς eras, I Re | ὡς Mor 20 ἐκεῖνα ἡν Mor | δ' Re

νον. άλλ' οὐκ ἐκάθευδεν, άλλ' ἦν ἐν οἶς ἦν, ἐν μέσφ ψῆφον θέμενος πάντας ἐξεληλέγχθαι λόγους.

78. Καὶ τὸν 'Ρωμύλον φήσει τοῦτ' ἂν σῶσαι Β. Η 181 μόνον. διὰ τί; καὶ γὰρ | ἄν μὴ τοῦτό σοι γένηε ται, έτερα δήπου γεγένηται. ὧν εν έστιν ἃ παρ' ήμων δ παίς σοι κτησάμενος έχει μεγάλα καλ αὐτῷ σοι δοχοῦντα καὶ τῆς εὐνῆς ἀναστήσαντά σε πολλάκις. οὐκ έχρην ούν τούτοις δοθηναι την χάριν, εί και μηδεν ήν προσλαβείν; ή καὶ πρὸς ἀριστέα δωρεᾶς μεμνημέ-10 νου ταῦτα ἀν ἔλεγες, ὡς ἐπὶ δευτέρα ἀν ἀριστεία λάβοι, τὸ πραγθέν δὲ οὔπω τιμῆς ἄξιον; 79. εἰπόντος δώσεις. τι οὖν; οὐκ εἶπον ἤδη; ἢ οὐδὲν τὰ τότε ρηθέντα καὶ τὰ διὰ τὰ δηθέντα πραγθέντα πᾶσαν ἀπάντων θεάτρων αποκρύψαντα την βακγείαν; σύ δε τότε μεν R III 182 οἷς οὐκ ἄλλος ώμολόγεις τετιμῆσθαι, | νῦν δ' ὡς 16 αντ' οὐδενὸς δώσων, εί δοίης, λαβείν άξιοίς πρότερον, εί μέλλοις δώσειν. καίτοι χάριν μέν έκείνων έχων έπὶ τὴν ἀμοιβὴν Ιδι, μικρά δὲ αὐτὰ νομίζων καὶ οὐδέν, θαυμαστόν οὐδέν, εἰ μηδὲ ταῦτ' οἰήση τι εἶναι, 👥 ώστ' οὐχὶ Φαυμάσαιμ' ἄν, εὶ καὶ λαβὼν οὐ δώσεις. 80. δρχων δὲ τῶν σῶν αὐτὸς ἀφήρησαι τὴν πίστιν τῶ πλήθει τῶν δρχων τῶν ἀλιγωρημένων, ὥστε καὶ όστις ωνείται παρά σου τὸ δίκαιον όμνύντος, οὐκ ἔχει

¹ ἐν οἶς ἦν οπ Mor 3 τοῦτ' scripsi τοῦτον libri edd 4 διατί PI | γεγένηται I 5 ἕν οπ Mor 6 σου Mor 10 δεντέρα αν scripsi δεντεραία libri Re qui δεντέρα coni δεντεραίαν Mor | ἀριστεῖα C ἀριστείαν Mor τὰ ἀριστεῖα coni Re 11 οὕπω rursus inc Par fol. 24 14 ὑποκρύψαντα Mor 15 οἷς I sed ι in ras m^2 ὡς A sed γρ οἷς in marg, Re | ἄλλος A sed γρ αλλως in marg αλλως CPar αλλους P cf. p. 76, 2 | δὲ Re 17 μέλλεις CPar Mor 18 αὐτῶ CPar Mor 19 οὐδέν (2) om Mor | μὴ δὲ APIPar | οἰησει I οἰησοιτο Par | τ ο οπ Par 21 ἀφαιρεῖ σε Par Mor

θαροείν, άλλ' έστιν έν φόβω μή τοῖς όμωμοσμένοις τὸ πέρας οὐκ ἀκολουθήση. ἔστιν οὖν κἀνταῦθα θέος μὴ τὸ μὲν καὶ αὐτὸς δοῦναι φύγης, λαβὼν δὲ καὶ ἔχων καταγελάσης.

81. | Εὶ δὲ δεῖ τι καὶ έτερον εἰπεῖν, ἀνθ' R III 183 ότου προσήκέ μοί τι παρ' αὐτοῦ γεγενήσθαι, τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφομένων, τὰ δὲ ἦν φλυαρία, πολλών μὲν ψιουσα πρό ταυτησί τῆς ἀρχῆς, πολλῶν δὲ ἐν αὐτῆ τῶν αἰκισομένων, ἀπὸ γὰρ δὴ τούτων ἤρχετο. οἶς έτιτοωσκόμην μεν τὰ ὧτα, φέρειν δε ἦν ἀνάγκη καί, 10 τὸ δεινότατον, καὶ ἐπαινεῖν. ὥστ' οὐδὲν ἔδει παρ' ήμων ετερον αίτειν πεποιημένων μοί τινων γάριτος άξίων. 82. τῷ δὲ εἰς ἡμᾶς ἀγαθὸν οὐδὲν οὕτε πρότερου ούθ' ύστερου, έπει και την δίκην αὐτήν, ἀφ' ής ήν αν ήμιν πριθείσης διαφυγείν ζημίαν άδιπον, οὔτε 15 είσηγαγεν ούτε έχρινεν δρών των αντιδίχων τό τε πλήθος τό τε σχήμα. δίκαιον μέν | γάρ είχον Β ΙΙΙ 184 οὐδέν, πολλοὶ δὲ ἦσαν. τὸ δ' εἶναι πολλοὺς νενοσηκυία μέν γ' άρχη φοβερόν, έρρωμένη δε ού. και αμα οὐδεὶς ἡν έμοῦ λόγος αὐτῷ πεπεισμένω λόγους ποιείν 20 καλούς.

¹⁴ cf. p. 98,10 sq. 20 cf. p. 73,1 sq.

¹ τοξς οὐκ Par Mor | ἀμοσμένοις C 2 ἀκολουθήσει A sed ει in ηι corr, I sed ει in η corr, Par Mor 5 δεῖ] δὴ I | ἀνθότου C 6 μοι τί APIPar 7 τα P 9 ἐκκεισομένων CAPI Re αἰκισαμένων Re Anim, quam coniecturam aeque atque lectiones codicum postea improbavit 12 ἡμῖν Par Mor 15 κριθεῖοι Mor | 15 et 16 οὖτ Re 16 ὁρῶν τῶν] ὁρώντων Par | ἀντιδίκων scripsi auctore Cobeto Coll. 258 ἀδίκων CAPI Re ἄδικον Par Mor 17 δίκαιον P sed ν in ras m² 18 πολλοί δὲ ἡσων cancellavit Mor | νενοσηκεῖα CAIPar Mor 19 γ²] γὰρ Par Mor | ἀρχή IPar sed ρχή abreptum, Mor

83. Τοιούτος εἰς ἡμᾶς ὁ γεννάδας οὖτος. ὅς, ὅτι μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ λυθείσης πεσόντες ἐκλαύσαμεν, ἀγανακτεῖ. ἔδει δέ, ὡς ἔοικεν, ἐπ' αὐτὴν ἐρχομένου τοῦτο πεπρᾶχθαι.

¹ cf. t. III 50,1

¹ δ_S scripsi $\delta \sigma \tau \iota_S$ libri edd 3 $\epsilon \varrho \chi o \mu \epsilon \nu o \nu$ Ro $\epsilon \varrho \chi \delta \mu \epsilon \nu o \nu$ libri Mor 4 $\pi \varrho \delta_S$ $\epsilon \delta \sigma \tau \delta \delta \delta \iota o \nu$ $\pi \epsilon \varrho l$ $\tau \delta \nu$ $\tau \iota \mu \delta \nu$ subscr PI sed in hoc $\tau \delta \nu$ $\tau \iota \mu \delta \nu$ add m^3

Oratio vel potius scriptio πρὸς ἀναξέντιον¹) data³), qua Libanius discipulum hortatur ne scholam ipsius ante institutionem absolutam deserat neve precibus patris a sophista Gazaeo³) vexati obsecutus ante tempus in patriam redeat, 'corporis' finibus circumscripta mansit. Parvus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi sex:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 359°. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 251, post quod unum folium excisum est quo continebantur verba εἰ καὶ — διὰ τῆς μνήμης (p. 113,17—118,17). Vide t. I p. 15 sq. et supra p. 51. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 161. Leo Allatius in margine eius lectiones codicis Barberini posuit. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

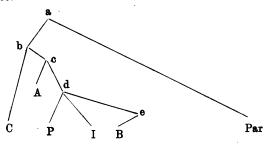
¹⁾ Haec est forma librorum et in titulo et in oratione ipsa p. 128, 7 — nam iniuria Bongiovannius p. 230 codicem Palatinum in titulo Abšérvior praebere contendit — neque est cur Reiskio in 'Animadversionibus' auctore eam cum forma Abšérvior quam Macarius Chrysocephalus in titulo praebet commutemus. Nam quamquam nusquam alibi exstare videtur, tamen analogia aliorum nominum satis fulcri habet.

²⁾ Temporis quidem certa indicia desiderantur, sed tum totus animi habitus qui in oratione apparet tum tractandi ratio virum potius aetatis robustae quam senem morosum auctorem indicare videntur.

⁸⁾ Cf. p. 125, 10 et 126, 8 sq.

- 4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 201. Locum folii 204 cepit folium 211. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 5. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 224. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
- 6. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 24°. Deest inscriptio. Vide t. I 53 sq. Contuli.

Quorum CAPIB prioris, Par alterius familiae est. Necessitudinis vinculum quo coniuncti sunt hoc tibi stemma ostendet:



Hic quoque prior familia alteri pretio praestat; nihilo minus sunt loci quibus *Par* lectionem genuinam ipsam aut partem eius servavit; cf. p. 116,5; 117,16; 118,12; 115,3¹).

Codex B e fonte manavit manum emendatricem experto, ut patefit e lectione έστιᾶν pro ἐστίν ἂν p. 114,8.

Macarius Chrysocephalus²) unum locum eumque forma ab interpolatione haud libera (cf. p. 111,6) excerpsit.

Oratio primum⁸) e codice *I* a Bongiovannio Venetiis anno 1754 p. 230—238 in lucem protracta est sed forma

¹⁾ Cf. supra p. 52 et 71.

²⁾ Cf. t. I p. 351; t. III p. 335.

³⁾ Reiskium p. 186 not. 13 lectionem envelopment Morello tribuentem calamus fefellit. Voluit scribere Venet. Morellus huius orationis e codice Romano id est Parisino apographum ab Allatio non accepit.

non solum mendosa, sed etiam parum integra, quoniam in illo codice folium 203 folio 211 atque hoc foliis 205 et 206 excipi eum fugerat. Desunt omnia inde a κάκεῖνον p. 118, 18 usque ad finem.

Cuius editionis vitia multa Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 572 — 580 divinando sanavit, plura ope codicis Augustani in editione ab uxore curata t. III p. 185 — 205, qua primum oratio integra prodiit. In hanc etiam 'Animadversiones' transierunt.

Nonnulla correxerunt Iacobsius in 'Lectionibus' 1) mense Octobri anni 1813 conscriptis et in Appendice ad Porsoni Adversaria (Lipsiae 1814) et Cobetus.

¹⁾ Cf. t. I p. 77.

LV.

ΠΡΟΣ ANAΞENTION.

- R III 185 1. Όρῶν σε πρὸς τὰς παρὰ τοῦ πατρός, ὧ φίλτατε, τεταραγμένον ἐπιστολὰς καὶ ἄμα τῶν ἐνταυθοῖ τινας αἰσθανόμενος ταὐτὰ ποιοῦντας τοἰς γράμμασιν ε οἶμαι δεῖν ποιεῖν ἀφ' ὧν ἔση βέλτιον βεβουλευμένος. ἴσως μὲν γὰρ ἔσται τι καὶ τῷ συμβούλῳ, πολὺ μέντοι τῷ πεισθέντι μεῖζον ἢ τῷ πεπεικότι τὸ κέρδος.
- 2. Τὰ μὲν οὖν ἀγγελλόμενα περὶ τὸν σὸν εἶναι
 R III 186 νυνὶ πατέρα διὰ | τὴν σὴν ὡς ἡμᾶς ὁδόν, τὰ
 10 μὲν ἔργοις, τὰ δὲ λόγοις, τῷ πάσχοντι λύπην οὐ
 μικρὰν ἔχοντα έκάτερα καὶ ἡμᾶς ἂν εἰκότως λυποίη.
 μὴ γάρ με ὑπολάβης ἐθίζειν σε τοῦ γεννήσαντος ὀλιγωρεῖν. ᾶ τε γὰρ οἱ νόμοι λέγουσιν οἶδα καὶ πρὸς

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

Par = Parisinus gr. 3016

¹ νη ante πρὸς C^2A in marg ξθ΄ C^2 λόγος κε΄ I λς rubr B πρὸς ἀναξέντιον om Par τοῦ πρὸς αὐξέντιον: λόγ. λη Macar Chrys fol. 92 cf. p. 107 not. 1 2 παρὰ om B 4 τινὰς αἰσθανόμενος τῶν ἐνταῦθα Par | ταῦτα IPar | ποιούντα B 6 τί I 7 πεποιημότι I Bong qui πεπεικότι coni 9 et 10 τα P

τοις ύπ' ανθρώπων κειμένοις τούτοις τον τῆς φύσεως ούκ άγνοω καί δτι μετά τούς θεούς τοῦτο τίμιον καί δτι τούτφ τὰ μέγιστα τῶν χρεῶν ὀφείλομεν καὶ οὐκ έλάττω γε ή πατρίσι καὶ ότι γείρων των θηρίων δ περί ταῦτα άμαρτάνων. πᾶν γὰρ ἀδίκημα τοῦδε με- 5 τριώτερον, καὶ πολεμίων ἐπιόντων δεῖ γονεῦσιν ἀμύνοντα δέχεσθαι μεθ' ήδονης πληγήν, ἀφ' ής ἔστιν άπελθόντα θαυμάζεσθαι καί, τό γε έπὶ τὴν δόξαν ἦκον, ζην τε άει και είναι. πατρός δε προδότη και κακφ περί τὰς τοιαύτας ἀμοιβὰς μήθ' δμωρόφιός ποτε γενοί- 10 μην μήτε δμοτράπεζος μήθ' έκων μήτ' άκων. 3. καλ ταύτα ούκ άλλφ παραινείν άμεινον ή έμαυτφ. δυοίν τε γαρ έπιδειξέοιν, της μέν περί τον πατέρα, της δέ περί την μητέρα, την μέν ύπο τοῦ ταχέως έκεινον άποθανείν άφηρέθην, την δε ού φαύλην οίμαι πεποι- 15 ησθαι, ώστε μοι καὶ μιμητάς γενέσθαι τινάς τῆς ούσης μοι δόξης ἐπὶ τοῦτο ἀγούσης.

4. Καὶ νῦν εἰ ἐπανήκων παύσεις μὲν τοῦ κακῶς | ποιείν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ἀνελὼν δὲ τὰ δυσ- R III 187 χερῆ λείον αὐθις καὶ ἀπράγμονα τῷ πατρὶ καταστή- 20 σεις τὸν βίον, σπεῦδε, μὴ μέλλε, πορεύου, καὶ τοῦτό

⁸ cf. t. I 272,11 10 cf. ad t. III 261,20. Plat. Leg. IX p. 868 E; Euthyphr. 4 B 14 cf. t. I 81,16; t. III 366,4 R

⁴ γ' Re | χείρων — 11 ἄπων praemisso titulo (vide ad p. 110,1) citat Macar | χείρω Par | παὶ αὐτῶν ante τῶν Macar 5 ταῦτα] γονέας Macar 6 πολεμίων γὰς ἐπιόντων Macar σεί] τὰ Par | πατράσιν Macar 7 ἐστιν libri Macar edd 8 τε Macar 10 ὁμορφωρίος Β ὁμορφωρίος Bong 11 μήτε (2) Β 13 γὰς om Par | ἐπιδείξεων CAP sed in hoc οι in φ corr m² ἐπιδείξεων IB Bong | τῆς (2) P sed ~ add m⁴ 14 τὴν (1) P sed ν in ras m² 16 μοι inser Par² 18 εἰ οm Par 20 ἀπόμονα Cobet Coll. 258 at cf. Dem. p. 150,8 βίον ἀσφαλῆ παὶ ἀπράγμονα καὶ ἀπίνδυνον

γε οὐα ἂν οἶμαι τὸν Ἑρμῆν οὐα ἐπαινέσαι εἰ δὲ τὸν μὲν τῦν ἐχθρὸν οὐδὲν ἂν μεταβάλοι οὐδ' εἴσεται χάριν ὧν αὐτὸς ἡνάγκασεν, οὐδὲν ἐκὰν ἔπραξας, ὰ ⟨δὲ⟩
μὴ βουλόμενος ἤξας, ἰσχυρότερα ποιήσεται, τί τὸ κέρδος
ετοῖς νῦν οὖσι δυσκόλοις προσθείναι τὴν περὶ τοὺς
λόγους ξημίαν; ὅτι μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἦκες,
αὐτὸς ῆκων ὡμολόγησας. οὐ γὰρ ὅπως ἴδοις τὴν πόλιν,
ἀφίξαι, ἀλλ' ἤν αἴτιον οἱ λόγοι. εἶναι δὲ ὁμοῦ παρ'
9 ἄλλοις καὶ τῶν τῆδε μετέχειν οὐχ οἶόν τε.

RIII 188 5. Άλλὰ μὴν οὐδεὶς ἐγγυητής, ὡς | ὁ δυσμενὴς ἐκείνος καὶ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἐκβαλεῖ μὲν ἐκ τῆς ψυχῆς τὴν ἀπέχθειαν, σπείσεται δὲ πρὸς τὸν λελυπηκότα, ἀντὶ δὲ τοῦ κακὰ παρέχειν τῶν εἴ τις ἐκ' αὐτὸν ἴοι συμμαχησόντων ἔσται. ἀλλὰ ἀνιάσει μὲν ἐκεῖνον 15 οἶσπερ νῦν ἢ καὶ ἔτι πλείοσι, προσθήσει δὲ σὲ τῷ πατρὶ νομίζων αὑτῷ δίκην ὀφείλεσθαι παρ' ἀμφοῖν, σοῦ μὲν τὴν τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιθυμῆσαι, τοῦ πατρὸς δὲ τὴν τοῦ συγκεχωρηκέναι. 6. καίτοι μὴ νόμιζε τὸν μὲν ἔμπειρον πραγμάτων ἐλαύνεσθαι καὶ πάσχειν κακῶς, πατέρα τὸν σόν, σὲ δ' ἂν τὴν ἐκείνου δύναμιν διαφυγεῖν, ἢν ἐκ τοῦ μόνος κατειληφέναι τὴν πόλιν

⁸ cf. t. II 41, 17 10 cf. p. 120, 1 sq. 12 cf. Dem. p. 237, 16

¹ οὐν (2) om Par 2 οἴσεται I Bong 3 οὐδὲ? | ῆνων coni Re | δὲ inserui "malim καὶ ᾶ "Re 4 ἡξας scripsi coll. t. IV 828, 35 R ῆξας CAPI edd εἶξας BPar an ἀφῖξαι? | τι Par 5 τοὺς om B 6 ἐπὶ τὸ scripsi e Par coll. Thuc. VII 50,3; Dinarch. I § 65 | ἡνες scripsi auctore Re ("malim aut ῆνως αυτ ἡνες ") coll. p. 116,4 ῆνεις libri edd 7 τὴν πόλιν ἰδης C 8 δέ μοι ὁμοῦ Par 11 ἐκβάλλει Par 12 πείσεται Par | ποὸς om Bong 14 ἀλλ CIB edd 15 ἐπὶ B 16 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 17 τοῦ om CABPar inser P^5 19 γραμμάτων Par

έχει. ἐὰν οὖν ἐξ αἰτίας ψευδοῦς ἐπιστήσας σοι συκοφάντην ἢ ὅλως ἀναρπάση ἢ δήση, πολλοὺς δὲ ἴσμεν πολλοῖς τοιαῦτα ἄρχοντας κεχαρισμένους, πότερον τῷ πατρὶ λελυκὼς ἔση συμφορὰς ἢ τῶν οὐσῶν ἐκείνῷ κεκοινωνηκώς; οἶδα δὲ ἔγωγέ τισι τὸν δεσμὸν ἐξ ἐπι- 6 βουλῆς ἐνεγκόντα θάνατον, ὃ σύ γε μηδ' ὄναρ πάθοις.

7. Έρεῖς, νὴ | Δία, χρηστὸς ἔσεσθαι περὶ αὐ- R III 189 τὸν καὶ δίκαιος καὶ ποιήσειν οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον. καὶ τίς ὅρκος οὕτως εἶναι δόξει φοβερός, ὅς τῆς ἀπιστίας ἐκείνου περιέσται; ἡγήσεται γὰρ ἀναβολὴν εἶναι τῆς 10 γνώμης τὸν ὅρκον, καιροῦ δὲ διδόντος πάλιν σε τὸν αὐτὸν ἔσεσθαι καὶ τῶν αὐτῶν ἀντιλήψεσθαι διατριβῶν καὶ λόγων. οὐκοῦν μισήσει μὲν ταῦτα λογιζόμενος, μισοῦντα δὲ ἔξει σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ μισούμενον. 8. οὕτω δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔχοντας ἕν ποιμαίνειν ποί- 15 μνιον καὶ χαίρειν μὲν τοῖς ἀλλήλων κακοῖς, προσποιείσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς, εὶ καὶ μὴ 'κείνῷ δεινόν, σοί γ' ἀν εἴη βελτίστῷ γε ὄντι καὶ δικαίῷ καὶ ὡς ἀληθῶς ἐλευθέρῷ. ξῆν γὰρ ἀνάγκη σὺν ἀηδία γε καὶ

¹ οὖν in marg $A^2 \mid \psi ε \dot{v} \delta o v \varsigma$ CAPI sed in hoc in $\psi ε v \delta o \tilde{v} \varsigma$ corr m^3 2 ὅλως ἀναφπάση] "malim σ' interponi" Re ὁδῷ σε ἀναφπάση ("in via te arripiat") Iacobs Lectt. 206 | δῆσαι Par 3 ἄρχονσι B 4 ἔση εκ ἴη corr $I^3 \mid σνμφοφὰς <math>P$ sed ' e · corr m^2 5 δ' Re 6 ἐπενεγκύντα Bong | μὴ δ ΑΡΙΒΡαν | πάθης C 8 τοιοῦτο I sed post o ras 1 litt, Bong 9 ὅρκοσ P sed " in ras $m^4 \mid$ οῦτως om Re | δόξη C 10 τῆς γνώμης τὸν ὅρκον καιροῦ in ras P^2 12 καὶ διατριβῶν καὶ B 13 καὶ λόγων in ras I^2 14 ὑπ' αὐτοῦ P sed ὑ]φ' ἑ[αντ]οῦ in marg m^3 , I sed π in ras m^2 , Bong ὑφ' ἑαντοῦ CA sed in hoc γρ ὑπ' αὐτοῦ in marg, BPar Re 17 ἀγαθοῖς des fol. 251 in A post quod unum folium excisum est quo continebantur quae sequuntur usque ad p. 118,17 διὰ τῆς μνήμης | 'κείνω P sed ' eras 18 τε B 19 ἀνάγκης σὸν] ἀνάγκης ἡν $C \mid γ$ ε P sed in τε corr m^2 , I sed e τε ras corr τε reliqui libri.

τῶ μογθηρον έαυτον ὑπολαμβάνειν καὶ τῷ κατεγνω-R III 190 κέναι μεν ών ποιείς, | φυγείν δε αὐτὰ μη δύνασθαι. 9. δριεί δε ύμιν οὐ τὰ χωρία τῶν λόγων τὰς δμιλίας οὐδὲ λουτρά τε καὶ έργαστήρια καὶ αἱ τῶν 5 άργόντων δδοί γωρούντων τε άλλοσε και έπανεργομένων. άλλα καλεί μεν κάπι τράπεζαν έκεινος, πολλοί δε οί τοῦτο ποιοῦντες καιροί και άνευ νε τῶν καιρῶν R III 191 πολλάκις δ τρόπος. πολλοίς γε ήδιον έστιᾶν | ή τισιν έστιασθαι. τί οὖν τότε ποιήσεις; τὸ μὲν γὰρ 10 ούχ ύπακούειν χαλεπὸν ἂν είη ποιοῦντος, τὸ δ' ὑπακούειν αναισθήτου τε καὶ οὐ βουλομένου τὰ πεπραγμένα είδεναι και δυ και γράψαιτ' άν τις του πατέρα τε λέγων και οία ήδικημένος οία ποιούντα τὸν παιδα δρά τὸν έαυτοῦ. 10. καὶ μὴν εὶ μὲν ἐκείνου προ-15 απέλθοις, άλγῶν ἂν ἀποθνήσκοις οὐ τυχὰν ὧν ἐπιθυμείς εί δε έκδέξαιο τεθνεώτος αὐτοῦ την ἀργήν. R. III 192 ζητών ἃ λαβείν ἐκωλύθης | αύτὸν ἂν κατεσθίοις.

¹⁰ cf. p. 40, 20. Xen. Anab. II 6, 11 et 12 17 cf. t. III 78, 8

¹ σεαντὸν P sed σε in ras m⁴, B cf. l 17 2 ποιεῖς P sed ει in ras m² | αὐτὸ Par 4 τε inserui e libris om edd 6 κάπλ scripsi έπλ libri edd | πολλολ δὲ P sed ολ δὲ in ras 2 litt m³ 8 ἦδίων Par ἢδιστον coni Iacobs Lectt. 206 | ἐστιᾶν τεροsui e B cum Cobeto Mnem. N. S. II 407 (Coll. 258) ἐστιν (ἔστιν Ι) ἄν libri edd | ἢ τισιν Par ἄν ἢ τισι coni Re ἐναντίοις Iacobs 9 ἐστιᾶσθαι scripsi cum Cobeto αλτιᾶσθαι libri edd σννεστιᾶσθαι coni Re et Iacobs 10 "απτε ποιοῦντος videtur aliquid deesse, e. c. ἀπάνθρωπα vel tale quid" Re Anim, sed "malim omisso ποιοῦντος legi χαλεποῦ" in edit. at cf. p. 40, 20 12 καλ γράψαιτ' ἄν] καλ γράψαιταν CI καταμέμψαιτ' ἄν Iacobs Lectt. 207. Adv. Pors. 305 13 τε λέγων] ἐλεῶν Iacobs et Cobet Coll. 258 et Misc. 157 καλ del Cobet 14 προαπέλθοις scripsi e PBPar προαπέλθης CI edd 16 δ' Re | ἐκλέξαιο Par 17 σαντὸν P sed σ antepos m⁵ et spir supra α eras, B αὐτὸν C | κατεσθίης C

- 11. Ό πατήρ γὰρ ἀδικεῖται παρὰ τοῦ κριθέντος ὑπὸ σοῦ μὴ σπουδαίου διδάσκειν.
 πόσοι δὲ ἄλλοι πατέρες ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, έξωργισμένων τῶν διδασκόντων ὑβρίσθαι λεγόντων, χωρούντων δὲ ἐπὶ τὰς τιμωρίας τῶν παρόντων οὐκ ἐχόν- s
 των τοὺς ἀπηρκότας λαβεῖν; οὐχ αἱ μητέρες τεθνεώτων
 τῶν πατέρων εἰλκύσθησαν εἰς ἀγορὰν ἀήθεις οὖσαι
 τοῦ πράγματος καὶ κλύδωνί τε καὶ χεροὶ στρατιωτῶν
 παρεδόθησαν; οἶς δὲ οὐδέτερον, οὕτε πατέρες οὕτε
 μητέρες, ἐπὶ τε τοὺς οἰκέτας καὶ τοὺς ἀγροὺς ἦκον 10
 τοὺς αὐτῶν καὶ οἶς τούτων ἔμελεν ἄγχοντες καὶ ἀποπνίγοντες ἀναγκάζοντες τῶν ἄλλοσε δεσποτῶν πεπορευμένων καταβοᾶν.
- 12. Είδον δὲ ἔγωγέ τινας | δρασμῷ μὲν ἐπί R III 193 τοῖς λόγοις χρησαμένους ἐν ἀγνοία γονέων τοῦτο πε- 15 ποιηκότας, οὐ μὴν ὀνήσαντάς γε τοὺς γονέας τῷ μαθεῖν οὐδὲ ἀπηλλαχότας παρὰ τοῦτο τῶν παρὰ τῶν σοφιστῶν αὐτοῖς κακῶν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐμάνθανον, οἱ δὲ ἐπολεμοῦντο. καὶ οὐδένα τούτων οὐδὲν πρὶν ἢ προσήκειν ἐπανήγαγεν. οὕτε γὰρ οἱ πατέρες τοιαύτας κλήσεις 20 ἐκάλουν οὕθ' αὐτόν τις τῶν νέων τοιαῦτα ἠδίκησεν,

¹ γὰρ reposui e libris sed in δὲ corr I^s δὲ edd | παρὰ e περὶ corr I^s 2 num σπουδαίως? | διδάσκειν; PI sed in hoc; in ras m² 3 post αὐτῆς 5-6 litr ras I | ἐξωργισμένων reposui e Par ἐξοργιζομένων reliqui libri edd 4 χωρούντων - 5 παρόντων om C 5 δὲ reposui e BPar om in ras 2—3 litt PI τ' edd 6 ἀπηρτηκότας Par | post μητέρες ras 2—3 litt (τῶν?) PI | τεθνεώτων τῶν] τῶν τεθνεώτων CPar 7 τῶν inser P^2 9 δὲ] οὐδὲ Par | οὐδ' ἔτερον B 11 αὐτῶν C Re | ἔμελλεν CPar 14 ἐγώ B 16 ὀνήσαντές C | μαθεῖν scripsi λαθεῖν libri edd cf. l 18; p. 116, 6; 117, 16 17 τῶν (1)] τὸ Par 18 αὐτοῖς inserui e CPIB αὐτοὺς Par om edd | κακὸν Par | ἐλάνθανον Iacobs Lectt. 207 19 προσήκειν scripsi coll. p. 56, 18 προσήκεν libri edd 21 οὐτὶ

άλλ' οἱ μὲν ἐν τοῖς αὐτῶν καμάτοις παρεῖχον τοῖς ἐξ έαυτῶν κτᾶσθαι λόγους, οἱ δὲ οὐκ ἐποίουν κακῶς ρίπτοῦντες ἢ διώκοντες ἦκον. 13. ἐνοχλεῖται νῦν ὁ σὸς πατήρ; καινὸν οὐδέν. ἔξη μένων αὐτὸς τῶν Β ΙΙΙ 194 λόγων; καὶ τοῦτο | τῶν εἰωθότων. ἢ δείξόν μοι ε παίδας ἐκ μέσου τοῦ μανθάνειν ἀνασπωμένους, ἔπειτα ἐλθόντας οἴκαδε παρεστηκότας τοῖς φύσασιν ἀτιμία μόνη τὴν βοήθειαν πορίζοντας. τί γὰρ ἄν καὶ προσετίθεσαν; ἀλλ' οὕτε Ῥώμη ταῦτα ἐπείδεν οὕτε τῶν 10 αὐτοχθόνων ἡ πόλις οὕθ' ἡ τέρπειν πεφυκυῖα Βηρυτὸς οὕθ' ἢ τὰς ἀρχὰς Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου δέδωκεν ἡ, εἰ βούλει γε, ὁ τοῦ Διός.

14. Ὁ τοίνυν οὐδ' ἐνθάδε ἴσμεν γεγονὸς ἀπὸ τοιαύτης προφάσεως, ἐπ' ὀρφανία γε τινες τοῦτ' ἐποίησαν, 15 μᾶλλον δὲ οἱ ταῖς ὀρφανίαις εἰς ὁρφυμίαν χρησάμενοι. R III 195 οἶς | γὰρ αὖ ἔρως παιδείας, τὰ μὲν ἀφεῖσαν ἐπιτρόποις καὶ νόμοις, αὐτοὶ δὲ ἔπινον, οἶα δὴ τῶν Μουσῶν αἱ πηγαί. σοὶ δ' ὁ πατήρ, εἰ καὶ ἀνθρώπφ δυσχερεῖ συμπέπλεκται, ἀλλὰ ζῆ γε καὶ φωνὴν ἔγει καὶ

¹⁰ Athenae; cf. Isocr. Pan. § 24 sq.; Pac. § 49; Panath. § 124; Dem. p. 424,30; 1370,14; 1390,13. Harpocr. s. v. αὐτόςθονες

¹ αὐτῶν scripsi ἄλλων libri edd | τοὺς Par 2 δ' Re
4 πατής· Par | ἔξη μένων scripsi auctore Re coll. t. I 191,13
ἔξω μένων CPIB edd sed ἔσω τῶν λόγων δὲ μένων coni Bong
p. 265 ἔξημμένων Par 5 λόγων. Par 6 ἀνασπωμένους
scripsi e B coll. t. II 247, 6 ἀναπτυμένους reliqui libri edd
quod ut aoristum defendit Cobetus Misc. 147 8 ποςίζοντας
scripsi ὁρίζοντας libri edd | προσέθεσαν C 9 ταῦτ' Re
11 οἱ Par 13 δ P sed ' add m⁴ | τοίνυν om Par | ἔνθάδε
τοῦτο ἴσμεν Par | ἴσμεν P sed ἴ in ras m⁴ 14 τοῦτο C
15 δ' Re 16 τὰ om Par τα P 17 δ' Re\παςεῖγον vel
simile verbum post δὴ inserendum videtur 18 δὲ Re

φθέγγεται καὶ οὐκ ἀκούει τι μᾶλλον τῶν ἀηδεστέρων ἢ λέγει. ἰσως δ' ἄν τι καὶ παιόμενος ποιοῖ παραπλήσιον πύκταις ἐκείνοις οῖ τῷ δύνασθαι πληττόμενοι φέρειν τοὺς πλήττοντας ἀπειπεῖν ἠνάγκασαν. καὶ μὴν εἰ μὲν πλουτεῖτε, κατὰ τοῦτ' ἄν ἀντέχοιτε εἰ δ' ὀλίγα τὰ ὄντα ὑμῖν, οὐδὲν ἄν ὑμῖν ἐν ταῖς προσβολαῖς ἀπολλύοιτο μέγα.

15. Τη μητρί τημη συμμάχων μὲν ἔδει ποτέ, ἐβοήθει δὲ οὐδείς. ἀπεδήμουν δὲ αὐτός, ἐν οἶς δὲ ἦν, ἤκουον. ἀλλ' ὅμως οὕτε ἀνεκαλούμην οὕτε ἄκλητος 10 ἀνιστάμην. οὐδετέρω γὰρ τοῦτ' ἐφαίνετο πρέπειν. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς οὐσίας ὑπέρρει καὶ τῶν πωλούντων ἦν ἀγρούς, πολλὴν γῆν ἀπὸ πολλῶν ἐργαζομένην. ὅμως δὲ ἦν οὖπερ ἦν, νομίζων οὐ τὸ τὴν ἐν τῆ μάχη τάξιν λιπεῖν εἶναι μόνον κακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν τοῦ 15 μανθάνειν, εἶτε τις ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἶη ταχθείς εἶτε αὐτὸς ὑφ' ἐαυτοῦ. πρὸς μὲν | οὖν τὰς ἀγγελίας R III 196 ἔκυπτον εἰς γῆν ἀπὸ λύπης καὶ τῆς λύπης μὲν οὐ περιήειν ζητῶν φάρμακον, ἀλλ' εἶχον ἐγγὸς ἐπ' αὐτῶν τῶν χειρῶν αὐτὰ τὰ βιβλία, καὶ τῶν ἐξιόντων ἀγρῶν 20 ἃ παρὰ τούτων ἦν ἀντιλαβεῖν ἐφαίνετό μοι καλλίω καὶ τιμιώτερα.

⁹ cf t.I 95,13 sq. 17 cf.t.I 96,2 21 cf.t.II 67,9; t.I 107,5

¹ τί Β 2 λέγειν Par | ποιεί BPar edd 4 ἡνάγκασεν P sed εν corr in ας m³, hoc in αν m⁵ 5 ὅλωλε Par 7 ἀπολλύοιτο Re ἀπολαύοιτο libri Bong 8 τἡμῆ scripsi e P sed ' in ras m⁵ τῆ μῆ CI sed in hoc ' ante μ pos m³ τῆ 'μῆ BPar 'μῆ Bong τῆ ἐμῆ Re 9 ἡν om Par 10 οὕτ' (bis) Re | ἀνεκαλούμην Re ἐνεκαλούμην libri edd 12 ὁπέρρει P sed ὁ in ras m² ἀπέρρει Par 13 ἡν scripsi ἡμεν CPB et coni Bong ἡ μὲν I edd εἰ μεν Par cf. t I 95, 14 15 τὸ om B 16 τοῦ inserui e Par om reliqui libri edd 18 καλ om Par | οῦ περιήειν om in lac 8 litt Par 21 μοι inser Por sed γ πον καλούς πραγού περιήειν om in lac 8 litt Par 21 μοι inser Por γ πον καλούς προς καλούς καλούς που γ πον καλούς καλούς

- 16. Άλλ' οὐδὲ Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς ἐν τῆ τῶν ἐπιτρόπων ἀδικία καὶ ταῖς κλοπαῖς καὶ ταῖς ἁρπαγαῖς τῆ μητρὶ παρεστηκὸς ἐθρήνει, ἀλλὰ καίτοι νοσήμασι τῶν περὶ τοὺς λόγους ἰδρώτων εἰργόμενος ὅμως ἡν ὁν τοῖς πόνοις, ἀφ' ὧν ἔμελλεν εἰς ἄνδρας ἡκων δείξειν Ἀφόβφ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς οὐκ ἀκίνδυνα ἐτρύφων.
- 17. Πόσα μὲν ἤκουεν 'Ορέστης ἐν Φωκεῦσι τρεφόμενος περὶ τῶν ἐν Μυκήναις Αἰγίσθιο τολμωμένων,
 10 δς οὕτω γήμας κακῶς οὐδὲ τὰς θυγατέρας εἰα τοῦ
 μετὰ Τροίαν ἐν δείπνω πεσόντος ἀναπνεῖν, ἀλλ' ὅμως
 ἀνέμενε τῆς καθόδου τὸν καιρόν. εἰ δὲ προηπείχθη,
 τὸν μὲν βουλόμενον δίκην λαβεῖν ἐδείκνυεν ἄν, τούτου δὲ οὐδὲν ἄν εἴχε πλέον.
 - 18. Άναμιμνήσκου δὲ καὶ τοῦ μετὰ λύτοων ἐπὶ τὸν νεκρὸν τὸν Εκτορος ἡκοντος. ὁ τοίνυν Πρίαμος ἄγων εἰς ἔλεον Αχιλλέα διὰ τῆς μνήμης τοῦ Πηλέως καὶ τῶν λόγων ταύτην ἀρχὴν ποιησάμενος κάκεῖνον

³ cf. Lib. vit. Dem. § 2 p. 2,19 6 Lib. vit. Dem. § 3 p. 3,6 9 cf. t. II 219,9 10 cf. t. III 396,10 12 cf. Soph. El. 169. 305. 1154 | cf. t. IV 150,8 R 14 cf. Isocr. p. 315 d 17 sq. Π. ω 486 sq.

³ καίτοι] καὶ τοῖς Β 4 εἰργόμενος I Bong cf. p. 40,8 6 ἀρόβω scripsi e P sed ι subscr in ras m⁴ cum Cobeto Coll. 258 ἀφόβως reliqui libri edd | ἀκίνδυνον C 9 παρὰ C | τετολμημένων Par 11 τροίας C | ἀναπνεῖν P sed ει in ras m², ν in ras m² 12 ἀνέμενε scripsi e Par ἀνέμεινε reliqui libri edd 13 ἐδείκνυεν ἄν εκ ἐδείκνυεν corr Par² | τούτον P sed ον in ras m², I sed ον εκ ω corr m² τούτω C τούτε Par 14 οὐδ² ἄν Β 15 ἀναμιμνήσκω C 16 τὸν (2)] τοῦ Par 17 τοῦ πηλέως rursus inc fol. 252 in A 18 ποιησάμενος des fol. 203 in I et Bong, κἀκεῖνον inc fol. 211 in I\κάκείνων Par num ἐκεῖνον?

έφη βαρυτάτων πειοᾶσθαι των περιχώρων. και οὐκ άντείπεν Αγιλλεύς άκούων τούτω τω μέρει των λόγων, ώς ἄν τις είδώς, ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο τὸν πόλεμον καὶ τὰ τοῦ πολέμου πράγματα άφεις καθελκύσας τὰς ναῦς ἦκεν είς Φθίαν κουφό- 6 τερου τῷ Πηλεῖ ποιήσων τὸν βίου, ἀλλὰ τοὺς μὲν έμίσει, των δε ούκ ἀφίστατο. 19. | οίμαι δ' έν Β. Η 197 οίς Πηλεύς, καὶ πολλούς έτέρους είναι συγγενείς των τη Τροία προσεδρευσάντων, μάρτυς δε ίκανὸς τῶν τοιούτων κακών δ Θουκυδίδης λέγων. ή τε γάρ άνα-10 γώρησις των Έλλήνων έξ Ίλίου χρονία γενομένη πολλά ένεόχμωσεν, ώστε μή είναι τοις έπανήπουσιν ήσυχίαν εύρειν. άλλ' ούτε των άλλων ούδεις τῶν οἰκοι φροντίζειν μᾶλλον ήξίωσεν οὐθ' ὧ τοσαύτη πρόφασις άποπλεῖν ύπῆν τὰ περί τὸ γέρας καὶ τὴν 15 ύβριν. ό δε οὐδε τῶν όμωμοκότων εἶς ἦν. ἔτι τοίνυν οί μεν έμενον έν τῷ πολεμείν, ὅπως εἶς τὴν αύτοῦ νυναϊκα κομίσαιτο. μόνος γὰο δ Μενέλαος ήδίκητο καὶ σῶμα εν ήρπαστο, ή Ελένη. σὸ δὲ οὐκ άλλφ πονήσεις, άλλὰ σὸν τοῦτο ἔστιν. ὥσπερ ἐκείνος ἐκεί- 20 νην, ούτως αὐτὸς τοῦθ' έξεις.

⁵ Il. α 169 10 Thuc. I 12 15 Il. α 185. 203 16 Eur. Iph. A. 58. 78 18 Il. α 159

¹ βαρυτάτων scripsi βαρυτέρων libri Re 3 διατοῦτο PIBPar 6 τῆ πόλει ποιῆσαν Par 7 οἶμαι scripsi coll. p. 127,3 οἰδ' οἰδ' libri (οἰδ' οἰδ' B οῖδ' οὐδ' Par) Re οἴου δὲ Cobet Coll. 259 8 ἐταίρους I 12 ἐνεώχμωσεν AIPar Re | ἄστε scripsi auctor Re coll. Thuc. l. ἄστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι ἔτι τε B ἔτι reliqui libri sed τε add P^2I^2 , Re 15 ὁπῆν τὰ scripsi (Mus. Rhen. XXXII 95) cum Cobeto Coll. 259 coll. Dem. p. 801, 25 ὑπήντα libri Re 17 εἰς om Par \αὸτοῦ CI 19 ἄλλω C 20 "malim καὶ ἄσπες" Re

20. Έδεικυυον μέν οὖν ἄνω που τῶν ἀμηχάνων ον τω σοφιστή προς ύμας έπὶ τοῖς πεπραγμένοις γενέσθαι ποτ' αν φιλίαν, δωμεν δε πολλήν και μεγάλην καὶ οΐαν ταις υμνουμέναις παραβάλλεσθαι γενήσεσθαι. τ ύμεῖς δὲ μὴ τοῦτο λογίζεσθε μόνον, άλλὰ καὶ τὴν R III 198 έντεῦθεν έσομένην ζημίαν. ἢ θησαυροῦ μὲν | κωλυόμενοι τυχείν οὐ πράως οἰστὸν ἡγεῖσθε, λόγων δὲ κωλυόμενοι τυχείν πράως άξιώσετε φέρειν; 21. καίτοι τί τοσοῦτον ὁ Μίδας ὁπόσον ὁ Δημοσθένης; τί τοσ-10 οῦτον δ Κινύρας δπόσον Ισοκράτης; τί τοσοῦτον δ Λυδὸς ὁπόσον ὁ Λυσίας; τίς έγγὸς τῶν Άθηνῶν θήσεται τὰς Αίγυπτίας Θήβας; τίς ἴσον κοινεῖ τὸν έκατέρας πλοῦτον, χρήματα καὶ σοφίαν; οὖτος γὰρ δὴ τῶν Ἀθηνῶν ὁ πλοῦτός ἐστι. φέρ' εί σοῦ τις δεῦρο 16 βαδίζοντος λαβόμενος ήρετο σύ δὲ δὴ τί μαθών ταύτην ποιή την όδον και διά τι των παρόντων άμελῶν τὰ ἀπόντα ζητεῖς; οὐκ εἰς μέτρον ἂν έκατέρων καταστάς πλέον αν έπειρω τι δεικνύειν έν

¹ cf. p. 120,1 sq. 11 Her. I 80,4 cf. p. 38,19; t. I 531,8; t. II 268,12; 540,17; 548,2

³ δῶμεν scripsi coll. t. III 361,19; t. III 213,7 R ἐῶμεν libri Re Φῶμεν Cobet 4 παραβάλλεσθαι scripsi coll. t. I 534,9 παραβαλέσθαι libri Re 7 πράως PIB ραδίως coni FW Schmidt Verisimilia (Neu-Strelitz 1886) p. 16, sed πράως postmodo (p. 22) tuetur coll. Plut. Mor. p. 787 c | οἰστὸν scripsi τοῦν ὰν libri Re qui δεῖν φέρειν excidisse coni | ἡγεῖσθε] ἄν ἡνέγκατε Cobet ἄν ἡνείχεσθε Schmidt 8 καλνόμενοι τυχεῖν cancellaverunt Cobet et Schmidt at cf. p. 32,3 | πράως PIB 10 δ — τοσοῦτον in marg I^2 | δ Σωκράτης Par 11 άθηναίων Par 12 ἴσον κρινεῖ τὸν] ἢ συγκρίνει τὰς Par 13 οῦτω Par 14 πλοῦτος ἐστι scripsi πλοῦτος εἰ libri Re adnotans: "locum hunc non intelligo" | φέρ' εἰ σοῦ scripsi auctore Cobeto (φέρ' εἶ σοῦ) Μποπ. N. Š. II 407 (Coll. 259) φέρεις οὖτος libri Re 16 παθών Cobet 16 ποιεί Cobet διατί PIB 18 τί ΑΡΙ

τοις δευτέροις; 22. έγωγε ἡρούμην ἄν πρᾶγμα δὴ πωλήσαι πᾶν τῆς τοιαύτης οὐσίας ἢ λαμπροτέρους ποιεί τοὺς ἔχοντας οὐ μόνον τῶν ἐν λειτουργίαις δειξάντων αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν μάχαις καὶ πολέμοις καὶ στρατηγίαις. τίς γὰρ ἀριστεύς, τίς ἡγεμὼν στρα- τεύματος οὐκ ἐλάττων ῥήτορος περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης λέγοντος ἐν ἐκκλησίαις ἄγοντος ἐφ' ἑκάτερον, δπότε βέλτιον;

23. Τάλλα | τοίνυν ἀφεὶς ἐξετάσω τὸν ὁπτορι- R III 199 κῆς διδάσκαλον. καὶ τὴν μὲν πρόσοδον ἐῶ τὴν ὑπὸ 10 τῶν ἐν ταῖς ῶραις περὶ γῆν νοσημάτων ἐμποδιζομένην, ἀλλὰ τὸ ἄρχειν εὐγενοῦς νεότητος πόσον τι; τὸ δὲ περὶ τοὺς λόγους ἐπιδιδοῦσαν ὁρᾶν; τὸ δὲ χωροῦσαν ἐπὶ βίων ὁδούς; τιμὰς δὲ τὰς παρὰ τούτων, τὰς παρὰ τῶν πατέρων, τὰς παρὰ τῶν πολιτῶν, τὰς παρὰ τῶν ξένων; 15 οὐτοι καὶ τοῖς ἄρχουσιν αἰδέσιμοι τοῖς τε ἐλάττοσι τοῖς τε μείζοσι, κὰν αὐτοὺς τοὺς ἐν βασιλεία λέγης. 24. λέγω δὲ αἰδεσίμους τοὺς κεκλημένους τε καὶ ὄντας, οὐ κατ' ἔρωτα καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἀφῖξαι. ὡς ὅστις ὄνος ἐστὶ λεοντῆ κεκαλυμμένος, ἀθλιώτερος ἐν ἐλέγχφ καὶ 20 γέλωτι ζῶν ἢ εἰ σιγᾶν ἐγνώκει καὶ ποιεῖσθαι τὸν βίον ἀπὸ τοῦ λίθους τοῖς οἰκοδομοῦσι φέρειν ἤ τινος ἑτέρας

¹¹ cf. t. p. 79, 16 sq. 20 cf. t. II 245, 5. Aesop. fab. 338

¹ ἔγωγε ἡρούμην ἄν scripsi ἔγωγε ἡγοῦμαι libri Re ἔγωγ' ἄν ἡρούμην Iacobs Lectt. $207 \mid \pi ρ$ αῖγμα] ἄπαντα Iacobs $2 \pi ρ$ ω-Μησαι om in lac 4 litt $B \mid π$ αῖν scripsi ἄν libri sed om in lac 2 litt B, Re άντι Iacobs $\mid οὐσίας ἢ$ scripsi auctore Iacobsi αἰτίας δ libri Re 4 αὐτοὺς Pαr 5 ante ἡγεμῶν ras 1 litt P 6 ἔλαττον Pαr 8 ὁποτέρωσε? 9 ταλλα A 12 τία Pαr sed σ eras τι $Re \mid δ ὴ B$ 14 τῶν inser Re om libri 15 τῶν (1) om C 16 τοῖς τε -19 κατ' Ε inser Pαr 18 και om C 19 οὐ Pαr 20 λέοντι Pαr

τοιαύτης ταλαιπωρίας. τοὺς μέν γε κἂν έλεήσαι τις, τοις δὲ οὐκ ἂν συγγνοίη, οὐδὲ γὰρ τῷ Φαέθοντι, ῷ βέλτιον ἦν μὴ πεπεικέναι τὸν πατέρα μηδὲ χάριν εἰληφέναι τοιαύτην ἦς τὸ πέρας ἐκκεσόντα κείσθαι τὸν τὴνίοχον.

25. Άλλ ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι οὐδὲν φαιδρότερον ἐν θεάτρφ σοφιστοῦ τὰ πρέποντα κινουμένου τε καὶ σχηματιζομένου, ὅτε δὴ καὶ τοῖς κρατοῦσιν αὐτοῖς ἐκεῖνον ἐκέρχεται μᾶλλον ἢ σφᾶς αὐτοὺς εὐδαιμονίζειν, 10 ὡς αὐτοῖς μὲν ἐν τοῖς ἐτέρων σώμασι τῆς ἰσχύος, τῷ σοφιστῆ δὲ ἐν τῆ ψυχῆ κειμένης. 26. διὰ τοῦτο πατρὸς ἀν ἀκούσαις λέγοντος, ὡς ὑπὲρ τοῦ τῷ παιδὶ τοῦτο ἐγγενέσθαι τὸ κτῆμα πάντα ἀν ἡδέως τὰ ὄντα εἰσενέγκαι, κὰν εἴ τί ποθεν ἔτερον γένοιτο. τό τε γὰρ R III 200 ἀντὶ τούτων ἐσόμενον εἶναι πολὺ κάλλιον | δύνα-16 σθαί τε ἀντὶ τῶν προειμένων ἀντεισενεγκεῖν ἴσα, ἔστι δὲ οὖ καὶ πλείω. καὶ τεθναίη δ' ἀν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦδε πατὴρ ἥδιον τῷ τῆς φύσεως δικαίφ προστιθεμένων τῶν ἀπὸ τῶν λόγων. 27. σκόπει τοίνυν πηλί-

² cf. t. II 218, 2; 316, 1 6 cf. Dem. p. 281, 26 8 cf. p. 40, 6; t. III 238, 2 R

¹ τοὺς P sed ' e ' corr m³ | ἐλεῆσαι τἰς Par 2 τοις P | ὅ P sed " et ι subscr m' et supra ὡ ras 3 μὴ δὲ APIBPar 8 ὅν γε Iacobs Lectt. 207. Not. crit in Apol. Socr. 5. App. Pors. Adv. 289 | κροτοῦσιν Β | αὐτοῖς reposui e CAPI αὐτοῖς Β αὐτοῖν Par αὐτοῖν Re adnotans: "non video quorsum redeat ἀγῶνας Iacobs 9 ἐκεῖνον scripsi auctore Re ἐκεῖνονς libri Re 10 ἑτέρων P sed ' in ras m² et inter ε et τ ras 2 litt "poterat abesse" Re 11 δ' Re | διατοῦτο PIB 14 "malim προσγένοιτο" Re quod probat Cobetus Coll. 259. Misc. 158 | τότε ΙΡα 16 προειρημένων CIB sed in hoc ρη inser m², Par | είσενεγκεῖν Β | ἴσα in ἴσα corr Β 17 δὲ des fol. 211, οδ inc fol. 205 in I | οὐ Par 18 ἡδίων Par

κου πηλίκου καταθήσεις τὸν μισθόν, χάριτος ἀνονήτου δόξαν ἀθάνατον. εἰ δὲ καὶ τῆς οἰκείας τοῦτ' ἔφερε τῷ πατρί σου χρόνον τινὰ στέρησιν, οὐκ ἂν εὐ φρονεὶν ἐδόκει παρ' ἐτέροις μετοικῶν τοῦτον τὸν χρόνον ἢ σοὶ φθονῶν τοσαύτης δυνάμεως; πόνον ἔχει τὸ ε πρᾶγμα αὐτῷ. τί δ' οὐ τῶν καλῶν τοιοῦτον; τοῦτο καὶ ἀθλητὴν στεφανοῖ καὶ στρατιώτην, τοῦτο καὶ κυβερνήτη παρέχει διασῶσαι τὸ σκάφος, τοῦτο καὶ ἰατρῷ τὸν νόσῷ δαπανώμενον, τοῦτο καὶ γεωργῷ τὰ διὰ τῆς γῆς. λόγος δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ταύτην τῶν 10 ἀγαθῶν ζητεῖν παρὰ τῶν ἀνθρώπων τιμήν, ἀντ' ἀργυρίου καὶ γρυσίου τοὺς πόνους.

28. Παίδας ήδη μοί τις έαυτοῦ παραδούς ξένος σὐκ ἀνέστρεφεν, ἀλλ' εἰσιὼν ἐκαθέζετο καὶ παιδαγωγὸς σὐδαμοῦ τῶν παίδων ἐφαίνετο. ἐρομένου δή μου ποῦ 15 δ' οὖτος καὶ τίς; οὐ γὰρ δὴ δώσεις, ἔφην, ταύτην τοῖς υἱέσι τὴν ἐλευθερίαν, αὐτὸν ἔφησεν εἶναι τῶν αὐτοῦ τὸν παιδαγωγόν. καὶ οὕτως ἐποίησε καὶ τοὺτο | οὐκ ἐν ὀλίγοις ἔτεσιν. οὖ πραττο- R III 201 μένου τῶν οἴκοι δήπουθεν ἡμέλει καὶ τοἰς μοχθηρο- 20 τέροις τῶν οἰκετῶν ὑπῆρχεν ἄδεια κακουργείν. καὶ

⁵ cf. ad t. III 464,13 10 Epicharm. fr. 287 (ed. Kaibel) apud Xenophontem Mem. II 1,20

¹ ἀνονήτου P sed νή in ras m^3 , I sed ν (2) in ras m^3 2 δὲ inserui e B om reliqui libri $Re \mid olnείας$ scripsi auctore Re olnίας libri Re 3 χρόνου P sed ou supra ου pos m^6 χρόνου $IB \mid φρονεῖν P$ sed ει in ras m^2 4 παρ' ἐτέροις in marg A^2 5 σὲ $Par \mid φθονῶν$; AI φθονῶν $Par \mid δινκάμεως$ πόνου AIPar 7 παὶ (1) om $B \mid τούτω C$ 11 ἀνταγγορίου IPar 13 μοι τίς B 14 ἐπαθέζετο reposui e libris ἐκαθίζετο Re 16 ἔφη Par 17 αὐτὸν Par 18 αὐτοῦ Par έκντοῦ $Re \mid τὸν$ om B 19 οὐπ ἐν reposui e libris ἐν οὖν Re

όπότε τις πρός αὐτὸν ταῦτα λέγοι, πρὸς είδότα μὲν μαλλον έφασκε λέγεσθαι, πάνυ δε φαύλον πρός τούτο τὸ κέρδος ήγούμενον την περί έκεινα βλάβην. 29. ήγησαι δή καὶ αὐτὸς παρεῖναί τέ σοι τὸν πατέρα καὶ ε παρέχειν αύτὸν είς θεραπείαν την σήν, εὐχη δέ, οίμαι, πατρί νοῦν ἔχοντι παιδί παιδευομένω και τὰ τῶν olκετών είσφέρειν, α δ' απών έβλαπτετ' άν, [καί] οὐκ αν ην έλάττω δήπου των νυνί γιγνομένων. οίμαι δὲ καλ θεών τινας αὐτῷ παρέσεσθαι καλ βοηθήσειν καλ 10 οὐχ ήκιστά γε τοὺς λογίους ἀμειβομένους ὑμῶν τὴν σπουδήν την περί τὰ παρ' ἐκείνων δοθέντα. 30. οίμαι δὲ καὶ ἀνθρώπων τινὰς φανεῖσθαι τοὺς οὐκ αίτιασομένους τὰ πραττόμενα μόνον, άλλὰ καὶ διακωλύσοντας λέγοντας, ως οὐ ταύτη ἐκείνον προσήκει τοῦ θρόνου 15 ποιείσθαι φυλακήν μαλλον ή τῷ δεικνύειν, ὡς ἀμείνοσιν έτέραις ούκ έντεύξονται πηγαίς. δείν γάρ νικῶντα λόγοις κατέχειν τοὺς μαθητάς, άλλ' οὐ φόβω τῶν τοὺς πατέρας αὐτοῖς περιστησομένων δεινῶν, εἰ μή μένοιεν αὐτοί. λυθείη δ' αν καί τα νῦν ἐπικεί-20 μενα ταῦτα παύσαντος διαδοχή τὸν νῦν ταῦτα χαριζό-R III 202 μενον άνδρὸς δικαιοτέρου. τάχα δ' αν | εἴη μοι πρός αὐτὸν καὶ φιλία.

¹ τίς IB
2 λέγεσθαι P sed γε in ras m²
4 τέ P
sed ε in ras m⁴ τέ σοι ε τόσον corr I²
5 αὐτὸν Par
ξαντὸν Re
7 καὶ cancellavi "videtur h. l aliquid deesse" Re
9 παραγενέσθαι Par
10 οὐχήμιστά P sed supra η spir.
asper eras et ΄ m⁴, Par | λογίονς scripsi e P sed ίον in ras
m⁵, I sed ίονσ in ras m² suctore Re λόγονς reliqui libri Re
12 αἰτιασαμένονς Β ξασομένονς Par
14 ταύτη scripsi
auctore Iacobsio Lectt. 208 ταύτην libri Re
15 ποιεῖσθαι
scripsi auctoribus Re et Iacobsio προέσθαι libri Re | τῷ scripsi
auctore Iacobsio τὸ libri Re adnotans: "malim articulum abesse"
δεικνύναι Iacobs
16 ξντεύξεται Β
20 παύσαντος scripsi
ο P sed α ex ο corr m⁴, Β παύσοντος reliqui libri Re

31. Μή τοίνυν ἀπείπης μήτε σὰ μήτ' ἐκεῖνος μήτ' αμείνονος θελήσης είναι φαυλότερος μηδε ων κατηγορήσεις υστερον, ταυθ' ώς καλά ποίει νυν μηδ' ἀπελθόντα πόθει τὸν γρόνον ἀντὶ τοῦ παρόντι χρήσασθαι μηδε τίς αν ήσθα τοῦτ' οὐχ άμαρτών, λέγε πρὸς ε τούς συνόντας αντί του συνήδεσθαι σαυτώ της παρούσης Ισχύος. 32. 'Οδυσσεύς μέν οὖν αίσχρόν φησιν είναι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι, σοί δε ού καλον πριν οσον άξιον διατρίψαι παρ' ήμιν, Γαζαίοις φανηναι. οὐδὲ γὰο ἡδέως ὄψονται τὸν οὕ- 10 τως ἐπανήκοντα οὐδ' ὡς ἔγοντα τὸ πᾶν ἀσπάσονται οὐδ' ἐννοήσουσι συλλόγους καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς δοκιμασίαν, άλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ἀποδημίας χρόνου τὴν σην επάνοδον κακιοῦσιν οὕτ' ἀπαιτοῦντες λόγον R III 203 αὐτῶ τε τῷ μηδένα λόγον ἀπαιτεῖν κατεγνωκότες τοῦ 15 πράγματος. 33. άλλ' ην μένης δπόσον άξιον καὶ της τέχνης ἀεί τι λαμβάνης, ὥστ' αὐτὴν ὅλην ἔχειν τε καὶ διδόναι δύνασθαι, προεχπέμψεις μεν έλπίδας χρηστάς

⁷ Il. β 298

² δελήσης reposui e CAPIB δελήσεις Par δελήσεις Re μη δὲ libri μηδε τον άπελδόντα vel παρελδόντα coni Cobetus Coll. 260 4 τον χρόνον scripsi auctore Re χρόνον τον libri Re | παρόντι scripsi auctore Re τω παρόντι Cobet τον παρόντος δνήσασθαι Iacobs 5 μη δὲ PIB | τις Par | τούτον Iacobs

⁷ φησιν αλοχρόν B 9 δ' BPar Re | διατρίψαι P sed in ras m4, fortasse recte cf. tamen ad t. II 339,9 10 Γαζαίοις scripsi coll. p. 126,8 άραβίοις libri Re 'Αραδίοις Cobet Mnem. N. S. II 407 coll. t. III 58.6 11 οὐδὲ Re 12 τὴν om Par

N. S. II 407 coll. t. III 58, 6 11 οὐδὲ Re 12 τὴν om Par 13 τοῦ om Par | ἐπιδημίας Par 14 ἀπαιτοῦντος Par 16 ἢν P sed 'e 'corr m² 17 λαμβάνεις I sed ει in η corr m³, Par προσλαμβάνης Cobet Coll. 259 et Misc. 158 \ ιστ' αὐτὴν Re ως ταύτην libri | ἔχων Par 18 χρηστὰς scripsi suctore Re τὰς libri Re

περί έαυτοῦ, λυπήσεις δὲ μέλλων, εύφρανεῖς δὲ φανείς. επαινοι δε σοί και τῷ πατρί, τῷ μεν οὐ καταναγκάσαντι πρίν ή συμφέρειν παρείναι, σοί δ' δμοῦ τήν τε έπ' έκείνω λύπην τούς τε ύπερ των λόγων ένηνοχότι 5 πόνους. ἀντίθες τοῖς νῦν ἀνιαροῖς καὶ τοῖς τοῦ πατρὸς δάχρυσιν, οὐ γὰρ ἀπιστῶ, τήν τε ἐξάξουσάν σε παρ' ήμων μετ' εύφημιων ήμέραν τήν τε είς την της Τούς πόλιν εισάξουσαν ημέραν, ην έχ καλης γυναικός βοῦν ἐποίησε κατ' ἀνάγκην δ Ζεύς. 34. καὶ πολλαὶ 10 πίστεις τῷ λόγφ, ος ἐμοὶ μὲν είρηται διὰ βραχέων, μᾶλλον δὲ οὐχ ὅλος, σοὶ δ' ἄπας εἰρήσεται τὴν πόλιν έγκωμιάζουτι. δηλον γάρ, έντεῦθεν ἄρξη τῶν άθλων ύμνων πόλιν άρχαιαν και της 'Ρωμαίων προβεβλημένην άρχης καὶ λόγων είναι βουλομένην έργα-15 στήριον. δ πατήρ δέ σοι καθεδείται μερίτης των έπαίνων τοῦ θεάτρου κάκεῖνον στεφανοῦντος, τότε τὰ

⁸ Non Tyrum, sed Ἰώνην id est Gazam significat cf. Steph. Byz.s.v. Ἰώνιον πέλαγος et Γάζα; Eustath. ad Dion. Per. 92. Eckhel Doct. Num. III p. 449. Mionnet Descr. V p. 538 n. 121 sq.; 155 sq. Overbeck Kunstmythologie II 488 9 cf. t. I 451,3; II 463,12 13 cf. Chor. p. 81,13 ed. Boiss. 14 cf. ep. 916. 930. 938 15 cf. ad t. III 256,11

¹ ἐαυτοῦ I sed ἑ in σ corr m³ 2 οὐ καταναγκάσαντι scripsi e Par οὐκ ἀναγκάσαντι reliqui libri Re 3 σὺ CIPar | δὲ Re | ἔμοῦ Par 4 ἐπ' in marg A | ἔκείνω P sed ω in ras m² | ἔνηνοχότας C 5 οὖς ante ἀντίθες inserendum coni Re, ἃ Iacobs Lectt. 208 | τοίνυν ante τοῖς νῦν inserendum coni Cobetus Coll. 260 6 comma post ἀπιστῶ posui e PI cum Cobeto om reliqui libri Re 7 τήν - 8 ἡμέραν inser Par^2 8 ἡμέραν del Cobet contra usum Libanii cf. t. II 277,12; 303,16; 311,7; IV 28,9 | νῦν C 10 τῶν λόγων Par 11 ὅλος P sed o (2) in ω corr m^2 et o supra ω pos m^4 ὅλως I | δὲ Re I γάρς ⟨ὅτι⟩ Iacobs et Cobet fortasse recte | ἄρξει Par

¹⁵ μερίτης Β μεριστής Par 16 τανδυ Par

νῦν πικρά καὶ γαλεπά φίλα τε καὶ ήδιστα κρινεί, τότε τῷ πάντα γενναίως ἐνεγκεῖν αὐτὸν ἐπαινέσεται. 35. οίμαι δε και περί τον 'Οδυσσέα τουτί γενέσθαι ήδη τε δυτα έν Ίθάκη καὶ την ἀρχην | μετά R III 204 τοῦ παιδός καὶ τῆς γυναικός αὖθις εἰς έαυτὸν 5 έχουτα. έχαιρε πεπουθώς ἃ ἐπεπόυθει διὰ θαλάττης έργόμενος, και παρείγεν έρρτην αὐτῷ τῷν φοβερῷν έκείνων εκαστον καὶ αὐτός γε ὁ Κύκλωψ καὶ τὸ σπήλαιον αὐτοῦ καὶ ἡ θύρα καὶ ὁ λίθος. 36. τίς ἔση ψηφίσματι καὶ γνώμη κοινη πρὸς θρόνον ἀγόμενος; 10 τίς πλατεῖ διδασκαλείω τὸ μεταχωροῦν δεχόμενος; τίς είς άγῶνα προκαλούμενος; τίς άγωνιζόμενος; τίς κρατων; τίς κηρυττόμενος; δ δ' ή πτήξας καὶ πεσών ἀπὸ τοῦ φρονήματος πεσεῖται καὶ θεραπεύσει τὸν κρείττονα τοῦ μὴ καὶ τῆς προσηγορίας ἐκπεσεῖν χάριν 15 είδως τοῖς θεοῖς ἢ φιλονεικῶν ἀγαθὸν ἡγήσεται σύμβουλον τὸν Ἡσίοδον οὐκ ἐῶντα τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζειν.

⁵ Od. ψ 301 sq. 9 Od. ι 304 sq. 17 Hes. opp. 210 ed. Rzach, in cuius apparatu hic locus desideratur

¹ τε inserui e libris om Re | πρίνει Par 2 τὸ Par | αὐτὸν τὸν ἐνεγκεῖν Β αὐτὸν P sed 'in ras m², I sed 'e 'corr m² αὐτὸν Par 3 τοιοῦτό τι Iacobs Lectt. 208. App. Pors. Adv. 284 5 ὡς ἐαντοῦ Iacobs (,tamquam sua") 6 num ἐλόντα? "mɨhɨ videtur leg. ὁρῶντα (vel ἰδόντα) ἐλθόντα" Re 7 αὐτῷ I ἐαντῷ Β 10 θρόνον scripsi auctoribus Iacobsio Lectt. 208. Anth. Pal. III 490 et Cobeto Mnem. N. S. II 408. Coll. 260 δρον libri Re 11 πλατεῖ διδασκαλείω scripsi auctore Cobeto πλάτει (πλάττει CI sed in hoc prius τ eras, Par) διδασκαλω (in διδασκαλίως corr I³) libri Re qui πλατεῖ διδασκαλίως con i διδασκαλίω - 12 ἀγωνι (in ἀγωνιζόμενος) praemisso κείμενον in marg I² | τὸ μεταχωροῦν — 12 προκαλούμενος om Par 13 δ BPar | δ ἢ scripsi e BPar cum Cobeto δὴ reliqui libri sed ἐ supra ἡ scr P², Re 14 πέσει τὸ Par 16 ἢ καλ Β

37. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα μὲν ὁ σὸς πατὴρ ἐπίδοι καὶ τὴν ψυχὴν ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς ἀφεἰς μετασταίη, εἰ δ' οὖν καὶ φθαίη, τῶν ταῦτ' ἀγγελούντων οὐκ ἀπορήσει. οἱ γὰρ ἀεὶ καταβαίνοντες ε ἐκεἰσε τὸ τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ζῶντας ποιοῦσι πρὸς τοὺς τεθνεῶτας.

38. Όταν οὖν, ὁ Αναξέντιε, τῶν τἀναντία τοῖς εἰρηΒ. ΙΙΙ 205 μένοις ὑπ' ἐμοῦ παραινούντων ἀκούης, | ἐχθρούς
τε αὐτοὺς ἡγοῦ καὶ σοῦ καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς καὶ
10 μεμνημένος ὧν διῆλθον διέλεγχε τῆς συμβουλῆς τὴν
βλάβην.

³ cf. t. II 302,2

³ φαίη $Par \mid \tau \alpha \tilde{v} \tau'$ άγγελούντων scripsi auctore Cobeto Mnem. N. S. II 408. Coll. 260 $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha \lambda \alpha \lambda \alpha \tilde{v} \tau \omega \nu$ libri Re 4 άει και καταβαίνοντες Par = 7 οὖν inser $Par^2 = 8$ άκούεις Par = 9 και (3) om CAP sed in hoc in marg inser m^2 , Par inser Re 11 τέλος τοῦ πρὸς ἀναξέντιον λόγον subscr A, πρὸς ἀναξέντιον P, πρὸς τὸν ἀναξέντιον I

Oratio vel potius scriptio natà Aouniavoũ intra annos 389 et medium annum 392 composita¹), qua conquestus est de Luciano qui magistratum aliquem — parum liquet, quem²) — Antiochiae effrenate gesserat imprimis senatu aspere tractato, sed rescripto imperatoris Theodosii remotus erat³), simulque senatum hortatus est ut in iniuriis repellendis unanimo consensu fortior esset, 'corporis' fere finibus circumscripta mansit⁴). Parvus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi novem:

- 1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 363°. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.
- 2. Laurentianus LVII 27 exaratus anno 1392 fol. 550 ex eodem quo Chisianus descriptus exemplari. Cf. t. I p. 59 sq.
- 3. Wolfenbuttelanus 511 saec. XV fol. 357 e Laurentiano descriptus. Contulit Reiskia. Cf. t. I p. 64sq.

¹⁾ Nam Proclus, qui una cum Tatiano p. 139, 15 sq. vocibus τῆς τῶν ἐπάρχων συνωρίδος significatur, praefectus urbis Constantinopolis primum in constitutione ab imperatoribus Theodosio et Arcadio die XXIII mensis Ianuarii anni 389 facta mensis Iunii anni 392 (Cod. Theod. XIV 17, 10), ut Tatianus (cf. p. 141, 19) praefectus praetorio ultimum in constitutione diei XXX mensis Iunii eiusdem anni (Cod. Theod. XII 1, 127). Cf. Sievers p. 266, 6 qui orationem post annum 388 vel circa annum 390 scriptam esse dixti p. 193. 204. 261. Arcadius ὁ αὐξόμενος τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι p. 139, 14 appellatur, unde Reiskius Anim. V 250 (= ed. p. 205, 1) orationem circa annum 386 scriptam esse parum recte conclusit.

²⁾ Cf. p. 81, 10; 83, 1; 133, 14 sq.

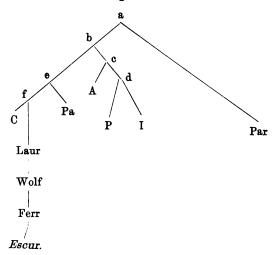
³⁾ Cf. p. 141, 3 sq. et 17 sq.

⁴⁾ Orationem aut forma neque genuina neque integra ad nos pervenisse aut Libanium delirasse censenti Sieversio p. 193 adstipulari non queo.

- 4. Escurialensis T II 9 saec. XVI ex editione Ferrariensi descriptus. Cf. t. I p. 67.
- 5. Patmius 471 (= Pa) saec. XIV fol. 252. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Contulit meum in usum Staurus Teliacus.
- 6. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 253. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
- 7. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 209*. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 8. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 233°. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 9. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 30°. Post folium 33 excidit unum quo continebantur verba τῶν μὲν εὖ ποιεῖν p. 142, 8 145, 6. Vide t. I p. 53 sq. Contuli.

Parisinus solus familiam secundam repraesentat, sed mendosissime exaratus paucis locis (p. 133, 3; 135, 1; 136, 6) lectionem genuinam servavit. Cf. p. 108.

Necessitudinis vinculum quo codices universi coniuncti sunt ex hoc stemmate cognosces



Nullus locus a florilegiorum auctoribus vel grammaticis laudatus est.

Oratio primum a Soteriano Capsali Ferrariae anno 1517 fol. 232^v—236^v mendosissime e codice Wolfenbuttelano typis mandata est. 1) Cuius editionis exemplari quod olim penes Morellum, deinde penes Reiskium fuit, nunc penes me est, lectiones variae editionis Morellianae manu quae mihi videtur Reiskii ipsius adscriptae sunt.

Hanc secuta est editio Morelliana t. II p. 433—441, quae ab auctore quidem in indice praemisso dicitur facta 'Ex edit. Ferrari. collata cum mns. Cod. Rom.', re autem vera multo magis amplexa est codicem Romanum id est apographum a Leone Allatio factum codicis Parisini³) qui nondum detrimentum folii fecerat, quam editionem Ferrariensem, cuius lectiones variae haud raro in margine signo γ_{ℓ} . indicantur.

Utriusque editionis vitia multa Reiskius in Animadversionum volumine quinto p. 258—272 egregio acumine sustulit, etiam plura ope codicum Augustani et Wolfenbuttelani in editione ab uxore typis mandata t. III p. 205—226. In hanc etiam pleraeque 'Animadversiones' transierunt.

Nonnulla correverunt Iacobsius in 'Lectionibus' 's) mense Octobri anni 1813 conscriptis et Cobetus.

¹⁾ Cf. t. I p. 75.

²⁾ Cf. t. I p. 58.

³⁾ Cf. supra p. 53 et t. I p. 77.

LVI.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

- R III 205 1. Είμι μεν των απηντηκότων Λουκιανώ οὐ διὰ τὸ μηδεν ἔχειν ἐγκαλεῖν, ἀλλ' ὅτι πάντα διαγέγονα τὸν χρόνον πρώως μᾶλλον τὰ τοιαῦτα φέρειν ἀξιῶν ἢ 5 τιμωρίας ἐπιθυμῶν· ἐπεὶ δὲ ἡσθόμην τινῶν αἰτιωμένων τὸ μὴ καὶ πάντας εἶναι τοὺς ἀπηντηκότας τῷδε, R III 206 τὸ οὕτως ὀλίγους | οἶμαι δεῖν ἐπιδεῖξαι τοῦτο δικαίως γεγενημένον καὶ μὴ τοῖς ἡδέως τινὰς ἐξαπατῶσι δεδόσθαι τινὰ κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμήν.
- 2. Οι μεν οδυ έπι ταις εὐφημίαις οὖτοι τεταγμένοι και τοῦτ' ἔχοντες τέχνην ἀπήντησάν τε και τὸν εἰωθότα κατειλήφεσαν τόπον μείζους ἢ χοῆν ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένοι και τιμαις ταις κατὰ τῆς βουλῆς τετιμημένοι, ὅστε ὑφ' ὧν εἶχον ἐπὶ τὴν ἀντίδοσιν παρεκέ-

C = codex Chisianus

Pa = Patmins

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

Par = Parisinus gr. 3016

¹ $\overline{\nu\delta}$ ante κατὰ C^2 sed o' in ras in marg m^2 , A Κατὰ Λουκιανοῦ om Par λόγος $\lambda\beta'$ post λουκιανοῦ in marg I^3 4 $\pi \rho \acute{a}\omega_S PI$ 6 $\tau \~{a}\~{o}\delta\varepsilon$: $\tau \~{a}$ C Ferr Mor 7 $\delta\varepsilon$ î I sed post ι 1 litt ras / $\tau ο\~{v}το$ P sed in $\tau ο\'{v}τω$ corr m^2 $\tau ο\'{v}τοι$ ς con Re num $\tau ο\acute{v}τω$? 12 $\mathring{a}π$ ' Mor

κληντο τούς δε από των άρχων ούδεν ήν το πείθον ταῦτα ποιεῖν. ὅσοι γὰο ὕβοεων τρόποι, παρέλιπεν οὐδένα τέτταρας μὲν ἡμέρας μόνας τοῦ μηνὸς [οὐ] ποιήσας προσφήσεως, δείλης δε άπειπων είς απαξ μή βαδίζειν ως αὐτόν, ἐπιτάγματα δὲ μηδαμῆ προσήχοντα 5 τοῖς τῆς μεγάλης βουλῆς ἀναγκάζων | δέχεσθαι. R III 207 3. αὐτὴν τοίνυν τὴν ἔγουσαν τὰς εἰσόδους ἡμέραν οὐκ έχειν καλ μικρόν ύστερήσαντας έκέλευσεν, άλλ' ό τοῦ πλείονος ἀποσχισθείς ἀπεκέκλειτο. δεομένοις δὲ τοιούτοις καλ τοσούτοις ύπερ ανθρώπων αθλίων μέχρι 10 μεν δήματος διδούς την γάριν, έργω δε παν τούναντίου ποιών, πότεο' ύβριζεν η ού; και πάνυ γε φαίην αν προσόντος τοῦ καὶ καταγελασθαι παρ' αὐτοῦ τοὺς ούκ απιστήσαντας. 4. έτι τοίνυν τούς ταύτοῦ μετέχοντας αὐτῷ θρόνου κατὰ τὸν νόμον βουλόμενος ἀφελέ- 16 σθαι την τιμήν, είτ' έκβάλλειν ούκ έχων προσκεφαλαίοις αύτον ύψωσεν, ώς τοις μέν έπλ τῆς σανίδος, αὐτῷ δὲ ἐπ' ἐκείνων εἶναι καθῆσθαι καὶ τὸν ὧμον έχειν άνωτέρω της έκείνων κεφαλης. το δ' ίδρύειν μέν πρὸ τῶν θυρῶν | τοὺς αὐτὸν ὀψομένους, R III 208 ποιείν δὲ ταύτην τὴν καθέδραν ὑπὸ πλήθουσαν ἀγοράν 21

⁶ ef. t. III 305 not. 4

έξεπίτηδες πῶς οὐ τουφῶντος ἦν ἐν τῆ διὰ τούτων ὕβοει;

- 5. 'Αντί οὖν ἀτιμίας καὶ ὕβρεως τρέχειν ἔδει τοὺς ταῦτα πεπονθότας ἄλλον πρὸ ἄλλου πειρώμενον ἰδεῖν τε καὶ περιβαλεῖν καὶ φιλῆσαι; ἀλλ' οὐ ταῦτα μισούντων τε καὶ μισουμένων ἐστίν, ἀλλ' ἐν οἶς τἀναντία. νοῦν γὰρ ἐχόντων ἀνθρώπων τὸ ἀμύνασθαι καὶ τοὺς θεοὺς δρώντων ἀμυνομένους καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν εἰσηγουμένην.
- 10 6. Οὐ τοίνυν ἐπ' ἐκείνας ἂν ἔλθοιμι τὰς αἰτίας, ὅτι ὁ μὲν οὐκ ἤκουσεν, ὁ δὲ βραδέως, ὁ δ' ἠρρώστησεν, ὁ δὸ βραδέως, ὁ δ' ἠρρώστησεν, ὁ δὸ βραδέως, ὁ δ' ἠρρώστησεν, ὁ δὸ ἢν ἐν ἀνάγκη μείζονι. τούτων οὐδὲν αἰτιώμενος τοὺς μὲν ἀπαντήσαντας σιδηροῦς καλῶ, τοὺς δ' οὐκ ἀπηντηκότας εἰκός τί φημι παθεῖν. τί γὰρ ἂν 15 αὐτοὺς καὶ ἐξῆγε; τὸ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων γεγε-Β. Η 209 νῆσθαι; | τὸ δεσμῶν ἄνευ περὶ τὰς θύρας δεδέσθαι; τὸ τοὺς μὲν ἐν φόβω βεβιωκέναι πληγῶν, τοὺς δὲ καὶ εἰληφέναι; τὸ γυμνοὺς ἐν τοἰς χιτωνίσκοις ὑπὸ ταῖς πικραῖς τῶν βασανιστῶν φωναῖς εἰσῆχθαι μυ-20 ριάκις; τὸ πρανεῖς χαμαὶ κειμένους ἐν οἴκτου μέρει τὴν σωτηρίαν αἰτεῖν; τὸ πρὸ τοῦ ζεύγους πλανᾶσθαι

¹³ Lys. p. 117, 44. Aesch. Ctes. § 166 p. 77, 24

¹ ἐξ ἐπίτηδες $A \mid πῶς πας' οὐ τρυφῶντος οὖν ἦν Μοτ 3 ἀντὶ] ἄν Μοτ qui ἀρ' coni <math>4$ πειρώμενοι I 5 μισοῦντος Par Μοτ 6 τε om Par Μοτ 8 ἀμύνεσθαι C Ferr et γρ in marg Mor 9 εἰσηγουμένην Μοτ sed γρ εἰσηγουμένους 10 ἄν ἔλθοιμι scripsi e C ἀνέλθοιμι reliqui libri edd 11 \tilde{o} (3) I Ferr $\mathring{\eta}$ ρώτησεν C Ferr et γρ in marg Mor 12 \tilde{o} I Ferr \tilde{o} P I Ferr \mathring{o} I Ferr $\mathring{$

κατά την πόλιν άπειρηκόσι ποσίν; 7. άλλά τὸν ἐπὶ τῶν σκληροτάτων ὕπνον; ἀλλὰ τοὐν μέσφ δεῖπνον τὸ καθ' έκάστην έσπέραν; άλλὰ τῆς καταδίκης τὸν ὅμβρον; άλλὰ τὸ τοὺς δεσπότας δακρύεσθαι παρά τῶν ἀκολούθων δρώντων εν εκείνοις ὧν | οὐδεν εν εαυτοῖς; R III 210 τῷ ποτ' οὖν ἐξήγοντ' ἄν; ἢ τῷ τὴν μὲν λύπην τῆς ε βουλής είναι χαράν έκείνω, την δε χαράν άνίαν, καί την μέν αὐτοῖς έντιθέναι, την λύπην, την δὲ ἢ κωλύειν ἢ ἐνοῦσαν ἐκβάλλειν; 8. ἀλλ' ὅτι Ταντάλους απαντας ἐποίησε τοὺς ὑπὸ τῷ λίθφ; λίθος γὰο ὁ φό- 10 βος είρησθω μοι. εί γὰρ ἄμα ροπάλοις ἀπαντήσαντες παίοντες κατήνεγκαν, ούκ ⟨ἄν⟩ ἡν ψόγος καὶ τῷ θυμῷ καὶ ταῖς πληγαῖς, οἶμαι μέν, εἰ καὶ Πενθέα τὸν κατάρατον ποιησάμενοι τοῦτον τὰ | μέλη διέρριψαν; R III 211 9. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τό τινας γενέσθαι τοὺς ἀπαντῶντας 15 τέχνης ἔργον ἦν. οἱ γὰρ δὴ κήρυκες κινοῦντες εἰς ἔξοδον τὴν πόλιν τοὕνομα τῆς ἀρχῆς λέγοντες καὶ

¹⁰ Eur. Or. 6 cum scholio. Suid. s. v. Ταντάλειοι

¹ ποσίν scripsi auctoribus Re et Cobeto Misc. 152 coll. t. II 255, 11 ποιείν libri edd | ἀλλὰ τὸν reposui e Par ἀλλ΄ reliqui libri sed ' in ὰ τὸν corr P², Ferr Re ἀλλὰ Mor "Num ἀλλ΄ ὁ — ὅπνος an ἀλλ΄ οἰ — ὅπνοι?" Re at cf. Dem. p. 45, 12; Schmid Atticism. II 67; IV 111 2 ὅπνον Par ὅπνων Ferr ὅπνωσεν Mor sed γρ ὅπνων | ἀλλὰ οm C | τονν A sed ν e μ corr τοῦ Ferr τοῦ ἐν Mor | το I 3 τὸ ἀνήμερον Re Anim 6 πότ Par Mor | ἄν in ras P² | τῆς P sed ῆς in ras m² 7 την PI 8 τὴν λύπην del Iacobs Lectt 209 at cf. t. III p. XXX et t. III 121,18 et 19; 197,11; 210,3 | την PI 10 ἐποιήσατο Mor | τοὺς οm Mor 11 γὰρ οm Mor 12 ἄν inserui auctore Iacobsio Lectt 209 | ἀπῆν coni Re | ψόγος scripsi auctore Iacobsio λόγος libri (λόγω I) edd 14 τοῦτον Μοτ sed γρ τούτον in marg | τὰ om Ferr | μέρη Μοτ 18 εἰς — 17 λέγοντες οm Ferr

παρακρουόμενοι καὶ τὸν οὐκέτ' ὅντα φόβον ἐπάγοντες ὡς ἔχοντος, εὶ βούλοιτο, ἔτι καὶ τρῶσαι, τοῦτο δὴ τοῦ συνδίκου ράψαντος, ἀνθρώπου πᾶν ἄν ὑπὲρ αὐτοῦ μηχανησαμένου πρᾶγμα οὕτως ἐξέβη. 10. τῆς ἐσθῆτος ε δὲ ἔτερα μηνυούσης καὶ τῶν πρὸ τοῦ ζεύγους οὐκ ἄν φαίην, ὡς κατηρώμεθα τοἰς κήρυξιν, ἀλλ' ὡς ἤδειμεν χάριν μᾶλλον ὅψιν ἡδίστην θεώμενοι, Λουκιανὸν ἀσθενῆ καὶ ζητοῦντα τὴν ἀρχήν, οὐκ ἔχοντα, ὰ χρῆν οὐκ αὐτὸν ἐνθυμούμενον, κλέψαι τῆ νυκτὶ τὴν εἰσοδον, | R III 212 ἐπεὶ μὴ πρίασθαί γε ἐξῆν ποθεν τὸν Γύγου δα-11 κτύλιον ἢ μισθωσάμενον γοητείαν ὑπὸ τοῖς ἐκείνης μαγγανεύμασι δραμείν. 11. τὸ μὲν προσῆκον τοῦτ' ἡν, ὁ δ' ὥσπερ Ὀλύμπια νενικηκὼς οὐ μόνον γυμνῆ τῆ κεφαλῆ καὶ πανταχῆ βλέπων ἤλαυνεν, ἀλλ' ἡν ὑβρι-15 στὴς καὶ ἰδιώτης. καὶ τοῦτο μὲν ἄνδρα Λαρισαίον ἐκ

³ cf. t. III 37, 18; 69, 7 10 cf. t. III 360, 16 R 13 cf. ad t. III 457, 21. Greg. Naz. or. II 20 (22) 15 Domninum cf. ep. 871 et 872; cf. Sievers p. 261; Seeck, Epp. Lib. 124

¹ ούπ ἔτ' AP sed in hoc' supra ε eras | ἐπίοντες Mor 2 ξτοντος scripsi auctore Re ξχοντες libri edd | βούλοιντο Mor | 4 πρᾶγμα om C Ferr δη ού τοῦ Mor 6 $\varphi \alpha i \eta CAP$ sed in hoc ν add m⁵, I Ferr Re | ησειμεν P sed ιμ in ras m⁵ 8 ἃ χοῆν ούκ αὐτὸν scripsi ἄχοι νοῦ τὸν CA sed in học γο α χρήν ού in marg, I Ferr Re α χρήν ού τὸν P sed in ού vocula o in α corr m⁵, PaPar Mor άχρι τούτον νοῦν Iacobs
 Lectt 209 10 πρίασθαί reposui e PI cum Cobeto Misc. 156 πριᾶσθαί reliqui libri edd | γε om Ferr | έξην Mor εξειν libri sed in έξη corr P5, Ferr | πόθεν Mor | τω Par οὖν Mor | γύγω 11 γοητείαν P sed ει in ι corr m⁵ γοήτριαν coni Re num γοητρίδα ut apud Greg. Nyss. t. II 108 B ed. Migne an yoητεύτοιαν ut apud Eustathium p. 881, 62 R? at cf. p. 140, 7 | έκείνης P sed ης in ου corr m⁵ έκείνοις I Ferr έκείνου Mor 18 & P sed in & corr m² & AIPar Mor ő Ferr | & Re 14 πανταχοί AP Re cf. t. II 352, 14 15 Λαρισαίον reposui ex AP χαρνσαΐον C Ferr λαρισσαΐον reliqui libri Mor Re

λόγων τε έν δίκαις δυνηθέντα καὶ πόλεις ἐν ἀρχῆ σεσωκότα τιμῶντα ἡτίμασε μετὰ τοῦ περὶ ταῦτα νόμου, τοῦτο δὲ φόβους αὖθις ἐπέσεισε τῆ βουλῆ τήν τε ἐαυτοῦ ⟨πολιὰν⟩ λέγων τήν τε ἐκείνων νεότητα, ὡς διὰ ταύτην αὐτὸς μὲν ἐκείνων ἄρξων, ἐκείνους δὲ ὑπ' αὐτῷ κει- 5 σομένους. καὶ τίς σοι ταῦτα Βάκις, τίς Ἀμφίλυτος, ὅτι καὶ γηράσεις καὶ ἄρξεις καὶ ὧν, ἦδε; 12. | διὰ R III 213 τί δέ, εἰ καὶ ταῦθ' οὕτως ἔξει, τὴν διάνοιαν οὐ κατέχεις, ἀλλ' ἤδη βοᾶς, ὡς τὴν ἔννομον ἀρχὴν τυραννίδα ποιήσεις τῆ προτέρα τήνδε προστιθείς; ἔν τε γὰρ ἐκείνη 10 τοὺς πρὸ αὐτῆς οὐ πτήξαντας ἐποίεις κακῶς καὶ νῦν ποιήσειν λέγεις. ταυτὶ δὲ οὐ ποιμένος, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἄρχων, ἀλλὰ λύκου.

13. Τί δ' αν καὶ ἐγκαλοίης τῆ βουλῆ λαβων τὴν ἀρχήν; — δῶμεν γάρ — ὅτι δεινότερα πάσχουσα τῶν ἀργυ- 15 ρωνήτων καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ φυγῆς διαλεγομένων πρὸς αὐτὴν καὶ ὀρῶν καὶ ἄντρων καὶ κορυφῶν, τῶν δ' ὑπὲρ βασιλείων εἰκόνων ἄσπερ ἔχουσιν | αὐτοῖς R III 214 χειμαζομένοις λιμένας, ἐτέρων δὲ τόπους λεγόντων

⁶ Plat. Theag. p. 124 D. Aristid. or. XXIX t. I 567 D; Themist. or. II p. 26c; III p. 46c; XX p. 235a 15 Dem. p. 212, 20

¹ έν] καὶ Ferr | έξ ἀρχῆς Ferr 2 τιμῶντα cancellavit Sievers p. 261 | ἡτίμασε τιμῶντα an κατὰ? | νόμου e νόσου corr Par^2 3 τούτω C 4 πολιὰν inserui auctore Re ("aut ante λέγων aut post deest πολιὰν vel tale quid") coll. t. I 83, 5; t. III 314, 20 5 μèν om Mor | δ' Re | αὐτῶν C Ferr 6 μοι Par Mor 7 ών in ῶν corr P^4 | ἦδε scripsi auctore Re cum Cobeto Coll. 261 ἤδη libri sed in ἤδει corr Par^2 , Ferr ἤδει Mor 8 ταῦτα Mor Re | γρ ἔχει in marg Mor. 9 άλλ' ἤδη βάλλὰ Pa 10 ποιήσης C 12 ποιούμενος Par | ὅπερ om Mor sed γρ in marg | δ ἄρχων| δ ἄρχωντος Por sed post δ ras 1—2 litt ἄρχων Ferr οὐτα ἄρχοντος Mor in textuet γρ in marg 16 των PI 18 βασιλείων P sed β in ras m^2 / αἴπερ Par | αὐτοῖς IPar Ferr

Ισχύοντας καλ τραπέζας τοῖς κράτος ἔχουσιν αίδεσίμους, ας ύπελθουσιν άδειαν είναι, μη γαρ είναι τον άψόμενον, τοιαύτα άκούοντες ἃ καὶ πρίν άκούειν ύπηρχεν αὐτοῖς δραν, οὕτε αύτοὺς ἔπεισαν οὔθ' ὑφ' ε έτερων επείσθησαν οὐδέτερα, οὕτε φεύγειν οὕτε λαβόντες τοὺς είς τὰ θέατρα φερομένους τῶν βασιλέων τύπους έκεισε καταφυγόντες απολυθήναι των δεινών, άλλὰ μᾶλλον ήροῦντο πάσχειν ἃ διῆλθον ή τυχείν τοιαύτης ἀπαλλαγῆς; 14. οὐ τοίνυν οὐδε διὰ τῆς 10 πρεσβείας οὐδὲν ἀγνοούμενον τὸν ὕπαρχον ἐδίδαξαν, άλλ' ήπου τε παρ' είδοτα καί α μεθ' ήμων έπεπου-R III 215 θεσαν άντὶ | τοῦ δεῖσθαι λέγειν ήμουον. εἰκότως. πολύ γὰρ θάττω τὰ τῆς φήμης πτερὰ τῶν ἐκείνους φερόντων τροχών. έχρήσαντο δε ούδεν ούδε τῷ διὰ 15 τῶν ἀνωνύμων γραμμάτων ἐπὶ σὲ πολέμω τῶν μυρία δή στησάντων τρόπαια καί φρόνημα άρχουσι καθελόντων. μη θρηνείν δε έλαυνομένους ούκ ήν. ει δέ σοι τούτου δίκην ἄφειλον, καὶ τοῖς τυράννοις οἱ τυραν-

¹ cf. p. 54, 5 10 Tatianum cf. t. III 467, 6

¹ τοίς Mor sed γς τοὺς in marg | αἰδεσίμως C Ferr et γς in marg Mor 3 ἀψόμενον scripsi auctore Iacobsio Lectt 209 ἀψόμενον libri edd 4 αὐτοὺς P sed ' m² αὐτοὺς C Par Ferr | οὕτε Re 5 οὐδ' ἔτεςα AP οὐδὶ ἔτεςα Ferr 6 αὐτοὺς Pa 7 τόπους Re 9 signum interrogationis reposui e P punctum reliqui libri edd 10 ἐδιδαξεν CPa Ferr ἐδιδαξα Mor 11 ἡπόν τε] ἥποντα Par Mor | πας' εἰδότα scripsi e P sed e πας' ἰδόντα corr m², auctore Re παςιδόντα Par Ferr Mor πας' ἰδόντα reliqui libri Re | ἐπεπόνθεσαν ἀντὶ scripsi auctore Re qui ἐπεπόνθεσαν coni ἐπεπονθεκὰντι Par ἐπεπόνθεσς ἀντὶ libri Ferr Re ἐπεπόνθει ἀντὶ Mor 13 θᾶττον C / πατέρα τὸν Par 14 δ' Re | τῷ om Par Mor 16 δὲ Ferr et γς in marg Mor 18 οὐ Par Mor

νούμενοι. άλλ' οὕτε ἐκείνοις ἐκεῖνοι οὕθ' οῖδε σοί, άλλ' οἱ τῆς κραυγῆς αἴτιοι τοῖς ταύτης ἄξια παθοῦσιν.

 'Aλλά, νη Δία, τὰ μετὰ την πύλην τῶν πρὸ αὐτῆς ἐπιεικέστερα; ἀλλ' οὐκ ἂν μὲν | φαίην, ὡς R III 216 ούχ εύπόρησε τῶν ἐπαινούντων, ἦσαν δὲ οὖτοι τίνες; 5 οίς ἄρουρα μὲν τὰ τῶν ὀρχηστῶν κάτω, μᾶλλον δὲ άμφω, τά τε κάτω τά τε άνω. λέγεται δὲ πᾶν τὸ ἐπελθόν, καν πάντες κωλύωσί με. 16. τούτοις πρίν ήκειν δεύρο διαδούς χρυσίον καὶ πρότερον έτέραις κατειλημμένοις χάρισι ταῖς διὰ τῶν ὀρχηστῶν ἐπὶ ἡήματα τοι- 10 αῦτα έξήγαγεν, ὰ θαυμάσαιμ' ἂν εί μη κοινην τῆς πόλεως ποιήσει την ζημίαν. ἀρξάμενοι γαρ από των θεῶν καὶ τούτους μαστιγώσαντες ἐν τοῖς λόγοις ἠσέβησαν μέν είς τον αθξόμενον τοῖς 'Ρωμαίων πράγμασι τὸν καλὸν 'Αρκάδιον, οὐκ ἀπέσγοντο δὲ τῆς τῶν ἐπάρ- 15 χων | συνωρίδος, τοῦ μὲν πατρός τε καὶ διδασκά- R III 217 λου, τοῦ δὲ παιδός τε καὶ μαθητοῦ, λύκους ἐπαφιέντες τοῖς Λυκίοις. ἔτι τοίνυν ἔπαυσαν μὲν τὰς τέχνας,

18 20x015 Ferr Mor Aunious Re

⁶ cf. Plat. Leg. p. 839 A. Aesch. Sept. 737. Soph. Oed. R. 1257 15 cf. t. II 475, 5 16 sq. Tatiani et Procli 18 cf. Eunap. fr. 59. Zos. IV 52. Cod. Theod. IX 38, 9 cum commentario Gothofredi. Sievers p. 266

¹ οὐτ' C Ferr Re | ἐκεῖνοι Par Mor | ἐκεῖνον Par ἐκείνον Mor 2 ἀλλὰ Re | κρανγῆς scripsi auctore Re αὐτῆς libri sed inser Par^2 , Mor Re | αἴτιοι τοῖς ταύτης om Mor sed γρ ταύτης in marg | τοῖς αὐτοῖς Ferr | ποθοῦσιν I 5 εὐπόρησε εκ εὐπορήσαι vel εὐπορήσω corr A^i εὐπορῆσαι Par εὐπορήσαι εν Mor τινές Par τινές Mor 7 "malim λεγέσθω" Re num λεχθήσεται? 8 μοι API Re 9 κατειλημμένους Par Mor sed in hoc γρ κατειλημμένοις 10 ἐπὶ ξήματα scripsi ἐπιρρήματα libri sed in ἐπὶ ξήματα corr P^4 , edd 14 τὸν scripsi τὸ libri edd αὐξούμενον CPa Ferr 15 "addendum videtur καλὸν pone πράγμασι" Re 16 τον PI | πατρός A sed γρ παιδός in marg, P sed τρ e ι δ corr m^3 παιδός Par Mor 17 τον PI

i

ἀπείπου δὲ τῷ λαβόντι τὴν ἀρχὴν μὴ προσιέναι τῆ πόλει. 17. και ταύτης τῆς μανίας τιμὴν δ μὲν ἔδωκεν, οί δε έλαβον. και τούτων ετοιμασθέντων αὐτῶ καλλωπισάμενος ίματίοις δ θεοίς έγθρος προελθών, ώς ε δή λουσόμενος, είς μέσους αὐτούς έμπεσων έσπέρας τῷ λουτρῷ χαίρειν είπων ἀναστρέψας οίκαδε ἐβάδιζε παραπεμπόμενος ύπὸ τοσαύτης ἀσελγείας. καὶ οἱ μὲν ησέλγαινου, δ δε έβρευθύετο ώσπερ εν τοῖς εκείνων η αὐτοῦ βελτίονος ἀντὶ χείρονος ἢ χειρόνων ἐκείνων 10 άντι πρειττόνων έσομένων. και όπως διά πάσης γε ύπερβολής έλθοι τὰ τής ύβρεως καὶ παραλειφθείη μηδέν μηδέ σιωπηθείη, σκότω ποιεί πλείω την παρρησίαν ἀφελών την λαμπάδα. οί δ' ούτε πυρός ούτε σελήνης έλεγχούσης έχώμαζον. 18. ήλωσαν μέντοι καλ 15 ούτω τινές φωνή τε και γέλωτι και τῷ καλεῖν ἀλλήλους. και των θεων γε βουλομένων δώσουσιν αὐτικα δίκην. ην αλογρώς διαφυγών Λουκιανός όδούς άναισχύντους, ως έστιν ακούειν, έρχεται την πόλιν ήμιν R III 218 είς αίτίας έτέρας έμβεβληκώς. ἐν γὰρ δὴ τοῖς 20 τοιούτοις κακοῖς, κἂν τὸ πλέον σωφρονῆ, μετὰ τοῦ μανέντος εγκεκληται συκοφαντούμενον μεν, έξω δ' οὐκ ἔνι καταστῆναι μέμψεως.

¹ ἀπειπὼν Par et γε in marg Mor 3 δ' Re 7 καὶ — 8 ἐβοενθύετο ad comoediae Atticae versum καδ' οἱ μὲν ἡσέλ-γαινον, ὁ δ' ἐβοενθύετο revocavit Kockius Com. Att. fr. III p. 501 n. 506 11 Ελθοι scripsi ἔλθη libri edd | παραλειφθή lacobs Lectt 209 12 μὴ δὲ ΑΡΡατ | σιωπηθείη scripsi coll. t. II 168, 3; 441, 18 σιωπηθεν ἤ (ἤ Par Mor) libri edd 13 οῖ Α οῖ P sed ΄ suprascr m⁴, Par Ferr | δὲ Re 16 γε τῶν θεῶν Μοτ 17 διαφοιτῶν Par Mor sed in học γε διαφυγών ώς in marg 18 ἀκούειν Par sed ῦσαι in marg m rec ἀκοῦσαι Μοτ | ἔρχηται Pa 21 δ' om Par \ οὐκ ἔνὶ οὐδενὶ Pa 22 καταστῆσαι Par Mor sed in học γε καταστῆναι in marg

- 19. Τούτων τοις ἐπαίνοις γαυριᾳ Λουκιανός. οἶς ἄν τις εἰκότως χρήσαιτο τεκμηρίοις τοῦ πρὸς ἔσχατον ἥκειν αὐτὸν κακίας. ὥστ' εἰ καὶ τοῦτο μόνον ἤγγειλέ τις βασιλεῖ, ὅτι συμφορὰ μὲν τοῖςδ' ἐστὶ τὸ τῆς ἀρχῆς τὸν δεῖνα πεπαῦσθαι, πλείστου δ' ἄν τιμήσαιντο πάλιν ε αὐτὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰδεῖν, καὶ κατὰ τοῦτ' ἄν αὐτὸν ὀφείλειν ἐνόμισε δίκην.
- 20. 'Αλλ' ὅμως τινὲς ήξίουν καὶ τοὺς οὐ τοιούτους τὰ τούτων ἁμαρτάνειν καὶ θρηνεῖν ὡς πηγῆς ἀγαθῶν ἀπολωλυίας τῆ πόλει. κακῶν μὲν οὖν ἀφορμῆς. ταῦτα 10 δέ ἐστιν ἀτιμίαι, πληγαί, νόμων (καὶ) δίκης ἀσθένεια, φόβος συνδίκοις, περιοφθεὶς | γυμνὸς ὁ πολιτευόμε- R III 219 νος, ἔφεσις κεκωλυμένη δέει, φρόνημα τῶν οὐδενὸς ἀξίων, ταπεινότης (τῶν) πολλοῦ, μέγας ὁ μῖμος, οὐδὲν ὁ διδάσκαλος, πολλαὶ ψευδολογίαι, τούτων ἐν ταῖς 16 πλείοσιν ἐπιορχίαι.
- 21. Ταῦτα καὶ ἃ μηδὲ έξειπεῖν φάδιον πεπαῦσθαι μὲν ἀγαθὸν μέγα, εὐεργέτης μὲν ὁ στρατηγὸς ὁ τὸν | ὅπαρχον κεκινηκώς, εὐεργέτης δὲ Τατιανὸς οἶς R III 220

¹⁹ cf. p. 139, 15

ἤκουσε πληγείς, εὐεργέται δὲ ἄμφω πάλιν τοῖς ὡς βασιλέα περὶ τούτων γράμμασι ταὐτὰ μὲν βουλομένοις, ταὐτὰ δὲ φθεγγομένοις, ἀλλ' ἀδικοῦμεν ἡσθέντες χρημάτων μὲν κακῶς δοθέντων καλῶς ἀναστρεφόντων, εἰθῶν δὲ τῶν τε ὁωμαλεωτέρων τῶν τε ὁωραιστέρων ὅθεν ἐκινήθησαν ἐπανιόντων, εἰκόνων δὲ τῶν ἴσων ἀξιουμένων, παρέδρου τε συνειλημμένου στρατιωτῶν ΚΗΙΙ 221 τε, τῶν μὲν ταῦτα ἐπαινεσάντων, τῶν δὲ εἰσηγησαμένων; εἰ γὰρ ἀποκτεῖναί τε αὐτὸν ἔδοξε βασιλεῖ 10 καὶ προσαποστερῆσαι ταφῆς, οὐ καὶ τόθ' ἡμᾶς χαίρειν ἐχρῆν καὶ ἀδαῖς ἀμείβεσθαι τὸ ἔργον; τί δ' ἂν ήδιον γένοιτο τοῦ παμπόνηρον ἄνθρωπον καὶ ἔχιν σφάττεσθαι, καίεσθαι, κατακόπτεσθαι;

22. Ταυτί μεν οὖν ὅ τε "Ηλιος ἥ τε Θέμις ἐπίδοι
16 θεοί τε ὧν ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὄρεσιν ἱερὰ παρὰ τῶν
ἐκ τῆς Ἑλλάδος δεῦρο μετφκηκότων ἰδρυμένα τοῖς δ'
'Αντιοχέων ὑγιαίνουσι καὶ τὰ πεπραγμένα αἰτιωμένοις
μὴ τοσοῦτον ἀρκείτω μηδ' ὀμνύτωσαν οἱ βουλεύοντες
μόνον ἀλγεῖν τοῖς τετολμημένοις, ἀλλ' ἔργφ τοῦτο

¹² Dem. p. 799,4 14 cf. t. I 156,5 15 cf. t. I 453,3 sq.; II 310, 18 sq.

² et 3 ταῦτα Par Mor 4 μὲν] δὲ Par 5 τε (2)] δὲ Par 6 εἰκόνων scripsi auctoribus Iacobsio Lectt 209 et Cobeto Coll. 261 coll. p. 137, 18 et t. III 174, 11 κιόνων libri edd | δὲ scripsi τε libri edd 8 τῶν (1) — p. 145, 6 ποιεῖν desunt in Par των (1) P των (2) PI 9 αὐτοὺς Mor sed γς αὐτὸν in marg 10 προσαποστεςῆσαι e πρὸς ἀποστεςῆσαι corr P^4 πρὸς ἀποστεςῆσαι AI 12 καὶ σφάττεσθαι καὶ καίκαθαι καὶ κατακόπτεσθαι Mor 15 εἴποις A sed in marg γρ αι ἐπὶ τοῖς f, I ἐν τοῖς coni Re 16 δ' om Ferr Mor 18 μὴ δ' P | βασιλεύοντες Ferr βουλεύοντες Mor sed γς βασιλεύοντες

δειχνύτωσαν. τοῦτο δέ έστιν έλεῖν δι' δσων ἔνεστι | τούς γλώττας ἀπολάστους ἔχοντας (παί) παρα- R III 222 δοῦναι τοῖς νόμοις, τῶν ξένων διακρῖναι τοὺς μετριωτέρους ἀπὸ τῶν κατορωρύχθαι δικαίων καὶ τῶν μὲν συνήδεσθαι τη πόλει μενόντων, των δ' αὐτὴν έλευ- 5 θεροῦν ἐκβάλλοντας, έξωθοῦντας, ἐκκηρύττοντας. 23. ή δε πρίσις οίς μέν έστιν οίπος και γυνή και τέκνα και τέγνη, τούτοις μεν μεταδιδόναι της πόλεως άξιον ώς έν τούτοις αὐτῶν τῆς εὐταξίας δηλουμένης, οἶς δ' ἀντὶ τούτων άπάντων τὰ παρὰ τῶν ὀρχουμένων, ζητεῖν 10 κελεύειν έτέραν αύτοῖς πόλιν ἐπ' ἄμων τοὺς ὀρχηστὰς φέροντας. 24. έστι δε ούκ αισχούν ήμιν αιτήσαι ταύτην παρά βασιλέως την χάριν ἀφ' ής είναι δόξομεν αὐτῷ βελτίους ἐν τῷ ψηφίσματι τοὺς τρόπους ὁρῶντι τῆς πόλεως. μὴ γὰρ οἰέσθω μηδεὶς ξίφει ταῦτά ποτε 16 στήσεσθαι καὶ θανάτοις, οὐδὲ γὰρ τὰ νῦν ἐπέπρακτο αν ενεκά γε θανάτων, είπεο ην τι τοσούτον εν τοίς θανάτοις. 25. νῦν δ' όμοῦ περί τε τῶν | οὕτως R III 223 ἀπελθόντων ἐν τῷ θεάτρω πρὸς ἀλλήλους λέγουσι καὶ τὰ πρότερα κρύπτεται τοῖς δευτέροις τῶν ὀρχηστῶν 20 αὐτούς τὸ φρονείν ἀφαιρουμένων πλέον τι τῶν προτέρων δυνηθέντων έχόντων πολλούς έτοίμους ύπέρ αὐτῶν τελευτᾶν.

¹⁰ cf. p. 139, 6 11 cf. Soph. fr. 344, 2 N²

¹ δι'] δ' Ferr | ἔνεστι P sed ε (1) in ras m4, Ferr ἄν ἐστι reliqui libri Re ἀν ἔνεστι Mor 2 γλώττης I καὶ inserui 'coll. l. 4 3 διακρίναι I cf. t. III 186, 16 4 των (2) I 5 ἐλευθερούντων Mor 10 ἀπάντων om Ferr 11 κελεῦσαι Mor sed γρ κελεύειν in marg | αὐτοῖς Re αὐτοῖς libri Ferr Mor 14 τοὺς τρόπους P sed ους τ in ras m² 17 εἴπερ — 18 θανάτοις ut glossema marginale delenda censet Cobetus Coll. 261 18 δὲ Re 21 τε ante τὸ Mor quì γε conì 23 αὐτῶν ΔP Ferr

26. Την μεν οδυ τήμερου δργην ύμων έπαινω καί τὸ φάσκειν οὐκ οἴσειν, εὶ μὴ λάβοιτε δίκην ἡν δ' ύπλο τοῦ μέλλοντος ἔχω γνώμην, ἐγὰ πιστεύω οὐ λειφθήσεσθαι των μάντεων. οδτοι γάρ οί γαλεποί και ώ Γη ε τε καί "Ηλιε βοώντες λουσάμενοί τε καί δειπνήσαντες καὶ πολύν τοῖς ἐκπώμασιν ἐπισπασάμενοι τὸν ὕπνον καὶ μόλις έγερθέντες ούτε προς έαυτον εκαστος ούτε προς R III 224 άλλον έρει τι περί τούτων, άλλὰ καί των τε πεπραγμένων των πολλών οὐδὲν εἴρηται οὔτ' εἶπέ τις 10 οὐδένα κακῶς οὐδὲ ἤκουσεν, ἡκούσης δὲ ἤδη τῆς φλογὸς ἢ τῆς νεφέλης ἢ τῶν κυμάτων πολὸ τὸ τοῦ Δημοσθένους έν στόμασι νη τον Δία, έδει γάρ το και τὸ ποιῆσαι και τὸ μὴ ποιῆσαι. 27. τὸ δ' αίτιου, μισούσιν άλλήλους καὶ τοῖς άλλήλων φθονούσιν 15 άγαθοῖς, κὰν είπη τις γνώμην τῷ κοινῷ λυσιτελοῦσαν, στέρεσθαι του πέρδους ελοιτ' άν τις ή περδαναι διά της ετέρου φρονήσεως. 28. δ δη και καθείλε την βουλήν. καὶ μικράν έκ μεγάλης έποίησε τὸ μὴ ταὐτὰ

corr m², auctoribus Re et Cobeto Coll. 261. Misc. 145 μικον et μεγάλων reliqui libri edd 18— p. 145, 5 τὸ in τῷ mutandum coni Re | ταὐτὰ scripsi e P sed ~ supra v eras et ' supra α m² auctoribus Re et Cobeto l. l. ταῦτα reliqui libri edd

⁴ cf. t. III 311, 1 (p. LXVI); 465, 15; 468, 5 7 cf. t. II 138, 19; t. III 128, 9; 459, 8 12 Dem. c. Phil. III p. 128, 16

² δὲ Re 3 οὐ πιστεύω οὐ CPa οὐ πιστεύω εl Ferr Mor sed in hoc $\gamma \varrho$ έγὼ πιστεύω οὐ in marg 5 λουσάμενοι — δειπνήσαντες om Pa 8 τε om Ferr Mor 9 οὕτ' scripsi auctore Re οὐδ' libri Ferr Mor | ε lπεν AI | 10 οὐδ' Re 13 παl τὸ ante μ η repetendum censet Cobetus Coll. 261 comparans Dem. cor. § 243 p. 308, 4 at, etiamsi repetivit Demosthenes, deest in libris loco Phil. III p. 128, 16 quem Libanius respexit cf. Blassium in commentario critico t. I p. LXIII | παl τὸ μ η ποιήσαι om I 14 ἀλλήλοις ἀλλήλους Pa 16 περδᾶναι P sed α in ras m^2 17 βουλην Mor sed γε βολην in marg 18 μπρὰν et μεγάλης scripsi e P sed α ex o et ης ex αν corr m^2 auctoribus Re et Cobeto Coll 261 Misc 145.

φρονείν, τὸ μὴ συμπνείν, τὸ μὴ τῶν αὐτῶν ὀρέγεσθαι, τὸ μὴ συνεστάναι, τὸ διηρῆσθαι, τὸ διακεκόφθαι, τὸ πολλάς είναι την μίαν, τὸ τὰ τοῦ λέγοντος έν τοῖς δικαστηρίοις ύπο των ού λεγόντων διά των προσώπων ψέγεσθαι μετά σιγης, τὸ τὸν ὑβριστὴν ἄρχοντα τῶν 5 έπαινούντων εύπορείν. 29. τὰ δὲ τῶν ἔμπροσθεν οὐ τοιαῦτα, ἀλλ' | όμοθυμαδὸν ἐπὶ τὰς πράξεις ἤεσαν R III 225 καλ δ τι φαίνοιτο συμφέρειν, ταῖς ἀπάντων ψήφοις κύριον ήν ο τε παροινών άρχων είς δντινούν είς όλην έδόκει τοῦτο ποιεῖν, καὶ τὸ κοινὸν σηῆμα πλέον εἶγε 10 τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐγκλημάτων εἰπόντες τέ τι δράσειν έδρων μή ποιήσειν τε ούκ έποίουν. 30. τί δὲ νῦν; χθες έγώ τε κάκείνων τέτταρες μικρόν τι μετά μεσημβρίαν συγκαθήμενοι την έν ύπαίθοφ κατειληφότες δδον λόγοις έχρώμεθα κατά τῶν ἠσελγημένων καὶ ὅτι 15 δεινά ποιήσομεν, εί ταῦτα περιοψόμεθα. καὶ έδόκει δή δείν καλείν τε την βουλην είς το βουλευτήριον καὶ ψηφίσματα γράφειν ἀφ' ὧν ὅτι πορρωτάτω τῆς αἰτίας

⁷ cf. t. I 309, 4 14 cf. t. I 504, 10

¹ συμπνεΐν scripsi auctore Cobeto coll. t. I 103, 19 συμπονείν libri edd 5 μετὰ τῆς σιωπῆς CPa Ferr Mor sed in hoc γο μετά της σιγης in marg 6 εύποςεῖν scripsi e P sed ex εὐ ποιεῖν corr m², auctore Cobeto l. l. coll. p. 139, 5 εὖ ποιεῖν reliqui libri edd | ταῖς φωναῖς τῶν ἐπαινούντων ἐπαίρειν aut ώς ένα των εὐ ποιούντων έπαινεῖν coni Re Anim | τὰ δὲ rursus ούντων επαινείν com πο hoc' eras
9 ὄντιν' οὖν CAP sed in hoc' eras
10 τοῦ inc Par fol. 34 ότιοῦν Par ὁντιναοῦν Mor sed γο ότιοῦν in marg I | ποιείν Ι | είχε τῶν scripsi ut coni Mor είχετο CAPI Re είχε το Pa Ferr Mor είχε Par ἴσχυε τῶν Cobet l. l. 11 om Pa 12 vi scripsi auctore Cobeto l. l. oi libri edd 15 όδον absurdum dixit et in έδραν mutandum coniecit Cobetus at cf. t. I 504,10 διίστησι δε αύτας απ' αλλήλων όδος υπαιδρος 16 ποιήσομεν Μοτ έστρωμένη λίθω κατά την στοάν το εύρος sed γο ποιήσοιμεν in marg 18 ποροωτάτωι A

ἔσται. 31. ταῦτα εἰρηται, ταῦτα οὐ πέπρακται. τῆς γὰρ ἐπιούσης ἐγὰ μὲν ἐχώρουν ὡς τὴν βουλὴν ἐν τῷ βουλεύειν οὖσαν εὑρήσων, τῶν δὲ δύο μὲν ἀπηντήκεσαν καὶ ἦσαν οὐ κακοὶ περὶ τὰς συνθήκας, δύο δὲ ὁ ἀφανεἰς ἤστην παραινέσαντες, οἶμαι, καὶ τοῖς ἄλλοις σφᾶς αὐτοὺς ἀφανίζειν. σημείον δέ ἐκφανέντες γὰρ R III 226 ἐσπέρας οὕτ' αὐτοὶ πρόφασιν ἔλεγον ἐκείνους | τε ἤτιῶντο. εἶτα ἔτι θαυμάζουσιν, εὶ μηδὲν ποιοῦντες ὧν τοῖς κρατήσουσι προσήκει κρατοῦνται ράβίως καὶ τὸ 10 νικᾶν ἐστι τῶν πολλῶν.

32. Ἡ μὲν οὖν βουλή παρὸν αὐτῆ βοηθεῖν οὐκ ήβουλήθη, ὁ δ' ἡμμένος ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ῆκων ποιήσεται μὲν τῶν ἐνταυθοῖ πραγμάτων προοίμιον τὴν τῶν ὑβρικότων δίκην, οἱ δὲ γονάτων ἄψονται τῶν νῦν 15 ὑπερορωμένων. οἶς οὐ δίκαιον μὲν ἀμύνειν, οἱ δὲ καὶ οὕτως ἀμυνοῦσιν.

¹ εἰρηται, ταῦτα om I 2 πρὸς Pa εἰς Par Mor Iacobs Lectt 209 | ὡς ἐν Iacobs 3 οὖσαν om Pa | των PI | post δύο τας 2 litt A, οἰ Par Mor 6 σφὰς Par Ferr | γὰς εστίρει auctore Cobeto l. l. γοῦν (γ' οὖν P) libri edd 9 πρατοῦντα Re πρατοῦντα libri sed ι add P⁴ πρατοῦν Ferr ἐπρατοῦντο Mor 11 αὐτἢ Re αὐτἢ libri Ferr Mor 12 δὲ Re 13 ἐντανθὶ I 14 εἰ Par 16 ἀμννοῦσιν scripsi auctore Re ἀμύνονσι APPa ἀμύνονσιν reliqui libri edd πρὸς ἀντιοχεῖς διὰ τὸν λουπιανοῦ τρόπον subscr A, κατὰ λουπιανοῦ P

LVII.

Oratio κατὰ Σευήρου¹) incertum quo anno²) sed a Libanio sene³) conscripta contra Severum consularem Syriae, olim auditorem suum⁴), qui postquam ipsum Malcho clienti plagis inflictis laesit, frustra Antiochum miserat petitum⁵) ut in gratiam secum rediret, 'corporis' finibus circumscripta mansit.

Parvus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi sex:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 367. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 256. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

- 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 212. Pluribus manibus correctus est. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 4. Cheltenhamensis 10618 sub finem XVII vel initium saeculi XVIII e Palatino exaratus a Leonardo Adami fol. 1 cum versione latina fol. 3. Desinit fol. 1

 Perperam in editione Morelliana t. II p. 618 πρὸς τὴν βουλὴν inscripta est.

2) Parum digna est quae pluribus refutetur sententia Bongiovannii p. 193 orationem sub initium imperii Iuliani scriptam esse censentis. Nam verbis p. 150, 3 ἀνίσχοντι τῷ θεῷ Iulianum significari error est manifestus. Sed etiam Reiskius Anim. V 418 (= ed. t. III p. 227 not. 1) fallitur, cum Severum anno 382 consularem Syriae fuisse dicit. Cf. Sievers p. 193 et 204.

3) Cf. p. 153, 1; 159, 6; 167, 5.

 4) Cf. p. 151, 14 sq.
 Quae res Macarium Chrysocephalum in errorem induxit ut orationem πρὸς Αντίοχον κατὰ Σεβήρου inscriberet. verbis κείμενον ἐξέχεε p. 155, 3. Vide t. I p. 282 sq. Inspexi.

- 5. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 237°. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 6. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 34°. Non solum titulo atque fine inde a verbis πάντων Σύρων p. 171, 4 priva est oratio, sed etiam quinque folia hodie desunt quibus continebantur verba εἶλικεν Άντί]οχον p. 151, 18—157, 8 et εἰληφότα αἰσχυνόμενοι τὸ p. 160, 3—168, 10. Vide t. I p. 53 sq. Contuli.

Codices *CAPI Chelt* prioris familiae sunt, *Par* alterius. Hic quoniam mendosissime exaratus est, multo paucioribus 1) locis genuinam lectionem servavit quam codices prioris familiae 2).

De necessitudinis vinculo quo codices inter se coniuncti sunt ad stemma supra p. 52 propositum te delego, cui solum *Chelt* e *P* manasse addendum est.

Tres locos excerpsit Macarius Chrysocephalus³). Qui quidem cum orationem πρὸς ἀντίοχον κατὰ Σεβήρου inscripsit, obiter, ut fere ⁴), inspexit, sed uno loco p. 168, 2 solus ante κρίσιν servavit articulum τὴν quem codices universi omiserunt.

Oratio primum a Morello Lib. opp. t. II p. 618-632 in lucem protracta est e codice *Romano* id est apographo Allatiano codicis tum Romani hodie Parisini⁵) nondum iacturam foliorum passi sed integri excepto titulo. Sed cum hic ipse deesset, fieri poterat, ut a Morello $\pi \rho \delta \varsigma \tau \dot{\gamma} \nu \beta ov - \lambda \dot{\gamma} \nu$ inscriberetur.

Haec vero res Bongiovannium in errorem induxit, ut orationem quasi ineditam Venetiis anno 1754 e codice Marciano hic illic lectione varia Palatini⁶) sed parum accurate prolata typis mandaret p. 192—217.

¹⁾ Cf. p. 151, 2; 168, 18; 169, 22; 170, 12 et verba p. 153, 14 και μίαν ἀποστροφήν quae Morellus ei soli debet.

²⁾ Cf. supra p. 52. 71. 108. 130.

³⁾ Cf. t. Î p. 351. 4) Cf. t. III p. 335 et 352. 5) Cf. p. 52 et t. I p. 58. 6) Cf. t. III p. 238.

Utraque editio quibus scatet vitia permulta divinando sanavit Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 418—434, etiam plura ope codicis Augustani in editione ab uxore typis mandata t. III p. 227—252. In hanc etiam 'Animadversiones' pleraeque transierunt.

Ante eum unum locum (p. 172, 15 sq.) Henricus Valesius usus ille quidem codice Augustano¹) egregie tractavit, post eum plures Cobetus.

¹⁾ In notis ad Diodorum Siculum t. II p. 592 ed. Wesseling: ,,Ac in codice quidem Augustano in quo haec Oratio κατὰ Σεβήρου inscribitur rectius, diserte scriptum est ἐκ κουρέως. Cetera nos certissima coniectura emendavimus." Cf. t. I p. 33 sq.

LVII.

ΚΑΤΑ ΣΕΥΗΡΟΥ.

- R III 227 1. Πάρεισι μὲν οἱ δικάσοντες ἡμῖν καὶ ὑπήκουσαν εὖ ποιοῦντες ἀνίσχοντι τῷ θεῷ, δεῖ δὲ οὐδὲν ὅρκου πρὸς ἡμᾶς ἡ μὴν φυλάξειν ὑμᾶς τὸ δίκαιον. ἐν γὰρ δὴ τῷ τὰ δίκαια αἰδεῖσθαι καὶ φυλάττειν ἄπαντα βεβιώκατε τὸν χρόνον καὶ γίγνοιτ' ἄν ὑμῖν ἀνθ' ὅρκων ὁ τρόπος, ὥστε με καὶ πάνυ προσδοκᾶν δύξειν ὑμῖν μηδὲν ἀδικεῖν, εἰ καὶ μὴ τὸ τῆς Τύχης παρ' ἐμοί τε καὶ τοῖς ἀντιδίκοις ἴσον.
 - 2. Ήξιουν μεν οὖν ἔγωγε τὸν χοηστὸν ⁴ντιοχον,
 εἰ καὶ μὴ κατηγορεῖν ἔξῆν αὐτῷ τῶν πεπραγμένων διὰ

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

Par = Parisinus gr. 3016

3 cf. p. 95, 8

¹ $\bar{\xi}$ ante κατὰ C^2A^2 | Κατὰ Σενήφον A^2 om Par τοῦ πρὸς ἀντίοχον κατὰ σεβήφον: λόγ $\bar{\lambda}\bar{\delta}$ Macar fol. 92 πρὸς τὴν βουλὴν Mor | Σενήφον scripsi e CA^2 σεβήφον PI Bong Re | οα΄ post σενήφον in marg C^2 , λόγος $\lambda\gamma'$ I^2 2 άφεισι Par "Αφα εἰσὶ Mor 4 ἡμᾶς scripsi ὑμᾶς libri edd | ἡμᾶς Par Mor 5 δὴ om Bong 7 μοι Par Mor 8 ὑμᾶς Bong 9 ἴσον P sed ΄ in ras m⁴ Iσον I Bong 10 οὖν om I Bong 11 εί om Re

τὸ ζῆν | ὑπὸ Σευήρω καὶ δύνασθαι ὁαδίως κακῶς R III 228 παθεῖν, ἔν γε τῷ σιγᾶν μένειν καὶ ταύτη γε, εἰ καὶ μη-δενὶ τῶν ἄλλων, νέμειν τι τοῖς δικαίοις· ἐπεὶ δὲ καὶ λέγει [καὶ] πολλὰ καὶ μέμφεται καὶ βούλοιτ' ἄν με μετα-πεισθῆναι καὶ εἶναι ἐν ικερ ἤν, εὕχομαι μὲν αὐτὸν ὑπ' 5 ἐμοῦ μεταπεισθῆναι μηδενὶ τῶν νυνὶ τούτων βλαβείσης τῆς οὔσης ἡμῖν φιλίας· εἰ δ' οὖν καὶ ἄχθοιτο τῷ μὴ λαβών με παρὰ τὸν Σευῆρον ἄγειν, ἀξιώσω μοι συγγνώμην ἔχειν, εἰ τὴν σπουδὴν αὐτοῦ τὴν ὑπὲρ ἄλλων ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ μιμήσομαι.

3. Μικοὸν δὲ ἄνωθεν ἀνάσχεσθέ μου λέγοντος, ὧ ἄνδρες δικασταί. γνώσεσθε γάρ, ὡς οὐδ' ἐν οἶς ποιῶ νῦν ἀδικῶ.

Τοῦτόν μοι παρέδωκεν ὁ πατὴρ ἐπαινέσας μου τὴν περὶ μισθοὺς μεγαλοψυχίαν καὶ πιστεύων ἐν ἴσφ τὸν 15 οὐ δώσοντα τοῖς διδοῦσιν ἔσεσθαι. δευτέρφ | δὲ R III 229 ἔτει θορυβήσας τι περὶ τὰς θύρας καὶ εἰσδραμὼν καὶ λαβόμενος τοῦ παιδὸς εἶικεν ἐπ' ἀγῶνας καὶ δικαστήριον καὶ δίκας. 4. ὁρῶν δὲ ταῦτα έγώ, τοῦτον, ἔφην, τὸν τηλικοῦτον; τὸν ἐν προοιμίφ τῆς τέχνης; 20 πῶς μὲν οἴσοντα τοῦ δικάζοντος τὸ πρόσωπον; πῶς δὲ τῶν συνηγόρων τὰς τόλμας; πῶς δ' αὐτοῦ

⁵ cf. p. 157, 8 11 cf. t. III 453, 5; II 309, 9

¹ Σενήφω scripsi σεβήφω libri edd 2 γε scripsi auctore Re τε libri edd | καὶ (2) om CAPI Re 3 τι in ras P⁴ ἐπὶ Par Mor 4 καὶ cancellavi cum Mor 6 τούτω A Mor τούτω CP sed in hoc ν add m⁴, Par 7 ἔχθοιτο Mor | τὸ I Bong 8 Σενήφον reposui ex AP Σεβήφον reliqui libri edd 9 ὑπὲφ ἄλλων ἐν] ὑπεφβάλλονσαν Par Mor 10 αὐτοῦ I Bong 16 δοῦσιν I Bong δώσονσιν Mor | δ' Re 18 καιδὸς des. Par fol. 34 post quod duo folia exciderunt quibus continebantur verba sequentia usque ad πέπομφεν ἀντίζοχον) p. 157. 8 20 προοιμίος Mor

τοῦ δικαστηρίου τὸ σχημα; ταῦτα ἀκούων οὐδὲν έφη με λέγειν οὐδὲ πείσεσθαι. χρατήσαι δὲ οὐ δυνηθείς έγω του πατρός ήτουν παρά των θεων μή γενέσθαι τι κακὸν ἀπὸ τῆς δυσβουλίας ἢ τὸν νέον ἀπῆγε. ε 5. καὶ μὴν ούπω τρίτος, καὶ λόγος πολύς εἶναι πολλην τῷ Σευήρῷ δύναμιν ἐν συνηγορίαις, εἶτα πλείστην, είτα πάντας ήττησθαι τούς νικᾶν είωθότας. καί ήσαν οι λέγοντες χουσίον ύπεο τούτου γόητι γεγενήσθαι και είναι τὸ πραττόμενον ύπὸ τῆς έκείνου σο-. 10 φίας, οὐ τῆς τοῦ φήτορος, καὶ μαρτυρεῖν τὸ μηδέν είναι καλόν έν τοις λόγοις. 6. έγω τοίνυν τάς μέν νίκας ήδέως, ταῦτα δὲ οὐχ ήδέως ἤκουον κάν τοῖς δευτέροις καλ τρίτοις των αὐτων μέν συμβαινόντων, R III 230 ἐνίκα γάρ, τῶν | αὐτῶν δὲ θρυλουμένων πάλιν 15 έγὰ τοῖς μὲν ἡδόμην, τοῖς δὲ ἠχθόμην πράττων τὸ τοῦ φιλούντος έν άμφοτέροις. 7. μετά ταύτα τοίνυν πολλοῦ γε ἐλθόντος τοῦ τῶν ἀγαθῶν φεύματος καὶ παραδοξοτέρου καλ μείζω χώραν τῷ λόγω παρέχοντος τῷ περί τοῦ γόητος τῶν μέν τὸν γόητα λεγόντων κατε-20 γέλων δητορείας καὶ καλοκάγαθίας άξιῶν ἄπαντα ταῦτα είναι, Σευήρον δε ούκ ελάνθανον ταις εκείνου τιμαις καί χαίρων καί φιλοτιμούμενος. 8. καί χωρών τε έπ' Αλγύπτου καλ πάλιν έκειθεν ώς βασιλέα δι' ών ὥετο δόξειν είναι περί έμε δίκαιος απαντα επραττε καί

² δ' Re 4 τί Ι | ἀπήγεν ΑΡ sed in hoc ν del 5 πολύν Ι Βοης 6 Σενήςφ reposui ex ΑΡ σεβήςφ reliqui libri
edd | [τε είναι.] post συνηγοςίαις Μοτ 7 ἡττᾶσθαι Μοτ
11 έγὰ δὲ τοίνυν Μοτ 14 ένίαα γάς] ἐν τούτοις. καὶ γὰς Μοτ |
θουλουμένων scripsi ex ΑΡ coll. II 403, 3 θουλλουμένων reliqui libri edd, post quod colon I Bong, comma Re 15 τοις
(1 et 2) Ρ 16 μεταταῦτα Ρ 17 γ' Re | τοῦ τῶν | τούτων Re
18 χαρὰν Μοτ 19 καταγελῶν Μοτ 21 Σευῆςον reposui
e libris Σεβῆςον edd 28 Αἶγυπτον Bong

τούμοῦ γήρως έραστην αύτον έκάλει. γενόμενος δέ έν ταϊς νυνί ζώναις ταυταισί ταϊς δύο γράμμασί τε με έκόσμει τό τε μάλιστα αύτον δεῦρ' ἄξον έμε ἔφασκεν είναι, και πολλά μεν τοιαύτα από Θράκης εφοίτα, ήλθε δέ τινα καὶ ἀπὸ Ταρσῶν πόλεως ής διὰ μέσης 5 ἔρχεται Κύδνος δ ποταμός. 9. ἔλεγε δε ταῦτα πάντα, ώς άδιχεῖσθαί τε τῷ μὴ τεθεᾶσθαί με νομίζοι σπεύδοι τε ὅπως ἴδοι. καὶ ἐπειδὴ τὸ | πρῶτον συνεμίξα- R III 231 μεν, καταβάς έχων έστωτα πλησίον τὸν έφεστηκότα ταῖς έφαις πόλεσι πλείοσί με φιλήμασιν ἢ τῶν ἄλλων 10 εκαστον ήσπάσατο, καὶ τοῦτο διατριβήν οὐκ ὀλίγην ένεποίησεν. 10. οξς τοίνυν ταραγήν τε καὶ φόβον παρέσγεν ήκων τε καὶ μέλλων, είδότες μέν οΐδε τὰ δεύτερα, ιδόντες δε τὰ τρίτα μίαν ἄδειαν και μίαν ἀποστροφήν καὶ μίαν καταφυγήν έξειν ἐλπίσαντες τὴν 15 αίδω Σευήρου την πρός έμε κοινή πάντες έφέροντο πρός έμέ τε και ταυτί τὰ γόνατα, οί μέν τι και ύπουργηχότες ήμιν, τοις δ' ήν αὐτὸ δίκαιον τοῦτο τὸ βεβοηθηκέναι με πολλοῖς οὐδὲν εὖ προπαθόντα. δείλης οὖν αὐθημερὸν ἐπιτρέψαντος ἀπελθών αὐτὰ ταῦτα 20 ἀπήγγελλου, τήν τε έλπίδα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸν

13 οίσε Α 14 και μιαν αποστροφην οπ 110τι Bong Re retinui cum Mor coll. t. II 434, 20; III 412,13; 457,12 16 Σενημον reposui e libris Σεβήρον edd 17 μέντοι C 19 πα-

θόντα Ο

¹³ cf. l. 2 14 cf. l. 10

¹ τοῦ μοῦ AP sed in học ' supra μ m² τοῦ 'μοῦ Re
2 νυνὶ] μετὰ ταῦτα coni Re 3 μ' Re | αὐτὸν scripsi αὐτὸν
libri edd 5 Ταρσῶν] cancellavit Cobetus Coll. 261 at urbem Ciliciae a Bithynica distinguere voluit Libanius ut t. I
146,14; t. Π 181,12; 369,17 Περσῶν Μοτ Περσέως coni Re
πόλεων Μοτ 7 "malim θεᾶσθαι" Re | σπεύδει Α 8 το Ι
πρόσωπον συνέμιξα μὲν Μοτ 9 ροστ ἐστῶτα ταs 2—3 litt Α
13 οἶδε Α 14 καὶ μίαν ἀποστροφὴν om libri Bong Re

ώς έμε δοόμον και ώς είη κύριος εὐεργέτην με πολι-R III 232 τῶν έμαυτοῦ καταστῆσαι και ποιῆσαι | τιμιώτερον.

11. Ο μέν οδυ Όμηρός φησι καὶ έλίσσετο πάντας (Άχαιούς), Άτρείδα δὲ μάλιστα, έγὰ δ' ὑπὲρ ε άπάντων δεόμενος ύπερ Μάλγου μάλιστα τοῦτο ἐποίουν διὰ τὸ μείζους είναι τοὺς κινδύνους ἐκ μειζόνων τῶν διαβολών. 12. Σευήρος δε χρηστός τε ήν έν τοις όήμασι καὶ τιμήσειν έλεγε τῆ πραότητι τὸν Μειλίγιον Δία, ώστε τὸν παρακαθήμενον 'Αλέξανδρον ἐπαινεῖν 10 την είς ταῦτα έτοιμότητα. τίνα δη τάπι τούτοις; ἐκέλευσε θαρρείν τους δεδεμένους και πάντα τὰ άληθη πρός αύτον περί πάντων λέγειν, Μάλχον δὲ μετὰ τοὺς άλλους λόγους καὶ ὡς φανείται τὸ γουσίον. ταῦτα τῆς μὲν ἐπιούσης ὁ ἄρχων ἐφύλαξεν, ἐν δὲ τῆ μετ' ιι έκείνην έκίνησε. 13. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ὅπως μεταγειοιείται, θεός οίδε τὰ δὲ δὴ Μάλχου, τρὶς ἀποθανείν αὐτῷ βέλτιον ἦν καὶ γενέσθαι τῷ Πολυφήμο δείπνου ἢ παθείν ἃ πέπουθε μενούσης ἡμῖν τῆς πολιτείας καὶ οὐ μεταπεσούσης. ἃ γὰρ οὐδ' ἀγοραίων πα-R III 233 σχόντων ένέγκαι τις αν | άδακουτί, ταῦτα ὁ ἄρξας, 21 ταῦτα δ ζώνην, δ θρόνον, δ δικάζειν παρὰ τοῦ κρατούντος λαβών, ταύτα δ στρατιώταις ἐπιτάξας, ταύτα

³ Il. α 15. 374 10 Dem. p. 1268, 7

¹ εἰη scripsi auctore Re εἶ libri edd (εἰ Mor) 4 ἀχαιούς inserui (Mus. Rhen. XXXII 88) ex II. ll. ll. om libri edd | ἀτοείσας Mor | δὲ Mor Re 6 "post μείζους aut in hac regione deesse videtur αὐτῷι Re 7 Σενῆρος reposui e CAP σεβῆρος I edd 8 πραότητι PI 10 τίνα P sed τινα in ras m² τὰ 'πὶ Α τὰπὶ P 11 τάληθῆ Re 12 αὐτὸν scripsi αὐτὸν libri edd | περὶ Βοης παρὰ libri Mor 13 λόγους] "aut dest aliquid e. c. ὡς ἀφησει ἔλεγε, vel simile quid aut aliquo alio modo corrupta haec sunt" Re 17 αὐτὸν Mor 19 ἀγορέων I Bong | πασχόντων om Bong 22 ταῦθ' (2) Mor

ο βασιλεύς ἐπέστειλε πολλάκις. 14. οὐ γὰο ἔτι κούψαι τὸ μῖσος οἶός τε γενόμενος οὐδὲ ἀντισχεῖν τῷ μεγέθει παν οσον είχεν εν τη καρδία κείμενον εξέχεε μικούν ἀπέχων μανίας. καὶ γυμνούσθω τῆς χλαμύδος, καὶ ἦν ἐκείνη χαμαί, καὶ τοῦ πρώτου χι- 5 τῶνος, καὶ ἦν ὁ χιτὰν χαμαί, καὶ τοῦ τρίτου τοῦ λινοῦ, καὶ ἦν καὶ οὖτος μετ' ἐκείνων. 15. δεινὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ ἦν οὐδεὶς δς οὐκ έξεπέπληκτο, στήσεσθαι δε αὐτὸν ένταῦθα τῶν πολλῶν οἰομένων μετέφρος μεν δ Μάλγος ταῖς ἐσομέναις πληγαῖς ὑποκεί- 10 μενος, φάβδων δε έπι γης έωρωντο φάκελλοι. των δε άελ ταῖς πληγαῖς τριβομένων ἀπορριπτουμένων έτέρων άκραιφνών έδει, ταύτὸ δ' ἦν καὶ περὶ τοὺς τύπτοντας τον απειπόντα ακμήτος έκδεχομένου, και δέκατος δ τελευταίος ήν. τούτων δὲ εξ μέν εἰς τὰ νῶτα τὴν 15 **Ισχύν** | ἀνάλωσαν, αἱ πλευραὶ δὲ τέτταρας εἰς R III 234 αύτας έκενωσαν τούτου τοῦτο κελεύσαντος αντί τοῦ νώτου γενέσθαι τὰς πλευράς τοῖς τὰς ράβδους ἔχουσι. καί πολύ μεν το δεον αξμα, πολλαί δε αι διασπειρόμεναι σάρχες ὑπὸ τῶν πληγῶν ἐχτεμνόμεναι τοῦ σώ- 20 ματος, Μάλχος δε μέχρι μεν μέσων αὐτῶν ἐβόα, τὸ δ'

¹¹ Her. IV 67, 1 19 cf. t. III 75, 2

¹ δ I Mor Bong | ἐνέτειλε Mor 2 οὐδ' Re | ἀντισχὼν API Mor | τῷ μεγέθει] "aut interponendum aut certe subaudiendum αὐτοῦ" Re 3 είχεν P sed χ in ras m² 6 καὶ ⟨τοῦ δεντέφον καὶ⟩ τοῦ τρίτον, τοῦ λινοῦ coni Re 9 δὲ inser A'P om I Bong δ' Re 11 δ' Re | φάκελοι Mor 13 δὲ Re 14 ἀκμῆτος scripsi auctoribus Lobeckio Soph. Ai. p. 242 et Cobeto Coll. 62 coll. Il. λ 802; ο 697 ἀδμῆτος libri Bong Re ἄτμητος Mor 16 ἀνήλωσαν Bong Re 17 αὐτὰς scripsi ex AP sed in hoc 'e' corr αὐτὰς reliqui libri edd | τοῦτο τούτον C τούτον om Mor | τοῦτο fortasse delendum 18 αῖφουσι C 20 ἐκτεμνόμεναι Re ἐκπεμπόμεναι libri Mor Bong cf. t. III 75, 8

έντεῦθεν ἄφωνος ἐτύπτετο τὸ καὶ δύνασθαι βοῆσαι τοις κακοις άφαιρεθείς. 16. τίνα άν τις δίκην έτέραν έπλ τούτοις προσέθηκεν; ἀφείλου τὴν δέλτον καθ' ἢν ηρξεν. ενύμνωσας οὐ τῶν μέν, τῶν δ' οὕ, πάντων s δὲ ίματίων. πληγάς δὲ οὐδ' ἂν ἀριθμήσαι τις. ἄφες δή τοις τε ιατροίς και τοις οικείοις τας του σώματος χαράδρας, ήν πως ποιῶσι τὰ διεστηχότα συνελθεῖν. δ δε έπ' άλλο προύβη πολύ τῷ πάσχοντί τε άλγεινότερον και τοις δρώσιν έλεεινότερον, παρέδωκε τοις 10 διὰ τῆς πόλεως ἄξουσι τὸ καλὸν ἐκεῖνο θέαμα, τὰ ἐν τῶ σώματι βάθη, καὶ οὐδεὶς ἦν δς οὐκ ὤμωξέ τε καὶ R III 235 τὸ πρόσωπον ἔπληξε | καὶ τοὺς λυθέντας νόμους έθρηνησεν. 17. είχον δέ τινα ύβριν και αι άναξυρίδες, ὧν ὅσον ὑπὲο τοὺς μηροὺς ἐξελήλεγατο ταῖς 15 ράβδοις καλ τοὖργον ἀπολωλέκει σκέπειν οὐ δυνάμενον. Μάλγω δὲ αἰτοῦντί τι τοιοῦτον δ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ποιησάμενος ούχ ἂν έθεᾶτο τοὺς θεωμένους αὐτόν, δ δώσων οὐκ ἦν, πολλοί μὲν ἂν δόντες ἡδέως, φόβφ δε των δρωμένων ειργόμενοι. 18. δ δ' αὐτὸς φόβος 20 καὶ τῆς ἀκριβοῦς θεραπείας ἀπεστέρησε Μάλχον Ιατρῶν τῶν μὲν οὐ προσιόντων, τῶν δ' οὐ πᾶσιν οἶς ἐνῆν γρωμένων είδότων, ώς ήδιστ' αν ακούσαι τεθνεώτα

⁹ cf. t. III 75, 17 20 cf. t. III 75, 16

¹ τὸ cancellavit Mor | δύναιτο Mor | βοῆσαι οm C 2 τί Mor | ετερον Mor sed γρ τε και ετερον in marg 4 των (1) P 5 οὐδ' αν] οὐδεὶς Mor sed γρ οὐδεὶ in marg 7 ποιῶσι scripsi πείσωσι libri edd 8 δ' Re 9 τοις om Mor 11 τε scripsi auctore Re γε libri edd 13 αι om Mor 14 ταις reposui e CAP τοις I edd 15 ἀπολωλέκει P sed ο in ω corr 16 αἰτοῦντι τί ΑΡΙ | πρὸ τῶν] πρῶτον Mor | ὀφθαλμὸν ΙΜοτ 21 των (1) Ι 22 ἀκοῦσαι ΑΡ sed in hoc in 'corr m', I Mor Bong

τὸν Μάλχον. καὶ τοῦθ' ὡς εἰκότως ἐπεπείκεσαν αὐτούς, αὐτὸς οὖτος ἐμαρτύρησεν ὁ πρὸς τὸν περὶ τῆς τελευτῆς γενόμενον λόγον οὕτω διατεθείς, ὡς καὶ σκιρτῶν ὁρᾶσθαι.

19. Ταῦτα τοίνυν ἄπαντα ποιήσας οὕτως ἐναντίως 5 ἔχοντα ταῖς ἐμαῖς ὑπὲρ Μάλχου δεήσεσιν ἀδικεῖσθαί φησιν οὐκ ἀφικνουμένου μου παρ' αὐτὸν καὶ πέπομφεν ἀντίοχον πείσοντά με ποιεῖν ὁ πρόσθεν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀνελεῖν, Ἀντίοχε, δύνασαι τὰ πεπραγμένα καὶ ποιῆσαι μὴ γεγενῆσθαι, βαδίζωμεν, ἱωμεν, εἰ καὶ ἡ νὺξ R III 236 ἔτερα λέγει· εἰ δ' οὐδὲ θεῶν τοῦτο ἄν τις δύναιτο, 11 τί τὸν μετέχοντα τῆς ἀτιμίας Μάλχου πείθειν ἐπιχειρεῖς ἑαυτὸν καταισχύνειν καὶ πρὸς ἄπαντας ὁμολογεῖν, ὡς ἀναίσθητος εἰη καὶ οἶος τοὺς ὑβρίζοντας προσκυνεῖν;

20. 'Αδικοῦντα γάρ, φησί, Μάλχον ἔλαβον περί τὸ βασιλέως χρυσίον. οἶδα ὡς ἐπλημμέλησέ τι τοιοῦτον ὑπ' ἀνδρῶν πανούργων ἔξαπατηθεὶς ἐλπίσι γλυκείαις τε καὶ δειναῖς ἄνθρωπον λαβεῖν. τὸ δὲ τῆς ἀπάτης τοῦτο καὶ τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν ἴσμεν ἀψά- 20 μενον. ἀλλ' ἔστω πᾶν τοῦτο Μάλχου καὶ τῆς ἐκείνου γνώμης τὸ ἀδίκημα. 21. τί οὖν; ἡνίκα ἤξίουν, ἤκουές μου λέγοντος, ὅτι σῶσον ἡμῖν ἄνθρωπον ἀναμάρ-

⁸ cf. p. 150, 10; 163, 20 20 Π. ξ 360; o 31

³ ώς om Mor 7 μου om Bong 8 νοce Άντί]οχον rursus inc Par fol. 35 | πείσαντα Par Mor 10 νόσος? 11 δὲ Re | οὁ CP | δύναιτό τι Par 12 μάλχον Par Mor 14 εἶη Mor εἴην libri Bong Re 17 τοῦ Par τὸ τοῦ Mor sed γο τοῦ in marg | ἐπλημέλησέ PI cf. t. III 343, 4 18 γλυκείαις — 19 λαβεῖν] "videor mihi iambum alicuius tragici cernere ubi ἐλπὶς appellata fuit γλυκεία καὶ δεινή τις ἄνθρωπον λαβεῖν Re 18 γλυκεία Par Mor 19 τε om Par Mor 22 γνώμης οπο IBong

τητον και πανταχοῦ γενόμενον ἄγουπνον τοῦ δικαίου φύλακα; άλλ' εί τοῦτο τοιοῦτον ἦν, αὐτὸς αν αύτον έσωζεν έν (αύτοις) τοις πράγμασι την σωτηρίαν έγων. Ελεγον τὸν ἄνθρωπον έγειν μὲν τὰ ἀλλότρια καλ ε δμολογείν και αποδώσειν, άξιον δε είναι δι' έργα τινά καλά μηδεν πλέον παθείν. και ταῦτα λένων εδόκουν δίκαια λέγειν καὶ οὐκ άλλως ἔφησθα ποιήσειν καὶ ἐπί-R III 237 στευον καὶ πρὸς αὐτόν | τε έκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους φίλους ἀπήγγελλον τὰ φιλάνθρωπα, ἐφ' οἶς σὲ 10 μεν επήνουν, Μάλγω δε συνέγαιρον, ταῦτ' οὐκ ἂν μή ούτως έχειν είποις. 22. καίτοι χρην τον απερ έλεγε ποιήσειν οὐ πράξοντα μηδε λέγειν ὅτι ποιήσει. φάδιον γὰρ ἦν ἀποχρίνασθαι, ὅτι, ὧ φίλτατε, βούλομαι μέν ταῦτα, Μάλχου δὲ ή πονηρία κωλύει 15 την χάριν πληγάς τε ἀπαιτοῦσα καὶ τἄλλα δη τά τε πρὸ αὐτῶν τά τε μετ' αὐτάς. οὐ γὰρ δὴ δέος ἦν μὴ γαλεπήνας δήσω τὸν ἄρχοντα οὐδὲ μὴ γενοίμην δυσμενής. οὐ γὰο ούτως ἄτοπός τις ἦν, ώστ' άντι τῆς τοῦ πράγματος φύσεως τοῦ μὴ δόντος 20 αlτιασθαι την γνώμην. ἀλλ' ήδειν ἂν αὐτῷ τοῦ τάληθες απηποέναι χάριν παί τοῦ μήτε αὐτὸς ήπατῆσθαι μήτ' άλλον τινά. 23. νῦν δὲ αἰσχύνη πολλή ἀπήγγελται μεν άλλα, πέπρακται δε άλλα, και ήλπισται μεν

² τοιοῦτο Par Mor 3 αν om $C \mid αὐτὸν$ Par Mor $\mid αὐτοῖς$ τοῖς scripsi auctore Re Anim coll. p. 170,11 τοῖς libri Bong Re αὐτοῖς Mor 4 "malim ἐγὼ δ' ἔλεγον" Re 5 δ' Re 7 ποιεῖν C 10 μοι Mor sed γρ μὴ in marg 12 ἔλεγον Par Mor $\mid πράξαντα$ Par Mor $\mid μὴ$ δὲ APIPar 15 ἀπαιτοῦσα P sed α (3) in ras $m^2 \mid τᾶλλα$ A 16 τε P sed ε in ras $m^2 \mid τελλα$ A 16 τε P sed ε in ras $m^2 \mid πρὸ P$ sed ο in ras $m^2 \mid μετὰ ταύτας <math>Par$ Mor 17 δήσω om I 19 τοῦ (1) om C 22 "post τινα deesse videtur δι' έμιοῦ vel δι' ἐμέ" Re \mid δ' Re \mid αἰσχύνηι A αἰσχύνηι P Bong $\mid πολλῆ$ A πολλῆ A sed in hoc in 'corr m^3 , Bong πολλὴ A \mid ἀπήγγελται A sed a (1) in ras a0 ἐπήγγελται A1 επίχηνελται A2 επήγγελται A3 επήγγελται A3 επήγγελται A4 επήγγελται A5 επήγγελται A5 επήγγελται A6 επήγγελται A1 επήγελται A2 επήγελται A1 επήγε

έπιεικῆ, πέφηνε δὲ ἄγρια, οἶς τε ἔργον κακῶς με λέγειν, ἀφορμὴ γέγονεν εἰς ὰ βούλονται τοῦτ' αὐτὸ λέγουσιν ἐμὲ πατέρα τῶν ἡημάτων, ἀλλ' οὐ σὲ γεγενῆσθαι καὶ πεπλασμένῃ προσδοκία μεῖζον ποιῆσαι Μάλχω
τὸ κακὸν βλέποντι μὲν εἰς ἀμείνω, πειρωμένω δὲ τῶν το
χειρόνων. καὶ κινδυνεύω γέρων ἄνθρωπος ἐνέγκασθαι
προσηγορίαν ἢν οὐδ' ὄναρ νέος ὤν.

24. Καίτοι, φησίν, ήπίου μου τετύχηκεν ό Μάλχος ἐπὶ τῆς προτέρας ἡμέρας. τί δέ; οὔτε αὐτὸς ἤτουν ἡμέραν μίαν αἴ τε ὑποσχέσεις αἱ σαὶ τὸ 10 πᾶν εἶχον. τί γὰρ πλέον ἔχειν πραστέραν ἡμέραν θη-ριώδους τῆς μετ' | ἐκείνην ἐσομένης καὶ τῆς μὲν R III 238 φεισομένης, τῆς δ' ἀπολούσης; οὐδὲ γὰρ ἰατρός, εἰ κτείνειεν αὔριον δν ἔσωσε τήμερον, μισθοῦ μεμνῆσθαι δίκαιος διὰ τὸ τήμερον ἔργον ἢ μίσους τυγχάνειν διὰ 15 τὸ δεύτερον. οὐδ' αὖ ληστής δν ἐθήρασεν ἑστιάσας πρότερον, εἶτα ἀποσφάξας ἦττον ἀπέσφαξε διὰ τὴν προλαβοῦσαν τράπεζαν. ἴσμεν δὲ καὶ τοὺς Διοσκόρους οἶς ἂν ὧσιν εὐμενεῖς μέχρι λιμένων παραπέμποντας αὐτούς τε καὶ τὸν γόμον, ἀλλ' οὐ τοῦ μὲν ρύονται 20 κλύδωνος, τῷ δὲ προῖενται. 25. τὴν μὲν οὖν ἐκείνης ἡδονὴν ἡ ἐπιοῦσα ἔσβεσε, τὰ δὲ τῆς δευτέρας ἡμέρας

¹² cf. Hes. Opp. 822 sq. 15 cf. t. III 200, 8; 464, 13 18 cf. t. I 151, 9; II 68, 19 sq.

¹ μèν Par Mor 4 μείζω Par Mor 8 ἡπίον API Mor cf. p. 40, 19 9 οὔτ CPar Mor 10 αἱ σαὶ Re αἱ libri Mor Bong 11 ἔχειν scripsi deleto ἔχων quod post εἶχον inseruit Re εἶχον libri edd 12 τῆς om Par Mor | της P 14 σήμερον C 16 αὖ ληστής | αὐλητής Par Mor | ληστής I | έστίας Par Mor 17 προτέρας Ros 18 δὴ Par Mor 20 των Par Mor | τῷ μὲν ve| τῆ μὲν (-τῆ δὲ) coni Ros 21 των PI προIενται P sed E in ras R2

βοηθείας (ἰατοῶν δεῖται). εἶτα τὰ μὲν ἦν σκιὰ καὶ οὐδέν, τὰ δ' ὄντως ἰσχυρὰ καὶ μεγάλα.

26. Ο δε και αγάριστον με καλεί μεγάλην είληφοτα χάριν. οὐ γὰρ βασανισθηναι δι' ἐμὲ τὸν Μάλχον τη ε φρικωδεστάτη δη βασάνφ οὐδε ἀποτμηθηναι την κεφαλήν. καὶ τίς σοι τοῦ σοφοῦ τούτου διδάσκαλος ἢ όσπερ καὶ έτέροις, ἐκεῖνος ὁ Λίβυς, ὁ Ἰρος, εἶτα Μίδας; δς ον ποτε μεν αποκτείνειε ξίφει, τούς του τεθνεώτος ολκείους ήξίου γάριν αύτῶ τοῦ μὴ πυρί γενέσθαι τὴν 10 τελευτήν είδεναι, οδ δε πῦρ ἐποίει τὸν θάνατον, πάλιν ήγεν είς χάριν τῷ μὴ στερεῖσθαι τὸν τεθνεῶτα R III 239 ταφής. 27. καὶ σὰ δὴ τὴν αὐτὴν βαδίζεις | τοὺς καταγελώντας ούχ δρών. τίς γάρ ούτως ἢ παῖς ἢ ἀνὴρ άνόητος, δς οὐκ ἂν φαδίως καταλάβοι τὸν λόγον; πότε 15 γὰο οὐκ ἐν τοῖς δεδωκόσιν ἔση χάριν ἀεί τινος ὄντος τοῦ παραλελειμμένου; καὶ γὰρ εἰ τὴν κεφαλὴν ἀποτετμήκεις, είπες αν όπερ ο πρότερος και εί κατα μέλος, είπες αν την ταφήν. και ει κυσι και όρνισιν έδεδώκεις τὸν νεκρόν, ἦν ἂν εἰπεῖν: ἀλλ' οὐκ εἰς λέβητας

⁶ Plat. rep. p. 502 D 7 cf. t. II 296, 12. ep. 143 14 Dem. p. 567, 18 18 Il. α 4 sq. 19 Her. I 119

¹ lατρῶν δεῖται inserui, δεῖται coni Re om libri edd εἶτα] καὶ coni Re | τα PI 2 τὰ in τά corr P* | ὅντως scripsi οὕτως libri edd 3 μεγάλην des fol. 35 in Par post quod exciderunt folia tria quibus continebantur quae sequuntur usque ad αἰσχννόμενοι τὸ p. 168, 10 5 δὴ om C 7 ὅσπες scripsi auctore Re ἄσπες libri edd | λίβυς P sed ν in τας m³ | Ἰρος scripsi cum Cobeto Mnem. N. S. II 408 (= Coll. 262) cf. Herm. XII 208 ἰερός libri Bong Re ἰερεύς Mor Βούσειρις coni Re Anim | εἶτα Μίδας | ἢ Νάβις Re Anim 9 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 11 τῷ scripsi τὸ libri edd 14 δς inser Re | παταβάλοι Cobet Coll. 262 17 "post μέλος videtur πατεκενόφεις vel simile quid deesse" Re at ex ἀποτετμήκεις simile verbum mente repetere licet

ένέβαλον οὐδὲ έψήσας ἔφαγον. 28. ἀλλ', οἶμαι, πολὺς ὁ γέλως χάριν ταῦτα ποιεῖν. ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόψας ἢξίωσας ἄν μοι κεχαρίσθαι δοκείν τῷ μὴ καὶ τὴν γλῶτταν προσαφηρῆσθαι, ὥσπερ ἄν εἰ τις δημεύσας τινὸς τὰ ὅντα φιλανθρωπίαν ἐκάλει τὸ μὴ καὶ αὐτὸν ἐψηφίσθαι δουλεύειν; οὕτω τοίνυν οὐκ ἦν ταῦτα χάρις, ὥστε οὐκ ἐτόλμησεν ἐν τῷ καιρῷ τῶν δεήσεων εἰπεῖν, ὅτι μοι δώσει τὸ μὴ τὸ καὶ τὸ παθεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἄλλο δὲ οὐδέν. καίτοι γε εὶ ἦν χάρις, τίς βλάβη τῷ χάριτι καὶ πρὶν ἢ δοθῆναι φαίνεσθαι; 10

29. Καὶ παρώξυνέ με, φησί, ζήμασί τισι θρασυτέροις. εἰ δὲ μὴ ταῦτα εἰρητο, οὐκ ἄν ταῦτα ἐπεπόνθει. πῶς οὖν ἐν τοῖς πρὸ τῶν εἰρημένων τούτων ἀδικήματα ἔφασκες εἶναι τῆς ἐσχάτης | ἄξια R III 240 δίκης; μὴ οὖν ἀμφότερα λεγέτω. ἀλλ' εἰ μὲν ἡ περὶ 16 τὸν οἶκον τὸν βασιλέως βλάβη τοσαύτην ἀπήτει τὴν δίκην, τὶ μέμνηται τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ζημάτων; εἰ δὲ ταῦτα τοιούτοις ἔδει κεκολάσθαι, σεσιγήσθω τὰ περὶ τὰ χρήματα. ἄ φησιν αὐτὸς οὐκ ὰν ἐξετασθῆναι τῷ φάσκειν τὰ ζήματα τὴν ὀργὴν πεποιηκέναι. 30. σκε- 20 ψώμεθα δὴ καὶ αὐτὰ τὰ ζήματα τά, ὡς ὅδε φησί, δακόντα αὐτόν. ὡμολόγησε μὲν ὀφείλειν καὶ καταθήσειν,

⁸ cf. p. 144, 12 13 sq. cf. p. 157, 16 sq.

² γέλως P sed ς in ras $m^2 \mid \pi$ οιεῖ $C \mid \tau$ οῖς δφθαλμοῖς Mor sed τοὺς δφθαλμοὺς coni 3 δοκεῖν P sed εῖν in ras $m^2 \mid \tau$ ο I Bong 4 καὶ μὴ $C \mid \pi$ ροσαφηρῆσθαι scripsi auctore Cobeto Coll. 262 προσαφαιρῆσαι libri Bong Re προσαφαιρεῖσθαι Mor 5 τω C 6 signum interrogationis posui, punctum libri edd 8 μοι οὐ δώσει Mor $\mid \tau$ ὸ μὴ cancellavit Mor 11 τισι $\mid \tau$ ε C 15 ἡ Mor sed εί coni 16 οἶκον οπ sed inser coni Bong 19 $\tilde{\alpha}$ φησιν Re ἀφεὶς αν libri Bong ἀφὶ δν ἀν Mor 21 τά inser Re om libri Mor Bong

οὐ μὴν εὐθύς γε δύνασθαι, δεῖν δέ οἱ μηνῶν δύο. ταῦτ' οὖν ὀργῆς ἄξια; ταῦτα θυμοῦ; ταῦτα γαλεπότητος; ταῦτα ἀγριότητος; οὐκ ἀφ' οὖ γένος ἀνθρώπων καὶ τὸ εἰσπράττεσθαι καὶ τὸ ὀφείλειν, τοῦτ' ἔγει τοῖς s όφείλουσι βοήθειαν των μέν αlτούντων άναβολήν, οίς δε έξεστιν άνανεύειν, διδόντων κάν τούτω τοῖς όφείλουσιν άναπνεῖν παρεχόντων; δ γὰρ οὐκ ἂν δυναίμην διαλύσαι, τήμερον, ύστερον άν. κατέχει δε αύτον δ δεδανεικώς δ μέν δύο μηνας, δ δέ τρείς, δ δέ δίς 10 τοσούτους, δ δ' ένιαυτόν, δ δε και πλείον, είθ' ύστερον α προείται κομιζόμενος αυτόν τε έπαινεί καλ την αύτοῦ μέλλησιν, ώς αὐτην οὖσαν την ἀποδοῦσαν. R III 241 31. ήδη δέ τινες ἀφορήτοις | ἀνάγκαις ἐνδήσαντες τὸν ὀφείλοντα τὸν μὲν ἐπὶ βρόχον ἔπεμψαν, αὐτοὶ 15 δ' έφ' δν ελθοιεν ούκ είγον. ούτω δε άνθρωπίνως τοῦτ' ἔχειν ἔδοξεν, ώσθ' ὁ νόμος καὶ δικαστήν ἐν τοῖς τοιούτοις χρόνου κύριον έποίησε. καν δ δφείλων μηδενὸς ἐπιεικοῦς παρὰ τῶν εἰσπραττόντων τυγχάνη, καταφυγών έκεισε τὸ μὴ ἤδη καταβάλλειν εύρετο, καὶ 20 οὐκέτ' ἂν δ είσπράττων ἄγξειεν οὐδὲ ἐπιλάβοιτο. 32. σὸ δ' ἀκούσας δύο μῆνας ἐπήδας ἐπὶ Μάλχον. τοῦ χάριν; ἔλυέ σοι ταῦτα τὴν ζώνην; ἀλλ' ἀφηρεῖτο

¹¹ Plat. Gorg. p. 520 C. Phaedr. p. 231 C 13 Her. I 11,2; IX 16, 3 16 Cod. Theod. XI 7, 3; III 2, 1

¹ τε C 4 ἔχει Mor sed γο ἔχειν in marg 5 των I 6 δ' Re 8 διαλύσαι P sed ' in " corr m4, I Bong | αὐτὸν I 10 δὲ Re 11 ἄν πρόηται CA sed in hoc γο ᾶ προεῖται in marg f, I Bong ᾶ 'ν (pro ᾶ ᾶν) coni Re 12 αὐτοῦ CP sed in hoc ' in ' corr m², I Mor Bong αὐτὸν coni Bong | τὴν ἀποδοῦσαν om I Bong | ἀπολλύονσαν Mor 14 τον (2) PI 15 δὲ Re | ὧν Mor 19 παταβάλλει Ι παταβάλλη Bong | εῦρατο Mor 20 οὐπ ἔτ' AP sed in hoc ' supra ε eras | ἄγξειεν P sed αγ in ras m⁴ 22 ἀφήρει τι τοῦ Mor

τοῦ τῆς ἀρχῆς χρόνου; ἀλλὰ πενίαν ἔφερεν; ἀλλ' ἀσθενέστερον έποίει σε των έχθρων είναι βουλομένων; άλλα την οδσάν σοι παρά τῷ κρατοῦντι δόξαν εἰς τούναντίον μετέβαλλεν; άλλ' έκώλυεν άρχης τυχείν; ούτως έξειναι πολύ τι δεινόν είπειν, ότι δύο μήνες 5 συλλέξουσι τὸ συνέχον τοῦτο τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν χουσίον; άλλ', οίμαι, πρόφασις μέν οί μηνες, το βούλημα δε τύπτειν εν Μάλχω τους Μάλχου κηδομένους. ους οδτος μεν ύλακτων οὐ πέπαυται, πολλαγοῦ δε Μάλγος εύρηκὸς ἐπικούρους οὐκ ἔμελλε φυγὼν ὡς τοῦτον 10 μεταπηδήσειν. 33. και δή δώμεν άγροικότερον αὐτῷ τὰ περί τοῖν μηνοῖν εἰρῆσθαι. οὐκοῦν έξήρκει μή τυγόντα έκβαλεῖν | κάν τούτω μὲν λαβεῖν τὴν δίκην, R III 242 πληγών δε οὐκ ἦν καιρὸς καὶ τοιούτων καὶ τοσούτων οὐδὲ ἐν γυμνῷ τῷ σώματι οὐδὲ ἐν στρεφομένῷ τοῦ 15 μηδεν μέρος είναι πληγών καθαρόν. ούτω μεν ού σφόδοα τὸ δίκαιον ἦν ἐν οἶς Μάλχος ἔπαθεν εἰ δ' οὖν καὶ θείη τις, αὐτὸς ἔχοιμ' ἂν ἐγκαλεῖν τὸ καὶ ούτως ύβρίσθαι.

34. Άλλ' ήκω, φησίν Άντίοχος, έκείνου πεπομ- 20

⁹ cf. t. III 316, 14 20 cf. p. 157, 7

² ἐποίει σε scripsi ἐποίησε libri sed in ἐποίεισέ corr P^4 , edd | ἐχθοῶν P sed ρων in ras m^2 4 μετέβαλεν I Bong | εύχῆς vel τῆς εὐχῆς Re Anim 5 οῦτως scripsi οὐ τὸ libri edd, sed οὐ (= ubi) τὸ coni Re | ἐξεῖναι πολύ, ἢ δεινὸν coni Re | ὅτι] οὕτε Μοτ 7; posui auctore Re, punctum libri edd | πρόφωσις scripsi auctore Cobeto Coll. 263 προφώσεις libri edd 8 δ' Re | τύπτειν scripsi auctoribus Re Anim et Cobeto l. l. ἔτνπτεν libri edd 9 μὴ Μοτ 10 φεύγων Μοτ 11 ἀγροικότερον P sed o (2) in ras m^2 13 μὲν εκτίρει auctore Bong μὴ libri edd sed delendum vel in ἰκανὴν mutandum censuit Re Anim, μὴ φαύλην coni in ed 16 μὲ οὖν οὐ coni Re 19 οὕτω I Bong

φότος καὶ τοῦτο ἔστι λύοντος τὴν αἰτίαν. ἔστι δὲ τοῦτο μὲν δμολογοῦντος τὴν αἰτίαν, τὸ δὲ ταύτην λύον οὐδεὶς ἄν μοι δεῖξαι δύναιτο. τὸ γὰο δὴ πεπραγμένον ανίατον και έως αν επιδειχθή Σευήρος α 5 είπεν ούκ είρηκώς, ούκ έστιν έμε μή παρακεκροῦσθαι. 35. εί δη δώσομεν τοῖς ἀδικοῦσι ποιοῦσιν ἃ βούλονται φίλους έχειν τούς κακῶς πεπονθότας ἀπ' ὀλίγων συλλαβών, μεγάλην αν είημεν αυτοίς πλεονεξίαν δεδωκότες, εί παροινούντες είς οθς αν έθέλωσι μηδέ 10 μισοΐντο παρά τῶν ὑβρισμένων ὡς ὧν ἔδρασαν αὐτοὶ κατεγνωκότες. ἔσται δέ, οἶμαι, δάδιον καὶ τῷ κακῶς άγορεύσαντι καὶ τῷ ραπίσαντι καὶ τῷ καταβλάψαντι καλ τοῖς τὰ μείζω τολμῶσιν ἐν ταπεινότητι τῆ τῶν μετεγνωκότων προσελθοῦσι φίλους έχειν τοὺς έχοντας 15 δ κατηγοροίεν άν. 36. άλλα γαρ ούκ οίδ' δπως απηνέχθην είς τοὺς δμολογοῦντας άμαρτεῖν. δ γὰρ ἀνὴρ R III 243 ήμιν οὐδαμοῦ τοῦτο φθέγγεται | οὐδ' είπεν Άντίοχος οὐδαμοῦ τὸ ρημα τοῦτο φέρειν οὐδ' ἀκήκοεν ήμων οὐδείς. τι οὖν ἄν τις συγγιγνώσκοι τῷ λέγοντι 20 μήτ' έμε μήτ' έκεῖνον ήδικηκέναι μηδέν, άλλ' απερ αν θεός, ταῦτα αὐτὸν ποιἤσαι;

37. Άλλ' εί και μὴ τοῖς δήμασι, τοῖς δὲ ἔφγοις ὡμολόγηκεν ἐν λύπη τε ἀν και τὴν σὴν
ποθῶν συνουσίαν. σὰ δ' ἐλέγξας πολλοὰς ἡμαφ25 τηκότας εἰς σὲ διηλλάγης. πάνυ γε. εἰσὶ δέ γε
καὶ πρὸς οὰς οὰ διηλλάγην, οὰδ' ἔσται χρόνος ὁ τοῦτο

⁴ αν om I Bong | Σενήρος reposui e libris Σ εβήρος edd 6 δη om Bong "cum δὲ malim commutatum" Re 9 μη δὲ API 11 ἔσται scripsi ἔστι libri edd | δ' Re 13 τη om I Bong 19 συγγιγνώσκοι reposui ex AI συγγινώσκοι reliqui libri edd 21 ταῦτ' Re 24 πείθων Mor 25 πρὸς I Bong 26 καI om Re

δψόμενος οὐδ' δ παρά τοῖς κάτω θεοῖς, άλλὰ ψυχή ψυχάς φεύξεταί τε καὶ οὐ διαλέξεται κατά την Αΐαντος τοῦ Σαλαμινίου, ἡνίκα Ὀδυσσεύς ἐν Ἅιδου τὴν αύτοῦ διεμέμφετο νίκην. 38. έγω δε οίδα μέν, οδ δει παύσαι μίσος, οίδα δέ, έν οίς οὐδέποτε. και δυναίμην αν τ είπειν πρός άνθρωπον σπονδάς μοι γεγενημένας. τίνος τοῦτο πείθοντος; τοῦ μηδεν ἀνήκεστον είς τοὺς ὑπὸ γείρα περί ὧν έδεήθην πεπραγθαι. ήτησέ τις ήμερῶν άριθμον είς το των άγρων τινας έπελθείν των έαυτοῦ. οὐκ ἔδωκεν ὁ ἄρχων. ἀπηλθον ἀγανακτήσας. 10 χρόνος έχοιμισε την όργην ου γαρ κακώς, άλλ' R III 244 ούχ εὖ έπεπόνθει περὶ οὖ διειλέγμην. έτέρω καταδίκην ἀνελεῖν ἠξίωσα διδόντος τοῦ νόμου, δ δὲ οὐκ έβουλήθη. καὶ τοῦτο ἔχθραν τὴν μέχρι τινὸς ἐποίησεν, άλλ' οὐ τὴν εἰς ἄπαν. ἔπειτα ἦλθον οἶ πρότερον. 15 οὐδεν γὰο ἄσχημον έγεγόνει περί τὸν φίλον οὐδ' οἶς κατέθηκεν άτιμος ήν. 39. τὰ δὲ νῦν, τὰ δ' ὑπὸ τούτου, τὰ δ' εἰς τοῦτον τῆς Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους

³ Od. 1 543 sq. 18 Aesch. Prom. 93 sq. Soph. Oed. R. 336

² διαλλάξεται I Bong at cf. Od. λ 561 sq. 3 τοῦ] τὴν C | αὐτοῦ I Mor Bong 4 δίκην CA 5 μίσος Mor sed γε μέσοι in marg 6—7 τίνος τοῦτο πείθοντος; scripsi τινὸς τοῦτο πείθοντες libri Mor Bong τίνος τοῦτο πείθοντος, Re sed προφέροντα και πυνθανόμενον τίνος coni 8 ἐδεήθην scripsi auctore Re ἐδεήθη libri edd num διελέχθην? | πεπράχθαι AP sed in hoc in corr m⁴, I Bong 9 τῶν ἀγρῶν Bong τὸν ἀγρῶν libri Mor Re qui εἰς τῶν ἀγρῶν coni | ἐπελθεῖν scripsi auctore Re Anim coll. Od. π 27 ἀπελθεῖν libri edd | τῶν Bong et coni Re τὸν libri Mor Re 10 ἀπῆλθον scripsi ἀπῆλθεν libri edd 11 ἐκοίμισε P sed σ in ras m² 14 τὴν om Bong 15 εἰσάπαν C | οῖ I Bong qui οἱ coni οἱ C Mor num ἡ ? 16 οὐδὲ I Bong 17 τα (2) I τάδ Bong | δὲ Re | ὁπὸ τον I

δεῖται ψυχῆς ἀτελεύτητον εἶναι βούλεται τὴν ἀπέχθειαν. καὶ τὰ κεκινηκότα τοσαύτην πόλιν εἰς ὀδυρμὸν ἀποκρούσεται με τῶν θυρῶν μονονουχὶ βοῶντα: μὴ σύ γε, μὴ κατάθη τὴν ἔχθραν, μὴ σβέσης τὸ
εμῖσος, μὴ θεραπεύσης ὄφιν, μὴ γένη κακὸς εἰς
ἰκέτην δοῦλον οἶς ἔπαθε τῶν αὐτοῦ δούλων
γεγενημένον, οὐκ ἐγκαλέσαι δυνάμενον οἰκέταις, οὐ κατηγορῆσαι ράθυμίας υἱέων, οὐ μέμψασθαι γυναικὸς ὕπνον, πανταχοῦ γεγυμνω10 μένον φρονήματος καὶ τῆς παρρησίας ταῖς τε
ράβδοις καὶ ὰ προσεγένετο ταύταις ἐκβεβλημένον.

40. "Ελεγε δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν Αντίοχος καὶ δύνα
R III 245 μιν | καὶ ὅση τὸ μέγεθος αὕτη καὶ ὡς οὐκ ἀκίν
16 δυνον ἄρχοντος ἔχθρα. ἐγὼ δὲ τοῦτο πάλαι μὲν ἠπιστάμην, οὐ μὴν φόβφ γε τῆς δυνάμεως προὔδωκά
ποτε τὸ δίκαιον οὐδὲ ἐκείνους ἐκολάκευσα μᾶλλον ἢ
μετὰ τῶν ἠδικημένων ἔστην. καὶ ταῦτα πολὺς μέν μοι
σύνοιδε χρόνος, πολλαὶ δὲ πόλεις, πολλὰ δὲ ἔθνη,

20 πολλοὶ δὲ ἄνθρωποι, πολλοὶ δὲ τόποι καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἁπάντων, οἱ θεοί, οῖ ἀνθ' ὅπλων μοι καὶ περιβόλων καὶ τειχῶν γεγένηνται. οὐ γὰρ ὡς οὐκ ἐπεβουλευόμην εἴποιμ' ἄν, ἀλλ' ὡς τῆ τῶν θεῶν ὁοπῆ διεσωζόμην, ῶσπερ ἐκεῖνος ὁ τὴν Τροίαν ἑλὼν τῆ τῆς

25 'Αθηνᾶς εὐνοία, ἢ τά τε ἄλλα αὐτῷ συνέπραξε καὶ τὰ

⁵ Theogn. 602. Aes. fab. 97 24 Od. α 344 sq. 88 sq.

¹ ψυχῆς $\hat{\eta}$ coni Re Anim 4 κατάθες Mor sed $\gamma \varrho$ κατάθη 6 ἰκέτιν \hat{C} 7 ἰκέταις \hat{I} 8 υἰέων scripsi auctore Re ὑμῶν Libri edd 14 αΰτη scripsi αὐτὴ libri edd | οὐν - 15| ἔχθ ϱ α citat praemisso titulo de quo vide p. 150, 1 Macar \rangle ἢκίστουν \hat{C}

οίκοι συγκατέστησε. 41. πέπεικα τοίνυν έμαυτόν, ώς οὐδεν ραθυμοτέρων αὐτῶν συμμάχων τεύξομαι οὐδε καταγνόντες της περί έμε σπουδης άρχοντος δυνάμει προήσονται οὐδ' δν ἐν νεότητι προνοίας ήξίωσαν, τοῦτον έν γήρα προδώσουσι. μετά δὲ τῆς τῶν θεῶν ἐπικου- ι ρίας ήδη τις έπίστευσε καὶ μεθ' ένὸς έταίρου πέρας έπιθήσειν οίον έβούλετο τῷ Τρωικῷ πολέμφ. 42. ὅλως δε εί τοῦτο ύπακουσόμεθα φόβφ, τί τῶν ἀπάντων οὐ χαριούμεθα φόβω, ώστε ήμιν είναι την άσφάλειαν έν τῶ μηδὲν ἐκεῖνον αἰτῆσαι τῶν οὐ καλῶν; Φέρε νάρ, 10 εί με κελεύοι λελουμένον καλ πεπωκότα χωρείν είς τὸ διδασκαλείον, πείσομαι; τί δαί, μισείν τινα των φίλων, πείσομαι; τί δαί, κύβους έν χεροῖν ἀντὶ βιβλίων έχειν, πείσομαι; καὶ μήν, εί τὸ νῦν ἀνεξόμεθα δι' ἡν έχει δύναμιν, κάκείνων εκαστον [δι' ἢν εκαστον]. τοῦ 15 γάρ αὐτοῦ δέους ἐπόντος οὐκ ἔστιν οὐδὲν φυγείν.

43. Άλλὰ καὶ | πολλοί, φησίν, ἀποστερή- R III 246 σονται βοηθείας, ἢν μὴ εἰσιὼν παρ' αὐτὸν βοη- θήσης. καὶ τί τὸ πεῖθόν ἐστιν, ὡς ἐγὼ τοῦτο ποιῶν λύσω τινὶ συμφοράν; τὰ πεπραγμένα μὲν γὰρ οὐ τοῦτο 20

⁶ Diomedes II. i 48 sq.

² αὐτῶν scripsi auctore Re τῶν libri edd 4 νεότητι P sed ε in ras 1—2 litt m⁴ 8 τοῦτο scripsi auctore Cobeto Coll. 263 τούτφ libri edd | $\langle τῷ \rangle$ φόβφ coni Re 9 φόβφ del Cobet at cf. ad p. 126, 8 | ἡμῖν Mor sed γο τὸ ἡμῖν in marg 11 οἶμαι I Bong qui ε μ ε coni ut Cobetus Mnem. N. S. II 408, Re 12 τ $\hat{\iota}$ —14 πείσομαι om I Bong 12 et 13 δε C δὲ Mor 13 χεροῖν P sed οι in ras m² 15 δι ἡν ἐκαστον οm Re sed δι ἡν ἐκείνων ἔκαστον ⟨ἐπιτάξει⟩ scribendum coni cancellavi ut ex antecedentibus male repetita ⟨ξκαστος comi Mor 16 num ὑπόντος? 17 φησι I 18 εI I Bong I βοηδτίσσεις IBong 19 τί τὸ] τὸ τI C 20 μIν om IBong

λέγει, τὸ δ' ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ λαμβάνει κατ' Ίσοκράτην την κρίσιν. εί μέν είσιν οί εὖ παρ' αὐτοῦ δι' έμε πεπουθότες, δεί πιστεύειν έσεσθαί τι παραπλήσιον εί δ' οὐδεὶς άγνοεῖ τὰ Μάλχου, εὔηθες αύτοὺς ε έξαπατᾶν καὶ τοῖς οὐδέποτε ἐσομένοις δελεάζεσθαι. 44. χωρίς δε τούτων οὐδε σπάνιν δρώ των τοῖς δεησομένοις συμμάγων παραστησομένων. οδ άντὶ τοῦ τὰς ίκετείας αναμένειν αὐτοί θηρῶσιν, ὅπως τοὺς δεομένους ελέουσι, και είσι πολλοί πανταγού της πόλεως 10 οὐδὲν αίσχυνόμενοι τὸ μισθοῦ ταῦτα ποιεῖν. ὥστε τοῦτο μηδένα φοβείτω. τὸ γὰο μυρίους ἄρξαι συχνούς έποίησε τούς δυναμένους αμύνειν. έκεῖνοι καὶ εὖ ποιήσουσι καὶ ἀντευπείσονται, φίλτατε Άντίοχε, οι τὸν άνθρωπον καταδεδούλωνται τοῖς περί τῶν πονηρῶν 15 έργων έπαίνοις τοῖς έν τοῖς συμποσίοις. ὥσπερ γὰρ Αλακώ συναριστώντες, άλλ' οὐκ άγορᾶς περιτρίμματι, την των πραττομένων ύπ' αὐτοῦ φύσιν οὐκ έξετάζοντες πίστει γρώνται τοῦ τὸ δίκαιον ἐν ἐκείνοις εἶναι τῶ τοῦ-R III 247 τον είναι τὸν ταῦτα πεποιηκότα. ἐν οὖν | φιάλαις 20 ὢν τοιαῦτα έχούσαις ἄνθη ταχὺς δοῦναι χάριν γίγνεται.

^{2 [}Isocr.] ad Dem. p. 9c 11 cf. p. 8, 16; 32, 19 sq. 13 Plat. Gorg. p. 520 E 16 Dem. p. 269, 19; Ar. Nub. 447

¹ τὸ — 2 κρίσιν citat omissa δ' particula Macar 2 τὴν inserui e Macar auctoribus Re Anim et Cobeto Coll. 263 4 ἀηθὲς αὐτοὺς Μοτ 5 οὐδέποτ' Re 9 ἔλξουσι P sed ἔλ in ras m⁴ ἔλξωσι C εἴξουσι A sed γο ἔλξουσι in marg f, I Bong ἄξωσι Μοτ | πολλοὶ om Μοτ | πανταχῆ I Bong πολλαχοῦ τῶν Μοτ 10 μισθοῦ rursus inc Par fol. 36 13 ἀντευπείσονται scripsi ἀντ' εὖ πείσονται libri edd cf. Plat. l. l. 18 τοῦ τὸ A sed ' eras τοῦτο PI Mor Bong | τῷ τοῦτον εἰναι Re τὸν (τὸ Μοτ qui τῷ coni) τοιοῦτον εἰναι Par Mor om reliqui libri Bong 20 ταχὺ Μοτ | γίνεται I Bong Re | γίγνεται ἄν ἴστω (ἔστω Μοτ) Par Mor

45. Ανίστω δή καὶ ταῦτα ἀπάγγελλε, ποίοις ποσλυ ύποστρέψας; ίσως έρεῖς. οἶς Αΐας, οἶς Ὀδυσσεύς. οὐ γὰρ ἐκείνων τὸ μὴ πεῖσαι, τοῦ τοιαῦτα δὲ ύβρικότος ήν, α και νῦν οίμαι δόξειν. άλλ' ένω πορεύσομαι παρ' αὐτὸν καὶ ὄψομαι καὶ συνέσομαι καὶ ь καθεδούμαι πλησίον καὶ τὰ τῶν φίλων διαλέξομαι είδως οία τοιούτοις έργοις απολουθήσει φήματα; τί μέν γὰρ έροῦσιν ἄνδρες; τί δὲ γυναῖκες; τί δὲ παῖδες; τί δὲ νεότης; τί δὲ γῆρας; οὖτος δ φιλοικτίρμων; οὖτος δ ἐλεήμων; οὖτος δ τοῖς χαλεποῖς ἐχθοός; 10 οδτος δ τοῖς ἠπίοις φίλος; τῷ δὲ ἡλίω ταῦτα ἀρέσειν νομίζομεν; τη δε ημέρα; τη δε νυκτί; τοῖς δὲ ἐν ἐχατέρα δαίμοσι; τῆ δὲ πάντα δρώση Δίκη; είτα τὸ μὲν ζῆν έλευθέρως ἐπαινεῖ, τὰ δὲ τῶν ἐχόντων δουλευόντων ποιῶν οὐκ αἰσχύ- 15 νεται; οὐ γὰρ δὴ μαχούμενος εἰσῆλθεν αὐτῷ καὶ ἐξελέγξων δπόσα ἠδίκηκεν, ἀλλ' ἔστιν ἅπαν τοῦτο πτήξαντος καὶ δείσαντος καὶ | κολα- Β ΙΙΙ 248 κεύειν είδότος. 46. ταῦτα, ὁ φίλε 'Αντίοχε, περί τοῦ σοῦ φίλου βούλει λέγεσθαι; ταῦτα έλθεῖν ἐπ' ἐμὲ 20 τὰ βέλη; καὶ τίνας οἴει πρὸς ἐμὲ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας έσεσθαι βλέπειν έχοντας είς τὰ τοιαῦτα παρα-

² II. ι 626 3 II. ι 645 | Agamemnonis II. ι 315

² οἴοις bis Re at cf. t. II 69, 12; 105, 21; 500, 5 8 με coni Re 10 οὖτος δ ἐλεήμων om Mor 11 ἡπίοις ΑΡΙ Bong cf. p. 40, 19 | Ἡλίω Bong 12 τἢ δὲ ἡμέρα om Re 13 δ' Re 15 ἐκόντως Mor sed γρ ἐκόντων in marg 16 μα-χόμενος Par Mor | εἰσῆλθον Mor 17 ἡδἰκησεν C 18 δείσαντος καὶ πτήξαντος Ι Bong 19 εἰπόντος C 20 βούλει om I Bong | ταῦτ' Re 21 τίνας Par sed ς abreptum τινὰς Mor | οἶει P sed ε in ras m⁴, abreptum Par οἶς Mor qui οἶονς coni 22 τὰ om CAPI Bong Re

δείγματα; οὐ τοιαῦτα πρὸς αὐτοὺς ἐφεῖν; ἀνὴρ οὖτος ἀτιμαζόμενος μὲν οἶδεν οὐκ ὢν ὁπόσος ὁ ἄρχων, τιμώμενος δὲ συρίττει.

47. Άναπηδήσας γάο, φησίν, εὶ φανείης, φι
5 λήσει τὴν ⟨σὴν⟩ κεφαλήν. πάνυ γε. καὶ γὰο ἄλλας
μυρίας. καὶ κομιδῆ τινας ὀλίγους οἶδα τοὺς οὐ τοῦτο
λαβόντας. φίλος μὲν γάο ἐστιν οὐδενὶ οὐδὲ βούλοιτ'
ἄν εὖ πρᾶξαί τινα ἀνθρώπων, τοῖς δὲ χείλεσιν ἐξαπατᾳ
καὶ βούλοιτ' ἄν ἕκαστον νομίζειν αὐτὸν παρ' αὐτῷ
το προκεκρίσθαι τῶν ἄλλων. ἐπειδὴ γὰο οἶδε τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς οὐ κτησόμενος ἐπαινέτας, ταύτην εὕρηκε
τὴν τέχνην, ὡς εἰς ἀτιμίας τάξιν ἥκειν αὐτοῦ τὰς τιμάς.

48. Άλλὰ μισοπόνηρός είμι, φησί, καὶ τὴν φύσιν ἔδει κάνταῦθα κρατεῖν καὶ λόγους ἤκουον 15 ὑπὲρ Μάλχου βοηθεῖν βουλομένους. ἀλλ' οὐ R III 249 ταῦτά φησι | Μαρέας οὐδ' ὁ τούτφ παρεδρεύων, δι' οῦς πάντα ἀργυρίου, πάντα ἐν πράσει. καὶ πολὺς ὁ νιφετὸς τῶν λημμάτων διδόντος μὲν τοῦ διώκοντος, διδόντος δὲ τοῦ φεύγοντος, τὰ μὲν ἀλλήλων οὐκ εἰδότοις ἡττημένοις ὁ προήκαντο κομίσασθαι ὅρκοις τισὶ προδιφκημένου τοῦ πράγματος. προῖκα δὲ οὐδέν, οὐ ψῆφος, οὐκ εἴσοδος, οὐκ ὄνομα, οὐ συλλαβή τις, οὐ

¹ αὐτοὺς CIPar Mor Bong 2 οἶδεν Par sed δεν abreptum οἶος Mor | ὁ om Par Mor 4 φιλήσει scripsi auctoribus Re Anim et Cobeto Mnem. N. S. II 408 τιμήσει libri edd "nullus dubito leg. esse φιλήματι τιμήσει" Re ed 5 σὴν inserui auctore Re | πάνν—μυρίας] πάντας γὰς ἄλλονς μυρίους Par Mor | καὶ om A sed inser f, P sed inser m⁴ in textu et in marg 6 κομιδὴι A 7 βούλοιτ ἀν scripsi βούλοιτο libri edd 8 πράξαι AP sed in hoc ' in ~ corr, I Par Mor Re 9 αὐτὸν Re αὐτὸν libri Mor Bong 12 αὐτῷ CAPI Bong Re 20 δ' (1) Re 23 τις delendum?

γράμμα. 49. καὶ ταῦτα ούτω πωλείται φανερῶς οὐδένα όφθαλμον οὐδε οὖς φοβούμενα, ὥστ' εἶναι δόξαν μαντείαις αὐτοὺς πεπιστευκότας μηδεν όκνεῖν. ὡς γοῦν οὐ δώσοντες δίκην ἄπαντα θερίζουσι πάντων Σύρων βοώντων, ως οσοις από τουτωνί των θρόνων γεγέ- 5 νηνται πλοῦτοι, πάντες είσι πρός γε τοῦτον πένητες. είκότως ἄρα καὶ [οῖ] τοὺς ἐν μείζοσι σχήμασιν ἄρχοντας ώνοῦνται καὶ παρ' ὧν ἔθνησκον ἄν, εί τι τῶν δικαίων έγίγνετο, τούτους ύφ' έαυτοις έχουσι. μέχρι μεν οὖν ἀπῆν οὖτος, ᾶτερος ἤσθιεν, ἥκοντος δὲ ἄμφω. 10 η τι ποτ' αν ετερον τας βροντάς έκεινας επαυσε καί τὰς ἀστραπάς; οὐδέν. 50. ἀλλ' ἔστι τῷ Μαρέα τούτω κηδεστής πάσης Μηδείας δυνατώτερος. καὶ τὸ μεν έργον τούτου, τάληθές δὲ | ἀφανίζοντες Βίκτορα R III 250 δή τὸν διαλλακτήν ἐποίησαν ἐν πολλοῖς τοῖς ὁρῶσιν. 15 δ δε τον οὐδε ετι δεδεμένον ελυεν, δ δε μισοπόνηρος ἔπεμπε Μαρέαν πάλιν τὰ αὐτὰ ἀμήσοντα καὶ τὰ αὐτὰ τουγήσοντα καὶ τὰ αὐτὰ κεροῦντα, ἔπεμπε πάλιν ἐπὶ τὰς αὐτὰς πηγὰς καὶ τοὺς αὐτοὺς κρουνούς, [καὶ] χρυσον καλ άργυρον. ὰ κατὰ μικρον άγείρων εἰς μέγεθος 20 ήγαγεν. οίδε γὰο ὁ πέμπων αὐτὸν ἐφ' ὁμοίαν βοράν, ώς άμφοιν ή θοίνη, τοῦ τε ἀπεσταλμένου τοῦ τε ἀπεσταλκότος. 51. καὶ τί θαυμαστόν, εἰ κερδῶν οὖτος

¹⁶ p. 170, 13 20 Hes. opp. 361 sq.

² ovs A 3 yov P 4 design des fol. 36 in Par quae sequenter usque ad finem desunt 7 of cancellavi auctore Re 8 $\delta \nu$ scripsi auctore Re $i \mu \bar{\omega} \nu$ libri edd 10 freços Mor 11 $\bar{\eta}$] of I Bong qui $\bar{\eta}$ coni 14 $\bar{\chi}$

Mor Βίπτωρα Re cf. t. I 242, 3; II 522, 19 15 δ $^{\frac{1}{6}}$ C 16 ξίνε I 18 μεριοῦντα Mor 19 καὶ cancellavi 21 βορράν C 22 θοίνη P sed $o\iota$ in ras m^2

ήτταται τηλικούτων; δς καὶ τοὺς ἀποδέκτας ἐπλεονέκτησεν ἐν ταῖς τιμαῖς ὧν βασιλεὺς [ἐν] ταῖς ἀρχαῖς
ἐκ τῶν παρὰ τῆς γῆς αὐτῷ προσιόντων δίδωσιν, ἀνεῖσθαί τε ἀναγκάζων ὧν οὐδὲν ἐδέοντο καὶ προσέτι μετροις ἀδικῶν οὐ συμβαίνουσι τῷ νόμῳ. οὕτω μὲν
οὖτος ἐπώλει, κακῶς δ' ἠγόραζον ἐκεῖνοι καὶ ἡ πενία
πλοῦτον ἠναγκάζετο ποιεῖν. ἀλλ' ὅμως εἰ μὴ ᾿Αριστείδην αὐτὸν προσερεῖς, ἀδικήσεις.

52. Ἡ τῆς ὅ τι βούλοιτο πραττούσης Τύχης, εἰ δὲ 10 ὀρθῶς ἢ μὴ βούλεται μὴ σκοπούσης, ἀλλὰ τὰς ἱ R III 251 τῆς δυνάμεως ἐπιδείξεις ἐν τῷ μὴ σώζεσθαι τὸ εἰκὸς ποιουμένης. αὕτη Διονυσίῳ Σικελίαν ἔδωκεν εἰδότι τοὺς ὄνους τοῦ πατρὸς οὺς ἤλαυνεν, αὕτη τὴν αὐτὴν νῆσον Άγαθοκλεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁ κεραμεὺς οὐκ 15 ἐκώλυε. καὶ τί ἀν Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον λέγοιμι καὶ τύραννον ἀταρνέως; ἀλλὰ Πῶρος οὐκ ἐκ κουρέως μέν,

⁷ cf. t. I 478, 3; II 437, 15; III 399, 25 12 sq. Hellad. Bes. chrest. in Phot. bibl. cod. 279 p. 530° 29 sq. Cf. Philol. XXXV 710 sq. Herm. XIV 469 sq.

¹ ἐπλεονέπτησεν scripsi coll. Dem. p. 1035, 26 πλεονεπτεῖσθαι ταῖς χιλίαις δραχμαῖς ἐξεπολέμησεν libri Bong Re ἐξεπολέμωσεν Mor 2 ἐν cancellavi auctore Re 3 παρὰ P sed α (2) in ras m² 4 πρὸσ ἔτι AP sed in hoc in προσέτι ras corr, I | μέτροις Mor sed γρ μέτρον in marg 6 ἐπόλει P sed ω in ras m⁵ 9 ὧ Mor Re | τίς Mor | δ' Re 10 εἰ Mor | βούλεσαι scripsi auctore Bong βούλεσθαι libri edd quod aut delendum aut cum βούλεται mutandum censet Re 13 τὰς I Bong | ἤλαννε I Bong 15 ἐπόλυσε C | ἄν om H. Valesius ad Diod. Sic. t. II 592 ed. Wesseling | παὶ τύραννον Άταρνέως scripsi (Philol. l. l.) coll. Hellad. l. l.; Diog. L. V 1,5,3 'Ερμείαν τὸν εὐνοῦχον ἀταρνέως ὅντα τύραννον, τιας. Eun. 9 'Ερμείαν τὸν εὐνοῦχον τὸν ἐκ τοῦ ἀταρνέως τύραννον καὶ τὸν ἀταρνέα libri edd καὶ delendum censent Valesius l.l. et Bernhardyus Suid. s. ν. 'Ερμίας Κ. II 528 16 ἀλλ' ἄπορος Mor | οὐκ del Valesius κερχυραῖος Mor | ἤν post μὲν inser Valesius probabiliter

Ίνδοῖς δὲ ἐπέταξεν; εἴπω τὸν ἀνθρακέα Βάρδυλιν ὅν προσεκύνουν Ἰλλυριοί; μικρὸν ἀν Ὀρθαγόρας μετὰ τούτους δόξειε Σικυῶνος κρατῶν ὁ μάγειρος. 53. καὶ νῦν τοίνυν τὴν αὐτὴν ὁρῶμεν οὖσαν τὴν θεόν. καὶ τὸ τῶν ἐπιδείξεων τούτων εἶδος οὐ πέπαυται, ἀλλ' 5 ἄνθρωποι καὶ τοῖς γείτοσιν ἀγνῶτες καὶ δικαίως ἂν αἰπολοῦντες ἢ ποιμαίνοντες ἢ βουκολοῦντες ἢ ἐν συβώταις ὅντες μετέωροι φέρονται τοῖς παρὰ τῆς Τύχης δεδομένοις πτεροῖς. ἡ δ' ἀκούει μὲν κακῶς ἐν ᾶπασι τόποις ὡς οὐ ταῖς ἀρεταῖς ταῦτα τηροῦσα μόναις, 10 ποιήσει δέ, μέχρις ἀν ἢ γένος ἀνθρώπων, ὰ δὴ πολλάκις πεποίηκε. κὰν ίδης συβώτην ὑσὶν ἐπόμενον, μὴ διαπτύσης λογιζόμενος, ὡς τάχ' ἀν καὶ οὖτος κοσμηθείη τῇ Τύχη.

54. Δεινόν μέν οὖν καὶ αὐτό τοῦτο καὶ οὐδαμῆ 16 φορητόν ἀπὸ μυλώνων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀγρυπνιῶν ἄγεσθαί τινας ἐπὶ δυνάμεις τε καὶ ἀρχῶν λαμπρότητας, πολὺ δὲ γίγνεται καὶ δεινότερον καὶ ἀφορητότερον, ὅταν οἱ ἐπὶ τοιαῦτα μετενεχθέντες ἀπὸ τοιούτων μὴ θέλωσιν εἰδέναι, τίνες ἐκ τίνων γεγένηνται, μηδὲ 20

^{9 [}Men.] Mon. 624, 625. Thuc. III 59, 1

¹ Βάρδυλιν δν scripsi auctoribus Valesio et Re Anim βαρδυλίνον libri sed in βάρδυλιν δν corr P^4 , edd 2 προσεχίνουν I 9 $\tilde{\eta}$ AP sed in hoc in 'corr m^4 | κακῶς P sed κ (2) in ras m^8 10 τηροῦσα om C 11 μέχρι AP sed in hoc in ras m^8 , I Bong Re Cobet; cf. t. Π 524,11; t. Π 179,22; 464, 19 | ἄν P sed α in ras m^8 | $\tilde{\eta}$ scripsi cum Cobeto Coll. 263 εἶη libri edd 12 πεποίηκεν AP | ἴδοις I Bong 13 ὡς P sed α ex ὰ corr m^2 15 δεινὸν - p. 174, 2 δευτέρων citat Macar | οὖν καὶ αὐτὸ τοῦτο om Macar | οὐδαμῆι A 18 καὶ τὸ ante ἀπὸ Macar 18 γίνεται CI Bong Re 19 οἰ om I Bong 20 μη δὲ API

R III 252 παφέχωσι καὶ τοῖς προτέροις τὴν ψυχὴν | ἐνοικεῖν, ἀλλ' ἐξελάσαντες ὅλην ποιῶσι τῶν δευτέρων. 55. οἶος ἡμῖν καὶ οὖτος. ὁν ἔδει μὲν περὶ τὸν Τίγριν πανδοκεῦσιν ὑπὲρ κόπρου μάχεσθαι, γέγονε δὲ κύριος τοῦ 5 πολὺ μέρος τῆς οἰκουμένης κυκᾶν.

Άλλά, ὧ θεοί καὶ θεαί, πείσατε τὴν Τύχην ἃ περί Σευήρου προσήκει (ποιῆσαι) καὶ τῆς ἀλόγου σπουδῆς αὐτὸν τῆς παρ' ἐκείνης ἐκβαλόντες δείξατε τὸν κολοιὸν τὸν ἐν τῷ μύθῳ.

⁸ Aesop. fab. 200b et 201b

¹ παρασχῶσι Macar 2 ἐξελάσαντες] "aut addendum aut certe subaudiendum ταῦτα vel ἐκεῖνα" Ro 6 ἀλλ' Bong Ro 7 Σενήρον reposui e CA σεβήρον PI edd | ποιῆσαι inserui "post προσήκει deest aut ἐνθυμεῖσθαι aut ἐννοεῖσθαι aut tale quid" Ro 9 τέλος κατὰ σενήρον subscr A, κατὰ σεβήρον P

LVIII.

Oratio πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος a Libanio sene post motum Antiochenum anni 387¹), ut videtur, conscripta, qua discipulos ob sagationem paedagogi commissam vituperat, non 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed utpote quae munus fidemque paedagogorum pulcherrime describat, in eclogas plures recepta est. Maior igitur quam in plerisque quae ei antecesserunt orationibus numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 19:

- 1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 373°. Folio 376 (ἀσελ]γεία μάλιστα p. 190, 8) nova incipit manus quae reliqua scripsit et folio 403 desinit. Vide t. I p. 10 sq. et t. III p. 164. Contuli,
- 2. Laurentianus LVII 27 fol. 479 anno 1392 ex eodem quo Chisianus descriptus exemplari. Cf. t. I p. 59 sq.
- 3. Patmius 471 saec. XIV fol. 296°. Vide t. I p. 41 sq. et 69.
- 4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 41 titulo privus. Cf. t. I p. 44 sq. et 69.
- 5. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 262. Desinit folio 265 voce $\pi \epsilon \pi \alpha \varrho \omega \left[\nu \eta \tau \alpha \iota^2 \right]$ p. 198, 15. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

¹⁾ Nam qui post hunc sedatum Antiochiae erat ἄρχων rhetorem latinum, ut Libanio noceret, instituerat (cf. t. I p. 193, 6); sagationis autem quam Libanius hac oratione perstringit auctor fuerat rhetor latinus (cf. p. 191, 8). Cf. Sievers p. 188 et 204.

2) Peccato t. I p. 19, 28 'vocibus τε παρώ' scriptum est.

- 6. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 166. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 7. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 210. Vide t. I p. 209 sq. et 236. Contuli.
- 8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 149 ex eodem quo Vaticanus 81 exemplari descriptus. Vide t. I p. 211 sq. et 236.
- 9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 176. Vide t. I p. 24 sq. et 236. Contuli.
- 10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 133° ex eodem quo Barberinus exemplari descriptus. Vide t. I p. 213 sq. et 236. Contuli.
- 11. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 74 ex eodem quo Barberinus et Marcianus 437 exemplari descriptus. Vide t. I p. 214 sq. et 236.
- 12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 344. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 13. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV ineuntis fol. 37 incipit vocibus καὶ οὔτε p. 199, 2. Quae antecedunt septem foliis perditis hodie iam non exstant. Vide t. I p. 53 sq. et 69. Contuli.
- 14. Laurentianus LVII 20 (= L) saec. XV fol. 40. Vide t. I p. 39 sq. et 236. Contuli.
- 15. Athous Laurae S. Athanasii Ω 123 (= Ath) saec. XIII fol. 36. Vide t. I p. 323 sq. et 39. Contulit meum in usum gratiosissime Alexander Lauriotes.
- 16. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 225. Vide t. I p. 220 sq. et 236. Contuli.
- 17. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 137. Vide t. I p. 222 sq.
- 18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 14^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236.
- 139 19. Cantabrigiensis Musei Fitzwilliamensis 2291), Kerrichii 3 (= K), olim r. G. 7, chartaceus for-

¹⁾ Hunc numerum habet in catalogo a Montacutio Rhodesio James (A descriptive catalogue of the manuscripts in the

mae octavae saeculi XV¹), legatus a T. Kerrichio, cuius pater codicibus colligendis operam impenderat, miscellaneus continet

fol. 1^{v2}) dialogum mortuorum titulo privum ineditum non, ut Iamesius ⁸) ait, Libanii, sed, ut cognovit Spyr. P. Lambros ⁴), Basilii Pediatae

fol. 4 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἔχουσα καὶ ἔκφρασιν άλώσεως ἀκανθίδων

fol. 5 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν διδάσκαλον κύριον κωνσταντῖνον τὸν στιλβῆν 5)

fol. 6 ἰωάννου μητροπολίτου εὐχαίτων τοῦ ἐπὶ τῶν ἡμεροῶν ἀπμάσαντος κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μονομάχου τοῦ καὶ διδασκάλου ὡς λέγεται τοῦ ψελοῦ ἐπιστολὴ ἐγὼ μὲν τὴν ὥραν (= ep. 100 α ed. P. de Lagarde, Act. Soc. Gotting. 28 p. 51)

fol. 6° τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἑτέρα τοῦ ἀπὸ γλώττης ὧ βέλτιστε (= ep. 105 s p. 54)

fol. 7 έτέρα έπιστολή περιττὸν μὲν λύχνος (= ep. 101 β p. 52)

ib. έτέρα ἐπιστολὴ· βαρύνω μὲν ἴσως (= ep. 114 ιε p. 57)

ib. ἐπιστολὴ τουτου νομικοπούλου κυρίου ἶωάννου ἔχουσά ἔκφρασιν αἰθίοπος καὶ ἵππου πάνυ ταλαιπωρημένου ἐν ὧ ἐπωχεῖτο δ αἰθίοψ

Fitzwilliam Museum) Cantabrigiae anno 1895 edito p. 410, numerum 152 in catalogo a Searlio (The illuminated Manuscripts in the library of the Fitzwilliam Museum) Cantabrigiae anno 1876 edito p. 182.

¹⁾ Wrightius teste Paleio (The Journal of Philology V (1873) p. 28 (On an uncollated Ms. of Demosthenes of Saec. XIV); Various Readings in the Speech of Dem. de fals. leg., Cantabrigiae 1874 p. 26) aeque atque Searlius l. l. codicem parti secundae saeculi XIV tribuit, id quod in eam partem non cadit quae Libanium continet.

²⁾ Folium 1 magna e parte abreptum est.

Fragment of a tract of Libanius (Minos, the dead, δ νομοθέτης, δημοπράτης, Rhadamanthys).'

Κερπυραϊκά Ανέπδοτα, ἐν Αθήναις 1882 p. 42.
 Hanc epistulam edidit Lambros l. l. p. 48 sq.

et inde a folio 81) manu saeculi XV scriptas duas orationes Libanii

Aιβανίου 8) τοῦ σοφιστοῦ λόγος πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας

fol. 18^3) τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος, quae desinit folio $23^{\rm r}$ vocibus φθόν φ τοῦτο p. 199, 8.

Succedit pars maxima codicis saeculo XIV exarata. Initium faciunt inde a folio 23 tractatus rhetorici aliaque quae recensuit Iamesius. Sequuntur 'Ulpiani' enarrationes in orationes Demosthenis Olynthiacas,

fol. 41° λιβανίου δπόθεσις τοῦ περὶ εἰρήνης λόγου

fol. 42 λιβανίου δπόθεσις τοῦ κατὰ φιλίππου β κτλ.

et fol. 59 ὑποθέσεις τῶν τοῦ δημοσθένους λόγων: συγγραφέντες παρὰ λιβανίου πρὸς μόντιον ἀνθύπατον id est procemium (t. I 1 sq. R), deinde argumenta orationum Demosthenicarum quarum initium faciunt Olynthiacae, denique orationes ipsae quas singillatim Iamesius recensuit aeque atque reliqua quae inde a folio 314 sequuntur.

Pars codicis quae Libanium continet ex eodem fonte fluxit quo Laurentianus LVII 20, Athous, Monacensis, Ottobonianus, Vaticanus 941, atque ita quidem ut prope stet ab Athoo, etiam propius a Laurentiano, sed mendose admodum descripta sit. Contuli.

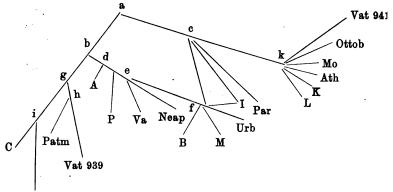
Codices in duas distinguuntur familias quarum prior codicibus continetur Chisiano, Laurentiano LVII 27, Patmio, Vaticano 939, Augustano, Palatino, Vaticano 81, Neapolitano, Barberino, Marciano 437, Urbinate, altera reliquis, ita tamen ut Barberinus et Marcianus 437 haud semel atque multo saepius Marcianus I recensionis mixtae prae-

2) Supra titulum scripsit librarius ίησου χριστε ὁ θεός μου, βοήθη μοι τῶ ἀθλίω.

¹⁾ In margine inferiore huius folii manu librarii scriptus est numerus quaternionis $\bar{\alpha}^{ov}$, in folio 16 β .

³⁾ Novam incipere orationem fugit Iamesium, qui priorem orationem imperfectam verbis φθόνω τοῦτο desinere opinatus est.

beant vestigia. Necessitudinis vinculum quo omnes inter se coniuncti sunt ex hoc stemmate cognosces:



Laur 57, 27

E quo simul intellegitur codices a me adhibitos CAP Va BMI Par LK Ath Mo ad viam qua oratio ad nos pervenit adumbrandam recensionisque fundamentum iaciendum plus quam sufficere, reliquos nullo detrimento ab apparatu critico abesse posse.

Hic quoque secunda familia multo rarius¹) lectionem genuinam servavit quam prior.

Bini loci laudati sunt a Maximo Planude²) et a Macario Chrysocephalo³), quorum ille codicem similem atque *BM* adhibuit, hic e codice 'eclogario' familiae secundae (k) hausit.

Oratio primum a Fed. Morello Lib. opp. t. II p. 577—588 in lucem protracta est, ut ipse in 'Indice' praemisso ait, 'ex Codd. mnss. Rom. et Bavar.', id est ex apographo Allatiano codicis Parisini⁴), qui nondum iactu-

¹⁾ Exempla gravissima sunt p. 195, 14 et 198, 7.

²⁾ Cf. t. I p. 73.3) Cf. t. I p. 351 sq.

⁴⁾ Cf. t. I p. 58 et supra p. 52.

ram septem foliorum fecerat, collato cum apographo codicis Monacensis, cuius lectiones variae nonnunquam praemissa nota γ_{ℓ} in margine appositae sunt.

Cuius editionis vitia plurima Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 393—399 divinando egregie sanavit, etiam plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione quae ab uxore typis mandata est t. III p. 252—271. In hanc etiam pars 'Animadversionum' transiit.

Pauca eaque minus feliciter tentavit Cobetus.

LVIII.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΠΗΤΟΣ.

1. Όνπες αὖ πρότερον, καὶ νῦν ἔοικέ μοι δεῖν R III 252 φαρμάκων νόσου πάλιν καταλαβούσης τοὺς ὁμιλοῦντας ἡμῖν πολὺ χαλεπωτέρας ἦς πρόσθεν τινὲς ἐνόσησαν. βουλοίμην | δ' ἄν ὑμᾶς καὶ κατὰ τὴν ἴασιν ἐκεί- R III 253 νοις γενέσθαι παραπλησίους τῆς αὐτῆς καὶ νῦν θερα- 6 πείας ταὐτὰ δυνηθείσης. ἔστι δὲ αὕτη λόγος τε καὶ παραίνεσις καὶ τὸ πεισθῆναι κάλλιον εἶναι τοῦ ζῆν ἐν

C = codex Chisianus

= Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282 Va = Vaticanus gr. 81

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

Marcianus append. XCI 2

Par = Parisinus gr. 3016

L = Laurentianus LVII 20 K = Cantabrigiensis olim Kerrichii

 $Ath = Cantabrigiensis olim Kerrichi: Ath = Athous Laurae <math>\Omega$ 123

Mo = Monacensis gr. 101

 $[\]overline{\xi}$ α ante πρὸς C^2 sed oβ' in ras in marg m^2 , A, τοῦ αὐτοῦ K κα in marg rubr B πρὸς — τάπητος L^2 , rubr PBMIMo 2 Όνπες A sed O postea inser Ονπες I sed O rubr ασκες K Mor 3 φαρμάκου ILK Ath Mo Mor sed in hoc γρ φαρμάκον in marg | νόσων Ath 4 ήμ $\bar{\iota}$ ν P sed η ex v corr πρόσθε AP sed in hoc v add m^2 cf. p. 73, 11 et t. III 373, b ενόησων K 5 έκείνους M0 Mor 7 ταῦτα CAPVo.K Mo Mor qui ταὐτὰ coni | αὐτὴ APMAth Re αὐτὴ CB

ῦβρει τὸ σωφρονείν. ἐγὰ γάρ τοι τὸ μὲν διὰ πληγῶν τε καὶ μαστίγων κειρᾶσθαι νουθετείν ἔφυγον ὁρῶν ταῦτα κολλαγοῦ τοὐναντίον κοιοῦντα, τὴν δ' ἀκὸ τοῦ συμβουλεύειν ὡφέλειαν (εἶναι) νομίσας χρησιμωτέραν καὶ μᾶλλον ἔγειν ἐκανορθοῦν ἐκὶ τοῦτο ἦκον. 2. δόντος οὖν μοι τοῦ κράγματος ἐν τοῖς οὐκέτι κλημμελήσασιν ἱκανὴν ἀκόδειξιν οὐκ ἡήθην κροσήκειν τὸ ταύτη νουθετείν ὑμᾶς ἀφεὶς ἔτερόν τι ζητείν. οἷμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἐθελήσειν χείρους ἐκείνων φανῆναι τῶν ἀφ' 10 ὧν ἐκείσθησαν καὶ δόξαν ἡμῖν καὶ τὴν ἀκ' αὐτῆς ήδονὴν ἐνηνοχότων.

3. Το μέν ούν δίχαιον ήν τοις ύμων αὐτων ἔργοις ἀφαιρείν τι των χαχων α παρά τοῦ χαιροῦ φερόμενα τῆ των Έλλήνων φωνῆ προσέπεσε χαὶ πρὸς τὴν των 15 πνευμάτων βίαν εἰς ὅσον οἰόν τε ἀντέχειν νῦν δ' οἰς ἔξαμαρτάνετε προστίθετε τοις δεινοις χαὶ μείζω ποιείτε τὰ δυσχερῆ παραπλήσιον ποιοῦντες ναύταις οι τῆς τε θαλάσσης οἰδούσης χαὶ τῆς νεως χύμασι ταραττομένης ἀντὶ τοῦ πάση τέχνη πειρῶσθαι σωζειν τὸ σχάφος ἐχι-

⁸ cf. t. I 161, 6

¹ διαπίηγῶν Κ 2 τε om BM 3 δὲ BM 4 ὡφελειαν in marg I³ | εἶναι inserui post ὡφεἰειαν, ut post χοησιμωτέραν inserendum coni Re 5 καὶ om LKAth cancellavit

Mor | ἔχειν μᾶλὶον LKAth | τούτω Κ | ἦχῶν Μ ἦχω ILΚΜο

Mor | δόντος Β sed ο (2) in ras m² 6 αν LΚΜο Mor | οὐκ

ἔτι CA | πλημμελήσασιν scripsi πλημμελήμασιν (πλημελήμασιν

PIVa LK Μο cf. t. III 397, 2) libri edd 7 ταύτην CK

8 ὑμᾶς C sed ν in ras 12 τοῖς | τε Β 13 τί Μο 14 προς

Α 15 εἰσόσον LΜο | οἰοντ' Re | δὲ ΒΜ 16 προστίθεται

Μο | καὶ μείζω — p. 183, 2 φοβοῦντα citat Plan fol. 103ν

17 τε om ILΚ 18 δαλάττης Β Plan | τῆς L sed η ex οι
cort m² | ταρασσομένης IK 19 ἀντιτοῦ Β | πειρᾶσθε C sed

τείνουσι τοῖς παρ' έαυτῶν τόν τε κίνδυνον καὶ τὰ φοβοῦντα. καὶ ὑμᾶς τοίνυν ἄτοπον ἀφέντας ἀμύνειν τῷ σχήματι τῷνδε τῷν λόγων πονοῦντί τε καὶ πιεζομένω δι' ών γείρον πράξουσιν έπεισάγειν. 4. ήν μέν οὖν ἂν ἐπιτιμήσεως ἄξιον ὡς ἔχον ἡμῖν βλάβην, εί ι καί | τισι τῶν ἄλλων ἐπετίθεσθε, λέγω τῶν ἔξω R III 254 τοῦ τεμένους τῶν Μουσῶν. μηδὲ γὰο χειροτέχνης πασχέτω κακῶς ὑπὸ νέου διατρίβοντος ἐν παιδεία. άλλ' άγέτω πρὸς ἐχείνους εἰρήνην καὶ μηδὲ τῶν παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ποιουμένων τὸν βίον ἐπαίνων αύτὸν ἀπο- 10 στερείτω, άλλά και τάς τοιαύτας γλώττας είς εύφημίας έαυτοῦ προκαλείσθω καὶ τοσοῦτον ἀπεχέτω τοῦ πρός τινα των τοιούτων είς λοιδορίαν καθίστασθαι, ώστε, καν παρ' έκείνων τινός είς αὐτὸν έλθη τι τοιοῦτον, άνέγεσθαι καί δεικυύναι καί ταύτη, πόσον τι τὸ μέσον 15 πρός άγοραϊον νέφ της Έρμου τελετης ήξιωμένφ. 5. τὸ μὲν ἄριστον τοῦτο ἂν ἦν, εὶ δ' οὐκ ἂν ὅλως δύναιο βέλτιστος είναι, μέχρι τούτων γίγνου κακός, βλασφημῶν είς χουσοχόον, ἀσελγαίνων είς σκυτοτόμον, παίων τέκτονα, λακτίζων ύφάντην, έλκων κάπηλον, 20 ἀπειλῶν έλαιοπώλαις. καλὸν μέν γὰο τούτων οὐδεν

¹ cf. p. 189, 7 21 cf. Dem. p. 784, 18

¹ αὐτῶν K 4 νύν Mo νῦν Mo 5 ἐπὶ τιμήσεως P sed 'eras | ὑμῖν I 6 ἐπιτίθεσθε K 7 τοῦ τεμένους L sed ον τεμεν in ras m^2 | μὴ δὲ PBMIMo μὴ K 9 ἀλλὰ BM | ἀγέτω L sed 'et 'et ω in ras m^2 ἄγετε K Ath | καὶ ante πρὸς inser P^2 | ἐκεῖνον coni Mor | μὴ δὲ PBMIK Mo 10 αὐτὸν BM 11 εὐσημίαν BMIL K Mo Mor sed in hoc γρ εὐσημίας in marg 12 ἑαντῶ I | προσκαλείσθω LKMo 13 λοιδορίας M 14 ἔλθοι BIK Ath | τί I Mor 15 τί I 16 πρὸς om K 17 δὲ BM 18 τούτον CIL K Mo Mor sed in hoc γρ τούτων in marg | γίνον K 21 οὐδὲν reposui e CAPVaB μηδὲν reliqui libri edd sed γρ οὐδὲν in marg Mox

οὐδ' ἄξιον τῶν [ερῶν ἐφ' ἃ χωρεῖτε καθ' ἐκάστην ημέραν, έστω δε έξω τούτων τὰ ἀπὸ τῆς κακίας καὶ μὴ τολμάτω τὸν οὐδὸν ὑπερβαίνειν. ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γινέσθω τάσεβές, οὐκ άνεκτὸν μέν, συμπεσών δὲ νέω 5 νέος μαγέσθω νῦν μεν ψιλαίς ταις γερσί, νῦν δ' ἀντί λίθου τη διφθέρα γρώμενος. καίτοι καλ τραύματα μεν έντεῦθεν γένοιτο άν, όμως δ' αν έκ παραδειγμάτων ήμιν είη παραμυθία, δυ τὰ μεν έωράκαμεν, R III 255 τὰ δὲ ἀκηκόαμεν. 6. τὸ δὲ νῦν [καὶ τὸ] καινόν 10 τε και ούπω πρότερον έν μουσείω φανέν. ἐπεστρατεύσατε τοῖς παιδαγωγοῖς, οθς αίδεῖσθαι νόμος ἦν. καί τούς μεν ύβρίκατε, τοῖς δε ἀπειλεῖτε καὶ ταπεινον πεποιήκατε τὸ μετὰ φρονήματος διάγον έθνος τῶν μὲν οίς έπαθον καταπεσόντων, των δε τη των ίσων έλπιδι. 15 7. Ήν δε οὐ ταῦτα αὐτοῖς, ἡνίχα ἐφοίτων ἐγώ, άλλ' έν τιμαζο οδτοι μετά τούς διδασκάλους μιμουμένων των νέων τούς διδασκάλους, παρ' ών και αὐτων ύπηργον τιμαί τοις παιδαγωγοίς τὸ δίκαιον έχουσαι. μεγάλα γάρ, ως άληθως μεγάλα τὰ παρὰ τούτων είς 20 τούς νέους, άνάγκαι τε ὧν τὸ μανθάνειν δεῖται καὶ τὸ πολὺ κάλλιον, ή σωφροσύνη. οὖτοι γὰρ φρουροί

της ανθούσης ηλικίας, ούτοι φύλακες, ούτοι τείχος, άπελαύνοντες τοὺς κακῶς ἐρῶντας, ἀπωθοῦντες, εἰργοντες, οὐκ ἐῶντες ὁμιλεῖν, ἀποκρουόμενοι τὰς προσβολάς, ύλακτουντες κύνες πρός λύκους γιγνόμενοι. 8. (δ) ούτε παρά πατρός παιδί γένοιτ' αν ούτε μαθητή παρά ε τοῦ διδασχάλου. δ μεν γὰρ ἐπιστήσας τῷ υἱεῖ τὸν άνθρωπον εν άλλοις εστίν, εν επιμελεία μεν πόλεως, έν φροντίδι δε άγρων και των έν αύτοις [καί] θεραπόντων τε καὶ θεραπαινών, πολλάκις τε συνέβη τι τοιούτου, δι' δ κατέτριψευ έπ' άγορᾶς απασαυ την 10 ημέραν τῷ δ' αὐτὸ τοῦτο εν ἔργον, ὁ νέος καὶ τὸ τούτου συμφέρου. και νυκτός ήκούσης τῷ πατρί μὲν έξεστιν εν ύπνω κεϊσθαι καὶ προστιθέναι τι καὶ τῆς ημέρας, | εί δόξειεν ό δὲ αύτόν τε καί τὸν νέον R III 256 ύπάγει τῷ λύγνω καὶ πρῶτον αύτὸν ἀφυπνίσας ἐπ' 16 έκεινον ξργεται πλέον τι των άλεκτρυόνων ποιών, έγείρων τη χειρί. 9. των αὐτων τοίνυν τούτων ητταται καὶ τὰ τοῦ διδασκάλου τοῦ μέγρι μὲν μεσημβρίας εἰδότος τὸν νέον, μετὰ ταῦτα δὲ οὐχ ὁρῶντος οὐδὲ συνόντος οὐδὲ πονοῦντος περὶ αὐτόν. καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ 20

¹⁰ cf. Dem. p. 1301, 22

δὲ τοῦδε διδόμενα τῷ παιδὶ τῷ παιδαγωγῷ φυλάττεται. δι' ών γάρ αν ή φυλακή γένοιτο, των παιδαγωγων έστιν έπικειμένων, κεκραγότων, ράβδον δεικνύντων, σκύτος σειόντων, είς μνήμην τὸ ληφθέν ἀγόντων τοίς s περί αὐτὸ πόνοις τοῖς μεν ἀνιαροῖς, τοῖς δ' ὑπὸ τῆς μελέτης οὐκ ἔτι λυποῦσιν. 10. ἔν γε μὴν ταῖς ἀρρωστίαις, καίτοι ταῦτα έξω τῶν λόγων ἐστί, πρὸς μὲν τάς άμιλλωνται των μητέρων, τάς δε καί παρέρχονται. μικρον γάρ είπεῖν τροφούς. αί μέν γε ἀπειποῦσαι 10 διακενής εύροντο ραστώνην, οί δε προσεδρεύουσιν ότου δεηθείεν οι κάμνοντες παρεχόμενοι, τὰ μὲν λέγουσιν ύπουργοῦντες, τὰ δὲ καὶ φθάνοντες. καὶ συμβάσης R III 257 τελευτής οίμωναί τε ούκ ελάττους παρά των παιδαγωγῶν ἢ τῶν τοκέων καὶ πένθη μακρότερα, ώσθ' 15 οί μεν είξαν τῷ νόμῷ μόνον, οί δε καὶ ἀφειμένοι τοῦ νόμου πενθοῦσιν ὅμως. 11. οἶδα δὲ ἔγωγέ τινας καὶ μνήματα τῶν ὑπ' αὐτοῖς παιδευθέντων οἰκήματα σφῶν αὐτῶν πεποιημένους καὶ διαλεγομένους γε έγγύθεν προσκειμένων αὐτοῖς τῶν στομάτων τῷ λίθω καὶ τοὺς 20 μεν όψε ποτε ἀπελθόντας, τοὺς δε αὐτοῦ τελευτήσαντας. άλλὰ καὶ τεθνεῶτος πατρὸς ἐπίσταμαι παιδαγωγον επίτροπόν ποτε δίκαιον γενόμενον καὶ τὴν τῆς

δρφανίας αἴσθησιν ἀφελόντα τῷ παιδί. 12. πολλὰ ἂν έγοι διελθείν σοφιστής μου βελτίων έπλ ταύτην αύτὸν άφεις την υπόθεσιν. ὰ πάντα προσημέν αισχυνθέντας τίμιον ήγήσασθαί τι τούς παιδαγωγούς καὶ μᾶλλον, εξ τις άλλος προπηλακίζοι, κωλύειν ή αὐτοὺς είναι τοὺς ε τοῦτο ἀδικοῦντας. 13. καὶ ἔγωγε θαυμάζω τῶν νομοθετών οι των πατέρων πεποίηνται πρόνοιαν κολάζοντες τῶν παίδων τοὺς ἀμελοῦντας αὐτῶν, ὅπως οὐ τῶν αὐτῶν γραμμάτων καὶ τούτους ήξίωσαν. ἐγὼ μέντοι καθάπερ πολλών ύπερ των παιδαγωγών κειμένων νό- 10 μων ούτω παρών τε καὶ ἀπὼν | ἀνώρθουν τὸν R III 258 έμαυτοῦ τὸν χωλόν, εἰς δέ γε τοὺς ἄλλους ἀνήλισκον μεν οὐδέν, τιμαῖς δε ταῖς άλλαις έχρώμην. 14. οΐους έβουλόμην και ύμᾶς και είναι και δρᾶσθαι. νῦν δὲ τί; τοὐναντίον ποιείτε κακῶς. ὑβρίζετε, προπηλακίζετε, 15 τὰ ταῖς τῶν τρυφώντων έξευρημένα τέρψεσιν εἰς τὸ τῶν Μουσῶν εἰσέλκετε χωρίον καὶ δέον καὶ τοὺς ἔξω ποιούντάς τι τοιούτο φαύλους νομίζειν ἐπεισηνέγκατε τὰ 'κείνων τῷ τῆς σοφίας τεμένει καὶ γεγένησθε τῶν ποιούντων. 20

⁶ cf. Isocr. Nic. p. 27 b 7 cf. Dem. c. Timocr. § 105; Isae. or VIII § 32

¹ ἀνελόντα BILKAth Mor ἀφελόντα M Mo 3 ἃ πάντα] ᾶπαντα Mor sed ᾶπες ᾶπαντα coni 5 προπηλακίσθει C sed ηι supra ει m^2 προπηλακίζει BMILKMo Mor 11 τε] μ èν K om Ath 12 τὸν om B 13 οῖοις KAth et γς in marg Mor 14 καl (2) om B uncis inclusit Mor | δέ τι APB Mo Mor δέ τοι IK 15 τοὐναντίον P sed v (3) ex v corr m^2 , B sed ίον in ras m^2 τούναντίον. ποιεῖτε MIMo 16 ταῖς om B 17 μουσείων LK Ath Mo Mor | καl (2) om BMI 18 ποιοῦντας τὶ IKMo | τοιοῦτον BMK 19 τάκείνων BM IK τὰκείνων P sed ' supra ακ eras et ' in ras m^4 τὰ κείνων P sed P σοιούντον om P P sed P σοιούντον om P

15. Εἶτά μ' ἐρήσεταί τις ἄπαντες οὖν οί παιδαγωγοί χρηστοί και τιμᾶσθαι δίκαιοι και οὐδείς πονηρός τε καὶ τιμωρίας ἄξιος; έγὼ δὲ οὐδὲ περί των έν τοῖς άλλοις ἐπιτηδεύμασι τοῦτό γε ἔχοιμ' 5 αν είπειν, ότι βέλτιστοι πάντες και ούδεν ούτε μείζον ούτε μικρον άμαρτάνοντες, άλλα κάν τοις άρχουσι κάν τοις άρχομένοις κάν ταις βουλαίς κάν τοις δήμοις κάν τοίς δικάζουσι κάν τοίς συναγορεύουσι κάν τοίς άστεσι κάν τοῖς άγροῖς κάν τοῖς γε ποιμέσιν αὐτοῖς οἱ τοῖς 10 προβάτοις διαλέγονται, καθ' εκαστον δή τούτων εύροι τις άν τι καὶ παρορώμενον. άλλ' οὐκ έξεστι συνελθοῦσιν ἀνθρώποις δέκα ἢ πλείοσιν ἢ ἐλάττοσι χεῖρας αὐτοῖς ἐπιφέρειν καὶ τύπτειν, ἀλλ' οὐδὲ ῥήμασι τιμωφεῖσθαι καὶ λοιδοφίαις. άλλ' ἢ κατὰ τοὺς νόμους ἐπεξ-15 ιέναι δεῖ τοῖς ἀδικοῦσιν ἢ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. 16. διὰ τοῦτο δικάζει μὲν πολλάκις ἀνὴο πολλάς δίκας ὀφείλων καὶ ἀποκτίννυσί γε τοὺς ταὐτὰ δεδρακότας έαυτῷ, προσπίπτει δε ούδεις ούδε έκβαλων τοῦ θρόνου και καταβαλών παίει τοῖς αύτοῦ ποσί τὴν ἐκείνου κεφα-20 λήν, άλλ' ἢ γράψεται καὶ κρινεῖ καὶ διδόντα δίκην

³ čžios in marg Mo2 4 παρὰ CP sed in hoc in περλ corr m4, Val Mor περί Μο | ἐπιτηδεύμασιν ἔχοιμ' I | γ' Re 5 εἰπεῖν P sed εῖ in ras m⁴ 6 μικρον] "malim έλαττον" Re xάv 9 καλ (2) AP Va BIK nal Mo nal (2) BMLKMo 10 καθ' ξκαστον L sed '' add m^2 | εύχοι τις] εύχοις Va ορώμενον P sed o (1) in ras m^2 12 ξλάττοσι scr 11 παρ-12 ελάττοσι scripsi e PB MIL έλάττοσιν reliqui libri edd 14 λοιδορεῖσ ϑ αι K15 διατοῦτο ΡΒΜΜο | πολλάς] πολλάκις Μο νυσί ΙΕΚΜο Mor | ταῦτα Κ Mor qui ταὐτὰ coni Re | ἐκβάλλων LKAthMo sed in hoc ἐκβαλών in marg, et γο in marg Mor | καὶ om I 19 αὐτοῦ scripsi ex APBM ἐανvov reliqui libri edd 20 nal noivet om in lac 4-5 litt B noivet P sed oivet in ras m'. Re nivet reliqui libri Mor.

ὄψεται ἢ | τοῦτο οὐ ποιῶν έξει παρ' έαυτῷ τὰ R III 259 χεῖρε. οἶα πρώην έωρῶμεν περὶ τῶν ἀρχόντων τοὺς δωροδοκήσαντας. ἐπέστη κατήγορος. ἐκλήθησαν μάρτυρες δι' ὧν βαδίζον ἦλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἐκείνῷ τὸ χρυσίον. ἐφάνη. εἶτ' ἀρνήσεως οὐκέτ' οὕσης εἰσε τραίττετό τε καὶ τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις ἐπράττετο.

17. Έδει τοίνυν καὶ τὰ καρ' ὑμῶν εἶναι τοιαῦτα, γραφήν, κατηγορίαν, ἔλεγχον. καὶ οὐδεὶς ἄν ἦν ὁ τοὺς ἐλέγξαντας αἰτιώμενος, ἀλλὰ τοὺς ἢδικηκότας καὶ φανερῶς οὕτως ὡς μηδὲ ἐγγενέσθαι λαθείν. νῦν δὲ 10 ἐκεῖνα μὲν φυγόντες, τυραννεῖν δὲ τῶν παιδαγωγῶν ἀξιοῦντες οὐκ ἄν ἔχοιτε λέγειν, ὡς οὐκ ἢδικήκατε, ἄλλως τε καὶ τρόπον ἀσελγέστατον ὑβρικότες, οὐκ οἴδα ὁπόθεν εἰσελθόντα τὸ πρῶτον, οἶ δὴ καὶ πρῶτον εἰσῆλθεν. 18. ὁ δ' ἐστὶ τίς; τάπητα τεταμένον ἐπὶ γῆς 15 ἔχουσι ταῖς χερσὶ κατὰ πλευρὰν ἑκάστην νῦν μὲν πλείους, νῦν δὲ ἐλάττους, ὡς ἄν εἰσηγῆται τοῦ τάπητος τὸ μέτρον. Θέντες οὖν κατὰ μέσον αὐτὸν τὸν τὰ αἴσχιστα πεισόμενον | ἀναρρίπτουσιν εἰς ὅσον R III 260 οἶόν τε, πολὸ δὲ τοῦτο ἔστι, σὸν γέλωτι. γέλως δὲ 20

¹⁹ Suet. Oth. 2. Gloss. latino-graec. ed. Goetz Gloss. vol. II p. 177,7 sagatio παλμός

² οῖα Va οῖ K | πρώην libri edd | ἐωρῶμεν scripsi e BMK auctore Re ἀρῶμεν CAPVa Re ὁρῶμεν reliqui libri sed in ἐωρῶμεν corr L², Mor 4 βαδίζων C sed ω ex ο corr m², MILKAthMo Mor βαδί cum lac 3 litt B 5 εἶτα M | οὐν ἔτ ΆΡ sed in học ' supra ε eras 7 ὑμῖν B 10 μὴ δὲ ΑΡΒΜΙΚ | δ' ΑΡ 14 εἰσελθόντες Μο Μοι | τοπρῶτον ΒΜΙ Μο | οἷ Μ οἷ Va δ ILK Μοι δ Αth ὁ Μ 15 δ ΑΡΒΜΙΜο δ Μοι | δὲ Αth | ἐστὶ Ρ sed in ἔστι corr m² ἐστι Α τις Κ 17 δ' Re 18 τὸ μέτρον τοῦ τὰπητος ILK Αth μέσον τὸν αὐτὸν τὸν Μοι 20 δὲ οπ ILK Αth Μοι Μοι

τοῦτο καὶ τοῖς περιεστηκόσι τοῦ τε ὶλίγγου τοῦτον ποιοῦντος καὶ τῆς βοῆς ἢν ἀφίησι μὲν ἐν τῆ φορᾳ τῆ ἄνω, ἀφίησι δὲ ἐν τῆ κάτω. ὁ δὲ ποτὲ μὲν ἦκεν εἰς μετέωρον τὸν τάπητα καὶ σέσωσται, ποτὲ δ' ἁμαρτών ε αὐτοῦ χαμαί τ' ἐστὶ κάν τοῖς μέλεσι ζημιωθεὶς ἀπῆλθεν, ὡς μηδὲ κίνδυνον τῆς ὕβρεως ἀπεῖναι. καὶ τὸ δεινότατον, ὅτι κάνταῦθα γέλως.

19. Τοῦτο τοίνυν τὸ νικῶν ἀσελγεία μάλιστα μὲν ἀπάσης τῆς Ῥωμαίων γῆς ἐχοῆν ἀποκεκλεῖσθαι, εἰ δὲ 10 μή, μή τοι γε εἰς Ἑρμοῦ παρελθεῖν καὶ ταῦτα ἐμοῦ ποιμαίνοντος, ἐφ' οὖ καὶ οὖσαν τήνδε τὴν ἀτιμίαν ἔδει πεπαῦσθαι. νῦν δ', ὧ θεοί, οὐκ οὖσα γεγένηται καὶ κατὰ τίνων; οὐ τῶν οἰκετῶν δι' ὧν ἔπεται τὰ βιβλία, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐν σεμνῆ προσηγορία καὶ ὧν 15 δεῖ τοῖς τῶν διδασκάλων πόνοις. 20. ἔπειτα ὁ τοῦτο παθων ὁ μὲν ἀποδρὰς οἰχεται, ὁ δ' οὐχ οἰός τ' ὧν μένει μὲν ἄκων, καταδεδυκὼς δέ ποι ξῆ τό τε φθέγγεσθαί τι τό τε ἀντιβλέπειν ἐχθροῖς ἢ φίλοις ὑφ' ὧν ἔπαθεν ἀφηρημένος. οὕτω γὰρ αἰσχύνης ἐστὶ τὸ πρᾶγμα 20 μεστόν, ὥστ' οὐχ ὁρώμενος ὁ τῷ τάπητι περιπεσὼν

καταγελάται μόνον, άλλὰ κἂν εἰς οὖς ἀφίκηται | γραφόντων ἐν τῆ διανοία τῶν ἀκουόντων τὸ R III 261 πραττόμενον. τοιαῦτα ὅπλα τοῖς παιδαγωγοῖς ἐπηνέγκατε πλύνοντες μὲν ἐκείνους, καθαιροῦντες δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τὰ τῶν διδασκάλων, εἰτ' ἀγνοοῖεν τὰ 5 τολμώμενα, εἰτ' οὐκ ἀγνοοῦντες ὀλιγωροῖεν.

21. Κακὸς γάρ, φησίν, είς τινα τῶν τῆς ἐτέρας φωνῆς ἡγεμόνων ὁ παιδαγωγὸς οὖτος ἡλίσκετο καὶ τοῦτό γε αὐτὸς περὶ δν ἐγεγόνει κακὸς ἔλεγεν. ἀλλ' οὕπω τοῦτο κακίας ἀπόδειξις τὸν 10
δεῖνα περὶ τοῦ δεῖνος εἰπεῖν, ὡς εἰη κακὸς περὶ αὐτόν,
ἀλλὰ δεῖ δήπου καὶ ἔξελέγχειν, ὅτι τὸ καὶ τὸ περὶ
αὐτὸν ἡμαρτεν. ἀποκρινάσθω τοίνυν ἐκεῖνος ἢ ὑμεῖς
ὑπὲρ αὐτοῦ. τῶν φίλων τινὰς αὐτῷ δυσμενεῖς ἐποίησεν; ἀλλὰ τοῖς ἐπαινοῦσιν αὐτὸν ἐναντίας ἀφῆκε φω- 15
νὰς ταῖς ἐπαινούσαις μαχομένας; ἀλλὰ ἐσομένους μαθητὰς ἐκώλυσεν; ἀλλ' ὄντας ἀπέστησεν; 22. ἐβουλήθη μέν, ἐρεῖ, τὸ | δύνασθαι δὲ ἀπῆν. ὁ R III 262
δὲ συκοφαντεῖσθαί φησιν. οὐδὲ γὰρ βουληθῆναι. ⟨ἐδόκει⟩ μέντοι διὰ τὸ φίλτρον τῶν ἡμετέρων λόγων οὺς 20

⁴ Dem. p. 997, 24; 1335, 5 Ar. Ach. 381.

¹ οὖς reposui e CAPVaBM cum Cobeto Mnem. N. S. II 409 (= Var. Lect. praef. p. XXVII² et Coll. 263) οὖς reliqui libri edd sed εἰς οὖς αὐτοῦ τοὕνομα ἀφίπηται vel εἰς οὖς οὖν ἀφίπηται coni Re 4 ở Re 5 καὶ in ras $P^2 \mid$ εἰτ' L sed ' in ras m² εἰτ' MKAth Re 6 εἰτ' L sed ' in ras m² εἰτ' PKAth Re 8 ἡλίσκετο P sed ' in `corr m⁴, I 10 τὸ δεινὰ LKAth Mo 11 περὶ (1)] πρὸς Mor 12 καὶ περὶ Va 13 ἡμαφτε B 14 αὐτῷ] αὐτῶν K 15 φωνὰς om C 16 μαχόμενος Mor ἀλλ Re 17 ἀλλ — ἀπέστησεν om K 18 ἐρεῖν BMI | δ' Re ῆσαι

¹⁹ συνοφαντείσθαι M | βουληθήναι. ζέδόκει μέντοι scripsi βουληθήναι μέντοι libri edd sed βουληθήναι, δοκείν coni Re

θαυμάζειν ἠνάγκαζε τοὺς νέους καὶ μὴ πλέον νέμειν τοῖς ετέροις ἢ τούτοις. ἐβούλετο δὲ δ ἀκείνους διδάσκων πλέον ἔχειν ἐκείνους ἢ τούτους καὶ πολλάκις ἀπὸ βιβλίων ἐπὶ βιβλία μετήνεγκε. τοῦ τοίνυν τοῖς νέοις τουμφέροντος ἀπητεῖτο δίκην, εἰ δὴ συμφέρει μετὰ τῶν δευτέρων ἔχειν καὶ τὰ πρότερα, ἀλλὰ μὴ διὰ τὰ δεύτερα τῶν πρώτων ἐστερῆσθαι.

23. Καὶ δὴ καὶ δίκην ιο φειλεν οὖτος. οὐκοῦν ἐκεῖνον ἔδει τὴν εἰωθυῖαν λαμβάνειν. ἡ δὲ ἦν ἐκβα10 λεῖν τῆς τῶν νέων ἐπιμελείας πείσαντα τὸν πατέρα,
τοῦτο δὲ οὐ δυνηθέντα τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἦλθεν ἢν ἴσως ἄν τις καὶ ἄλλος, ὑμῖν
δὲ ἐπέταξε τὰ μὴ κατὰ τοὺς νόμους. ὰ τῷ μὲν ἔμελλεν ἡδονὴν οἴσειν, ὑμῖν δὲ τὴν χείρω δόξαν. 24. ἀπὸ
15 γοῦν ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἰς ταύτην ὁ τοῦ τάπητος
λόγος ἔχει τὴν πόλιν, καὶ τὸν πεπονθότα καὶ τοὺς |

R III 263 πεποιηκότας ἐλεοῦντας, ⟨ἐλεοῦντας⟩ δὲ ἐκείνου
ὑμᾶς πλέον ἐν οἶς τοιοῦτοι τρόποι. ὅστ' εἴπερ εἴχετε
νοῦν, ἔδει νομίζειν ἐχθρὸν τὸν τοιαῦτα ἡτηκότα. διὰ
20 τί γὰρ ἐξήτει παρ' ὑμῶν ὰ μὴ παρ' αὐτοῦ; εἰ μὲν γὰρ
οὐκ ἄτοπον τὸ διὰ τοῦ τάπητος, αὐτὸν ἔδει τοῖς περὶ
αῦτὸν ἐπιτάττειν λαμπρῷ τῆ φωνῆ τὸν παιδαγωγὸν

² neivous CAPVa edd 1 $\tau o \dot{v}_S$ om B5 συμφέρειν ILKAth Mo συμφέροι Mor 8 οὐκοῦν in marg A om C 9 την είωθυζαν έδει Β 10 έκβαλείν om LKAthMo | της των 11 δ' Re 13 δ' Re | τοὺς om MIK 15 γ' ουν A νέων έκβαλεῖν Ι 17 ελεοῦντας scripsi e PVa coll. p. 68, 1; t. II 407, 2; 283, 14 έλεοῦντος CABMIAth edd έλεοῦντες LΚΜο έλεοῦσαν coni Re | έλεοῦντας inserui, ut έλεοῦσαν inser coni Re | δι' CAPVaI Re qui δè coni | ἐκείνου scripsi auctore Re ἐκεῖνον libri edd 18 ἢ ὑμᾶς LKMo et γο in marg Mor 19 τὸν in marg A' τὸ Re | διατί PBMK 20 αυτοῦ Ι οῦ VaLK Mor 22 αὐτὸν P sed 'e' corr m' αὐτὸν CA αύτοῦ VaLK Mor` Va ILK Ath Mo Mor

έγκαθίζειν είς τὸν τάπητα τἀπὶ τούτφ πεισόμενον εἰ δὲ πονηφὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα κατεγνώκει, πῶς οὐκ ἡδίκει ταῦτα ἐφ' ὑμᾶς ἄγων ὧν οὐ καλὸν ἡγεῖτο μετέχειν δοκεῖν; 25. ὑμεῖς δὲ ὑπηφέτας ὑμᾶς αὐτοὺς κατεστήσατε πράγματος ὁ ποιεῖν ἐκεῖνος ἄκνησε, καὶ οὐκ ἠσχύ- 5 νεσθε. καὶ ὁ μὲν ὑβρισμένος εἶς καὶ προνοία θεῶν οὐκ ἀπολωλώς, τὸ δέος δὲ κοινὸν τῶν παιδαγωγῶν ἀπειλῆς οὕσης ἐν τοῖς γεγενημένοις ἐπὶ πάντας ἥξειν τὸ κακόν. μὴ οὖν θαυμάζετε, εἰ εἶς μὲν γέγευται τοῦ τάπητος, ἀλλήλους δὲ παρακαλέσαντες καὶ συνερρυηκό- 10 τες ἐβόων. ὁ γὰρ κοινὸς φόβος ἐποίει τὴν σύνοδον καὶ κρεῖττον ἡγοῦντο | τὸ μὴ παθεῖν τοῦ παθόν- R III 264 τας στένειν.

26. Την μεν οὖν αὐτοῖς βουληθεῖσι καὶ παρὰ τὸν ἄρχοντα δρόμος, οἱ δ' ἀρκεῖν ἡγήσαντο τὸν παρ' ἐμὲ 15 καὶ ἐκάλουν με δικαστήν, οὐχ ὑμεῖς. ἡν γὰρ τοῦθ', ὡς ἔοικεν, ἀνάξιον τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων. καὶ ἐγὼ μὲν ἔσβεσα τὴν φλόγα λόγοις, ὑμεῖς δὲ ἐρρῶσθαι φράσαντες Σοφοκλεῖ καὶ τῷ λέγειν καὶ πείθειν ἐπὶ τοὖργον ἐπηδήσατε καὶ μείζονος φρονήματος ἀπό γε τοῦ περὶ 20 τὸν τάπητα γέμοντες ἀπήλθετε καὶ τῆς ὑστεραίας εἰς τὸ διδασκαλεῖον ἤλθετε δέον ἐν σκότω καθημένους

¹⁸ cf. ad t. III 11, 16 19 Soph. Phil. 98 sq.

¹ τὰ 'πὶ A ταπὶ P sed '' in ras m⁴ 2 ἡδικήμει B 5 αἰσχύνεσθε I ἤσχύνεσθε; Re 9 θαυμάζητε L sed η ex ε corr m², Mo 12 παθόντος PK παθόντα Mor 13 στένδι Mo 15 οἱ - 16 ὁμεῖς om K οἷ A Mor οἷ BI | οἷδ P sed ' in ras m² 17 ἀνάξιον scripsi ἄξιον libri edd 18 δ' Re 19 τοὕογον P sed ' e \tilde{c} corr \tilde{m} 2, Re τοῦγον A τὸν λόγον Mor 20 τε IKMo | τῶν ILAthMo Re Anim τὸν K om Mor 21 γέμοντες om ILKAth Mor

μέμφεσθαι τὰ πεποαγμένα καὶ τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο τῶν ἀδικούντων ποιεῖν, αἰτιᾶσθαι τὴν Τύχην ἀνθ' έαυτῶν.

27. Είς γὰρ δ τοῦτο παθών, ἐρεῖτε, τοῖς ἄλλοις δὲ τὰ προσήχοντα πεφύλακται. καὶ γὰρ τούτω R III 265 πρίν ἢ παθείν. ἀλλ' ὅμως | πεπαρώνηται. ε οὐ τῷ μὴ πεπονθέναι τὸ μηδὲ παθεῖν ἔσχε. λογίζετ' οὖν τούτων ἕκαστος τῶν οὐ πεπειραμένων τοῦ τάπητος, ώς ούκ Ισγυρον αὐτοῖς το μη πεπειρᾶσθαι πρός τὸν ἔπειτα χρόνον οὐδ' ὁ παρελθών ἐγγυᾶται τὸ μέλ-10 λον, άλλ' ἢν ὀργή ποτε προσπέση, ταχὺ πολλὰ τοιαῦτα έσται. ένὸς κατεχέατε τὴν ὕβοιν, τῶν δ' ἄλλων ἀπέσγεσθε. παρά τοῦτ' οὖν οὐγ ὑβρίκατε τὸν ὑβρισμένον; οὐκοῦν οὐδ' ὁ κτείνας ενα ἄνδρα ἀνδροφόνος, ὅτι μὴ πάντας; οὐδ' ἂν τὴν ὑπὲο τοῦ τεθνεῶτος δοίη δίκην 15 δικαίως διὰ τοὺς ζῶντας; 28. ἀλλ', οἶμαι, τὰς τιμωρίας δυοίν είνεκα λαμβάνομεν τοίς τε ήδικημένοις βοηθούντες και τοῖς οὔπω, τοὺς μὲν παραμυθούμενοι, τούς δε φυόμενοι. Εως αν ούν ενα αύτων ύβρισμένον

⁵ cf. p. 198, 14. Dem. p. 612, 20; 1258, 6

⁴ πεφύλακται τὰ προσήκοντα ILKMo | τούτων C τοῦτο LKAthMo Mor 6 οὐ τῷ] οὐ τὸ L sed ὁ in ras m^2 et in marg γο τοῦ m^2 οῦτω IKAthMo Mor | πεπονθέναι L sed γο πεποιθέναι in marg m^2 | τὸ L sed ὁ in ras m^2 τῷ IKAth Mor | μὴ δὲ APBMIK | λογίζεται P sed ται e τ' corr m^2 , Va BMILKAthMo Re 7 οὖ] οὐ μὴ Ath 11 κατεχέατε L sed ε (1) in ras m^2 , K sed ε (1) in α corr καταχέτε M0 κατέχετε Mor | ἀπέχεσθε IM0 ἀπεσχῆσθαι Mor sed γο ἀπεσχῆσθε in marg 12 τοῦτο BIAth 13 οὐκ οὖν P sed '(2) eras om IL KM0 οὕκουν Re | ἄνδρα in marg A^{ϵ} om C 15 άλλὰ B | τὰς τιμωρίας — 18 ξυόμενοι citat Macar fol. 92 16 δυεῖν ML sed in hoc ει in ras m^2 | εἶνεκα scripsi e P sed ει in ras m^2 , Va εἕνεκα reliqui libri Macar edd | τ' Re 17 τους P 18 τους PI | οὖν αν I | αὐτῶν APVaBMILKM0 αὐτὸν Mor | ὑβρισμένον M0 sed κόμε supra με scr m^3

δρῶσι τοιαῦτα οἱ παιδαγωγοί, τῷ τῶν τὰ τοιαῦτα πεισομένων συζωσι φόβω. αὐτῷ τοίνυν ὑβρίζονται τῷ φόβω και τρόπου τινά έν τοις πεπουθόσιν είσιν οί πεισόμενοι.

29. Νη Δία γάρ, διδάσκαλος ήν δ κελεύων. 5 ούπω μοι δεσπότην λέγεις. | καίτοι καὶ δούλοις R III 266 άδικοῦσιν έξ ἐπιτάγματος οὐκ ἀρκεῖ τὸν δεσπότην είπεῖν οὐδὲ ἃ παθεῖν ἀπειθοῦντας ἔδει, ἀλλὰ τοῦ πεπεῖσθαι δόντες δίκην μανθάνουσιν, ὡς οὐ πάντα τῶ δεσπότη πειστέον οὐδ' ἢν τὰ παρ' ἐκείνων θυμουμέ- 10 νων των έκ των νόμων ή χαλεπώτερα. 30. διδάσκαλος ήν δ κελεύων. οὐκοῦν ἐχρῆν πρὸς τὸν θαυμάσιον τοῦτον διδάσκαλον λέγειν, ώς ὰ μὲν χρη κελεύοντος δράσομεν, πάντα δε ού δράσομεν και ούχ δσα έστι κακά: οὐδὲ γὰο τοὺς γονέας κελευόντων πατάξομεν 15 οὐδε βωμούς ἀνατρέψομεν οὐδε τούς έκείνοις δυσμενεῖς ἀποκτενοῦμεν. γένοιτο δ' ἄν που διδάσκαλος καὶ θαυμάζων ωραν μαθητού και κελεύων τω δεομένω γαρίσασθαι. ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο γαριούμεθα; δεινὸν μέντ' ἂν είη. δ γάρ τοι διδάσκαλος ἄμα τε ἐζήτησεν 20 ὰ μὴ γρὴ καὶ τὸ εἶναι τοῦ νέου κύριος ἀπολώλεκεν.

¹ τ $\tilde{\omega}$ om $K \mid \tau \dot{\alpha}$ om ILAthMo Mor $\mid \pi$ εισομένων om K2 \dot{v} $\dot{v$ \tilde{n}_{ν} Mo Mor 11 $\tau \tilde{\omega}_{\nu}$ (1) in lac 3 litt om $B \mid \tilde{\eta}$ om Mor 12 $\kappa \epsilon$ -13 τοῦτον τὸν ΙΚΑthΜο Mor 14 πάντα — 15 κακά punctis del Mo sed in marg και ούχ όσα έστι κακά πάντα — δράσομεν om CAPVaBM | οὐχ om ILKAthMo Mor 16 ἀναστρέψομεν AP sed in hoc στ in τ corr $m^5 \mid τοῖς C \mid ἐκεί$ νους Κ 18 του μαθητού Κ μαθητών Μο 19 τούτω Μος καινόν ΒΙ 20 μέντ P sed in ras m' μεν ΒΜΜο \ γαο τοι] γάρ Mor | τ' έξήτησεν Re quod correxit Cobetus Coll. 288 et Misc. 141

ην μεν γὰρ ἐκ τῆς ἀφελείας κύριος, βλάπτων δὲ ἐχθρὸς ἀν εἰη. νόμος δὲ λυπεῖν τὸν ἐχθρόν, οὐκ R III 267 εὐφραίνειν. ὥστ' οὐδ' οὖτος εἰκότως | ἀν πειθομένους εἶχε τοιαῦτα ἐπαγγέλλων ἀφ' ὧν μισεῖ μὲν το ὑμᾶς ὁπόσον ἐν παιδαγωγοῖς, φεύγει δὲ τῆς νεότητος τὸ σωφρονοῦν.

31. Τῆς πόλεως δὲ τόπος ἄπας τοῦτον ἔχει τὸν λόγον, ὅτι γυμνῶσαι τῆς τῶν παιδαγωγῶν φρουρᾶς βουλόμενοι τοὺς νέους, ὅπως ἐπ' ἐξουσίας τρυγῶσιν, 10 εἶτ' ἄλλως οὐκ ἔχοντες τὰ τοῦ τάπητος ἐπήνεγκαν, ἵν' εἰδῶσιν, ὡς ἢ τῶν εὐμόρφων ἀποστατέον αὐτοῖς ἢ 'κείνων ἀντειλημμένοις ἐν τοῖς διὰ τοῦ τάπητος εἶναι κακοῖς. 32. καὶ τίνας οἴεσθε τοὺς πατέρας ὑμῖν, εἰ ταῦτα ἀκούσαιεν, ἔσεσθαι; φαιδροὺς καὶ οἶοι γένοιντ' 15 ἄν πατέρες ἐπ' ἀκοῆ χρηστῆ; δυστυχῶν ἄρα πατέρων παίδες ὑμεῖς. ἀλλ' ἀνιάσεσθαι καὶ θρηνήσειν, οῖους ἔφυσαν; εἶτα λύπης τοιαύτης καὶ δακρύων αἴτιοι τοῖς γονεῦσι καθιστάμενοι θεῶν ὀργὰς οὐ δεδοίκατε; ἢ 19 βραχὸς ὑμῖν καὶ τούτου λόγος; μετὰ χρηστῶν γε | R III 268 βιώσεσθε τῶν ἐλπίδων.

^{3 ∞}στε BM | οὐδὲ BM edd | οὕτως Va sed ω in ο corr, ILKAthMo Mor | ἀν εἰκότως BM 4 εἰχον ΚΑthMo Mor εἰλε Ι | ἐπαγγέλων L sed λ alterum inser m², ΚΜο ἐπαγγέλειν Mor | μισεῖν ILKAthMo Mor 5 φεύγειν ILKMo Mor sed in hoc γο φεύγει in marg 7 δεῖ LKAthMo Mor | τόπος P sed το in ras 3 litt m² 9 ἐπεξουσίας Κ | ἐξουσίας reposui e libris cum Cobeto Coll. 263 coll. t. III 436, 14 ἐξουσία edd 10 ἐπήνεγπαν L sed ε (1) in ras m² ἀπήνεγπαν Mor | ἵνα Μο 11 εἰδῶσιν P sed ει ex ι corr m⁴ ἰδωσιν ILKAthMo Mor |

¹¹ είσωδιν P sed ει ex ι corr m² ισωδιν ILKAthMo Mor † ώς om $B \mid \mathring{\alpha}$ μός ϕ ων Mor 12 'κείνων scripsi κείνων P sed 'eras κείνων B κείνων reliqui libri edd $\mid \mathring{\alpha}$ ντειλημμένους P sed ovg in ras m² $\mathring{\alpha}$ ντειλημμένοι LKAthMo Mor 14 οία Mo

¹⁵ άπο $\tilde{\eta}$ χοηστ $\tilde{\eta}$ M άποα $\tilde{\eta}$ ς χοηστα $\tilde{\eta}$ B άποα $\tilde{\eta}$ ς χοηστα $\tilde{\eta}$ K $\tilde{\eta}$ \tilde

33. Καὶ μὴν τοῖς γε τοῦ φοιτᾶν ἀπηλλαγμένοις ἔθος τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἡνίκα ἐφοίτων ἐν συνουσίαις διηγεῖσθαι. πότερ' οὖν ταυτὶ τὰ νῦν ἐρεῖτε καὶ φιλοτιμήσεσθε; οὐχ οὕτως ὑμᾶς αὐτοὺς μισήσετε, ἀλλ' αὐτοί τε ἀποκρύψεσθε κὰν ἄλλος λέγη, χαλεπανεῖτε. 5 οὐκοῦν ἄμεινον μὴ πεπρᾶχθαι ταῦτα οἷς αἰσχυνεῖσθε πεπραγμένοις;

34. Τί δ', δ μαθητής οὐκ εὐφροσύνας παρασκευάζειν τῷ διδασκάλῷ δίκαιος; πάνυ γε. τούτων οὖν
πραττομένων οὐκ ἀθυμεῖν ἡμᾶς ἀνάγκη; παντί που 10
δῆλου. τούτῷ δὲ κἂν μὴ κατάρα τις ἔπηται, ταὐτὸν
ἡ λύπη καὶ μετὰ σιγῆς ποιεῖ. τὰς δ' Ἐριννῦς ὥσπερ
τῶν γονέων, οὕτω καὶ τούτων χρὴ νομίζειν κήδεσθαι.

35. Εἰπέ μοι, παιδαγωγοί δὲ ὑμῖν τοῖς ταῦτα δεδρακόσιν οὐκ εἰσίν; εἰσί. τούτους τοίνυν εἰ μὲν ἀτι- 15
μάζετε, τῆς τῶν ἀσεβῶν ἐστε συμμορίας· εἰ δὲ τιμᾶτε,
διὰ τί τοὺς τῶν ἄλλων ἐλαύνετε; δ γὰρ ὑμῖν οὖτοι,
τοῦτ' ἐκείνοις ἐκείνοι, κέρδος ἐμοὶ φέροντες ὅσονπερ
οὖτοι. καὶ εἰ δὴ τῶν ὑμετέρων ὑπ' ἄλλων τυπτομένων ἠδίκητ' | ἀν δ θεσμός, καὶ νῦν ἠδίκηται R III 269
τῶν ἄλλοις ἐφεστηκότων ὑφ' ὑμῶν ὑβριζομένων.

⁸ Od. 5 156

¹ μέν τοι Mor 2 αὐτοῖς Re αὐτοῖς libri Mor 3 πότερον IKAthMo | τὰ om I 4 φιλοτιμήσεσθε P sed ε (1) in ras m^2 , L sed ε (2) in ras m^2 φιλοτιμήσεσθαι K | μισήσεσθε I τιμήσετε LKMo 6 τὸ μὴ ILKMo τοῦ μὴ Ath Mor qui τὸ μὴ coni | πεπράχθαι AP sed in hoc 'in corr m^4 , MLMo 9 δίκαιος om LKAth | πάνν γε δίκαιος LKAth | οὖν om ILK AthMo Mor 10 ὑμᾶς CB 11 τίς BIK 12 δὲ M | ἐρινῦς AP cf. t. Il 124, 5; III 346, 20 14 ἡμῖν Mor 17 διατί PBM τῶν ἄλλων] ἄλλονς B 18 τοῦτο BM 19 αὐτοὶ Mor | ἡμετέρων IK 20 ἡδίκητς ᾶν] ἡδίκηται C | θεσμός L sed εσ in ras m^2 21 τοῖς ante ἄλλοις ILKAth Mo Re delevi \ ὑφεστηνότων Mor | ὑφ' C sed \mathring ν in ras m^2 εφ' B \ ἡμῶν καὶ K

- 36. 'Η δ' ὕβρις αὕτη καὶ ὁ τῶν ἴσων φόβος ἔλαττον ἐκ μείζονος δύναται ποιεῖν τὸ ποίμνιον. ὁ γὰρ οὖ ταῦτα οὐ πείσεται θαυμάζων, τὰ δὲ τῆδε διαβάλλων ἐκεῖσε πέμπειν τοῖς γονεῦσι συμβουλεύσει τοὺς τοῦτῶν, ἀξιόπιστος δ' ἀν εἰκότως ὁ παιδαγωγὸς εῖη πλαττόμενος μὲν τῶν ἐνταῦθα ἐρᾶν, τὸ δὲ «οῦ νέου συμφέρον πρότερον ἄγων. οὕτω τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν ἐπιζήμιον ζητεῖτε τιμωρίαν ἀνθ' ἦς ἄξιον εὕχεσθαι τοῖς θεοῖς ὑμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν.
- 10 37. Άλλ' ἔα τοὐμόν, εὶ δοκεί. σκεψώμεθα δὲ πάλιν τὸν ἀναρριφέντα. οὐκοῦν οὕτε τῆδε ταὐτὸν ἔργον ποιῶν θρέψεται, οὐ γὰρ ποιήσει τοὺς ἑωρακότας ὰ πέπονθεν αἰσχυνόμενος καὶ τὸν ταῦτα δεδεγμένον R III 270 τόπον, ὅποι τ' ἀν | ἀφίκηται, τὸν περὶ ὧν πειταρώνηται λόγον εὐρήσει. ὅ τε μέγιστον ἐν παιδαγωγῷ, φόβος ὁ κατὰ τῶν ἀγομένων ἀναιρεθήσεται. ἢν γὰρ ἄπτηται βλακευόντων, ἀντιβλέποντάς τε ἔξει καὶ προφέροντας τὸν τάπητα τίς οὖν αὐτῷ δώσει τὸν ἄρτον; οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τὴν τῶν ἐρίων ἐργασίαν τρέψεται, 20 ἥν γε οὐκ οἶδε. λείπεται δὴ προσαιτείν μετὰ δακρύων.

³ ov I ov LK Mor | ov om IL sed in hoc ras 2 litt, K Mor | ov πείσεται in marg Mo, δὲ in textu sed del | πείθειν K | δὲ om L sed in ras 1 litt, K | τῆδε om Mo 4 συμβουλεύσει P sed ει in ras m^5 | τοὺς P sed in ras m^5 et e corr τοῖς VaILKAthMo Mor 5 αὐτῶν MILKMo Mor αὐτοῦ B | εἰκότως οπ LK | ὁ παιδαγωγὸς - 6 μὲν in marg Mo^2 6 ξρᾶν μὲν τῶν ἐνταῦθα et ἄγειν Cobet Coll. 264 7 πρότερον L sed προτ in ras m^2 | ὑμετέροις CAPVaBM Mor 9 ὑμᾶς ὑπὲς ὑμῶν scripsi auctore Re ἡμᾶς ὑπὲς ὑμῶν libri edd 10 ἐᾶτε Cobet at cf. p. 197, 14 εἰπὲ μοι | σιεψόμεθα Mo 11 ἀναρριφθέντα PVaK et coni Cobet at cf. t. Π 217, 15 12 ποιῶν ταὐτὸν ἔργον ILK 14 δν C | νος πεπαρώ[νηται δαναιροῦνται ILK 16 , malim παρὰ $^{\rm th}$ E0 ἀναιρεθήσεται scripsi ἀναιρήσεται I1 libri edd 17 γε ILKMo 18 προφέροντες L sed E0 in α corr m^2 , K1 τί P19 οὐ Mo

είθ' ύμᾶς ἄξιον τοιούτων αίτίους άνθρώπων δτωοῦν γεγενῆσθαι; καὶ οὔτε τὴν όργὴν τῶν ταῦτα μισούντων δεδοίκατε δαιμόνων οὔτε τὴν δύναμιν;

- 38. Καὶ μὴν οἱ μὲν οὕπω πρὸς δώμην ἥκοντες λόγων εἰκότως ἄν βούλοιντο τοῖς τρόποις εὐδοκιμεῖν 5 τούς τ' ἐν τῆ δυνάμει ταύτη μὴ βλάβην ποιεῖν τῆ παρ' ἐκείνης δόξη τὴν ἀπὸ τῆσδε τῆς κακίας. ἀλλὰ μηδὲ τοὺς ἡμῖν ἐχθρῶς ἔχοντας φθόνω τοῦτο ποιοῦντας εὐφραίνετε. οῦς ἀπήγγειλέ μοί τις τρυφᾶν ἐν τῆ μνήμη τῆ περὶ τὸν τάπητα καὶ τὴν αἰτίαν 10 ἄγειν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἡμερότητα τὴν ἐμήν. εὶ γὰρ ἐκεῖνος, φησίν, ἤδει πικρῶς κολάζειν, οὐκ ἄν ταῦτα ἡμαρτάνετο. ἐγὰ δὲ ῆδιον ἐκ | λόγων R III 271 ἄν παρεχοίμην εὐτάκτους τοὺς ὁμιλοῦντας ἢ [γε] μετὰ μαστίγων καὶ διὰ τὸ αἰδεῖσθαι μᾶλλον ἢ διὰ τὸ 15 πλήττεσθαι.
- 39. Ίσως ἂν είποι τις ύμῶν οὐκ ὀρθην είναι την ἐπιτίμησιν κατὰ πάντων γενομένην οὐ πάντων ὄντων ἐν τῷ τάπητι. ἐγὰ δὲ μετὰ τῶν δεδρακότων ἀδικεῖν ἡγοῦμαι τοὺς οὐ κεκωλυκότας πολὺ πλείους ὄντας τῶν 20 πεποιηκότων. ὁ γὰρ ἐξὸν ἐπισχεῖν οὐ βουληθεὶς

¹ ότωοῦν ex ὅτω οὖν ras corr P 2 καὶ inc Par 4 εἰ C εἰ I 6 τε BMIK 7 ἐκείνους Va | τῆσδε P sed η in ras m^2 | τῆς om K 8 μὴ δὲ PBMIParKMo | ἡμῖν scripsi e CPBMPar coll. l. 11 ὁμῖν reliqui libri edd | τοῦτο des K | τίς PBIMo 12 οὐδ I 14 ἤ γε ILAthMo edd om Par γε cancellavi 15 ἢ Par | διατό bis I 17 εἴπη C | τίς B | ὁμῖν Par 18 τούτων L sed πάν supra τού scr m^2 , Ath | γινομένην BMI 21 ὁ γὰς - p. 200, 1 πράξεως citaverunt Plan fol. 103 $^{\circ}$ et Macar fol. 92 | ὁ γὰς ἐξὸν⟩ ἐπλ παυντὸς πράγματος ὁ ἐξὸν Macar | οὐ reposui e CPVaBMIParAthPlanμη L sed inser m^2 , Mo Macar edd

κεκοινώνηκε τῆς πράξεως. ἔδει δὲ ἢ μὴ ἐπιτρέπειν ἢ κατηγοροῦντας τῶν πεπραγμένων καθαροὺς εἶναι τῆς ἀσελγείας. ὑμεῖς δὲ οὕτε τοῦτο οὕτ' ἐκεῖνο, ὥστ' οὐδ' εἰ πάνυ βούλεσθε δοκεῖν μὴ μετέχειν τοῦ τάπητος, 5 δύνασθε.

40. Τῶν οὖν πεποιηκότων τῷ λόγῳ τὴν ἀνάγκην μᾶλλον νομιστέον τὸν λόγον ἢ τοῦ συγγεγραφότος. εὕχομαι δὲ τοῖς θεοῖς πεπλῆχθαί τε τὰς ψυχὰς ὑμῖν ὑπὸ τῶν εἰρημένων καὶ γενέσθαι καλλίους.

¹ κενοινώνηκε τῆς πράξεως reposui e CPVaBMPar Plan Macar τῆς πράξεως κενοινώνηκεν reliqui libri edd 3 οὔτε PBMI 4 εl ex οἱ corr C^2 εἶ Mo 5 οὔνασθαι I 9 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος subscr P

Bασιλικὸς εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα id est laudatio imperatorum Constantii et Constantis, oratio prima omnium superstitum¹), sub finem anni 348 vel anno proximo²), post primam Themistianam³) vere annis

1) Itaque etiam in parte codicum agmen orationum ducit.

²⁾ Anno 349 orationem scriptam esse posse dixit Tillemontius Hist. des emp. t. IV part. II p. 700 (ed. Bruxell. 1709) et huic anno eam tribuit Monnerius, Histoire de Libanius (Parisiis 1866) p. 107, anno 348 Sieversius p. 52 et 56, minus certo p. 243, quem G. Goyau, Chronologie de l'empire romain p. 448 secutus est. Reiskius terminos quibus tempus orationis circumscribendum sit indicasse satis habuit Anim. V 98 (= ed. t. III p. 272 not. 1). Pugna 'ultima' ad Singaram (p. 252, 8; 257, 16 et 17) aestate anni 348 commissa a Libanio quam copiosissime describitur p. 257, 16—266, 14. Sed locus e quo iudicium pendet est p. 276, 7 καί ν ν ν βασιλεύς (Constans) ού ταζς φύσεσι τῶν Φρακτῶν, τῷ δὲ παρ' αύτοῦ φόβω τὰς ἐκείνων ὁμολογίας τηρεῖν παραδούς ἐν ταῖς Παιόνων πόλεσιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεται. Die enim VI Kal. Iun. anni 349 Constans duas leges Sirmii dedit (Cod. Theod. VII 1, 2 et VIII 7, 3); legem vero Cod. Theod. X 14, 2 die XV Kal. Iul. anni 348 Mediolani. Die XV Kal. Febr. anni 350 occisus est (Chron. min. ed. Mommsen I p. 237).

³⁾ Hanc, quae et ipsa vetustissima est, Libanium novisse nonnulli loci quos indicavi probant, etiamsi epistula 1322 non ad illam referenda est (cf. Seeck, epist. Liban. p. 50). Item Eusebiana vita Constantini usus est. Cf. p. 216, 7; 217, 1; 218, 6 et 9 et 13; 219,2 et 5 sq.; 220, 6; 221, 6; 223, 6; 226,1 et 17; 230, 11; 234, 3; 244, 2; 245, 2; 272, 15. Denique ut magis quam alibi splendent lumina verborum et sententiarum Platonis, ita Neoplatonicorum vel Christianorum dogmata sapiunt loci quibus non deos sed δεδν (p. 233, 10; 272, 20) vel τον πρείττονα (p. 232, 2 et 7; 236, 23; 244, 4; 281, 18) vel τον τὴν οἰκουμένην συστησάμενον (p. 294, 6) universum construxisse ac gubernare dicit.

347 Ancyrae habitam, sed ante Iulianeas¹), Nicomediae²) iussu, ut ipse ait³), alicuius magistratus conscripta, non 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed argumento et arte singulari⁴) tantopere plausum tulit cultorum eloquentiae, ut cum Antiochico, epitaphiis aliisque in Iulianum⁵) orationibus in eclogas reciperetur.

Magnus igitur numerus est codicum quibus ad nostram

aetatem pervenit. Sunt autem hi 29:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 118°. Correctus est pluribus manibus quas litteris m, s, n, f distinxi. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

- 2. Laurentianus LVII 27 fol. 361 anno 1392 ex eodem quo Chisianus descriptus exemplari. Cf. t. I p. 59 sq.
- 3. Patmius 471 saec. XIV fol. 173. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Lectiones marginales quas adnotavi mihi exscripsit Ioannes Sakkelion.
- 4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 101°. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Initium mihi contulit Pius Franchi de Cavaleriis.
- 5. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 113. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.
- 6. Mutinensis CLXXXI saec. XV fol. 148 continet partem orationis inde a verbis ἄμεινον δπότερον (p. 257, 11) usque ad finem. Vide t. II p. 48 sq. et 536.
- 7. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 27. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
 - 8. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino vel certe

¹⁾ Hae item superstitum vetustissimae, ac prior quidem magis quam altera, orationem Libanii in suum usum converterunt sed minus quam Themistii orationes primam et secundam, ut Carolus Gladis propediem dissertatione exponet.

²⁾ Nicomediam significavit p. 244,3 ut urbem in qua Constantinus mortuus est. Cf. notam ad hunc locum et p. 295, 11.

³⁾ Cf. p. 210, 12; 211, 4 sq.; 212, 2.

⁴⁾ Etiam stilus orationis secundum praecepta artis rhetoricae (cf. Menand. de laud. ed. Spengel Rhet. gr. III p. 368 sq.) compositae adulescentem prodit. Cf. etiam p. 209, 16 sq.

⁵⁾ Cf. t. I p. 417.

ex eodem quo hic exemplari descriptus fol. 139. Vide t. I p. 415 sq. et infra p. 206. Initium mihi contulit Pius Franchi de Cavaleriis.

- 9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 49. Vide t. I p. 209 sq.
- 10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV ex eodem exemplari quo Vaticanus 81 descriptus fol. 17. Vide t. I p. 211 sq.
- 11. Vaticanus Urbin as gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 91°. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
- 12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV ex eodem quo Urbinas 126 codice descriptus et manu secunda tertiaque correctus fol. 6. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 13. Casanatensis 197 (= Ca) saec. XV fol. 131. Vide t. I p. 420 sq. Contuli.
- 14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 275. Vide t. I p. 48 sq.
- 15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 119°. Vide t. I p. 39 sq.
- 16. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 68°. Vide t. I p. 229 sq.
- 17. Parisinus gr. 3016 saec. XV ineuntis fol. 172. Vide t. I p. 53 sq. et infra p. 207 not. 1. Initium mihi contulit Henricus Lebègue.
- 18. Laurentianus gr. LVII 44 (= La) saec. XIII diversis manibus scriptus fol. 131. Folia 144—147 manu saeculi XVI suppleta sunt. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.
- 19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 28. Vide t. I p. 227 sq.; t. II p. 468 et 537.
- 20. Barberinus II 41 (=B) saec. XV fol. 59. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
- 21. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
- 22. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 29°. Vide t. I p. 214 sq. et 236; t. II p. 468 et 537.
- 23. Neapolitanus ÎI E 18 saec. XV fol. 157. Vide t. I p. 47 sq. et 69.
- 24. Parisinus gr. 583 saec. XVII olim Baluzianus (= Bal) fol. 146. Desinit fol. 164 verbis απασι τοὺς

λοιποὺς (p. 237, 17). Vide t. II p. 417 sq. Meum in usum contulerunt Sturmius Luxemburgensis et Carolus Graux.

25. Athous Batopaedii 367 saec. XIV/XV fol. 64. Titulo priva oratio desinit folio 81 verbis μεμνημένον τι παφαλιπεῖν (p. 256, 14). Vide t. Π p. 185 sq.

26. Vaticanus gr. 914 saec. XV fol. 160. Vide t. I

p. 422 sq.

27. Laurentianus LIX 30 saec. XIV fol. 180°. Vide t. I p. 417 sq.

28. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 419 sq.

29. Escurialensis 482 saec. XVI fol. 272* desinit folio 304* verbis ώσπες γὰς τοῖς ἀςίστοις (p. 255, 12).

Periit codex Aegidii Noallii¹) quem commemoravit Fed. Morellus in praefatione editionis Lutetiae anno 1614 foras missae loco quem infra p. 206 exscribam, sed apographum ex eo a Frontone Ducaeo factum et Morello datum, nisi fallor, servatum est codice Parisino 583, olim Baluziano. Nam non solum lectiones quaedam in textu vel margine editionis positae in hoc exstant codice, sed etiam nota: 'Vitia sub tyranno diuturno abusa regno a Constant. non feruntur Seneca II de clemen. (Lib. opp. ed. t. II p. 105) in huius margine fol. 151 hac forma legitur: 'Vitia diuturno abusa regno' Sen. de clem.

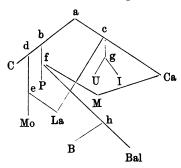
Codices in duas discedunt familias, ita tamen ut sint etiam complures ex utraque mixti. Prioris familiae sunt codices 1—11, alterius 12—18, mixti 19—29. Codices 'eclogarii' vel secundae classis vel mixti sunt.

Ad priorem classem repraesentandam adhibui codices CMoP, ad secundam UICa, ad tertiam LaBMBal.

C et Mo aeque atque U et I artiore cognationis vinculo coniuncti sunt. Codices mixti propius a secunda familia stant, sed La in multis facit etiam cum Mo, ut B cum CMo et Bal cum P. Codex M in plurimis lectionibus cum Ca consentit.

¹⁾ Cf. t. II p. 203.

Cognationis vinculum quo singuli codices inter se coniuncti sunt ex hoc stemmate cognosces:



Hic quoque prior familia in universum secundae fide praestat.

Duos locos laudavit Maximus Planudes 1), tres sed ex his unum (p. 259,6) perperam Thomas Magister, multo plures eosque maioris ambitus Macarius Chrysocephalus 2) usus ille quidem codice simillimo codicis M^3).

Oratio primum anno 1614 in lucem protracta est a Fed. Morello editione quae titulum habet: Libanii Βασιλικὸς seu Panegyricus Constanti et Constantio impp. dictus. Speculum Imperatoriae Maiestatis et Regiarum virtutum omnium, oratorio et historico lepore conditum. Graeca nunc primum e Vaticana Bibliotheca prodeunt. Fed. Morellus Interpr. Reg. recensuit, cum aliis Mnss. contulit, Latine vertit, notis illustravit Lutetiae. M.DC.XIIII. Fundamentum editionis esse codicem bibliothecae Vaticanae non solum titulo sed etiam litteris dedicationis ad Paulum V Pontificem Maximum Lutetiae Parisiorum Kalendis Martiis illius anni datis testatur his verbis: Nobilem Pane-

¹⁾ Cf. t. I p. 73 sq. 2) Cf. t. I p. 351 sq.

³⁾ Uterque omisit ούν particulam p. 214, 13; τῶν ἄλλων πλέον praebet pro πλέον τῶν ἄλλων p. 214, 16; οσον pro οσος p. 214, 17; οσον pro οστε p. 227, 17 et 19; πάλαι pro παλαιᾶς p. 228, 2. Cf. etiam p. 227, 9.

gyricum, Beatissime Pater, ab Oratore Antiocheno olim Constanti et Constantio Impp. Constantini Magni liberis, Attico sermone dictum et Romana civitate recens a me tuo auspicio beneficioque donatum Sanctitati tuae meritissime do, dico, consecro. Etenim Graecum opus ex augustissima Vaticana tua Bibliotheca benigno concessu tuo erutum fideliterque exscriptum facundissimi dignissimique Sanctitatis Tuae Secretarii Scipionis Cobellucii cura, opera studioque ad me munus id flagitantem missum et Graecis typis Regiis fidei meae commissis editum cum Latina metaphrasi nostra cuinam potius quam Beatitati tuae debebatur?, denique praefationis Lectori pio et benigno scriptae verbis his: Panegyricus hic tres Regiones parentes conservatricesque agnoscit suas Italiam, Graeciam, Germaniam. Enimvero Exemplum Ms. integrius

Prima urbes inter, Divum domus, aurea Roma, nobis suppeditavit benignitate, opera, studio Viri ornatissimi et clarissimi Scipionis Cobellucii, Apostolici secretarii. Alterum praebuit Constantinopolis,

Quae Constantino concedere cogit Elisam, munificentia Reverendissimi Episcopi Aquensis D. Aegidii Noallii μαπαρίτου, R. P. Frontoni Ducaeo Theologo e Societate Iesu benigne communicatum ab eoque diligenter accurateque descriptum nobisque ultro concessum est. Tertium Heidelberga civitate a clarissimo et eruditissimo Viro Markardo Frehero Consiliario Palatino ad nos liberaliter est transmissum.

Codicem autem illum e quo Morellus per Scipionem Cobelluzium¹) apographum orationis nactus est, fuisse Vaticanum gr. 84 e titulo et lectionibus certum fit.

Baluzianum esse apographum Frontonis Ducaei iam supra (p. 204) probabile reddidi. Codex autem Heidelbergensis, e quo Morellus per Marquardum Freherum apographum nactus est, quin Palatinus gr. 282 fuerit dubitari non potest, quamquam editor p. 94 et in

¹⁾ Cf. t. I p. 68.

'Animadversionibus' p. 93 sq. paucas lectiones addita nota cod. Germ. ex eo protulit. Reiskius sane t. III p. 315 not. 18 et p. 319 not. 42 et 44 de codice Bavarico i. e. Monacensi 101 cogitavit, sed is, ut alia omittam, nunquam fuit in bibliotheca Palatina Heidelbergensi. In universum Morellus vestigia codicis Vaticani premere quam lectiones duorum aliorum librorum recipere maluit¹).

Hunc textum cum versione latina omissis 'Animadversionibus' Morellus anno 1627 in editione operum Libanii t. II p. 100—150 repetivit ita tamen ut nonnulla mutaret. Ubi igitur inter se discrepant, priorem editionem litteris Mor¹, alteram Mor² significavi. Parum autem accurate, ut fere, in 'Indice orationum' praemisso apographo Ducaei plane omisso se orationem 'ex Vaticana Biblioth. et Palat. Codd. mns.' praebere professus est.

Permulta vitia alterius editionis — nam prior eum latuit — pagellis paucis verborum parcissimis 'Animadversionum' vol. V p. 98—103 Reiskius egregio acumine sanavit, etiam plura ope codicis Monacensis quem 'Bavaricum' dixit in editione t. III p. 272—332, in quam etiam pars 'Animadversionum' transiit. Quoniam autem uxor foliis huius editionis corrigendis non satis invigilavit, vitia complura in eam irrepserunt quibus Morelliana libera est.

Pauca correxit Sintenis²), plura Cobetus, qui quo iure dixerit³): Oratio est in libris emendatissime scripta. Pauca quaedam menda facili negotio corrigenda indicavimus. Reliqua omnia integerrima sunt et sine ulla offensione leguntur, penes attentum lectorem iudicium esto.

¹⁾ Collatio huius editionis cum codice Parisino gr. 3016 140 ab Emerico Bigotio facta et a Davide Ruhnkenio descripta in codice Leidensi XXIII Ru. 30 (Geel, Catal. libr. mss. qui inde a 1741 accesserunt n. 271) exstat inscripta Libanii Basilici seu Panegyrici Constanti et Constantio dicti collatio cum Mss. fortasse Regio. Descripsit Ruhnkenius ex adversariis Bigotianis in Bibl. Regia. Specimen mihi transmisit Scato de Vries.

²⁾ Cf. t. I p. 78. 3) Collect. Crit. p. 267.

LIX.

ΒΑΣΙΛΙΚΌΣ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΊΟΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ.

Προθεωρία τοῦ λόγου.

R III 272 'Εκεῖνο μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον, ὅτι δυοῖν ὁποκει-5 μένοιν προσώποιν δρμᾶται μὲν ἐκ μιᾶς ἀρτῆς ὁ λόγος καὶ

C = codex Chisianus

Mo = Monacensis gr. 101

P = Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

I = Marcianus append. XCI 2

Ca = Casanatensis 197

La = Laurentianus LVII 44

B = Barberinus II 41

Bal = Parisinus gr. 583 (Baluzianus)

M = Marcianus gr. 437

Βασιλικός — Κώνσταντα] post protheoriam CMo in quo έγκώμιον supra βασιλικός, Β είς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα και κωνστάντιον λόγος βασιλικός P rubr είς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα και κωνστάντιον Bal sed Λιβανίου Σοφιστοῦ Βασιλικός λόγος præeser m² βασιλικός είς κωνστάντιον και κώνσταντα Μ rubr et La είς κωνστάντιον και κώνσταντα Ματαρίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς κωνστάντιον και κώνσταντα Ι πρὸς νωνστάντιον και κώνσταντα Ι πρὸς κωνστάντιον και κώνσταντα Ι πρὸς κώνστάντιον και κώνσταντα μλίκος ρος Κώνσταντα και Κωνστάντιον λόγος Μοτ¹ et Βασιλικός post λόγος add Mor² είς τοὺς αὐτοκράτορας Κώνσταντα και Κωνστάντιον λόγος βασιλικός Re

post Κώνσταντα in marg $\iota \beta$, infra μγ C, $\alpha^{0 \varsigma}$ B, λόγος $\bar{\alpha}$ I,

λόγος Δ^{τος} Ca, λόγος ν̄ Macar

Προθεωρία τοῦ λόγου in linea vacua relicta C^* , in marg P προθεωρία in marg Bal^2 προθεωρία λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος λόγοι B προθέσια Ca om U τοῦ λόγου om ILa BalM edd

4 'Exeëvo — p. 209, 6 καταπίπτει P^2 | παρατηρείν άξιον reposui e libris excepto Bal παρατηρητέον έν τῷ παρόντι λόγ φ . Bal edd 5 καὶ δ La | καὶ om Re

πρόεισι μέχρι τινὸς διὰ κοινῶν ἐγκωμίων, σχιζόμενος δὲ κατὰ τὰς πολεμικὰς πράξεις καί τινας ετέρους ἐγκωμιαστικοὺς τόπους πάλιν συνάπτεται κοινὸν ἐπάγων τὸ τέλος, ὡς ἂν μάλιστα εἶς ἂν φαίνοιτο καὶ μὴ διπλοῦς. ἡ δὲ λέξις οὖτε τὸ μέγεθος διώκουσα πρὸς τὸ σκοτεινὸν ἐκφέρεται οὖτε τιμῶσα τὴν σαφήνειαν εἰς ταπεινότητα καταπίπτει.

1. "Εμελλον, οίμαι, μηδενὸς ἀνθρώπων παροξύνοντος αὐτόματος ὁρμήσειν ἐπὶ τὸν λόγον τῷ τοῦ πράγματος δικαίω πρὸς τὴν εὐφημίαν κινούμενος. πρῶτον μὲν γὰρ | τῶν ἀτοπωτάτων ἀν ἦν, εἰ βασιλεῖς μὲν R III 273 τοῖς αὐτῶν σώμασιν οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀσφάλειαν ἡμίν 11 κατακτώμενοι, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὧν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐργαζόμεθα λόγων τὸ μέρος ἐκείνοις ἀναθείημεν, ἀλλ' οὕτω πόροω κεισόμεθα τοῦ προσήκοντος, ὥστ' οὐδὲ πολλοστὸν συνθήσομεν λόγον, ὂν πρῶτον εἰκὸς ἦν 15 γενέσθαι. 2. ἔπειτα δὲ τῶν αἰσχίστων ἡγούμην τοὺς μὲν γεωργοῦντας ἀποφέρειν τῶν καρπῶν τοῖς βασιλεῦσι τὰς ἀπαρχάς, τοὺς δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν δια-

⁹ Menand. rhet. t. III p. 368, 15 18 Plat. rep. VII p. 540 B

¹ διά τε Mor sed τε delendum coni 2 τινας καὶ έτέρους La 3 έπάγων τὸ P^2 sed v τὸ in ras 4—5 litt m^3 | τὸ om $UICa\ M$ | τέλος in marg P^2 4 μάλισθ' P^2B 6 ταπεινότητα καταπίπτει P^2 sed τα κατα in ras 2 litt m^3 | πίπτει MoU $ICa\ La$

^{7 &#}x27;O λόγος tituli instar Ca et rubr I, Λόγος Bal^2 ἀρχη τοῦ λόγον in marg $La \mid$ ἀνθρώπων scripsi auctore Cobeto Coll. 264 ἀνθρὸς La ἀνθρών reliqui libri sed inser M, edd \mid παροξύναντος UILa 8 αὐτόματος C sed γρ αὐτομάτως supraser m αὐτομάτως $M\mid$ ὁρμήσειν P sed ειν in ras m^3 9 διπαίω πρὸς την εὐφημίαν πινούμενος I sed ω πρὸς την et oς in ras m^3 10 ἀτοπωτάτων I sed τ (1) in ras $m^3\mid$ ην C sed γρ εἶη τοῦτο γε supraser m εἴη τοῦτο γε B 11 αὐτῶν scripsi e CPI sed 'in ras P^3I^3 , LaB αὐτῶν reliqui libri edd 12 μη δ' PIBM 14 κεισοίμεθα coni Re cui iure oblocutus est Iacobsius Anth. Pal. t. III p. 600 et Ach. Tat. p. 892; cf. t. \(\text{L} \) 182, 15 sq. 15 σχήσομεν λόγον ὧν Re Anim \) οὸ coni Re ed πρότερον Ca 17 μὲν in marg Bal^2

τρίβοντας την έπ' αὐτοὺς ήκουσαν έγκαταλιπεῖν συντέλειαν και ταῦτα βελτίω και σεμνότερον ἐκείνων ἡρῆσθαι βίον ὑπειλημμένους. 3. χωρίς δὲ τούτων οί μή ταῖς ἀρίσταις τῶν πράξεων τοὺς παρ' αὐτῶν ἐπαίνους 5 προσάγοντες όμοῦ τε τοὺς είργασμένους άδικοῦσι καὶ σφων αὐτων κατηγοροῦσιν ἐκείνους μὲν ἀποστεροῦντες ών είκος ήν αὐτοὺς ἀπολαύειν, την δὲ αύτῶν φύσιν έπιδεικνύντες ούκ έπισταμένην τὰ γρηστὰ θαυμάζειν. 4. διὰ μὲν δὴ ταῦτα καὶ ἔτι πλείω πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 10 έμαυτον έχίνουν ούχ άναμένων παρ' έτέρων άρθηναι τὸ σύνθημα ἐπεὶ δὲ ἔτι σκοπούμενον ἐγκατελάμβανε τούπίταγμα καὶ συνηλθον γνώμη τε καὶ παράκλησις, R III 274 οὐκέτ' | ἀήθην εἶναι βουλῆ χώραν, ἀλλὰ τοῦ τὴν προθυμίαν εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὸν καιρὸν ἐφεστάναι. 15 η πάντων αν ην δαθυμότατος, εί προέμενος ούτω θαυμαστην άφορμην ούχ ύπερ των πραγμάτων, άλλ' ύπερ

1 αὐτοὺς C sed τοῖς supra τοὺς m αὐτοῖς BM | ηκουσαν

inser I^2 om U 3 duelly I sed our in tas I^3 oi μή - 8 δαυμάζειν citat titulo Τοῦ είς πωνστάντιον και κώνσταντα praemisso Macar fol. 93 4 αὐτῶν scripsi e P sed ' in ras m³, M sed 'e' corr m³, Macar αὐτοῖς B αὐτῶν reliqui libri edd | ἐπαίνους Mor sed γο ἔπαινοι in marg κοῦσιν La 7 η ν in ras 7 litt I^3 | αὐτοὺς om UI | ἀπολαμβάνειν La | αὐτῶν P sed ' in ras m^3 αὐτῶν MoUICaLaM Mor 8 άποστερούντες Macar sed γρ άποδεικνύντες suprascr M sed ἐπὶ in marg m² 10 ἀναμένων P sed ένων in ras m² αἰρεθήναι CP sed in hoc ἀρθ suprascr m², I sed in ἀρθήναι corr, Ca sed γο ἀρθήναι in marg, Bal sed ἀρθήναι in marg m², LaM Mor sed in hoc γο ἀρθηναι in marg αἰρεθηναι Μο αίοε άρχθηναι B cf. Thuc. I 49, 1 cum scholio 11 & Re ἔτ' Mor¹ | βουλη Bal sed γο βουλης in marg 14 άγαγείν scripsi e CMo sed in hoc ayeur in marg, BM ἄγειν reliqui libri sed γρ άγαγείν in marg Bal, edd 15 ραθυμότατος Mor² sed γο δαθυμότατον in marg δαθυμότατον Bal sed δαθυμότατος in marg et άθυμότα[τον] m², Mor'

τῆς σιωπῆς ἐξήτουν λόγον, ἄλλως δ' ὅτε τρία τὰ μέγιστα περιγίνεται. οὐ γὰρ μόνον τοῖς βασιλεῦσιν ὅσον
ἔξεστι τοῦ γιγνομένου φυλάξομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δόξαν
ἴσως προσληψόμεδα βελτίω καὶ τῷ τὴν ὑπόδεσιν προβαλόντι φιλοτιμηθῆναι παρέξομεν. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς δ
γυμνικοῖς ἀγῶσιν εἰς τοὺς παιδοτρίβας ἔρχεταί τι τῆς
ἀπὸ τῶν στεφάνων εὐκλείας, οὕτως ὁ τοῦ λόγου συναίτιος κοινωνεῖ τῆς ἀπ' αὐτοῦ φιλοτιμίας.

5. "Εστι μὲν οὖν ἔθος τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐγκωμιάζειν τὴν μὲν αὐτῶν καταμέμφεσθαι δύναμιν ὡς πολὺ 10
λειπομένην τῶν πραγμάτων, τὴν δὲ τῶν πραγμάτων
ἀποθαυμάζειν ὑπερβολὴν ὡς πολὺ νικῶσαν τοὺς λόγους ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηδενὶ τῶν ἔμπροσθεν τοῦτο
ὑπῆρχεν εἰρημένον, πάντως ἄν τὴν παροῦσαν χρείαν
εὑρεῖν ἡγοῦμαι τὸν λόγον. 6. εἰ μὲν γὰρ ἐνῆν διε- 15
λεῖν τὸ ἀγώνισμα καὶ ἐν μέρει πρὸς ἐκάτερον ἀποδοῦναι καὶ νῦν μὲν τῷ πρεσβυτέρῷ τὸ ὄφλημα διαλῦσαι, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπὶ τὴν ἐτέραν μερίδα μετελΦεῖν, οὐδ' οὕτω μὲν | ἄν πρὸς τὴν ἀξίαν ἠρκέ- R III 275

⁹ Menand. rhet. t. III p. 368, 8 sq. Iul. or. I p. 1; or. II p. 54 B 13 Isocr. Pan. § 13 p. 43 c. Iul. or. I p. 1 A

σαμεν, οὐ μὴν τοσοῦτον ἂν ἴσως ἡττηθέντες ἀπήλθομεν έπει δε ο τε προβαλών του άθλον ίσω πόθω κεχοημένος είς άμφοτέρους οὐ τὴν ἡμετέραν δύναμιν έσκέψατο μαλλον ή όπως ένὶ καιρώ περιληφθείεν άμφό-5 τεροι όλως τε ούχ είγε καλώς έπὶ των έγχωμίων διασπαν τούς καὶ φύσει καὶ γνώμη καὶ ταῖς ἀρεταῖς συνημμένους, πῶς οὐκ ἀνάγκη τοῦ μετρίου τοσοῦτον ὑστεοείν, οσονπεο άν, εί γην καὶ θάλατταν ένεχειρούμεν ήμέρα μια μετρείν; 7. οὐ μήν, ἀλλ' εί καὶ τὰ μάλιστα 10 τούτο συμβαίνοι, πολλήν εἰσόμεθα τοῖς νικῶσι τὴν χάριν. ἐπειδή γὰρ οἱ μὲν λόγοι τὰ ἔργα μηνύουσιν, αί δε των άργόντων ανδραγαθίαι κέρδη των άργομένων είσίν, οί μηδε έγοντες είπεῖν όσον πεπόνθασι δήλοι δήπου πασίν είσι μείζω λόγου παντός την εύτυ-15 χίαν καρπούμενοι, ώστ' εί καὶ παράδοξον είπεῖν, ἐν τούτω μόνω τὸ νικᾶσθαι τοῦ νικᾶν λυσιτελέστερον.

8. Πολλαχῆ δέ μοι δοκεί χαλεπὸν εἶναι τὴν εὐφημίαν ταῖς τῶν βασιλέων ἀρεταῖς ἐξισῶσαι. ὅσοι μὲν
γὰρ βασιλικῶν αὐλῶν ἄξιοι κριθέντες καὶ στρατευο-

τενομένοις corr n. PUICaLaBal

² cf. t. II 569, 1 8 Men. p. 368, 23 18 Themist. or. I p. 2 a

μένοις συναπαίρουσι καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἡσυχίας παρ' ἡμέραν πραττομένων οὐκ ἀπείρως ἔχουσι, τούτοις μὲν ἔν ἐστιν ἐργῶδες τὸ ζητεῖν, ὅ τι χρὴ τῶν ἐγνωσμένων ἄξιον εἰπεῖν, ἡμῖν δὲ τοἰς ἄλλοις εἰ καὶ πολλῶν ἡ γνῶσις πάρεστιν, ἀλλὰ πλείω γε ὧν ἴσμεν ἀγνοεῖν. 5 9. καὶ περιέστηκεν ἡμᾶς διπλοῦς ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ μόνον οἶς ἴσμεν οὐκ ἐξαρκέσομεν πρὸς ἀξίαν, ἀλλ' εἰ καὶ | τὰ πλείω σιωπήσομεν. ὥστε δεῖ μήτε πάντα R III 276 ἐφεξῆς ἀπαιτεῖν μήτε τῶν ὅλων τὸ πλέον, ἀλλὰ τῶν εἰρημένων ἀποδεξαμένους ὧν τε [δὴ] παρίεμεν συγγνώ- 10 μονας εἶναι καὶ εἰ μηδὲ τούτων ὧν ἴσμεν ἐφιξόμεθα.

10. Πόθεν οὖν ἄρξασθαι καλόν; ἢ δῆλον ὡς ἐκ τῆς αἰτίας ἢ καὶ τούτους ἀγαθοὺς ἀπειργάσατο. λεγέσθω δὴ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐπ' αὐτοῖς μᾶλλον τούτοις ἢ 'κείνοις πρέπον εἰς οὓς εἰρηται, ὅτι ἀγαθοὶ 15 δὲ ἐγένοντο διὰ τὸ φῦναι ἐξ ἀγαθῶν. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν καρπῶν, ἢν μέν τις εὐγενῆ τε καὶ κεκρι-

¹² Men. p. 369, 18 sq. 15 Plat. Menex. 5 p. 237 A

² ἔχουσιν La 3 ἕν ἐστιν ex ἔνεστιν corr P^2M^2 ἔνεστιν UCaBal Mor¹ ἐστιν I sed ἔν antepos $m^2 \mid$ ὅτι MoBal 5 ἀχνοεῖν [ἐστί] Mor² ἀχνοεῖν -7 ἴσμεν praemisso κείμενον in marg I^2 om Ca 8 σιωπήσομεν. ἄστε δεῖ P sed μεν ἄστε δεῖ in ras 5 litt $m^2 \mid οὖς C$ sed γρ ἄστε δεῖ in marg m, MoUICaLaM et in marg Bal^2 et γρ in marg Mor 9 δεῖ post ἀπαιτεῖν UCa et inser C^mI^2M 10 ἄς τε Mo ἄς τι γρ in marg Mor $\mid τὲ$ I sed ὲ in ras $m^3 \mid δὴ$ om CMoUILaB et in ras 2 litt M γὰρ Ca cancellavi $\mid περίεμεν <math>Mo$ et γρ in marg Mor 11 μὴ δὲ PUILaBM μὴ $Mo \mid ἐριξόμεδα <math>P$ sed ε (1) in ras m^2 12 IIερὶ τοῦ πατρός in marg rubr $Mo \mid ἤ$ scripsi η libri edd 14 τούτοις μᾶλλον La 15 κείνοις C sed ε antep m, Mo ἀείνοις B ἐκείνοις reliqui libri sed ε eras e0 edd e1ς e2ς e3ς in ras e3—4 litt e1ς e3ς con, e6 e6ς e7ς e7ς e8ς e8 e8ννηδη οmissa e9αρ particula citat Macar fol. 94 17 τε οπ e1ς e1ς e1ς e1ς e1ς e2ς e2ς e2ς e2ς e2ς e3 litt in utroque e1ς e2ς e2ς e3ς e10ς e2ς e3ς e2ς e3ς e2ς e3ς e3ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e1ς e2ς e3ς e3ς e1ς e1ς e1ς e1ς e1ς e2ς e2ς e3ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e1ς e2ς e3ς e10ς e1ς e2ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e2ς e3ς e1ς e1ς e2ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e2ς e3ς e1ς e2ς e3ς e3ς e3ς e1ς e2ς e3ς e3ς

μένα καταβάλη τὰ σπέρματα, καθαράν τε καὶ εἰλικρινη καὶ γενναίαν ἐν περιόδοις ὡρῶν κομίζεται τὴν φοράν ἢν δέ τις περὶ τὴν καταβολὴν ράθυμήσας ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐκείνην ἐπὶ τὴν γῆν ἀφῆ, σώζεται τοῦ σπέρματος τὸ κίβδηλον ἐν τοῖς φυομένοις, οὐτωσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ἡ τῶν γεννητόρων ἀρετὴ διαβαίνειν εἰς τοὺς ἐκγόνους εἰωθεν, ἐπειδὰν ἡ βασκανία μὴ μεῖζον ἰσχύσαι τῆς ἀγαθῆς τύχης δυνηθῆ. 11. ὅ μοι δοκεὶ σαφέστατα νῦν ὁ χρόνος ἐνεγκεῖν. 10 οὕτε γὰρ ἐξ ἀμείνονος ρίζης ἔχοι τις ὰν ἐπιδεῖξαι βασιλέων βλάστην προελθοῦσαν οὕτ' ἀμεινόνως συμβαίνουσαν τῆ ρίζη τὴν βλάστην.

12. Πανταχοῦ μὲν οὖν ἡ τοῦ δικαίου μερὶς ὅτῷ ἄν προσῆ, βέβαιόν τε ἀπεργάζεται τὴν κτῆσιν καὶ μετὰ R III 277 τῆς ἡδίστης ἐλπίδος εἰς ἄπαντα παραπέμπει | τὸν 16 χρόνον βασιλεία δὲ τοσούτῷ πλέον τῶν ἄλλων δικαίαν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχὴν βούλεται, ὅσῷ μεγέθει τε καὶ

⁶ cf. p. 217, 14; 231, 4. Plat. Leg. p. 804 D. 869 A. 879 B. 926 E. 932 A

¹ παταβάλλη $B \mid$ καθαράν τε om Macar \mid είλικρινη MoP sed in hoc in ' corr m², UIM Macar cf. t. II 432,7 2 παιρών $B \mid$ πομίσεται Mor sed γρ πομίζεται in marg 3 έπλ την παταφοράν Macar \mid γρ εί έκ in marg Mor 4 έκείνην Bal sed έκείνη in marg, inser sed postea del M έκείνην Bal sed έκείνη in marg, inser sed postea del M έκείνην Bal sed έκείνη in marg, inser sed postea del M έκείνην Bal sed έκείνη in marg, inser sed postea del M έκείνην Bal sed έκείνη in marg, in sec M supra M supra M sec M supra M sec M sed M in ras M sed M in ras M sed M in ras M sed M sed M sec M sed M sec M sed M sec M sed M sec M s

τύχης ὑπερβολῆ τὸν φθόνον ἐπισπωμένη ἐπ' ἀσφαλεστέρας ἐθέλει τῆς κρηπίδος βεβηκέναι. 13. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων πλέον ἄξιον θαυμάσαι τῆς παρούσης ἀρχῆς τὴν δικαιοσύνην ἢ τὸ μέγεθος. οὐ γὰρ τοὺς κεκτημένους ἐκβαλόντες εἰς ἀλλότριον κλῆρον ἐνέβησαν 5 οὐδ' αὖ τὸ πλῆθος θεραπεύσαντες ἐώνηνται τὸ σχῆμα καθάπερ τι τῶν ἐξ ἀγορᾶς ἀνίων, ἀλλ' ὅσπερ οἱ καθ' ἕκαστον πατρώας καὶ παππώας κληρονομοῦσιν οὐσίας νόμφ πρὸς τοῦτο καλούμενοι, οὕτω καὶ τούτοις ἄνωθεν ἐκ τριγονίας ἡ βασιλεία προσήκουσα.

14. Εὶ μὲν οὖν ἐπὶ τὸν προπάτορα τὸν λόγον ἀνάγοιμεν καὶ τὸν τρόπον ἐξετάζοιμεν καθ' ὃν ἐπέβη τοῦ πράγματος, οὐχ εὐρεῖν τι πρὸς σεμνότητα φέρον χαλεπόν, ἀλλὰ μᾶλλον χρόνου τυχεῖν εἰς πλῆθος διηγημάτων εν δ' οὖν εἰπὼν ὁ μόνος δὴ τῶν ἔμπροσθεν 15 ἔδειξεν, ἐπὶ τὸν ἐκείνου παῖδα, τῶνδε δὲ γονέα, μεταβήσομαι. 15. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες οἱ κατ' ἐκεῖνον δυναστεύοντες ζημίαν αὐτῶν ποιούμενοι τὸ τοὺς ὑπηκόους ἐν ἀφθόνοις διάγειν μετῆγον τὰς ἐκείνων εὐπο-

¹⁰ Dem. p. 1327, 3. Them. or. I p. 2 b. Iul. or. I p. 6 D 11 Constantium Chlorum

¹ έπισπώμενον C sed γς έπισπωμένη suprascr m, Mo (Patm sed γς έπισπωμένη in marg m^2) Macar 2 κρηπίδος LaBM Macar | δη La 5 βίον La | ένέβησαν I sed ε (1) in ras m^2 έκεβησαν La 6 αὐτὸ Mo 7 καθέκαστον P sed in καθέκαστον corr m^3 , I 9 τοῦτο P sed e corr et o (2) in ras m^2 10 φαίνεται ante aut post προσήκουσα inser coni Re

¹¹ oùv MoBal sed yào in marg, Mor sed yo yào in marg 13 τί LaM 16 τῶνδε δὲ ε τόνδε corr B² τονδὲ δε in τὸνδε δὲ corr Bal sed τῶνδε δὲ supraser m² εt ἴσως τῶνδε δε in marg 17 ἐκείνων Bal sed ἐκείνων in marg 18 βακι είνωντος

¹⁷ έκείνων Bal sed έκεῖνον in marg 18 βασιλεύοντες La | αὐτῶν P sed ' in ras m² αὐτῶν MoCa αυτῶν I sed spir supra v eras | τῷ Bal sed τὸ suprascr et in marg m² 19 ἐν om Ca

ρίας είς τὰ βασίλεια πέρας εὐδαιμονίας χρίνοντες, εί στενοχωροϊεν ταλάντοις τοὺς δησαυρούς, καὶ συνέβαινε τούς μέν άφαιρεθέντας έν δάκρυσι καί πενία διαζην, τοις δε λαβούσιν άνόνητον κεισθαι τον πλούτον δ δε ε πάντα ἄριστος έκεῖνος πάντως που συγγενόμενος Δημοσθένει και τον νόμον έκειθεν λαβών ταμιεία μέν άσφαλη τὰς τῶν κεκτημένων οἰκίας ἐνόμισεν, οὐδαμοῦ γάρ αν έν καλλίονι σωθηναι καταλαμβανούσης δε δαπανημάτων ἀνάγκης ἤρκει κηρύξαι τὴν χρείαν καὶ R III 278 πάντα ἦν χρημάτων μεστὰ ἐκόντων | διδόντων 11 τοίς πέλας. ούτω τῷ μὲν έκουσίω τὸ φιλότιμον πρόσεστιν' ὧ δε ἀνάγκη συνέζευκται, τοῦτο οὐκ εὐμενῶς ύπακούειν πέφυκε. 16. καὶ γάρτοι ταύτη τῆ γνώμη χοησάμενος οὐ ταὐτὸν τοῖς ἄλλοις οὕτε ἔπαθεν οὕτε 15 έποίησεν. οὐ γὰρ ἐπὶ μικρὸν χρόνον ταῖς τῶν ὑπηκόων συμφοραίς είς ήδονην αποχρησάμενος ύπο των πεπιστευμένων ύστερον ἀπεσφάττετο, ἀλλὰ τόν τε ἄλλον γρόνον ταϊς των άργομένων εύνοίαις έδορυφορείτο καί

πιστευμένων Bal sed έπισταμένων in marg m2 17 τ' Re

18 έδορνφορείτο P sed εί in ras m²

⁶ Dem. c. Phil. I § 45 p. 142,28 sq. 7 Eutr. X 1,2 divitiis provincialium ac privatorum studens, fisci commoda non admodum adfectans, dicensque melius publicas opes a privatis haberi quam intra unum claustrum reservari. Euseb. h. eccl. VIII 13, 12; vit. Const. I 14 cf. Amm. XXV 4, 15 17 Euseb. h. eccl. 18 cf. t. II 239, 18. Isocr. Hel. p. 215 c. Them. VIII 13 § 12 or. VI p. 81a

⁶ êneide La $\gamma \varrho$ êneivou in marg Mor¹, $\gamma \varrho$ êneivou Mor² 7 οὐσίας B sed $\gamma \varrho$ οἰπίας suprascr m^2 8 αν om LaB | $\mathring{\eta} v$ post αν Ca et inser B2M | πονημάτων La 9 κηρύξαι P sed in corr m² cf. t. III 116, 9 11 ,,τοῖς πέλας delendum videtur, nisi forte in eo latet ταῖς ἀπειλαῖς, quod indicio sit deesse hanc sententiam & πρότερον έκέκλειστο ταίς ἀπειλαίς" Re Anim | 12 ανάγη Μ | τούτω ΒΜ 13 πέφυμεν La 14 ο \dot{v} — 16 ἀποχοησάμενος praemisso κείμενον in marg I^2 | ταὐτὸν — 16 ὑπὸ in marg M^2 14 ο \ddot{v} τ (2) Re 16 πε-

τελευτῶντι τὴν βασιλείαν ὑπῆρξε τῷ παιδὶ παραδοῦναι. τοιαύτη τῆς θεοφιλοῦς ἀρχῆς δίζα καὶ καταβολὴ μετὰ τοῦ δικαίου παγεῖσα καιροῖς ἂν ἥκιστα κινηθείη.

17. "Ο δε καίπερ επειγομένους κατέχει και σιωπηθεν ούκ έχει παραίτησιν, τοῦτο παρελθεῖν ώσπερ οὐ 5 θεμιτον είναι μοι φαίνεται. ὄντων γάο αὐτῷ παίδων πλειόνων οίδε τὸν ἀχριβέστερον τῆς βασιλείας φύλαχα καὶ τὴν ἡσυγίαν ἐκείνοις ἐπιτάξας ὂν ἐπιτηδειότερον ήδει, τοῦτον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐκάλει πλείω τοῦ πράγματος ποιούμενος πρόνοιαν ή ὅπως ἐπίσης οἱ παῖδες 10 αὐτῷ κεκλήσονται. 18. παραλαβών τοίνυν τὰ πράγματα γνώμη τε πατρική καὶ θείω νεύματι την Όμηρικην εὐχὴν ἐπλήρωσε πᾶσιν οἶς ἐβουλεύσατο καὶ κατέπραξε τον γεννήτορα παραδραμών. και το μέγιστον, δσω γὰρ πλέον ἐνίκα, τοσούτω πλέον ἐκεῖνον ἐσέμνυνεν. 16 ή γαο του παιδός νίκη της έκείνου κρίσεως μαρτύριον καθίστατο. οὐ γὰρ ἀήθη δεῖν καθήμενος τρυφᾶν, ἀλλ' εύθύς ἀπὸ γραμμῆς ένεργὸς ἐδείκνυτο οὐδὲ τοὺς τοῦ πατρός πόνους είς οίκείαν δαστώνην | ἀνήλισκεν, R III 279

¹ Euseb. h. eccl. VIII 13 § 12 et 13; vit. Const. I 9 et 21 12 Il. \$ 476 sq. 14 cf. ad p. 214, 6 17 cf. t. II 253, 12

¹ ὑπῆρξεν La 2 τοιαύτη Bal sed γρ τοσαύτη in marg m^2 3 καιροίς scripsi καὶ ὡς libri καλῶς coni Re 7 πλειόνων παίδων $M \mid olõε$ scripsi e M sed εl supra ol m^2 εlδεν C sed ol supra el m et v del εlδε reliqui libri edd εlλετο Cobet Coll. 264 at de iunctura perfecti vel praesentis et imperfecti Libaniana cf. t. I 142, 17; 160, 3; 160, 17; 174, 13; 175, 24; 451, 3; 451, 4; 453, 10; 456, 6 10 οἱ παίδες αὐτῷ ἐπ' loης C sed ἐπ' loης inser m οἱ παίδες ἐπίσης αὐτῷ La αὐτῷ οἱ παίδες ἐπίσης $M \mid ἐπίσης$ om B ἐπ' loης Re cf. ad p. 253, 6 13 πᾶσιν in marg $B^2 \mid εβούλετο <math>B$ sed εβουλεύσατο in marg m^2 15 ἐνίκα πλέον $M \mid μᾶλλον <math>B \mid$ τοσοῦτον M0 17 τρυφῶν καθτήμενος La 18 ἀπογραμμῆς La

άλλ' εί μη και των πόνων φανείη κληρονόμος, άδικήσειν ἐνόμιζεν οὐδ' εὶ μή τις ἐπ' αὐτὸν ἔλθοι, κέρδος έκρινεν ήσυχίαν απράγμονα, άλλ' εί μή [τις] τοὺς άδίκως ἄρχοντας καθέλοι, κοινωνείν των άδικημάτων ύπεs λάμβανεν. 19. τοιαῦτα πρὸς αύτὸν εlπων καὶ τοιούτοις λογισμοῖς ἐπιρρώσας τὴν ἔμφυτον τόλμαν δρῶν τὴν μεγάλην πόλιν λόγφ μεν άρχομένην, έργφ δε ύπο τοῦ κρατούντος πορθουμένην καὶ τὸν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ πολέμιον οὐκ ἤνεγκεν οὐδὲ ἀνεκτὸν ἐποιήσατο ζῶντος 10 αύτοῦ καὶ τὸν ήλιον δρώντος τὴν τῆς οἰκουμένης κοουφην ύπο τυράννου βίας περιορᾶσθαι πηρουμένην. άλλ' εύθύς ώς είγεν ένδύς τὰ ὅπλα πρῶτον πόλεμον ύπλο τοῦ κεφαλαίου τῶν ὅλων ἤρατο ἐν τοῖς αύτοῦ κινδύνοις έτέροις λύων τας συμφοράς. 20. δυ μεν οδυ 15 τρόπου προσιώυ πρός τὰ τείχη ἄκουτα τὸυ τύραυνου άνίστη καὶ δειλία κουπτόμενον ὑπ' άνάγκης έξῆγε καὶ

⁷ Romam cf. Euseb. vit. Const. I 26. Zosim. II 14. Panegyr. lat. IX 14 8 Maxentio 9 cf. Euseb. l. l. 10 II. α 88 13 cf. Euseb. l. l.

¹ φανείη reposui e CMoPUICaLaB coll. t. I 255, 18; II 71, 18 ἀναφανείη Μ φανήται Bal Mor sed in hoc γο φανείη in marg, Re φανείται Cobet Coll. 264 2 τισ C sed σ eras et τις suprascr m, B sed σ eras | ἔλθοι reposui e CMoPICaLa BM ἔλθη UBal edd 3 τις quod delendum aut in παὶ mutandum coni Re cancellavi 5 τοιαῦτα scripsi cum Β ταῦτα reliqui libri edd | αὐτὸν ΜοΡ sed in hoc ' in ' corr m², ILaB sed in hoc ' in ' corr, M sed ' iuxta ' pos m², Mor αντὸν U

⁹ ηνεγιε Re | ἀνεκτὸν C sed κ in ras f 10 αὐτοῦ C Re αὐτοῦ reliqui libri Mor 11 ὑπὸ τοῦ τυράννου La | περᾶσθαι Mo sed περιορᾶσθαι in marg (et Patm sed γρ ὁρᾶσθαι in marg m²) πη μένην I sed post η ras 2—3 litt | τηρουμένην Re 13 αὐτοῦ MoP sed in hoc ' in ' corr m², ICaLaBM Mor 15 προσιὼν πρὸς τὰ τείχη scripsi e PUICaBBal Mor πρὸς

¹⁵ προσιών πρός τὰ τείχη scripsi e PUICaBBal Mor πρός τὰ τείχη προσιών reliqui libri edd 16 ἀνίστη Mor sed γρ ἀνιάθη in marg ἀνίσθη Bal sed στ suprascr m² \ έξηγεν La

ώς έχεινος συμπλέχεσθαι μέν ούκ έτόλμα, πανουργία δὲ μετήει τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸ τεταμένον ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ τέγνασμα, καὶ ὡς τὸ μηγάνημα καθ' ὧν μὲν εύρέθη, τούτους οὐκ ἐλύπησε, τῷ δὲ συνθέντι πρὸς όλεθοον ήρχεσε καὶ περιειστήκει τὸ τῆς παροιμίας τ αὐτὸν τοῖς οἰκείοις βουλεύμασιν ἁλισκόμενον, ταῦτα πάντα καὶ ἔτι πλείω λογογράφοις τε καὶ ποιηταῖς ίκανῶς ὕμνηται πάλαι, καὶ οὐκ ἂν εἰ σφόδρα βουλοίμεθα λέγειν, έπὶ τοῦ παρόντος ὁ χρόνος ένδίδωσιν. 21. ἀπαλλάξας δὲ τὴν μεγάλην πόλιν τῆς ἐπικειμένης | 10 νεφέλης καὶ παρασγών άναπνεῦσαί ποτε καὶ με- R III 280 ταστήσας πρός εὐπάθειαν τὰ δυσχερή δρμηθείς ἀπὸ γενναίας ούτω πράξεως πάντα τὸν [ἐν] ἐκείνη τόπον έπηλθεν άνακαθαιρόμενος γην τε καί θάλατταν καί τὸ μεν λυμαινόμενον έξορίζων απαν, τὸ δε σωτήριον άντ- 15 εισάγων πανταχή καὶ τοῖς μὲν βαρβάροις πολεμῶν,

² Euseb. vit. Const. I 38. Zosim. II 15 et 16 5 Euseb. vit. Const. I 38 11 Euseb. l. l. I 41 13 Iul. or. I p. 8 A

¹ ώς in ras $I^2 \mid$ συμπλέξεσθαι Bal sed πλεκεσθαι in marg m^2 , et γρ in marg Mor 2 τεταγμένον $Ca \mid$ ύπὲς om M 3 ώς om $U \mid$ inter μὲν et 4 εὐρέθη ras 2—3 litt P 4 έλύπησεν et 5 ῆρκεσεν La 5 τῷ Bal sed lσ. τὸ in marg m^2 6 αὐτὸν ex αὐτῶν corr Bal^2 et in marg m^3 , Mor sed γρ αὐτῶν in marg $m^2 \mid$ βουλεύμασιν C sed γρ πτεροῖς supraser m βουλεύμασιν

πτεροξς Μ 7 λογογράφοις C sed γο inser f 8 ύμνεῖται Bal | οδδ' U 9 δ inserui ex UICaBM om reliqui libri edd | χρόνος Ca sed χρόνου in marg, Mor sed γρ χρόνου in marg χρόνου Bal sed δ χρόνος in marg m² | num ἐνδιδοίη? at cf. p. 274, 8; 293, 11 13 πάντα—14 θάλατταν citat Thomas Mag s. ν. άνακαθαίρομαι p. 43, 2 praemisso titulo Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα | ἐν οπ PUB Thom cancellavi auctoribus Re et Wyttenbachio Bibl. crit. II 1 p. 25 \ ἐκείνου Bal sed ἐκείνη in marg m² ἐκείνη Mor sed γρ ἐκείνου im marg 14 θάλασσαν Μ

τῷ δὲ τῶν ὁμοφύλων βασιλεῖ τῶν ὑπαρχόντων οὐ φθονῶν. ἐνθα δὴ καὶ διπλῆς ἀρετῆς σημεῖον ἐξήνεγκεν. οὕτε γὰρ εἰρήνην ἐξὸν ἄγειν πολεμεῖν ἐπεθύμησεν οὕτε πολεμεῖν δεῆσαν ἀπώκνησεν, ἀλλ' οὕτω καὶ πρὸς ἐκείνην εἶχεν ἀκριβῶς καὶ πρὸς τοῦτον ἀνδρείως, ὥστε τὰς μὲν συνθήκας ἔτερος ἐκίνησε, τὸ δὲ τοῦ πολέμου κράτος ἐκεῖνος ἡνέγκατο.

22. Καί με μηδεὶς έξω τῶν καιοῶν ὑπολάβη φέοεσθαι μηδὲ κενὴν πεποιῆσθαι τὴν πεοὶ τὸν πατέρα
το διατριβήν. ἔδει γὰρ ἄπασι γενέσθαι φανερόν, ὅτι μεγίστων παραδειγμάτων οἱ παίδες οὐκ ἀπελείφθησαν.
ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ φαύλων γεγονότες ἢ παρῆλθον τοὺς
φύσαντας ἢ κατ' οὐδὲν χείρους ἐφάνησαν, τούτους μὲν
οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτω τις ἄν ἀγασθείη, δεῖ γὰρ οὐδεμιᾶς
το πραγματείας πρὸς τὴν τοιαύτην ᾶμιλλαν' οἶς δὲ γονέων ἔστηκεν οὐκ ἀγεννῆ παραδείγματα, τούτους, εἰ
πλησίον ἐκείνων γένοιντο, μεθ' ὑπερβολῆς θαυμαστέον,
ὅτι πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων μίμησιν τὴν ἐπιμέλειαν
ἐξέτειναν.

20 23. Μέλλων δὲ ἐπὶ τὰς εὐδαίμονας τῶν βασιλέων

¹ Licinio 6 Licinius cf. Euseb. vit. Const. I 49 et 50. Zosim. II 20 et 22

³ ἐπεχείρησεν Ca 4 πολεμεῖν δεῆσαν in marg Mo^2 | ἀπώπνυσεν MoBal sed in hoc η supra v m² 8 ὑπολάβοι CMoB 9 μη δὲ MoPIBM | δ' ἐκείνην La 11 παραδειγμάτων in marg I^2 | ἀπελείφθησαν Mo sed κατ pro ἀπ in marg 12 δσοι — 19 ἔξέτειναν omissa γὰρ particula citat Macar fol. 94 13 κατ' οὐδὲν ε κατουδὲν corr P^3 | οὐδενὸς Macar | post γείρους ras 2 litt M 14 τίς IB Macar | ἄν om La | οὐδὲ μιᾶς Macar 15 εἰς Macar | ἔρευναν B sed γρ ᾶμιλλαν in marg m^3 16 ἀγενῆ MoLaBal Mor | παραγγέλματα Macar | εἰ — 17 γένοιντο in marg M^2 17 ὑπερμονῆς La 20 δ' Re

προβαίνειν γονάς εννοιάν τινα λαμβάνω ποιητών τέ τινων καὶ τῶν ἐν ἱστορίαις ἀτόπων καὶ σκοπῶν εύρίσκω μύθοις μέν καὶ τερατείαις κεκοσμημένους τοὺς έν τοίς εμπροσθεν άδομένους, λειπομένην δε ομως την τῶν μύθων ἐξουσίαν τῆς ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀλη- 5 θείας. 24. Κύρον μεν τοίνυν οί σεμνύνοντες όψιν έν τοῖς | υπνοις Αστυάγει γενέσθαι φασίν, ὡς ἐχ R III 281 Μανδάνης της έσομένης Κύρου μητρός αναβλαστήσειέ τε άμπελος και την Άσιαν άπασαν ἐπιλάβοι. ὑπὲο δὲ Άλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος αίσγυνθέντες εί πατρός 10 νομίζοιτο Φιλίππου, δράκοντα συγκατακλίνουσιν Όλυμπιάδι προς ἔχπληξιν τῶν μειραχυλλίων τὴν συνουσίαν συμπλάσαντες. 25. δ δε των ήμετερων βασιλέων τόχος οὐ μύθων οὐδὲ ἐνυπνίων πρὸς κόσμον ἐδεήθη, ἀλλ' ώσπερ τὰ κάλλιστα τῶν σωμάτων οἴκοθεν κεκτημένα 15 τὸ φαιδρὸν οὐκ ἐφέλκεται τὴν ἔξωθεν ὥραν, οὕτως ἡ τῶνδε γένεσις πάντα ὑπερβᾶσα λόγον ἀλλόκοτον αὑτῆ μόνη πρός σεμνότητα κέχρηται.

26. Εὶ δέ τω μέγα δοκεῖ τὸ μετὰ συμβόλων γε-

¹ Iul. or. I p. 10 B 6 sq. Men. p. 371, 7 sq. Euseb. l. l. I 7 7 Her. I 108, 1. Schol. ad Apth. Rhet. gr. II 621, 18 W. 11 Plut. Alex. 2. Gell. VI 1 19 Men. p. 371, 5

νέσθαι δεξιών και τινες έρασται τούτου τοῦ μέρους καθήμενοι περί πολλοῦ ποιήσαιντ' αν ακροαταί καταστηναι των οιωνισμάτων οίς συνεξέδραμεν ό τόκος, οὐδὲ τούτους ζητοῦντας μᾶλλον δ ποθοῦσιν ἀφήσομεν s η πληρώσαντας τὸν πόθον. ἀνοίσω δὲ οὐδὲν εἰς μυθολογίαν εἰς ἀφανὲς ἀποφέρων τὸν λόγον, ἀλλ' ἃ πάντες Ισασιν έρω. 27. προσέσται δέ τι τω προδήλω καί λαμπρότητος. ἀεὶ μέν γὰο δ θειότατος τῶνδε πατήρ πρὸς ἔργοις ἦν τάς τε χείρας καὶ τὸν λογισμόν. 10 ούτε ήμερας φανείσης ούτε νυκτός έπελθούσης έγοι τις αν είπειν, ώς εληγεν η συναμφοτέρων η πάντως γε θατέρου. καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε ἔστιν ἀντειπεῖν, ώς οὐχ ὁπόσα πράξειεν ἢ βουλεύσαιτο πάντα βασιλικῆς άρετης έπ' έσχατον ην ήκοντα. 28. εί τοίνυν περί 15 τούτων ούτω φρονείν άξιον, οὐκέτ' αν ακριβολογοίμεθα δικαίως, εί τις έν τοῖς χρόνοις οἱ τούτους έφηναν ολωνός αμείνων των ωδίνων ήγήσατο, αλλ' απλώς έξεστιν είπειν, ώς ούκ ένην τικτομένων μη δεξιως R III 282 ἔχοντα προδειχθηναι | σημεῖα, εἴπερ ἄπας ἐφεξης 20 δ χρόνος έγεμεν άγαθων συμβόλων. 29. λέγω τοίνυν

³ Eur. Phoen. 839 20 Plat. Phaedr. p. 243 E

² περί P sed ` add m², B sed ` eras 5 πληρώσαντας P sed τας in ras m⁴, Bal sed ρώσαντας in marg m², Mor sed γρ πληρώσαντες in marg πληρώσαντες $MoU \mid \dot{\alpha}$ νήσω Bal Mor $\mid \dot{\delta}$ ' Re 7 δέτι M sed οι supra ι m² \mid τι Bal sed τις in marg m² \mid τις $UI \mid$ τῶν προδήλων $La \mid$ καὶ om PULaBBal Mor

⁸ $\lambda \alpha \mu \pi \varrho \acute{o} \tau \eta_S \ PUCaBMBal \ Mor \qquad \lambda \alpha \mu \pi \varrho \acute{o} \ I \ sed : et \ ras \ 2 \ litt \ post \ \acute{o} \ | \ post \ \tau \~{o} \nu \eth e \ ras \ 1-2 \ litt \ M \qquad 9 \ \~{e} \varrho \nu o \ B \ | \ \tau e \ om \ M \ | \ \~{e} \chi \omega \nu \ post \ \chi e \~{e} \varrho \alpha S \ M \qquad 11 \ \tau \acute{e} \ IB \qquad 12 \ o\acute{v} \eth e \ P \ sed \ \grave{e} \ in \ \acute{e} \ corr$

 m^2 , UILa | έκείνω M sed n in ras m^2 14 ἔσχατον Mο 15 οὐν ἔτ' Mο 19 ᾶπασ P sed σ in ras m^2 ᾶπαξ M sed ας supra αξ m^2 20 ὁ χρόνος ἐφεξῆς M \ σημείων Bal sed συμβόλων in marg m^2 , γρ in marg Mοτ

δαροών, ὅτι λυομένης ἀρίστης ἀδῖνος, καὶ τῆς προτέρας καὶ τῆς μετ' ἐκείνην, ἢ στρατόπεδον ἐπὶ νίκην ἐξήει ἢ στρατόπεδον ἀπὸ νίκης ἀνέστρεφεν ἢ Σκυδών ἔδνος ἔπιπτεν ἢ Σαυροματών ὑπέκυπτεν ἢ γένος ἔτερον βαρβαρικὸν ἐδωροφόρει ἢ βασιλεὺς ὁ μέγας αὐτο- 5 χειρία τρόπαιον ἵστη ἢ χρημάτων ὅγκον ἐκ τῶν βασιλείων εἰς τοὺς ἀρχομένους ἔξέχει ἢ δεσμωτηρίων χρόνιος συμφορὰ φιλανδρωπία τοῦ κρατοῦντος ἐλύετο. συνελόντι δὲ εἰπείν, ἢ λογισμὸς ὑπὲρ ἄπασαν ἀνδρωπίνην φύσιν ἐπὶ νοῦν ἤρχετο ἢ τὸ βουλευδὲν εἰς ἔργον 10 ἤγετο. ταῦτα τίνος ἀμπέλου δαλλούσης ἐν ὀνείρασιν οὐκ ἀμείνω, τίνος ὀρνίδων πτήσεως οὐκ ἰσχυρότερα σημεία; τίνος δρακόντων φάσματος οὐκ ἀληδέστερα πρὸς πίστιν;

30. Έπεὶ δ' οὖν ἐγένοντο καὶ προῆλθον εἰς φῶς 16 ἄξιοι μὲν τῆς τοῦ σπείραντος φύσεως, ἄξιοι δὲ τῆς κοινῆς ἐλπίδος, μήτοι νομίση τις ἀκούσεσθαι Πηλίου κορυφὰς καὶ Κενταύρου σῶμα διφυὲς καὶ τροφέα μιξαύθρωπον καὶ τροφὴν ἐξηγριωμένην, ὁ δὴ πλάσασα δωρεῖται τῷ παιδὶ τῆς Θέτιδος ἡ ποίησις οὐκ ἔχουσα 10

⁵ Plat. Phaedr. p. 266 C 6 cf. Euseb. vit. Const. I 43 7 Iul. or. I p. 8 B. cf. Cod. Theod. IX 3, 1 15 Men. p. 371, 17 sq. 17 Eur. Iph. A. 705 18 Apollod. bibl. I 2, 4. Themist. or. 23 p. 284a 19 cf. t. IV 931, 10; 962, 17 R. Philostr. Her. 19. Apollod. bibl. III 13,6. Stat. Ach. II 385. Schol. ad Apth. Rhet. gr. II 621, 23 W.

² η̈—3 ἐξήει praemisso κείμενον in marg P^s | ἐπὶ—3 στρατόπεδον om UICaLa 3 ἀνέστρεφεν Mor sed γρ ἔστρεφεν in marg ἀνμετέστρεφεν Ca | η̈—6 ἴστη praemisso κείμενον in marg I^2 4 Σανρομάτων Bal edd Σανροματῶν reposui e reliquis 5 αὐτοχειρὶ M 10 βουληθὲν CMOCa et γρ in marg Mor 13 τίνων M | δράκοντος Bal sed δρακόντων in marg m^2 17 μή τι Bal Mor qui μήτοι coni | τίς B 18 κενταύρων

Μ | μισάνθοωπον Re 19 δ Μο α Re

τὴν παρὰ τῷ Πηλεῖ τροφὴν ἀποδεῖξαι ζηλωτήν, ἀλλ' ἐτρέφοντο μὲν οὖπερ ἐτέχθησαν, ἐν βασιλείοις ὡν οὐδὲ τοῖς προπυλαίοις ὁ παραβάλλων τὸ Χείρωνος ἄντρον σωφρονεῖ, εἶλκον δὲ μαστὸν οὐ λυκαίνης, οἰα 5 καθ' ἐτέρων ἤδη τινὲς ἄδειν ἐτόλμησαν, ἀλλὰ πρέποντα βασιλικοῖς προσενεχθῆναι χείλεσιν, ὡς ἄν ἤμερον γένεσιν ἤμερος τροφὴ διαδέξαιτο. 31. ἔφερε δὲ αὐτοὺς ὁ πατήρ, ὁπότε τὴν ψυχὴν εἰς ἐκείνους τρέψειεν, οὐκ ἐκὶ θηρίου δορᾶς, ἀλλ' ἐπ' εὐδαίμονος ἁλουργίδος. 10 ἴσως δ' ἄν καὶ πλείω καὶ θειωδέστερα πρὸς βασιλι-R III 283 κὴν | συντελοῖ τροφήν, ὧν οῖ τε πλείονες ἄπειροι τοῖς τε ἐπισταμένοις ἐξειπεῖν οὐ θέμις ὥσπερ τι τῶν ἀπορρήτων.

32. Διὸ δή μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι βαδίζειν ἐπὶ τὴν παιδείαν, ῶστε ἔχειν εἰδέναι πάντας, ὡς οὐκ αὐτομάτου φορῷ τύχης τέλειοι τὴν ἀρετὴν ἀπέβησαν, ἀλλὰ πρὸς ἢν πόρρωθεν ἀπηύθυνεν αὐτοὺς ὁδὸν ἡ μελέτη, ταύτην ἐπορεύθησαν.

⁴ Men. p 371, 7 sq. Dion. Hal. l 79. Enn. ann. lib. I 41 sq. Ovid. Fast. II 413 sq. Verg. A. VIII 630. Liv. I 4, 6 12 cf. Greg. Naz. or. 40 p. 728 14 Men. p. 371, 25 sq.

² έτ΄ χθησαν cum ras 1 litt post τ U ετάχθησαν Ca 3 παραβάλλων e παραβαλών corr P⁴ | τοῦ M | χείρωνος P sed ω in ras m² χείρονος UCa 4 μαστὸν reposui e PUICa BM Bal μασθὸν reliqui libri edd 6 ώσὰν PIB 9 ἐπὶ P sed ι in 'corr m³, ICa La BM | αλουργίδος U sed spir supra α eras ἀλουργίδος La ἀλλουργίδος Ca 11 συντελοί reposui e C sed οίη supra οί f, PUCa M sed in hoc οί in οίτο corr m² συντελοίη Μο συντελοίτο IB sed in hoc οίτο in ras 2 litt συντελεί La Bal edd | τρθφὴν Μο | πλείονες I sed ε supra ει m² πλέονες CMo 12 ἐπισταμένοις | ποίαται σύν praeponendum" Re 15 ὥστ' CMo B | αὐτομάτου in αὐτομάτω corr M 16 φορὰ La | τέλεοι PULa | ἀρχὴν La Re at cf. p. 225,6 | ἐπέρησαν La sed ε in α corr n 17 δδὸν ἀπηψένουν αὐτοὺς La 18 ταύτην ἐπορεύθησαν οπ La

33. Διπλη δη της παιδεύσεως ιδέα τοις βασιλευσιν ήσκησε τὰς ψυχάς. τῆ μὲν γὰρ πρὸς βασιλείας διοίκησιν, τοσούτου πράγματος, έρρυθμίζοντο, τη δε πρός δεινότητα λόγων καὶ όητορικῆς Ισχύν ἐπλάττοντο. Ε γαρ θατερον μεν υπάργει, θατέρου δ' ή κτήσις απεστι, 5 τούτω χωλεύειν την άρετην άνάγκη καθ' δπότερον αν σπανίζοι. ὅ τε γὰρ τὴν μέν τῆς διοικήσεως μάθησιν έχων, της δε τοῦ δύνασθαι λέγειν έστερημένος άγροικότερος αναφανείς βασιλεύς την μέν αργην ιθύνειν ούκ άδυνατεί, τὸ δὲ μετὰ χαρίτων οὐκ ἔχει, ὅ τε λό- 10 γοις μέν είς ἄκρον δμιλήσας, την δε τοῦ μείζονος πράγματος επιστήμην οὐ λαβων δ τοιοῦτος στωμύλος άποφανθείς είς μεν άγοραῖον πομψότητα τὸ σεμνὸν της βασιλείας κατάγει, τοῦ δὲ ἐκείνη προσήκοντος μεγέθους ἀπελήλαται πορρωτάτω. 34. άλλ' οι γε ήμέτε- 15 φοι βασιλείς άμφω δεξιοί κατά την τέχνην λόγων μέν των 'Ρωμαίοις προσηχόντων ήγεμόνας ἐπαγαγόμενοι

¹⁷ Auson. prof. XVII 15

¹ τις CMoPUILa τις τῆς scribendum coni Re 2 post διοίπησιν ras 17 litt I 3 τοιούτον U | ἐρονθμίζοντο P sed έρ in ras m^s , I sed ρ (2) inser m^s ἐρονθμίζοντο UBal Mor ἔρονθμίζοντο IB I sed I sed IB and IB sed IB and IB sed IB sed IB and IB sed IB s

άγοςαίαν Ι άγοςαίαν U άγοςαίαν Μο άγοςαίων CaBal edd 14 δ' ΜοΡ sed in hoc' e è corr m², ΒΜ 15 ποςφωτέςω Μο sed γς ποςςωτάτω in marg 16 δεξιοί reposui e libris sed δεξιώ in marg Bal² δεξιώ edd | κατά μὲν τὴν τέχνην λόγων τῶν Ρωμαίοις coni Re 17 τοῖς Bal sed τῶν in marg m², Μοτ | ἡγεμόνας inser B² | ἐπαγαγόμενοι scripsi ἐπαγόμενοι libri edd

τοὺς ἀρίστους τῶν τότε, βασιλικῆς δ' ἐπιστήμης οὐ R III 284 ζητήσαντες διδάσκαλου, ἀλλ' ἐγγύθεν ἔχοντες αὐτὸν τὸν φυτεύσαντα, ὅς οὕτε φθόνφ κρύψειν ἔμελλε τῆς ἐπιστήμης τὰ καίρια, τὸ γὰρ τῆς φύσεως οἰκείον 5 τοῦ νοσήματος ἰσχυρότερον, οὕτ' ἀπειρία βλάψειν τοὺς ἀγομένους, οὐδεὶς γὰρ πορρωτέρω βασιλικῆς ἐμπειρίας ἥλασεν.

35. Οι μεν οὖν πολλοι μέτρον ἡγοῦνται τῆς εἰς τοῦτο φερούσης μαθήσεως ἵππον τε ἀναβῆναι καὶ τόξον 10 ἐντείναι καὶ βέλει σκοποῦ τυχεῖν καὶ ξίφει πλῆξαι καὶ πρὸς δόρατος ἄφεσιν ἀρκοῦσαν παρασχέσθαι τὴν δεξιὰν καὶ πρὸς κρυμοὺς διακαρτερῆσαι καὶ πρὸς θάλπους ὑπερβολὴν μηθαμῶς ἀπειπεῖν, ἔστι δὲ καὶ τούτων μὲν οὐ μικρὰ πρὸς βασιλικὴν διδαχὴν ἡ συντέλεια· τοῖς δ' οὐχ οὖτος ἡν δρος τῆς παιδείας. 36. ἀλλ' ἡν μὲν καὶ ταῦτα τῶν ἐγκυκλίων ἀσκημάτων, προσῆν δὲ μέρος ἔτερον πολὺ τούτων ἐντιμότερον. ἐπειδὰν γὰρ λήξαιεν τῶν περὶ ταῦτα γυμνασίων, ἐρρύθμιζεν αὐτοῖς ὑποθήκαις ὁ πατὴρ τὰς ψυχὰς δικαιοσύνην 10 εἰσάγων, ἀδικία χώραν οὐ διδούς, θυμοῦ καιρὸν καὶ πραότητος διορίζων, τί μὲν δεσποτεία λέγων, τί δὲ βασιλεία δεικνὺς καὶ ὡς ὁ ζητῶν ἐκείνην τήνδε ἀπο-

² Euseb. vit. Const. IV 52 5 cf. ad t. II 546, 13 6 cf. t. III 379, 3 R 15 Iul. or. I p. 10 C sq. 18 Euseb. l. l.

¹ δὲ MoLa 3 κρύψειν ἔμελε φθόνφ M 5 οὅτε MoM 6 ἐμπειρίας βασιλικῆς ἤλασε πορρωτέρω M | πορρωτέρωι C | τῆς ante βασιλικῆς Re delevi 9 τ' P 10 ἐκτεῖναι Ca 12 κρυμνοὺς C sed v eras 15 δ' P sed ' in ras m^3 δὲ UICaLa ἤν om PBBal sed in hoc in marg add m^2 16 μὲν ἄν καὶ PBBal Mor | μαθημάτων M 18 γυμνασιῶν Re at cf. p. 231, 9 ἐρρύθμιζεν P sed έρ in ras 1 litt m^3 , I sed ρ (1) inser m^2 έρνθμιζεν LaM et in marg Bal^2 21 πραότητος MoPIBM | δὲ in marg add Bal^2 22 τήν δ' PUIBM \ ἀπολώλενε U

λώλεκεν. οὐδεὶς δ' αν έφικοιτο τῆς ἀκριβείας ή τοὺς παίδας έφ' έκάστης ήρμοττεν ήμέρας. 37. δ δε μάλιστα άγασθείς της παιδείας έκείνης έγω, τοῦτο έρω. έμβιβάσας γὰρ αὐτοὺς είς τὸ προοίμιον τῆς βασιλείας νέους όντας κομιδή καὶ μετενεγκών έκ τής των ίδιω- 5 τῶν τάξεως ούτως ἤσκει τὰ βασιλικά. ἤδει γάρ, ὅτι μεγαλοφοσόνη μεν οίκειότατον τῷ πράγματι καὶ ἄνευ ταύτης τὸ πλέον τῆς λαμπρότητος οἴχεται, ἐκ δὲ τῶν έπιτηδευμάτων | όποι' άττ' αν ή, τὸ φρόνημα R III 285 τοῖς ἀνθρώποις ἐμφύεται. 38. ἐβούλετο δὴ τοῖς σεμνο- 10 τέροις έσθήμασί τε καὶ έπιτηδεύμασιν έκ νεότητος συζωντας άμαθείς γενέσθαι μικρότητος, ώστε ταπεινώ μεν ή φαύλω μηδενί προσάγειν τον λογισμόν, ο τι δὲ βουλεύσαιντο, τοῦτο πρὸς μέγεθος βλέπειν. ταζ γὰο τῶν νέων, οἶμαι, ψυχαῖς ἀπαλωτέραις οὔσαις ὅ τι 15 αν προσενέγκης μάθημα ραδίως ίδρύεται καὶ πανέν την πρώτην άμετάστατον μένει, και ούτε δ των σεμνοτέρων έθάς, εί δυσχερεία χρήσαιτο, πρός την ακαιρίαν έκπλαγείς έκβάλλει τὸ φρόνημα οὔτε δ ταπεινότητι σύντροφος πρός τὰ μείζω καλούμενος έξισοι τὴν γνώ- 20

³ Plat. Crat. p. 404 C

¹ έφαίνετο Bal sed in marg ἀφίκοιτο m^2 , έφίκοιτο m^3 γρ ἀφέλοιτο in marg Mor 4 τῆς βασιλείας in marg add Bal^2 7 μεγαλοφροσύνη — 10 έμφύεται citat Macar fol. $94^{\rm v}$ | τῷ πράγματι] τῆ βασιλεία Macar 8 δὲ om Macar 9 ὁποία BMMacar ὁποίάντα Ca | ἄττ' reposui e CM sed in hoc ἀττ in ras m^2 ἄττ' MoP sed in hoc ' in ras m^3 ἄττα LaBal Re ᾶττα U Mor ποτ' B Macar | ἀν P sed $^{\rm n}$ ν in ras 3-4 litt m^3 10 δὲ LaM 12 σμικρότητος M 13 ὅτι PIBM 14 ταῖς — p. 228, 3 φέρειν omissa γὰρ particula citat Macar l. l. 15 ἀπαλαστέραις B | ὅτι PIBM Macar 16 προσενέγκης Macar 17 τὴν πρώτην in τηνπρώτην corr P^4 τηνπρώτην B την πρώτην I | 17 et 19 οδθ' M Macar

μην τοίς πράγμασιν, άλλ' έν τοίς δροις μένων τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἔοικεν ἀποσειομένω τὸ μέγεθος έλάττων ὢν ἢ φέρειν. 39. ταῦτα δὴ καλῶς ἐξετάσας καὶ καταμαθών άκριβώς τροφής τε καὶ παιδείας την 5 δύναμιν καὶ βουληθείς τοὺς παϊδας οὐκ ἐν φαυλοτέφοις τὰ μείζω λαμβάνειν, άλλ' ἐν ἀμείνονι σχήματι τὰ σεμνότερα μανθάνειν περιβάλλει μέν αὐτοὺς ἐσθήματι βασιλείας συμβόλω, χηρύττει δε χήρυγμα καὶ τοῖς μαγίμοις καὶ ταῖς πόλεσιν, ὅτι παρῆλθον εἰς τὴν ἀρχὴν 10 έκείνου νεύματι καί γρή καί τούσδε προσκυνείν. 40. ταῦτα δή προτελέσας ποιεί μέν αὐτοίς στρατόπεδα καὶ θεραπείαν καὶ ὧτα δὴ καὶ ὀφθαλμούς πανταχή τὸ μίμημα πρὸς τὸ ἀρχέτυπον διασώζων, δίδωσι δὲ προσηγορίαν τῆς μὲν ἔμπροσθεν ἀμείνω, τῆς δὲ αὐτοῦ 15 δευτέραν. ἔστι γάρ, ώς ἂν είποι τις, καὶ βασιλείας τάξις τελεωτέρα. 41. καὶ τοῦτο εἰκότως οὕτως ἐποίησεν. ούτε γάρ εν ιδιώταις άφηκε μένειν ούτ' εὐθύς έπὶ τὸ ἄκρον προήγαγε τοῦ μὲν τὸ ταπεινὸν φοβηθείς. τοῦ δὲ τὸ ὑπερβάλλον. εἴτε γὰρ εἰς ἰδιώτας τελείν 20 άφελς ούτω παιδεύειν έπεχείρει, άθυμότερον αν έδέχοντο την μάθησιν τιμης οὐ παρούσης, εἴτ' εὐθὺς ἀπ' άργης έπὶ την κορυφην ήγε της έξουσίας, ράθυμότερον άν πρός τὰς μελέτας διέχειντο τὸ πᾶν ήδη κεχτημένοι.

⁷ Eus. vit. Const. IV 40; Paneg. Const. 3 12 Euseb. l. l. Xen. Cyr. VIII 2, 10 sq. Luc. adv. ind. 23. Arist. Ach. 92 sq.

² πάλαι M Macar 3 δικαίως M sed $\gamma \varrho$ δη καλῶς in marg m^2 10 δεί B | καὶ in marg Bal^2 11 δη καὶ La δὲ U | αὐτοὺς B 12 δη inser M 14 δὲ reposui e CMo UILaM δ' reliqui libri edd 15 τίς La | βασιλεία La 16 τοῦτ' Ca 17 οὕτε La 18 προήγαγεν MoLa | τοῦ P sed $^{\circ}$ add m^4 τοὺς Mo | τὸ inser C^m 20 ἐδέμετο Ca

42. δ δὲ τὸ προσῆκον αὐτοῖς | ἀποτεμόμενος μέ- R III 286 τρον δ μετὰ φρονήματος ἔμελλεν ἐπιμελείας ἔρωτα παρέξειν, ἔτερον μεῖζον προσέθηκεν. οὐ γὰρ εὐθὺς ἐξέπεμψεν ἐτέρωσε μετὰ τῶν δυνάμεων ἔξω τῶν ὀφθαλμῶν ἑαυτοῦ τὰς διατριβὰς ἐκείνοις παραχρῆμα ποιῶν, 5 ἀλλὰ κατέχων ἐποπτεύειν ἡξίου τὰ δρώμενα κατὰ τοὺς δεινοὺς τῆς κυβερνητικῆς διδασκάλους, οῦ τοὺς ἄρτι τῆς τέχνης ἀπτομένους ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίσαντες ἐν τῆ πρύμνη προσεδρεύουσιν, ἵν' εἰ μὲν κατὰ λόγον ἰθύνοιεν ἐκείνοι τὸ σκάφος, συγχαίρωσιν, εἰ δέ τι γίγνοιτο 10 πλημμελές, ἐγγύθεν ἐπιβοηθοίεν.

43. Έπεὶ δ' οὖν ἐδόκουν τῆς πρὸς αὐτὸν συνουσίας ἀπολελαυκέναι τὰ γιγνόμενα, καθάπερ τις ἀετὸς τοὺς νεοττοὺς εἰς πτῆσιν γυμνάζων, οὕτως ἤδη δυνάμεις παραδοὺς ἔξέπεμψε τὸν μὲν τῆς έφας, τὸν δὲ τῆς 15 ἐσπέρας προβαλλόμενος. 44. καὶ τοῦτο ἔπραττε τριῶν τῶν μεγίστων εῖνεκα. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἐφ' ἐκάτερα κατωκισμένους βαρβάρους ἐβούλετο τῷ φόβφ τῶν ἐφεστηκότων πρὸς ἀνάγκην κατείργεσθαι. ἀσφάλειαν οὖν ϣετο ⟨τῷ⟩ παντὶ ποριεῖν, εἰ τὰ πέρατα τῆς ἀρχῆς 10

¹³ cf. Thuc. VI 54, 5

¹ μέτρον δ μέτρον MoP sed in hoc μέτρον alterum punctis del, UILa et in marg Mor 4 ἐξέπεμπεν La | ἐτέρων Mor² 5 αὐτοῖς Re | παραχρήμα om Re 7 ποινοὺς Re 9 ἐν'— 10 συγχαίρωσιν inser P² 10 συγχωρῶσιν Bal | γίγνοιτο reposui e PUICaBM γίνοιτο reliqui libri edd 11 πλημελές PUI sed in hoc μ alterum inser m³ 13 τὰ om CMoLa et in marg Mor | γινόμενα Ca 14 καὶ τοὺς Ca 15 ἔξέπεμψε scripsi ex UCaM coll. l. 4 ἔξέπεμπε reliqui libri sed π (2) in ras P², edd ἔξέπεμπεν La | τὸν (1) C sed ον in ras n, P sed `add m³ 16 προβαλόμενος CMo 17 ἔνεκα Bal sed εἶνεκα in marg | τοὺς ἐφ' in ras 4 litt P² ἐφ' inser I² om CaLaM 20 τῷς in serui auctore Sinteni | ποιεῖν Bal sed ποριεῖν in marg, et γρίν marg Mor

όχυρώσαιτο. δεύτερον δὲ οὐχ ἡγεῖτο καλῶς ἔχειν ἐν ἀδεία μέση τοὺς παῖδας διάγοντας ἀμελετήτους εἶναι πολεμικῆς φροντίδος, ἀλλ' ἔχειν ὅ τι καὶ μεριμνήσωσι. 45. τρίτον δὲ ὁ καὶ μέγιστον, ἤδει γὰρ κατὰ τὴν ἀπό5 στασιν ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν ληψόμενος. ὅσα μὲν γὰρ ἐν τῷ μετ' ἐκείνου συνδιατρίβειν ἐπράττετο, οὐ τῆς τῶν σωφρονούντων ἡγεῖτο γνώμης ἢ τῆς τοῦ |
R III 287 συνεῖναι μᾶλλον ἀνάγκης εἶναι· εἰ δὲ καὶ καθ' αὐτοὺς γενόμενοι καὶ τὴν ἐκ τοῦ χωρισμοῦ προσλαβόν10 τες ἐλευθερίαν τὴν ἴσην ποιήσαιντο τῆς τάξεως φυλακήν, ἴσως ἤδη τῆς φύσεως ἡγεῖτο τὴν σωφροσύνην ἔσεσθαι καὶ κρείττονας φανεῖσθαι τῆς παροιμίας ἡ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρίζειν τὴν αἰδῶ βούλεται.

46. Ό μὲν δὴ τοιούτοις τοῖς λογισμοῖς ἐξέπεμπεν, 16 οἱ δὲ πόθφ μὲν τοῦ πατρὸς μένειν ἐπεθύμουν, τῷ δὲ μὴ τολμᾶν ἀντιτείνειν οἱ βαδίζειν ἐχρῆν ἠπείγοντο. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τοὺς δεδομένους χώρους, ἀμείνω πάσης εὐχῆς τὴν πεῖραν παρείχοντο τοῖς μὲν δεξαμένοις ἔθνεσιν ἀντὶ πατέρων φανέντες, τὸν δὲ ἐκπέμψαντα πανταχῆ σεμνότερον ἀποφήναντες, ἃ μὲν ἐτύγχανον εἰδότες ταῖς μελέταις βεβαιωσάμενοι, ἃ δὲ προσλαβεῖν ἔδει ταῖς ἐμπειρίαις κτησάμενοι, τῷ μὲν χρόνφ τῆς

¹¹ Euseb. vit. Const. IV 52 12 Ar. Vesp. 447. Prov. Bodl. 172. 206. Suid. s. v. αlδώς 22 sq. Iul. or. I p. 12 A

¹ ἀχνοώσαιτο Bal ἀχνοώσαιντο Mor 2 ἀμελετήτους P sed ε (2) et ήτους in ras m^2 3 της ante πολεμικης Re delevi | ὅτι M | μεριμνήσωσιν La μεριμνήσωσιν CUM μεριμνήσωσιν Mo 4 δ inserui e CMoCaM et marg Bal coll. p. 198, 15 om reliqui libri edd | ήδη MoLa 6 συνδιατρίβειν C sed ειν in ras f διατρίβειν CaM 8 και om Mor 9 έαντούς CaM | γινόμενοι LaB 13 βουλεύεται La 14 τοιούτοις scripsi e MoP sed in hoc γρ τούτοις in marg m^3 , UCaM τούτοις reliqui libri edd | τοῖς om CaM 16 η CaM 17 δενωένους Bal sed δεομένους in marg m^2 19 δ' Re

ήλικίας είς παίδας τελούντες έτι, τῷ δὲ τῆς συνέσεως όξυτέρω τοίς πρεσβυτέροις άμιλλώμενοι, παντός μέν άμεινον τὸ πρακτέον ἀνευρίσκοντες, οὐδὲν δὲ ὧν γνοῖεν έπιτελούντες πρίν κοινώσαι τῷ γεννήτορι, τῶν μὲν ολκείων βουλευμάτων έκείνου κοιτήν ποιούμενοι, των δ δὲ ἐκείνου δογμάτων αύτοὺς διακόνους ἀποφαίνοντες, πολλήν μεν εξουσίαν κεκτημένοι, ήκιστα δε ταις έξουσίαις καταχρώμενοι, τὰς μὲν ἡδονὰς τῆ σωφροσύνη νικώντες, τὰ δὲ σώματα τοῖς γυμνασίοις ἐπιρρωννύντες, μᾶλλον ἐπ' αὐτοῖς ἢ τοῖς τροπαίοις τῷ πατρὶ με- 10 γαλαυχεισθαι παρέχοντες, πολλή μεν ήπειρφ του φύσαντος διειονόμενοι, πᾶσι δὲ τοῖς πραττομένοις παρεῖναι τὸν πατέρα νομίζοντες. 47. καίτοι ταῦτα τῷ μὲν άπλῶς σκοποῦντι κόσμος τῶν εἰργασμένων μόνον καθίσταται, τὸ δὲ ἀληθὲς κοινή τῶν εἰργασμένων καὶ 15 τοῦ χρίναντος εὔκλεια γίνεται. οἱ μὲν γὰρ τῆ τῶν έργων ἀποδείξει κοσμοῦνται, τῶ δὲ προσηκόντως έλομένω πρίσεως δρθης δόξα περιγίνεται καὶ συμβαίνει δι' άλλήλων εὐδοκιμεῖν ἀμφοτέρους, τοὺς μὲν | παρὰ R III 288 τοῦ μεγίστου βασιλέως την ψηφον έχοντας, τον δὲ τη 20 τῶν αίρεθέντων ἀρετῆ βεβαιουμένης τῆς ψήφου.

⁴ cf. ad p. 214, 6

² ἀμιλλώμενοι Mo cf. p. 186, 8
3 εύρίσκοντες La
4 κοινωνήσαι La
5 ποιούμενοι C sed μενοι in ras f6 δ'
Re | ἐκείνων Bal | αὐτοὺς P sed ' in ras m^2 αὐτοὺς MoLaM
Mor
7 πολλήν C sed λήν in ras f9 σώματα om Bal
sed in marg add m^2 10 οὐ ante μᾶλλον in marg Bal^2 et
edd delevi | δ' οὖν post μᾶλλον U, ras 2 litt I, μὲν B | τροπαίοις scripsi τρόποις libri sed in τρόπαίοις corr M^2 , edd
14 μόνον CP sed ω supra o (2) C^*P^3 om B15 δ' Re | κοινή CCa16 γίγνεται CMoCa18 ἡ δόξα La | περιγίγνεται Mπαραγίνεται La20 μεγίστον Bal sed μεγάλον in marg m^2 .
Mor sed γρ μεγάλον in marg | τὸν P sed ' add m^4 21 ψήφον I sed oν in ras m^3

48. 'Αεὶ μὲν οὖν ἔγωγε τῆς παρούσης βασιλείας τὸ πηδάλιον εν τη του πρείττονος φήθην εγκείσθαι γειρί καὶ τούτου μὲν τὴν ἀπόδειξιν πολλὰ πολλαγόθεν ἐπιορέοντα παρείχεν, οίμαι δέ, εί και μηδέν ήν έτερον δ ε ταύτην παρίστη την δόξαν, δ γε μέλλω φράσειν, πάντως αν έπι ταύτην άγαγειν την γνώμην. έπει γάο, οσον έδόκει το κρείττονι, την οίκουμένην ό τονδε πατηρ Ιθύνας αὐθις ἀπηλθε συνεσόμενος τῷ τῆδε καταπέμψαντι, τοσούτου πράγματος συμβάντος οὐκ ἐκινήθη 10 τὰ τῆς βασιλείας οὐδὲ μετέστησε τοὺς κληρονόμους τῆς ἀρχῆς τῶν συμβάντων οὐδέν, ἀλλ' ἔμεινε μὲν ἐπὶ της ίσης τάξεως, έμεινε δε ού χωρίς πραγματείας οὐδε άνευ τοῦ χρήσασθαι ταῖς χεροί τοὺς διαδεξαμένους είς τὸ κατασχείν βεβαίως τὰ δοθέντα. 49. ἀμφοτέρων 15 δή τούτων έγωγε συνήδομαι τοῖς βασιλεῦσι μάλιστα τοῦ τε παρά τοῦ πατρὸς λαβείν τὴν ἀρχὴν καὶ τοῦ της γενομένης ταραχης φανηναι αρείττονας. ένταυθα γάρ, είπερ που, συνηνέχθη τό τε δίκαιον καὶ τὸ τῆς άνδρίας. είτε γὰρ μὴ τὴν παρ' ἐκείνου ψῆφον ἔχοντες 20 διὰ σφῶν αὐτῶν τὴν βασιλείαν ἐκτήσαντο, εὐψυγίας

² cf. p. 201 not. 3 17 Zos. II 41. Aur. Vict. ep. 41

² κεῖσθαι UI sed in hoc ras 2 litt ante κ 5 παρίσται Mo παρίσταται in marg Mor | πάντ cum ras 2 litt Ca 6 ἐπειδή ILaB 8 τῆ Bal sed τῆδε in marg m² 9 τοιούτου U 11 ἀρετῆς CPUICaBM et γρ in marg Mor 12 δ΄ Re | οὐδ' CMoP sed in hoc ' in ras m², Bal edd 13 χεροὶν La 15 δὴ τούτων ἔγωγε συνήδομαι I sed δὴ τούτων ἔγωγε συνη in ras 13 litt m² | δὲ Ca 19 ἀνδρίας reposui e CMoP sed in hoc ι in ει corr m³, UCaB ἀνδρείας reliqui libri edd cf. p. 233, 5 et 8; 253, 6; 271, 17; 293, 5 et 12 et 16 | ἐκείνων I sed ου in ras m³ ἐκείνων U 20 ἐκτήσαντο scripsi e CMo sed in hoc ἐκτῶντο in marg LaB ἐκτῶντο reliqui libri sed γρ ἐκτήσαντο in marg P³Bal² Mor, edd

μεν αν είχεν ή κτήσις ἀπόδειξιν, ή δὲ τοῦ δικαίου μερὶς οὐ προσήν αν τοις γιγνομένοις, είτε δόντος έκείνου μηδὲν προσυπήρξε δύσκολον, ἀλλὰ κατὰ πολλὴν ήσυχίαν έξην ἀπολαύειν τῶν δοθέντων, τὸ μὲν δικαίως κρατείν ὡμολόγητ' ἀν, ή δὲ τῆς ἀνδρίας εὔκλεια τοις τοῦ δικαίου λογισμοίς οὐκ αν συνυπήρχε. νῦν δὲ τὸ μὲν παρ' ἐκόντος λαβείν δικαιοσύνης, τὸ δὲ τῶν δεινῶν γενέσθαι βελτίονας τῆς ἐσχάτης ἀνδρίας σημείον.

50. Πάφεστιν οὖν τῷ βουλομένω σκοπεῖν, εἴτε μικοῶν ἀγαθῶν αἰτιῶμαι | θεοῦ κηδεμονίαν εἴτε τὸ R III 289 τῶν πραγμάτων ὑπερβάλλον οὕτως ἀναπείθει φρονεῖν. 11 τίς ἂν οὖν ἀμείνω τῆςδε βασιλείαν ἐπιδείξειε τῆς ὑπὸ μὲν τῶν προγόνων κτηθείσης, ὑπὸ δὲ τοῦ πατρὸς αὐξηθείσης, ὑπὸ δὲ τῶν νῦν ἐχόντων βεβαιωθείσης; τίς ἂν τοὺς ἀρίστους τῶν ἐν μνήμη τοῖσδε παραβάλ- 15 λειν ἐπιχειρῶν οὐκ ἂν ἀγνοεῖν δύξειε πραγμάτων φύσιν τε καὶ μέτρα; 51. Ξέρξην μὲν οὖν ἐῶμεν, εὶ δο-

¹² Men. p. 372, 21; 376, 31

² προσ ήν La | γινομένοις Β 3 προσυπήρξεν La προσυπήρξε Mor sed γρ προυπήρξε in marg 5 ώμολόγητο Β ώμολόγοιτ' UM ώμολογείτο La | ἀνδρίας εὔκλεια scripsi ἀνδρείας εὔκλεια MoP sed in hoc in ras m² et ει in ι corr m³, M sed in hoc ἀνδρείας εὔκλεία in ras m³, Bal edd εὔκλείας ἀνδρία C sed ἀνδρείας εὔκλεια in marg n, UICaB εὔκλείας ἀνδρεία La 6 συνυπήρχεν La 8 ἀνδρίας reposui e CP sed in hoc ι in ει corr m³, UIB ἀνδριάς Μο ἀνδρείας reliqui libri edd 11 φωνήν Bal sed in marg φωνείν m et φρονείν m³, Mor¹ φρονείν Mor² sed γρ φωνείν in marg 12 τῆς δὲ La 13 μὲν οm Bal sed in marg add m³, Mor | τιθείσης Bal | ὑπὸ — 14 βεβαιωθείσης in marg I² 14 νῦν Mor² sed γρ νοῦν in marg νοῦν Bal Mor¹ οm La | ἀρχόντων Mor² sed γρ ἐχόντων in marg 15 τοῖς δὲ Lα τὶς δὲ Boλ 17 καὶ μέτρα in lac 5—6 litt om La | μέτρον Bal sed μέτρα in marg, Mor | οὖν in marg Bal

κεί, τὸν ἀνοία τὰ μέγιστα δυστυχήσαντα καὶ Καμβύσην τὸν εἰς μανίαν ἐκκυλισθέντα. Δαρεῖον δέ, εἴ τω φίλον, παραθέντες έξετάσωμεν καὶ Κῦρον ἐκεῖνον οδ τὸ θαῦμα μικροῦ σύμπαντας κατέσχε. Κύρου μὲν τοί-5 νυν εὐθὺς γενομένου κατεψηφίσθη θάνατος καὶ ταῦτα ύπὸ τῶν προσηκόντων, καὶ εἰ μὴ συμφορά γυναικὸς βουχόλου το βρέφος διέσωσεν, ούχ αν ήν Κύρος ούδαμού. 52. ανδρωθείς δε και κινήσας Πέρσας Μήδοις έπελθών τὸν πάππον διέφθειρε τὸ μέν τι πλεονεξίας 10 έπιδειξάμενος, τὸ δὲ δυσσεβείας οὐ πόρρω. τὸ μὲν γάρ την ού προσήκουσαν άρχην άρπάσαι πλεονεξίας, τὸ δὲ προσεῖναί τινα περὶ τοὺς οἰχείους φόνον οὐχ εὐσεβές. Δαρείφ δὲ τὴν βασιλείαν ἔδωκαν ἱπποκόμου τέχνη καὶ ΐππος δύσερως καὶ χρεμετισμός μεμηχανη-15 μένος. οί δε ήμετεροι βασιλείς εύθυς μεν ως ετέχθη-R III 290 σαν, ύπὸ κοιναῖς | ἀπάντων εὐχαῖς ἐτρέφοντο, είσκληθέντες δε την βασιλείαν έλαβον, ούκ έκκλεισθέντες είσεβιάσαντο.

¹ Her. III 33 3 Her. I 108 | Euseb. vit. Const. I 7 6 Her. I 111 8 Her. I 123 sq. | Iul. or. I p. 41 C 13 Her. III 85 sq. Them. or. II p. 36 b 18 Arist. Av. 32

¹ δυστυχήσαντα Mo sed δυσ in ras m² 2 έγκυλισθέντα La | δαρείον C sed α in ras f, I sed et ov in ras m³ δαρείω U sed ω in o corr et accent. supra ι eras δαρείω Mo Re 3 κῦρον P sed e' corr m², M sed in ras m² 4 τοίνυν scripsi ex UICaLaBM οὖν reliqui libri sed in ras 5 litt P², edd 5 γενομένον C sed νο in ννω corr s 6 συμφορά La 7 κῦρος P sed e' corr m² 8 κινήσας C sed in νικήσας corr f, Bal sed νικήσας in marg m² νικήσας MoB Mor² Re (sed "malim κινήσας") 9 τοι PI sed in utroque ο eras, CaMBal Mor 10 τὸ (1) P sed add m⁴ 11 τὴν οῦ Re οῦ τὴν libri Mor 13 ἔδωκαν — 17 βασιλείαν οπ Ca ἔδωκαν scripsi e CMoI sed in hoc ωκ in οσ corr m³, BM ἔδοσαν U ἔδωκεν reliqui libri edd | ἱππομάχον B sed κόμον suprascr m² 15 μὴ Bal sed οἱ in marg | μὲν οm Re

53. Οίμαι τοίνυν ποθείν τινας έν τῶ λόνω τὸν '4λέξανδρον ίδειν τοιν βασιλέοιν ήττώμενον. Εστι δέ οὐδὲν ἔργον τὴν νίχην ταύτην ἐργάσασθαι. τοίνυν τῶ τῶν προγόνων ἀξιώματι παρεληλύθασι τὸν 'Αλέξανδρον. ποῦ γὰρ ἴσον ἢ παραπλήσιον 'Αμύντας, δ άνθοωπος ύποτελής φόρου, ή Φίλιππος αλέπτων τάς πόλεις καὶ πατέρων ἀρεταὶ ψαύουσαι τῆς οὐρανίας άψιδος; 54. έτι τοίνυν 'Αλέξανδρος μέν οὐδεν κεκτημένος δ στέργειν άξιον έπεχείρει τῶ πλείονι καὶ τὴν αὐτὴν προσθήμην τε τοῖς ὑπάρχουσιν ἐποιεῖτο καὶ τοῦ 10 μηδεν έξ άργης έσγηκέναι θαυμαστον ομολογίαν, ώστε ἦν χρόνος ὅτε οὐκ ἦν ἀλέξανδρος λαμπρός οἱ δὲ ἡμέτεροι βασιλείς έχ μεγέθους τε την πρώτην ήρξαντο καὶ διετήρησαν εἰς τέλος τὸ μέγεθος. χωρίς δὲ τούτων Άλεξάνδρου μεν αύξομένου κατά την άρχην ήσαν 15 οί φάσχοντες άδιχεϊσθαι, τὰ γὰο έτέρων άφαιρούμενος ηύξετο, ούτοι δε όμου τε μέγιστοι των απάντων είσι καὶ τὴν έτέρων οὐ περικόπτουσιν. ἄνωθεν γὰρ ἔχοντες όσην άξιον οὐδεμιᾶς προσθήκης προσδέονται.

55. Όπότ' οὖν 'Αλέξανδρος καὶ Δαρεῖος καὶ Κῦρος 20 φαυλότεροι τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δόξης ἀναφαίνονται παρὰ

sed 'in 'corr m², B | ἀναφέρονται C sed αιν suprasor s, La αίνον

² Men. p. 377, 9 6 cf. t. II p. 136, 6 | cf. t. III p. 348, 15 R. Thuc. I 19 7 cf. p. 286, 5. Plat. Phaedr. p. 247 B

⁵ Ισον P sed $\tilde{}$ in $\tilde{}$ corr $\tilde{}$ 8 ἀψίδος CUIB ἀψίδος MoCaBal edd ἀψίδος La αψίδος M cf. t. I 506, 10 | κεκτημένος οὐδὲν U 9 ἀν CaM sed in hoc v eras | ἐπιχειρεί Bal Mor 10 τε om UI 11 ἐξαρχῆς LaM | δαυμαστὸν P sed ὸν ex ὴν corr $\tilde{}$ Re δαυμαστ cum ras 2 litt U δαυμαστὸν La δαυμαστὴν reliqui libri Mor | ἄστ CMo 13 τὴν πρώτην in τηνπρώτην corr P^4 17 ἀνδρώπων Re 18 καὶ om Mor^2 | ἔτέρων Rose Mor sed γρ ἔτέρον in marg 19 οὐδὲ μιᾶς IM 20 ἀπόταν R | κῦρος P sed $\tilde{}$ e $\tilde{}$ corr m^2 21 αὐτῶν P

τὸ πρὸς τούτους κρίνεσθαι, ποῦ τὸν λοιπὸν κατάλογον R III 291 τῶν βασιλέων | τάξομεν, ἡνίκα ἂν εἰς τούτους ἀποβλέπωμεν;

56. Εοικε δε κατά μικρον δ λόγος είς το πρόσω 5 γωρών αὐταῖς ἤδη προσάγειν ταῖς πράξεσιν αι μετὰ κινδύνων έτελέσθησαν, καὶ έγωνε μείζω κίνδυνον δρῶ τοῖς λέγουσιν ἐπικείμενον ἢ τοῖς παραταξαμένοις αὐτοῖς. οὕτως οὐ φαυλότερον εἰπεῖν τι τῶν μεγίστων η κατορθώσαι. τοσούτον δε ύπειπείν άξιον. ημίν γαρ 10 ή γνώμη νῦν οὐχ ίστορίαν συνθείναι πάντα περιλαμβάνουσαν οὐδε διήγησιν ψιλήν ἀποτείναι μηδεν έξω καταλείπουσαν έαυτης, άλλ' εύφημίαν τινά τοίς σωτῆρσι τῆς οἰχουμένης ἀναθεῖναι. 57. ἔστι δε τοῦ μεν ίστορίαν συντιθέντος διά πάντων έφεξης των είργασ-15 μένων έλθεῖν, τοῦ δὲ έγκωμιάζειν ἐπιχειροῦντος μηδὲν μεν είδος εύφημίας παραλιπείν, ού μην δια πάντων έκαστα διελθείν. ὅπερ οὖν περί τῆς τροφῆς καὶ παιδείας πεποιήκαμεν έκατέρου μέν είς μνήμην έλθόντες, οὐ μέντοι καθ' έκατερον απάντων, τούτω καὶ κατά 20 τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἔργων χρηστέον. 58. εἰ μὲν οὖν οξόν τε ήν εύχης τυχείν, δέχα μεν ούχ άν μοι στόματα κατά του Όμηρου ήτησάμην γενέσθαι, δύο δε γλώττας άντὶ παντὸς έβουλήθην ἄν μοι παρά τοῦ κρείττονος

⁵ Men. p. 372, 27 10 cf. p. 213, 8 sq. 22 Π. β 489

¹ τούτοις C sed v supra ι s et postea del, Ca τούτοις Mo | τῶν λοιπῶν Bal Mor 4 δὲ καὶ Mor 9 εἰπεῖν UICa LaM 10 πάντα συνθεῖναι La 16 εὐφημίας εἶδος B 17 "malim καθ' ἔκαστα" Re | οὖν καὶ La | ἐπὶ UI sed in hoc γς πεςὶ suprascr m² | τε ante καὶ CaBal edd delevi 19 καθεκάτερον Ca 20 πολεμίοις CP sed in hoc in πολέμοις corr, I sed in πολέμοις corr m³, La et γς in marg Mor 22 γλώσσας Mo 23 ἀντὶ παντὸς om B

ύπάρξαι, εν', ώσπερ τὰ ἄλλα κατὰ συζυγίαν ὁ λόγος ἐπαινῶν ἐχώρει, οῦτω κὰν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις τὸ ἴσον διεσωσάμην ἐπεὶ δὲ τοῦτο εὕξασθαι μὲν ράδιον, λαβεῖν δὲ οὐ δυνατόν, τὴν τῶν βασιλέων ἡλικίαν ὁ λόγος ἀκολουθίαν ποιείσθω καὶ κοσμήσας οῦτως ὅπως ὁ ἀν δύνηται τὰ περὶ τὴν Περσίδα τοῦ πρεσβυτέρου ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν έσπέραν μεταχωρείτω | ποικίλοις R III 292 ὁμοῦ καὶ μεγίστοις ἔργοις ἐντευξόμενος.

59. Μικρά δέ μοι προδιαλεχθηναι περί τοῦ θειοτάτου τῶνδε πατρὸς ἀναγκαίον, οἶμαι δὲ οὐκ ἐλάττω 10 συντελέσειν εἰς τὴν προκειμένην εὐφημίαν τουτὶ τὸ μέρος ἢ σύμπαντα τὰ λοιπά. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ ἐκεῖνος ἄπασι τοῖς εἰς ἀρετὴν φέρουσιν ἄπαντας τοὺς ἔμπροσθεν παραδραμεῖν, τούτου δὲ οὕτω σαφοῦς ὄντος καὶ διπλῆν οὐ δεχομένου γνώμην πάλιν ὁμολογεῖται 16 τῆ κατὰ πόλεμον ἀρετῆ τοσοῦτον αὐτὸν παρελθεῖν ὅσον τοῖς ἄπασι τοὺς λοιπούς. πολλῶν γάρ, οἶμαι, πολέμων ἐκείνφ συστάντων, τῶν μὲν πρὸς ὁμοφύλους, τῶν δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, οὐδείς ἐστιν δν οὐ κατὰ νοῦν θέμενος ἀπηλλάγη οὐδὲ πρὸς ὃν ὑπακούσαντι μετεμέ- 20 λησεν οὐδ' δς ἄνευ λαφύρων αὐτὸν ἀπέπεμψεν, ἀλλ'

³ Ισον ΜοΡ sed in hoc in corr m4, Ca | διεσωσάμην scripsi μεν διεσώσατο Μ διασώσωμεν La διεσώσαμεν reliqui libri edd 4 δ' Re 5 ἀκολουθίαν ὁ λόγος BBal sed in hoc β supra ἀκολουθίαν et α supra ὁ λόγος m² 6 την inser B² | τὰ τοῦ Μο 7 ὁ λόγος post ἐσπέραν Μοτ del Re 8 ἐντευξόμενος I sed ενος in ras m³ 10 δὲ] δ' οὖν CΜο δ' Re | ἔλαττον Bal 12 ὡμολόγηται CΜο sed in hoc ὁμολογεῖται suprascr, Β ὁμολογεῖ τε La 16 ὡμολόγηται CΜοΒ ὁμολογεῖτε La 16 αὐτὸν C sed' in corr f, I sed' eras et supra α, CaLa Mor αυτὸν U 17 λοιπούς voce des Bal 18 συστάντων ἐκείνω B | τῶν P sed add m4 | των P 19 τοὺς P sed πρὸς βαρβάρους in marg m³ om CΜοΒ 20 ὑπακούσαντι Μ sed ὑπαμτιάσαντι in marg m³ 21 οὐδὲ Re

ώσπεο συγγραφήν πρὸς την Τύχην ὑπὲο νίκης ἀιδίου πεποιημένος ούτω θαρρών τε τὰ ὅπλα ἐτίθετο καὶ ταῖς έλπίσι τὸ τέλος σύμφωνον έχομίζετο. 60. έχείνω μέντοι τῷ πάντα ἀρίστφ καὶ νικᾶν είθισμένφ καὶ δεινῷ 5 τὰ πολέμια τὸ Περσικὸν ἔθνος τὰς γείρας ἀντήρατο. καν έξετάζη τις μετ' έμπειρίας τούς χρόνους, πρεσβυτέραν εύρήσει την άρχην τοῦ πολέμου τῆς ἐκείνου μεταστάσεως, ώστε πρός μεν έχεινον δ πόλεμος έχιυήθη, εἰς δὲ τὸν παϊδα τοῦ πολέμου τὸ ἔργον κατέβη. 10 61. πρός οὖν τί τοῦτο λέγω καὶ τί βουλόμενος ἐπεισήγαγον τὸ μέρος; δτι εί μεν έκείνου περιόντος την ήσυγίαν ήγον, έπει δε μετήλλαξε τον βίον, τοῖς ὅπλοις έπεπήδων, οὐ σφίσιν ἂν αὐτοῖς ἔδοξαν μᾶλλον θαρφείν R III 293 ἢ τοῦ μετ' | ἐκεῖνον καταφρονεῖν, εἰ γὰρ τὸν 16 έκείνου βίον μέτρον τῆς ἡσυχίας ἐπεποίηντο, τοῦτ' ἀν απασιν έδειχνυσαν έπει δε πρός αὐτὸν έκεινον έγνωσαν διακινδυνεύειν, εύδηλον δτι τοῖς ὑπάρχουσι πιστεύοντες είς τὸν πόλεμον είσηλθον, ἀλλ' οὐκ οἰηθέντες συνανηρησθαι τὸν φόβον.

² cf. Thuc. II 2, 3 et Xen. Anab. I 6, 4 cum notis Kruegeri 8 cf. t. III p. 453, 14 12 Iul. or. I p. 18 B

² ἐπέθετο Β | καὶ τὸ ταῖς ἐλπίσι τέλος Mor 3 τὸ om CaM 4 τῷ om Ca 6 τίς M | μετ' P sed τ in ras m² | μετεμπειρίας La | (ἐμπειρίας Patm sed γρ ἀπριβείας in marg) 12 είχον La | δὲ inser P² 13 ἀν om CMoPLaBM : αὐτοῖς C sed οὺς suprascr f αὐτοῖς La | ἔδοξαν PI sed αν in ras P³I² ἔδοξ cum ras 1 litt U ἔδοξε reliqui libri sed e δόξαν corr M² | δαρρεῖν M sed ρεῖν in ras m² 14 τοῦ μετ' ἐπεῖνον scripsi e C sed λείπει τὸ πρατήσαντος in marg f, UICaLaBM τοῦ μετ' ἐπεῖνον πρατήσαντος Mo τῶν ἐπεῖνον P sed ῶν in ras 3 litt et ἐπεῖνον ex ἐπεῖνον corr m¹, edd sed "mallem tamen τῶν ἐξ ἐπεῖνον" Re | οἱ La 15 πεποίηντο PUICaM Mor πεποιημένοι La \ τοῦτο P sed ο in ' corr m², UICaLaBM 17 ἄρχουσι La \ 18 τὸν οm La \ ἀν post ούπ Re delevi

62. Ἡ τοίνυν Πέρσας ἐπῆρεν εἰς τοσοῦτον αίνδυνον ἀναρρίψαι, βούλομαι φράσαι. καὶ γὰρ οὐδὲ εὔλογον εύθυς ακούσαντι φαίνεται τους αγαπώντας έν τοις έμπροσθεν χρόνοις εί μή τις αὐτοὺς ἐνοχλοίη, τούτους έξον άνειν ήσυγίαν πολεμεῖν ἂν έθελῆσαι. τοῦτο τοί- 5 νυν βούλομαι συντομώτερον είπειν, ώσθ' απασιν είναι δήλον, ως οὐκ ἀπὸ βραχείας γνώμης εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν. 63. οὐκ ἦν εἰρήνη τὸ γιγνόμενον ὑπὸ των Περσων, άλλ' άναβολή πολέμου, οὐδ' ΐνα μή πολεμήσαιεν, τῆς ἡσυγίας ἐπεθύμουν, ἀλλ' ῗν' ἀξίως λό- 10 γου πολεμήσαιεν, την ήσυχίαν ηγάπων. οὐδὲ τὸ κινδυνεύειν καθάπαξ φεύγοντες, άλλα προς μέγεθος κινδύνων εύτρεπιζόμενοι έμίγνυσαν δή τρόπον τινά είρήνην πολέμω σχημα μεν είρηνικον προβεβλημένοι, γνώμη δε πολεμούντων γρώμενοι. έπειδή γάρ έν τοῖς ἄνω 15 χρόνοις ἀπαράσκευοι ληφθέντες ἐπλήγησαν, οὐ τὰς εύψυγίας τὰς αύτῶν καταμεμψάμενοι, τῷ δὲ τῆς παρασκευής έλλειποντι την αιτίαν έπενεγκόντες ειρήνην έπλ παρασκευή πολέμου συνέθεντο καὶ διετέλουν δή τὸ έντεῦθεν πρεσβείαις μέν καὶ δώροις πρὸς τὰς σπονδὰς 20 άφοσιούμενοι, πάντα δε προς εκείνην την γνώμην συν-

⁷ Thuc. III 36, 3 11 Iul. or. I p. 18 B

¹ el Mo | τὸ ante τοσοῦτον Mo et inser C^m et coni Re Anim "sine dubio leg. ἐπῆρε τοσοῦτον" Re ed, at τοσοῦτον coniungendum cum els ut p. 247, 1 et 270, 10, seiungendum a πίνδυνον 2 ἀναρρῖψαι? cf. ad t. Η p. 307, 9 | οὐδ' CMoB 3 ἀπονόσασθαι Mor | τοὐσ P sed ἐσ in ras m² 4 πρόσθεν La | αὐτοῖς La 5 ἐθελήσαι I sed ΄ e ~ corr θελῆσαι Ca 7 βαθείας I sed αθ e ραχ corr m² 8 γινόμενον CMoB 10 ἵνα PUICaLam 18 δὲ Mo 15 ἐπειδή—16 ἀπαράσκευοι in marg Mo² 17 αὐτῶν P sed ΄ in ΄ corr m³, I sed ΄ in ras m², CaLam αντῶν U 19 τὸ ἐντεῦθεν in τοεντεῦθεν corr PI®

R III 294 τάττοντες. 64. | έξηρτύοντο δή τὰ σφῶν αὐτῶν διὰ πάσης ιδέας την παρασκευήν διακριβούμενοι, την ϊππον, την ασπίδα, τούς τοξότας, τούς σφενδονήτας, τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς νενομισμένα πρὸς ἄκρον ἐκμελετῶντες, 5 ών δε ούκ είγον την επιστήμην, ταῦτα παρ' ετέρων είσφερόμενοι καὶ τῶν μὲν οἰκείων οὐκ ἀφιστάμενοι τρόπων, προστιθέντες δὲ τοῖς ὑπάρχουσι θαυμασιωτέραν παρασκευήν. 65. ακούων δε τούς προγόνους έαυτοῦ Δαρεῖον καὶ Ξέρξην έτεσι δέκα τὴν κατὰ τῶν 10 Έλλήνων μετρήσαι παρασκευήν καὶ καταγνούς έκείνων ένδεως έπιχειρήσαι αὐτὸς είς τέτταρας έτων δεκάδας έκτεῖναι τὸν χρόνον ήξίωσεν. ἐν δὲ τούτω τοσούτω γεγονότι συνήγετο μέν όγκος χρημάτων, ήθροίζετο δέ πληθος σωμάτων, έγαλκεύετο δε δπλων Ισγύς. ήδη δε 15 καὶ γένος έλεφάντων ήγειρεν οὐκ εἰς θέαν ψιλήν, ἀλλ' είς την γρείαν τοῦ μέλλοντος. πᾶσι δὲ προείρητο πάντων ἀφεμένους των άλλων τὰ πολέμια μελεταν καὶ μήτε τούς πρεσβύτας έκβαίνειν έκ τῶν ὅπλων τούς τε νεωτάτους είς τὸν κατάλογον τελεῖν, γεωργίαν δὲ γυ-20 ναιξί παραδόντας αὐτοὺς μεθ' ὅπλων ἔχειν τὴν δίαιταν.

66. Ὁ δέ με μικοοῦ παρηλθε, πολλῶν ὑπερφέρον ἄξιον εἰς μέσον θεῖναι. ὁ γὰο δὴ τῶν Περσῶν βασι-

δίαιταν ras 1—2 litt I 21 δk μικοοῦ με UI (με om P Mor) μικοον Ca sed ov suprascr \ παρῆλθεν Mork

¹ Thuc. I 82, 2 9 Her. VII 1. 4. 20 15 Plat. Criti. p. 114 E. Ael. n. an. VI 61 21 Dem. p. 550, 26

² διαπρινούμενοι Μο | τὸν Ca 3 σφενδονήτας reposui e libris σφενδονίτας edd 4 έξαρχῆς ULaB Mor 5 δ' Re | παρετέρων La 7 προστιθέντες Μ sed σ inser m² 8 ξαντοῦ προγόνους Re 9 ἐν ἔτεσι C et inser BM 15 γένος reposui e libris coll Plat. l. l. πλῆθος edd 16 δὲ om La 17 τῶν ἄλλων ἀφεμένους CMoB Re 18 τούς C sed ς add f 19 τὸν om CMoLa 20 αὐτούς τε M sed τε eras | post

λεύς τὸ μέν τι τῆς αύτοῦ γῆς ἐπήνει, τὸ δέ τι κατεμέμφετο. είς μεν γάρ σωμάτων φοράν ούχ ήγεῖτο δευτέραν έτέρας είναι, κατηγόρει δε της χώρας, ὅτι την των σωμάτων άρετην ούχ ωπλισεν οἴκοθεν σιδήοου γένεσιν δείξασα. τὸ δὲ σύμπαν, ἀνδοῶν μὲν ἄρ- 5 γειν ὑπελάμβανε, χωλεύειν δὲ αύτῷ | τὴν δύναμιν R III 295 τῆ τῶν ὀργάνων ἀπορία. 67. ὡς οὖν ταῦτα διασκοπῶν καὶ δυσχεραίνων ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐκάθητο, ἔδοξεν αὐτῷ δολερὰν έλθεῖν όδὸν καὶ ἀνελεύθερον καὶ στείλας πρεσβείαν και θωπεύσας ώσπερ ειώθει και προσκυνή- 10 σας διὰ τῶν πρέσβεων αίτεῖ σιδήρου πολύ τι γρημα, πρόφασιν μεν ως έφ' ετερον έθνος προσοίχων βαρβάρων, τὸ δὲ ἀληθὲς κατὰ τῶν δεδωκότων έγνωκὼς χρῆσθαι τη δωρεά. δ δε την μεν άληθεστέραν αιτίαν ούκ ήγυόει, την γαρ υποψίαν παρείζεν ή του λαμβά- 15 νοντος φύσις, είδως δε άκριβως οποι φέρει τα της τέχνης, παρον αντιτείνειν προθύμως έδωχεν δρών μέν απαν το μέλλον τοῖς λογισμοῖς ώσπερ αν ήδη γεγενημένον, αίσχυνόμενος δε τῷ παιδί πολεμίους καταλιπεῖν άόπλους, βουλόμενος δε σκηψιν απασαν αὐτοῖς προανη- 10 ρησθαι, φράττων δε τους έναντίους απριβώς, δπως τοίς απασιν ανθούντες κατενεγθείεν. ή γαρ των ήττη-

¹ τοι Ca Mor qui τι coni ed. sec. | αύτοῦ P sed ' in ras m² αυτοῦ U αὐτοῦ ICaLaBM Mor ἐαυτοῦ Re 6 δ' Re | αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 8 ἐπι P sed ' suprascr m^2 , M ἔπιπλείστον B 10 προσπινήσας U 12 γένος P sed γρ ἔθνος suprascr m^3 13 δ' MoB 16 δ' Re 17 ἀντιτένειν reposui e CMoPCaLaBM ἀντιλέγειν UI edd | προσθύμως La 19 παταλιπεῖν (προφάσεως) ἀόπλους MoR qui προφάσει coni

μένων λαμπρότης είς την των κρατησάντων εύκλειαν συντελεί. 68. δ μεν δή ταύτη τη μεγαλοφροσύνη καί ταϊς έλπίσιν ετοίμως έδωκεν ώσπερ ένδείξασθαι βουλόμενος, δτι καν εί τα Χαλύβων έκκαρποϊντο μέταλλα, ε οὐκ ἂν παρὰ τοῦτο βελτίους φανεῖεν ὧν ἐτάχθησαν χείρους είναι τῷ δὲ ἄρτιος ἦν ἐνταῦθα ἡ παρασκευὴ τῶν μέν ἔνδοθεν ὑπαρχόντων, τῶν δὲ ἔξωθεν πεποοισμένων, καλ των μεν αφθόνων προκειμένων, των δε οὐκ ἐλαττόνων τῆς χρείας προσγεγενημένων. 69. ἀκίδες 10 δή καὶ σαγάρεις καὶ αίγμαὶ καὶ ξίση καὶ πᾶν ὄργανον R III 296 πολεμικον έν εὐπορία τῆς ὕλης ἐγαλκεύετο. | πάντα δε διερευνώμενος και καταλιπών οὐδεν ἀνεξέταστον έπενόησεν ίππικὸν ἄτρωτον ώς είπεῖν κατασκευάσασθαι. ού γάρ δσον είς πράνος καὶ θώρακα καὶ κνημίδας τῶ 15 παλαιῶ τρόπω τὴν ὅπλισιν ὥρισεν οὐδ' ὅσον μετώπου καὶ στέρνων ἱππικῶν προβάλλεσθαι γαλκόν, άλλ' ώστε

⁴ Aesch. Prom. 714 5 Plat. Leg. V p. 728 A; Pol. p. 305 B. Lys. Ep. § 31 12 cf. t. II p. 326, 7 sq. Iul. or. II p. 63 C

¹⁰ σάγαρις] ποπὶς η πέλεκνς. γράφεται δὲ ἐπὶ δηλυκοῦ ἡ σάγαρις in marg $C^{\mathbf{m}}P^{\mathbf{s}}$ sed in hoc γράφεται δὲ om, $B^{\mathbf{z}}$ sed ἀντὶ pro ἐπὶ cf. t. IV p. 316, 8 R

² γὰρ inter μὲν et δὴ B et inser C^mM^2 3 ἔδωπεν ἔτοίμως Mor 4 εἰ in ras $I^2 \mid \chi αλύβων$ edd \mid ἐπαρποῖντο P sed ἐκ in ras m^3 ἐγκαρποῖντο U 5 num ἐτέχθησων? 6 τῷ δὲ -7 ὑπαρχόντων om Ca 7 τῷν P sed $\tilde{}$ add $m^2 \mid \tilde{ε}$ νοδν CMoB Re \mid τῷν P sed $\tilde{}$ add $m^2 \mid \tilde{ε}$ νοδν I sed $\tilde{}$ add m^2 8 τῷν (1 et 2) P sed $\tilde{}$ add $m^2 \mid σροσκειμένων <math>I$ Mor I δ' Re 9 προγεγενημένων I sed I sinser I sed I 11 ἐμπορίρ

Mor 12 διερευνησάμενος Re 13 πατασκευάσασθαι Μ παρασκευάσασθαι Β 14 πνημίδας P sed in ras m⁴ 16 προβάλλεσθαι scripsi e PI sed in utroque in προβαλέσθαι corr m² U sed λ prius eras, CaLa προβαλέσθαι BM sed in hoc supra α del προβαλέσθαι CMo edd

τὸν μὲν ἐκ κεφαλῆς εἰς ἄκρους πόδας, τὸν δὲ ἐκ κοουφής είς ἄκρας δπλάς κεκαλύφθαι τοῖς φυλακτηρίοις, όφθαλμοίς δε μόνοις άνεῷχθαι χώραν εἰς ὄψιν τῶν πραττομένων καὶ ταῖς ἀναπνοαῖς τοῦ μὴ ἀποπνίγεσθαι. 70. έφης αν τούτοις μαλλον πρέπειν την των γαλκών 5 άνδοῶν προσηγορίαν ἢ τοῖς παρ' Ἡροδότω στρατιώταις. έδει δή τούτους του μέν ϊππου έλαύνειν άντί γαλινοῦ τη φωνη πειθόμενον, αίγμην δὲ φέροντας, έκατέρας χειρός έργον, ἀπερισκέπτως τοῖς πολεμίοις έμπίπτειν περί τὸ δράσαι μόνον τὸν λογισμὸν ἔγοντας, 10 τη δὲ τοῦ σιδήρου φυλακή τὸ σῶμα πεπιστευκότας. 71. ως οὖν ήτοίμαστο πάντα καὶ διὰ πάντων ή δύναμις εὐτρέπιστο, οὐχέτι κατέγειν οἶός τε ἦν αὑτόν, ἀλλ' δρών μέν τὸ πληθος της στρατιάς, δρών δὲ τὸ της δπλίσεως άρραγές, λογιζόμενος δὲ καὶ τῆς παρασκευῆς 15 τὸ μῆκος καὶ τῆς μελέτης τὸν χρόνον καὶ τῆς κρείττονος τύχης ανατυπωσάμενος την έλπίδα πέμπει πρεσβείαν ύπερ των όρων αμφισβητήσουσαν, ϊν' εί μεν παραχωρήσαιμεν της χώρας, άκμητὶ κεκρατηκώς είη, εί δὲ μηδαμῶς είξαιμεν, ἀφορμὴν ταύτην τοῦ πολέμου 20 προστήσαιτο. 72. βασιλεύς δε ό μέγας ώς ήμουσε, μισήσας τὸν ἄνδρα τῆς ὑπερηφανίας αὐτὸς ἔφη βούλε-

⁶ Her. II 152, 2 sq. 17 Plut. Alex. fort. aut virt. I 6 p. 329 B; 10 p. 391 D. Philostr. im. II 17 21 Constantinus

¹ τὸν (2) P sed 'add $m^2 \mid \delta$ ' Re 10 δράσαι MoUIBM 13 ηὐτρέπιστο CMo Re \mid οὐπ ἔτι I Mor \mid πατέχειν Mo sed πατασχεῖν i marg πατασχεῖν $CB \mid \tau$ ' Re \mid αὐτὸν P sed 'in 'corr m^2 , La Mor 14 στρατείας PI sed in στρατιᾶς corr P^3I^2 , La 15 ὁπλίσεως I sed i in ras m^2 ὁπλήσεως Mor 19 ἀπμητὶ Patm sed $\gamma \rho$ ἀπονητὶ in marg 21 δ ' P sed 'in ras m^2 , I in edd 22 ὑπερηφανείας $M \mid$ βούλεοθαί CM sed $\gamma \rho$ βουλεύσεσθαί B

σθαί οἱ τὰς ἀποκρίσεις δοῦναι. καὶ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον εἵπετο. ὡς δὲ έξανέστη, πάντα εὐθὺς συνεκινεῖτο. ἄφτι δὲ τῆς πορείας ἀψάμενος ἐπειδὴ κατὰ τήνδε τὴν πόλιν R III 297 ἐγίγνετο, εἶδεν ὁ κρείττων, | ὅτι πολλοῖς μὲν τρο- 5 παίοις ἐκεῖνος ἐγγέγραπται, δεῖ δὲ καὶ τοῖν παίδοιν τὸν ἐπὶ Πέρσας τεταγμένον νίκαις ἐλλαμπρύνεσθαι βαρβαρικαῖς, καὶ δόξαν οὕτως τὸν μὲν ἄνω πρὸς αὐτὸν καλεῖ, τῷ-δὲ φέρων τὸ ἔργον προσέθηκεν.

73. Όπως μὲν οὖν Πέρσας ἐπῆρεν εἰς θράσος τὸ το συμβὰν καὶ ὡς ἤδη τὰς πόλεις ἔχειν ἡγοῦντο, πρόχειρον τεκμαίρεσθαι, ταῖς δὲ ἄρα φύλαξ καταλέλειπτο μέγ' ἀμείνων καθ' Όμηρον ἢ τό γε ἀληθέστερον κατ' οὐδὲν δεύτερος. ἐν ἐκείνω μέντοι τῷ καιρῷ δυοῖν τοῖν μεγίστοιν συνέπεσε χρεία. ἔνθεν μὲν γὰρ ἡ τοῦ παιτοὸς ἐπέστρεφε ταφή, ἐτέρωθεν δὲ Περσικῆς ἐφόδον κτύπος. ἔδει δὲ ἢ τοῖς πολεμίοις ἀπαντῶντα τῆς δσίας καταμελεῖν ἢ τὴν ὁσίαν θεραπεύοντα τοῖς πολεμίοις ἀνοῖξαι τὴν ἀρχήν. 74. τί οὖν ἐποίησεν; οὐ μᾶλλον τὸ κέρδος ἢ τὴν ὁσίαν ἐσκέψατο, μᾶλλον δὲ ἄμφω και λῶς ποιοῦντα συνῆλθε καὶ τὸ τῆς ὁδοῦ πάρεργον

² Euseb. vit. Const. IV 56 3 Nicomediam cf. Eutrop. X 8; Chron. min. I p. 235; Cassiod. chron. p. 647 ed. Mommsen 12 Il. β 239; ψ 315 15 cf. p. 272, 17 20 cf. Philostr. iun. im. 4 cum nota Iacobsii p. 606 ad p. 117, 9

² δ' PUILa edd 4 ἐγίγνετο reposui e libris ἐγίνετο edd 5 ἐκεῖνος οm Ca | ἐπιγέγραπται Cobet Coll. 264 at cf. p. 270, 15 7 οὖτω I sed ω in ras m² | αὐτὸν PI sed ' in ' corr P³I², UCa Mor 8 τῶ P sed ~ add m² 9 θάροος La 10 ἡγεῖτο La 11 τῶν UILa τ cum ras 3 litt Ca καταλέλειπτο reposui e libris sed αλέλει in ras I² κατελέλειπτο edd 12 ἢ — 13 ἐκείνω in marg Mo | γ' Re 13 δνοῖν μὲν τοῖν PLaM 16 δ' Re 18 τὴν ἀρχήν I sed τὴν ἀρχ in ras m²

οὐδενὸς ἀτιμότερον ἔργου, πρὸς μὲν γὰρ τὴν ταφὴν εύζωνος αὐτὸς ἠπείχθη, Πέρσας δὲ κατείχεν ἐπὶ τῆς οικείας δ φόβος. δυ είτ' έξ ούρανοῦ δεξάμενοι συνεστάλησαν είτε τῷ μηδὲν είδέναι τῆς ἀναχωρήσεως, άλλ' οἰεσθαι τῆ τοῦ βασιλέως ἐντεύξεσθαι δεξιᾶ, έκά- 5 τερον δμοίως είς έγκωμιον άρκεῖ. τὸ μὲν γὰρ τοῦ θεοφιλούς έγει σημείου, τὸ δὲ τῆς περὶ τὴν ἀργὴν άκριβείας τεκμήριον, εί γε τὰ τῆς ἀπουσίας τοὺς πολεμίους έλάνθανε. 75. διαπραξάμενος δε τά τε άλλα καὶ τῷ πάντα ἀξίω θαυμάσαι συγγενόμενος ἀδελφῷ 10 καὶ τοὺς ἐναντίους ἀκούων ὥσπερ ἐκ θεοῦ πληγέντας άπολελοιπέναι | τὴν ὄχθην οὐκ ἔπαθε τοῦτο δὴ R III 298 τὸ πάλαι θουλούμενον οὐδ' ὅπερ ἐβούλετο προσδοχήσας ήξειν αὐτόματον δαστώνης ἐποιήσατο τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου, άλλ' ἡγησάμενος τοὺς τοιούτους τῶν και- 15 ρῶν ἔργων, οὐκ έλπίδος δεῖσθαι αὖθις ἔθει τὸν δίαυλον ἀποπληρῶν, ὥσπερ ὡς ἀληθῶς ἐν σταδίφ διαθέων άνω καὶ κάτω συνεχῶς, ἀλλ' οὐ τὸ πλέον τῆς οἰκουμένης ἐπιών.

76. Διεδέχετο δή τήν είς τάχος όδοιπορίαν ενόπλιος 20

² Euseb. vit. Const. IV 70 17 Iul. or. I p. 20 C 20 Themist. or. I p. 2a. Iul. or. I p. 11 B

² εύζωνος] ζωνὸς ἀνὴρ ὁ έλαφρὸς καὶ μηδὲν περί τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος τοῦ ε \mathring{v} τὸ ε \mathring{v} κολον δηλοῦντος ἐνταῦθα B^2

³ οίκίας Mor | είτε PICaM 10 θαυμάσαι om I 12 τοῦτο δή reposui e libris δή τοῦτο edd 13 δουλούμενον scripsi cum Mo δουλλούμενον reliqui libri edd cf. ad p. 152, 14 | $\delta \pi$ cum ras 2 litt U | $\eta \beta o \dot{\nu} \lambda \varepsilon \tau o$ M 14 $\eta \xi \varepsilon \iota \nu$ C sed $\varepsilon \iota$ in α corr n et siv supra α pos m | λ_0 i π o ν C 16 ϵ λ π i δ o ς C sed ωr supra og m $\epsilon k\pi i\delta \omega r$ B | $\epsilon \theta \epsilon i$ I sed ϵ in ras m^2 20 $\delta \epsilon$ Re | ἐνόπλιος scripsi e CMoCa sed in hoc ιος eras, LaBM εν οπλοις P sed ε]ν άλλω ε]νόπλιος in marg m', UI sed in hoc in ένόπλιος corr m², edd

έτέρα πορεία. καὶ τοῖς δρίοις έφειστήκει τοῖς Περσικοῖς ἐπιθυμῶν αίμάξαι τὴν δεξιὰν καὶ ὁ τὸν θυμὸν δεξόμενος οὐκ ἦν, ἀλλ' οἱ τὸν πόλεμον εἰσαγαγόντες έν φυγή τὸν πόλεμον διέφερον οὐκ έκ συμπλοκής εἰς 5 φόβον έμπίπτοντες, άλλὰ τῷ φόβω συμπλοκὴν οὐχ ύπομένοντες οὐδὲ ἐκ γειρῶν γενομένης τῆς τροπῆς, άλλ' ἀρχούσης τῆς φήμης εἰς τροπήν. 77. μάλιστα δ' άν τις έκεῖνο θαυμάσειεν ούτε γὰο τὴν προσεδοείαν ούτε την αναχώρησιν αίδιον έγνω ποιήσασθαι, αλλά 10 χειμαδίω χρώμενος τη μεγίστη των έκείνη πόλεων της ώραίας φανείσης έν τοῖς ὅπλοις καὶ αὐτὸς ἐξέλαμπε της Περσίδος τοσούτον έπιων όσον ὁ λογισμός έπέτρεπε. τὸ μὲν γὰρ ὅλως προσκαθῆσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασι ταπεινον ύπελάμβανε, το δε μη παντελώς έπελθείν 15 άργίας ένόμιζε. 78. διόπερ τεμών τὸν χρόνον τὸν μέν στρατείας, τὸν δὲ βουλῆς ἐποιήσατο. ἦν δὲ τὸ κεφάλαιον της βουλης ούχ ὅπως χοὴ κρατησαι φαινομέ-

⁸ cf. t. II 327,1 sq. 10 Dem. p. 49,3 | Antiochia (non Hierapoli, ut censet O. Seeck in Pauly-Wissowa R. E. t. IV 1057) cf. Cod. Theod. II 6, 4; IX 21,5 et Lib. t. II 440, 3 cum nota

¹¹ ὡραίας] οὐ μόνον ὅρα τὸ ἔαρ, ἀλλὰ καὶ ὡραία C^{u} (= Thom. M. p. 409, 8). cf. p. 279, 16 et ad t. I 127, 22

¹ ποςεία Mo sed ras 1 litt post α 3 δεξάμενος M sed α in ο corr. Μοτ 3 είσαγαγόντες scripsi e P sed έ]τέςα γς είσάγοντες in marg m⁴, UILa είσάγοντες reliqui libri edd 5 τὴν ante συμπλοπὴν Re delevi 6 οὐδ' CMoB | χειφὸς CaM γινομένης P sed ι in ras m², LaB Μοτ 7 εἰς οπ ILa 10 ἐκείνης Μοτ² sed γς ἐκείνη in marg et ἴσως ἐκεί 13 γὰς οπ Μ | προκαθῆσθαι Μοτ² qui adnotat p. 94 ed. prioris "legitur in al. C. Μπε. ὅλως προκαθῆσθαι" | ἐκεί] αὐτοῖς Cu 14 παντελῆ La | ἐπελθεῖν UI sed in hoc ε in ras m², Μοτ² sed γς ἀπελθεῖν in marg ἀπελθεῖν reliqui libri Moτ¹ 15 ἐνόμιζεν P 17 κρατῆσαι χρη La | φαινομένων scripsi, ut scripsit supru φαινόμενον Μ², auctore Re φαινόμενον libri edd

νων, | άλλ' ὅπως χοὴ πεῖσαι φανῆναι εἰς τοσοῦ- R III 299 τον γὰρ αὐτοῖς τὰς προσδοκίας ὑπήλλαξεν, ὥσθ' ἄ ποιήσειν ετέρους ἐλπίζοντες ἤραντο τὸν πόλεμον, ταῦτα πάσχοντας ὑπὸ τῶν ἀντεπιόντων ἐγκαλύπτεσθαι. 79. καὶ τὸν μὲν πρότερον χρόνον οὕτως ἦν τὸ μὲν 5 ἐμβαλεῖν ἐκείνοις σύνηθες, ἡμῖν δὲ τὴν οἰκείαν ἐπιόντων ἐκλιπεῖν ἀναγκαῖον, ὥστε τὰς προσοίκους ἐκείνοις πόλεις εὕροις ἄν τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβυτάτας, τῷ δὲ τῶν ἐδαφῶν κατασκευῆ νεωτάτας, ὡς γὰρ ἐκείνοι πυρπολοῦντες ἀπηλλάττοντο, ταύτας ἔδει τοὺς κατιόντας 10 ἀνορθοῦν νῦν δὲ οὕτω τὸ πρᾶγμα πρὸς τοὐναντίον μεταπέπτωκεν, ὥστε Σύροι μὲν ἀτειχίστους τὰς πόλεις οἱ πολλοὶ ἀξιοῦσιν οἰκεῖν, Πέρσαις δὲ κινδυνεύει σύμβολον εἶναι νίκης, εἰ κρυπτόμενοι λάθοιεν.

80. Καὶ μηδεὶς οἰέσθω μήτ' ἀγνοεῖν με τὰς κλο- 15 πὰς αἶς καὶ νῦν ἐγρήσαντο μήθ' ὅτι καὶ βαλεῖν τινα

⁹ Thuc. I 10, 2

στρατιώτην έξ ἀφανοῦς ἔσχον μήθ' ὅτι συνθήκας εἰς άνακωχήν εύράμενοι τῷ διὰ τοὺς ὅρχους ἀφυλάκτω πρός πλεονεξίαν κατεχρήσαντο, μηδ' αὖ σαφη μεν έσχηκέναι την τούτων γνωσιν, έκόντα δ' ύπερπηδαν. τοσού-5 του γαρ δέω τούτοις τοῖς πράγμασιν αlσχύνεσθαι. ώστ' εί μηδεν τούτων ύπῆρχε, τότ' αν είκότως αίσχυνθηναί μοι δοκώ. ὁ γὰρ τῶν ἡττημένων οὐδεν ἔγων είπειν ότου και μνημονεύειν άξιον ούτος και τον των R III 300 κεκρατηκότων επαινον προσαφήρηται. ώσπερ γάρ 10 έν τοῖς γυμνικοῖς ἀνῶσιν, ἐπειδὰν ὁ κλῆρος τὸν πολύ λειπόμενον ἀποδύη πρὸς τὸν ἄριστον, γίγνεται μέν ή νίκη τοῦ βελτίονος, ὁ δὲ παρὰ τῶν θεατῶν κρότος οὐκ άπολουθεί τῷ στεφάνω, ούτωσὶ δὲ κάν τοῖς πολεμικοῖς ή των ήττημένων φαυλότης ζημιοί τοὺς νενικηκότας 15 είς δόξαν. 81. συγχωρῶ δὴ Πέρσας δεινοὺς είναι καὶ κλέψαι καὶ παρακρούσασθαι καὶ μὴ τὴν ταχίστην ἀπειπεῖν καὶ δι' ἐπιορκίας ράστ' ἂν ὑφελέσθαι πολλά, ἀλλ' όμως οι τοσαύτας όδους έπι τον πόλεμον ευρηκότες ούκ ἔφερον ὀρθοῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι πρὸς τὴν τοῦ

¹ μὴ δ' P sed μήδ' suprasor m^3 2 εὐςόμενοι La 3 μὴ δ' MoPIBM μήτ' coni Re | αν La 4 ξκοντα Mor sed γς ξχοντα in marg | δὲ CMoB Re | τοσοῦτον CMoB Re 5 δέον La 6 $\~o$ στ' scripsi e P sed ' in ras m^2 , UILaM $\~o$ στε C sed $\~o$ σ in ras f $\~o$ στε MoBCa edd | ἱπῆςχεν CMo 7 δοκ $\~o$ C sed $\~o$ ut videtur ex εῖν corr f, P sed ε $\~o$ supra $\~o$ $<math>\~o$ s

δοκεΐν Μο | οὐδὲν scripsi e CMoPCaLaBM μηδὲν UI edd 9 προαφήρηται Re 10 τὸ U Mor 11 γίνεται CaB edd | ἡ om Mor 13 ούτωσὶ C sed οὕτω suprascr m οῦτω B | κἀν reposui e CMoPUI κᾶν CaLaBM καὶ edd | πολεμιποῖς scripsi coll. p. 237, 2 πολεμίοις libri edd 15 δὲ Μο 16 παρακρούσεσθαι P sed ε εκ α corr in ras, Ca | τηνταχίστην P sed ε την ταχίστην corr m³, B 17 ρᾶστ scripsi e CMoB ρᾶστα reliqui libri edd 19 ἀντιβλέψαι reposui anto πρὸς ε Ρ΄UICaLaM, ante κυνῆν CMoB edd

βασιλέως χυνην. τεχμήριον δε μέγιστον άμφοτέρων τούτων. εί μεν γαρ ήχουον προσιόντα, παντάπασιν ήφανίζοντο, τῆς δὲ ἀπουσίας αἴσθησιν λαμβάνοντες τοῖς ἀντικαθημένοις ἐπεχείρουν, ἐκ μὲν τοῦ προτέρου τὸν φόβον δμολογοῦντες, ἐν δὲ τῶ δευτέρω τὴν τέχνην 5 έπιδειχνύμενοι. ούτω την μέν πολεμιχην έμπειρίαν έκέκτηντο, βασιλέως δε φανέντος της έμπειρίας την μνήμην ύπὸ τοῦ δέους έξέβαλλον. 82. καὶ ὅτι γε ούκ ἀπεικότως, ἀλλὰ νουνεγόντως τοῦτον τὸν τρόπον έχρωντο τοις καιροίς, έδειξεν ή πείρα. οί γοῦν οὐ 10 δυνηθέντες σφᾶς αὐτοὺς κατακρύψαι τὴν ταχίστην οὐκ έφθασαν βασιλεί φανέντες καλ σαγηνευθέντες ως ήμᾶς μετεσκευάσθησαν, ούγ οί μεν παραδόντες σφας αὐτούς, οί δὲ ἀγωνιζόμενοι ληφθέντες, ἀλλ' ἀπλῶς πάντες ένὶ σχήματι πτήξαντες και χείρας είς Ικετείαν προτεινά- 15 uevoi.

83. Καὶ πλήρωμα πόλεως οὐ φαυλοτάτης ἐν Πέρσαις αὐτοβοεί, καθάπερ ἐν δικτύφ συγκλεισθέντες, πανοικησία μετηνέχθη καταρώμενον μὲν τοῖς ἐμβαλοῦσι τοῦ πολέμου τὸ σπέρμα, ὀδυρόμενον δὲ τὴν τῆς πατρί- 20

⁹ Isocr. Phil. p. 83e 18 Thuc. II 81,3 cum nota Kruegeri | Iul. or. II p. 57 B 19 Thuc. II 16; III 57

¹ κυνῆν in lac 5 litt om Ca 2 γὰρ om MoM 3 δ' Re 8 ξξέβαλον CaM | τε CMoLaB 10 γὰρ CaM 11 την ταχίστην I τηνταχίστην P sed e τὴν ταχίστην corr m⁴, B 13 σφὰς MoP sed in hoc ` in ~ corr m² 14 ἄπαντες CaM

¹⁸ συγκλεισθέν coni Mor "verum multo probabilius est Libanium dedisse ἄσπες ἰχθῦς ἐν δικτύω κατακλεισθέντες" Re at recte oblocutus est Iacobsius Phil. im. p. 288 ad p. 24, 10; cf. ad p. 192, 17 | πανοικησία scripsi cum CaM πανοικεσία reliqui libri edd cf. decl. Aristoph. Herm. XII 219, 28 et Lob. Phryn. p. 516 19 καταφώμενον I sed οι supra ον καταφωμενοι U 20 όδυρόμενοι U | περσίδος B

δος έρημιαν, ούκ άπεγνωκός δὲ παντάπασι τὰς άμει-R III 301 νους έλπίδας έκ τῆς τοῦ νενικηκότος | πραότητος. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν. λέγω δὲ ἤδη τὸ μετὰ τὴν αίρεσιν βούλευμα πολύ τῆς αίρεσεως ἄμεινον παρά γε 5 έμολ πριτή. οὐ γὰρ ἀπέπτεινε λαβών, ώσπερ οἱ Κερκυραίοι τους έξ Επιδάμνου Κορινθίων ολητορας, οὐδέ γε ἀπέδοτο τὰ ἄθλα τοῦ πολέμου, καθάπεο Φίλιππος τοὺς αίχμαλώτους 'Ολυνθίων, άλλ' ἐπενόησεν ἀντί στήλης καὶ τροπαίου γρήσασθαι τοῖς αίρεθεῖσι καὶ κομί-10 ζων είς Θράκην κατοικίζει μηνυτάς είναι καί τοῖς ύστερον τοῦ πάθους. 84. καὶ τούτοις οὐκ ἔνεστιν ἀπιστείν. οὐ γὰο έξίτηλον χρόνω γεγονυΐαν πρᾶξιν διηγούμεθα συναγωνιζομένης είς ψευδολογίαν της άργαιότητος, άλλ' οξμαι πάντας έπι των όφθαλμων έτι 15 προφέρειν την χθές και πρώην γεγενημένην των αίχμαλώτων πομπήν. 85. τοῦτ' ἦν δ φημι τοῦ κεκρατηκέναι κάλλιον είναι και στρατηγικώτερον. πόλεις μέν γε πολλοί πολλάκις παρεστήσαντο, τὰ δ' ἐκ τῆς ἁλώσεως είς τὸ δέον οὐ πολλῶν ἦν διαθέσθαι. σχοπῶμεν γὰρ 20 δπόσα συνείληφεν ένὶ τούτφ. πρῶτον μὲν χῶρον έξη-

⁴ Eur. Alc. 801 6 Thuc. I 30, 1 7 Diod. Sic. XVI 53 12 Her. I 1

¹ ἀπεγνω cum ras 1 litt $U \mid \pi \alpha \nu \tau \dot{\alpha} \pi \alpha \sigma \iota$ om Re 2 πραότητος MoPIBM 4 ἄρσιν CMo sed in hoc αξοεσιν in marg, B et γρ in marg Mor $\mid \pi o \dot{\lambda} \dot{\nu}$ γε $B \mid \ddot{\alpha} \rho \sigma \varepsilon \omega \varsigma$ CMo sed in hoc αξρέσεως in marg, B et γρ in marg Mor δ post έμοι ras 3 litt I 6 Ἐπιδαύρον Re, quod correxit Cobetus Coll. 264 9 χρήσασθαι P sed α (1) in ras m^s χρήσεσθαι ILaM αξρεθείσιν La άρθεξοι Mo sed αξρεθείσι in marg, B sed ex αξρεθείσι corr 11 ξοτιν PUIM 13 της inserui e libris 14 τον όρθαλμὸν $U \mid \dot{\phi}$ ορθαλμῶν I sed $\ddot{\omega}$ in ras m^s 15 πρώην MoPIB 17 μὲν γὰρ M 18 δὲ PUICaM Mor 19 τὸ in ras $C^s \mid \ddot{\gamma} \nu$ La sed $\ddot{\gamma}$ postea suprascr οὐν Re

γοιωμένον έπλ Θράκης πλείστον δσον ήμερωσε τούς γεωργήσοντας παρασχών. Επειτα την μνήμην των κατορθωμάτων είς απαντα τὸν χρόνον παρέπεμψε τῆ τῶν γενών διαδοχή την λήθην ούκ άφελς κατά των πεπραγμένων ισχύσαι. τρίτον τὸ αὐτὸ φιλανθρωπίας καὶ 5 μεγαλοψυγίας σημείον έξήνεγκε τοίς μεν δάκρυσιν είς έλεον καμφθείς, τον δε θυμον απορρίψας έν τη μεταβολή | της τύγης. 86. ἐπὶ τούτοις τοὺς πόροω R III 302 κατφκισμένους ήμας της των πολεμίων χώρας οὐ περιείδεν άχοη μόνη των γεγενημένων έστιωμένους, άλλ' 10 αὐτόπτας τῶν ὅλων καταστήσας ἡδονῆς τε πολλῆς καὶ χρηστής έλπίδος ένέπλησεν έν μεν τοῖς κατορθώμασι γεγηθότας, τοῖς δὲ κατειργασμένοις τεκμαιρομένους τὸ μέλλον. 87. εί δέ με δεῖ τι καὶ τῶν ἐμαυτῷ κεχαρισμένων είπειν, πολλοστῷ χρόνῷ δίκην ὑπὲρ τῶν έξ 15 Εὐβοίας Έλλήνων άνηρπασμένων έπράξατο άντὶ τῶν Έρετρικών γενών τούσδε έκ τῆς ἐκείνων ἀνασπάσας. - 88. Την μεν οὖν ἂν καὶ τοῦτο μέτρον ἀρκοῦν θατέρφ καὶ φιλοτιμίας οὐδὲν ἂν ἀπῆν, εὶ καὶ μηδὲν ἐνῆν ύπερ του πρεσβυτέρου προσθείναι. τον γάρ οὐδεν 20 μεν άνωτέρω της δσίας πεποιημένον, έν δε τῷ τοσοῦ-

^{4 [}Isocr.] Demon. p. 3d 15 Dem. p. 761,21. Ar. Pac. 559. Men. Misog. IV 167,9 M (III p. 96 n. 329 K). Prisc. inst. XVIII 251 16 Her. VI 101 et 119; Plat. epigr. 10 (Anth. Pal. VII 259)

³ παρέπεμψεν La 5 lσχύσαι P sed ' in ras m^3 lσχύσαι ? cf. p. 214, 8 et t. II 11, 5 9 κατωικισμένους C sed κισ in ras f κατωκημένους Mo | $\mathring{\eta}μ\~α$ ς om Re 10 μόνον Re 11 $\mathring{o}lων$ La sed ol in ras y 12 $\mathring{e}ν$ scripsi e P sed γρ $\mathring{e}π^l$ suprascr m^3 , UCaM sed in hoc $\mathring{e}π^l$ in marg m^3 , ut usui Libaniano conveniens $\mathring{e}π^l$ CMo sed in hoc $\mathring{e}ν$ in marg, I sed $π^l$ in ras m^2 , LaB edd 16 $\mathring{e}ξεπράξαντο$ UI $\mathring{e}πράξαντο$ Ca cf. t Π 78, 2 17 $\mathring{e}ρετρικῶν$ κάρπῶν καὶ γενῶν Lα 19 $\mathring{e}ν\mathring{q}ν$ $\mathring{q}ν$ CMoB Re 21 $\mathring{o}σίας$ P sed \mathring{o} in ras ex \mathring{o} corr m^3 $\mathring{o}νσίας$ La \mathring{o} ας cum ras 1-2 litt ante \mathring{o} Ca

τον ἀποσχισθηναι τῶν πραγμάτων μηδὲ τὸ μικρὸν ἀποβαλόντα, φοβοῦντα δὲ τοὺς ἐναντίους, εἰ προσιὼν ἄν ἀγγελθείη, καὶ πάλιν παρέχοντα θαρρεῖν, εἰ τῆς ἀναχωρήσεως ὁ καιρὸς ἐπισταίη, πόλεις δὲ τὰς μὲν 5 κινοῦντα, τὰς δὲ κατοικίζοντα πῶς οὐ διὰ παντὸς φαίη τις ἄν ἀφῖχθαι τοῦ προσήκοντος; οὐ μὴν ἔνεστιν ἀπορῆσαι βουλομένω λέγειν, ἀλλ' αὐτὰ δὴ τὰ κυριώτερα λέλειπται, τοῦτο μὲν ἡ τελευταία μάχη, τοῦτο δὲ ἔτερα ἄττα σοφίας τῆς ἐσχάτης βάσανον παρασχόμενα. ἔξεστι 10 δὲ ὧδέ πη θεάσασθαι.

89. "Ισμεν ἄπαντες τοῦθ' ὅτι τήνδε τὴν μερίδα τῆς βασιλείας δύο τὰ μέγιστα τῶν βαρβάρων ἔθνη περιπτύσσεται, ἔνθεν μὲν ὑπὲρ "Ιστρου Σκύθαι κεχυμένοι, έτέρωθεν δὲ Περσῶν πολυανθρωπία διοχλοῦσα. τούτων 15 τοίνυν οἱ μὲν θρασυνόμενοι πράττουσιν οὐδέν, οἱ δὲ R III 803 οὐδὲ κινοῦνται | τὴν ἀρχήν. τίς οὖν οὕτω ράθυμος ἢ νωθρός, ὅστις οὐκ ἂν ἤδιστα ζητήσειεν οὕτω παραδόξου πράγματος φύσιν, τί ποτέ ἐστιν Ὁ Σκύθας τοὺς φονικωτάτους καὶ τοὺς "Αρει τετελεσμένους καὶ

⁸ pugna Singarensis cf. p. 257, 16 sq. 19 Luc. dial. deor. 16, 1 | Her. IV 79

¹ μὴ δὲ MoPICaBM 3 cf. p. 8,2 sq. 5 κατοικίζον La | διαπαντὸς PBM 6 τίς I 7 αὐτὰ P sed γο ταῦτα in marg m³ ταῦτα CMo | δὴ om P sed γο in marg m³, UICaLa Mor et inser M² 8 ἐτέρα ILa 9 ἄττα CMoUCaBM sed in hoc in ἄττα corr, edd cf. t. III 170,1 | παρασχόμενα scripsi e P sed παρεχόμενα suprascr m³, UICaLaM παρεχόμενα CMo sed in hoc ασ supra ε, B edd | ἔξεστιν La 10 δ΄ CLaB Re | ὅ δὲ U 11 τήνδε om U | τὴν om C 13 Ἰστρον γο in marg Mor et Re | σκῦθαι P sed ˇ in ΄ corr m³, ICa 14 διοχλοῦσα Mo sed ἐν supra δι 16 τηναρχὴν B et e τὴν ἀρχὴν corr C¹P⁴ | ἦν Mo sed οὐν in marg 17 οὐδὰν M sed οὐν ὰν suprascr m² 18 ποτ' MoB

δυστύχημα την ήσυχίαν κρίνοντας εἰρήνην μεν ἔπεισεν άναπησαι, καταθέσθαι δε τὰ ὅπλα καὶ βασιλέα τὸν ημέτερον εν ίσω τοις οίχειοις άγειν καίτοι πολύ μεν άπηρτημένον Ιστρου, τὰς δὲ δυνάμεις ἐφ' έτέροις τάττοντα; 90. τίς οὖν ή τοσούτου πράγματος αίτία; ὅτι ε βασιλεύς ανδρίαν καὶ σύνεσιν ἐπίσης κεκτημένος τὰ μεν εύβουλία κεγείρωται, τὰ δε ἀνάγκη μετέρχεται. γνοίη δ' ἄν τις, εἰ παραθείη τῆ νῦν ἀπὸ Σκυθῶν άδεία τὰς προτέρας καταδρομάς, πρὸς ἃς ἀντιβλέπειν μεν οὐκ έξην, μιᾶς δε εὐχης τυγχάνουσιν έγίγνετο 10 σώζεσθαι. αΰτη δὲ ἦν μὴ παγῆναι βέβαιον ἐν Ἰστοφ κρύσταλλον, ώστε καὶ ἐπελθεῖν ὑπάργειν. καὶ τίς ἂν έτι θαυμάσειε τῆς ἡσυχίας τὸ βέβαιου, ἐπειδὰν ἀκούση της συμμαχίας τὸ πρόθυμον; 91. ούτως οὐδεν μέν έστιν δ μη θαυμά τι προσβάλλει, ἀεὶ δὲ τῷ δευτέρω 15 τὸ πρότερον ἀποκρύπτεται. ὁ γὰρ εἰς ἀκοὴν μὲν ήδιστον, έργω δε οὐδενί πω πρὸ τοῦδε γεγενημένον, άλλὰ τοίς μεν οὐδε ἐπὶ νοῦν ἐλθόν, τοῖς δε οὐ δυνατὸν

³ cf. t. II 10, 3 7 Aesch. Ctes. § 107 p. 68, 42

⁵ ὅτι ὁ βασιλεὺς Μο 6 ἀνδρείαν P sed ει ex ι corr m^3 , LaM Mor | ἐπ' ἴσης Re cf. p. 217, 10; p. 273, 6; 281, 20; 287, 5 et 6 | 6 et 7 τα P sed `add m^3 9 ἀδεία I sed αδε in ras m^2 ἀ όα cum ras 2 litt U | ἐτέρας U 11 δ' Mo 12 κρύσταλον PI | ὑπάρχειν P sed ἐν ἄλλω ὑποσχεῖν in marg m^4 ὑποσχεῖν C sed ὑπάρχειν suprascr m, Mo sed ὑπάρχειν in marg m^4 ὑποσχεῖν m^2 15 δαῦμά τι scripsi ex m^2 15 δαῦμά τι scripsi ex m^2 16 δαύματος reliqui libri | προβάλλει m^2 17 ξεγω m^2 sed in hoc o ex oσ corr m^3 , m^2 sed σ inser m^2 17 ξεγω m^2 sed ω in ras ex m^2 u videtur corr m^2 17 ξεγω m^2 sed ω in ras ex m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 4 et in ras m^2 12 δεθ m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 4 et in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2 18 οὐδὲ in ras m^2 19 δο m^2

νομισθέν, ὁ πάντα [τὰ] πάντων ἀντιθείς τὸ μηδέν εύρήσεις, τοῦτο καὶ έβουλεύθη καὶ οὐκ ἀπεγνώσθη καὶ τετέλεσται πάλαι. 92. έξηλθε στρατόπεδον Σκυθικόν τη μεν Ρωμαίων γειρί συμβαλούμενον, τη δε δυνάμει R III 304 Περσών αντιταξόμενον καὶ | την μέν τούτων αρε χὴν φυλάξον ἀκίνητον, τὴν δὲ ἐκείνων δυναστείαν συγκαταλύσον. καὶ τὸ ἔτι μεῖζον, οὐ γὰρ ὅσον ἀφοσιώσασθαι την έξοδον έποιήσαντο οὐδὲ ἐπὶ τῆς χρείας έθελοκακοῦντες ἄφθησαν οὐδὲ προσιόντας Ιδόντες βάρ-10 βαροι βαρβάρους ύπὸ τῆς ὄψεως ἀμείψαντες τὴν γνώμην εὐθὺς μετετάξαντο, καθάπερ πρότερον Θετταλοί, άλλ' ώσπες ύπες της οίκείας άγωνιζόμενοι τη προθυμία των ἔργων οὐδὲν των κεκληκότων διήλλαξαν. 93. καὶ τούτων οὐ τὰς ἐκείνων φύσεις, τὴν δὲ βασι-15 λέως αλτιατέον σοφίαν, δς άντι μεν απίστων πιστούς κατέστησεν, αυτί δε ατάκτων εύπειθείς, αυτί δε παλιμβόλων βεβαίους, ἀντὶ δὲ πολεμίων συμμάχους, ένὶ δε βουλεύματι κατά τε Περσών επορίσατο προσθήκην

⁴ Dem. p. 558, 13 9 Her. I 127, 2; V 78; IX 67 11 cf. t. III p. 456, 2 R. Thuc. I 107. Dem. p. 15, 15; 657, 25

¹ τὰ inser P^2 om reliqui libri cancellavi | ἀντιθείς scripsi e CMoBLa ἀντιτθείς reliqui libri sed τι (2) eras P, edd sed γς ἀντιθείς in marg Mor | τὸ e τῶ corr M το PI sed in hoc accent eras et o in ras m^2 τῷ Ca 2 τούτῷ coni Re Anim, ἀντιτιθείς μηθένα εὐρήσεις, ὅτῷ τοῦτο in ed | ἐβουλεύθη CM sed ή supra εὐ C^mM^2 ἐβουλήθη B 3 τετέλεσται πάλαι scripsi e CMo et in marg P^4 et praemissis verbis πάλλιον, ἄλλοι δὲ στίζουσι in marg M^3 (vide t. I p. 214), ut coni Re Anim τετέλεσται. πάλαι reliqui libri edd cf. p. 219, 8 | ἐξῆλθεν La 4 συμβαλλούμενον CaM συμμαχούμενον Cobet Coll. 265 at cf. Dem. l. l. 6 φυλάξον P sed o in ras m^2 φυλάξειν U φυλάξειν Ca δ' Re 7 συγκαταλύσον P sed ' in ~ corr m^2 ,

φυλάξειν Ca | δ' Re 7 συγκαταλύσον P sed ' in ~ corr m', UCaB cf. t. III 462, 12 et 17 8 ξξοδον Mor sed γο ξξωθεν in marg 12 οίκιας Mor 17 ένι P sed in ras m³

καὶ τῆς Σκυθικῆς οὐ μικρὸν μέρος ἐκένωσε καὶ τοὺς συνημμένους τῆ προσηγορία ταῖς γνώμαις ἐξεπολέμωσεν, ὅστ' ἔμοιγε μὴ ράδιαν εἶναι τὴν κρίσιν, πότερον ἐκ' ἀνδρία πλέον ἢ σοφία γνώμης ἄξιος θαυμάσαι.

94. Τοῦ δ' αὐτοῦ λόγου τὴν πίστιν κάκεῖνο παρ- 5 έχεται. τοσούτου γὰρ πολέμου διαντλουμένου τῷ βασιλεῖ στάσις ἔνδοθεν ἐξ ἀπροσδοκήτων ἐκινήθη καὶ κατεῖχε ταραχή τις οὐ μετρία | τὴν μεγίστην μὲν R III 305 τῶν τῆδε πόλεων, τῆς δὲ ἀπασῶν μεγίστης δευτέραν. καίτοι τοῦτο ὁ μὲν ἀπλῶς σκοπῶν δυστύχημα νομιεί, 10 ὅτῷ δὲ πάρεστιν ἱκανῶς λογίζεσθαι, τῆς ἄκρας εὐτυχίας τὸ συμβεβηκὸς θήσεται. ὥσπερ γὰρ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἰατρῶν αὶ τῶν ἀρρωστημάτων ὑπερβολαὶ λυσιτελοῦσιν ἐναποδείξασθαι παρέχουσαι τὴν τέχνην, οὕτω [καὶ] τοῖς βασιλεῦσιν αἱ δυσκολίαι τῶν καιρῶν κέρδος φέρουσιν, 15 εἰ μέλλοιεν ὑπὸ τῆς ἐκείνων εὐβουλίας ἐπὶ τὰ βελτίω τελευτήσειν, ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰακὸν οὐδὲν ἀν ἐκώλυσε

² Plat. Polit. p. 262 D 4 Thuc. I 138, 3 6 Plat. Menex. p. 242 A 7 Her. I 191, 4; VII 204 | cf. t. I 105, 19 sq. Paul. Const. in Phot. bibl. 257 p. 475, 32 sq. Socr. h. e. II 13. Amm. XIV 10, 2. Chron. min. ed. Mommsen I 236 8 Constantinopolin cf. t. II 240, 15; t. III 89, 21. Iul. or. I p. 8 C

¹ οὐ σμικοὸν P sed οὐ σ in ras 2 litt m³ μικοὸν UCa γένος Mo sed μέρος in marg | ἐκένωσεν La 2 συνημένους La | ἐξεκολέμωσε Re 3 ἄστε P sed ε in ' corr m^3 , UICa LaM | πρότερον La 4 ἐπανδρεία La ἀνδρεία P sed ει ex ι corr m^3 , M | ἄξιον M sed oς suprasor m^2 | ϑανμάσσιι reposui e libris coll. p. 245, 10; Thuc. l. l. ϑανμάζεσϑαι in marg Mo edd 5 \eth P sed ' in ras m^2 \eth ὲ ICaLaM | κρίσιν M or 7 ἔνδοθεν ξ_1 ἔξωθεν La 9 τῆς -10 σποπῶν om Ca | \eth MoB 14 ἐνακοδείξασθαι -15 βασιλεῦσιν om Ca οῦτω I sed ω in ras οῦτως MoU | καὶ ante τοῖς edd cancellavi | τοῖς om Re 15 βασιλεῦσιν I sed v add m^3 16 ὑπὸ I ἐπὶ Ca 17 ἐκώλωσεν L

μέγιστον μαρτύριον δικαιοσύνης παρηρήσθαι, εί μή τῶν ἀέρων ἀκρασία τοὺς Ελληνας εἰς τὴν ἐκείνου χρείαν καταστήσασα παρέσχεν δστις ήν ἐπιδείξασθαι. 95. έγω μεν δη συγχαίρω τω βασιλεί της παρενθήκης 5 ταύτης, ότι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν κυβερνητῶν ἔδωκε μιμήσασθαι, οδ τῆς νεως πολλοῖς πολλαγόθεν ταραττομένης πνεύμασιν άντέχουσιν όμου πρός απαντα κρείττονα τῆς ζάλης παρεχόμενοι τὴν τέχνην. καὶ βασιλεὺς έν μέσω στάς πολέμου και στάσεως και πλήθει πραγ-10 μάτων πεκυκλωμένος ούκ έταράχθη την ψυχην ύπο της τριχυμίας, άλλ' ούτως ήρχεσεν άμφοτέροις, ώσπερ αν εί πολλην ήγεν από θατέρου σχολήν. 96. ένταῦθα δή τί πρώτον ή τί τελευταίον χρή λέγειν; ή τίνος μεμνημένον τί παραλιπείν; πότερον ως απανέστη της 15 Περσίδος ύπεριδων έκείνων ως ούδαμοῦ φανησομένων, R III 306 ἢ τῆς πορείας τὸ | τάχος ὧ τοὺς Λακεδαιμονίους παρέδραμεν, η τοῦ χειμώνος τὰς ὑπερβολὰς η τῶν νιφάδων τὰς ἐμβολὰς ἢ τῶν ὅμβρων τὴν συνέχειαν; ὧν άπάντων, ώσπες τις άδαμάντινος, κατεγέλα. 97. άλλ' 20 ώς πρίν φανηναι τοῖς στασιάζουσι τὴν μανίαν ἔσβεσεν; άλλ' ώς τὸν πορθμὸν διέπλευσεν ώσπερ θεία νεφέλη

² cf. ad t. III 243, 2 13 Π. π 692 14 Thuc. I 139, 1 et 140, 4 16 Her. VI 120 19 cf. p. 282, 18 21 Od. & 562

¹ παρηρήσθαι] καὶ παραιροῦμαι καὶ ἀφαιροῦμαι. ἀφαίρεσις δὲ μόνον, οὐ παραίρεσις in marg B^2 (= Thom. M. s. v. παραιροῦμαι p. 274, 3)

¹ παρηρήσθαι δικαιοσύνης B 2 ή ante ἀκρασία inser M^2 | εἰς om Mor 3 στήσασα cum lacuna 4 litt ante σ Ca 11 τρικυμίας P sed ι (1) in ras 2 litt m^2 13 δὲ Re 14 παραλείπειν CMoB et supra παραλιπεῖν P^3 15 πατρίδος M red περσίδος supraser m^2 20 γε post πρίν edd delevi ασιάζονσιν La

κεκαλυμμένος; ἀλλ' ὡς τοὺς ἐν αἰτία μετεχειρίσατο; ἀλλ' ὡς τοὺς ἀνεγκλήτους διέκρινεν; ἀλλ' ὡς οὐδένα μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ κακουργοῦντας ἐσωφρόνισεν; ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν εἰς λόγον τῆ βουλῆ παρασχὼν πλεῖστον ἐκράτει λέγων; ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἀφέντα τῶν ὁ ἀμοιβαίων λόγων μνημονεῦσαι δίκαιον, οἶς τὸ δεινότατον τῆς βουλῆς κατεπάλαισεν ὀξέως; ἀλλ' ὡς οὐκ ἔφθη καταστήσας ἐκείνοις τὰ πράγματα καὶ πρὶν ἢ λῦσαι τὴν ζώνην αὖθις ἐφειστήκει τοῖς πολεμίοις; 98. οὕτως, ὅπερ ἔφην, ἀμφισβητεῖν μὲν ἔξεστι, πότερον 10 ἀνδρίας ἢ συνέσεως ἡ κτῆσις ἀμείνων, ὁπότερον δ' ἂν κριθῆ νικᾶν, παρὰ τῷ βασιλεῖ τὸ κρατεῖν ἐστι. καίτοι ὅτε καὶ τῶν ἡρώων τοὺς ἄκρους ἴσμεν ἀπὸ θατέρου τούτοιν εἰς τὰ πρῶτα βοηθέντας, τῷ γε ἀμφότερα μεθ' ὑπερβολῆς κεκτημένω τίνας εἰς ταὐτὸν ἄξιον θεῖναι; 15

99. Φέρε δή και τῆς τελευταίας μνημονεύσωμεν μάχης. ἡν τελευταίαν τε και μεγάλην τὴν αὐτὴν ἔξεστι προσειπείν και πολύ πλέον πρέπουσαν κεκλῆσθαι μεγάλην ἢ τὴν ἐν Κορίνθφ τὴν ὑμνουμένην. ὑπισχνοῦ-

17

¹ Plat. Gorg. p. 519 B 14 cf. p. 287, 17; t. II 143,5; Thuc. III 39, 2; 56, 4: Her. IX 16,1 | cf. t. II 162,4 16 Ruf. Fest. brev. 27. Amm. XVIII 5, 7. Iul. or. I p. 23 A sq. 19 Dem. p. 472, 24; cf. Themist. or. II p. 37 c. Iul. or. II p. 77 B; or. I p. 28 B

μαι δη τον βασιλέα δείξειν έν ταύτη Πέρσας τε όμοῦ καὶ τὰς οἰκείας δυνάμεις νενικηκότα. καὶ μηδεὶς πρὶν ἀκοῦσαὶ τι ταῖς ὑπερβολαῖς ἀπιστείτω, ἀλλ' ἀναμείνας Β. ΠΙ 307 τοὺς λογισμοὺς | οὕτως ἐκφερέτω την κρίσιν. μιτροὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξασθαι βούλομαι. οὕτω γὰρ ἀν τοῦ παντὸς ἡ σκέψις ἀκριβεστέρα γένοιτο.

100. Πέρσαι πρὸς τὰς εἰσβολὰς τοῦ βασιλέως ἀπειρηκότες καὶ τῷ μήκει τοῦ πολέμου κεκακωμένοι τὴν ἀναγκαίαν ⟨τύχην⟩ παράκλησιν εἰς τοὺς κινδύνους ἐλάμιο βανον, οἶς γὰρ ὁ βίος οὐκ ἐν ἡδονῆ, τούτοις οὐ βαρὺ τὸ τεθνάναι. βουλόμενοι δὴ δράσαντές τι καὶ παθεῖν καταλέγουσι μὲν ἡβηδὸν τοὺς ἄνδρας οὐδὲ τοῖς κομιδῆ νέοις ἀνεύθυνον τὴν ἀστρατείαν τάξαντες, ἀγείρουσι δὲ τὰς γυναῖκας σκευοφόρους εἶναι τῆ στρατιᾶ. ἔθνη δὲ ποικίλα τῶν κινδύνων, τὰ δὲ βία καταναγκάζουσιν ὑπουργῆσαι πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς δὲ χρυσοῦ τι πλῆθος προτείνουσιν, δς ἐκ παλαιῶν φρουρούμενος χρόνων τότε δὴ πρῶτον εἰς τοὺς ἐπικούρους ἀνηλίσκετο. 101. ἐπεὶ δὲ πασαν τὴν ἐκείνη διερευνησάμενοι γῆν ἐρήμους μὲν ἀφεῖσαν τὰς πόλεις, πᾶν δὲ τὸ ἐν ποσίν ἐστενοχώρουν

⁵ cf. p. 151, 11. t. III 453, 5 et ad t. III 309, 9 11 cf. t. II 327, 14 12 cf. t. III 413, 1 R. Her. I 172; VI 21

³ τι inserui e libris sed inser C^m et τὸ τί οὐα ἔκειτο in marg P^3 4 οὕτως — 5 βούλομαι om Ca 9 τύχην inserui coll. Plat. leg. VII p. 806 A; Dem. p. 1468, 15 10 τὸ inserui e CMoUILaBM om PCa edd 11 δη inserui e libris | δράσωτές P sed αν et ες in ras m^2 13 ἀστρατείαν M sed ἀ ρταερ m^2 | num ἐπαίρουσι coll. p. 239, 1? | τὰς] "praeponi velim καὶ" Re 15 τὰ P sed `add m^2 20 πρόσοικον post πάσαν in lac 9 litt C^*B post τὴν ras 1—2 litt M ⟨ἐκείνων I sed ων in ras m^4 , M or 21 ἀφείσαν reposui e libris ἀφησαν edd

τῷ πλήθει, μελέτην δὲ τῆ πορεία μίζαντες ἐπὶ τὸν ποταμον έχωρουν, έγνω μέν βασιλεύς το γιγνόμενον. πῶς γὰο ἂν ἐλάνθανεν οὕτω μεγάλη κίνησις κονιορτοῦ μεν είς αίθερα μέσον έγειρομένου, ατύπου δε συμμιγούς ιππων τε καὶ ἀνδρών καὶ ὅπλων οὐδὲ τοὺς 5 ποροφτάτω καθεύδειν έωντος, των δε κατασκόπων όψει τὸ πρᾶγμα λαβόντων καὶ τὴν ἀγγελίαν οὐκ ἔξωθεν ελκαζόντων, άλλ' έκ τῆς θέας φερόντων. 102. δ δὲ ταύτα σαφώς ακούων την μέν χρόαν ούκ ήμειψεν, ώς άν τις εκπληξιν τη ψυγη δεχόμενος, βουλήν δε ζητών 10 είς τὰ παρόντα χρηστήν κελεύει τοὺς ἐν τῆ φυλακῆ των δρων ίδουμένους μεταγωρήσαι την ταγίστην καί μήτε ποταμού ζευγνυμένου ταράττεσθαι μήτ' ἀπόβασιν άνείργειν μήτε τειχισμόν κωλύειν, άλλα καὶ ταφρεύειν έᾶν, εί τοῦτο βούλοιντο, καὶ χαράκωμα βαλέσθαι R III 308 καὶ περισταυρώσαι καὶ ναμάτων ἀφθονίαν προκατα- 16 σγείν και τὰ τῶν γωρίων ἐπικαιρότατα προλαβείν. οὐ

¹ cf. t. III 453, 17 15 Dem. p. 254, 26 17 Thuc. I 68, 4

^{• 9} χοόα καὶ χοοιὰ αὐτὸ τὸ είδος τοῦ χοώματος, χοῶμα $\pmb{\delta}$ ἐ κυρίως τὸ μετὰ τῆς δίης οἱον ὧχοα, κιννάβαρι \pmb{B} ²

¹ τῶ C sed ῶ in ras ex $\iota v \iota$ corr n, P sed ῶ in ras 3 litt \mathbf{m}^2 , I sed ῷ in ras $\iota \iota v \iota$ CaLaM sed in hoc τῷ suprascr \mathbf{m}^2 | δὲ] μὲν B 4 ἐγειρομένον P sed ε in ras \mathbf{m}^2 6 πορρωτάτω I sed supra ω ras πορρωτάτους Re | ἐῶντος C sed ς in ras et ο ex α corr | κατασκόπων] huius loci parum accurate meminit Thomas M. s. v. ὁπτής \mathbf{p} . 254, 7 Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα κατασκόπων τινῶν κακία, cum haec verba magis reddant locum epitaphii Iuliani \mathbf{t} . II 260, 7 αὐτομόλων τινῶν κακία 10 τὴν ψυχὴν M0 sed τἢ ψυχἢ in marg | δεχόμενος in marg M0² 12 την IM sed in hoc eras (τηνταχίστην P sed e τὴν ταχίστην corr \mathbf{m}^2 , B 17 προσλαβείν CP sed in hoc σ eras, UICaLaBM

γάο, εί διαβάντες έγκαθίζοιεν, τοῦτο παρείχε τὸν φόβον, ἀλλ' εἰ τὴν πρώτην ἀποκρουσθέντες πρόφασιν εἰς φυγὴν λάβοιεν. ἔδει δὴ δελεασθῆναι τοὺς πολεμίους τῆ τῆς ἀποβάσεως ἀδείφ.

103. Ώς οὖν ταῦτα συνεκεχώρητο καὶ παρ' ἡμῶν οὐδεὶς ἀπήντα, τριγῆ τὸν ποταμὸν γεφυρώσαντες πυχνοί πανταχή διέβαινον. καὶ πρώτον μὲν ἡμέρας νυξὶ συνείροντες της αποβάσεως ούκ έληγον. Επειτα τειχίζειν δεήσαν αύθημερον τον περίβολον ήγειραν όξύτερον 10 των περί Τροίαν Ελλήνων. ήδη δε διαβεβηκότων πάντα ήν μεστά, όγθη ποταμού, πεδίων εύρος, όρων κορυφαί. οὐδὲν δὲ ἦν είδος πολεμιστήριον δ μη την στρατιάν συνεπλήρου, οὐ τοξότης, οὐχ ἱπποτοξότης, οὐ σφενδονήτης, οὐχ ὁπλίτης, οὐχ ἱππεύς, οὐχ οἱ 15 πανταγόθεν πεφραγμένοι. Ετι δε αὐτοῖς βουλευομένοις όπη τράπωνται βασιλεύς έπιφαίνεται πάσαν Όμηοικήν είκονα τη λαμπηδόνι παρερχόμενος και θέμενος τὰ δπλα περί τοῦ παντὸς ἐσκοπεῖτο. 104. Πέρσαι δὲ τότε τοιοῦτόν τι βουλεύουσι. τοὺς μέν τοξότας καὶ 20 τοὺς ἀκοντιστὰς ἐπὶ τῶν κορυφῶν καὶ τοῦ τείχους

⁷ cf. t. II 546, 8 10 Il. η 433—465 16 Il. ο 623; λ 66; υ 46

¹ εἶχε PUCaM Mor γαρ εῖχε La 2 τὴν πρώτην M sed eras, I sed in τηνπρώτην corr 3 δὲ CaM 4 διαβάσεως CMo sed in hoc ἀποβάσεως in marg cf. l. 7 et p. 259, 13 et p. 265, 19 5 συνεκεχώρητο P sed συγκε supra συνεκε m^3 συγκεχώρητο CB Mor 6 πυκνόν P sed ol suprasor m^3 7 νυξίν La 13 στρατείαν La 14 σρενδονίτης Mor^2 15 ξτι P sed ξτ in ras m^2 | δ' Re | βουλομένοις UCaM sed in hoc εν inser m^2 16 $\~{o}$ πη scripsi e MoPUILaM $\~{o}$ πηι C $\~{o}$ ποι reliqui libri edd 17 λαμπηδόνι Mo sed λαμπρότητι in marg 19 τοιο $\~{v}$ τόν I sed v eras 20 τῶν C sed v add f (κορυφῶν P sed $\~{o}$ ν in ras m^3 (καὶ in ras P^3 om UICaLaM

έταξαν, τούς δε πεφραγμένους τοῦ τείχους προύβάλουτο. οί δε λοιποί τὰ ὅπλα ἀναλαβόντες τοις ἐναντίοις προσήεσαν ώς αναστήσοντες. έπει δε κινηθέντας κατείδου, εύθυς έγκλιναντες έφευγον υπάγοντες τους διώποντας είσω βελών, ώς αν έκ μετεώρου τοξεύοιντο. 5 105. γρόνον μεν οὖν τινα καὶ τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον κατείχεν ή δίωξις, ώς δε οί μεν φυγόντες είς το τείχος ένέπεσον, έκάλει δε λοιπον τούς τοξότας δ καιρός καλ τούς πρό τοῦ τείχους ἀκραιφνεῖς, ἐνταῦθα R III 309 δή βασιλεύς νίκην ένίκησεν οὐ κατὰ τὰς εἰωθυίας 10 ταύτας οὐδ' οἶαι πολλαὶ συνέβησαν καὶ νῦν καὶ πρότερον ούδ' ής έν χεροί τὸ έργον και πολεμικοῖς όργάνοις οὐδε πρὸς ἢν δεῖ κοινωνίας καὶ οὐκ ἂν έτέρως κατεργασθείη, άλλ' ήν καθαρώς έξεστιν οἰκείαν τοῦ πρατήσαντος προσειπείν. 106. τί δὲ τοῦτο ἔστι; μόνος 15 μεν έξευρε των δρωμένων του νουν, μόνον δε ούκ έλαθεν ή γνώμη της παρατάξεως, μόνος δε βοήσας κελεύει μη διώκειν μηδέ είς πρόδηλον ώθεισθαι κίνδυνον. νῦν δή καὶ πλέον ἄγαμαι τῆς γνώμης τὸν ποιητήν, ή πολλών χειρών Ισχυρότερον είναι φησι 20

²⁰ Eur. Antiop. fr. 220, 3 N². ef. t. II 253, 7

¹ τεταγμένους CMoPUI sed in hoc τετα in πεφφα corr, $La \mid$ προύβάλλοντο U 2 λοιποί C sed οι (2) in ras m^2 4 έγκλίνοντες La 5 ώσὰν PBM 7 φεύγοντες CB 9 προτείχους U προ P sed φο in ras $m^3 \mid$ τοῦ inser P^3 om UILa 12 οὐδὲ CCaLa edd \mid ής scripsi e C sed ex oίς corr f, BM οίς MoPUICa (et Patm sed $\gamma \varphi$ α I_S in marg) οῖο La α I_S edd \mid παὶ I_S I_S 15 είπεῖν $CB \mid$ τοῦτ έστιν I_S 16 δ' CMoB 18 πελεύει I_S scripsi I_S μένειν I_S libri edd I_S η Cobet Coll. 265 \mid διώπειν I_S sed διώπειν in marg, I_S \mid έπέλευε post διώπειν inser I_S I_S I

βούλευμα σοφίας μετέχου. ή χρώμενος βασιλεύς καὶ πάντα δμοῦ συνιείς έώρα τὸ μέλλον οὐδὲν γεῖρον τῶν παρόντων καὶ γιγνομένων. 107. καὶ σφόδρα γε εἰκότως. ἦν μὲν γὰο τὸ μεταξύ τῶν στοατοπέδων έκατὸν ε στάδιοι καὶ πεντήκοντα, ἤοξαντο δὲ τῆς διώξεως ἀγορᾶς πληθούσης, ἐπλησίαζον δὲ ἤδη τῷ τείχει δείλης οψίας. πάντα δή συλλογιζόμενος, τον ἀπο τῶν ὅπλων πόνον, της διώξεως τὸ μηκος, φλόγωσιν έξ ήλίου, δίψους ύπερβολήν, νύκτα ἐπικειμένην, ἐπὶ τῶν λόφων 10 τοξότας, ήξίου Περσών μέν καταφρονείν, πείθεσθαι δε τω καιρώ. 108. εί μεν οδν εδέξαντο τον λόγον καὶ μὴ μεῖζον ἴσγυσε τῆς παραινέσεως ὁ θυμός, οὐδὲν αν έκωλυσε και τους έναντίους κείσθαι καθάπες έν τῷ παρόντι καὶ τοὺς κεκρατηκότας σεσῶσθαι νῦν δὲ 15 δσφπερ άν τις έχείνοις έγχαλη, τοσούτφ πλέον τὸν βασιλέα σεμνύνει. οί γὰρ ἐν τῷ μὴ πεισθῆναι πταίσαντες την τοῦ παραινέσαντος συμβουλην κεκοσμήκασιν. 109. έγω δε καλώ μεν κάκείνας βασιλέων νίκας όσας έν κοινωνίαις έργάζονται, πολύ δὲ ταύτας έντιμοτέρας 20 ύπολαμβάνω ὧν οὐκ ἔνεστι τοὺς μερίτας εἰπεῖν. ὥστ'

⁶ cf. p. 74,8. Dem. p. 1301, 28. Thuc. VIII 26,1 11 Ruf. Fest. brev. 27. Eutrop. X 10,1

² συνιείς scripsi συνείς CPBM edd συνθείς reliqui libri 6 πλήθουσ La 7 δὲ M | τὸν e τῶν corr I^3 8 πόνον CI sed o (2) in ras ex ω corr C^2I^3 | δίψους reposui e libris et γρ in marg Mor δίψης edd 12 τῆς παραινέσεως et μὸς οὐδὲν ἄν ἐκιώλυσε in marg La^i παραινέσεως PI sed αινε in ras P^2I^3 . Mor sed γρ παραβάσεως in marg παρα σεως cum ras 3 litt U παραβάσεως Ca sed in marg γρ παραινέσεως | καιρὸς Ca 15 ἐγκαλεῖ, τοσοῦτο La 16 oi] ού Mor 19 εἰργάσαντο CaM 20 οὐ νεστι U cum ras 1 litt | μεριστὰς C sed iτας suprascr m, MoM μερι cum lac 4 litt Ca \ ωστ' scripsi e PU ICaBM ωστε reliqui libri edd

εί καὶ | σφόδρα φιλονεικεῖ τις μὴ πάντα κατὰ R III 310 γνώμην κεχωρηκέναι τοῖς στρατιώταις, οὐδὲν ἂν κωλύοι τοὺς μὲν μὴ πάντα κατωρθωκέναι, τὸν δὲ πανταχοῦ νενικηκέναι καὶ πρώτους γε ἐκείνους ὧν ἄμεινον ἐβουλεύσατο.

110. Άξιον δὲ καὶ τὴν τῶν μαχεσαμένων ἀρετὴν ἐξετάσαι καὶ πᾶσι ποιῆσαι καταφανές, ἐξ ὅσων ἐλαττωμάτων δρμώμενοι ποῖοὶ τινες ἐγένοντο. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς πρὸ τοῦ τείχους πεφραγμένοις συμμίξαντες ἐξεῦρον τρόπον τῆς ὁπλίσεως ἰσχυρότερον. ἐπιφερό- 10 μενον γὰρ τὸν ἵππον ὁ πεζὸς ἐξιστάμενος ἐκείνω μὲν κενὴν τὴν ὁρμὴν κατεσκεύαζεν, αὐτὸς δὲ ἐν τῆ παραδρομῆ τὸν ἔποχον ροπάλω παίων ἐπὶ κόρρης ἀνέτρεπέ τε καὶ τὸ λοιπὸν εὐπετῶς εἰργάζετο. ἔπειτα οὐκ ἔφθησαν τῷ τείχει τὰς χεῖρας προσενεγκόντες καὶ καθήρητο 15 [τὸ] πᾶν ἐξ ἐπάλξεων εἰς πρώτην κρηπίδα καὶ ὁ κωλύσων οὐκ ἦν. 111. περὶ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην καὶ ὅστις ἦν ὁ πρῶτος τὸν περίβολον διασπασάμενος εἰπεῖν καὶ διατρίψαι περὶ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἰσως γὰρ οὐκ ἀηδέστερον εἰς ἀκοὴν τοῦτό γε τοῦ πυρὸς ὁ τὴν 20

⁷ cf. t. I 102, 3 13 Dem. p. 537, 29; 562, 9. Plat. Gorg. p. 486 C

¹ κατα La 3 τοὺς P sed `suprascr m^3 | κατος θωκέναι UICaM | τὸν P sed `suprascr m^3 7 πᾶσιν La | ἴσων Mo sed δσων in marg 9 τεταγμένοις B sed τ et τ et $\gamma\mu$ in ras 13 κόςς p sed p alterum inser p sed p 14 τε om p 15 καθίσιον in τολοιπὸν corr p 1, παλίπ κατειργάζετο p 8 to 15 καθίσιον p 9 sed p εp supra p p 18 καθής το p 2α καθης εp το p 3 καθής το p 3 καθής το p 3 καθης εp 3 καθης ε

hoc 'eras et suprascr, M cf. p. 215, 2 17 περιπολλού M
18 ήν scripsi auctore Re αν libri edd 19 διατερίψαι
P sed 'in corr m³, fortasse recte cf. tamen p. 125, 9

ναῦν ἐπενείματο τὴν Θετταλῶν ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος οὐ συγχωρεί, δεί δήπουθεν οὐ τοῦ τυχόντος δρόμου. 112. ὁ μὲν οὖν περίβολος ἀχριβῶς ἔχειτο, οἱ δὲ εἰσεγέοντο πᾶν μικρὸν τὸ πεποιημένον ἡγούμενοι καὶ τάς s τε σχηνάς διαρπάζουσι των ήδη πεπονημένων έγγύθεν τούς καρπούς κομιζόμενοι καὶ δσους έγκατέλαβον κτείνουσι, μόνον δε τὸ πεφευγὸς διεσώζετο. τῆς δε τροπης γεγενημένης λαμποᾶς έδειτο μέν τὸ ἔργον λαμποοτέρας, εἴπως ἐνῆν, ἡμέρας εἰς τὸ τῶν κατορθωμάτων 10 πέρας, έπεὶ δὲ εἰς νυκτομαχίαν ἐξώκειλε, τοξευόμενοι μεν έκ των λόφων, αμφίβολοι δε γενόμενοι δορατίων τε ήδη και βελών τοῖς σώμασιν έναποκεκλασμένων, R III 311 ἀφηρημένοι δὲ ὑπὸ | τῆς νυκτὸς τὸ δύνασθαι χρήσασθαι σφίσιν αὐτοῖς ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν ὅμως χω-15 ρούντες δπλίται πρός ψιλούς πόρρωθεν Ισχύοντας καί πρός ἀκραιφνείς πεπονηκότες ἄνδρας μέν ἀγαθούς ἀπέβαλον, τῆς χώρας δὲ τοὺς πολεμίους έξήλασαν. 113. καίτοι τίς ἂν ὑπέμεινε τὴν ἐκείνων ἀνδοίαν λογισμον προσλαβοῦσαν, ὅπου γε τοσούτοις ἐναντιώ-20 μασι γρώμενοι τὸ μετὰ κρείττονος διακριθήναι τοῦ σγήματος ύπ' οὐδενὸς ἀφηρέθησαν; τίς δ' οὐκ ἂν θείη

¹ II. o 704 sq. 10 cf. t. II 327, 14 | cf. t. III 375, 24. Isocr. ep. 2, 6 p. 409 c 11 Thuc. IV 32, 3 18 Ruf. Fest. brev. 27

¹ θετταλόν CMoBLaM sed in hoc e θετταλῶν corr, Re
3 ὁ in ras I³ | οῖ MoP sed in hoc ' add m³, B οῖ δ' Mor |
δ' MoBP sed in hoc ' in ras 2 litt m³ 4 τὸ P sed ' add
m³ 5 διὰφπάζουσιν La 12 τε reposui e libris sed in ras I
δὲ edd | ἐναποκεκλεισμένων Mor sed γο ἐναποκεκλασμένων in
marg 13 δ' CMoP sed in hoc ' in ras m³, B 15 ὁπλίται
MoP sed in hoc ' in corr m², BM 18 ἀνδρείαν MoP sed
in hoc ει ex ι corr m³, ILaM 19 προσλαβοῦσαν I sed σ(1)
in ras m² | ὅπου P sed supra ου ras | γε inser P³ 20 κρείττονος I sed τουνο in ras m²

Πέρσας ἡττῆσθαι περιφανῶς, οἱ διέβησαν μὲν ὡς τῆς ἐτέρων κρατήσοντες, τοσούτων δὲ πλεονεκτημάτων ἀπολαύσαντες ρίψαντες τὰς ἐλπίδας ἀπιόντες ἄχοντο; 114. εἰτ' οὖν τφ τὸ κρεῖττον εὐβουλία γνωρίζεται, καὶ τῶν οἰκείων καὶ τῶν ἀντιπάλων ἀμείνων ὁ βασιλεὺς 5 οἶς ἐβουλεύσατο δέδεικται, εἰτε τφ τὰ ἔργα ψιλὰ δοκιμάζειν ῆδιον, οἱ μὲν τὸ στρατόπεδον ἐκλιπόντες ἐπὶ τὴν σχεδίαν ὥρμησαν, τῶν δὲ ἡμετέρων οἱ μὲν πεσόντες ταῖς μὲν ψυχαῖς ἐνίκησαν, τοῖς δὲ σώμασιν ἀπείπον, οἱ δὲ ἐπανελθόντες οὐ πρότερον ἀπενόστησαν 10 πρὶν ἢ τὴν χώραν τῶν πολεμίων ἐκάθηραν. καὶ οὐ προστίθημι τοῦ χωρίου τὴν φύσιν πλείω λυπήσασαν τῆς τῶν πολεμίων ἀλκῆς οὐδ' ὅτι Πέρσαι μὲν αὐταῖς γυναιξὶν συνήραντο τοῦ κινδύνου, τῆς δ' ἡμετέρας στρατιᾶς τὸ κράτιστον οὐ μετέσχε τῆς μάχης.

115. Τρείς δ' οὖν ὅρους θέντες ταύτη σκοπῶμεν τὴν κρίσιν, ἕνα μὲν τὸν πρὸ τῆς μάχης, ἕτερον δὲ τὸν ἐν τοίς ἔργοις, τρίτον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς τροπῆς.

116. Οὐκοῦν τὴν μὲν ἀπόβασιν ἐποιήσαντο καὶ τὸν ποταμὸν ἔξευξαν οὐ βιασάμενοι τοὺς εἴργοντας, ἀλλὰ 20 παρὰ τῶν οὐ βουληθέντων κωλύσαι λαβόντες τὴν ἔξουσίαν, ἀποβάντες δὲ καὶ περισκεψάμενοι κρίσει τὰ καρ-

¹⁴ cf. t. II 280, 16

¹ ἡττῆσθαι I sed η (2) in ras m² 4 τφ om $UICaLaM \mid$ τὸ P sed in τφ corr m³ om $CMoB \mid$ κρείττων B 5 τῶν (2) om La 6 τὸ P sed ὁ in ω corr m³, UICaM 9 μὲν om CaM 10 ἀπενόστησαν reposui e libris sed ὁ supra ἀ C° ὑπενόστησαν edd 14 δὲ P sed ὲ in ' corr m³, UICaM 15 στρατείας $La \mid$ οὲ om U 17 τῆ κρίσει CaM 21 κωλόσαι P sed ˆ in ' corr m³, M fortasse recte sed cf. sad P . 61, 12

τερὰ τῶν χωρίων κατέλαβον, ἀλλ' οὐχ ισπερ ἐν ὅπλων R III 312 ἀπορία τοῖς φανεῖσιν ἐπέδραμον. 117. | μέχρι μὲν οὖν τούτων ἐκείνων ἡ πλεονεξία, συνιόντων δὲ τῶν στρατοπέδων ἀντὶ μὲν τοῦ δέξασθαι τοὺς ἐπιόντας καὶ ποιήσασθαι τὴν μάχην ἐν χερσὶν ἀπὸ τῆς φυγῆς ἤρξαντο. εἰς δὲ τὸν περίβολον κατακλεισθέντες οὐδ' ὑπὲρ τοῦ τείχους ἡμύναντο, ἀλλ' ἀπέβαλον μὲν τὸ φυλακτήριον, προσαπέβαλον δὲ καὶ τὸν ἐν ταῖς σκηναῖς πλοῦτον. οἱ δὲ ἐγκαταληφθέντες ἔπιπτον 10 οὐδενὶ κόσμφ, ἐπεῖδον δὲ τὸν τοῦ βασιλέως παῖδα, τὸν τῆς ἀρχῆς διάδοχον, ἐζωγρημένον καὶ μαστιγούμενον καὶ κεντούμενον καὶ μικρὸν ὕστερον κατακοπτόμενον. εἰ δὲ τί που καὶ δεδράκασι, κλέμμα τὸ συμβάν, οὐκ ἀνδραγαθία γεγένηται.

118. Τὰ μὲν ἐν τῆ μάχη ταῦτα, τὰ δὲ ἐπ' ἐκείνη, τοὺς μὲν νεκροὺς οὐκ ἀνείλοντο, πρὸς δὲ τὴν φυγὴν ἠπείχθησαν, τὰς δὲ γεφύρας διέλυσαν, ἀναμαχεῖσθαι δὲ τὴν πληγὴν οὐδὲ ὄναρ ἐλπίζουσιν. ὁ δὲ τὰ λαμπρὰ δυνάμενος καὶ μέχρι τῶν ἀπειλῶν γενναῖος κόμην μὲν

⁹ Thuc. III 33, 3 10 Iul. or. I p. 24 D 17 cf. t. I 104, 8; t. II 211, 12. Iul. or. I p. 24 C. Themist. or. IV p. 57 b 18 Iul. or. I p. 23 D et 24 D

¹ ἀλλ' — 2 ἐπέδραμον praemisso κείμενον in marg I^2 om U 3 οὖν om UILa 6 ἤρξαντο La sed v inser s | κατακλεισθέντες I sed ιθέν suprasor m^2 8 καλ om PUICaLaBM Mor 9 δ' Re | ἐγκαταλεισθέντες P sed in marg λη, UICaM Mor | μὲν post ἔπιπτον CaM edd delevi 14 ἀνδραγαθίας CMoPICaBM sed in hoc s eras, fortasse recte 15 οὖν post μὲν Re delevi | δ' CMo edd | ἐπ' ἐκείνη P sed επ in ras m^2 , I sed π ' ἐ in ras m^2 ἐν ἐκείνη C sed μετ' ἐκείνην infra sor f cui βέλτιον praepos m, Mo sed γο μετ' ἐκείνην in marg, U κατ' ἐκείνην La μετ' ἐκείνην CaMB 16 ἀνείλοντο P sed ει in ras m^3 17 ἡπείχθησαν I sed ἡπει in ras m^2 18 οὐδ' Re

έκείνην ην έκόσμει πρότερον τίλλων έξανήλωσε, κόπτων δὲ πυχνὰ τὴν κεφαλὴν ὀδύρεται μὲν τοῦ παιδὸς τὴν σφαγήν, όδύρεται δὲ καταλόγων ὅλεθρον, δακρύει δὲ χώραν γεωργῶν ἔρημον, ἀποτέμνειν δὲ τὰς κεφαλὰς βεβούλευται τῶν οὐ καλῶς αὐτῷ προξενησάντων τὴν 5 'Ρωμαίων εὐδαιμονίαν. 119. ταῦτα οὐχ ἡμέτερος λόγος είς γάριν συγκείμενος, άλλ' αὐτόμολοι τὰ σώματα παραβαλλόμενοι διαρρήδην άγγελλουσιν. οίς ούκ ενεστιν άπιστείν. οὐ γὰρ κινδύνων ψευδολογία τέρπουσι. ταῦτ' οὖν οὐκ ἀμφισβητήσιμόν ἐστι ποιοῦντα τὴν νίκην, 10 **ὅσπερ τὴν ἐν Τ**ανάγρα καί, νὴ Δία γε, τὴν Ὀρεσθίδι Τεγεατών καὶ Μαντινέων.

120. Έγω δε λένειν πολύ τούτου μείζον, ώ μηδ' αν αὐτὸν ἀντειπεῖν οἶμαι τὸν Περσων δυνάστην. ὅτι μεν γαρ έν τη | νυκτομαγία πάλιν ἀπηλθον οί R III 313 λειπόμενοι, παρ' άμφοτέρων ώμολόγηται τούτου δέ 16

14 $\tau \delta v$] $\tau \tilde{\omega} v$ Mo $\tau \delta v$ $\tau \tilde{\omega} v$ PM 15 $\dot{\epsilon} \pi l$ CMoP sed in hoc in ras m³ et $\gamma \varrho$ $\dot{\epsilon} v$ in marg m³, B 16 $\tau \tilde{\omega} v$ $\Pi \epsilon \varrho \sigma \tilde{\omega} v$ post $\lambda \epsilon \iota \pi \delta$ μενοι Mor del Re | ώμολόγηται scripsi e CBM sed in hoc όμο-λογείται suprascr m² όμολόγηται Μο όμολογ ται cum ras 1 litts Ca ωμολογείται I sed εί in η corr ομολογείται reliqui libri

edd | & CMo

⁷ Iul. or. I p. 4 B | Π. ι 322. Thuc. II 44, 3 Menex. 13 p. 242 A. Diod. Sic. XI 80 12 Thuc. IV 134

¹ έξανάλωσε P sed α (2) in η corr m⁸, UI3 κατὰ λόγων Mo κατὰ λόγον Mor sed καταλόγον coni b αὐτῷ inser I^2 om U | προξενησάντων αὐτῷ CMo Re | τὴν τῷν ξωμαίων CaM Mor νον suprascr s πινδύνω PUICaLaM Mor qui πινδύνων scribendum coni p. 94 ed. 1 κίνδυνον Β ψευδολογίαι C et αι iterum suprascr s, B ψευδολογία Mo ψευδολογίαν PUILa ψευδολογιτέρπουσιν Ca 10 νίκην reposui e libris coll. νίκη ἀμφιδή-φιτος Thuc. IV 134 μάχην edd 11 Ὀρεσθίδι reposui e C sed of in τ corr s, MoP sed in hoc s supra of m³, CaLaM sed in hoc & in τ corr m² δοεστιάδι UI sed in hoc ια in ras m² όρεστίδι B edd 13 μη δ' MoP sed in hoc add m^2 , B

οῦτως ἔχοντος δυοῖν ἀνάγκη θάτερον, ἢ κρατηθέντας φυγεῖν ἢ κρατήσαντας ὅμως εὐλαβηθῆναι τὸ μέλλον. εἰ μὲν οὖν τὸ πρότερον θείημεν, καθαρῶς ἡ νίκη μεθ' ἡμῶν ἔστηκεν εἰ δὲ τῆ νυκτομαχία τὸ πλέον σχόντες τοὐκ ἐθάρρησαν ἐπεξελθεῖν τὰ λοιπά, πολὺ πλέον ἡ νίκη τοῦ βασιλέως γίγνεται. οἱ γὰρ τῶν μὲν συμβαλόντων κρατήσαντες, πρὸς δὲ τὴν ἐκείνου δεξιὰν οὐκ ἀντάραντες δῆλον δήπου πᾶσιν ἐποίησαν, ὡς οὐκ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἢ τῆ φύσει τὴν ἰσχὺν ὁ βασιλεὺς 10 κέκτηται.

121. Οὐ τοίνυν ἐν μὲν τοῖς πολέμοις τοιοῦτος, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς οὐδεμίαν παρέχων εἰς εὐφημίαν ἀφορμήν, ἀλλ' οὕτως ὢν ἐν τοῖς ὅπλοις λαμπρὸς πλέον ἀμείνων ἐστὶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἢ τοῖς ὅπλοις, ὥστ' εἰξεῖναι λέγειν βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. οὐ γάρ, εἰ μᾶλλον ἐτέρων ἀγριαίνων ὀφθείη, τούτω βελτίων φαίνεσθαι τῶν ἄλλων ἡγεῖται, ἀλλ' εἰ πλέον τῶν ἄλλων πραότητι χαίρων μηδὲν ἦττον ἀπάντων κρατοίη. 122. οὐδ' αὖ βασιλικὸν ὑπο-20 λαμβάνει τὸ ταρακτικὸν τοῦ βλέμματος, ἀλλὰ μανία

¹² Men. p. 375 10 sq. 15 Π. γ 179 18 Iul. or. I p. 48 A sq.

¹ δυεῖν Re 5 τὰ P sed `add m^2 6 βασιλέως <math>I sed έως in ras $m^2 \mid γίνεται$ $MoB \mid εl$ M sed of suprasor $m^2 \mid συμ-βαλλόντων$ CaLa 8 ἀντάφαντες I sed ἀνταφα in ras m^3 9 μᾶλλον ante η in marg inser M^2 at cf. ad t. III 464, 13 10 πέπτηται I sed ται in ras m^3 11 πολεμίσις P sed in πολέμοις corr m^3 , IB 12 σύδὲ μίαν CM 13 σύτος $Mo \mid$ αν om Re 15 $βασιλεύς τ^2$ P sed 'in ras et τ' inser $m^2 \mid$ τ' om $CaLa \mid πρατερός <math>I$ sed πρ in ras m^2 παρτερός B

¹⁶ post έτέρων ras 9 litt I 17 ἡγεῖται Μο ἡγεῖτο La Mor 18 πραότητι ΜοΙΒΜ 19 ὑπολαμβάνειν Β Mor 20 πρακτικόν La et in marg Mo

πρέπειν ήγούμενος έν τοῖς νοσήμασιν ἀριθμεῖ το μέν τραγύ πρός τὰς συνουσίας τυραννικόν οιόμενος, τὸ δὲ εὐπρόσοδον τῶν τρόπων ἄρχοντος μοίρα προστιθείς, μέγα φρονών ούκ εί φόβω συνέχοι την βασιλείαν, άλλ' εί τῷ φίλτρω τῶν | ἀρχομένων φρουροῖτο, δεινὸς R III 314 εύνοία μεν άμοιβήν, πταίσματι δε νείμαι συγγνώμην, 6 φιλονεικίας κοείττων, δογής βελτίων, ήδονής άρχων, οἴεται γὰο προσήκειν μὴ τῶν μὲν πόλεων κρατεῖν, τοίς δε της ψυγης πάθεσιν ύπηρετείν, τον γάρ ούτω διακείμενον οὐ μᾶλλον ἀξιοῖ δεσπότην ἢ δοῦλον κε- 10 κλησθαι, άτρωτος μέν πρός σωμάτων ώραν, άήττητος δε πρός θυμόν άκαιρον, ὧν μεν αὐτός εύρίσκοι, τούτων την βουλην είς μέσον άγων, τὰς δὲ τῶν πέλας συμβουλίας οὐκ αὐθαδεία φαυλίζων, ἀλλ' ἔργω τὸν παλαιὸν λόγον βεβαιῶν, ὡς ἄρα καὶ τοῦτο φρονήσεως 15 τὸ τοῖς βελτίστοις εἰδέναι τὴν ψῆφον τίθεσθαι, οὐ φαψφδων είς μηκος λόγον μάταιον, άλλ' είς βραχύτητα δημάτων όγχον κατακλείων πραγμάτων, είς μέν τὸν

³ Thuc. VI 57, 2; Men. p. 375, 10 3 Thuc. III 82, 4. Dem. 39, 25 5 sq. Iul. or. I l. l. 7 Iul. or. I p. 46 D. Themist. p. 639, 25 15 Plat. Men. p. 97 B. or. IV p. 58c 11 Amm, XXI 16, 6 Arist. eth. Nicom. VI 5 17 Plat. Phaedr. p. 277 E. Soph. Ant. 18 Men. p. 376, 17

² ολόμενος I sed olo in ras m² ήγούμενος Mor sed γο olóμενος in marg | δ' CMoB et in marg Mor 3 εὐπρόσωπον La et $\gamma \varrho$ in marg Mor | $\mu \varrho \bar{\ell} \varrho \alpha B$ 4 φ δ β φ I sed φ o in rasm² | συνέχοι scripsi cum CaLa auctore Re συνέχει reliqui libri edd 6 νείμαι I sed νείμ in ras m² 8 πόλεων μέν CaM 10 μεκλήσθαι I sed κ (1) et κλή in ras m² 12 εὐρίσκοι scripsi e CMo sed in hoc o in ε corr, PLaM εὐρίσκει Ca εὑρίσκει reliqui libri edd 13 μέσον P sed o in ras ex ω corr m² 15 γε post τοῦτό edd delevi 17 λόγων B et coni Cobetus Coll. 265 | βραχύτατα δήματα Cobet l. l. et Misc. 153 18 καταnhelwe I sed et in ras m2 | ets I sed s add m3 | rov in ras I2

τῶν ἐπιτηδείων κατάλογον οὐδένα προπετῶς ἐγγράφων, οθς δὲ ἐγγράψειεν ἄπαξ οὐκ είδως ἐξαλείφειν οὐδ' άναλίσκων χρόνω τὸ φίλτρον, άλλ' ἐπιτείνων τῆ συνηθεία τον πόθον, ύπεο μεν των δικαίων κινδυνεύειν s ἀοκνότατος, ἔρωτι δὲ τοῦ πλείονος ἐγεῖραι πόλεμον άπάντων άμαθέστατος, είς μεν εύποιτας όξύς, είς δε τιμωρίας μελλητής, πενία μέν είδως έλεον νείμαι, πλούτω δε ούκ είδως φθόνον προσενεγκείν, ού τοίς άδικήσασι κολάσεις άναζητῶν, τῶ δὲ πρὸς αὐτὸν ζήλω 10 τῶν ἀδικημάτων ἀποτρέπων, σωφροσύνην μὲν εἰς τοσοῦτον ἠσκηκώς, ὥστε καὶ τῆ προσηγορία τῆς ἀκολασίας αλσγύνεσθαι, έπιορχίας δε τοσούτον αποστατών, ώστε καὶ πρὸς τὰς εὐορκίας ἔχειν εὐλαβῶς, τὸ δὲ μὴ τὴν γαστέρα λιμώ συνεθίζειν οὐ πόρρω τιθείς ἀνανδρίας, 16 μεγίστοις μεν άει κατορθώμασιν έγγεγραμμένος, μέγα δε οὐδεν οὐδεπώποτε φθεγξάμενος, τοῖς μεν καιροῖς ύπακούων όξέως, οὐ μέντοι την όξύτητα σύν ταραγή ποιούμενος, οὐ πλήθει στρατιωτών είς τὴν νίκην θαροῶν, τῷ δὲ τῆς εὐσεβείας συνειδότι τὰ βελτίω προσ-20 δοκών, οὐδεν μεν είς παρασκευής έλλείπων ἀκρίβειαν, R III 315 πιστεύων δὲ τῷ θεοφιλεῖ πλέον ἢ τοῖς ὅπλοις εἰς

⁶ cf. t. IV 661, 18 et 21 R 11 Themist. or. I p. 5 a 15 Amm. XXI 16, 15

² δ' Re | οὐδ' P sed δ in ras m³ et γο οὐκ in marg m³ ούν ICaLa 3 συνουσία Mor 4 τὸν πόλεμον B 7 μελλητής P sed ε λ in ras m³, B sed λ (1) del 8 δ' Re | προσενεγκεῖν P sed εν in ras m² 9 ἀδικήσασι scripsi ἀδικήμασι libri edd | αὐτὸν P sed 'in ras m³, I sed 'eras et 'supra α m² αὐτὸν Mo UCa La M Mor 13 πρὸς om Ca | ἀσφαλῶς Ca 14 ἀνανδρίας B sed ἀν in ras m² ἀνανδρείας M 15 έπιγεγραμμένος Cobet l. l. at cf. p. 244, 5 16 οδδέ πώποτε MoP sed in hoc 'eras, ILaBM

το πράτος, έγχειρήσεως μεν ούδεμιᾶς ἀποπρουσθείς οὐδεπώποτε, όᾶστα δ' αν ένεγκών, εί και σφαλείς έτύγγανεν, ούτε λύπη κατηφής ούτε τῷ περιγαρεί μικροποεπής, άλλ' έκατέρου το κατάδηλου άφελων έπὶ τοῦ μετρίου σχήματος τὸ πρόσωπον καταστήσας έχει, ь τάς μεν των συνόντων άρετας έπαινων, τα δε ως έτέρως έχοντα τη σιωπη διορθούμενος, δ γάρ ύφ' έτέρων έπιπλήξει σωφρονίζεται, τοῦτο παρά τοῦδε σιωπη τὴν διόρθωσιν δέχεται, ώστε δι' ών μεν έπαινει το χρηστὸν έμφανίζει, τῆ δ' αὖ πρὸς τἀναντία σιωπῆ τὸ μὲν 10 άμαρτηθεν οὐδεν χείρον ίᾶται, τὸ δε τοῦ φιλαιτίου διαφεύγει βαρύ, οὐκ εἰς ὕπνον καὶ δαστώνην τῆς ἡσυγίας διατρίβων τούς γρόνους, άλλ' είς την των πολεμικών ἄσκησιν τὰς ἀναπαύλας μεθιστὰς οὐδὲ πρὸς ψυγανωγίαν την ἀπὸ τῆς ὀργήστρας ἀσέλγειαν ἐφελκό- 15 μενος, άλλ' ΐππων άμιλλητηρίων θέα την ψυχην θήγων προς άνδρίαν, πουφότατος μεν απάντων ιππον άναβήναι, των δε παρ' Όμήρω πρός έμπειρίαν τοξικήν ύμνουμένων άχριβέστερος είς σχοπόν, τὰς μέν τῶν

⁸ Men. p. 374, 32 12 Amm. XXI 16, 6 18 II. ν 313; β 718 et 827; Od. & 215 sq. cf. Men. p. 374, 2

¹⁹ ὑμνουμένων] Τεύκρου καὶ Πανδάρου suprascr P^2I^3

ἀρχομένων ψυχὰς ἐλευθερώσας ὡς μάλιστα, μέτρον δὲ τῆς συντελείας αὐτοῖς ἀποφήνας τῆς χρείας τὸ μέτρον. τοιγαροῦν εἰς τοιοῦτον τρόπον καταστήσας τὴν ἀρχὴν μετ' ἐξουσίας μὲν μείζονος ἢ ἐβούλετο διεβίω, μετ' s ἀσφαλείας δὲ πλείονος ἢ τῶν ἰδιωτῶν ἕκαστος.

123. Άλλὰ γὰς εἰ τὰ πλείω τῶν τούτω προσόντων ἀριθμησαίμεθα, οὐδενὸς τῶν ὑπαρχόντων θατέςω μνημονεῦσαι δυνησόμεθα. ἐπιστρεπτέον δὴ τὸν λόγον | R III 316 πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ πειρατέον γε οὕτως ὅπως 10 ἄν παρείκη βραχέα μὲν ἐκ πολλῶν ἐκλέξαι, βραχέως δὲ περὶ αὐτῶν ἐκείνων διαλεχθῆναι.

124. "Εχω μέν οὖν ἐν κεφαλαίφ τὸ πᾶν σημῆναι τοσοῦτον ἀποφθεγξάμενος, ὅτι τὸ τῆς φύσεως ἴσον τῷ τῆς προαιρέσεως ἐβεβαίωσεν ἴσφ καὶ τὸ τῆς προσηγο16 ρίας ὅμοιον ἐπὶ τὴν τῶν πράξεων ὁμοιότητα διεβίβασε δοὺς κἀκείνας ἀδελφὰς ἀνακαλεῖν. ὥσπερ γὰρ ἐκείνος ἄπαντα φόβον ἐκ Περσικῆς ἐφόδου προσερχόμενον ἐπέσχεν, οὕτως οὖτος τὰ περὶ τὴν ἐσπέραν ἔθνη βάρβαρα πανταχόθεν περικεχυμένα τὴν ἡσυχίαν ἄγειν κατηνάγκασε. 125. θεοῦ δὲ ἦν ἄρα τὸ μὲν τέλος ἴσον

⁸ Choric. p. 87, 15 ed. Boiss. 10 Thuc. III 1 15 Euseb. vit. Const. IV 40 17 cf. p. 244, 15

⁶ μετάβασις είς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ UI2La

^{1 &}quot;post ως μάλιστα videtur δέους aut φόβου aut tale quid deesse" Re 3 ψυχὴν CMoIB et ἐν ἄλλωι ψυχὴν in marg P⁴ 4 μὲν om M 6 άλλὰ I sed άλλ in ras m² 8 ἐπιτρεπτέον Ca 10 παρήμη Mor | βραχέως Mor sed γρ βραχέα in marg 11 περὶ] "malim καὶ περὶ" Re 13 τὸ om Mor | ἴσον P sed ′ e ~ corr m², I sed ′ et ον in ras m² Ισον CaLa | τῷ e τὸ corr M² 15 ὅμοιον scripsi οἰπείον libri edd 18 ἔσζεν UILa | οὖτος reposui e libris sed οὖτ in ras I² αὐτός edd 20 δ' edd | Ισον P sed ~ in ′ corr m², CaLa

έκατέρφ πρυτανεύσαι, τρόπον δε διαλλάττοντα προς το τέλος έκατέρφ δούναι. ο μεν γὰρ κινηθέντας τοὺς προσοίκους έπεστόμισεν, ο δε οὐδε κινηθηναι τὴν ἀρχὴν ἐπέτρεψεν, ὅπως είτε τὸ πρότερόν τις ἄγοι θαύματος ἄξιον είτε τὸ δεύτερον ἡγοίτο λαμπρότερον είτε ε ἀμφοτέρων ἐπίσης ἄγαιτο, μηδέτερον ἐκπεφευγὸς είη τὴν παρούσαν βασιλείαν.

126. Λέγω δὲ ἤδη μικρόν τι τὸν Θουκυδίδην μιμησάμενος. οὐ γὰρ ἀβασανίστως τὴν ἀκοὴν εὐθὺς ἐδεξάμην οὐδὲ τὸ ταλαιπωρῆσαι | περὶ τὴν ζήτη- R III 317 σιν τῆς ἀληθείας φυγὼν τοῖς έτοίμοις προσέδραμον, 11 ἀλλ' ἐπιπόνως τε καὶ μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκριβείας περὶ τὸ πρᾶγμα διατρίψας οὐκ ἂν ἀπιστηθείην είκότως.

127. Τίνα δὴ τὰ κατορθώματα; ἔστι γένος Κελτικον ὑπὲρ Ῥῆνον ποταμὸν ἐπ' αὐτὸν Ὠκεανὸν καθῆκον, 16 οῦτως εὐ πεφραγμένον πρὸς τὰ τῶν πολέμων ἔργα, ὅστε τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτῶν εὑράμενοι τῶν πράξεων ὀνομάζονται Φρακτοί, ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν κέ-

¹ cf. p. 254, 13 8 sq. Thuc. I 20 12 Thuc. I 22 14 Iul. or. I p. 34 D; II p. 56 B 18 cf. p. 275, 9; 276, 6 et 9; 277, 1; t. II 266, 17

¹⁴ Περί Κελτών οί και Φρακτοί λέγονται СΜο

² νικηθέντας La 3 τηναρχήν PI sed e τὴν ἀρχήν corr P^*I^* , B 4 ἄστε in ras P^3 et Mor sed in hoc γρ ὅπως in marg | τίς PILaM 5 εἴτ CMoB 6 έπ ἴσης Re cf. ad p. 253, 6 | άγοιτο C sed αι suprascr m | μηδ ἔτερον CP sed in μηδέτερον corr C^*P^3 , Ca 8 τὸν om CaM 9 άβα cum lacuna 8 litt Ca | εὐθὺς om M 12 ἐπόνως C sed μ post ἐ inser f ἐμπόνως M0 sed ἐπιπόνως in marg 14 δὲ M0 | αα1 ante ἔστι M0, lac 2 litt U 15 περ1 Ca 16 πολεμων U cum ras 1 litt post μ πολεμίων I sed in πολέμων corr m^2 , Ca LaBM 18 δ reposui e CMoPILaBM coll. t. I 98,4 ολ reliqui libri edd

κληνται Φράγκοι, τοῦτ' ἔστι προσηγορία τῆ τῶν πολλων αμαθία διεφθαρμένη. 128. οδτοι πλήθει μέν πάντα ἀριθμὸν ὑπερβαίνουσιν, ἰσχύι δὲ τοῦ σφῶν αὐτῶν πλήθους τὴν ὑπερβολὴν παρέρχονται. τούτοις 5 ζάλη μεν θαλάττης οὐδεν ήπείρου φοβερωτέρα, πρυμός δε άρχτῷος εὐκρασίας ἀέρων ἡδίων, συμφορά δε μεγίστη βίος ἀπράγμων καὶ πέρας εὐδαιμονίας οί τῶν πολέμων καιροί, καν εί τις ακρωτηριάσειε, τῷ λειπομένω μάγονται, καὶ οὔτε κρατούντων ἡ δίωξις δέχεται 10 πέρας είτε πρατηθήναι συμβαίη, της φυγής τὸ τέλος άρχην εφόδου ποιούνται. γέρα δε άπονοίας και τιμάς θρασύτητος νομοθετήσαντες έχουσιν. άρρώστημα δέ όλως την ήσυχίαν πρίνουσι. 129. Τον μέν οδν έμπροσθεν απαντα χρόνον οί την πάροικον έκείνοις βασι-15 λείαν λαχόντες ούτε λόγους εύρισκον οίς πείσουσιν ούτε ὅπλων ἰσχὺν οἶς ἀναγκάσουσιν ἡρεμείν, ἀλλ' ἔδει προσιδρυμένους συνεχώς νύκτα καὶ ἡμέραν ταῖς ἐκδρομαῖς ἀπαντᾶν καὶ μήτε σῖτον ἔξω τῶν ὅπλων αίρεῖσθαι μήτε τὸ κράνος ἀποθεμένους ἐπ' ἀδείας ἀνα-

² Paus. I 9, 6 7 cf. p. 111, 20. Thuc. I 70, 5 18 Her. VII 120. Thuc. II 75, 3

¹ Φράγκοι deest in libris fortasse recte Φραγκοί edd τοῦτ' — 2 διεφθαρμένη cancellaverunt Mor Re | μὲν πλήθει Re 4 αὐτῶν om Mor² Re 6 εὐπρασίας ἀέρων reposui e libris ἀέρων εὐπρασίας edd 9 οὔτι scripsi ex I sed ε in ras 2 litt et 'add m², Β οὐ τῶν reliqui libri sed οὔτε suprascr C™, ἄν eras U, (γρ οὕτε in marg Patm²), edd "οὕτε vel εἰ δὲ" Sintenis 10 εἴτε Mor sed γρ οὕτε in marg 12 ἀρρώστημα δὲ Re ἀρρώστημά τε libri Mor 13 πρίνουσιν Re 16 οὕθ' CMoP sed in hoc θ' in ras m³, Β | ἀναγκάζουσιν Re ήρεμεῖν MoI Mor 18 μήζε Mo \ αἰρεῖσθαι Mor sed γρ ἀνηρήσθαι in marg ἀναιρεῖσθαι CMoB

παύεσθαι, ἀλλὰ μονονοὺ τῆ σκευῆ συμπεφυκότας σιδηροφορεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἀκαρνᾶνας. 130. καὶ
ταὐτὸ συνέβαινεν ὅπερ ἐπὶ τῶν προβόλων, ἐπειδὰν ἡ
θάλαττα | ποικίλοις ἐλαυνομένη πνεύμασιν εἰς R III 318
συνέχειαν ἐγείρηται κυμάτων. ὅσπερ γὰρ ἐκεῖ πρὶν 5
καθαρῶς τὸ πρῶτον κῦμα περὶ τοὺς προβόλους ἡαγῆναι τὸ δεύτερον ἐγκαταλαμβάνει καὶ τὸ τρίτον αὐθις
καὶ τοῦτο διατελεῖ γιγνόμενον, ἔως ἂν λήξη τὰ πνεύματα, οὕτω δὴ καὶ τὰ τῶν Φρακτῶν γένη τῷ τῶν
πολεμικῶν ἔρωτι πρὸς μανίαν κινούμενοι πυκνὰς ἐποι- 10
οῦντο τὰς προσβολὰς καὶ πρὶν τὴν πρώτην ἱκανῶς ἀποκρουσθῆναι φάλαγγα, δεύτερος στρατὸς ἐπέπιπτεν.

131. 'Αλλ' έδει καὶ τὰ τούτων ποτὲ λῆξαι κύματα καὶ στῆναι τὴν κίνησιν βεβαίως. ἐφάνη γὰο βασιλεύς, δς τὸν ἀκόρεστον ἐκείνοις τῶν πολεμικῶν ἔρωτα πρὸς 15 εἰρήνης ἐπιθυμίαν ἔτρεψε κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, μείζω δὲ τῆς ἐκείνων περὶ τὰς μάχας προθυμίας τὴν οἰκείαν προδείξας. οὔκουν εἰς πείραν χειρῶν ἐλθεῖν ὑπέμειναν, ἀλλ' ἤρκεσεν ὁ φόβος τὰ τῆς πείρας ἐργάσασθαι, καὶ δεξιὰς εἰς μὲν δορατίων ἄφεσιν οὐκ ἀνέτειναν, εἰς δὲ το συνθηκῶν αἴτησιν προὔτειναν. 132. τεκμήριον δέ ἐδέξαντο παρ' ἡμῶν ἄρχοντας ῶσπερ ἐκόπτας τῶν δρωμένων καὶ τὴν θηριώδη λύσσαν ἐκβαλόντες λογισμοὺς

² Thuc. I 5, 3 sq.

¹ μονονουχὶ CMoB et γο in marg P ι Re 3 ταυτὸν CMo
PCaLaB | ἐπεὶ δ' ἀν C 6 βόλους M 8 πράγματα La sed
del et πνεύματα in marg 9 δὲ Mo et γο in marg Mor
10 κινούμενα CaM sed in hoc α ex οι corr cf. t. II 363, 7
12 στρατὸς scripsi auctore Cobeto Coll. 266 στρατηγὸς libri
edd | ἀπέπιπτεν Μο πιπτεν cum lac 1 litt ante π (1) U
17 ἐπιθυμίας Β 18 ὑπέμειναν P sed αν in τθε π² ὁπέμειν ν.
U cum ras 1 litt ὑπέμεινεν ILa

ανθρωπίνους ήσπασαντο καὶ την πλεονεξίαν αφέντες την των δρχων φυλακην έτιμησαν. πάντως δ' αν καί της έκ των δοκων ανάγκης απούσης την ήσυχίαν ήγάπησαν. ούτως είωθε τὸ γείρον ὑπὸ τοῦ κρείττονος 5 κατείργεσθαι. 133. καὶ νῦν βασιλεύς οὐ ταῖς φύσεσι τῶν Φρακτῶν, τῷ δὲ παρ' αύτοῦ φόβφ τὰς ἐκείνων δμολογίας τηρείν παραδούς έν ταίς Παιόνων πόλεσιν ύπερ των όλων βουλεύεται, τούς δε έν τοις άνω χρόνοις ἄρχοντας ή Φρακτῶν αἰφνίδιος φορά πρὸς αὐτοὺς R III 319 βλέπειν ἀναγκάζουσα οὐδὲ εἰδέναι | τὴν ἀργὴν 11 ἐπέτρεπεν, ἀλλ' ἀχοῆ μόνη τὸ ὑπήχοον τοῖς χρατοῦσιν έγιγνώσκετο. εί τις οὖν έραστης νίκης ἀκμητὶ γινομένης, έμφορείσθω των παιδιχών, ώς οὐδείς έστιν όστις οὐχ ἀπὸ ψιλῆς ἐκπλήξεως τὴν δουλείαν ὡμολό-15 γησεν. 134. δπότερον μεν οδν άμεινον, είτε κινουμένων πρατείν είτε μηδέ πινείσθαι παρέχειν, ψηφιζέσθω κατά την οίκείαν δ βουλόμενος τύχην καλ φύσιν, ως δπότερον αν κρατήση, τοῦτο αμφοτέρων γίγνεται. πλέον γὰο τοῖς ἀλλήλων ἢ τοῖς οἰκείοις 20 μεγαλαυγοῦνται.

⁸ cf. p. 63, 3

¹ ἐσπάσαντο Mor² Re 2 ở αν δὲ B 6 αὐτοῦ C Re αὐτοῦ reliqui libri Mor 9 ἀφνίδος CMo 10 βλέπειν πρὸς αὐτοὺς CaM | ἰδεῖν Cobet Coll. 266 11 ἀκοὴ Ca ἀ cum ras 3 litt U | μόνη P sed " supra μο m³ om MoUI sed in hoc ras 2—3 litt, CaLaBM | τοῖς om UCa 12 ἐγινώσαντο CaM Mor | εἴ τις scripsi ex ICaB ὄστις U (et γρ in marg Patm) et coni Re τίς reliqui libri edd | ἀκμητὶ B sed ἀκόπως suprascr m², (Patm sed γρ ἀκο]νιτὶ in marg) et citat Plan fol. 103 | γινομένης I sed γιν in ras m² 15 μὲν om UIB | οὕτε La 16 μὴ δὲ ΜοΡΙΒ μὴ Μ 17 ὁ om Mor | τύχην P sed τέχνην suprascr m², om CMoUILaB cancellavit Mor (καὶ om CMoUILaB cancellavit Mor (καὶ om CMoUILaB cancellavit Mor)

135. Φρακτοί μέν οὖν τοιοῦτον ὑπῆλθον ζυνὸν δουλείας, τὸ γὰρ μὴ ἔχειν έτέρους ληίζεσθαι, τοῦτο έχείνοις δουλεία. έστι δε χαὶ άλλα βαρβάρων πάμπολλα γένη πανταχόθεν προσπεφυκότα καθάπερ θηρία καὶ κυκλούμενα την άργην, τὰ μὲν μείζω, τὰ δὲ ἐλάττω, 5 πάντα δε δμοίως δύσμαχα. περί ών τί ἄν τις πλέον φθέγξαιτο ή ὅτι τὸν Ὁμήρου κατάλογον τῷ τῶν ἐθνῶν άριθμο παρέρχονται; 136. οδτοι τὰ μεν εμπροσθεν κατέθεον καὶ διήρπαζον καὶ κακῶν Ἰλιάδα τοῖς προσοικοῦσι 'Ρωμαίων περιΐστασαν καὶ καθ' αύτοὺς θρασυ- 10 νόμενοι καὶ μετ' άλλήλων συνιστάμενοι, ἐπεὶ δὲ είδον | τὸ κεφάλαιον ὑποκύψαν καὶ τοὺς ταράττειν είδισ- R III 320 μένους ἐκπλαγέντας, ἡκολούθησαν τῆ παρὰ τοῦ φόβου κρίσει καὶ πρὸς τὸ παράδειγμα σωφρονισθέντες τὰς έπιδρομάς κατέλυσαν. καίτοι τί ποτ' αν έδρασεν δ 15 τοιούτος είς ανάγκην χειρών αφιγμένος, όστις έλπιζόμενος τοὺς μανικωτάτους συνέστειλεν:

137. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν διάπλουν εἰς τὴν νῆσον

⁷ II. β 484 sq. 9 cf. t. II 267, 10 | cf. ad t. II 503, 21 10 Dem. p. 555, 5

³ ếστι I sed $\mathring{\epsilon}$ in ras m^s 4 καὶ κυκλούμενα scripsi e P sed in marg $\mathring{\epsilon}v$ ἄλλφ κεκυκλωμένα, UICaLaBM κεκυκλωμένα CMo sed in hoc κυκλούμενα in marg, edd \mathring{o} τα (1 et 2) P sed \mathring{a} add m^s 7 τῶν $\mathring{\epsilon}$ θνῶν scripsi e CMoUILaBM et γ_0 in marg Mor $\mathring{\epsilon}$ θνῶν Ca σφῶν αὐτῶν P sed σφῶν αὐτ in ras 6 litt m^s , edd 10 καὶ inser P^s om UILaB | κατ' (μετ' Patm sed γ_0 καθ' in marg) αὐτοὺς libri sed αὐτοὺς supra αὐτῶν B^2 11 ἄλλων Cobet Mnem. N. S. III 144; Coll. 266 | $\mathring{\sigma}$ ' edd

¹² τοὺς in ras P^5 | ταράττειν I sed τα in ras m^2 σπα-ράττειν P sed σπαρ in ras m^3 et ταράττειν suprascr m^5 ήθισμένους CaM 13 παρὰ scripsi e CaM auctore Re περὶ reliqui libri edd | φοβεροῦ Mo sed φόβου in marg 14 τὰς in ras I^2 15 καίτοι — 17 συνέστειλεν citat Plan fol. 108 16 δε Plan

την Βρεττανίαν σιωπή παρελθείν άξιον, διότι πολλοίς ή νησος ήγνόηται. άλλ' όσω πλέον ήγνόηται, τοσούτω πλέον ελοήσεται, ωσθ' απαντας μαθείν, ότι καὶ τὴν έξω της έγνωσμένης βασιλεύς διηρευνήσατο. οξμαι δέ 5 οὐ χείρονα τροπαίου τοῦ μεγίστου φανεῖσθαι τὸν πλοῦν. 'Ηρόδοτος μεν οὖν ὁ πλείω τῶν ἀναγκαίων έξητακὼς διαρρήδην διαμάγεται μή είναι τὸν πολυύμνητον 'Ωκεανόν, άλλ' Όμήρου φησίν ή τινος άλλου γενέσθαι πλάσμα ποιητού και ούτως είς την ποίησιν την προσηγορίαν 10 είσενεγθηναι, οί δὲ καὶ πιστεύοντες είναί που τὸν Άκεανὸν ιλιγγιῶσι πρὸς τοὔνομα. δ δὲ τοσοῦτον ἀπέσγε τοῦ τοιοῦτόν τι παθεῖν, ώστ' εί μη καί γνοίη καὶ καθελκύσειε ναῦν καὶ ἐμβὰς κομισθείη καὶ τοῖς Βρεττανίας προσορμισθείη λιμέσι, τὸ μέγιστον ἡγεῖτο παρ-15 ήσειν των έαυτω προσημόντων. 138. έστι δη λόγος μάρτυρας τὰς ὄψεις παρεχόμενος, ὡς ἄρα μεῖζον εἰς κίνδυνον πλοΐον στρογγύλον ύπερ έκείνης ἀφεῖναι τῆς θαλάττης ἢ ναυμαχίαν έτέρωθι συνίστασθαι. οὕτω

¹ t. II 271, 12 6 Her. II 23 17 Caes. b. g. IV 28sq.; 36

⁶ ούν ξστιν ὅστις τὴν περὶ τοῦ Ὠνεανοῦ δόξαν Ἡροδότου μετέχειν που καὶ ψεύδους δικάσει, εἰ ταῖς περιόδοις τῆς γῆς ᾶς Πτολεμαῖος συνέταξεν ἐνησκήθη M^3

¹ βρεττανίαν I sed αν (2) in ras m² σιωπη in ras M³ παρελθείν M sed πα in ras m³ 2 νησος in ras I² | πλέον scripsi cum Cobeto Coll. 267 coll. p. 217, 15 et 279, 14 πολλοίς libri edd 3 ὡς Mor 4 ở Re 5 πλοῦν I sed ῦν in ras m³ 8 γενέσθαι P sed αι add m⁴ 11 ἰλιγγιῶσι C sed ἰ ex εἰ corr f 12 τοιοῦτόν τι scripsi e LaM τοιοῦτότι I sed ότι in ras m² τοιοῦτον reliqui libri edd ἄστ' reposui e libris ἄστε edd | καὶ μὴ U | γνοίη I sed η in ras m² 13 κομισθη CMοUCa LBM | τοις της Μ της Mor cf. p. 280, 22 14 προσοφμισθη B 15 αὐτῷ CMoB | ἔστι I sed ἔ in ras m² 17 πλοΐον P sed ο (1) in ras m² πλεῖον Lα 18 συνίστασθαι scripsi ex UCa La M συστήσασθαι CMo sed in hoc συνίστασθαι in marg, P sed στής in ras m³, I sed στή in ras m², edd

λαμπραί μέν καταιγίδες είς ούρανον κυρτοῦσι τὰ κύματα, έξωσται δε ύπολαμβάνοντες άνεμοι πρός ἀπέραντον έμφέρουσι πέλαγος. τὸ δὲ δεινότατον, | ἐπει- R III 321 δάν γάο τοῖς ἄλλοις ἅπασιν δ κυβερνήτης ἀντιστήση την τέχνην, ύπονοστεί μεν έξαίφνης ή θάλαττα, ή δε δ τέως μετέωρος ύπερ των κυμάτων όλκας έπι ψιλής δράται της ψάμμου κειμένη. καὶ ἢν μὲν όξεῖαν ἀνταποστείλη τὴν παλίρροιαν, ἀναλαμβάνει τε αὖθις τὸ σκάφος καὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πονεῖν τοὺς ἐμπλέοντας. ἢν δὲ μελλήση πρὸς τὴν ἐπάνοδον, δύεται κατὰ μικρὸν 10 τὸ πλοΐον ὑπειχούσης πρὸς τὸ ἄχθος τῆς ψάμμου. 139. τούτων οὐδὲν βασιλεὺς ἐσκόπησε, μᾶλλον δὲ πάντα σαφῶς είδως οὐκ ἀπώκνησεν, ἀλλὰ τοσούτω πλέον πρός την άναγωγην έσπευσεν, όσω πλέον ήδει τὸν κίνδυνον τραγωδούμενον. καὶ τὸ ἔτι μεῖζον, οὐ γὰρ 15 καθήμενος έπλ της ήιόνος ανέμεινεν, ώστε της ώραλας έπελθούσης 'Ωκεανον πραθναι την ζάλην, άλλ' εὐθὸς ώς είγε τοῦ γειμώνος ακμάζοντος καὶ τῶν ὅλων ὑπὸ

¹ Her. II 96,2 | Firm. err. prof. rel. 28,6 2 Her. II 113,2. Aeschin. ep. 1,3. Synes. ep. 113 p. 264 b 17 Hes. theog. 254 Firm. l. l. Amm. XX 1, 1; XXVII 8,4

⁷ ψάμμος καὶ ἄμμος 'Αττικά, τὰ δὲ παράγωγα ψάμαθος καὶ ἄμαθος ποιητικά Β°

¹ καταιγίδες LaB 2 δ' MoP sed in hoc' in ras m³ δεκφέρουσιν La | γο τὸ δεινότατον in marg Mor | ἐπεὶ δ' αν C 4 γὰρ om B 5 θάλαττα P sed ττ in ras m³ θάλασσα UILaM 7 εἰ P sed in ην corr m³, UICaLaM ην Μο η Μοι | ἀνταποστείλ cum ras 1 litt U ἀνταποστείλει Ι 10 μελήση PI sed λ alterum inser P³I², UCaB | κατα P sed ' add m³ καταμικρὸν UI 11 τὸ (1) inser C³ 12 πάντας La 13 τοσοῦτο U 17 ἐπελθούσης I sed ἐ in ras m² | τὸν ante ἀκεανὸν CaM Re delevi | πραύναι MoP sed in hoc' in corr m³, BM Mor 18 ἐπὲρ P sed ερ in ο corr m², I sed ο supracer m³

ŗ

τοῦ καιροῦ πρὸς ἄκρον ἐξηγριωμένων, νεφῶν, κρυμῶν, κλυδωνίου, οὐ προειπὼν ταῖς ἐκείνη πόλεσιν οὐδὲ προκηρύξας τὴν ἀναγωγὴν οὐδὲ πρὶν ἢ πληρῶσαι τὸ ἐγχείρημα θαυμασθῆναι βουληθεὶς ἀπὸ τῆς ἐννοίας, ἐμβισβάσας ἑκατὸν ἄνδρας, ὡς λέγεται, λύσας τὰ ἀπόγεια τὸν Ὠκεανὸν ἔτεμνε, καὶ πάντα εὐθὺς πρὸς εἰρήνην μετεβάλλετο. Ὠκεανὸς δὲ τὸ κῦμα στορέσας λείον ἑαυτὸν παρείχε τῷ βασιλεῖ περαιοῦσθαι, ἡ δὲ συνήθης ἐκείνη τῆς θαλάττης ἀναχώρησις τότε δὴ τὸν νόμον 10 ἀνελοῦσα τὴν χώραν ἐφύλαξεν.

140. Οὐ τοίνυν ἡ μὲν ἐπὶ τὴν νῆσον διάβασις οὕτως εἰρηνικῶς, ὁ δὲ ἀπόπλους ἐτέρως ἐχώρησεν, ἀλλ' ἀμείνω τὰ δεύτερα τῶν προτέρων ἀπήντησε τὴν παροιμίαν σώζοντα, ὥστε μηδεμίαν ἀμφισβήτησιν ὑπάριεν, ὡς οὐκ ἀθεεὶ ταῦτα νενεανίευται. 141. εἰ μὲν ΒΙΙΙ 322 τοίνυν ἀφεστηκυίας τῆς νήσου | καὶ τῶν οἰκητόρων νεωτεριζόντων καὶ τῆς ἀρχῆς περικοπτομένης καὶ τῆς ἀγγελίας ἐλθούσης θυμῷ πρὸς τὴν ἀκοὴν καταληφθεὶς ἀνέρριψε τὸν περὶ τοῦ πλοῦ κύβον, οὐκ ὰν το ἡν εἰς φιλοτιμίαν γνώμης τὴν τόλμαν ἀνενεγκεῖν, ἀλλ' ἡ παρὰ τῶν ἀφεστηκότων ἀνάγκη τὸ πλέον τῆς εὐκλείας ἀφήρει· νῦν δὲ καθεστηκότων μὲν τῶν ἐν Βρεττανία

⁵ Luc. Herm. 28; Ver. hist. I 42
13 Aristid. or. XXI t. I
p. 438, 2 D (t. II p. 22, 26 K); XX ib. 427, 9 (t. II p. 11, 1 K). Diog.
IV 15. Apost. V 88
15 Od. σ 353
19 cf. ad t. II 520, 5

¹ κουμμῶν B sed prius μ eras 2 ἐκείνη scripsi e CMoB coll. p. 219, 13; 246, 10 ἐκεῖ reliqui libri sed γο ἐκεῖνη in marg P^4 , edd 5 ἀπόγεια Mo sed ἔγγεια in marg ἔγγεια P sed in ras m^s et ἀπό suprasor m^s , UILaM ἔγγνα Ca 7 μ ετεβάλετο B 10 ἐφύλαξεν I sed εν in ras m^s 14 μ η δὲ μ lαν CMo 15 οὐκ inser M^s et inserui auctore Re coll. Od σ 353 | ἀθεεῖ P sed $\tilde{\tau}$ in 'corr m^s , Re \ νενεανίενται scripsi auctore Re νεανιεύεται libri edd

πραγμάτων, άδείας δε ύπαρχούσης άπο γης τέρπεσθαι τοις Άκεανοῦ θαύμασιν, οὐδενὸς δὲ καταναγκάζοντος άνάγεσθαι φόβου μείζονος οὖ τὴν βλάβην ἔδει φέρειν άποκνοῦντα τὸν πλοῦν, τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ παρούσης οὐδεμιᾶς ἀνάγκης, μᾶλλον δὲ μιᾶς μόνης s παρούσης ανάγκης της του πασιν έπιχειρείν έπιθυμίας έκων τοις μεγίστοις κινδύνοις έαυτον ἐπέδωκεν, ώσπερ τὰ μέγιστα ζημιωσόμενος, εί μὴ τὰ μέγιστα χινδυνεύσειε.

142. Θαυμαστών δὲ ὄντων των ἔργων πολύ μεῖζόν 10 έστιν δ πρὸ τῶν ἔργων λογισμός, ἐκεῖνος μὲν γὰρ οιεται μήτ' αν πρότερον έκλυθηναι ψυγήν σώματος πρίν ἢ τοῦτο βουληθηναι τὸν κρείττονα μήτ' ἂν ἐπὶ πλέον συμμείναι βουληθέντος έχείνου λελύσθαι καί μήτ' αν πλέον βιωναι μηδένα παρά την φυλακήν μήτ' 15 αν έπ' ελαττον παρά τὸ τολμαν. δείν οὖν ὃν εξεστι βιώναι χρόνον άθανάτων κεχρησθαι λογισμοίς.

143. Καλ τι δεί δυοίν ή τριών άρετη λεχθέντων ή πεπραγμένων μνημονεύειν, ώσπερ ούχὶ καὶ τῶν λοιπῶν έξίσης ἐπισημαινόντων τὸ θαῦμα; ἵνα δὴ μήτε σφόδρα 20

¹² Plat. Phaed. p. 67 D

¹ δ' MoP sed in hoc' ex à corr m³ 5 οὐδὰ μιᾶς CMo | δε μη δε La | γο μηδεμιάς in marg Mor 6 dvdynns om B 7 επέδωκεν I sed ε (1) in ras m² 8 ζημιωσάμενος PI sed α in o corr P2I2 | κινδυνεύσειε I sed ε(3) in ras m3 10 μείζόν scripsi e P sed in μείζων corr m², UI sed in hoc in μείζων corr, CaLaM sed in hoc in μείζων corr μείζων CMoB edd 11 έστι La 12 φετο I 13 έπλ πλέον P sed ' add m⁸ 14 λελῦσθαι ΡΙΔαΒΜ έπιπλέον ILaBM 18 $\delta voiv P$ sed ou in ras m^2 dust ν LaM sed in hoc ot usuprascr | $\gamma \rho \tilde{\eta}$ natequar in marg B^2 | $\dot{\alpha} \rho \approx 0$ sed in hoc $\dot{\gamma} \rho \approx 0$ in marg m² | λεγθέντων η πεπραγμένων B sed γο πεπραγμένων in mark 20 et long Re on scripsi ex UICaLaM de reliqui libri edd

όάθυμος είναι δοκοίην μήτε τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειοεῖν, οὔτε πάντων ποιήσομαι τὴν μνήμην ἐφεξῆς οὕτ' ἐπ' ὀλίγων κομιδῆ στήσομαι.

144. Έκεινο τοίνον ημέρα μέν έν ἔργοις, νὺξ δὲ s έν ίσω ταῖς ημέραις. μέθη δ' ἀπελήλαται καὶ τὸ νήφειν έν συνηθεία, άργὸς δὲ απας ἔχθιστος, ὁ δ' έγρηγορως έπιτήδειος. φρουράν δε σώματος ούκ αύτος έχει την παρά των δορυφόρων, την δε παρ' αύτοῦ τοις δορυφόροις παρέχει. ἐπειδὰν γὰρ αίσθηται κατ-10 ειλημμένους ύπνφ πολλφ, τοῖς μὲν οὐκ ἀσύγγνωστον την αναπαυλαν αφίησιν, αὐτὸς δὲ ὥσπερ ανταγωνιζόμενος τη φύσει τὸ δόρυ λαμβάνων περίπολον αύτὸν R III 323 τῶν | βασιλείων καθίστησιν. ὁ δὲ πόνος συνεχής τέταται διὰ πάσης ώρας έτους καὶ καιρών ἁπάντων. 15 145. Όμηρος μεν οὖν φησί που λέγων εἰς τοὺς Άχαιούς. έπει οὔ σφι λίθος χρώς οὐδὲ σίδηρος εἰ δέ γε τούτω συγγεγονώς ετύγγανε, πάντως οὐδ' αν τὴν εξ άδάμαντος είχασίαν είς την τοῦ σώματος στερρότητα λαβεῖν ἀπηξίωσεν. οὔτε γὰρ θέρμαις θεριναῖς εἰς 20 ἀσθένειαν έκλύεται οὕτε χειμερίοις κρυμοῖς εἰς νάρκην συστέλλεται ούτε χάρισιν ήριναῖς πρὸς ἀπόλαυσιν τέρψεως άγεται ούτε φθινοπώρου δώροις είς τρυφήν καθέλκεται, άλλὰ μία τουφή, μία πανήγυρις σῶφρον

¹⁵ Il. δ 510 18 cf. p. 256, 19. Hes. opp. 147

³ δλίγον P sed o in ∞ corr m^2 , La 4 έν om Ca inser M^2 | νὸξ I sed 'ξ in ras m^2 5 μέθη δὲ Mor sed γο μέθης ἀπελήλαται in marg, Re 6 ἐγοήγορος CMo 8 αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Mor 9 κατειλημμένους P sed ov ex o corr m^2 12 αὐτὸν P sed ' in ras m^2 ἑαυτὸν B αὐτὸν MolLaM Mor αντὸν U αὐτῶν Ca 14 και om Re 15 πρὸς B 22 φθορὰν L

έργάσασθαι τὸ ὑπήχοον, περίφοβον τὸ ἀλλόφυλον, ἁμιλληθηναι τοις ύμνουμένοις, ποοσθείναι τοις νενομισμένοις, πόσμον δοῦναι τῆ βασιλεία μᾶλλον ἢ παρ' έκείνης ενέγκασθαι, εν προσθήκη διορθωμάτων διεξελθεῖν τὸν βίον, ἀλλ' οὐκ ἐν τῆ τῶν κατορθωμάτων s άπολαύσει. 146. θέατρα μέν οὖν καὶ σκώμματα καὶ γέλως και παν θαυματοποιών έθνος έν ίσω τοίς άγεσιν απέρριπται, νηψις δε και το πεφροντισμένον και τὸ πρὸς τοὺς πόνους εὔκολον καὶ τὸ πρὸς ἀρετὴν εύφυξς και παν το τοιούτον έν πρώτοις άγεται. γυ- 10 ναικών δε κάλλος απαν κεκράτηται. δ δε δωροφορών άπὸ μὲν τῆς δόσεως οὐδενὸς ἐντιμότερος, πεῖραν δὲ τῆς γνώμης παρέχων ἀπ' εὐνοίας μᾶλλον τεθαύμασται. 147. μέλλον δε απαν εγχείρημα λέληθεν, είς δε πρόοιδεν δς και έβούλευσεν. ἔγνωσται δὲ οὐδὲν δ μή 15 τετέλεσται. έξόδων δε και πάλιν άναγωρήσεων άμοιβαῖα τάχη τὰς τῶν πολλῶν δόξας ἀποσφάλλει. | ἐν Β ΙΙΙ 324 βασιλείοις ίδρύσθαι νομιζόμενος όρων ύπερβάλλει κοουφάς, δδοιπορείν νομιζόμενος έν βασιλείοις βουλεύεται. πλείν δοκεί θάλατταν, δ δε πεζεύων προσέργεται. 20

⁷ Thuc. II 13, 1

¹ άλλόφυλον P sed λ alterum et γο τριον suprascr m⁴ άλλότριον CMo et γο in marg Mor 3 τη P sed η in ras m² 5 πατορθωμάτων scripsi πατορθωμένων MoP sed in hoc o in ω corr m³, IM πατωρθωμένων reliqui libri edd sed γο πατορθωμάτων in marg Mor 7 παν] τὸ in ras 3 litt quarum tertia ν I om B | θαυματοποιοῦν Re typographico vitio quod correxit Cobetus Coll. 267 10 τὸ om CaM 11 δωρυφορῶν Mo δορυφορῶν Mor sed δωροφορῶν coni 12 μὲν om B | οὐδὲν CMo BCa et γρ in marg Mor 13 ἐπ' εὐνοία CaM 14 "malim ἄπαντας vel ἄπαν ἄπαντας" Re | προσίδεν P sed in πρόσιδεν corr m³, La προείδεν CaM 15 ὡς Mor \ μη τετέλεσται , κιδεται αι interponendum" Re 18 ἰδρῦσθαι? cf. ad t. I 184, 8 δρῶν — 19 νομιζόμενος om La 20 πλεῖν I sed εῖ in ras m²

πεζεύειν δοξάζεται, δ δε γην αποκρύψας πελάγιος φέρεται. 148. καὶ ταῦτα μέν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα διεξέργεται ούτε θεραπείαν είς παραμυθίαν των πόνων ούτε στρατοπέδου πλήθος είς φυλακήν έπαγόμενος, άλλ' ε εὐαριθμήτους δή τινας έξευρων οθς έπίστευεν ἀκολουθήσειν τῷ τάχει, τούτοις προειπὼν ἔπεσθαι ή ἂν ἡγῆται, καθάπερ αὐτός τε πτεροφυήσας καὶ τοὺς έπομένους πτερώσας όξύτερον νοήματος ζεται πανταχή. 149. καί τί ἄν τις ἄμεινον ζητήσειεν; οὐ γὰρ ἔχων οἶστισι 10 πολεμίοις συμβάλοι, κατά τῶν θηρίων ὁπλίζεται καὶ τῆς ἐν πολέμοις ἀνδραγαθίας οὐχ εύρίσκων τὸν καιρὸν έπὶ τῶν εἰδώλων τὴν ἀρετὴν ἐπιδείχνυται ἐν ἡλίφ μεν καθαρώ τὸ σώμα γυμνάζων, την δε συμμιγή σκιάν είς θρύψιν ύποφέρειν τούς γρωμένους ήγούμενος. όλως 15 τε βασιλεύς έθέλει κεκλησθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλοντι μᾶλλον ἢ τῷ τῆς τύχης βελτίονι.

150. Άμφοτέρων δ' ἄν τις έκεινο θαυμάσειεν ὅτι τὴν τῆς ψυχῆς ἀρμονίαν σύμφωνον πρὸς τὸν τῶν ὑπηκόων τρόπον ἡρμόσαντο. καθάπερ γὰρ οἱ τῶν κο ἰατρῶν ἀγαθοὶ καὶ τὴν προσηγορίαν τῆ τέχνη βεβαι-

¹ Plat. Prot. p. 338 A | Thuc. VII 44, 3 5 Plat. Apol. p. 40 E 7 Plat. Phaedr. p. 251 C; 255 D 8 Od. η 35; H. in Apoll. 186; Il. o 80 sq. 12 sq. Plat. Phaedr. p. 239 C

⁵ οἷς Mor 6 η B sed οἷ suprascr m^2 8 ἷεται MoP sed in hoc ' in ' corr m^3 , UICaBM Mor 10 συμβάλοι reposui e libris συμβάλοι edd sed γς συμβάλοι in marg Mor 11 της P sed $η_S$ ex η corr m^2 , I sed $η_S$ in ras m^2 | πολεμίοις P sed in πολέμοις corr m^3 , UCaM 12 νυσδάλων coni Mor²

¹³ δὲ om $La \mid συμμνηη$ coni Re at cf. Plat. l. l. 14 ὅποφέρειν I ἀποφέρειν UM ἐπιφέρειν La 16 ψνηης La 17 αν La 19 τρόπον P sed o(2) in ras P^*M^* \ γὰς inser P^*B^* om CMoLa

1

οῦντες οὐ μιᾶ φαρμάκων ίδέα καθ' ἀπάντων κέγρηνται σωμάτων, δρώντες δὲ | τὸ διάφορον έκειθεν τὸ R III 325 των φαρμάχων άνευρίσκουσιν οίκειον καί τηνικαύτα μάλιστα τὰ τῆς ὑγιείας συμβαίνει καθαρῶς, ἡνίκα ἂν άμφοῖν ή συμφωνία σωθή, ούτω καὶ βασιλεία μετ' 5 έπιστήμης έπλ την άρχην λοῦσα τη τῶν ἀρχομένων έξει τὸ σύμμετρον πορίζεται. καὶ ήν τε δριμυτέρων ήν τε πραστέρων δέη φαρμάχων, έκατέρου τὸν καιρὸν οὐκ άγνοήσει. ώστε είπες αὐτοῖς ἐπῆλθε πρὸς ἀλλήλους άμεῖψαι τὰς ἀργάς, πάντως ἂν καὶ τὰς ἀλλήλων άρ- 10 μονίας άντέλαβον.

151. "Εοικα δε τὰ μέγιστα δοκῶν λέγειν μηδέπω καλ νῦν ελοηκέναι τὸ μέγιστον. πρότερον μὲν γὰρ ταις βασιλείαις απάσαις ο φθόνος παρεπεπήγει και οί τε τὰς ἐλάττους ἔχοντες τοῖς τὰ μείζω κεκτημένοις 15 έπεβούλευον οι τε των μειζόνων απολαύοντες τοις τα μικρά καρπουμένοις καὶ τῶν ἐλαττόνων ἐφθόνουν. ἀλλά μην αι γε των δυναστειών Ισότητες και πολύ μειζόνως έτρεφον τὸ νόσημα, καὶ φύσεως μὲν θεσμὸς τυ-

⁶ Plat. Pol. p. 301 D 14 [Isocr.] ad Dem. § 46 p. 12 b

¹ xa ϑ ' I sed ϑ ' in ras m³ 2 δρ $\tilde{\omega}$ ντες δὲ scripsi e PI sed in hoc ες δὲ in ras m³, CaM δρ $\tilde{\omega}$ ν cum ras 3 litt Uδρώντες La καὶ γὰρ δρώντες CMo άλλ δρώντες B edd | τὸ om CMoPUICa | διάφορα I sed α (2) ex ov corr m⁸ | έκεῦθεν M sed ν add m² έκεῖ ε cum ras 1 litt ante et post ε (2) Uέκετσε Ca τὰ νοσήματα, έκετθεν in ras 5 litt I^{5} 4 τὰ inser $P^{2}I^{3}B^{2}$ om UCaM | τῆς ὑγείας inser B^{2} | ἡνίκα P sed α in ras m² | αν om CMo 5 άμφοιν ή in ras P^2 άμφοιν om La 8 και ante πραστέρων edd delevi | πραστέρων Mo PIB 11 ἀντέλαβον om Re 14 παρεπεπήγει I sed παρε in ras m² προσεπεπήγει U | οῖ τε Mor sed γρ οῖ γε in marg 19 ἔτερον Mo sed ἔτρεφον in marg | μὲν] δὲ Mo et γρ in marg Mor

ραννικής έπιθυμίας δεύτερος έκέκριτο, τὸ δὲ οἰκεῖον απαν παρανοίας έγεμεν έφ' έαυτό. καὶ τῶν συμφορῶν αί μέγισται περί τὰς βασιλείας ύμνοῦνται συμβῆναι. όθεν μοι δοχούσιν έπαρθέντες οί ποιηταί και μέχρι τῆς ε οὐρανίας άψιδος τὰς ἐπιβουλὰς ἀνενεγκεῖν. 152. ἀλλὰ νῦν ἄπας μὲν ὁ παλαιὸς χοόνος ήττηται, ἄπας δὲ φθόνου χαλεπός όφθαλμός ύπερώρισται, φιλίας δέ σύνδεσμος άρραγής τὰς τῶν βασιλέων συνέχει ψυχάς. ή δὲ ἀρχή τοῖς μὲν τόποις διήρηται, ταῖς δὲ εὐνοίαις R III 326 συνάπτεται, καὶ τὸ τῆς οἰκειότητος | ὄνομα πι-11 στούται τοίς ἔργοις. τοσούτον γάρ ἀπέγουσι τού τοίς άλλήλων άγαθοίς άλγεῖν, ώστε έκάτερος θατέρφ των πρωτείων ἀφίσταται. ἵπποι δὲ καὶ τέτρωρα παρ' ἡμέραν ταϊς διαδοχαϊς τὸ τάχος ἐπιτείνοντα τὰς έκατέρων 15 παρ' άλλήλους διαπορθμεύει γνώμας. καὶ τῶν ἐκπεμπομένων εκαστος δι' ίσης της έξουσίας εκατέραν άρχην ἐπέρχεται. τὸν δὲ χῶρον ἐν ικ τὰ τῶν βασιλειών τμήματα συγκεράννυται οὐ στρατοπέδων φρουρεῖ καθέδρα συνεχής, άλλ' άδόλου πίστεως ίσχὺς άκίνητος. 153. Καὶ τι δει πόροωθεν ζητείν την ἀπόδειξιν τοῦ πάντα τε έκείνους κοινὰ κεκτήσθαι καὶ κοινούς

⁵ cf. p. 235, 7 7 Isocr. Archid. § 32 p. 122 c 15 Her. IX 4. Plat. Symp. p. 202 E

¹ δ' MoP sed in hoc ' in ras m³, B Mor¹ 5 ἀφίδος scripsi e P ἀψίδος CUBM ἀψίδος Mo αψίδος La ἀψίδος reliqui libri edd cf. ad p. 235, 7 | ἐνεγκεῖν C 6 μὲν ὁ παλαιὸς ἄπας Β 7 δὲ P sed δ' in ras m³ τε IBM 8 ras 3—4 litt ante ψυχὰς I 10 συνῆπται? 11 τοσοῦτο Mor . 12 ἄσδ' CMo ὅσω Ca 15 ἀλήλους P sed ους in οις corr m³, I sed ν in ras m² ἀλλήλοις UCaM Mor sed in hoc γο ἀλλήλους in marg | γνώμας I sed ας in ras m² 17 βασιλειῶν scripsi auctore Re βασιλέων libri edd 19 ἀλλὰ PUICaLaM 21 ἐκείνοις CaM

ύφ' απάντων άγεσθαι δεσπότας; αὐτὸ γαρ τὸ νῦν γιγνόμενον τίνος είς μαρτυρίαν οὐκ ἄμεινον; λόγος είς εύφημίαν κοινός μεν άμφοῖν προβληθείς, κοινός δέ άμφοῖν ἐργασθείς, ὡς οὐκ ὂν σφαλερόν, εἴ τις άμφοτέρους έξίσης θαυμάσειε, μαλλον δ' ώς ούχ δσιον όν, 5 εί μή τις θαυμάσειεν άμφοτέρους εξίσης. 154. άρ' οὖν αὐτοὶ μὲν ἀντὶ τοῦ φθονεῖν ταῖς ἀλλήλων εὐπραξίαις άλλήλους δορυφοροῦσιν, οίς δε δυνάμεις ένεγείρισαν, ύπὸ τούτων εἰς κινδύνους κατέστησαν, οἶα τὰ πρόσθεν λέγεται συμπεσείν πολλάκις των μεν μεγέθει 10 γρημάτων, των δε ταις στρατηγίαις είς επανάστασιν χρησαμένων; άλλὰ καὶ τοῦτο τῶν παρόντων έξαίρετον. οὐδεὶς γὰρ ἔστιν ὅστις οὐχ ἂν δέξαιτο τεθνάναι πρότερον ή περί τον πιστεύσαντα γενέσθαι πονηρός, οὐδείς δὲ ὅστις οὐκ ἂν Ελοιτο καταποντίσαι τὰ ὄντα 15 πρότερον η νεωτέρων πραγμάτων χορηγίαν ποιήσασθαι. 155. καίτοι πρότερον μέν οἱ βοηθέντες ἐπὶ χρήμασι τῶν νῦν μέσως ἐχόντων εἰς εὐπορίαν καταδεέστερον έπλούτουν, νῦν δὲ οἱ μέσως ἔχοντες τῶν πρότερον

¹² cf. p. 296, 2. Lys. or. X p. 116, 25 18 Dem. p. 1182, 28

¹ δφ $^{\prime}$ P sed φ in ras m^{s} 2 γινόμενον $^{\prime}$ CMoB edd 5 έξ $^{\prime}$ $^{$

βασιλέων ἀφθονώτερον διάγουσιν, άλλ' δμως οὐκ έκ-R III 327 φέρει πρὸς δρασύτητα τὴν γνώμην τὸ τῆς | περιουσίας ύπέρογμον. 156. τί ποτ' οὖν τὸ αἴτιον τῆς τε προτέρας άγνωμοσύνης καλ τῆς νῦν εὐγνωμοσύνης; ι δτι τότε μὲν τὸ τοῦ ⊿ημοσθένους συνέβαινε καὶ μείζων ήν δ τοῦ μέλλοντος φόβος τῆς παρούσης γάριτος καὶ τὰς δόσεις αὶ δημεύσεις κατελάμβανον. ἐώκει δὴ τὸ γιγνόμενον Εὐρίπου στροφαίς. εἰς γὰρ τὸν δεδωκότα τὸ δῶρον ἐπανήρχετο μετὰ τοῦ προστρίψασθαι 10 τῶ λαβόντι συμφοράν. οὔκουν εἴα τοῦ μέλλοντος τὸ δέος ήρεμείν τὸν δεξάμενον, άλλὰ μία σωτηρίας έλπὶς ύπέκειτο τὸν δεδωκότα διαφθείραι. νῦν δέ γε πολύς μέν έκ βασιλέων πλούτος είς τούς ύπηκόους μεταρρεί, πανταχοῦ δὲ τὸ βέβαιον τῆ φιλοτιμία συνέζευκται καὶ 15 τοῖς λαμβάνουσιν οὐ μείζων ήδονή τοῦ λαβείν ή τοῦ μετ' ἀσφαλείας ἔγειν.

157. Έτερον δέ γε πολύ τούτου σεμνότερον και τὸ κέρδος εἰς ἄπαντας ἐκτεῖνον. εἰ γάρ τις ἔροιτο ὁντινοῦν, τί μάλιστα βαρύτατον ἀνθρώποις τῶν εἰω- 20 θότων λυπεῖν ἐν αἰζμαλώτω τύχη, εὐθὺς ἂν οὐδὲν

⁵ Dem. Phil. III § 73 p. 129, 24 sq. 8 cf. ad t. II 566, 13 10 Dem. p. 786, 5 20 Diod. Sic. XXVII 6, 2 t. IV p. 367, 22 ed. Dind.

³ τὸ om Re | τε om B 7 τὰς δημεύσεις αἰ δόσεις La δημεύσεις κατελάμβανον I sed εις κατ in ras m^2 δημεύσ cum ras 2 litt ελάμβανον U | ε΄φκει — 8 στροφαίς ad versum comoediae Atticae ε΄οικεν Εύρίπου στροφαίς revocavit Kockius Fr. Com. Att. III p. 524 n. 653 | δὲ La 8 γινόμενον CMo 14 φιλονεικία Ca 15 μείζων P sed supra ι eras et ων in ras m^3 μείζον U | τοῦ (1) I sed ov in ras m^2 τὸ U 17 πολύ Mo sed πολλῶν in marg 18 εκτείνειν Ca 19 ἀνθρώποις βαρύτατον P sed β et α eras 20 αλμαλώτων β M

περισκεψάμενος είποι την των γυναικών αισχύνην. τοῦτο τοίνυν ἐν μὲν ταις ἀνωτέρω βασιλείαις οὐκ ἀπετέτραπτο, ἀλλ' ὥσπερ τοὺς φόρους ἐκλέγειν ἐν τοῖς νενομισμένοις ἐτέτακτο, οὕτω καὶ τὰ τῆς ἀρπαγῆς τῶν γυναικῶν εἰς ἔθος ἀφῖκτο, καὶ οἱ τοὺς πολεμίους ἀν- ε είργοντες τῷ τῆς ἐλευθερίας σχήματι τὰς τῶν ἀνδραποδισμῶν συμφορὰς ἀνεμίγνυσαν οὐδὲν ἀπεοικότες κυνῶν γενναίων μὲν πρὸς τοὺς λύκους, ὡμῶν δὲ πρὸς τὰ ποίμνια. 158. ἀλλὰ νῦν ἄπας μὲν φόβος τῶν γάμων ἀπελήλαται, ἀσφάλεια δὲ τὰς τῶν γενῶν διαδοχὰς 10 μετ' εὐθυμίας παραπέμπει, σωφροσύνη δὲ τρόπων οὐχ ἡττᾶται τυραννικῆς ἀνάγκης, γυναικὸς δὲ ὥραν εὐτυχεῖν ἀκίνδυνον. εὐτὴ δὲ πᾶσα καθ' ἄπασαν | γῆν R III 328 καὶ θάλατταν τὸ τούτων μέρος ἀνύβριστος.

159. Τῶν τοίνυν γεωργούντων τοῖς ἀδικουμένοις 15 καὶ μικρὰ μὲν ἢ φαῦλα κεκτημένοις, πολλὰ δὲ φέρειν ἢναγκασμένοις καὶ τούτου συμβεβηκότος παρὰ τὴν ἀμετρίαν τῶν πρὸ τοῦ τὴν χώραν ἀναμετρεῖσθαι ταχθέντων καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης τῆς μὲν συντελείας κατεπειγούσης, τῆς δὲ γῆς οὐκ ἀποχρώσης, καὶ ταύταις 20

1 περισχεψάμενος I sed περι in ras m^2 έπισχεψάμενος U

³ Dem. p. 1199, 5 14 Plat. Phaedr. p. 256 A

³ ἀπετέτραπτο P sed in ras 8 litt m³, I sed α et τέτραπ in ras m² ἐπράττετο ULaM | τὸ ante τοὺς inserendum coni Cobetus Coll. 267 | ἐν scripsi auctore Cobeto l. l. coll. t. II 143, 3 ἐπὶ libri edd 5 ἀνεἰργοντες I-sed ες in ras m² 6 ἀδραποδισμών I sed σμών in ras m² 9 μὲν ἄπας Β 10 δὲ τὰς I sed δε τ in ras m² | διαδοχὰς I sed ας in ras m² 11 πρὸς Ca Mor | εὐθυμίαν Β 12 ὥραν La sed ν in ι corr s ὥρα Re quod correxit Cobetus l. l. | εὐτυχεῖν P sed ν (1) e ν corr m², I sed ambo ν in ras m³, M sed ν e ν corr ἐντυχεῖν Ca La eras προτοῦ U

ταίς συμφοραίς επήμυναν λογιστών δευτέρων αποιβεία την έκ των έμπροσθεν βλάβην λύσαντες.

160. Καὶ τι δεὶ λέγειν περὶ τῶν γεωργῶν ἢ περιλαμβάνειν ἀριθμῷ τὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἔθνη; ὅλως τὰς ταις ἀπάντων ἀπανταχόθεν ἰκετείαις ἀνέφκται τὰ βασίλεια, καὶ οὕτε γένος οὕτε ἡλικίας μέτρον οὕτε τύχης ἀξίωμα πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς φιλανθρωπίας διακέκριται, ἀλλ' ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενοι πᾶσιν δμοίως κηρύττουσι θαρρείν, ὡς οὕτε νεότης οὕτε γῆρας οὕτε οπενίας εὐκαταφρόνητον σχῆμα τῆς κοινῆς ἐπικουρίας ἀποκεκλείσεται οὐδὲ λυμανεῖται τὸ δίκαιον οὕτε δικαστὴς δυσμενὴς οὕτε ἀντίδικος ἰσχυρός, ἀλλὰ πρόχειρον εἰπόντι τὴν συμφορὰν τὸν ἔλεον ἐπισπᾶσθαι.

161. Έν τούτφ δη τφ μέρει γενόμενος ύπερηγά15 σθην, ὅτι την φιλανθρωπίαν ἔννομον πουτανεύειν
ηξίωσαν καὶ οὕτε τοὺς ἀδικουμένους περιείδον καθάπαξ
ἀπειπόντες μη δείσθαι οὕτε τοῖς ἐξαπατᾶν τολμῶσι
συνέπραξαν πάντα ἐφεξῆς πιστεύσαντες. ἀλλ' ἐπειδη
τοὺς μὲν ἤδεσαν παρὰ την ἀσθένειαν ἔλαττον ἔχοντας,
20 τοὺς δ' ἐπὶ παρακρούσει ταῖς ἱκετείαις χρησαμένους,

¹⁰ Men. com. fr. IV 96, 2 M (t. III p. 28 n. 93 K) 16 Plat. Leg. XI p. 934 D 17 Her. I 183, 2

¹ έμφοραlς ἀπήμνναν Lα sed ά ex έ corr | δεντέρων I sed δεν in ras m^2 έτέρων U 6 οὔτε (2) reposui ex UICaLaBM οὔθ' reliqui libri sed ϑ ' in ras P^3 , edd 10 δ ante τῆς inser M | έπικονρίας P sed 'ας in ras m^3 11 ἀποιεκλείσεται P sed ' et π 0 in ras m^3 κεκλείσεται UCaM | οὐδὲ CM0B 12 δνσμενής Mor sed γρ εὐμενής in marg | οὐδὲ CM0 13 ἐπισπάσθαι scripsi e P sed α in άσα corr m^3 , UICaLaM έπισπάσσθαι reliqui libri edd 17 ἀπειπόντας P et γρ in marg Mor 19 et 20 τοὺς P sed `add m^2 20 δ' έπR1 Re δὲ τῆ libri Mor | τῆς ἱπετείας CaM \ χρησωμένους scripsi ex UILaBM χρησομένους reliqui libri edd

ϊνα τούς μεν αντανισώσωσι | τῆ βοηθεία, τῶν δὲ R III 329 την απάτην φυλάξωνται, την των νόμων Ισχύν τη φιλανθοωπία προσήψαν κώλυμα τοῦτο ταῖς παραγωγαῖς άνευρόντες. καὶ συμβαίνει δὴ πανταχῆ μέν τοὺς βασιλεῖς ταῖς ἱκετείαις ἐπινεύειν, μηδαμῆ δὲ τῶν θεσμῶν 5 την απρίβειαν ύπὸ τῆς φιλανθοωπίας βλάπτεσθαι. 162. ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὴ γνώμης καὶ τὴν τῶν ἀμφισβητημάτων διάγνωσιν είς τοὺς ὑπάρχους ἀπώσαντο. σκοπούμενοι γάρ εύρισκον νόμων μέν Ισχύν ήττωμένην βασιλικής έξουσίας, ψυγήν δε βασιλέως είκουσαν όψει 10 δακρύων. ἔδεισαν οὖν μὴ πρὸς τὰς ἀντιβολήσεις καὶ τούς όδυρμούς έπικλασθέντες φιλανθρωπότερα πλέον η νομιμώτερα κρίνωσι. καίτοι τί μεζον η τὸ κυρίους μεν είναι των νόμων αὐτούς, τοὺς νόμους δε αὑτων κυρίους ποιείσθαι; 163. άρχοντας τοίνυν τούς είς 15 τας πόλεις έκπεμπομένους οί μεν έμποοσθεν βασιλείς τούς φονικωτάτους άργικωτάτους ένόμιζον, ώστε ούκ ήν ενδοξότερον (των) πολεμίων πλείονας ή των άργομένων διαφθείραι. νῦν δὲ τῷ μὲν ξίφει τὸ σχημα

¹ Synes. or. II p. 126 B. Thuc. III 11, 1

¹ τοὺς P sed `add m² | ἀντανισώσωσι C sed σω (1) suprascr m, P sed ras supra α(2) et ´add m² et ωσι in ras m², I sed ex ἀντανίσωσι corr m² ἀντανιάσωσι Re (qui τοὺς μὲν ἀδικοῦντας ἀντανιάσωσι τῶν ἀδικουμένων τῆ βοηθεία scribendum coni), quod Cobetus Coll. 267 correxit num ἀντισώσωσι ut Thuc. l. l. l τῶν P sed ʿadd m² βποσῆψαν reposui e libris συνῆψαν edd sed γε πεοσῆψαν in marg Mor 7 δὲ UICaM | τῶν om U γ νόμον UI 10 ψυχὴν δὲ βασιλείας praemisso κείμενον in marg I² | βασιλέως scripsi ut γε in marg Fatm et coni Mor βασιλείας libri edd 11 μὴ in ras P² 13 νομικώτερα Mor | πείνωσιν La | ἢ ex εί corr C² 14 αὐτῶν P sed ˙ in ras m² αὐτῶν Ca 18 τῶν (1) inserui e La auctore Re om reliqui libri edd 19 τῶν Mo et γε in marg Mor

πληρούται, της δε βασιλικής πραότητος έν ταίς των ύπάργων ψυγαζς είκόνες έκλάμπουσι. δεί δε οὐδεν άνάγκης καὶ φόνων εἰς τὸ γενέσθαι τὰ δέοντα, άλλ' άρκει φράσαι τον έφεστημότα, και κατά πόδας το τέ-5 λος. 164. ἀελ δε τους προτέρους υπάρχους ἀναπαύοντες έν τῷ μέρει δευτέρους έτέρους πρὸς τὰς διοικήσεις άγουσι. καὶ πάνυ γε εἰκότως. εἴτε γὰρ ἐπίπονόν τι το χρημα της άρχης, ούκ άξιουσι διηνεκεί φορτίφ R III 330 τούς αὐτούς ἐπιτρίβεσθαι, | εἴτε τινὸς εὐδαιμονίας 10 μετέχον, πολλούς είς μετουσίαν τῆς εὐδαιμονίας καλοῦσιν. 165. ἔτι τοίνυν κάκεῖνο κατιδόντες ὅτι πεφύκασιν αί τιμαί γρηστούς ποιείν, αί δὲ τιμωρίαι τούς πονηφούς κολάζειν, τούς μέν περί τὰς τιμωρίας διατρίψαντας οὐ κωλύειν ἡγήσαντο γενέσθαι πονηρίαν, άλλὰ 15 την άελ γιγνομένην έχκόπτειν καλ το πραττόμενον έοικέναι ταϊς τῆς ὕδρας ἐκτομαῖς, αὐτοὶ δὲ ταῖς εὐποιΐαις τὰς ἀπάντων προκατασχόντες γνώμας μᾶλλον έπραξαν δπως χρήσονται βελτίστοις ή δπως άδικοῦντας χολάσουσι.

¹⁶ Plat. rep. IV p. 426 E. Phot. lex. p. 615, 4 s. v. ῦδραν τέμνειν

¹ πληφοῦται reposui e libris sed κ supra π C°P³B² ἐκπληφοῦται edd sed γρ κληφοῦται in marg Mor | τῆς δὲ in ras
P³ | πραότητος ΜοΡΙΒΜ 2 ὑπαρχον cum ras 3 litt U
ἀρχομένων Μ | εἰκόνες inser P³ et in marg I² | ἐκλάμπουσι P
sed ἐκ in ras m³ ἐκλάμπουσιν La | οὐδὲ Β 8 σχῆμα CaM |
οὐκ οm Ca 12 num ⟨τοὺς⟩ χρηστοὺς ⟨εὖ⟩ ποιείν? 13 τὰς
οm Ca 14 γίνεσθαι U 15 αἰεὶ ΡΙΜ Μοτ 17 προκατασχόντες P sed ε in ras m² προκατέχοντες Re 18 χρήσονται
scripsi e PU sed in hoc ο ex ω corr, ICaM χρήσωνται La
χρήσωνται reliqui libri edd 19 κολάσουςι scripsi e PUICa
κολάσωςι La κολάσωσι reliqui libri sed ω in ον corr Μ, edd

166. Τοσαύτης οὖν ἀρετῆς ἐν μέσφ προκειμένης τί γρη μέγιστον των απάντων νομίσαι; πότερον την εὐγένειαν ή την τροφήν; και πότερον την δικαιοσύνην ἢ τὴν τῶν τρόπων σωφροσύνην; καὶ πότερον τὴν πρὸς τούς πολεμίους ἀνδρίαν ἢ τὴν πρὸς ἀλλήλους συμφω- 5 νίαν; καὶ πότερον τὴν πρὸς ἔκαστον φιλανθρωπίαν ἢ την άπανταχοῦ σύνεσιν; 167. οῖ γε καὶ πρὸς τὰς μεγίστας τῶν πράξεων οὐκ ἐνόμισαν μαντικῆ τὴν ἐλπίδα θαρρύνειν, οὐ πρὸς τὸ πρόχειρον, ἐμοὶ δοκείν, ἀπιδόντες δτι πολλάκις έλάττων άναφαίνεται, άλλ' δτι 10 καν εί τα μαλιστα το μέλλον ανιγνεύοι, δυοίν έμπόδισμα γίνεται, φιλοτιμία τε καὶ ἀνδρία. τούς τε γὰρ άποτευξομένους εί προειδείεν ούκ έᾶ κρείττονα τῆς τύγης παρασγέσθαι την προθυμίαν, άλλ' εὐθύς δειλούς ποιεί τὰ χείρω προδείξασα οἶς τε ἀπόκειται τὰ χρηστὰ 15 τούτους άφαιρείται την έπ' άνδρία δόξαν. οὐ γάρ άρετη μαλλον η τω της έκβάσεως προδήλω δοκούσι πεπιστευκέναι. δσοι δ' αν δμοίως αγνοούντες το πέρας άνδρες άγαθοί γίγνωνται, και κατορθούντες θαυμαστοί και σφαλέντες άμεμπτοι.

168. Εὶ δή τις μέλλοι τὸν προσήκοντα λογισμὸν

²¹ Plat. Leg. VII p. 805 A

⁴ εἰς Μ 5 τοὺς πολεμίους — 6 πρὸς in marg Mo² sed πρὸς ἀλλήλους — πότερον in ras | πολέμους I sed in πολεμίους corr, Μ | ἀνδρίαν scripsi e CUICaB ἀνδρείαν reliqui libri sed ει in ras P^3 , edd 7 ἀπανταχή CM0 sed in hoc οῦ supra ή m^2 , B 8 ἐνόμισαν I sed ἐνο et σ in ras m^2 9 χεῖρον CaLaM 10 ἐλάττων om B ἔλαττον C sed ἐλάττων suprasor f 11 τα I | ταμάλιστα PB | ἀνιχνεόη B ἀνιχνεόει Mor | δνοΐν P sed οι in ras m^3 12 γίγνεται PICaM | ἀνδρεία PICaM | ανδρεία PI

ύπεο απάντων σχήσειν, μή μοι ψιλον έξεταζέτω των R III 331 έγκωμίων τὸν ἀριθμόν, | ἀλλ' έκάστω προσαγέτω την των είονασμένων ηλικίαν, και τάγα μεϊζον έν τη νεότητι των πεποιηχότων ή τω μεγέθει των πεποιημέ-5 νων εύρήσει τὸ θαῦμα. 169. δοκεῖ δή μοι καὶ τὸ βούλευμα τοῦ τὴν οἰκουμένην συστησαμένου νῦν δὴ μάλιστα σώζεσθαι. έπειδή γάρ ίδρυσε μέν τήν γην, έχεε δε την θάλατταν, ποταμούς δε προήγαγεν, έδειξε δε νήσων περίρουτον θέσιν, πάντα μεν είς το δημιουρ-10 γηθεν έγκατέθετο σπέρματα καὶ βοσκήματα καὶ όλως δπόσων εμελλεν ανθρωπεία δεήσεσθαι φύσις. οὐ μέντοι πάντα γε πασιν ένειμε μέρεσιν, άλλα διήρει τα δώρα κατά τούς γώρους είς κοινωνίαν τούς άνθρώπους άγων τη παρ' άλληλων χρεία και φαίνει δη τας 15 έμπορίας, ὅπως τῶν παρ' ἐνίοις φυομένων ποινὴν είς απαντας έξενέγκη την απόλαυσιν. 170. τοῦτο τοίνυν τὸ φιλάνθρωπον βούλευμα καὶ σωτήριον πρότερον μὲν άνήρητο καλ διέφθαρτο καλ τὸ τῆς ἐπιμιξίας ἐν ἴσφ τοίς φόνοις ἀπείρητο, ὁ δὲ άλοὺς κατεκρημνίζετο. 20 έώχει δη σχήματι διατετμημένο τὸ σχήμα της γης. άλλα νῦν συνηλθε μεν καί συνηπται το τέως διηρημένον, κεκόμισται δὲ τὴν οἰκείαν τάξιν τὸ τέως διεσπασμένον. 171. μία μεν ήπειρος, μία δε θάλαττα, κοιναί δε αί νησοι, άνεφγμένοι λιμένες, άναπεπταμέναι

⁵ δέ Re 6 βούλευμα scripsi cum M coll. l. 17 βούλημα reliqui libri edd 8 ἔχεε P sed εε in ras m^3 ἔχει La om in lac 4 litt Ca 9 νῆσον CaM | δέσιν P sed v in ras m^3 11 ὁπόσον UI 12 μέρεσιν P sed v in ras m^3 16 ἔξενέγκοι M 17 γε ante τὸ Mor del Re | βούλημα CPI sed η in ras P^3I^3 , B 20 δὲ PUICaM | γῆς om U 21 μὲν om La | τὸ τέως om B \ διηρημένον — 22 τέως om La

πύλαι. δλκάδες δε πανταχή τὰ πανταχόθεν κομίζουσαι στενοχωροῦσι τοὺς δρμους. πανήγυρις δὲ κοινή διὰ πάσης μικροῦ τῆς ὑφ' ἡλίω τέταται τῶν μὲν καθ' ίστορίαν, των δε κατ' άλλας προφάσεις, των μεν πελάγη περαιουμένων, των δε δι' ήπείρου θεόντων. καί 5 ούτε των Νείλου θαυμάτων οι την έσπέραν οικούντες άθέατοι των τε έπὶ τῆς έσπέρας καλών οἱ Νείλω προσοικούντες | οὐκ ἄπειροι. Φοίνικες δὲ ἐν Σικε- Β. ΗΙ 332 λικοίς δομοις, Σικελιώται δε πάλιν έν Φοινίκων λιμέσιν. ἀνείται δε ή τῆς Αθηνᾶς πόλις τοῖς λόγων 10 έμπόροις, άνεῖται δὲ τὸ Βιθυνῶν έθνος τοῖς ότιοῦν έπιθυμοῦσι λαβείν. 172. καλ τί δεί σμικρολογείσθαι καθ' εκαστον, άλλ' οὐχὶ μίαν είς απαντα φωνήν ἀφεῖναι, ὅτι νῦν τὰ σωφρονοῦντα τῆς οἰκουμένης γένη καθάπεο έν χορῶ μίαν άρμονίαν έντεινάμενα συνάδει 15 δύο κορυφαίων ένδιδόντων τὸ μέλος.

173. Οἱ μὲν οὖν ἔμπροσθεν παυόμενοι τῶν λόνων έπιεικῶς ηὔχοντο πλειόνων ἀγαθῶν τυχεῖν καί μοι δοκούσιν είκός τι πεπονθέναι, πλειόνων γάρ έδεοντο μαλλον ή τετυχήμεσαν νῦν δὲ οὐδὲν αlτῆσαι πάρεστιν 20

¹² t. I 154, 2 15 Arist. Nub. 968 16 Philostr. iun. imag. 10 p. 409, 17 ed. Kayser (p. 27, 24 ed. Schenkl et Reisch). Synes. Dion. 7 p. 43 A. Luc. rhet. praec. § 13

¹ πανταχοί MoP sed in hoc of ex η corr m^3 , La Re 3 $\eta llov$ La | καθ΄ P sed ϑ in ras m^3 καθιστορίαν I $^{\prime}$ (bis) et $^{\prime}$ τον $^{\prime}$ P sed $^{\prime}$ add $^{\prime}$ η κατάλλας $^{\prime}$ La $^{\prime}$ καὶ ante τον $^{\prime}$ Ca Mor del Re $^{\prime}$ τ $^{\prime}$ La edd $^{\prime}$ τ τ τ τ εσν $^{\prime}$ Ca $^{\prime}$ Εα ensibility La $^{\prime}$ 9 πάλιν om $^{\prime}$ B 10 et 11 αλνεῖται La 11 τῶν La $^{\prime}$ 12 μιπρολογεῖσθαι MoI sed in hoc $^{\prime}$ ante $^{\prime}$ eras, $^{\prime}$ La $^{\prime}$ 13 παθέκαστον $^{\prime}$ PILa 18 πλειόνων $^{\prime}$ 19 πε novdéval inser I' et praemisso neluevov in marg P' \ dyadian -19 πλειόνων om Ca 20 δ' Re

οὖ μὴ πάλαι πάρεστιν ἡ πείρα. ὥστε καὶ τοῦτ' ἂν εἰη τῶν βασιλέων ἐξαίρετον, ὅτι μηδὲν ἡμίν κατέλιπον ὅ ζητήσομεν.

¹ πάλαι Mor sed γο πάλιν in marg siς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα καλ κωνστάντιον subscr P siς κωνστάντιον καλ κώνσταντα I

Sequentur duae monodiae scriptae de templo Apollinis Daphnaeo combusto et de Nicomedia terrae motu eversa, sese aggregantes tertiae de Iuliano quam t. II p. 183 sq. codicum optimorum auctoritatem Reiskiique editionem secutus cum epitaphio reliquisque in Iulianum orationibus coniungendam duxi. Quarta furta opum suarum lugentis quae exstat in codice Parisino gr. 2720 fol. 95° (ed. Boisson. Anecd. gr. I 165), quamquam a Libanio abiudicanda est, inter μελέτας edetur.

Ex his autem duabus monodiis quae est de templo Apollinis, quamquam aetate alteri succedit, secundum Reiskianum ordinem priorem locum tenebit.

Μονφδία είς τὸν ἐν τῆ Δάφνη νεών τοῦ Απόλλωνος a Libanio statim quidem post incendium templi Apollinis Daphnaei die XXII mensis Octobris anni 362 factum composita est, ut et verba ostendunt orationis ab Ioanne Chrysostomo viginti annis post i. e. anno 3821) de S. Babyla contra Iulianum conscriptae αὐτὰ παραθήσομαι τὰ δήματα τῶν ὀδυρμῶν καὶ τῆς μονωδίας ἢν εἰς τον δαίμονα τοῦτον δ τῆς πόλεως τότε εἰργάσατο σοφιστής et quae mense Martio anni sequentis Iulianus ad Libanium scripsit³) ένθεν υποδέχονταί με Βάτναι, χωρίον οίον παρ' δμῖν οὐκ εἶδον ἔξω τῆς Δάφνης, ἣ νῦν ἔοικε ταῖς Βάτναις δις τά γε πρό μικροῦ σωζομένου τοῦ νεὼ καὶ τοῦ άγάλματος "Όσση και Πηλίω και ταῖς 'Ολύμπου κοουφαῖς καί τοῖς Θετταλικοῖς Τέμπεσιν ἄγων ἐπίσης ἢ καὶ προτιμῶν άπάντων δμοῦ τὴν Δάφνην οὐκ ἂν αἰσγυνοίμην. ἀλλ' ἐπὶ μέν τη Δάφνη γέγραπταί σοι λόγος, δποῖον άλλος οὐδ' αν είς τῶν οὶ νῦν βροτοί είσι και μάλα ἐπιγειρήσας καμείν έργάσαιτο, νομίζω δὲ καὶ τῶν ἔμπροσθεν οὐ πολλοὺς πάνυ. τί οὖν ἐγὰ νῦν ἐπιχειρῶ περὶ αὐτῆς γράφειν οὕτω λαμπρᾶς . . . επ' αὐτῆ συγγεγραμμένης; ως μήποτε ώφελε τοιοῦτον et ex oratione ipsa elucet. Sed cum aut ab initio non in corpus orationum recepta aut mox ex eo remota sit, non

2) Ep. 27 p. 517, 2 ed. Hertl., quae verba non, ut t. I p. 412 not. 1 scripsi, ad partem Antiochici (§ 235 sq. t. I p. 519, 9 sq.), sed ad monodiam referenda esse docent verba ως μήποτε ωσελε τοιούτον.

¹⁾ Cf. § 21 t. II p. 573 B ed. Montf. ὅπες καὶ ἐπὶ τοῦ ναοῦ γέγονε, τούτου — ἰδοὺ γὰς εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἐξ ἐκείνου λοιπόν, quae verba de templo Hierosolymitano instaurando intellegenda esse Montefalco l. l. p. 580 parum recte dixit.

integra sed nihil nisi compages est membrorum solutorum. Atque haec quidem servavit Ioannes Chrysostomus oratione illa qua Iulianum Libaniumque impugnavit, quam uberiorem luminibusque distinctiorem fuisse testimonio ipsius (cf. ad p. 321, 3) et Iuliani constat. Ut enim in codicibus legitur oratio, multis locis hiat nec quicquam continet quod non ab illo exhibitum sit¹). Neque ordo quem ille tenuit ullo loco mutatus est, nisi quod auctor archetypi, ad quem uno excepto omnes libri superstites et codex quo Maximus Planudes in Excerptis²) usus est redeunt, nonnulla frustula ab illo praebita ut nimis exigua praetermisit.

Archetypus autem orationis sero in corpus Libanianum receptae magno intervallo ab aetate manuque Libanii distat minusque quam exspectaveris ad verba quae codicibus Chrysostomi tradita sunt emendanda confert. Raro singuli codices Libaniani modo hic modo ille cum Chrysostomo conspirant. Itaque ex hoc non solum tenor orationis quantum fieri potest restaurandus sed etiam verba ipsa constituenda sunt, cui rei neque Morellus neque Reiskius operam impenderunt⁸).

Textus vero forma quam codices editionesque⁴) Chry-

¹⁾ Spe igitur inani frustratus est olim Savilius Ἰωάννου Χουσοστ. t. VIII col. 736: 'Libanii integra extat in Bibliotheca Vaticana μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν τῷ Δάφνη νεω τοῦ Λπόλλωνος ex qua viri docti qui Romae vivunt orandi sunt, si quid hic per inscitiam librariorum peccatum est, velint corrigere, aut potius totam in publicum illam monodiam edere, huic loco Chrysostomi illustrando perquam futuram idoneam.'

sostomi illustrando perquan futuram idoneam.'
2) Cf. t. I p. 73 sq. Ne quis Planudem sua e Chrysostomi codice excerpsisse opinetur, haec media inter excerpta Libaniana legi meminerit.

³⁾ Morellus sane orationem Chrysostomi inspexit, sed rem non perspexit, Reiskius vero, si eam revera inspexisset, non in ambiguo reliquisset, ut reliquit scribens Anim. V 115 (= ed. t. III p. 335 not. 15): 'aut non habemus integram hanc monodiam, et sane e Chrysostomo solummodo excerpta est, qui non videtur totam retulisse, aut, ut in affectu luctus contingit, auctor conturbatius effundit animi sui sensa, sine rerum ordine et vinculis verborum ab alio argumento ad aliud transsiliens?

⁴⁾ Adhibui editiones Savilii (Etonae 1612) t. V col. 464 80.

sostomi fere consensu praebent, cum non multum a manu Libanii remota censenda sit et paucae illae lectiones variae quas exhibent etiam in Libanii codicibus reperiantur, codices Chrysostomi denuo conferre vel novos adire operae pretium mihi non visum est, sed in illa textus forma fere acquiescendum.

Iam si codices Libanii, quorum numerus magnus est, adimus, singularem locum obtinet is quem unum non ad eundem atque reliquos archetypum redire dixi. Qui est

141 1. Escurialensis X-I-13 (352 in catalogo Milleriano) chartaceus in folio saeculi XIV continet post Aristidis rhetoris orationes

fol. 182 λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲς τῶν ὀρχηστῶν 196 λιβανίου: ἀχιλλέως ἀπολογητικὸς πρὸς τὴν πρεσβείαν ἀγαμέμνονος: (= t. IV p. 47—80 R) et post nonnullos dialogos Lucianeos excerpta e variis scriptoribus¹) ut tragicis, Synesio, Basilio, Philone, aliis, inter quae

fol. 225 lin. 2 ἐκ τῶν λιβανίου incipiunt "Ανδρες ὧν τοῖς ὀφθάλμοις (sic) ἀχλὺς κατακέχυται, desinunt fol. 225 πλεκομένων ἤδη τῶν στεφάνων ἀπελθόντες id est monodia, sed, ut lectiones ipsae vocesque inter singulas particulas positae velut καὶ μεθ' ἔτερα et καὶ μετ' ὀλίγα ostendunt, non e codice Libanii vetustiore descripta, sed ex oratione Chrysostomi ipsa excerpta.

Inspexi, postquam meum in usum excerpsit Carolus Graux.

Reliqui codices quorum nullus saeculo XIII exeunte vetustior est, in tres sane distingui possunt classes quas breviter dicere possumus corporales, eclogarias, solitarias. Quarum prima est eorum in quibus monodia

qui orationem e codice Parisino descripsit et cum Monacensi contulit, Frontonis Ducaei (ed. auct. Francof. 1698) t. I p. 681 sq., Montefalconis t. II p. 566 sq., qui quinque codicibus Parisinis usus est.

¹⁾ Cf. Milleri catalogum p. 296 sq. et G. Fritz, Die handschriftliche Überlieferung der Briefe des Bischofs Synesios (Act. Acad. Monac. cl. I vol. XXIII part. II) p. 258 sq.

in corpore reliquarum orationum vel parte earum locum invenit, secunda eorum in quibus in eclogam orationum imprimisque monodiarum recepta est, tertia eorum in quibus sola exstat. Sed cardo differentiae est in titulo orationis in omnibus classibus diverso. Aut enim inscripta est monodia: μονφδία είς τὸν ἐν τῆ δάφνη νεὼν (vel ναὸν) τοῦ ἀπόλλωνος αυτ μονφδία ἐπὶ τῶ νεὼ (vel ναῶ) τοῦ ἀπόλλωνος πυρποληθέντι (vel ἀφανισθέντι πυρί). Secundum hanc igitur differentiam enumerabo codices ita ut a corporalibus incipiam, transeam ad eclogarios, finiam solitariis. Priorem formam exhibent codices:

- 2. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 259*. Vide t. I p. 220 sq. et 236. Contuli.
- 3. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 171. Vide t. I p. 222 sq.
- 4. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 72. Inscriptio sane rubricata est: μονφδία ἐπὶ τῶι ἐν τῆι δάφνηι νεὼι τοῦ ἀπόλλωνος, sed ἐπὶ τῶι et ὼι manu secunda in rasura posita sunt. Vide t. I p. 20 sq., ubi tamen verba editionis Reiskianae ἀναλωθέντι πυρί, ὡς φασὶ δέ, περαυνῶι in codice exstare perperam dixi. Contuli.
- 5. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 231°. Vide t. I p. 53 sq.
- 6. Vaticanus Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 219. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
- 7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 71. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
- 8. Neapolitanus II E 17 (= N) saec. XIV fol. 95°. Vide t. I p. 211 sq. Contulit mihi Ervinus Rohde.
- 9. Marcianus gr. 437 (== M) saec. XV fol. 71°. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
- 10. Marcianus gr. 442 saec. XV fol. 81. Vide t. II p. 198 sq.
- 11. Vaticanus gr. 1394 saec. XV fol. 328. Vide t. II p. 199.
- 12. Vaticanus gr. 914 saec. XV fol. 36. Vide t. I p. 422 sq.

- 13. Laurentianus LIX 30 saec. XIV fol. 157. Vide t. I p. 417 sq. Initium contuli.
- 14. Vaticanus gr. 1835 saec. XIII/XIV fol. 160. Vide t. I p. 234 sq.
- 142 15. Laurentianus LVII 47 bombycinus formae octavae saeculi XV continet
 - fol. 1 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα ξαυτὸν προσαγγέλει (sic). Folium 1 et 2 in charta alia manu eiusdem saeculi suppleta sunt (= t. IV $134-\tau$ ας δὲ διὰ $136,15~\mathrm{R}$)
 - fol. 8 δικάζεται ποσειδῶν ἄφει ὁπὲφ άλιφοθίου. Folium 8 et 9 in charta alia illa manu suppleta sunt (== t. IV 402 εἰ δὲ οὐ 404, 2 R)

fol. 12 έπ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης

16 φήμη ην συνείναι τὸν πατέρα τη τοῦ παιδὸς γυναικὶ κτλ.

20 δύσπολος ἄλισθεν

- 23 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῆ δάφνη νεὼν τοῦ ἀπόλωνος (sic)
 - 25 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρός κάμνοντος ηὖξατο
- 30 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω- ρεὰν
- 36 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθείς. Folium 39 in charta alia illa manu suppletum est (= ἀπαγα]γεῖν δσημέραι t. IV 158, 12 R usque ad finem).

Pars bombycina quae sequitur inde a folio 40 scripta manu saeculi XIV continet

έπιστολαί λιβανίου σοφιστοῦ,

quarum prima (α΄) ἀλκίμω: ἀποπέμπομεν ὁμῖν διάνιον (= ep. 378), ultima (τ) ἀλλ' οὖτε τὰ πρῶτα κακῶς (= ep. 251) in folio 125 voce εὐθέως (p. 123, 6 ed. Wolf.) desinit¹).

Codicem examinavi initiumque orationis contuli.

143 16. Vaticanus gr. 926 membranaceus formae octavae saeculi XV exeuntis continet post varia opuscula inde a

¹⁾ Has trecentas epistulas ab Antonio Maria Salvino in latinum sermonem versas praebet codex olim bibliothecae Marucellianae, nunc nationalis Florentinae A. CU 1. Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsal. et Lincop. p. 19.

fol. 96 usque ad 196 ἐπιστολαὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, quarum prima πάλλιστα ἀνθοώπων ὑπερέχιος (= ep. 314), ultima (σξ) ἀλλὰ φίλοι πάρστητε (= ep. 227) est, cum multis scholiis interlinearibus, quibus interpositae sunt

fol. 188—190 λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῆ δάφνη νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος

et 190 kupçasış yeapış tış êv t $\tilde{\omega}$ bouleutyel ω (= t. IV p. 1048—1050 R)

et 191 ή διάλεξις πεποίηται μέν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον des. ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας = Choric. p. 203-204 ed. Boiss. 1)

et quibus succedunt inde a folio 197 usque ad finem (fol. 235) ἐπιστολαὶ συνεσίου πυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος τῆς κατὰ πυρήνην, quibus in folio 215 et 216 immixta, postea tamen deleta est nomine auctoris non addito epistula Libanii 1326 incipiens verbis <0⟩ὐπ ἐν τῷ δύνασθαι²).

Inspexi.

17. Laurentianus XXXII 37 (= L) bombycinus 144 formae quartae saeculi XIV continet post Theocriti atque Pindari Olympia et Pythia carmina inde a

fol. 132 ἐπιστολαὶ λιβανίου⁸), quae incipiunt a commercio litterarum quod fertur illius et Basilii (ep. 1580 sq.), reliquarum prima est πείθομαι μὴ πολλὰ = ep. 143, ultima ὁπὲο μὲν τῶν ἄλλων = ep. 68. Universae, si dempseris unam mediam interpositam Iuliani (λουλιανὸς λαμβλίχω Ὁδυσσεῖ μὲν ἐξήρκει = ep. 34 ed. Hertl.), sunt 267.

Excipit eas in folio 193 ecphrasis titulo priva incipiens $\ell\nu$ $\delta \ell$ $\tau \tilde{\eta}$ $\alpha \ell \lambda \tilde{\eta}$ (= t. IV p. 1048 R) at que hanc in folio 193 -195 $\mu o \nu \omega \delta \ell \alpha$ $\epsilon \ell \varsigma$ $\tau \delta \nu$ $\ell \nu$ $\tau \tilde{\eta}$ $\delta \alpha \omega \nu \eta$ $\nu \epsilon \omega \nu$ $\tau o \tilde{\nu}$ $\alpha \pi \delta \ell \lambda \omega \nu \sigma \varsigma$. Contuli.

18. Parisinus Coislinianus CXCII (prius CCXXII) 145

¹⁾ Cf. t. I p. 324 et 418.

²⁾ Cf. G. Fritz, Die handschriftliche Überlieferung der Briefe des Bischofs Synesios (Act. Acad. Monac. cl. I vol. XXXX part. II) p. 370 sq.

⁸⁾ Inscriptio manu secunda addita est.

chartaceus formae octavae maioris saeculi XIV, olim S. Athanasii in monte Atho testibus inscriptionibus manu saeculi XVI/XVII exaratis in folio 1 τῶν κατηχουμένων τῆς ἀγίας καὶ ἐερᾶς λαύρας τοῦ ἀγίου ἀθανασίου et in folio 280 τῶν κατηχουμενειῶν ἐστι το βι...., continet post varia quae Montefalco in Bibliotheca Coisliniana p. 245 recensuit

fol. 105° λ]ιβανίου μονωδία είς τὸν ἐν τῆ δάφνη νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος. Desinit folio 106°.

Inspexi.

Inscriptam ἐπὶ τῶ πυοποληθέντι (ἀφανισθέντι, ἀναλωθέντι πυοί) (ἐν τῷ δάφνη) νεὰ (vel νεῷ vel ναῷ) τοῦ ἀπόλλωνος monodiam exhibent codices:

- 19. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 101. Vide t. I p. 24 sq. Correctus est manu secunda quae orationem Ioannis Chrysostomi adhibuit. Contuli.
- 20. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 44°. Vide t. I p. 214 sq.
- 21. Vaticanus gr. 84 anno 1425 exaratus fol. 108. Vide t. I p. 415 sq.
- Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 346. Vide t. I
 48 sq.
- 23. Vaticanus Palatinus gr. 148 saec. XV fol. 83. Vide t. II p. 190 sq.
- 24. Vaticanus Palatinus gr. 277 saec. XVI fol. 250. Vide t. II p. 192.
- 25. Vaticanus Palatinus gr. 275 saec. XV a Michaele Apostole exaratus fol. 97. Vide t. II p. 192.
- 26. Escurialensis Σ-I-14 (70) saec. XV ab eodem Michaele Apostole exaratus fol. 84. Vide t. II p. 187.
- 27. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 1417. Vide t. I p. 419 sq.
- 28. Matritensis N-98 saec. XV a Constantino Lascari exaratus fol. 135. Vide t. II p. 54 sq.
- 29. Parisinus gr. 963 saec. XV/XVI fol. 110. Vide t. I p. 333 sq. et infra p. 310.
- 146 30. Matritensis N-115 chartaceus formae quartae

saeculi XV continet post τοῦ μακαρίτου ἰωάννη τοῦ δα-

μασκηνοῦ λογικήν (fol. 2) in foliis 98 et 99 monodiam inscriptam: λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῶ πυοποληθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος, quae exarata est aeque atque maxima pars codicis a Constantino Lascari qui idem fuit possessor teste inscriptione folii 1 Κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως.

Inter Adonoulas Severi legitur in folio 211° et 212 non manu Lascaris ipsius sed aequalis scripta Tlvac av elne ζωγράφος λόγους γράψας κόρην καὶ ἐρασθείς αὐτῆς perperam in editione Reiskiana t. IV 1097 Libanio, recte in codice Severo tributa. Inspexi.

31. Ambrosianus M 41 sup. olim T 215 chartaceus 147 formae quartae saeculi XVI die XX mensis Maii anni 1563 emptus incertum utrum a Pinello, cuius postea fuit teste subscriptione folii ultimi 209, miscellaneus continet post varia opuscula Michaelis Pselli, Bessarionis, Georgii Plethonis, Ioannis Argyropuli

fol. 78 μονωδία έπὶ τῶ πυρποληθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος, in cuius margine rubricatum est: λιβανίου οἶμαι.

Sequentur tribus foliis vacuis intermissis varia opuscula Theodori Gazae, Michaelis Apostolii, Plutarchi, Alexandri Aphrodisiensis, Theophylacti Simocattae, Synesii, [Aristotelis] περὶ οὐρανοῦ, Aeschinis epistulae, Luciani quae recenset Catalogus t. II p. 613 sq. et

in fol. 208 ('Ω) ρίων γίνεται μοι φίλος id est non, quod dicit Catalogus p. 616, 'fragmentum narrationis cuiusdam', sed Libanii ep. 673 et 866. Inspexi.

32. Parisinus gr. 3025 saec. XV/XVI fol. 9 titulum praebet corruptum μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμποενέμω (pro ἐμποησμώ vel έμποησθέντι νεώ) της δάφνης. Vide t. II p. 199. Collatio Boissonadii in bibliotheca Universitatis Parisinae exstat. Cf. t. I p. 78.

Titulo privi sunt tres codices:

33. Mutinensis CVI (II D 7) saec. XV fol. 99. Vide t. II p. 53

148 34. Parisinus gr. 3019 chartaceus formae octavae maioris saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, unus e codicibus qui anno 1728 per Sevinum abbatem Constantinopoli empti et in bibliothecam Regiam illati sunt.

Folium 1 quod aeque atque 2 manu saeculi XVII

suppletum et praefixum est titulum habet:

NIBANIOY PHTOPOC MENETAL

Αγιλέως προς τον Οδυσσεως (sic) εν (sic) λιταῖς πρεσβευτικον ἀντιλογία.

Verba ultima folii 2 καὶ τελοῦντας εἰς τὸν δῆμον excipit folium 3 καὶ φρονήματος ἐστερημένους (= t. IV p. $49,11~\mathrm{R}$)

fol. 16 αφαιρεθείς άγιλλευς την βοισηίδα

fol. 29 πρεσβευτικός πρός τοὺς τρώας (sic) ὑπὲρ τῆς ελένης μενελάου

fol. 34 $[\pi \varrho o \partial \epsilon \omega \varrho l \alpha]$ en routo τω λόγω παρατηφεῖν et legatio Ulixis titulo priva (t. IV p. 15 sq. R)

fol. 49 δύσκολος λάλον γήμας

fol. 57 μετὰ τροίας αλωσιν i. e. μελέτη Όρέστους

fol. 66 παράσιτος έπλ δείπνον κληθείς

fol. 68 incipit priva titulo cui spatium trium linearum relictum est monodia: ἄνδρες ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς

fol. 71 ἀπολογία δημοσθένους οπως (sic) ἀπεσπάσθη έκ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐλέους καὶ παρεδόθη ὁπὸ τῶν ἀθηναίων τοῖς ὁπὸ τοῦ φιλίππου βασιλέως πεμφθεῖσιν. Inc. Καινότατα (t. IV p. 253 R).

Folia inde a 65 (inc. την ἄδειαν ἐν οἶς = t. IV p. 129, 21 R) usque ad 72 (des. δμολογεῖν δὲ οὐκ ἤθελον ἤ = t. IV 257, 23 R) manu paulo recentiore saeculi XV suppleta sunt.

fol. 77 Ἐκδοθεὶς φιλίππω δημοσθένης (t. IV p. 280 R) fol. 92 ἔχων τις γυναϊκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ (t. IV

p. 639 R)

fol. 99 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος

fol. 109° ploúsios àqusteúsas ήτησεν είς την δωφεάν (t. IV p. $540~\mathrm{R}$)

fol. 116 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (t. IV $p.\ 622\ R)$

fol. $123^{\rm v}$ νόμος εν λακεδαίμονι τὸν εἴσω — ἀρχίδαμος fol. $128^{\rm v}$ φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νοσήσαντος (t. IV p. $654~{\rm R})$

fol. 135 εν πορίνδω γέγονεν εταίρα (t. IV p. 430 R)

fol. 143 οί ποτιδαιάται άλλήλων (t. IV p. 348 R)

fol. 156 λοιμός ἐπεῖχε τὴν πόλιν (t. IV p. 723 R)

fol. 163 τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος (t. IV p. 502 R)

fol. 167 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι (t. IV p. 447 R)

fol. 173° πλούσιος ἐν λιμῷ Φρέψειν (t. IV p. 227 R). Desinit folio 179° cui manus recentior subscripsit: τέλος τῶν μελετῶν εἰσὶν πὰ. φύλα ἐπατον οθ.

Inde a folio 180 sequentur eadem manu exaratae ελκόναι (sic) φιλοστράτου (inc. δμνήτριαι II 1), ecphrases Callistrati, φιλοστράτου ήρωικά.

Inspexi atque e parte contuli.

149 35. Ambrosianus B 69 sup. chartaceus formae octavae teste Catalogo impresso t. I p. 113 — nam ipse codicem non inspexi, quoniam in Catalogo manuscripto bibliothecae Ambrosianae s. v. *Libanius* notatus non erat — saeculo XV exeunte a Michaele Suliardo exaratus 1), olim Pinelli, continet inter Aristidis orationes

in folio 333 finem monodiae Libanii de Nicomedia inde a verbis νυμφῶν αὐτῶν (infra p. 338, 4) et

in folio 333 titulo privam monodiam de templo Apollinis.

Quam postquam folio 395° Aristidis de Smyrna monodia excepit, sequitur

in folio 340 teste Catalogo 'fragmentum orationis cuiusdam' incipiens verbis Οὐκ ἂν ἔτι δυναίμην ἐνεγκεῖν, desinens in folio 341 verbis σιγῆ τὰ παρ' ἐκείνων φέρειν ἤλπιζον μὲν οὖν id est initium orationis ὁπὲρ 'Ολυμπίου Libanianae primum editae a Siebenkeesio Anecd. graec. p. 75, 1—76, 15, mox denuo (or. LXIII) hoc volumine

¹⁾ Cf. t. I p. 363.

edendae. Maxima pars folii 341 vacua remansit. Finem faciunt inde a folio 342 Aristidis orationes in Smyrnam politica, in Eteoneum, epistula de Smyrna. Mea causa gratiosissime inspexit et fragmentum orationis δπέρ Όλυμπίου contulit Achilles Ratti.

Hic quoque codices 'corporales', e quibus MoPUINBM adhibui, 'eclogarios', ad quorum indolem repraesentandam L. quamvis interpolationibus affectus sit, sufficere visus est, pretio superant. L prope a B, etiam propius a M stat.

Decem locos laudavit Maximus Planudes in 'Excerptis' fol. 381), qui codice usus est integriore quam fuit archetypus codicum superstitum, quinque sed parvi ambitus Thomas Magister²), unum auctor lexici Augustani editi a G. Hermanno⁸).

E recentioribus primus Caesar Baronius in 'Annalium ecclesiasticorum' tomo quarto Coloniae Agrippinae anno 1609 edito col. 54 sq. animos virorum doctorum ad hanc orationem convertit fragmenta a Chrysostomo, in cuius verbis δ τῆς πόλεως τότε σοφιστής Libanium cognovit, servata in unum compacta in latinum sermonem vertens 'animi causa, ut ex tam praeclari auctoris luctu lector comparet sibi risum'.

Anno insequenti 1610 monodiam graece et latine edidisse censendus esset Fed. Morellus, si fides habenda esset titulo opusculi bibliographisque qui ex eo hauserunt, ut Maittairio Ann. typogr. t. III p. 856, qui commemorat Libanii Naeniam super Daphnaei Apollinis fano fulgure exusto, Graece, ex codd. regio et Bavarico cum Fed. Morelli versione et notis apud Fed. Morellum in octavo Parisiis 1610 et Catalogo librorum impressorum Bibliothecae Nationalis Parisinae⁴) qui exhibet t. I p. 107 col. 2 n. 1727:

2) Cf. t. Î p. 73.

¹⁾ Cf. supra p. 299 et t. I p. 73 sq.

³⁾ De emend. rat. gramm. graec. p. 347. 4) 'Catalogue de la Bibliothèque du Roi, Belles Lettres'

Libanii naenia seu lamentationes super Daphnaei Apollinis fano igne fulmineo exusto ex codicibus regio et Bavarico araece et latine Fed. Morello interprete Parisiis apud Fed. Morellum 1610. Sed fides habenda non videtur. Nam exemplar editionis quod olim Calvarii mihi miserunt aeque atque quod est in bibliotheca Nationali Parisina¹) solam versionem latinam praebet, textum graecum non item. Neque in ulla alia bibliotheca exemplar quod graecum textum contineat reperiri potuit. De illo autem quod ipse volvi exemplari res ita se habet:

Incipit: Διβανίου σοφιστοῦ λόγος πρός τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν κατά των προσεδρευόντων τοῖς ἄργουσι. Libanii Sophistae et Quaestoris ad Iulianum Imp. Oratio adversus Adsessores Magistratuum. Graece nunc primum prodit e Mss. Cod. Bibl. Bavaricae. Fed. Morellus recensuit. publicavit, Latine vertit ac notis illustravit. Parisiis MDCX. 2)

Succedit: Libanii Sophistae Movwola, Lamentatio seu Naenia super Daphnaei Apollinis fano igne vel ut aiunt fulgure exusto. Fed. Morellus Interpres Reg. Latine vertit. Atque haec quidem continet versionem latinam p. 1-10 et 'Notas' p. 11-24.

Sequitur: Libanii Sophistae Legatio ad Iulianum Imp. Fed. Morello Prof. Reg. interprete. Continet versionem latinam cum Omissis, Commissis, Notatis p. 1-40 et textum graecum cum notis quibusdam p. 1-40.3)

Duos autem codices quorum unum secutus sit, alterum inspexerit, sibi praesto fuisse Morellus in principio 'Notarum' p. 11 professus est his verbis: 'Inscriptio graeca huius Monodiae integrior est in Cod. Reg. quem secuti sumus quam in Bavarico, in quo haec tantum habentur

t. I p. 107 col. 2 n. 1727. Par fere titulus legitur in Hoffmanni lexico bibliographico t. II p. 523.

¹⁾ De quo interroganti mihi Henricus Lebègue qua est erga me benignitate statim rescripsit.

²⁾ Hanc partem supra p. 5 pluribus descripsi.

³⁾ Exemplar Musei Britannici quod t. II p. 118 sq. descripsi, annum exhibet MDCXI

Moνωδία είς τὸν ἐν τῷ Δάφνη νεὼν τοῦ Απόλλωνος.' Codex Bavaricus est Monacensis gr. 101, Regius vero Parisinus gr. 963. Is enim solus formam inscriptionis praebet quam Morellus reddidit: τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν δάφνη νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πυρὶ ὡς φασι δὲ περαννῷ. Sed hic illic Morellus etiam Chrysostomum adhibuit. Textus graecus orationis quasi integrae uno tenore cum versione latina et notis, omissis tamen iis quae ibi sunt inde a pag. 15 (post verba: excitat sui) illius editionis, a Morello Lib. opp. t. II p. 185—190 Parisiis anno 1627 publici iuris factus est.

Reiskius 'Animadversionum' volumine quinto p. 115 et 116 nonnulla vitia huius editionis divinando sanavit, alia ope codicis Monacensis in editione t. III p. 332—336 ab uxore foras missa. In hanc etiam paucae illae 'Animadversiones' transierunt.

ΜΟΝΩΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΗΙ ΔΑΦΝΗΙ ΝΕΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

1. Ἄνδοες, ὧν τοίς ὀφθαλμοῖς ἀχλὸς κα- R III 332 τακέχυται, ὥσπεο οὖν καὶ τοῖς ἐμοῖς, μήτε κα-

Mo = Monacensis gr. 101

P = Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

I = Marcianus append. XCI 2

N = Neapolitanus II E 17

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

L = Laurentianus XXXII 37

Chrys = Ioannis Chrysostomi oratio de S. Babyla contra Iulianum

Chrys Sav = Ioannis Chrysostomi editio Saviliana
Chrys Duc = Ioannis Chrysostomi ed. Frontonis Ducaei
Chrys Montf = Ioannis Chrysostomi ed. Montefalconis

3 Il. v 421; ε 696; π 344; Od. χ 88 4 Plat. Phaedr. p. 242 E

¹ Μονφδία] ἐτέρα Ι | εἰς τὸν scripsi e MoUINML Thom M p. 35, 18; 42, 2; 103, 1 et 234, 6 ἐπὶ τῷ P sed in ras m², B edd | ἐν τῷ δάφνη] πυρποληθέντι B | τῷ inserui e MoUINML Thom M p. 42, 2 coll. p. 314, 4; 315, 6; t. I 467, 2; 468, 11; 519, 15; 520, 15 om reliqui libri edd | νεὼν scripsi e MoNL Thom M p. 35, 18; 39, 9; 42, 1; 103, 1 ναὸν UIM Thom M p. 234, 6 νεωλ P sed ωλ in ras m² νεῷ edd ναῷ B | ἀναλωθέντι

πυρί δε φασι δε κεραυνώ post ἀπόλλωνος Par 963 edd delevi λόγος η' in marg I

³ Άνδοες — p. 312, 1 πόλιν citavit Chrys § 18 p. 566 A praemissis verbis και ότι οὐ κομπάζων λέγω ταῦτα, αὐτὰ παραθήσομαι τὰ δήματα τῶν ὀδυομῶν και τῆς μονφάίας ῆν εἰς τὸν δαίμονα τοῦτον ὁ τῆς πόλεως τότε εἰογάσατο σοφιστής. ἔχει δὲ οῦτως ἡ τῶν θρήνων ἀρχή | ών — κατακέχυται citavit Plan fol. 38 | ών | τούτων Plan 4 νῦν Re γοῦν coni Mor at cf. Plat. l. l. | μήτε καλὴν — p. 312, 1 πόλιν citavit Thom M s. ν. μή p. 234, 7 ρτορμίσει νετὸίε παρὰ Λιβανίω ἐν τῆ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος μονφδία

λην μήτε μεγάλην έτι καλώμεν τηνδε την πόλιν....

2. Τόν τοι βασιλέα Περσῶν τοῦ νῦν τούτου πολεμοῦντος πρόγονον προδοσία τὸ ἄστυ λαβόντα καὶ 5 ἐμπρήσαντα χωρήσαντα ἐπὶ Δάφνην ὡς τὸ αὐτὸ δράσοντα μετέβαλεν ὁ θεός, καὶ τὴν δᾶδα ρίψας προσεκύνησε τῷ ἀπόλλωνι. οὕτως αὐτὸν κατεπράϋνέ τε καὶ διήλλαξε φανείς....

R III 333 3. Ο μέν στρατόν έφ' | ήμᾶς άγαγὼν ὅετο αὐτῷ

³ Saporem cf. t. II 531, 18. Malal. XII p. 296, 4 sq. Zonar. XII 23 p. 630 B. Amm. XXIII 5, 3 9 Zos. III 32; Malal. XII p. 296, 4 sq.; Amm. XXIII 5, 3; Iul. Capit. Gord. 26

¹ ἔτι post μεγάλην inserui cum Mor e Chrys Sav PUIN ML, post καλην Chrys Duc Montf, post καλωμεν MoB Thom Re τήνδε καλώμεν PIML 3 Tov-8 φανείς citavit Chrys § 19 p. 565 B praemissis verbis εί γὰς τὸν Πεςσῶν βασιλέα καὶ τοσαύτην ἄγοντα στρατιάν και την πόλιν έλόντα και τὰ λοιπὰ τῶν ίερων έμπρήσαντα και την δάδα μετά χείρας έχοντα και προσάγειν αὐτὴν ἤδη τούτω μέλλοντα τῷ ναῷ μετέβαλεν ὁ δαίμων. και γάρ και ταύτα έν άρχη της μονφδίας έλεγες θρηνών ούτως είπών et submissis ὁ δη θυμοῦ βαρβαρικοῦ καὶ τοσαύτης περιγενόμενος στρατιάς, ως έφης, και δυνηθείς τότε τον κίνδυνον διαφυγείν. om libri edd 9 Ο μέν — p. 813,5 ανάλωσεν citavit Chrys § 18 p. 566 B praemissis verbis είτα είπών τινα περί τοῦ μύθου της Δάφνης και διαλεχθείς, ού γαρ απαντα ένθειναι τον λόγον ένταῦθα καιρὸς ὑπὲρ τοῦ μὴ μῆκος ἐπεισαγαγεῖν περιττόν, λέγει, ότι ο Περσών βασιλεύς ποτε ο την πόλιν έλων έφείσατο τοῦ νεώ τὰ δὲ δήματά έστι ταῦτα ό μὲν στρατόν έφ' ήμᾶς άγαγων πτλ. Mythica illa quae fuerint docet Chrys § 12 p. 556 B ό δὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐχθρὸς καὶ εἰς τοὐναντίον ἀεὶ καταχρώμενος ταϊς του θεου δωρεαϊς τω πλήθει των διεφθαρμένων νέων καί ταις των δαιμόνων οίκήσεσι το χωρίον προκαταλαβών έπεφήμισεν αὐτῷ τινα καὶ μῦθον αἰσχοόν, ὧστε ἀναθεῖναι διὰ τούτου τῷ δαίμονι τοῦ προαστείου τὴν χάριν. ὁ δὲ μῦθος τοιοῦτος ἦν τὴν Δάφνην πόρην οὖσάν φησι καὶ θυγατέρα του Λάδωνος ποταμοῦ, καὶ γὰρ ποταμοὺς γεννῶντας εἰσάγειν καὶ τὰ γεννώμενα είς άναίσθητα μεταβάλλειν και πολλά τοιαύτα αύτῷ τερατεύεσθαι Εθος άει τοις πλανωμένοις, ταύτην ούν την κόρην εύμορφον

βέλτιον είναι σεσῶσθαι τὸν νεών, καὶ τὸ κάλλος τοῦ ἀγάλματος ἐκράτει θυμοῦ βαρβαρικοῦ. νῦν δέ, Ἡλιε καὶ Γῆ, τίς ἢ πόθεν ὁ πολέμιος οὖτος, δς οὕτε ὁπλιτῶν οὕτε ἱππέων οὕτε ψιλῶν τινων δεηθεὶς μικρῷ σπινθῆρι πάντα ἀνάλωσεν;...

4. Καὶ δὴ καὶ ἡμῖν τὸν νεὼν δ μὲν πολὺς ἐκεῖνος

οδσαν ίδεῖν ποτε τὸν Ἀπόλλω φασί και ἰδόντα παθεῖν τι πρός αὐτὴν καὶ παθόντα διώκειν ὥστε έλεῖν, τὴν δὲ Φεύγειν και Φεύγουσαν ἐπιστῆναί τε τῷ προαστείω και την μητέρα την δβριν άμδναι ταύτην αύτη, διαστηναί τε γάρ εύθέως και δέξασθαι την παρθένον και άντί τῆς παιδός ἀναδοῦναι φυτόν ἐπώνυμον τῆ παιδί, τὸν δὲ ἀκόλαστον έραστὴν ἀποτυχόντα τῶν παιδικῶν περιπλακήναί τε τῷ δένδρω καὶ οἰκειώσασθαι τὸ φυτὸν καὶ τὸν τόπον καὶ προσεδρεύειν τῷ χωρίω λοιπὸν καὶ τοῦτο πάσης της γης μάλιστα ἀσπάζεσθαι και φιλεϊν κελεῦσαί τε τὸν βασιλεύοντα τότε νεὼν αὐτῷ δείμασθαι καὶ βωμόν, εν' έχη παραμυθεϊσθαι διὰ τοῦ τόπου τὴν μανίαν ὁ δαίμων. και δ μεν μύθος ούτος (quocum in summa rerum consentit quae Libanii fertur narratio t. IV p. 1102 R) et § 19 p. 568 A ούκ αν ούν ούτω δαψιλούς τραπέζης και κνίσσης καί καπνοῦ καὶ χειμάρρων αἰμάτων ἀνεχώρησεν ὁ δαίμων έκων ὁ και χωρίς τούτων μένων, ώς έφης, διά την πρός την έρωμένην μανίαν | Ὁ μὲν στρατόν ἐφ' ἡμᾶς άγαγών scripsi e Chrys Ὁ μὲν δὴ Πέρσης ἐφ' ἡμᾶς στρατόν άγαγών libri edd | ύμᾶς Chrys Duc | αὐτῷ inserui e Chrys om libri edd κάλλος — 2 βαρβαρικοῦ citavit Plan l. l. 3 πόλεμος Re | οὔτε scripsi οὐδὲ Chrys οὐχ libri edd 4 οὕτε (1) scripsi οὐδὲ Chrys MoUINBL οὐδ' reliqui libri edd | μικοῶ — 5 ἀνάλωσεν citavit Thom M s. v. ἀνάλωκα p. 42,3 praemissis verbis Λιβάνιος έν τη προρρηθείση εἰς τὸν ἐν τη Δάφνη νεὼν τοῦ Απόλλωνος μονφοία \perp σμικρῷ I sed σ antepos m^8 , BM Thom 5 ἀνάλωσεν Chrys Thom ἀνάλωσε libri edd 6 Καλ δη — p. 314, 2 κατενήνεπται citavit Chrys § 18 p. 566 B praemissis verbis είτα δειπνύς, ότι αύτου τότε έκράτησεν ό μακάριος, ότε μάλιστα ήνθει τὰ τῶν Ελλήνων θυσίαις καὶ τελεταϊς, φησί·καὶ δὴ — κατενήνεκται, νεφέλην και κατακλυσμόν τον του προτέρου βασιλέως καιρόν κα-6 nal (2) inserui e Chrys PUIB sed in his duobus eras, NML om Mo edd | nuiv inserui post nal e Chrys, post $v = \omega v$ libri sed inser I^s , edd | $\tau o v v = \rho$. 314, 6 $\eta v = v = v = 0$ vit Plan l. l. | του νεών | τοῦτον Plan | μέν om Plan

κατακλυσμός οὐ παρέσυρεν, ἐν αἰθρία δὲ καὶ τῆς νεφέλης παρελθούσης κατενήνεκται....

5. Εἶτα διψώντων μέν σοι τῶν βωμῶν αῖματος ἔμενες, Ἄπολλον, φρουρὸς ἀκριβής τῆς Δάφνης, καὶ ε ράθυμούμενος, ἔστι δὲ ὅπη καὶ προπηλακιζόμενος περικοπτόμενός τε τὸν ἔξω κόσμον ἠνείχου νῦν δὲ μετὰ πολλὰ μὲν πρόβατα, πολλοὺς δὲ βοῦς στόμα βασιλέως τῷ ποδὶ δεξάμενος, ἰδὼν ὃν προύλεγες, ὀφθεὶς ὑπὸ

¹ Arist. Eq. 527 6 Arist. Mon. Smyrn. t. I p. 427,2 Dind. (= t. II p. 10, 17 K)

¹ νεφέλης] αίθρίας Plan 3 Είτα — p. 315, 4 ἀγαλμάτων citavit Chrys § 18 p. 566 C praemissis verbis και πάλιν μικρον προελθών αύτο δη τούτο πικροτέρως αποδύρεται λέγων είτα άγαλμάτων; τί λέγεις, ὁ δοηνωδέ; άτιμαζόμενος μέν καὶ προπηλακιζόμενος της Δάφνης έμενε φρουρός άσφαλής, τιμώμενος δε και θεραπευόμενος ούδε τον ναόν ίσχυσε φυλάξαι τον αύτοῦ καλ ταῦτα είδως, ὅτι ἐκείνου πεσόντος είς μείζονα ἀτιμίαν καταστήσεται της προτέρας; τίς δε και ό νεκρός, ώ σοφιστά, ό τὸν σὸν θεὸν ἐνογλῶν; ποῖον τὸ πονηρὸν γειτόνημα; ἐνταῦθα γὰρ είς τὰς τοῦ μακαρίου Βαβύλα ἀνδραγαθίας έμπεσὰν καὶ διανήξασθαι την αίσγύνην ούκ έχων έγκαλυψάμενος άπλῶς παρέδραμεν, δτι μεν ύπο του μάρτυρος ήνωχλείτο καλ έθλίβετο ό δαίμων είπων, οθκέτι δέ προσθείς, πῶς τὴν ἡτταν συσκιάσαι σπουδάσας ὁ δαίμων μᾶλλον αὐτὴν έξεκάλυψεν. ἀπλῶς γάρ φησι πονηφού γειτονήματος άπαλλαγείς. διὰ τί γὰφ οὐ λέγεις, & ληρόσοφε, τὸν νεκρὸν τίς ἦν καὶ διὰ τί μόνος ἡνώγλει σου τον θεον και διά τί μετεκινείτο μόνος κτλ. | σου ΜοΡΟΪΒΜΙ. αίματος in marg I^3 4 ξμενες — 5 δαθυμούμενος citavit lex. August. ed. Hermann de emend. rat. gramm. p. 347, 28 praemissis verbis δαθυμῶ καὶ δαθυμοῦμαι παρὰ Λιβανίφ· άκριβής om Plan lex. August. 5 ξοτι — προπηλακιζόμενος om Plan | d' libri | onn reposui e Chrys UIL onoi reliqui libri edd sed $\gamma \rho \ \delta \pi \eta$ in marg Mor 6 ηνέσχου Chrys Duc Montf νῦν — 7 βοῦς repetivit Chrys § 18 p. 567 B δ τῶν ἄλλων οῦτω προετίμησεν ώς και άτιμαζόμενος προσεδρεύειν αὐτῷ. σὸ γὰρ τοῦτο προλαβών είπες: και έν τούτφ δὲ τῷ καιρῷ έν ῷ πολλά μὲν πρόβατα, πολλοὺς δὲ βοῦς αὐτῷ κατέσφαττεν ὁ βα-7 πολλούς scripsi e Chrys πολλάς libri edd | τυράν-8 ποδί B sed o in ras 2 litt m2 / ήγάπας L νου ανόσιου L sed προύλεγες in marg

τοῦ μεμηνυμένου, πονηφοῦ γειτονήματος ἀπαλλαγείς, νεκφοῦ τινος ένοχλοῦντος έγγύθεν, ἐκ μέσης τῆς θεφαπείας ἀποπεπήδηκας. πόθεν ἔτι φιλοτιμησόμεθα πρὸς ἄνδρας ἱερῶν μεμνημένους καὶ ἀγαλμάτων;

6. Οἶαν, ὧ Ζεῦ, γνώμης καμνούσης ἀφηρέθημεν ε ἀνάπαυλαν. ὡς καθαρὸν μὲν θορύβων ἡ Δάφνη χωρίον, καθαρώτερος δὲ ὁ νεώς, οἶον λιμένος ἐπὶ λιμένι παρ' αὐτῆς πεποιημένου τῆς φύσεως, ἀκυμάντοιν μὲν ἀμφοῖν, πλείω δὲ τὴν ἡσυχίαν παρεχομένου τοῦ δευ-

⁸ Eur. Hipp. 235

¹ περί τοῦ ἀγίου Βαβύλα λέγει, δς ἐν τῆ Δάφνη ταφεὶς οὐν εἴα τὸν Ἀπόλλω μαντεύεσθαι, δ(om INB) Ἰουλιανὸς δὲ βασιλεύσας προσέταξεν ἐκεῖθεν τὸν ᾶγιον ἐκβληθήναι (in ras P^3) καὶ ἐκβέβληται (καὶ ἐκ in ras P^3) $\dot{P}^2I^2N^2\dot{B}^2$ cf. Socr. h. e. III 18; Sozom. V 19 et ad Lib. t. II 210, 6

¹ μεμηννμένου P sed η in ras m^2 | ἀγαθοῦ L 2 ἐνοχλοῦντος inser B^2 om ML 3 πεπήθηκας U sed ras 3 litt ante π (1) | πόθεν οὖν ἔτι BML | φιλοτιμησώμεθα Mor 4 καὶ inser I^2B^2 om PUNML | καὶ ἀγαλμάτων] post haec fere verba locum suum habuisse videntur quae Chrys § 21 p. 572 A mantisae loco paucis in hunc modum adumbravit: ὅτι μὲν οὖν μεγάλην εἶχον πληγὴν (οἱ θεοί), ἱκανᾶς ἐκ τῶν εἰσημένων ἀποθέσεικται. καὶ γὰ ρ καὶ ἐν μέσω που τῆς μονωθίας ὅητῶς οῦτως περὶ τὰ καίρια πεπλήχθαι αὐτοὺς ὡμολόγησεν.

⁵ Οἶαν — p. 316, $\hat{\mathbf{3}}$ νήσους citavit Chrys \S 19 p. 568 Å praemissis verbis ἀλλὰ γὰρ τὸν παρ' ἡμῶν λόγον στήσαντες τέως πάλιν ἐπακούσωμεν τῶν ὁδυρμῶν τοῦ σοφιστοῦ· ἀφελς γὰρ τὸν Μπόλλω πρὸς τὸν Δία πάλιν ὁλοφύρεται λέγων· | οἶαν — 6 ἀνάπανλαν citavit Thom M s. v. ἀνάπανλα p. 36,1 praemissis verbανιόβανιος ἐν τῷ εἰς τὸν νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος μονοδία· 6 διορύβων inser B^2 7 παθαρώτερος scripsi e Chrys qui etiam in subsequentibus repetivit πῶς δὲ παθαρώτερος δορύβων ὁ νεώς; παθαρώτερον libri edd | ante δὲ ras 2—3 litt B | οἷον

⁻⁸ πεποιημένου in lac fere 27 litt P^2 8 πεποιημένου B άχυμάντου B άχυμάντου B άχυμάντων B 9 παρεχομένου τοῦ δευτέρου scripsi e Chrys (et Laur. LIX 30 fol. 157°) τοῦ δευτέρου παρεχομένου libri edd

τέρου. τίς μὲν οὐκ ἂν αὐτόθι νόσον ἀπέδυ, τίς δὲ οὐκ ἂν φόβον, τίς δὲ οὐκ ἂν πένθος; τίς δὲ ἂν ἐπόθησε τὰς [τῶν] Μακάρων νήσους;...

7. 'Ολύμπια μὲν οὐ μάλα πόροω, συγκαλέσει δὲ ἡ 5 πανήγυρις τὰς πόλεις. αί δὲ ἥξουσι βοῦς ἄγουσαι τῷ ᾿Απόλλωνι θυσίαν. τι δράσομεν; ποῖ καταδυσόμεθα; τις ἡμῖν θεῶν διαστήσει τὴν γῆν; ποῖος κῆρυξ, ποία σάλπιγξ οὐχ ὑποκινήσει δάκρυον; τις ἐορτὴν ἐρεί | R III 384 τὰ 'Ολύμπια τοῦ πτώματος ἐγγύθεν ἐπεμβάλλον-10 τος ὀδυρμόν; 8. δὸς τόξα μοι κερουλκά, φησὶν ἡ τραγῷδία. ἐγὰ δὲ λέγω, καὶ μαντικῆς τι μικρόν, ὅπως τῆ μὲν ἕλω, τοῖς δὲ τοξεύσω τὸν δράσαντα. ὢ τόλμης ἀσεβοῦς, ὢ ψυχῆς μιαρᾶς, ὢ θρασείας χειρός. Τιτυός

¹ Luc. Catapl. 16 4 Sievers p. 207 sq. 7 cf. ad t. II 328, 20; t. III 215, 14. Soph. O. C. 1662 10 Eur. Or. 268 13 Od. \(\lambda\) 576 sq. Men. rhet. t. III p. 441, 13 ed. Sp.

¹ δ' B edd 2 φόβον] πένδος $MoPUIBML \mid$ δ' PM Re $\mid πένδος \mid$ φόβον $MoPUIBML \mid$ δ' libri edd 3 τῶν post τὰς libri edd, non Chrys cancellavi coll. t. II 355,13; 529,12 4 Oλόμπια - p. 318, 7 αίδεσθείς; citavit Chrys § 19 p. 568 C praemissis verbis Oλόμπια μὲν οὐ μάλα πόρ <math>ρω, πάλιν γὰρ πόλιν οἰνοῦντες Eλληνες ἐδέξαντο τὴν πληγὴν καὶ ὡς οὖν ᾶν τοῦνο πράως ἤνεγπεν ὁ βασιλεύς, άλλὰ πάντα θνμὸν εἰς τὴν τοῦ μάρτυρος λάρναπα ἀφῆπεν ἄν, εἰ μὴ φόβω κατείχετο μείζονι. τί οὖν φησιν; 5 οἰ P sed in ras m5, N αίδε Mor | ἄγοντες MoPUI sed in hoc ντες in νσαι corr in ras m3, NML | τῶν MOr cf. t. II 27, 9; 558, 10 8 δάπρυν scripsi e Chryes <math>MO E E0 E1 E2 E3 δίμονα E3 δίμονα E3 δίμονα E4 δίμονα E4 E4 δίμονα E5 E5 E6 E7 E6 δίμονα E7 E7 E6 δίμονα E9 δίμονα E9 δίμονα E9 δίμονα E9 δίμονα E9 δίμονα E9 δίμονα E1 E1 E1 E2 E3 δίμονα E1 E3 δίμονα E3 δίμονα E4 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E1 E4 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E1 E1 E3 δίμονα E1 E3 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E1 E3 δίμονα E1 E1 E3 δίμονα E1 E3 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E4 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E1 E4 δίμονα E1 E3 δίμονα E4 δίμονα E5 δίμονα

δάπον 0 0 0 0 0 δάπονα reliqui libri edd 9 έπειθεν Chrys Sav sed γο έγγύθεν in marg 10 περουλπά] παλ χοίνιπα Chrys sed γο περουλπά in marg Sav, et γο in marg Mor 11 λέγω I sed λ in ras m^{2} \mid παλ in marg I \mid τί IM \mid ίνα libri et γο in marg Mor 12 τοιςI τI I I I I I καθαράς I I δρασείας χειρός in marg I

τις οὖτος ετεφος ἢ Ἰδας ὁ ἀδελφὸς Λυγκέως, οὐ μέγας μέν, ὥσπερ ἐκεινος, οὐδὲ τοξότης, ὥσπερ οὖτος, ἀλλ' εν τοῦτο εἰδὼς τὸ κατὰ θεῶν μαινεσθαι. τοὺς μεν ᾿Λλωέως ἔτι διανοουμένους τὰς κατὰ τῶν θεῶν ἐπιβουλὰς θανάτφ κατέπαυσας, Ἅπολλον τούτφ δὲ δ πόρρωθεν φέροντι τὸ πῦρ οὐκ ἀπήντησεν οἰστὸς ἐπ' αὐτὴν πετόμενος τὴν καρδίαν; 9. ὢ δεξιᾶς τελχίνος, ὢ πυρὸς ἀδίκου. ποῦ ποτε ἄρα τὸ πρῶτον ἔπεσε; τί τοῦ κακοῦ τὸ προοίμιον; ἄρα ἐξ ὀροφῆς ἀρξάμενον ἐπὶ τἄλλα προὔβη, τὴν κεφαλὴν ἐκείνην, τὸ πρόσωπον, 10 τὴν φιάλην, τὴν κιθάραν, τὸν ποδήρη χιτῶνα; Ἡφαιστος δὲ δὴ πυρὸς ταμίας οὐκ ἡπείλησε τῷ πυρὸ

¹ cf. t. IV 73, 9 R. II. ι 558 4 Od. λ 305 sq. Themist. or. II p. 36 b. Iul. or. I p. 28 C 7 Nonn. Dion. VIII 108. cf. Lib. t. IV 586, 16 R

¹ έτερος ούτος PUINBML | λυγγέως libri cf. Apostol. prov. X 79 3 τοῦτο reposui e Chrys τοῦτ' libri edd | τὸ in-4 άλοέως ΡUΝΜL | πατὰ Ι serui e Chrys om libri edd sed à in ras 4 litt m² om Chrys Mor | τῶν om MoÜRe 7 φερόμενος Chrys Duc et γρ in marg Sav πετώμενος M 8 το IM | τοπρώτον B | τί in ras I 2 τ cum 7 sq. & Re ras 2 litt U 10 τὰ ἄλλα Chrys Duc Montf 11 κιθάραν scripsi coll. p. 319, 5 et Philostorg. in Io. Rhod. vit. Artem. § 52 (Mai Spic. Rom. IV 380 έστῶτί τε μετὰ χεῖρας ἡν ἡ κιθάρα μουσηγετοῦντά τινα ἐκμιμουμένω et nummis Antiochenis (Mionnet, Descr. des Méd. V p. 31 n. 272; Suppl. VIII pl. 12, 3; Mueller Ant. Antioch. tab. Bh; Stephani CR pour 1875 p. 116 sq.; Overbeck, Kunstmythol, lib. V tab. V 37-39 p. 96; Babelon Catalogue des monnaies grecques de la bibl. nationale. Rois de Syrie pl. XII 12 p. 71 et p. XCVII) uldagiv Chrys libri edd quod Morellus ed. 1 Not. p. 22 nummo Antiocheno a Caes. Baronio Ann. Eccl. t. IV col. 55 (Coloniae Agrippinae) edito confirmari parum recte dixit. Hic enim nummus non antiquus, sed medii aevi est (Mionnet, Descr. V p. 214 n. 575) neque cidarim vel, ut ait Morellus, tiaram, sed coronam dentatam in capite Apollinis niθαριν O. Mueller l. l. p. 47 | "Ηφαιστος - p. 318, 4 exhibet πυράν repetivit Chrys § 20, citavit Plan l.l. 12 δε δή scripsi e Chrys Sav Plan δή om libri edd

λυμαινομένφ τὴν χάριν ὀφείλων τῷ θεῷ μηνύματος ἀρχαίου; ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ζεὺς ὅμβρων ἡνίας ἔχων ὕδωρ ἀφῆκεν ἐπὶ τὴν φλόγα καὶ ταῦτα Λυδῶν ποτε βασιλεί δυστυχήσαντι σβέσας πυράν; 10. τί ποτε ἄρα πρὸς το αὐτὸν εἶπεν ὁ τὸν πόλεμον ἀράμενος; πόθεν ποτὲ τὸ θάρσος; πῶς δ' ἐφύλαξε τὴν ὁρμήν; πῶς δ' οὐκ ἔλυσε τὸ δόγμα τοῦ θεοῦ τὸ κάλλος αἰδεσθείς;

11. Άνδοες, ελκομαι την ψυχην ποὸς τὸ είδος τοῦ ε θεοῦ καί μοι ποὸ τῶν ὀμμάτων εστησιν ὁ λογισμὸς | R III 335 τὸν τύπον, ημερότητα μορφης, ἀπαλότητα δέρης

¹ Od. & 270 sq. Io. Chrys. l. l. p. 570 C 2 Il. \(\mu\) 286. Paus. I 32, 2 3 Her. I 87. Nicol. Dam. fr. 68 (Hist. fr. III p. 408 M). Myth. Vat. I 196; II 190 6 Plat. Leg. p. 867 A

 $^{3 \}pi \sigma \tau \varepsilon \beta \alpha \sigma \iota \lambda \varepsilon \tilde{\iota} \tau \tilde{\varphi} K \varphi \sigma \delta \varphi$ suprascr $P^2 N^2 I$

¹ μηνύματος Chrys Sav sed γο μηνίματος in marg 2 ήνίας P sed η in ras m⁵ | ΰδωρ ἀφημεν scripsi e Chrys Plan ἀφημεν ύδως MoUBML edd άφηκεν δμβρον PNI sed in hoc γρ ύδως suprascr 3 Avdav note Chrys § 20 note Avdav Chrys § 19 Duc 4 ποτε scripsi πο cum ras 2 litt U πο τε e πρώτον Montf corr I 2 πότε N sed ότε e ρῶτον corr in ras m2 πρῶτον Chrys reliqui libri edd 5 αὐτὸν PUINML Chrys Re | εἶπεν B sed π e γ corr m² είχεν PUIM sed in hoc γο είπεν in marg m², $L \mid \pi \acute{o} \vartheta ε v$ inser $I = 6 \vartheta \acute{a} \varrho \sigma \sigma \varsigma$ scripsi e Chrys Mo N sed in hoc in δράσος corr m², et γρ in marg Mor δράσος reliqui libri edd ut p. 244, 9 cf. t. II 325, 19 δ' ούκ PU sed in hoc vn eras, I sed in hoc ovn eras, BML | ελυσε N sed n inter ε 8 "Ardges - p. 319, 8 συνελθοῦσα citavit Chrus et 1 eras § 20 p. 571 A praemissis verbis έπακούσωμεν δὲ καὶ τῶν λοιπῶν του θρήνου δημάτων, ούτω γαρ το πένθος εἰσόμεθα καλώς, δ κατέσχεν αύτῶν τὰς ψυχάς 10 τοῦ τύπου Mo et γο in marg Mor | την ante ημερότητα et της ante μορφης edd delevi άπαλότητα — p. 319, 1 λίθω citavit Thom M s. v. αὐχήν p. 39, 8 praemissis verbis Λιβάνιος έν τη είς τὸν νεων τοῦ Απόλλωνος μονφδία | δέρης reposui e PUIBM Thom δέρρης Chrys reliqui libri edd

12. Έβόα μὲν ὁδοιπόρος ἀνιούσης τῆς αὐγῆς, ἐκυκατο δὲ φίλη Δάφνης ἔνοικος, ἱέρεια τοῦ θεοῦ. πλη- 10 γαὶ δὲ στέρνων καὶ οἰμωγή τις όξεια διὰ χωρίου πολυδένδρου δραμοῦσα πίπτει μὲν εἰς τὸ ἄστυ δεινή τε καὶ φρικώδης, ὅμμα δὲ ἄρχοντος ἄρτι γευόμενον ὕπνου πικρῷ ὁἡματι τῆς εὐνῆς ἐξανέστησεν. ὁ δὲ ἐμμανὴς ἤλαυνε, πτερὰ γὰρ Ἑρμοῦ ζητῶν αὐτὸς μὲν ἐπὶ ζή- 15 τησιν ἤει τῆς τοῦ κακοῦ ῥίζης φλεγόμενος ἔνδον οὐχ

³ cf. t. II 307, 1 8 cf. t. IV 1102 R

¹ καὶ ταῦτα post ἐν λίθφ Chrys num anteponenda? ζωστήρα — 5 πιθαρίζοντος citavit Plan l. l. | τὸ στήθος libri συνάγοντα I sed συν in ras m² 2 αὐτοῦ inser B² om L ταμέν Plan 3 $\tau \delta - \delta v \mu \delta v$; om Plan | $\dot{\epsilon} \kappa o l \mu \iota \sigma \epsilon P$ sed ι (2) in ras m^δ 4 τίς BL | αὐτοῦ] om Chrys αὐτῆς Mo φησί 5 ώς φασίν inser I² | φησιν Plan 6 αρα inserui e Chrys om libri edd 7 ἀπὸ P sed ἀ in ras m² | κνάθου N sed v ex ι corr m² 9 Έβόα—p. 320, 2 πῦρ citavit Chrys § 20 p. 571 B praemissis verbis είτα μιπρά πρός τον έμπρησμον όλοφυρόμενος έβόα μέν, φησίν | γης M sed γο αὐγης in marg m² 10 δε φίλη B sed φι in Φυ corr m², Mor sed γο δε Φύλη in marg 'δ' έφ' ελη Chrys et coni Mor¹ Not. p. 23 | πληγή 11 δέ in δέ τις corr B^2 | $ol\mu\omega\gamma\eta - 15$ ζητῶν citavit BMLPlan l. l. 13 ὅμμα P sed o in ras m⁴ | γενόμενος Mo Mor 15 ἤλαννε P sed η in ras m⁴ πας' Chrys Sav sed γο γὰρ in marg, Montf Plan | ζητῶν] ,, videtur λαβών melius convenire" Re | εἶτα ante αὐτὸς Chrys Sav sed γο ζητῶν αὐτὸς in marg, Plan qui haec verba usque ad p. 320, 2 poeloovou citavit / uev om Plan

ήττον ἢ ὁ νεώς, δοκοί δὲ ἐφέροντο κάτω φέρουσαι πῦρ, ὅτφ πελάσειαν φθείρουσαι, τὸν Ἀπόλλω μὲν εὐθὺς ἄτε καὶ μικρὸν διέχοντα τοῦ στέγους, ἔπειτα δὲ τὰ ἄλλα, κάλλη Μουσῶν, οἰκιστῶν εἰκόνας, λίθων δ ἀστραπάς, κιόνων ὥραν. ὁ δὲ τῶν ἀνδρῶν ὅμιλος ℞ III 886 περιειστήκεσαν | ὀλοφυρόμενοι μέν, βοηθείν δὲ ἀποροῦντες, ὁ καταλαμβάνει τοὺς ἀπὸ γῆς ναυαγίαν ὁρῶντας, ὧν ἡ βοήθεια δακρύσαι τὸ γιγνόμενον. 13. ἡ που μέγαν μὲν ἤγειραν γόον ἐκπηδήσασαι τῶν πηγῶν αὶ 10 Νύμφαι, μέγαν δὲ ὁ Ζεὺς ὁ ἐγγύς που καθήμενος, ὁποίον εἰκὸς ἐπὶ τιμαῖς υἱέος συγκεχυμέναις, μέγαν δὲ δαιμόνων μυρίων ὅμιλος ἐν τῷ ἄλσει διαιτωμένων, οὐδὲν ἐλάττω θρῆνον ἐκ μέσης τῆς πόλεως ἡ Καλ-

⁴ Dem. Ol. III p. 35, 15. Arist. mon. Smyrn. t. I p. 426, 13 ed. Dind. (t. II p. 10, 10 K)
13 cf. t. I 133, 8; t. II 152, 10;
444, 17; t. III 143, 7

⁹ δρᾶτε πλάνης Λιβάνιον πλήρη L in marg sup. folii 195

¹ δοκοί — 2 πῦρ citavit Thom M s. v. δοκός p. 102,16 praemissis verbis τὸ δοκὸς και ἐπὶ δηλυκοῦ και ἐπὶ ἀρσενικοῦ ευρηται. Λιβάνιος έν τη είς τον νεών του Απόλλωνος μονωδία | 2 πελάσειε Chrys Duc Montf πελάσαιεν Plan 3 στέγους scripsi e Chrys coll. t. I 490, 18 τέγους libri edd δὲ 4 και post δε UI et inser coni Re | comma post čλλα inserui | ολκτιστών Boisius Chrys. Sav. t. VIII col. 736 | λίθων — 5 ωραν citavit Plan l. l. | λίθων αστραπάς om M 5 ωρας Chrys Duc Montf Plan | των ανδρών om Chrys | όμοῦ post δμιλος Chrys om libri edd 6 μέν om Chrys 7 τῆς ante γῆς Chrys Duc Montf 8 δακοῦσαι PIML Re fortasse recte at cf. t. II 355,17; III 454, 20 | γινόμενον B Chrys edd 10 o ante et post Zevs inserui e Chrys, ut 9 μὲν om Mor inser B² om reliqui libri edd 11 viéos scripsi e Chrys Montf, PI sed in utroque o ex w corr, B sed o ex w corr m3. coll. p. 84, 7 et t. II 314,6 views Chrys Sav Duc reliqui libri 12 μυρίων δαιμόνων ML μυρίος Chrys Sav

LIBANII MONODIA DE TEMPLO APOLL. DAPHNAEO 321

λιόπη του χοροποιού των Μουσων ήδικημένου τῷ πυρί....

14. Γενοῦ μοι καὶ νῦν, Ἄπολλον, οἰόν σε ἐποίησεν δ Χρύσης καταρώμενος τοῖς Ἀχαιοῖς θυμοῦ τε πλήρη καὶ νυκτὶ ἐοικότα, ὅτι δή σοι τὰς θυσίας ἡμῶν ἀπο- 5 διδόντων καὶ ὅσον ἦν ἀπενεχθὲν ἀντικαθιστάντων προανηρπάσθη τὸ τιμώμενον οἶον νυμφίου τινὸς πλεκομένων ἤδη ⟨τῶν⟩ στεφάνων ἀπελθόντος.

⁴ Il. α 44 et 47 | cf. t. II 528, 14

¹ ἢδικημένων Mo quod admitti posse censuit Re, si scribatur τοῦ χοροποιοῦ, τῶν Μουσῶν ὁμοίως ἢδικημένων | nonnulla deesse adnotavit Mor 3 Γενοῦ — 8 ἀπελθόντος citavit Chrys § 20 p. 571 D praemissis verbis εἶτα πρὸς τῷ τέλει φησί et submissis ὁ μὲν θρῆνος οὐτος, μᾶλλον δὲ ἀλίγα τοῦ θρῆνος μέρη, et Plan l. l. 4 τοὺς ἀχαιοὺς Plan 5 στολὰς Chrys Duc Montf et γρ in marg Sav, Plan 7 τινὸς om Re 8 τῶν inserui e Plan om Chrys libri edd | Μονωδία εἶς τὸν ἐν τῆ δάφνη ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος subscr I^2

Moνφδία ἐπὶ Νικομηδεία paulo post terrae motum quo haec urbs die XXV mensis Augusti anni 358 eversa¹) est primum paucis recitata, tum ab his cum pluribus communicata²), denique publici iuris facta³) hominum elegantiorum admirationem excitavit, ut non 'corporis' finibus circumscripta maneret, sed in complures eclogas reciperetur⁴). Maximus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt enim dempto ut debet codice Bavarico quem Reiskius t. III p. 337 not. 2 commemoravit, cum Wolfenbuttelanum nominare deberet, non minus 45.

Incipio a 'corporalibus'.

- 1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 136°. Correctus est pluribus manibus. Cf. t. I p. 10 sq. Contuli.
- 2. Laurentianus LVII 27 anno 1392 ex eodem quo Chisianus exemplari descriptus fol. 297°. Cf. t. I p. 59 sq.

¹⁾ Cf. Consul. Constantinop. (Chron. min. ed. Mommsen I p. 239 ad annum 358): Ipso anno terrae motus factus, ita ut civitas Nicomedensium funditus versaretur die VIII K. Sept. Lib. ep. 391. 1320. Perperam Reiskius Anim. V 141 (= ed. t. III p. 337 not. 1) annum 354 dixit.

²⁾ Cf. ep. 31. 34. 24. 25. 33.

³⁾ Altera monodia in Aristaenetum eodem terrae motu abreptum simul conscripta (cf. ep. 31. 391. t. I 140, 3) aetatem non tulit.

⁴⁾ Laudatur etiam a Theodoro Hyrtaceno in procemio monodiae de Michaele Palaeologo (Boisson. Anecd. I 255, 24 Σμύοναν σεισμῷ κατηρειπνίαν σφοδρῷ Άριστείδης ὁ σοφιστής ἐμονφόησε, Λιβάνιος δὲ τὴν Νικομήδειαν κὰν μὴ χείρω ταὐτὰ πεπονθνῖαν una cum Aristidis de Smyrna monodia, cuius etiam a Libanio in hac adhibitae vestigia cernuntur.

- 3. Wolfenbuttelanus 511 saec. XV e Laurentiano LVII 27 descriptus fol. 334. Adhibitus est a Reiskio. Cf. t. I p. 64 sq.
- 4. Escurialensis T-II-9 saec. XVI ex editione Ferrariensi quae e Wolfenbuttelano fluxit descriptus. Cf. t. I p. 67 sq.
- 5. Patmius 471 (= Patm) saec. XIV fol. 64. Cf. t. I p. 41 sq. et 69. Inspexit lectionesque manu librarii in margine positas mihi exscripsit Ioannes Sakkelion.
- Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 163. Cf. t. I p. 44 sq. et 69.
- 7. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 70. Cf. t. I p. 20 sq. Contuli.
- 8. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 99°. Cf. t. I p. 24 sq. Contuli.
- 9. Vindobonensis phil. graec. XCIII (= V) saec. XII fol. 297. Cf. t. I p. 35 sq. Contuli.
- 10. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 380 titulo privus. Cf. t. I p. 48 sq. et 69.
- 11. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 118. Cf. t. I p. 39 sq. et 69.
- 12. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 233°. Cf. t. I p. 53 sq. et 69.
- 13. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XV fol. 68°. Cf. t. I p. 217 sq. Contuli.

Ampliores eclogas orationum continent:

- 14. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 144. Cf. t. I p. 209 sq.
- 15. Neapolitanus II E 17 saec. XIV ex eodem quo Vaticanus 81 exemplari descriptus fol. 94. Cf. t. I p. 211 sq.
- 16. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 70. Cf. t. I p. 213 sq. Contuli.
- 17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 161*. Cf. t. I p. 214 sq.
- 18. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 ex eodem quo Marcianus append. XCI 2 exemplari exaratus fol. 215. Cf. t. I p. 216 sq. Contuli.

19. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 127°. Cf. t. I p. 224 sq. Contuli.

20. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 26°. Cf. t. I p. 227 sq. et 236.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 168. Cf. t. I p. 234 sq. et 236.

22. Vaticanus gr. 84 anno 1425 exaratus fol. 106.

Cf. t. I p. 415 sq.

23. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 351. Cf. t. I p. 363 sq.

Minores eclogas (cf. t. I 321) continent:

24. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 8. Cf. t. I p. 329 sq.

25. Parisinus gr. 963 saec. XV/XVI fol. 112. Cf. t. I p. 333 sq. Adhibitus est a Boissonadio, cuius collatio cum exemplari editionis Reiskianae facta in bibliotheca universitatis Parisinae exstat. Cf. t. I p. 78 et supra p. 310.

26. Marcianus gr. 438 saec. XV ex eodem quo Palatinus 282 exemplari descriptus fol. 138. Cf. t. I p. 419 sq. Contuli partem priorem orationis.

27. Casanatensis 197 (= Ca) saec. XV fol. 128. Cf. t. I p. 421 sq. Contuli.

28. Mutinensis CVI saec. XV fol. 96 titulo privus. Cf. t. II p. 53 sq.

29. Vaticanus gr. 1835 saec. XIII/XIV fol. 172°. Cf. t. I p. 234 sq.

Solas monodias auctas nonnumquam epitaphio Iuliani continent:

30. Escurialensis Σ-I-14 (70) saec. XV a Michaele Apostole exaratus fol. 81°. Cf. t. II p. 187 sq.

31. Parisinus gr. 2961 saec. XV fol. 36° . Cf. t. II p. 188 sq.

32. Vaticanus Palatinus gr. 148 saec. XV fol. 84°. Cf. t. II p. 190 sq.

33. Vaticanus Palatinus gr. 277 saec. XV ex eodem quo Palatinus 148 descriptus exemplari fol. 251°. Cf. t. II p. 192 sq.

- 34. Vaticanus Palatinus gr. 275 saec. XV a Michaele Apostole exaratus fol. 94. Cf. t. II p. 192 sq.
- 35. Marcianus gr. 442 saec. XV fol. 78° . Cf. t. II p. 198 sq.
- 36. Vaticanus gr. 1394 saec. XV fol. 324. Cf. t. II p. 199.
- 37. Parisinus gr. 3025 saec. XV/XVI fol. 2. Cf. t. II p. 199 sq. Adhibitus est a Boissonadio, de cuius collatione cf. quae supra p. 324 dixi.
 - 38. Vaticanus gr. 199 saec. XV fol. 125°. Cf. t. II p. 200.
 - 39. Vaticanus gr. 579 saec. XIV fol. 261*. Cf.t. II p. 200.
- Vindobonensis phil. 219 saec. XV fol. 105. Cf.
 II p. 200.
- 41. Ambrosianus B 69 sup. (101 in Catalogo Codicum graecorum bibliothecae Ambrosianae edito a Dom. Basssi et Aemid. Martini p. 113) saec. XV exeuntis fol. 333 continet tantum finem orationis inde a verbis νυμφῶν αὐτῶν τὸ μέγιστον (p. 338, 4). Cf. supra p. 307.

Solam ex orationibus hanc monodiam praebent:

- 42. Parisinus gr. 3014 saec. XIV fol. 198. Cf. t. II p. 375 sq.
- 43. Escurialensis Φ-III-19 (235 in catalogo Mil-150 leriano p. 180) chartaceus formae quartae saeculi XVI exeuntis continet non exercitia rhetorica extracta ex operibus Libanii, ut Miller ait male usus inscriptione: Libanii sunt sed valde decurtata. Desunt enim encomia plura, ethopeiae fere omnes, item comparationes et alia quae est in margine folii 2 posita ad titulos quorum prior Ἰστοριπὸν ἀνώνυμον manu Andreae Darmarii, alter προγυμνάσματα ζητοριπὰ ἀνώνυμα alia manu scriptus est, sed eclogam progymnasmatum Libanii
 - fol. 2 Μῦθος οι λύποι παρὰ τῶν προβάτων μῦθος σεμνὸς ἦν ὁ ἴππος μῦθος ἔδοξε τῶ διΐ
 Διήγημα Δηϊάνειραν ἀπούεις ἄνθος ὑαπίνθινον ἔρως ἄπτεται ποταμοῦ

```
fol. 3 Αλέξανδρος έρωτηθείς
         8 Διογένης μειράκιον ιδών
       11 Ισοκράτης τῆς παιδείας
       17 Γνώμη. Οὐ γρη παννύχιον εὕδειν (= t. IV 875 R)
       18<sup>v</sup>
                    Οὐ γοὴ παννύγιον εὕδειν (ib. p. 879)
       20 Ανασκευή ὅτι οὐκ εἰκὸς ἀφικέσθαι τὸν Χούσην
 (ib. p. 881)
       21 Κατασκευή ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ κρίσιν τῶν Αγιλ-
 λέως ὅπλων (ib. p. 884)
       22 Κατασκευή ότι είκοτα τὰ κατὰ τὴν Αγιλλέως
 δογήν (ib. p. 888)
       25 Κοινὸς τόπος κατὰ ἀνδροφόνου (ib. p. 893)
       31°
                         κατά τυράννου (ib. p. 916)
       33<sup>v</sup>
                         ύπὲο τυραννοκτόνου (ib. p. 921)
       36
                         κατὰ ποοδότου (ib. p. 901)
       40°
                          ιατρού φαρμακέως (ib. p. 908)
       45<sup>♥</sup> ἐγκώμιον δικαιοσύνης (ib. p. 956)
       47°
                     γεωργίας (ib. p. 952)
                     άγιλλέως (ib. p. 931)
       50
       53* ψόγος πλούτου (ib. p. 978)
       55°
                   πενίας (ib. p. 981)
       57°
                   οργης (ib. p. 984)
       61
                  άμπέλου (ib. p. 989)
       63 σύγκοισις ναυτιλίας καὶ γεωργίας (ib. p. 992)
       64<sup>v</sup>
                    άγοοῦ καὶ πόλεως (ib. p. 1005)
       67 ἔκφρασις πεζομαχίας (ib. p. 1046)
       68°
                     μέθης (ib. p. 1050)
       69₹
                     τοῦ ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι (ib.
 p. 1051)
       70° Θέσις εί γαμητέον (ib. p. 1058)
       74 Χοεῖα Θεόφραστος έρωτηθείς (ib. p. 1122)
       77 Γνώμη ποοτοεπτική Δεῖ δὴ χοημάτων (ib.
 p. 1125)
       79 Μονωδία έπὶ νικομηδεία
       85 Ανασκευή δτι ούκ είκότα τὰ κατὰ τὸν αἴαντα
τον λοκρόν (ib. p. 1127). Des. fol. 88°. Inspexit mea
causa Carolus Graux. Ego nonnulla anno 1880 contuli.
```

44. Escurialensis Φ-III-15 (231 in catalogo Mil-151 leriano p. 178¹)) olim Francisci Patricii chartaceus formae quartae pluribus manibus saeculi XV exaratus miscellaneus inter alia quae accuratius Millero recensuit Ruellius³) continet

inde a fol. 265 usque ad 269 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία. Inspexi anno 1880.

45. Parisinus gr. 1815 antea numeris CCCLXVIII, 152 399, 2573 insignitus, olim cardinalis Nicolai Rodulphi³), ad cuius bibliothecam pertinent numeri folii primi: No. 118. vigesimae quartae (sc. capsae) No. 3, chartaceus in folio saeculi XV continet post varia quae Catalogus Mellotii et Inventarium Omontii recensent, inde a

fol. 307° usque ad 310 $\lambda \iota \beta \alpha \nu lov$ σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῆ καταστροφή νικομηδείας (rubr.). Ambitum foliorum duorum et quartae partis tertii indicant litterae cum numeris iuxta titulum positae: $\varphi \dot{\nu} \lambda \lambda \alpha \beta'^{\alpha}$.

Titulo indice ex eodem quo Marcianus gr. 442 (supra n. 35) fonte fluxit. Inspexi anno 1880.

Ex his quidem quos sequendos esse duxi novem codices CPUICaBMVLa hic quoque in duas discedunt classes, quarum prior codicibus CPUICaBM, altera VLa continetur, atque ita quidem ut in universum prior classis fide alteri praestet, in illa autem codex C, in hac V principem locum teneat.

Argumentum orationis florilegiorum auctoribus nihil fere praebuit; parvus ambitus effecit ut raro loci a grammaticis afferrentur. E quibus Suidas, Maximus Pla-

¹⁾ In catalogo bibliothecae Escurialensis facto a Nicolao Turriano est codex γραμματικής ἐν δφ septimus (Miller l. l. p. 333).

²⁾ Archives des missions scientifiques ser. III tom. 2 p. 551.
3) In catalogo huius bibliothecae quem codex Parisinus gr. 3074 continet, p. 38 ita descriptus est: 'Libri greci promiscue. In capsa 25 (sic) no. 3 . . Κλεομήδου κυκλικής δεωρίας κτλ. Λιβανίου μουφόλα ή έπλ νιπομηδεία. έκ της 'Ιουδαικής δτοτορίας Ιωσήπου παραίνεσις κτλ. Cf. Montfaucon Bibl. bibl. II p. 777° N 3 et supra t. II p. 57.

nudes¹), auctor lexici Augustani, Thomas Magister, scholiasta Leid. et Wolfenb. ad Eur. Phoen. 290²) singulos locos laudaverunt.

Praeter Theodorum Hyrtacenum⁸) etiam auctor dialogi ἐπιδημία Μάζαρι ἐν Ἅιδον monodiam novit unumque locum in suum usum convertit. Vix enim forte fortuna factum est ut aeque atque Libanius (p. 339, 1) τὰ τῶν Δημνίων ἐκείνων cum τοῖς τῆς Ἰλιάδος κακοῖς consociaret.

Oratio primum in lucem protracta est anno 1517 editione Ferrariensi (= Ferr) fol. 219—221 facta e Wolfenbuttelano codice prioris familiae) sed mendosissime.

Hanc paucis locis correctam repetivit Morellus (=Mor) Lib. opp. t. II p. 202—207. Quos codices adhibuerit, non dixit, quin etiam praeter morem suum ne bibliothecas quidem quarum illi fuerint indicavit sed satis habuit in 'Indice praemisso' dixisse se praebere orationem 'ex Ferrar. edit. cum mnss. Codd. collatam.'. Quinam hi fuerint rimari, cum paucos locos emendaverit neque memorabiles lectiones in margine attulerit, operae pretium mihi non visum est. Sed unum ex illis familiae alterius fuisse patet.

Vitia huius editionis alia divinando sanavit Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 141—143, alia ope codicis Wolfenbuttelani in editione t. III p. 337—344 ab uxore quae etiam codicem contulerat non ea qua par erat diligentia prelis mandata. In hanc etiam pleraeque 'Animadversiones' transierunt.

Pauca corrigenda reliquit Boissonadio⁵), qui codicibus Parisinis 963 et 3025 usus est, atque Cobeto.

Textum Reiskianum paucis locis iisque fere semper infeliciter mutatum repetivit addita versione gallica paulo quidem liberiore, sed eleganti Monnerius (= Monn) editione nunquam foras missa p. 44—63⁶).

¹⁾ Cf. t. I p. 73. 2) Cf. t. II p. 233 et 253, 19 sq. 3) Vide supra p. 322 not. 4. 4) Cf. t. I p. 75. 5) Cf. t. I p. 78. 6) Cf. t. I p. 15.

LXI.

ΜΟΝΩΙΔΙΑ ΕΠΙ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΙ.

1. Είτα Όμηρος μεν οὐδε την τοῦ φυτοῦ φθο- R III 337 οὰν ἄνευ τοῦ έλεῆσαι παρέδραμεν, άλλ' ὥσπερ αὐτὸς ων ο φυτευσάμενος και καμών, είτα δρων έπι γης έκτεταμένον οίονεὶ διοήνον είς τὸ ἔρνος ἄδει ἐγὰ δὲ ι την Νικομήδους πόλιν, εν ή λόγους μεν ους είχον έπηύξησα, φήμην δε ήν ούκ είχον έπεκτησάμην, ταύ-

 \boldsymbol{c} — codex Chisianus

 \boldsymbol{P} = Palatinus gr. 282 U= Urbinas gr. 126

I = Marcianus append. XCI 2

Ca — Casanatensis 197 = Barberinus II 41 \boldsymbol{R}

M = Marcianus gr. 437 \boldsymbol{v}

— Vindobonensis phil. gr. XCIII

La= Laurentianus LVII 44

² Il. e 53 sq. cf. Philostr. im. II 9 p. 353, 29 K. (79, 15 ed. Vind.); Men. rhet. gr. III 434, 11 sq. ed. Sp.

τοῦ αὐτοῦ ante μονφδία rubr $V \mid εἰς νικομήδειαν <math>P$ sed in έπὶ νικομηδεία corr m², UI εἰς τὴν νικομήδειαν Thom M p. 1, 4 (cf. p. 331,2) | πυρί και σεισμοίς έπτριβείσαν post νικομήδειαν P, sed είσαν in είση corr m², σεισμῷ ἀφανισθείση Mor Re, λόγος γ Ca, λόγος μβ rubr V sed β in y corr m rec, λόγος ζ in marg 3 ἄσπερ — 5 ἄδει citant praemissis I, ζ in marg rubr B verbis έφύτευσα καλ έφυτευσάμην τὸ φυτόν, ὡς παρά Λιβανίφ, inserto Όμηφος post ων, omissis και καμών, έπι γης, οίονει et posito πείμενον pro ἐπτεταμένον Plan in marg fol. 38 et auctor Îexici Augustani (ed. G. Hermann de emend. rat. gramm. p. 346, 6 την — πόλιν scripsi e CaBMVLa (Marc 438), ut e Par 3025 scribendum coni Boissonadius Mich. Psell. de oper. daem. p. 276 της - πόλεως reliqui libri sed την - πόλιν supreser Cm (et 70 in marg Patm), edd sed ofactions inserendum coni Mor

την δή την εναγχος μεν πόλιν, νυνί δε κόνιν σιγη δακρύσω, τοῦτο δή τὸ τῶν πολλῶν, ἢ καὶ λόγων αὐτῆ μεταληπτέον, οῦς εξέθρεψε; 2. πάντως, εἰ καὶ αὐλητής ετύγχανον ὤν, νίκας αὐτόθι πολλὰς ἀνηρημένος ἐπ' ταὐλήσει τοὺς ἄλλους ἂν ἀφεὶς ὅπως ἐδύναντο στένειν γοερῷ μέλει τὸν θρῆνον ἐπλήρουν. ἐξέστω δή μοι καθάπερ παροῦσι τοῖς θεοῖς διαλεχθῆναι καὶ εἰς εὐθύνας ἀγαγεῖν τῆς συμφορᾶς τὸν λόγον.

R III 338 3. Οὐ σύ ποτε, ὧ Πόσειδον, ἐν Διὸς | μετὰ 10 τῶν ἄλλων συγκαθήμενος δαιμόνων δυσχεραίνων τὸ τείχος τῶν Ἑλλήνων ὁ προὐβάλοντο τῶν νεῶν ἐν Ἰλίφ τοῦτο μέγιστον αὐτῶν κατηγόρεις, ὅτι θεῶν ἀμελήσαντες ἐβάλοντο κρηπίδα, καὶ διὰ τοῦτό γε εὖ ποιῶν, ἐπειδὴ ἥλω τὸ Ἰλιον, ἀἠθης χρῆναι καὶ τὸ τείχος ἀνειδὲν, καὶ ὁράδιως τοῦτο ἔπραττες κελεύσας εἰς αὐτὸ τοὺς ποταμοὺς ἐμβαλεῖν, οῦ ἀπὸ τῆς Ἰδης ὥρμων; 4. τὶ δὴ τῷ ταύτης οἰκισμῷ μεμφόμενος παραπλήσιον

έπλήρουν ras 3 litt I 7 διαλεχθήναι I sed χθήναι in ras m^2 εlς om Ca 8 "malim τ $\tilde{\omega}$ λόγ $\tilde{\omega}$ " Re 9 $O\dot{v}$ σ \dot{v} ποτε] ο \dot{v} δ \dot{v} M sed γ \tilde{v} \tilde{v} ο \dot{v} σ \dot{v} σοτε in marg m^2 | ποτε om CaB 11 προ \dot{v} βάλλοντο P sed λ prius del, UIB sed in hoc λ alterum del, VLa Ferr Mor 13 έβάλλοντο P sed λ alterum del, V | πρηπιδα U cf. p. 263, 16 | διατο \tilde{v} το PIBMV

¹ Amm. XVII 7, 1 7 Men. l. l. p. 435, 9 sq. 9 Il. η 443 sq. 14 Il. μ 13 sq.

¹ δη scripsi ex ICaBM quod e Par 3025 commendavit Boissonadius l. l. δὲ reliqui libri edd | νυνί — 2 δακρύσω citat Suidas s. v. Ὀδύρω praemissis verbis Ὀδύρωμαι άντι τοῦ ὁδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ ὁ Λιβάνιος | νῦν P sed in νυνί corr m², BM (et Marc 438) | τὴν κόνιν Suid 2 δακρύσων C ὁδύρωμαι Suid | δὲ Ca | τὸ inserui e P sed suprascr m², ICaBMVLa, ut inserendum coni Re et Boissonadius l. l. om reliqui libri edd | λόγον U 3 ἐξέθρεψεν La signum interrogationis posui cum Monnerio, punctum libri Ferr Mor Re | "malim κὰν" Re 4 νίκας — 5 ἀφείς in ras La² | ἐπ' αὐλήσει ex ἐπαυλήσει corr P² 5 ἄν om B | ἄν ἐδύναντο V 6 ἐποίουν Marc 438 post ἐπλήρουν ras 3 litt I 7 διαλεχθηναι I sed χθηναι i ras Mack and correct ser service service service ser service service

βουλην έβούλευσας; ούχ ὁ μὲν πρῶτος οἰκιστης έτέρωθι πολίζειν ἐπιχειρῶν ἀπαντιχού τῆς νῦν οὔσης, μᾶλλον δὲ τῆς οὐκέτ' οὕσης, ἀφ' ὑμῶν ἤρχετο τοῦ ἔργου, καὶ ήν ίερειά τε έπὶ βωμοίς και περί τοις βωμοίς ὅμιλος, ύμεῖς δὲ μετεστήσατε τὴν σπουδὴν ἐπὶ τὸν ἄγθον 5 άετῷ τε καὶ δράκοντι; ὧν ὁ μὲν ἱερείου κεφαλην ἐκ τοῦ πυρὸς τοῖς ποσὶν άρπάσας, ὁ δὲ ἐκ γῆς ἀναδὺς μέγας τε καὶ δπόσον ή Ἰνδῶν λέγεται βόσκειν, ὁ μὲν τον άέρα τεμών, ο δε την θάλατταν, συγκαταίρουσιν είς του λόφου, οί δε είπουτο θεοίς επεσθαι χειραγω- 10 γοῖς ἡγούμενοι. 5. τὰ δὲ ἦν ἄρα πάντα ἀπάτη. κατακλύζεται δή τὸ πρώτον πολέμου κύματι. ἔστω τοῦτο, καλ γάο Κόρινθος ην έσχες καλ γη Κέκροπος ης ήράσθης. ἀφιχνεῖται δεύτερος οἰχιστής μάλιστα δή βασιλέων θεούς ήγεμόνας ποιούμενος, (ος) μεγέθει θυ- 15 σίας ὑπερβαλόμενος Κροϊσον ὑμῶν νευσάντων ἐπην-

δπερβαλλόμενος libri sed λ alterum eras P, edd (Κροϊσον reposui e libris sed e πρεϊσσον corr V², ut e Par 968 recipi

voluit Boissonadius An. V 442 xpeirrov edd

¹ Nicomedes cf. Paus. V 12,5. Strab. XII 4 p. 563. Steph. Byz. s. v. Νιπομήδεια 8 Ael. nat. anim. XV 21; XVI 39
12 Zos. I 35 13 Paus. II 1,6 | Paus. I 26,6 | Ar. Nub. 301
14 Diocletianus? cf. Lact. de mort. pers. VII 10 16 Her. I 50 sq.

² ἀπαντικού — 3 οὔσης citat Thom M p. 1,4 praemissis verbis ἀπαντικού τοῦ δεῖνος καὶ καταντικού, λογογράφοι. Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς τὴν Νικομήδειαν μονφδία 3 τῆς om La4 τοὺς βωμοὺς CI sed in hoc οὺς bis in ras m^3 , CaBM Mor Re

ώρθου τὸ ἄστυ. τῆς ποίας δὴ δίκην όλιγωρίας ὧφλεν,
ὥσπερ ἡ Αἰτωλῶν γῆ τῆς Οἰνέως; 6. καλὸν οὖν ἢ
R III 389 κατὰ θεῶν τρόπον | ὧν συνεφάπτεσθε ποιημάτων ἀνθρώποις, ταῦτα ταὶς ὑμετέραις χερσὶ διαχεῖν
5 καὶ μιμεῖσθαι τὰ παίδων οἶς ἄθυρμα τοῦτο εὕρηται
τὸ διαφθείρειν ἢ πεποιήκασιν; ἐκεῖνο δὲ καλόν, ὧ Πόσειδον, ὑπὲρ μὲν τῆς ἀττικῆς οὔπω πόλεως αὐτόθι
ἰσχυούσης δι' ἔριδος ἐλθεῖν πρὸς τὸ γένος καὶ ἐν
ἀκροπόλει τοσοῦτον ἀπεχούση θαλάττης ῥόθιον δεῖξαι,
10 πόλεως δὲ τοσαύτης τε καὶ τοιαύτης μὴ ὅπως ἔρωτα
λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑποσπάσαι τὸ βάθρον;

7. Τίς γὰο ἐκείνης, μείζων μὲν οὐκ ἀν εἰποιμι, καλλίων δέ; μέτοω μὲν γὰο τεττάρων ἐλείπετο τοσοῦ-

² II. \(\tau 533 \) sq. cf. t. II 208, 16 5 II. \(\tau 362 \) sq. Phil. de mundo \(\xi 13 \) t. II p. 615, 5 M. Zachar. schol. p. 89, 10 cum nota Boissonadii p. 344 10 Paus. I 26, 6 cf. t. I 458, 2 13 cf. ad t. II 440, 3

² Ο των Αιτωλών βασιλεύς Olveds άμπελώνα φυτεύσας καὶ τοῖς άλλοις θεοῖς σπείσας έκ τοῦ καρποῦ παρείδε μόνην τὴν Αρτεμιν, ἤτις ὀργισθεῖσα ἐπήνεγκε σῦν μέγαν τὴν Αἰτωλών γὴν λυμαινόμενον, δν ὅστερον ἀνεῖλε Μελέαγρος $P^2I^2B^2$ 8 γένος ἢτοι τὴν Άθηνᾶν suprascr P^2I^2

¹ δη ante το $La \mid δε La \mid δφλεν$ scripsi e CaBM auctore Re ωφειλεν reliqui libri sed γο ωφλεν suprascr C^m , edd 4 ταῦτ ε ταύταις corr $La^* \mid ταῖς$ om $La \mid ημετέραις Ca \mid χεροίν <math>La$ 5 οἶς &θνομα scripsi e C sed &θνομα ex &θνόματα corr s et γο εἰς ψάμμον &θνόματα in marg m, BLa (et Par 963) et γο in marg M οἶς &θνόματα V Ferr εἰς ψάμμον &θνόματα (ἀθνόμαθ) Par 3025) οἶς PUI sed in hoc &θνομα post οἶς inser m^* , Ca (et Par 3025) &θνόματα οἶς M Mor Re qui οἶς &θνομάτων εν coni $|νονθ^*UIB$ (Par 3025) et e τοῦτο corr La^* , et γο in marg M 9 θαλάττης scripsi e PBMVLa θαλάσσης reliqui libri edd |ζενξαι Ferr 11 ψποσπάσαι M |ροst βάθος ν ras

³⁻⁴ litt I 12 $\tau i^{\sigma} V$ $\tau i_{S} M$ τi BLa | $\mu \epsilon i_{S}^{\rho} \delta^{\nu} V$ M $\mu \epsilon i_{S}^{\rho} V$ M $\mu \epsilon$

τον ατιμάσασα τοῦ μεγέθους όσον έμελλε λυπήσειν τῶν οἰχητόρων τοὺς πόδας, εἰς δὲ κάλλους λόγον τὰς μεν απέλειπε, ταῖς δε εξισοῦτο, πάντως δε οὐκ έκρατεῖτο δεχομένη μὲν ταῖς ἀγκάλαις τὴν θάλατταν, είσιοῦσα δε είς την θάλατταν ταϊς άκραις, επιβαίνουσα μεν της 5 χηλης, αναβαίνουσα δε έπι τον λόφον, στοῶν δύο δυάσι διειλημμένη διηχούσαις τοῦ παντός, λάμπουσα μεν δημοσίοις κατασκευάσμασι, τοῖς δε ίδίοις συνεχής έκ των υπτίων έπι την άκραν οίον κυπαρίττου κλάδοι άλλος έπ' άλλω, νάμασι διαρρεομένη, κήποις δορυφο- 10 οουμένη. | 8. βουλευτήρια δε και χωρία λόγων R III 340 και ιερών πλήθος και λουτρών μεγέθη και λιμένος καιρον είδον μέν, δηλώσαι δε ούκ αν δυναίμην. πλην τοσοῦτόν γε έρω, ὅτι φοιτωντες ἐκ Νικαίας ἐκεῖσε διὰ μεν της άλλης Ιόντες ύπερ τε των δενδρων εποιούμεθα 15 λόγους καὶ τῆς γῆς πρὸς ὅτου φορὰν ἀγαθή οἰκείων τε πέρι καλ φίλων καλ παλαιᾶς σοφίας, παραμείψαντες δέ τῶν ὀρῶν τοὺς έλιγμούς, ἐπεὶ φανείη τὸ ἄστυ, τοῦτο δὲ έγίγνετο τῆς ἀποστάσεως ἐν πεντήκοντα σταδίοις οὔσης καὶ έκατόν, όπότ' οὖν ἐκλάμψειε, περὶ μὲν τῶν ἄλλων 20

² cf. t. I 508,11 sq. 3 Plin. n. h. V 149 6 Thuc. I 63,1; VIII 90, 4. Aristid. t. I p. 372, 8 D. (II 2, 3 K) 14 cf. t. I 107, 8

³ ἀπέλειπε PI sed in utroque ει in ι corr m^2 ἀπέλιπε BMV ἀπέλιπεν La | δ' (1) PUICaBM 4 ἀνάγκαις C sed ἀγκάλαις in marg f, La sed ἀγκάλαις infrasor s 5 δ' Re | θάλασσαν Re 6 δ' Re | 10 ἄλλων La sed ν del s | χορηγονμένη? 11 λόγων P sed ο in ras m^2 13 δ' Re 16 ἀγαθήν VLa ἀγαθής Mor 17 παραμείψαντες — 334, 1 σιγή ήν inter παραδείγματα τῆς ἐναλλαγῆς citavit schol. Leid. Wolf. ad Eur. Phoen. 283 cf. t. Π 253, 19 παραμείψασι I sed ασι in ras m^2 παραμείψασα La cf. ad t. I 192, I4 18 ∂ὲ inser P^2 | ἐπεὶ φανείη I5 ἐπεὶ φανείη I6 ἐπεὶ φανείη I7 ἐπιφανείη I8 I8 I9 I9 I10 I11 I12 I12 I13 I13 I13 I24 I14 I15 I25 I26 I36 I37 I38 I39 I39 I39 I300 I300 I310 I310 I310 I310 I310 I310 I310 I310 I3110 I

σιγή ήν, δ λόγος δὲ ἄπας ἡ πόλις. 9. καὶ οὔτε καρποὶ πρὸς αὐτοὺς εἶλκον αἰωρούμενοι τοῖς κλάδοις, οὐ νῶτα ληῖων, οὐ θαλάττης ἐργάται, καίτοι πέφυκέ πως δδοιπόρων ὀφθαλμὸν ἐπισπάσασθαι θαλαττουργὸς καὶ 5 κώπην ἀναφέρων καὶ δίκτυον ἀφιεὶς καὶ δι' ἀγκίστρων ἐπιβουλεύων ἰχθύσιν, ἀλλ' ἡν δεινοτέρα γοητεῦσαι τῆς πόλεως ἡ μορφή. καὶ τυραννεύουσα τῷ κάλλει τῶν ὀμμάτων μίαν αὐτοῖς εἰργάζετο τάσιν τὴν πρὸς αὐτήν. ἴσον δὲ τὸ πάθος τῷ τε πρῶτον ὁρῶντι καὶ 10 ὅστις ἐνεγήρα τῆ πόλει. 10. ἐδείκνυ δ' ἀν οὐτωσὶ τῷ πέλας ὁ μὲν βασίλειον ἐπαστράπτον τῷ κόλπῳ, ὁ δὲ θέατρον ὑπερλάμπον τῆς ὅλης, ἄλλος δὲ ἄλλας ἀλλαχόθεν ἐκπεμπομένας αὐγάς. ὅ δὲ ἐνίκα, χαλεπὸν ἡν εὑρεῖν. ὥστε ὥσπερ ἄγαλμα σεβόμενοι προσηλαύνομεν. | R III 841 χωροῦντι δὲ ἐπὶ Χαλκηδόνος μεταστρέφεσθαί τε

³ cf. t. I 528, 21

¹ καρποί scripsi κήποι libri sed in καρποί corr P^2I^3 , edd 2 περί Ferr Mor | αύτοὺς UCaVLa sed in hoc ' in ' corr s 5 ἀναφέρων I ἀποφέρων La | ἀγγίστρων BM

δλης — 13 χαλεπόν om Ca τοῖς δλοις P sed οι secundum in ras m^2 τῆς δλης in τοῖς δλοις corr La^s 14 ὅστε — προσηλαύνομεν om B | ὅστε P sed ερ in ras m^2 | σεβόμενοι P sed σεβο in ras m^2 , I sed β in ras m^3 15 χωροῦσι? | ἐπιχαλκησόνος La χαληπόόνος P sed P sed P sed P sed P γαληπόόνος P sed P γαληπόόνος P sed P

ην ανάγκη, μέχρι την θέαν η φύσις αφηρεῖτο τῆς δδοῦ, καὶ ἐοικέναι τοῖς ἑορτῆς πεπαυμένοις.

- 11. Τὴν δὴ τοιάνδε πῶς οὐ πάντα τῶν θεῶν τὸν χορὸν ἐχρῆν περιστάντα φρουρεῖν παραγγέλλοντας ἀλλήλοις προσέχειν τὸν νοῦν ὅπως μηδενὶ γένοιτο παρα- δοῦναι κακῷ; νῦν δὲ οἱ μὲν ἐπέθεντο, οἱ δὲ ὑπεχώρησαν, ἤμυνε δὲ οὐδείς. καὶ ταῦτα πάντα ἃ διῆλθον ἤν ποτε. νῦν δ' οὐκ ἔστιν.
- 12. " δαίμονος, οἶον τῆς οἰκουμένης ἀπήνεγκε βόστουχον. ὡς έξετύφλωσέ γε τὴν ἐτέραν ἤπειρον 10 γενναῖον ἐκκόψας ὀφθαλμόν. ὡς δεινὴν κατέχεε τῆς ᾿Ασίας ἀμορφίαν οἷον ἄλσους τὸ μήκιστον ἐκτεμὼν ἢ οἶον μορφῆς τῆς καλλίστης ὁῖνα περιτεμών. ὡ σεισμῶν ἀδικώτατε, τί τοῦτο ἔδρασας; ὡ πόλεως ἀπελθούσης. ὡ προσηγορίας εἰκῆ μενούσης. ὡ διὰ γῆς καὶ θαλάττης 15 ἀλγηδόνος δραμούσης. ὡ φήμης ἢ πάσης μὲν ἡλικίας, πάσης δὲ τύχης ἔσεισε τὴν καρδίαν. 13. τίς οὕτω λίθινος, τίς ἀδαμάντινος ὅτφ μὴ τὴν ψυχὴν ἔτρωσεν ὁ λόγος; τίς οῦτω κρείττων δακρύων δς οὐκ ἔπεσεν εἰς

⁵ Plat. rep. IV p. 421 E; 424 D 10 Aristid. Mon. Smyrn. t. I p. 427, 21 ed. Dind. (= t. II p. 11, 12 K). Himer. or. XXIII § 7 p. 776, 9 ed. Wernsd. 11 Arist. l. l. 427, 12 (= p. 11, 4 K) 18 cf. p. 256, 19

² ἐψπειμεν? | γε ante τοῖς B 3 δὲ I sed δὴ suprascr m^2 , CaBM 5 παραδοῦναι scripsi auctore Re coll. t. III 270, 11. Plat. ll. ll. παραδοῦναι libri edd παρεισδῦναι Re Anim 8 δὲ V 9 sq. ὧ Re Monn 10 ἐξετύφλωσεν La 11 καρπόν Patm sed γρ ὀφθαλμὸν in marg 13 οἶον C sed αν suprascr s οῖαν in marg M^2 | περιτεμὼν C sed ἐπι suprascr s, PI sed in utroque περι in ras m^2 ἐπιτεμὼν UCaBMLa 14 ἔδρασας scripsi e PUICaBM ἔδρας reliqui libri sed σας suprascr La^* , edd 15 θαλάσσης P 17 τὰς καρδίας V 18 οῦτω Ferr et γρ in marg Mor 19 ἔπεσεν P sed ε alterum in ras m^2

δάκουα; ἢ παθήματος μυρία κάλλη τῆς πόλεως εἰς εν χῶμα κεράσαντος. ἢ δυστυχοῦς ἀκτίνος, οῖαν μὲν προσέβαλε τὴν πόλιν ἀνασχοῦσα, οῖαν δὲ ἀφείσα κατέδυ;

14. Μικρον μὲν ἀπείζεν ἡμέρα περὶ πλήθουσαν
τάγορὰν είναι, θεοὶ δὲ φύλακες τῆς πόλεως τοὺς νεὼς
ἐξελελοίπεσαν, ἡ δὲ ἐφέρετο καθάπερ ναῦς ἐρήμη. τῆς
τριαίνης δὲ ὁ δεσπότης κινεί μὲν τὴν γῆν, κυκῷ δὲ
τὴν θάλατταν. καὶ αἱ ρίζαι τῆ πόλει οὐκέτι ἐπεπήγεσαν, ἀλλὰ τοῖχοί τε τοίχοις προσέπιπτον κιονές τε
10 κίοσιν ὀροφαί τε κατέρρεον θεμέλιοί τε ἔξεπήδων. καὶ
R III 342 πάντα | ἐταράττετο. ἀνεφαίνετο μὲν τὸ κρυπτόμενον, τὸ φαινόμενον δὲ ἀπεκρύπτετο. σχήματα δὲ ἐκεῖνα καὶ ἄρθρα καὶ τὸ διὰ τῶν μερῶν συμπληρούμενον είδος πάντα ἡ προσβολὴ πρὸς μίαν ἀνεμίγνυ
15 σύγχυσιν. 15. οἱ δὲ ἄνθρωποι πρὸς ἔργοις ὅντες ἐβάλλοντο κοινοῖς τε καὶ ἰδίοις οἰκοδομήμασιν. ἐπὶ μὲν
τῷ λιμένι φόνος ἐγίνετο πολύς τε καὶ ἀγαθῶν περὶ
τὸν ἄρχοντα δὴ τῶν λογάδων ἡθροισμένων. θέατρον

¹ LXX Ies. 25,2; Ios. 8,28. Amm. XVII 7,4 4 Amm. XVII 7,2 et 5 18 Aristaenetum? cf. t. I 140,4. Amm. XVII 7,6

² χῶμα C sed ç inser s χρῶμα I sed ç eras, Ca sed γς χῶμα in marg, Re cf. l. 15 et p. 387,7 | οἶαν La sed ν del n οἵα UIBM sed in hoc οἵαν in marg m² οἴα Ca | προσέβαλε reposui e CPUICaBMLa προσέβαλλε V edd 3 δ' Re 4 περιπλήθουσαν Ca 5 εἶναι in ras I² | τοὺς I sed οὺς in ras m² 7 κυκᾶ I sed ν in ras m³ 8 θάλασσαν ILa | οὐκέτ' P sed ' supra ε eras, UILa 9 τοῖχοι P sed οι bis in ras et ~ e ′ corr m², La sed οι (1) ex ν corr s τείχη Ca | τοίχοις P sed ο (1) in ras m², La sed οι (1) ex ν corr s τείχοις Ca | τε inser P²I² om CaBM 10 τε (2) in ras I² 12 δ' UI sed in hoc ' ex è corr m², La | ὑπενρύπτετο PUI sed in hoc ὑ in ras et ἀ suprascr m², La 14 πάντα La sed γς τάλλα suprascr s | ἀνεμίγνντο V 17 ἑγένετο VLa sed in hoc ε ex ι corr s 18 δὴ om U

δὲ ἀπορραγὲν ὅσον ἐπέσχε κατήνεγκε. τὸ δὲ ἀεὶ καταφεῦγον εἰς τὸ οὕπω πεπτωκὸς ἐπειδὴ εἴσω γένοιτο κατεχώννυτο. θάλαττα δὲ βιασθεῖσα τῆς γῆς ἐπελάβετο. πῦρ δὲ ὁπόσον ἦν ἐκασταχοῦ λαβόμενον τῆς ξυλώσεως προσέθηκεν ἐμπρησμὸν τῷ σεισμῷ, καὶ ἄνεμός τις, ὡς φασιν, ἔτρεφε τὴν φλόγα. καὶ νῦν ἡ πολλὴ πόλις κολωνὸς πολύς. οἱ δὲ διαδύντες ὀλίγοι δή τινες μετὰ τραυμάτων ἀλῶνται.

- 16. "Ηλιε πάντα δοῶν, τίς ποτε ἐγένου καὶ ταῦτα δοῶν; πῶς οὐ κατέσχες πόλιν τοσαύτην ἐξιοῦσαν τῆς 10 γῆς; ἀλλ' ὑπὲο μὲν βοῶν ὧν ῆψαντο ναῦται πεινῶντες πάντα ποιεῖς καὶ ἀπειλεῖς τοῖς ἐν οὐοανῷ δώσειν σεαυτὸν τῷ Πλούτωνι, τὴν δὲ τῆς γῆς ἀγλαΐαν, πολλῶν μὲν βασιλέων πόνον, μακροῦ δὲ πόνου τέχνημα, μεθ' ἡμέραν ἀναρπαζομένην οὐκ ἤκτειρας;
- 17. Το καλλίστη πόλεων, ως ἀπίστω γε λόφω παρεδόθης τὸ πρώτον πουηρῷ τε καὶ πουηρὸν ἵππον μεμιμημένω καλὸν ἱππέα τῶν νώτων ἐκκεκρουκότι. ποῦ

⁴ Amm. XVII 7, 8 5 Thuc. II 14 9 cf. Arr. Bithyn. fr. 32 (Fr. H. Gr. III 592) quae Libanius in monodia adhibuisse videtur 11 Od. μ 340 sq. 12 Od. μ 383 14 cf. p. 331, 1 et 14. Io. Mal. X p. 259, 7 sq. ed. Bonn. 15 Aeschin. Ctes. § 133

¹ δ' (2) Re 2 ἐπειδὰν Re 3 ἐπελάβετο scripsi ex U CaBM ἐπέλαβεν La ἐπέλαβε reliqui libri sed in ἐπελάβετο corr $C^m I^2$, edd 5 πνρί V 7 διαδῦντες P sed $\tilde{}$ in 'corr m^2 , M 8 δή scripsi δέ libri edd | ἀλῶνται P sed $\tilde{}$ e' corr m^2 ἀλῶνται UICaBMVLa Ferr Mor 10 τοσαύτην M sed τοι suprascr m^2 | ἐξιοῦσαν ICa sed γρ ἐξισονμένην in marg I^2Ca ἐξισοῦσαν La sed μένην supra σαν scr s | τῆς γῆς ICa sed γρ τῆ γῆ in marg I^2Ca 12 ταῦτα La | δώσειν B sed v e g corr m^2 | σαντὸν Re 14 μεθημέραν V 15 ἀναρπαζομένην scripsi cum Cobeto Mnem. N. S. III 150 coll. t. II 165,5 et Aeschin. l. αρπαζομένην libri edd 16 ante α ras 3-4 litt I 17 τοπρῶντον PBMV 18 ἐκκεκφουνότα P sed α m^2 corr ex og ut videtur

νῦν στενωποί; ποῦ στοαί; ποῦ δρόμοι; ποῦ κρῆναι; ποῦ δὲ ἀνοραί; ποῦ μουσεῖα; ποῦ τεμένη; ποῦ δὲ ὅλβος έχεῖνος; ποῦ νεότης; ποῦ γῆρας; ποῦ λουτρά Χαρίτων καὶ Νυμφων αὐτων, ὧν τὸ μέγιστον δμώνυ-R III 343 μον βασιλεί τῷ ἐκπονήσαντι πόλεως | ὅλης ἀντε άξιον; ποῦ νῦν βουλή; ποῦ δῆμος; ποῦ γυναῖκες; ποῦ παίδες; ποῦ βασίλειον; ποῦ δὲ ἱππόδρομος Βαβυλωνίων τειτών Ισγυρότερος: 18. οὐδὲν ἄσυλον, οὐδὲν άνάλωτον. πάντα είσω τῆς συμφορᾶς. ὧ πλήθη να-10 μάτων, ποῦ δεῖτε νῦν; ἐπὶ ποίας οἰκίας; ἐπὶ ποίας κρήνας; ἀπερρώγασι μεν όχετοι και πολυσχιδείς των ύδάτων όδοί. φέρεται δε των πηγων χορηγία κατά τὸ είχον γαράδρας τε έργαζόμενον καὶ ἐν τοῖς κοίλοις λιμνάζον, ἀρύεται δὲ οὐδείς οὐδὲ πίνει οὕτε ἄνθρω-15 πος ούτε δονιθες. καὶ γὰο τούτοις φοβερον το πῦρ, δ διὰ πάσης κάτωθεν ξρπον, ή αν ενδιδῶ τὰ άνω, πρός του άξρα τοξεύει. την δε δή πολυάνθρωπον έγει μεθ' ήμέραν μεν οὐδείς, νυκτός δε δημος ειδώλων. α μοι δοχεί στενογωρίαν τοῖς ὑπὸ γῆν ποιήσειν, ἐπειδὰν 20 περάση τὸν Άχέροντα.

⁷ Her. I 178—181. Dion. Hal. IV 25 12 Herodian. VIII 2, 6 17 Eur. Tro. 255 19 Her. VII 114

¹ ποῦ κρῆναι om La 2 ở Re | γρ τέχνη in marg Mor 5 ἐππονέσαντι libri sed η supra ε I^2 cf. t. III 340, 22 7 δ' Re 12 ἡ ante χορηγία Re delevi | τὸ in ras I sed ὸ m^2 et τ m^3 om U 13 οἰπον U εἰπὸς coni Mor 14 οὐδὲ scripsi e PUCaBM οὅτε reliqui libri edd | οὕτ' UI sed in hoc τ in ras m^3 15 οὕτ' UI sed in hoc post τ ras 1 litt | παὶ ante τούτοις P sed del m^2 16 ἡ om in lac 2 litt Ca οἷ B | ἐνδῶ CaBMLa sed in hoc ν ex δι corr s 17 δὲ om UI | δὴ om VLa 18 μὲν ante μεθ' ἡμέραν P, ras 3 litt I μεθ-ημέραν V | μὲν om P inser I^2 | α̃ C sed α ex o corr n, Mor sed γρ δ in marg $\~$ 0 Ferr 19 γῆς C sed ν suprascr p, PLa | ἐπεὶ $\~$ 0 $\~$ 0 $\~$ 0 post ἀχέροντα ras 2 litt $\~$ 1

19. Λήμνια μὲν ὑμνεῖτο κακὰ καὶ Ἰλιὰς κακῶν, στήσεται δὲ ἐκείνων ἡ μνήμη, τὰς δὲ ὑπερβολὰς τῶν δεινῶν ἐνθένδε ὁ βουλόμενος ἐνδείξεται. ἤδη που σεισμὸς τὸ μέν τι περιεῖλε, τοῦ δὲ ἀπέσχετο, ἀλλὰ ταύτην γε ἐστόρεσεν. ἤδη τινὰς ἐστόρεσεν, ἀλλ' οὐ 5 τοσαύτην γε ἔκλινεν. εἰ γὰρ [ἤ] τῶν σωμάτων ἐστέρητο μόνων λοιμῷ κατασυρέντων ἢ κατὰ νόμον ἔξω κανδημεὶ θυόντων καὶ μὴ ἐπεπτώκει, πόλιν ἄπασαν οὐ χρῆν ἀποκείρασθαι νῦν τοίνυν ἄμφω κεῖται καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἄστεος εἰς τὸν τῶν οἰκητόρων ἐλύθη 10 φόνον. 20. ὀδυρέσθω δὴ πᾶσα μὲν νῆσος, πᾶσα δὲ | ἤπειρος, καὶ γεωργοὶ καὶ ναυτίλοι, καὶ κῶμαι καὶ R III 344 καλύβαι, καὶ πᾶν ὅ τι εἰς ἀνθρώπου φύσιν τελεῖ, καὶ

¹ Ep. 24. Mazar. ed. Boiss. An. III 177, 1 | cf. ad t. II 503,21. Theod. Hyrt. mon. Man. Pal. ed. Boiss. An. I 254,10 8 Thuc. I 126, 4 9 Aristid. Mon. Smyrn. t. I p. 427, 21 (= t. II p. 11, 12 K)

¹ οὖν post μὲν I edd delevi | ὑμνεῖται PUI sed in hoc o supra αι m^3 3 ἐνθένδεν P sed δ in ras m^3 , B 4 τὸ Mor sed γς τὰ in marg | περιεῖλεν La 5 ἤδη τινὰς ἐστόρεσεν om CPUCaBM Ferr ἤδη τινὰς ἐ in ras et στόρεσεν in marg I^3 | ἀλλ' οὐ τοσαύτην in marg I^3 | οὐ τοσαύτην γε] οὖτος αὐτήν γε CaBM οὖτος γε αὐτήν La 6 ἕκλινε PU | ἢ om La cancellavi 7 μόνον UCaB | κατασυρέντων P sed κατασυ in ras 4 litt

m², I sed κατα in marg m³ συρέντων $U \mid \pi \alpha \lambda \alpha \iota \delta \nu$ post νόμον inser coni Re 8 καὶ μὴ] om in ras 5—6 litt U εὐθὺς in ras $P^2 \mid$ comma post ἐπεπτάνει posui $\mid \pi \delta \lambda \iota \nu$ scripsi ut coni Mor πάλαι, CICaBMVLa edd sed delendum censuit Re om in ras 5 litt U οὐ γῆν in ras P^2 πᾶσα Re Anim χαμαὶ Monn 9 οὐ χρῆν I sed οὐ in ras m² ἐχρῆν P sed ἐ in ras m², $U \mid χρῆ C \mid κεῖνται V 10 τὸ om <math>Ca \mid$ num πτᾶμα? ἐλύθη P sed ΄λν et ΄ η in ras m² et post ἐ ras 1-2 litt ἑδύθη Monn 11 δὴ in ras I^2 om $UCaB \mid πᾶσα μὲν μὲν πᾶσα <math>CaBM$ μὲν om U inser I^2 12 ναντίλοι P sed ˙ in ΄ corr m², UCaBMV 13 ὅτι $I \mid γε$ ante εἰς U et inser $I^2 \setminus$ τελεῖ reposmi e libris cum Ferr Monn συντελεῖ Mor sed γρ τελεῖ in marg, Rε

κατεχέτω τὴν οἰκουμένην κωκυτὸς όποιος τὴν Αίγυπτον ἐπ' οἰχομένω τῷ Ἄπιδι. νῦν ἔδει καὶ πέτραις δοθῆναι δάκρυα καὶ ὄρνισι νοῦν εἰς συναυλίαν τοῦ πένθους.

21. "Υ λιμένος, δυ φεύγουσαι υῆες ἀυήγουτο σπουδῆ 5 (τὰ) ἀπόγεια κόπτουτες. ὁ πρὶν ὁλκάδων ἔμπλεως οὐδὲ λέμβον εἰσπλέοντα δείκνυσιν, ἀλλ' ἔστι φοβερώτερος ἐμπόροις τοῦ τῆς Σκύλλης οἰκητηρίου. ὢ δυστυχίας ὁδοιπόρων, οι τὴν μηνοειδῆ μὲν καὶ σκιερὰν ὁδὸν ἢ περὶ τὸ τέρμα τοῦ κόλπου χαριέντως ἐλήλατο, ταύτην 10 μὲν οὐκ ἴασιν, ἐμβάντες δὲ εἰς πλοίον παραπλέουσι τὸν ὅχθον ἐφ' δν ἠπείγοντο πρότερον, τρέμοντες ὥσπερ τὴν Χάρυβδιν, τεκμαιρόμενοι τῆ θαλάττη τὰ πάλαι ἐστηκότα.

22. Το φιλτάτη πόλεων, σὸ μὲν κατέκλασας ἀνθρώ-

2 ἐπ' οἰγομένω Re ἀποιγομένω libri Ferr Mor | καὶ inser

έλήλαται VLa edd 10 ούν P sed n add $m^2 \mid lασιν$ scripsi e CI lσασιν P sed σ (1) eras et l' α in ras m^2 , UBMVLa

¹ Luc. de sacrif. § 15; d. Syr. 6. Plut. Is. et Os. p. 362 C. Amm. XXII 14,7. Solin. 32,18 3 Philostr. im. I 11 p. 24, 8 ed. Vind. 5 p. 280, 5 7 Od. μ 108. 430. Ap. Rhod. IV 789, 827 c. schol.

 P^*I^* om CaBM | πέτραις I sed αις in ras m^* 3 δάπου C sed α supra v p, Ferr Re | πένθους V 4 φεύγουσαι P sed σαι in ras m^* φεύγουσιν La sed αι supra v n | άνάγονται CaBM et ex άνήγοντο corr La^n 5 τὰ inserui coll. p. 280, 5 ,,malim τάπόγεια" Re | κόπτοντες C sed ουσαι supra οντες n κόπτονσαι CaBM at cf. p. 192, 17; 338, 13; 341, 2; t. Π 407, 2; Hes. th. 826 6 εἰς πλέοντα BLa | δείκννοιν La sed v (2) suprapos n 8 μ νοειδή U μ ονοειδή Ca | $\hat{\eta}$ om V inser La^n 9 τέρμα scripsi e PICaBM τέλμα reliqui libri sed λ in φ corr C^* et τέρμα in marg La^* , edd | ἐλήλατο scripsi e C sed ο ex α ι corr f, PUICaBM

<sup>loadi Ca last edd | δ' Re 11 νον post τρέμοντες inser P²
12 τη θαλάττη scripsi της θαλάττης (θαλάσσης M) libri sed ς bis eras P, edd sed έκ praeponendum coni Re, praeposuit Monn</sup>

πους τῷ πάθει, σὺ δὲ ἐξέπληξας τῷ πτώματι, καὶ γένος ἄπαν ἐν ἰκετηρίαις κάθηται δοκοῦντες τῶν ὅλων κατακερίσθαι τελευτήν. μὴ γὰρ ἄν ἔτι μηδενὸς εἶναι φειδὼ μετὰ τὸ κάλλιστον.

23. Τίς ἄν με πτερώσας ἐκεῖσε κομίσειε; τίς ἂν ε ἐπὶ τῆς ἄκρας στήσειε; πικρὸν μὲν ἰδεῖν, ἔχει δέ τινα παραμυθίαν ἐραστῆ παιδικοῖς περιχυθῆναι κειμένοις.

Oratio πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας³) incertum quo anno sed post Andronicum anno 366 interfectum³) conscripta, qua Libanius se contra eos vel potius eum⁴) defendit qui oratorem quidem eum esse concedebat, discipulorum vero institutionis gnarum negabat, non 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed etiam in eclogas maiores recepta est. Magnus igitur numerus est codicum quibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 378 sed

¹⁾ Oratio πρὸς Ἀριστείδην ὁπὲς τῶν ὀρχηστῶν quae in editione Reiskiana t. III p. 345—395 antecedentem sequitur, in hoc volumine est LXIV, quae vero in illa t. III p. 396—433 huic succedit, non oratio, sed declamatio est quae una cum reliquis Demosthenicis in volumine quinto locum habebit.

²⁾ Haec inscriptio praestat non minus ei quae exstat in LAth codicibus secundae familiae et praemissis vocibus ἐτέρα ἐπιγραφή in margine codicum Monacensis et Mutinensis πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὡφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις quam ei quam exhibet Macarius Chrysocephalus in Roseto (cf. t. I p. 351) fol. 92 κατὰ τῶν λοιδορούντων, quae Villoissonum Anecd. II p. 16 et Reiskiam t. I p. XXXI in errorem induxit, ut orationem pro inedita haberent. Cf. ad p. 356, 1.

³⁾ Huius necis mentio fit p. 373,16 sq. et 376,15 sq. Sed parum recte inde Sieversius p. 143 not. 51 conclusit orationem ipso illo anno conscriptam esse, nisi vocabulum 'noch' in eius verbis: 'die also noch 366 geschrieben ist' in 'nach' corrigendum est, id quod verba p. 289 'zu der Zeit, als diese Rede geschrieben wurde, also nach dem Jahre 366 (vergl. XIII Anm. 51)' suadere videntur. (In pag. 203 numerus anni praetermissus est.) Neque Seeckium (Epp. Lib. p. 106) orationem circa annum 367 scriptam dicentem probaverim. Nam minime Libanius ita loquitur ut nex illa recens fuisse videatur. Cf. p. 361,2 sq. Possunt plures anni intercessisse.

4) Quis fuerit nescitur.

ultima tria folia 404-406 inde ab Founar p. 369, 12 usque ad finem manu recentiore suppleta sunt. Vide t. I p. 10sq. et t. III p. 164. Nonnullas lectiones ab Iosepho Cugnoni enotatas Monnerius in editione de qua infra (p. 345) agam protulit. Contuli.

- 2. Laurentianus LVII 27 fol. 428 anno 1392 ex eodem quo Chisianus descriptus exemplari. Cf. t. I p. 59 sq.
- 3. Patmius 471 saec. XIV fol. 302°. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Exstat uno loco lectio varia in margine quam mihi exscripsit Ioannes Sakkelion.
- 4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 136°. Vide t. I p. 44 sq. et 69.
- 5. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 146. Vide t. I p. 220 sq. et 236. Contuli.
- 6. Mutinensis CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 12 ex eodem quo Monacensis descriptus exemplari. Vide t. II p. 48 sq.
- 7. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 169^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 8. Vaticanus gr. 84 fol. 203 anno 1425 e Palatino vel ex exemplari cum hoc communi descriptus. Cf. t. I p. 415 sq.
- 9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 173. Vide t. I p. 209sq. et 236.
- 10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 119 ex eodem quo Vaticanus 81 exemplari descriptus. Vide t. I p. 211sq. et 236.
- 11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 171. Vide t. I p. 24 sq. et 236. Contuli.
- 12. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 127 ex eodem quo Barberinus exemplari descriptus. Vide t. I p. 213 sq. et 236. Contuli.
- 13. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 67° ex eodem quo Barberinus et Marcianus 437 exemplari descriptus. Vide t. I p. 214 sq. et 236.
- 14. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 57. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

15. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV ex eodem quo Urbinas 126 codice descriptus fol. 335°. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

16. Laurentianus LVII 20 (= L) saec. XV fol. 33^v.

Vide t. I p. 39 sq. et 236. Contuli.

17. Cantabrigiensis Musei Fitzwilliamensis 229, Kerrichii 3 (= K) saec. XV fol. 8. Vide p. 176 sq. Contuli.

- 18. Athous Laurae S. Athanasii Ω 123 (= Ath) saec. XIII fol. 32. Vide t. I p. 323 sq. et 432. Contulit meum in usum gratiosissime Alexander Eumorphopulus Lauriotes quem nuper morte abreptum lugeo.
- 19. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 1 titulo et principio privus incipiens a verbis ἐρω]τωμένους αὐτοῖς χαρίζονται p. 348, 8. Vide t. I p. 228 sq.

20. Ambrosianus L 64 saec. XIV fol. 145 orationem inter declamationes Libanii exhibet. Vide t. I p. 426 sq.

21. Escurialensis 482 (\Psi-IV-12) saec. XVI executis fol. 312. Vide t. I p. 326 sq.

Hic quoque duae distinguuntur codicum familiae, ad quarum priorem repraesentandam CMoPBM, ad alteram UILKAth adhibui, sed Mo quamquam ut in aliis orationibus¹) proxime a C stat, tamen nonnusquam etiam cum codicibus secundae familiae facit. Ceterum ratio quae inter singulos codices intercedit similis est ei quam supra p. 179 in oratione LVIII indicavi, nisi quod A deest, U exstat qui ex eodem quo I exemplari secundae familiae fluxit, B et M prioris familiae sunt neque longe a P remoti. Hic quoque in universum prior familia lectionem genuinam crebrius servavit quam secunda. Imprimis exemplar e quo LKAth fluxerunt plurimis locis labem contraxerat.

Novem loci laudati sunt a Maximo Planude, qui hic quoque codicem similem atque BM adhibuisse putandus est²), unus a Macario Chrysocephalo⁸)

¹⁾ Cf. p. 4. 204. t. III p. 209.

²⁾ Cf. p. 179 et t. I p. 73.

Oratio primum a Fed. Morello Lib. opp. t. II p. 589—609 in lucem protracta est, ut ipse in 'Indice' praemisso ait, 'ex Codd. mnss. Rom. et Bavar.', id est ex apographo Allatiano codicis Vaticani gr. 81¹) et hic illic adhibito apographo codicis Monacensis.

Cuius editionis vitia plurima Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 399—412 divinando egregie sanavit, nonnulla ope codicis Monacensis in editione t. III p. 434—461 quae ab uxore sine cura typis commissa vitia editionis Morellianae plurima retinuit. In hanc etiam 'Animadversiones' transierunt.

Textum Reiskianum nonnullis locis coniectura vel e Chisiano codice correctum addita eleganti versione gallica Monnerius fere repetivit in editione typis quidem mandata sed nunquam foras missa p. 104—161²).

Unum locum Sintenis³), plures Fr. Iacobsius qui orationem mense Octobri anni 1813 legit, 'Lectionum' volumine⁴) atque Cobetus emendaverunt.

¹⁾ Cf. t. I p. 58.

²⁾ Cf. t. I p. 15.

³⁾ Cf. t. I p. 78.

⁴⁾ Cf. t. I p. 77.

LXII.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΣΚΩΦΑΝΤΑΣ.

R III 434 1. Πάλαι τινές ἄνθοωποι σκαιοί μέν καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξιοι, μεγάλων δὲ ήξιωκότες αὐτοὺς πολλαῖς 5 κέχρηνται κατ' έμοῦ τε καὶ τῶν ὡμιληκότων έμοὶ ταῖς βλασφημίαις, τῶν μέν, ὡς οὐδὲν μεμαθήκασιν, ἐμοῦ δὲ ὡς οὐκ ἐπισταμένου διδάσκειν. 2. ἀλλ' ἔως μὲν λάθοα τε καὶ ἐν σκότω καὶ δεδοικότες μὴ πύθωμαι

C = codex Chisianus

Mo = Monacensis gr. 101

P = Palatinus gr. 282

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

U = Urbinas gr. 126

I = Marcianus append. XCI 2

L = Laurentianus LVII 20

K = Cantabrigiensis olim Kerrichii

Ath = Athous Laurae S. Athanasii Q 123

7 sq. Luc. iud. voc. § 2

4 αὐτοὺς reposui e CBMUIL αὐτοὺς reliqui libri edd 5 τε inserui e BAth om reliqui libri edd 🦪 οὐδὲν Μ

¹ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ λόγος ante πρὸς K, τοῦ αὐτοῦ Ath πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ἀφελῆσθαι παρὰ αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις L sed ἐτέρα ἐπιγραφή πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτον σκάψαντας in marg m^2 , Ath et praemissis vocibus ἐτέρα ἐπιγραφή in marg M0 κατά τῶν λοιδορούντων: λόγ. λ $\bar{\varsigma}$ Macar fol. 92 | τὴν om B2 σκάψαντας P | ξβ′ et in ras ογ΄ in marg C^* , κ in marg rubr B post ἀποσκάψαντας

τοῦτο ἔδρων, ἱκανὴν παρ' αὐτῶν ἔχειν οἰόμενος δίκην τὸ σὺν φόβω ταῦτα ἀδικεῖν ἐσίνων ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῦθ' ημουσιν ἀσελγείας ἀπὸ τοῦ πλουτεῖν κακῶς, ώστ' ήδη και φανερώς λοιδορείν πολλών παρόντων έπ' άγορᾶς, πειράσομαι βοηθεῖν έμαυτῶ καὶ δεικνύειν 5 αὐτοῖς τε ἐκείνοις καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἡπατημένοις, εἴ τις ἄρα ἔστι παρ' ἡμῖν ἐμπειρία λόγων. 3. ἀγανακτῶν δὲ πρὸς τουτουσὶ τοὺς τὰ μὲν αύτῶν ἀγνοοῦντας κακά, τὰς δὲ τῶν ἄλλων ψυχὰς ἐξετάζοντας όαδίως έπὶ τούτω μάλιστ' αν άγανακτεῖν φαίην, ὅτι με πάλιν 10 είς εύφημίαν έμαυτοῦ καθιστᾶσι καὶ ποᾶνμα δ φεύνων διατελώ πράττειν έπαναγκάζουσι, λέγειν τι των παρ' έμου χρηστών είς έτέρους γεγενημένων. 4. άλλ' εί μεν οξόν τε ήν τούτων ἀπεχόμενόν με των λόγων ἀνελείν τὰς αίτιας, ήδικουν ἂν τὴν διὰ τῶν ἐπαίνων πορευό- 15 μενος : | έπεὶ δὲ ἐν τῷ τὰ βελτίω περὶ ἐμοῦ λε- R III 435 χθηναι το μηδεν έκείνους άληθες είρηκεναι δείκνυται, συγγνοίητ' αν είκότως τῷ μὴ δυναμένω προδοῦναι τὸν ἔλεγχον. καὶ γὰο ἄτοπον μᾶλλον δεῖσαι τὸν λέγοντα τὴν τῶν ἐπαίνων ἀλήθειαν ἢ τὰς διαβολὰς ἃς 20 πολύν ήδη χρόνον τινές καθ' ήμων πεποίηνται.

¹ rovr' UILKAth 2 rõ L sed õ in ò corr m², KIslς τοῦτο BM 6 sl M 7 gστι scripsi e K gστι reliqui libri edd 8 $\delta \hat{\epsilon}$ in ras $L^2 \mid \tau o v \tau o v \sigma \ell L$ sed $o v \tau o v \sigma \ell$ in ras $m^2 \mid$ αὐτῶν scripsi ex UI cum Monnerio αὐτῶν reliqui libri sed ' in 'corr P^2 , edd 9 των I | τύχας Cobet Misc. 153. Coll. 275 | έξετάζοντας I sed α (2) ex σ corr σ 10 τούτων P sed ν eras et ι subscr m², Mo Mor | με πάλιν είς εὐφημίαν Mor sed $γ_{\ell}$ μεγάλη εἰς δυσφημίαν in marg 11 καθιστώσι UIK φεύγων I sed ω ex ει corr m^s φεύ v cum ras 2 litt U 12 τὲ $K\underline{M}$ ο τέ ante τι edd quod delevi 14 ἀπεχομένων K15 γαν UL sed in hoc γ eras ταν IK | των I sed ω in ras m³ 17 άληθες εκείνους UILKAth 18 συγγνοίη τὰν U 20 την om Mor

5. Τινές δή και καθήμενοι και περιιόντες λέγουσιν, ώς έγω λόγους μεν ποιείν άγαθός τε είην καὶ των πολλών ἀμείνων, διδάσκαλος δε οὐ παραπλήσιος. εἶτ' εύθύς έρωτωσι τίς γάρ έν δίκαις των τούτω ι συγγενομένων έξέλαμψε; τίς δὲ ἐν τάξει τῶν πολιτευομένων; τίς δ' ἀπὸ θρόνου τοῦ τῶν διδασκάλων; τίς δ' ἀπὸ τοῦ τῶν ἀρχόντων; καὶ φθάσαντες τούς έρωτωμένους αύτοῖς γαρίζονται την άπόκρισιν, ώς οὐδείς. 6. έγὼ δὲ ὅτι μέν εἰσί τινες 10 των έμοι πεπλησιακότων οι δόξαν έπι τω λέγειν ειλήσασι, μικρον ύστερον επιδείξω. Θωμεν δε νύν είναι άληθες το τούτων, ώς οὐδείς. τί οὖν; εὐθὺς έμην είναι δεί κατηγορίαν την έτέρων απειρίαν; εί μεν γάρ η μηδεν αὐτὸς ἐπίσταμαι ὧν τὸν διδάξοντα προσῆκεν 15 η φθόνω κρύπτω παρ' έμαυτῷ τὴν τέχνην η ράθυμία τις βλάπτει την διδασκαλίαν και μικρά τοις νέοις άντι πλειόνων δίδοται ή διδόντος γε δπόσα δεί, των δέ

¹ τίνα CMoPBMILK | καὶ (1) inser I³ om UBM | περιόντες KMo | signum interrogationis post λέγουσιν IM, colon B 2 τε om UI | εἶη Μο 3 εἶτα BM 4 ἔρωτῶτι Ρ sed ι in ras m⁴ | τῶν U sed ῶν eras et in οι corr | τούτω Β sed τ (2) in ras m³ inser I³ om U 6 et 7 δὲ UIBM 7 διδασκάλων scripsi διδασκάλείων libri edd 8 φθάσαντας M sed ες supraser m² | αὐτοῖς reposui e CMoPIBML cum Monnerio αὐτοῖς reliqui libri Mor Re 10 εἰλήφασιν Ι 11 ἐπιδείξω

μιπρον νότερον BM | νύν inser I^s om U | είναι ἀληθὲς I sed β' et α' suprasor m^s ἀληθὲς είναι K 12 ώς inserui e PBMUILKAth om CMo edd δτι coni Cobetus Coll. 275

¹³ ἀπειρίαν reposui e libris (sed ἀπείρίαν Mo) cum Cobeto ἀπορίαν edd 14 αὐτὸς del P^s | ὧν reposui e libris cum Monnerio, ut coni Re Anim ὡς Mor Re | διδάσκοντα P sed σκ in ras m^s δόξαντα UILK 16 τις om U τίς BK et inser I^s 17 γε om UILK μὲν Ath et Re Anim

οὐ βουλομένων δέχεσθαι τοὺς ἀργῶς ἔχοντας οὐκ έμεμψάμην, λεγέτω τίς με κακῶς, έγκαλείτω, ψεγέτω, μαλλον δε γραφήν απενεγχών αγωνιζέσθω και λαμβανέτω δίχην πολλών πόλεων ηπατημένων ύπ' έμοῦ καὶ τὰ μέγιστα διὰ τῶν νέων ἠδικημένων εἰ δ' εἰσί ε τέ τινες ἐν ἡμῖν λόγοι καὶ πᾶν ὅσον ἐπίσταμαι δίδωμι καὶ πάνθ' ὅσα πάρεστι καὶ κατὰ τῶν ὑπτίων, τῶν Β ΙΙΙ 436 μεν πληγαί, των δε δήματα σκύτους πικρότερα, πόσω δικαιότερον καλ άνθρωπινώτερον άλλαχοῦ ζητεῖν τὴν τοῦ πράγματος αίτίαν ἢ τὸν οὐδὲν ἀδικοῦντα συκο- 10 φαντείν; έπεὶ δὲ ὑμεῖς ἐν μέσφ κείμενον τὸ τούτων αίτιον ίδειν οὐ βούλεσθε, νῦν ὄψεσθε δεικνύντος έμοῦ.

7. Μεγάλη τῶν καιοῶν ἐφ' ἐκάστου τῶν πραγμάτων ή δοπή. και μετά μεν τούτων και ταχύ και καλῶς ἄπαντα γένοιτ' ἄν εἰ δὲ ἀντικρούσαιεν, μάταιος 15 τοίς έπιχειροῦσιν ή σπουδή. τί γὰρ ἢ πλέουσιν ἀγαθον έναντιουμένων πνευμάτων ή σπείρουσι γην νοσούντων ἀέρων; καλ στρατηγώ γενναῖος ὁ καιρὸς σύμ-

¹⁵ cf. ad t. III 437, 10

¹ ού om K 3 ἀπενεγκών scripsi e PBMUILKAth coll. t. III 70,23; 324,13; t. III 3,14 R, ut coni Re Anim ὑπενεγκών CMo Mor ἐπενεγκὼν I sed ε (1) in ras m³, Re 4 πόλεων πολλών ΒΜ 5 ταμέγιστα Ι 6 τέ τινες scripsi τινες CMo PBM edd τε UILKAth 7 πάνθ' δσα πάρεστι scripsi πάνθ' οσ' απεστι CMo sed in hoc περίεστι in marg, P edd πάνθ' δσα περίεστι BM sed in hoc γρ παν δ' δσ' απεστι in marg, UIL περευτικό τη θε δια το περίεστι Κ΄ πάνθο δο΄ ένεστι coni Mor, πάντοσε πέταμαι aut πάνθο δια παρεσκεύασται κατά των διπτίων Re Anim "Fortasse legendum πάνδ' ὅσα πάρεστι κατὰ τῶν ύπτίων. Απ παρέστημε κατά?" Iacobs Lectt. 217 10 αίτίαν om U 13 Meyah η — 18 σύμμαχος citat Plan fol. 103 $^{\circ}$ 14 μèν om K 15 γένοιτο $LAth \mid \delta$ B 18 γενναίος P sed of in ras m^2 γενναίω IM sed in utroque ω in ras m^3 \ καιφός I sed δ in ras m^s καιρο cum ras 1 litt U

μαχος καὶ ἰατοῷ καὶ ποεσβευτῆ καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ἔργοις τε καὶ ἐπιτηδεύμασι. καιρὸς δὲ οἶος οὖπω πρότερον, φησὶν ὁ Θουκυδίδης, κινῶν ἐπὶ τὴν ᾿Αττικὴν Λακεδαιμονίους. ἐγὰ δὲ εἰς ἀκαιρίαν τινὰ δεινὴν ἐνέβην 5 ἀδούσης ἀνάγκης ἢν οὐ καιρὸς λέγειν.

8. Τίνα δη λέγεις την ἀκαιρίαν; ἐρήσεταί τις. Κωνστάντιον καὶ την ἐκείνου βασιλείαν. ὅς παρὰ τοῦ πατρὸς σπινθηρα κακῶν δεξάμενος εἰς φλόγα πολλὴν τὸ πρᾶγμα προήγαγεν. ὁ μὲν γὰρ ἐγύμνωσε τοῦ πλούτου τοὺς θεούς, ὁ δὲ καὶ κατέσκαψε τοὺς ναοὺς καὶ πάντα ἰερὸν ἐξαλείψας νόμον ἔδωκεν αὐτὸν οἶς R III 437 ἴσμεν ἐκτείνων δὴ | τὴν ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐπὶ τοὺς λόγους ἀτιμίαν. εἰκότως. οἰκεῖα γάρ, οἶμαι, καὶ συγγενῆ ταῦτα ἀμφότερα, ἱερὰ καὶ λόγοι. 9. καὶ φι-

³ Thuc. III 13,4 καιρὸς δὲ ὡς (corr. οἶος) οὅπω πρότερον 4 Plat. Polit. p. 305 D 8 cf. t. III 90,10 sq. 13 cf. t. II 304,11

² καὶ πρὸς LKAth 3 κινῶν L sed κιν in ras m² νικῶν K 4 ἐνέβην scripsi e P (sed ἐ in ras m²) auctore Re Anim cum Monnerio ἀνέβην reliqui libri edd 5 ῆν P sed ʿ in ras m² ἡν Mo | οὐ scripsi e P sed ٺ in ras 2 litt m², BI sed in hoc inser m³, KAth om MU οὖν reliqui libri Re [οὐ] νῦν Mor 6 δὲ K | τὴν inserui e libris om edd | ἐρήσεταὶ reposui e PBUILKAth αἰρήσεταὶ C αἰρήσεταὶ Mo εἰρήσεται M edd 7 δς -9 προήγαγεν citat Plan 1. 1. 8 κακοῦ γασὸς

Plan 10 καὶ om K Mor | Θεούς C 11 αὐτὸν scripsi e CBM cum Monnerio αὐτὸν reliqui libri Mor Re 12 ἐκτείνων scripsi e M (sed εί in ras m³ et supra ω ras) auctore Re Anim cum Iacobsio Lectt 217 et Monnerio ἐκ τι νων cum ras post ι et supra ω U ἐκ τῶν ὧν reliqui libri edd | δὴ scripsi e PB

MUILAth cum Monnerio δεῖ CMo edd δεῖ K δὲ coni Re Anim Iacobs | τὴν θεῶν ἀπὸ coni Re Anim 14 φιλοσόφους scripsi e P sed v in ras m⁵, BMUIK φιλοσόφους reliqui libri edd

λοσόφους μέν καὶ σοφιστάς καὶ ὅσοι τῆς πρὸς τὸν Έρμην τε καὶ Μούσας τελετης είς τὸ βασίλειον οὐδένα πώποτε τούτων οὐκ ἐκάλεσεν, οὐκ είδεν, οὐκ έπήνεσεν, οὐκ εἶπέ τι πρὸς αὐτούς, οὐκ ἤκουσε φθεγξαμένων, ηγάπα δε και περί αύτον είγε και συμβού- 5 λους καὶ διδασκάλους ἐποιεῖτο βαρβάρους ἀνθρώπους. όλέθρους τινάς εὐνούχους. οἶς ἀφειστήκει τῶν τῆς βασιλείας ἔργων, αὐτὸς δὲ τοὔνομα παρεῖχε, καὶ ἡ μεν έσθης έκείνου, η δε έξουσία τούτων. 10. οί δε την μέν των λόγων παίδευσιν ήλαυνον πάντα τρόπον 10 μικρούς ποιούντες τούς έκείνης μετειληφότας άλλήλοις διακελευόμενοι σκοπείν ὅπως μηδείς σοφὸς λάθοι φίλος έκείνω γενόμενος, είσηγον δε τούς ώγρούς, τούς θεοῖς έχθρούς, τοὺς περὶ τοὺς τάφους, ὧν τὸ σεμνὸν διασύραι τὸν "Ηλιον καὶ τὸν Δία καὶ τοὺς σὺν ἐκείνω 15 άρχουτας, καὶ πάλιν ἀπηγον εἰς τάξιν τοὺς ὑπογρα-

⁷ cf. t. II 301, 17; 291,15 sq. Amm. XXII 3, 12 et XVIII 4, 3 cum nota Valesii 13 cf. t. III 91,15 14 cf. t. II 360, 7; t. III p. LV sq. Iul. Mis. p. 344 A et 357 C; cf. Asmus Hebd. class. phil. 1907 col. 152 16 cf. t. II 300, 3 et 11

¹ σοφιστάς scripsi e P sed àς ex als corr m³, BMUIK Ath σοφισταίς reliqui libri edd 2 εἰς] καὶ εἰς CP sed in hoc καὶ eras, L sed postea inser, edd sed ἔκλεισε τὴν πάφοδον εἰς coni Re Anim, ἔκλεισε Ιαcobsius, Monnerius, Cobetus Coll. 275 cf. t. II 302, 13 | οὐδένα] καὶ οὐδένα CP sed in hoc καὶ eras, edd anacoluthiae simillima exempla habes t. II 130, 2 sq. et 332, 14 sq. et supra p. 46, 8 sq. 3 εἰδεν reposui e libris (sed οἰδεν Μ ut edd) cum Iacobsio 5 αὐτὸν reposui e P cum Monnerio αὐτὸν reliqui libri edd 7 τινὰς ante ἀνθεώπους BM | ἐφειστήκει Mor sed γρ ἀφειστήκει in marg 8 ἡ] εἰ Κ 12 λάθη BM 13 δὲ om K | τοὺς ἀχρούς inserui e PBMU ILKAth τοὺς ἐχθροὺς C sed ἐ ex ἀ corr, Mo om edd | τοὺς scripsi e CPBMUI sed in hoc οὺς ex οἰς corr m³, L sed e τοῖς corr m², Mo τοισ Ath om K τοῖς edd 15 διασύρων UILMo 16 ἀνῆγον coni Mor

φέας οδ των έαυτων οίκετων ούδεν ήσαν άμείνους ούτε τὰς ψυχὰς ούτε τὰς χεῖρας, εἰσὶ δὲ οῖ καὶ χείρους, οί μεν θάτερον, οί δε και άμφότερα. 11. και ή μεταβολή μάλα όξεια, δ τοῦ μαγείρου παις, δ τοῦ χναφέ-5 ως, δ περιτρέχων έν στενωποίς, δ τρυφήν ήγούμενος τὸ μὴ πεινῆσαι, οὖτος έξαίφνης έφ' ἵππου λαμπροῦ λαμπρός καὶ ὀφρύς ἠομένη καὶ πλήθος ἀκολούθων, οίκια μεγάλη, γη πολλή, κόλακες, συμπόσια, χουσός. R III 438 καὶ | εἴ τις ἄρα καὶ δητόρων ἀρχῆς μετέλαβέ 10 τινος τούτων διδόντων, μισθόν κολακείας έλαβεν. οίς, είπερ έσωφρόνουν, βέλτιον ην γενέσθαι έτι ταπεινοτέρους ἢ δι' έκείνων ἀρθηναι. οἱ δὲ κατάπτυστοι καλ μεθύοντες εύνοῦγοι πρός τοσοῦτον ἦκον ἀσελγείας καὶ ούτως ἐξύβρισαν, ὥστε τοὺς ὑπογραφέας ἄγοντες 15 είς του τῶν ὑπάρχων ἐγκαθίζουσι θρόνου. καλὸς Κωνστάντιος έχαιρεν ώς δή καλῶς εύρων τὸ μόνον σῶσον τὰ πράγματα.

12. Τοῦτ' οὖν δοῶντας τοὺς ἐν τοῖς διδασκαλείοις νέους οὖκ οἴει πρὸς αὐτοὺς εἰρηκέναι πολλάκις τί δέ 20 μοι κέρδος τῶν μυρίων τουτωνὶ πόνων, μεθ' ὧν ἀνάγκη διὰ πολλῶν μὲν ποιητῶν ἀφικέσθαι, πολλῶν δὲ ὁητόρων καὶ παντοδαπῶν ἐτέρων συγγραμμάτων, εἰ ⟨δὲ⟩ τέλος ἔσται τῶν

² τὰς (1) om K 3 ἀμφότερον U sed v eras, I 4 δ (1) om $K \mid χναφέως$ scripsi e BMUI coll. t. II 293, 7; III 319, 8 et 10 γναφέως reliqui libri edd 5 τροφὴν B 6 ἐφίππον $K \mid$ λαμπρος λαμπρος I 7 ὀφρύς P sed ' in ras m^5 ὀφρῦς CB Μο ὀφρῦσον K 9 ἔγίτως ἂν Cobet Coll. 275 16 καλὸς om BMU inser $I^3 \mid τ$ ὸ μόνον σῶσον scripsi auctore Cobeto Coll. 276 τὸν μόνον σῶσοντα CPBM Monn τὸν μόνον σωσαντα Mο τὸν μόνον σῶσαντα UILKAth Mor Re 18 τοῦτο Ath 19 αὐτοὺς scripsi ex UI αὐτοὺς reliqui libri edd 21 τοι-ούτων Mor 23 δὲ inserui om libri edd

ίδο ώτων, αὐτὸν μὲν ἄτιμον περιφοιτᾶν, ἔτερον δὲ εὐδαιμονείν; 13. καὶ τι λέγω τοὺς νέους; οἱ τούτων πατέρες ἀπὸ τοιούτων λογισμῶν, ἄνδρες ἐν λόγοις πεπονηκότες, μίξαντες ταῦτα ἐκείνοις τοὺς αὑτῶν υἱεἰς ἔτρεφον αἰσχυνόμενοι μὲν τὸ κάλλος τὸ τῶν 5 λόγων, ὁρῶντες δὲ τὴν ἐν θατέρφ ρώμην. αὐτοί τε οὖν εἰς ἐκεῖνα διὰ τούτων ἐξημιοῦντο καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀθυμίαν ἡγον ὡς οὐν ἀποχρώντων εἰς εὐδαιμονίαν τῶν λόγων. 14. ἴδοι δ' ἄν τις ἀκριβέστερον τὴν ἀπὸ τοῦ καιροῦ λύμην, εἰ σκέψαιτο τοὺς ᾿Αθήνηθεν στρατι- 10 ώτας. μετὰ γὰρ τὸν τρίβωνα καὶ τὸ Λύκειον καὶ λόγους καὶ προλόγους καὶ, νὴ Δία γε, ᾿Αριστοτέλην ἀναξυρὶς καὶ ζωστὴρ ὁ τῶν | διακονούντων ταῖς R III 489 βασιλέως ἐπιστολαῖς ας ἐκ ⟨τῶν⟩ βασιλείων ἀνάγκη φέροσθαι πανταγοῖ τῆς γῆς.

15. Τοῦτο δὴ τὸ κακὸν τὸ καὶ τῶν ᾿Αθηναίων ἀψάμενον σφοδρότερον ἥπτετο τῶν ἐμοὶ συνόντων καὶ μειζόνως ἔβλαπτε, διότι οὐκ ἴσον ἦν οὐδὲ παραπλήσιον ἐν Αἰγύπτω τε καὶ Παλαιστίνη καὶ ᾿Αθήνησι παιδεύειν καὶ οὖπερ ἐγώ. ποῦ γὰρ ἴσον ἀκούειν τὴν τῶν ὑπο- νο γραφέων εὐτυχίαν καὶ παρόντας ὁρᾶν; καὶ διηγουμένων ἀκροᾶσθαι τὰς λαμπρὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους

¹ αὐτῶν K 4 αὐτῶν scripsi αὐτῶν U αὐτῶν reliqui libri sed ' in ' corr M, edd 5 μὲν in marg Mo^2 | τὸ (2) om UI 6 θατέςων Mo τῶ θεάτςω UILKAth | δὲ Mo | αὐτοί scripsi οὐτοι libri edd 8 οὐπ inser L^2 10 ἀθήνηθε UI sed in hoc v post ε inser m^3 11 καὶ (1) om U inser I^3 | τὸ e τὸν corr I^3 | λύπιον UILKAth 13 διαπονούντων scripsi e PBMUILKAth διαπόνων CMo edd 14 $\langle τῶν \rangle$ βασιλείων scripsi auctore Re Anim βασιλέως libri βασιλέων edd cf. p. 354,4 15 πανταχή MUILKAth 17 συνόντων Re συν-ιόντων libri Mor 18 ξβλαψε UIK 20 οὐ Cobet Coll. 278 at cf. t. III 444, 6 et ad t. III 391, 1

τάς μεν έωθεν, τάς δε δείλης και αύτους είναι των διηγείσθαι δυναμένων: οὐκοῦν τὸ μὲν ἐκείνων ἦν τῶν διεστημότων ο την βλάβην είγεν έλάττω, το δε έν ταῖς τρισί πόλεσιν δμοίως, τῆ Κωνσταντίνου, τῆ Νι-5 πομήδους, τη Αντιόχου, τοῦτο δή μέγιστον ήναντίωταί μοι καὶ τὰς δρμάς τῶν νέων ἀπήμβλυνε, τὸ μή κείσθαι των πόνων άθλα πείθοντα φέρειν την ταλαι-R III 440 πωρίαν, τὸ λέγειν που Πλάτωνα, | ήδειμεν δ' αν δ φησι και μή λέγοντος, ασκείται δή το αεί 10 τιμώμενον, αμελείται δέ τὸ ατιμαζόμενον. 16. εί μέν τοίνυν των τετιμημένων ήν ύπὸ Κωνσταντίου τὸ γρημα των λόγων, καιρώ καλώ κακώς ὁ διδάσκαλος κέγρηται· εὶ δ' οὐδεὶς ἐκείνω τῶν σοφωτέρων φίλος οὐδ' οἱ λέγοντες, ἀλλ' οἱ λέγοντος έτέρου γράφειν 15 όξεῖς τῶν μεγίστων ἐτύγγανον, τί θαυμαστόν, εὶ νάρκη τις πρός τούς λόγους κατέσχε τούς νέους;

17. Τοῦτο δὴ τὸ κακὸν καὶ ταύτην τὴν νεφέλην λύει μὲν Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ὁ φέρων ὁμοῦ ταῖν χεροῖν ὅπλα καὶ βιβλία καὶ ταῖς πολλαῖς καμήλοις φορτία ταῦτα

⁸ Plat Rep. VIII p. 551 A cf. t. II 304,8 14 cf. t. II 305,1; t. III p. LII; Weinberger Hebd. phil. Berol. 1907 n. 3 et 4

¹⁸ Οὐαί σοι κάκείνω τοῖς μιαρωτάτοις Κ

¹ τας (2) I 4 πωνσταντίνον C sed v (3) suprascf πωνσταντίον P 5 post ἀντιόχον punctum M et Monn, colon reliqui libri edd, comma posui 8 τὸ λέγειν που Πλάτων scripsi τὸ λέγειν ποῦ πλάτων libri τὸ λέγειν, ποῦ Πλάτων; Mor Re τὸ λέγειν που Πλάτων 'Monn λέγει που Πλάτων Cobet Coll. 276 | ηδει μὲν CMoLKAth Mor 9 δὴ reposui e libris et γρ in marg Mor cum Monnerio δὲ Mor Re 10 δὴ MoUILKAth 11 πωνσταντίνον Mo Mor 13 δὲ BM | γρ ἀμφοτέρων in marg Mor 14 λέγοντος L | λέγοντες UIK Mor | ἐτέρον U sed 'et ov m^2 ἔτερ 00 I sed 'et ov m^3 16 τίς BIK 18 δ ante 'Ιονλιανός edd delevi

άναθείς, ούκ οίνον και μύρον και στρώματα μαλακά καὶ ἃ τῶ προτέρω πλεῖστα είπετο. καὶ ἦν ὁ πόνος τοῖς νέοις τῆς ὁαθυμίας ἡδίων, ὥσπερ τοῖς Άγαιοῖς ὁ πόλεμος τοῦ πλοῦ μετὰ τὴν δομὴν ἢν ἐδέξαντο παρὰ της 'Αθηνας. 18. άλλα ταύτην δη την έπανόρθωσιν 5 βραγείαν έποιησεν άδικος έν Περσίδι σίδηρος δς έκεῖνον μεν απέκτεινε, τούς νέους δε πάλιν ανεχαίτισεν. εὶ δὲ μὴ πονηρὸς δαίμων ἐφθόνησε ταῖς πόλεσι, τοῖς πᾶσιν ἂν ἐπιδόντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα κατά τούς λόγους μάλιστ' αν έσχε την ύπερ- 10 βολήν.

19. Οὐχοῦν τοῦ μὲν ἐν μαχοᾶ βασιλεία τοῖς λόγοις πεπολεμηκότος, τοῦ δὲ τιμῶντος δητορικὴν ἄμα R III 441 τε φανέντος καὶ μεταστάντος ὅκνος τις ἐνέπεσε τοῖς νέοις, τούτου δὲ ὄντος τηλικούτου κάγώ τινος αίτιος 15 βλάβης δμολογώ γεγενήσθαι. τὸ γὰρ αὐτὸ χρηστότητος μεν δόξαν έμοι, φαθυμίαν δε τοις φοιτωσιν ήμιν ήνεγκε. τί τοῦτο; τὸ κύριον ξκαστον είναι τῶν προσιόντων δοῦναί τε μισθὸν καὶ μή. γλυκὸ γάρ τι καὶ τοῖς δοῦναι δυναμένοις έφάνη τὸ μὴ δοῦναι. καὶ τὴν 20 τῶν ἀπορούντων ἀνάγκην ἡ τῶν εὐπόρων ἐμιμήσατο γυώμη, μαλλου δε των εύπόρων οι μεν ήνεγκαν, οί δε ού. 20. πλείονος δη τοῦ μη διδόντος γιγνομένου

³ Il. β 453 7 Dem. Ol. II p. 20, 27 8 cf. t. II 103. 5

² nal(2) — 3 $\dot{\eta}\delta i\omega \nu$ omissis verbis $\tau o i s$ $\nu \dot{\epsilon}o i s$ citat Plan fol. 7 averaition UI 9 emididóvia B sed δi inser m^2 , UILK 12 οὐκ αὐτοῦ μὲν Ath 14 τίς BIK 15 τινος om M sed in marg add m rec 17 ὁαθυμίαν P sed δ in ras m² 18 σε post ήνεγε Mo Re quod delevit Monnerius 21 τῶν (1) om UILK 23 δη reposui e CMoPBMILAth coll

p. 356, 4 δεί Κ δέ U edd | γιγνομένου reposui e libris γινομέvov edd

καὶ κατ' αὐτό γε τοῦτο ὁᾳθυμοτέρου, τὸ γὰρ ἐξεῖναι προῖκα λαβεῖν οὐδὲ προθύμως ἐπαναγκάζει λαμβάνειν, ὧν γάρ τις οὐ τίθησι τιμήν, ταῦτα οὐκ ἀλγεῖ μὴ κτώμενος, τοῦ δὴ πλείονος, ὅπερ ἔφην, κακῶς διακει- μένου συνεπεσπάσθη καὶ τὸ τὸν μισθὸν τελοῦν. καὶ μᾶλλον οὖτοι πρὸς τὸ ὁᾳθυμεῖν ὑπ' ἐκείνων καθειλκύσθησαν ἢ παρὰ τούτων ἐκεῖνοι βελτίους ἐγένοντο, ῥῷον γάρ, οἰμαι, καὶ ἥδιον τὸ μηδὲν ποιεῖν τοῦ πονεῖν, ὥστε καὶ τούτοις λεπτὸν ἐγίγνετο τοῦ διδόναι 10 τὸ κέρδος.

21. Έγένετό τις καὶ τρίτος τοῦ πράγματος ὅλεθρος. καὶ ἔστω μὲν καλὸν καὶ ἐπαινείσθω τοῦτο τὸ ἐμπόδισμα, εἰ δοκεῖ, κώλυμα δὲ ἡν ὅμως μέγιστον τῆ τῶν λόγων ἰσχύι. τὸν μὲν γὰρ ἄλλον ἄπαντα χρόνον τοῦς μὲν ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων νέους, οἶς ἡ φροντὶς ὑπὲρ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς, ἡν ἰδείν εἰς Φοινίκην ἐπὶ τῷ τοὺς νόμους λαβείν ἰόντας, οἱ δὲ ἐξ εὐδαιμόνων οἰκῶν οἶς γένος ἐπιφανὲς καὶ χρήματα καὶ πατέρες

⁵ Dem. fals. leg. p. 411, 2. Plat. rep. V p. 451 A. 16 cf. t. III 438, 17 sq.; 465, 9 sq.

¹ κατ' αὐτό] ταὐτό $K \mid \tau \delta - 4$ κτώμενος omissa γὰρ particula praemissis verbis τοῦ κατὰ τῶν λοιδορούντων citat Macar fol. 92, unde ut fragmentum orationis ineditae ediderunt Villoissonus Anecd. II 16 et Reiskia t. I praef. t. XXXI 3 τίθησιν Mo 6 έπ' Mor 7 παρὰ τούτων scripsi auctore Re Anim παρ' αὐτῶν libri edd 8 τὸ Mor sed τοῦ coni 9 ἐγίνετο K 11 τριττός CMo sed in hoc $\tau(3)$ del, P sed in τρίτος corr m^5 , M sed in marg τρίτος, IL 14 μὲν om UILKAth 15 τὰ Mo Mor qui τοὺς coni \mid νέους in ras νέους

L² παϊδας Κ 16 τῆς in ras L² τῶν Ath | ἀναγκαίων Ath 17 τῷ scripsi ex UILKAth cum Monnerio om CMo sed in hoc in marg, Mor τὸ PBM Re \ τοὺς om PUILKAth \ λαβεῖν P sed αβ in ras m⁵

λελειτουργημότες, | έμενον έν τοῖς ἡμετέροις. καὶ R III 442 έδόκει τὸ μὲν τοὺς νόμους μανθάνειν τῆς γείρονος τύχης, τὸ δὲ μηδὲν προσδεῖσθαι τούτων τῆς ἀμείνονος είναι σημείον, άλλά νῦν πολύς πολλών δ δρόμος ἐπ'. έκεῖνο, καὶ νεανίσκοι λέγειν είδότες καὶ κινεῖν ἀκροα- 5 την έχοντες είς Βηρυτον θέουσιν ώς αν προσληψόμενοί 22. λελήθασι δε σφᾶς αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ προσλαβεῖν άντιλαμβάνοντες. οὐ γὰο τὸ μὲν σώζεται τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐπεισέργεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως εἰσέργεται, (τὸ δὲ ούκ έστιν ὅπως οὐκ έξέρχεται), οὐ γὰρ οἶόν τε τὴν διά- 10 νοιαν ἀρχεῖν δμοῦ πρός τε τὴν τούτων χτῆσιν πρός τε την έκείνων φυλακήν, άλλ' ὁ τούτω προσέχων έκεινο διαφηκεν, ώστ' άμείνους αν ήσαν πάντα τοις νόμοις διδόντες τὸν γρόνον ἢ τούτου τὸ πλέον ἀναλίσκοντες μάτην. 23. εί μεν οὖν ώς χρησιμώτερον πρᾶγμα τοὺς 15 νόμους διώχοντες τοῦτ' εὖ ποιοῦσιν, οὐδὲν οἶμαι δεῖν έξετάζειν, οὐ γὰρ διαδικασίαν τήμερον ἔστι τοῖς νόμοις πρός τους λόγους λαγείν, έκεινο δ' άρκει μοι δείξαι,

⁸ cf. t. I 107, 5. Eur. Herc. 646 17 Aeschin. Ctes. § 146 p. 74, 19

² έδοπεῖτο Ath 3 προδεῖσθαι $L \mid \mathring{\alpha}$ μείνονος P sed μεί in ras m² 6 ὧσὰν BI 9 το (1) $I \mid \mathring{\alpha}$ λλὰ — εἰσέρχεται om $BUI \mid \mathring{\mu}$ ν inserui e CPMLKAth auctore Re Anim cum Monnerio 2 έδοκεῖτο Ath 3 προδεῖσθαι L | άμείνονος P sed μεί in et Cobeto Coll 276 άλλὰ τὸ δεύτερον τοῦ προτέρου έκπεσόντος είσερχεται coni Monn | τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἐξέρχεται inserui auctoribus Re Anim (τὸ δὲ ἀπέρχεται) et Cobeto (τὸ δὲ πάντως ἐξέρχεται) τὸ δ' ἀπόλλυται in marg M m rec 12 enelvor scripsi auctore Re Anim cum Monnerio et Cobeto τούτων libri Mor Re et ἐκεῖνα coni Re Anim 12 τούτω e τοῦτο corr P. 13 ἄστε $BM \mid \mathring{a}$ ν om Moτούτων libri Mor Re 12 τούτω e τοῦτο corr PB τούτοις 15 ws Mo et inser C του om Κ τούτου τὸ] τοῦτο LAth om PBMUILKAth 16 τοῦτ' εὐ scripsi τοῦτο libri Mor Re τοῦτο καλῶς Monn 17 διαδικασίαν L sed ν in ras m² 18 λαχεῖν scripsi auctore Cobeto λαβεῖν libri edd (δὲ BM om UILKAth

δτι τοὺς ἐντεθέντας λόγους ὑπὸ τῶν προτέρων διατριβῶν ἀνάγκη τοῖς ἀπὸ τῶν δευτέρων ἐκκρούεσθαι καὶ τὸ μὲν κρατεῖν, τὸ δὲ ἡφανίσθαι τοῖς μὲν ὅλως, τοῖς δὲ οὐ μικρῷ μέρει.

5 24. Πρός τοίνυν τοῖς εἰρημένοις τοσούτοις οὖσιν ἔστι νῦν καὶ ἔτερον, ὅ παρήσω, μή τω δόξαιμι φθονεῖν ἐπ' ἐκεῖνο δὲ εἶμι τὸ κεφάλαιον τῶν βλαβερῶν. οὐ γὰρ ἔτι τοῖς παισὶν οἱ πατέρες ἀπειλοῦσιν οὐδὲ R III 443 εἴργουσι τραπέζης ἀμελοῦντας οὐδὲ λουτρῶν οὐδὲ 10 τοῖς μὲν κολάζουσι, τὰ δὲ ἀνατείνονται, ὡς ἐκβαλοῦσιν, ὡς ἀποκηρύζουσιν, ὡς ἐτέρω καταλείψουσι τὸν κλῆρον, ἀλλ' ἐπαινεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι, ψέγειν δὲ οὐ τολμῶσι. καὶ δεδώκασι μὲν τὴν αὐτῶν τάξιν ἐκείνοις, τὴν δὲ ἐκείνων αὐτοῖς, ὥστε οἱ μὲν ὀργίλον βλέπου-15 σιν, οἱ δὲ ὑποπτήσσουσι. 25. νέοι δὲ ταύτην παραλαβόντες τὴν ἔξουσίαν καθεύδουσι, δέγχουσι, πίνουσι,

τενθεύουσι Ruhnken Tim. p. 181 s. v. τένθης τένθουσι Bois-

sonad. Pachym. p. 236, 2 et 328

¹ έντεθέντας scripsi e CPBM auctore Re Anim έι τεθέντας U cum ras post ι έχτεθέντας reliqui libri edd | πόνους Monn ὑπὸ reposui e CMoPBMUILK auctore Re Anim ὑπὲρ Ath edd προτέρων scripsi e B auctore Re Anim πρότερον reliqui libri sed in προτέρων corr K2, edd 2 τ σ cum ras 1 litt U τῆσ Ι | ὑπὸ Κ 6 ἔστι νῦν reposui e libris ἔστιν οὖν Mor qui ἔστιν ὄμως coni έστι μὲν Re | μὴ τῶ I sed in μή τω corr m³, K | φθονείν δόξαιμι UILKAth adversante norma clausularum Libanii 8 ovde ov yao M 9 the ante toanethe edd 10 τοῖς reposui e libris sed in τὰ corr Is τούτους edd sed τούς coni Re Anim | κολάζουσι reposui e CPBM πολάζουσιν reliqui libri edd | τά — 11 ἀποκηρύξουσιν inserui e CPBMUILKAth om Mo edd sed τους δε φοβούσιν inserendum coni Re | ἐκβάλωσιν L sed άλω in αλού corr m² ἐκβάλλουσιν Κ 11 καταλείψωσι Κ 13 δεδοίκασι L sed ω supra οι m², Ath | $\alpha\dot{\nu}\tau\dot{\omega}\nu$ L sed 'e' corr m² $\alpha\nu\tau\omega\nu$ U $\alpha\dot{\nu}\tau\dot{\omega}\nu$ $\dot{C}MIK$ 14 $\alpha\dot{\nu}\tau\dot{\omega}\iota$ PBL sed in hoc 'in' corr m², K | oi K sed ι in ras m2 16 πίνουσι scripsi πενθοῦσι libri Mor quod delevit Re

μεθύουσι, κωμάζουσι, τοῖς δὲ διδασκάλοις ἐνδείκνυνται τοῦθ' ὡς, ἢν μὴ πάντα ἀνέχωνται, παρ' ετέρους ήξουσιν, δ πατήρ δε ούκ επισχήσει. οί δε άθλιοι πατέρες τὸ τῆς Ανδρομάχης καὶ συνερῶσι τοῖς υίέσι. καί τις ήδη τον παϊδα δρμώντα έπὶ μίξεις παρανόμους έπήνεσε ι καλ πληγών καλ ταραγών έμπλήσαντα το διδασκαλείον έθαύμασε καὶ έφ' οἶς προσῆκεν ἀποπνίγειν, ταῦτα έφησεν αὐτῷ κράτος ἐν ἀνδράσι παρέξειν.

- 26. Ταῦτα έγρην δράν τοὺς έπιτιμῶντας, ταῦτα λογίζεσθαι, ταῦτα αἰτιᾶσθαι τοῦ μὴ πρὸς ἄκρον λόγων 10 άφικνεϊσθαι τούς νέους, ού, μὰ Δία, τὰς μὲν οὔσας αίτίας ύπερπηδαν, τὰς δὲ οὐκ οὕσας πλάττειν, καὶ τὰ άληθη μεν έαν, τὰ ψευδη δε τραγφδείν και διχή τὸ δίκαιον εκβαίνειν οίς τε σιγώσιν οίς τε λέγουσι.
- 27. Τοσαῦτα μὲν οὖν ἡμῖν καὶ πλείω τούτων παρ- 15 είλετο την βλάστην των έν τοῖς νέοις ὀφειλόντων ηὐξῆσθαι λόγων, | ἀλλ' ὅμως ἐκ τοσούτων ἐλατ- Β ΙΙΙ 444 τωμάτων, έφη που Δημοσθένης, και οὐκ άλαζονεύσομαί

⁴ Eur. Andr. 223 13 Dem. p. 14, 17 18 Dem. cor. § 3 p. 226, 13 sq.

¹ δε om libri excepto Ath | ενδείπνυται Mor $BM \mid \epsilon i \mid B$ et in marg m rec $M \mid \epsilon \tau \epsilon \varrho_{\omega \nu}^{ov} \mid Mo \mid$ post η ξουσιν comma posui, colon Mo Mor, punctum reliqui libri Re 3 δε (2)], malim γε" Monn 4 συνερῶσι I sed ω in ov corr m³ συνεργῶσι ΒΜ | καί τις reposui e CMoBMILK cum Monnerio, και τίς reliqui libri Mor Re 5 έπιμίξεις U - 7 έθαύμασε om C 8 αὐτῷ Re | παρέξειν reposui e libris auctore Re Anim παρέξει edd 9 ἐπιτιμῶντας; Mor Re 10 ταῦτ' ILK11 τὰ $B \mid \mu \epsilon \nu o \nu \sigma \alpha \varsigma$ UL sed in hoc in $\mu \epsilon \nu$ o $\nu \sigma \alpha \varsigma$ corr, Ath12 πράττειν KAth13 διχ $\tilde{\eta}$ edd
15 ο $\nu \nu$ scripsi auctore Re Anim cum Monnerio $\nu \nu$ σ $\nu \nu$ ν reliqui libri edd | πας' ante ήμεν inser coni Monn | παςείληπεο LK 17 τούτων Μο 18 άλαζονεύσομαι scripsi ex UB άλαζονεύομαι reliqui libri edd

γε οὐδὲ ἐρῶ τι μεῖζον τῶν ὄντων, ὡς ἐνέπλησα ῥητόρων τὰς τρεῖς ἠπείρους καὶ τὰς νήσους ἀπάσας μέγρι τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, ἀλλ' ἐρῶ τοσοῦτον ὅσον ἂν καὶ δείξαι δυναίμην, ὅτι εἰσί μοι παίδες, ούτω γάρ s καλὸν ὀνομάσαι τοὺς τῆς συνουσίας ἀπολελαυκότας, οί μεν έν Θράκη καὶ τῆ μεγάλη πόλει, οἱ δὲ ἐν Βιθυνία, οί δὲ ἐν Ἑλλησπόντω καὶ Καρία καὶ Ἰωνία, καὶ παρὰ Παφλαγόσιν εύροις άν, εί βουληθείης, καὶ παρά Καππαδόκαις, οὐ πολλούς μὲν ἐνταῦθα, οὐδὲ γὰο πολλοί 10 παρ' ήμᾶς ήπον έκεθθεν, εύροις δ' άν τινας. 28. πολλούς γε μην ίδοις αν έν Γαλατών πόλεσιν, ών ούκ έλάττους έν Άρμενία, πάλιν δε τούτων πλείους οί Κίλικες, καὶ οί τούτων γε πολλώ πλείους οί Σύροι. καν έπι του Ευφράτην βαδίσης και διαβάς του ποτα-16 μον έλθης έπὶ τὰς μετ' έκείνον πόλεις, έντεύξη τισί των ήμετέρων έταίρων ἴσως οὐ φαύλοις. ἔχει μοί τινα καὶ Φοινίκη χάριν καὶ Παλαιστίνη καὶ μετὰ ταύτης Άραβία, "Ισαυροι, Πισίδαι, Φρύγες. 29. καὶ ταῦτα λέγω ούχ ώς απάντων των απανταχόθεν λόγων Ισχύν

⁶ Constantinopoli cf. t. II 286, 19; 391, 6

¹ ἐνέπλησα cum ras 1 litt post α Μο 3 ἡρακλείων U et supra ἡρακλέους Μ 6 καὶ om UILKAth 7 ἐλησπόντω I sed λ alterum inser m³, LΜο 9 γὰρ om Μ 11 ἴδοις reposui e ΜοΡΒΜUILKAth ἴδης C edd sed γρ ἴδοις in marg Μοτ | οὐκ οm Μο 12 ἀρμενία PI ἀρμονία Μο cf. t. II 518, 12 | τούτους Κ | οἰκία L sed οἰ κίλικες in marg, Κ οἰκίας Ath 13 οἰ Μο sed δ καὶ in marg om Κ δ καὶ L δ Ath | γε om Μ 14 βαδίσης scripsi ex UILKAth βαδίζης reliqui libri edd 15 ἐπὶ om Κ 16 ἐταίρων om Μο | φαύλοις L sed οις in ras m² | μοὶ τινα καὶ reposui e libris μοι καὶ τινὰ edd 17 καὶ ante χάριν Ath, ras 1 litt L 18 ἀρραβία ΜUILKAth cf. t. I 125, 5; t. III 51, 3; ep. 396 | "Ισανροι reposui e libris 'Ισανροι edd \ πισίδαι Β

παρ' ήμῶν οἰκαδε κεκομικότων, ἀλλ' ὡς ἐκάστης γῆς δεξαμένης τινὰς ῥήτορας. καὶ σιωπῶ τοὺς τεθνεῶτας, οὺς εὶ φαίην μέγιστόν μοι γεγονέναι κόσμον, οὐκ οἰμαι λυπήσειν τοὺς ζῶντας. ὧν οἱ μὲν ἐμοὶ πολῖται, δύο δὲ ὁμωνύμω Γαλάται καὶ Καππαδόκης πέρυσι καὶ Κίλιξ ε οὐ πάλαι καὶ πρὸς ἐκείνοις Φοίνιξ. οϊ καὶ μόνοι πρὸς γῆρας ἥκοντες ἤρκουν ἄν με στεφανῶσαι τῆ δόξη.

30. Τίνες, φησί, τούτων είς τὸ παιδεύειν κατέστησαν; οὐδείς. οὐδὲ γὰρ ἐβουλήθησαν, σφόδρα ἄν εἴπερ ἐβούλοντο δυνηθέντες. εἰ μὲν οὖν οὐν ἔχουσι 10 τὴν δύναμιν, δείξον: | εἰ δὲ παρούσης ἐκείνης R III 445 ἑτέρωσε μᾶλλον ὥρμησαν, οὐν ἄν εἴη σημείον τοῦ μὴ δεδυνῆσθαι τὸ μὴ βεβουλῆσθαι. πολλὰ γὰρ ὧν ἄν πράξαιμεν εἰ προελοίμεθα φεύγομεν, οἱ μὲν οὐδενὸς λογισμοῦ πείθοντος δρᾶν, οἱ δὲ καὶ κωλύοντος. 31. πό- 15 σοι ῥώμην ἔχοντες οὐν ἐνέγραψαν αὐτοὺς ἀθληταῖς; μυρίοι. πόσοι πολεμικοὶ τὰς φύσεις οὐν ἐγένοντο στρατιῶται; πόσοι δὲ ἀρχικοὶ μᾶλλον ἄρχεσθαι παρ' ἐτέρουν ἢ πόλεων ἄρχειν ἐδέξαντο; ἐῶ τοὺς ἄλλους, ἀλλ'

⁵ cf. Seeck Epist. Lib. p. 198

¹ ἡμῶν I sed ων in ras m^3 ἡμῖν U sed ι eras 3 φαίην Mo sed η ν in ras m^2 4 πολίται I πολίται LAth 5 ὁμωνύμω Mo sed v post ω (2) eras ὁμωνύμω Ath ὁμώννμοι Re | γαλάτα CPBM | καὶ (1) om PB | πέρυσι scripsi e BMUIL πέρυσιν reliqui libri edd 6 οὐ om U inser I^3 | φοινέ BMUIL 9 οὐδὲ —13 βεβονλήθαι omissa γὰρ particula citat Plan fol. 103 | οὐδὲ] οὐ K οὖν Plan | ἔβονλήθησαν scripsi e CPBMUI Plan ἡβονλήθησαν reliqui libri edd 12 εἴη σημεῖον L sed ημεῖον in ras m^2 εἶης ἡμῖν Ath εἴης K 13 τὸ in ras I^3 τ cum ras 1 litt U τῷ L sed ῷ in o corr m^2 | μὴ om M or 15 κωλύοντες U 16 αὐτοὺς scripsi e (PBMUI sed in hoc e e' corr, LK αὐτοὺς reliqui libri edd 17 μυρίοι reposui e libris μυρίοις edd 19 ἄρχειν I sed ειν in ras m^3 post ἄρχειν ras 3-4 litt U

δ θείος ούμος δ νεώτερος οὐδαμῆ τοῦ πρεσβυτέρου τῆ περὶ ταῦτα ἀρετῆ λειπόμενος, ἔστι δὲ ὅπη καὶ παριῶν πολλὰς ἀρχὰς διεώσατο τὴν τοῦ πολιτεύεσθαι τάξιν πρὸ τοῦ τῶν ἀρχόντων ποιησάμενος σχήματος. 5 καὶ πολλοὺς ἄν ἔχοιμί σοι πολιτευομένους λέγειν, οῖ τοῦτ' αὐτὸ ποιοῦντες διατελοῦσιν ἔξὸν πάλαι δι' ἀρχῶν ἀφῖχθαι καὶ σοβεῖν κατ' ἐνίους τῶν ἐπειδὴ ἦρξαν ἀγκωμένων.

32. Τί οὖν θαυμαστόν, εἰ ὅσπες ἐτέροις ἄρχειν 10 ἐπισταμένοις ἄρχεσθαι λυσιτελέστερον ἔδοξεν, οὕτω τισὶ παιδεύειν δυναμένοις οὐ ταύτην ἐλθεῖν τὴν ὁδὸν ἔδοξεν; ὑπὲς ὧν εἰ δεὶ με καὶ τὰς αἰτίας εἰπεῖν, οὐδὲν ἄν εἰποιμι ποικίλον, ἀλλ' ὁ καὶ παιδὶ δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πρᾶγμα ὁρῶντες καταπεφρονημένον καὶ κατο-16 ρωρυγμένον καὶ μηδεμίαν ἔχον μὴ δόξαν, μὴ δύναμιν, μὴ πρόσοδον, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐπίπονον δουλείαν, καὶ πολλοὺς ὄντας τοὺς δεσπότας, πατέρας, μητέρας, παιδαγωγούς, αὐτοὺς τοὺς νέους, οῖ πρᾶγμα ἀτοπώ-

¹ Phasganius | Panolbio 13 Plat. Symp. p. 204 B; Euthyd. p. 279 D

¹ ούμὸς] οὐ μόνος Mor sed γο μόνον in marg | οὐδαμῆ scripsi ex UI coll. p. 173, 15 et t. I 508, 11 οὐδαμοῦ Β οὐδαμοῦ reliqui libri edd 2 δπου M 3 διεώσατο scripsi e PBUI sed in his omnibus o ante w eras, M auctore Re Anim cum Monnerio διεσώσατο reliqui libri Mor Re 5 of reposui e libris cum Iacobsio Lectt 217 οτι edd 6 τοῦτο ΒΜ 8 ώγκωμένων reposui e CPBMIAth δγκωμένων UK δγκουμένων L sed ov in ras m², Μο Monn άγνοουμένων Mor Re τῶν άγνοουμένων, ἐπειδή δὲ ἡρξαν, ὀγκουμένων Iacobs 10 λη σιτελές τε L sed τε eras, KAth 12 έδει L sed in εί δεί corr 13 $\pi\alpha\iota$ cum ras 2 litt U $\pi\alpha\iota\sigma\iota$ I 15 $\mu\dot{\eta}$ $\delta\dot{\epsilon}$ m², Ath lan IIK 16 άλλὰ BM

5

τατον πεπόνθασιν οἰόμενοι τὸν διδόντα τοὺς λόγους δεῖσθαι τοῦ ληψομένου, καὶ τὴν ζημίαν τὴν ἐν τῷ μὴ λαβεῖν τοῦ διδόντος οὖσαν, ἀλλ' οὐ τοῦ μὴ λαβόντος, ταῦτα ὁρῶντες πρᾶγμα κακὸν γεγενημένον φεύγουσιν, ὅσπερ οἱ πλέοντες τὰς ὑφάλους.

33. Άλλ' εἰς ἐμὲ ὁρῶν τἰς ἐπιθυμήσει τοῦ πράγματος; δς δοκῶ μὲν εὐδαιμονείν, ζῶ | δὲ ἀθλιώτε- R III 446 ρον τῶν δεδεμένων ἐπιτάγματα φέρων καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀναγκαζόμενος μισείν τε καὶ θεραπεύειν, τὸ μὲν έξ ὧν πέπονθα, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ πλείω καὶ μείζω πα-10 θείν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ νῦν πατέρες. ὧν ποιοῦσι μαθητὰς τοὺς παϊδας, τούτους ἀπολέσαι ζητοῦσι, κὰν μὴ τοῦτο δυνηθῶσιν, εἰπόντες κακῶς ἐχαρίσαντο τῷ θυμῷ.

34. Τὰ τοίνυν περὶ τὰς ἐπιδείξεις τῶν λόγων τίνα οὐκ ἄν τῶν εὖ φρονούντων πείσειε συμφορὰν τὸ παι- 15 δεύειν ἡγεῖσθαι; ὅ τε γὰρ μὴ κεκλημένος ἐχθρὸς εἴτε καλέσειας, ἠνώχλησας. καὶ τῷ μὲν ἁμαρτόντι καὶ σμικρὸν οὐδεμία συγγνώμη, τῷ δὲ εὐδοκιμοῦντι πολὸς ὁ φθόνος, καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν ἐν ἀμφοτέροις. ἔτι τοίνυν ὁ μὲν οὐκ εἰσπράττων ἀργύριον οὐδ' ἄν λάβοι, 20

⁵ cf. t. III 399, 1

⁶ άλλ' εἰς ἐμὲ I sed apostrophus, spir. supra ι in εἰς, ε (1) in ἐμὲ m³ | τἰς scripsi ex I sed 'add m³, K τις reliqui libri edd 7; inserui | δς ex ὡς corr L² 8 ἐπίταγμα K 10 γε post δὲ UI | ὁπὲς τοῦ μὴ] μὴ ὁπὲς τοῦ L sed μη eras, KAth | τὸ Mor 11 ποιοῦσι Mor sed γς ἔχουσι in marg 13 εἰπόντες L sed ες in ras m² 14 ἐπιδείξεις scripsi e P sed ἐπι in ras m², B sed ἐπι supra ἀπο, et γς in marg Patm auctore Re cum Monnerio ἀποδείξεις reliqui libri Mor Re 15 εδ φρονούντων scripsi e MoPBMIK εδφερονούντων reliqui libri edd 17 ἡνωχλησας om Mor | τὸ UI sed in hoc ὸ in ω corr m³ |

¹⁷ ἡνώχλησας om Mor | τὸ UI sed in hoc ὁ in ω corr m³ | καὶ σμικρὸν om B | μικρὸν I 19 μὲν post τὸ UI sed in hoc ersa. 20 οὐδ' L sed οὐ ex ο corr m² δ δ' K δδ' Ath οὐκ UI.

τῷ δὲ εἰσπράττοντι παρὰ τοῦ δεδωκότος ὁ πόλεμος. τοιαῦτα καὶ πλείω τούτων ἐνορῶντες τῷ πράγματι δυσχερῆ καὶ δεινὰ θαυμάζεις εἰ δεδοίκασιν ἄνθρωποι νοῦν ἔχοντες;

5 35. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ με πάντως φανῆναι διδασκάλου διδάσκαλον, ἀπόβλεψον εἰς τουτονὶ Καλλιόπιον, δς ἀγαπᾳ μὲν τῆ δευτέρᾳ χώρᾳ, δύναιτο δ' ἄν βουληθεὶς τὴν πρώτην ἔχειν. δεἰξαι δὲ τοῦτο παρέλθω. τὰ γὰρ νῦν κρυπτόμενα καιρὸν εὐρόντα φανήσεται. τούτῷ 10 παραπλήσιοι πολλοὶ ταῖς δίκαις αὐτοὺς δεδώκασιν δρῶντες τὸν ἄνθρωπον στένοντα οῦφ φέρων έαυτὸν ἐνέδησε κακῷ. 36. εἰ δέ τις φιλονεικήσει μόνῷ τούτῷ ταύτην ἔγγεγενῆσθαι τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἔως ἄν δμολογῆ καὶ παρ' ἐνὶ τὸ δύνασθαι παιδεύειν εἶναι, τὸ δύνασθαί 15 με ποιεῖν τινας ἱκανοὺς παιδεύειν δέδωκεν. ἀπὸ γὰρ R III 447 τῶν αὐτῶν λόγων πολλοῖς ἄν | ὑπῆρξε δύναμις, ὥσπερ ἀπὸ τῶν αὐτῶν χειρῶν πολλοῖς ἄν πλέθροις ἡ σπορά.

37. Πολιτεύονται δε τίνες; φησί πολλοί. καὶ

13 γεγενησσαι Κ 10 σεσωκέν P sed ε (1) in rus m - εσωκεν UIK 16 "malim ὑπήρχε" Monn 19 δέ τινες CMoUI
sed in hoc in δὲ τίνες corr m³, LKAth Re Monn cf p. 361, 8 |
καὶ om Mor

⁶ cf. ep. 1033. 971. 984. Sievers p. 42 not. 228 11 Her. I 11, 2; IX 16, 3. II. β 111; ι 18. Soph. O. C. 526.

² ἐνοςῶντες et 3 θανμάζεις Mor sed γο ἐνοςῶν τις et θανμάζει in marg 7 δύναιτο I sed το add m^5 δύναι cum ras 1 litt $U \mid \delta^2 I$ sed δ in ras m^5 om U 8 δὲ om LKAth τοῦτο παφέλθω Mor Re τοῦτον ἀπέλθω libri sed τοῦτον ἱπατα ἄν corr B^2 , δείξοι δὲ τοῦτο ἀπελθών in marg M είς τοῦτο παφελθών coni Re \mid παφέλθω \mid πάφεργον vel παφέργων coni Monn num παφαλείψω, ut t. II 18, 6? 10 αὐτοὺς reposui e CPBMUI cum Monnerio αὐτοὺς MoL sed in học οὺς in ras m^2 , K Mor Re αὐτοῦ Ath 11 ξήτοφα Iacobs Lectt 217 \mid φέρωντα Ath \mid ἑαντὸν I sed \mid ν in ras m^3 ἑαντο U cum ras 1 litt 13 γεγενῆσθαι K 15 δέδωκεν P sed ε (1) in ras m^2 ἔδω-

38. 'Αλλὰ μὴν καὶ τῆδε δείξειεν ἄν τίς σοι νέους ἄμεινον γερόντων πολλῶν πολιτευομένους, ὧν πολὺ βελτίους οὐ πολιτεύονται φήτορες, καὶ πολύ γε χείρους πολιτεύονταί τε καὶ περὶ τῶν κοινῶν λέγουσι. 39. πῶς 15 δὲ τοῦτο γέγονε; δυοίν νῦν γε τῷ πολιτευομένῳ δεῖ, λόγων τε καὶ χρημάτων, καὶ πρότερόν γε χρημάτων.

³ Strategius et Albanius cf. ep. 1097. 1480. 450. 61 cf. Sievers p. 288 sq. 4 ep. 642 cf. Seeck l. l. p. 47 sq. et 50

² τῆ πρώτη P sed η πρωτ in ras m² 3 τὸν μὲν — 6 παρέχονται citat Plan fol. 103 ν 4 παρελθόντε PI sed in hoc ε (2) in ras ex ες corr m³ | τὸν βέλτιστον Άγησίλαον om Plan τὸν — 5 οὐδ² in ras 12 fere litt et in marg I³ 5 ἀπολειφθέντε PI³ 6 αὐτοὺς scripsi αὐτοὺς libri Plan edd | παρέχονται reposui e libris (παρέχοντε Μο sed ε in ras παρασχόντες in marg m rec M) Plan παρέχοντες edd cf. t. III p. XI 9 τίς BIK om Μο | πράγμασι Μοπη 10 μονονοὺχ PU μόνον οὐχ ILKAth 11 αὐτῶν scripsi e PML sed in hoc 'e' corr m² αντῶν U αὐτῶν reliqui libri edd | τοῖς ἡμετέροις λόγοις coni Re Anim 12 δείξειεν P sed εν in ras m² δείξειν C δείξοι MU sed in hoc ι (2) eras, I δείξαι L sed αι in ras m² δείξοιάν Κ 13 "παδίπι πολιτευσομένονς" Μοπη | πολλοί UILK 14 οὐ οὐ πολλοί coni

αν γάο μή τὰ μέγιστα λειτουργήση και πλείστα άναλώση, καν Νέστωρ ή, καν Περικλής, καν Δημοσθένης, R III 448 σιγάν ἀνάγκη | πᾶσα έκόντα, εὶ δὲ μὴ βούλοιτο, αποντα, άλλως θ' όταν μηδ' ύποτείνειν έλπίδας έχη 5 λειτουργιών διά την παρούσαν πενίαν. δ γάρ μη δυνάμενος τούς εὖ φρονοῦντας ληροῦντας ἐπιδεικνύειν αὐτός, λειτουργίαις δὲ λαμπρὸς ἐπιστομίζει τοὺς ἐπιγειρούντας λέγειν ώς ούκ άνηλωκότας. 40. συνέβη δέ τοίς μέν οὐ μάλα δεινοίς (λέγειν) είναι περιουσίας. 10 τῶν δὲ ἐπισταμένων λέγειν ἀπεῖναι πλοῦτον καὶ οὕτω δή τούς μεν ούγ άψασθαι των ποινων, τούς δε άσθενέστερου. εί δέ τις συνήγαγε θεῶν τὴν δύ' ἐκείνων δεινότητα καὶ ἢ τούτοις τὰ γρήματα τῶν εὐπόρων η έκείνοις την τούτων έδεδώκει δύναμιν, πρός μέν 15 Φασγάνιον ούκ αν αμιλληθείεν, φαίην αν, θείον γάρ τι τό γε έχείνου καί κρείττον άνθρωπείας φύσεως, πολλούς δ' αν των νύν καλουμένων όητόρων μικρόν κατηνάγκασαν φρονείν.

18 κατηνάγκασαν reposui e CMoPBUILK κατηνάγκασεν reliqui libri edd

² cf. t. I 98,4 4 Dem. p. 625,6 12 Eur. Phoen. 1579 sq. 15 cf. p. 362, 1. Schol. Rehd. ad Apth. ed. Schaefer, De Apth. soph. p. 3. Seeck Ep. Lib. p. 234

² νέστες L sed ε (2) in ω corr m^2 νέστεςος K 4 μη δ' MoBMIK 5 γὰρ ⟨λειτονργεῖν⟩ μη coni Re Anim 7 αὐτὸς ⟨λέγων⟩ coni Re Anim 8 δὲ in ras L^2 9 λέγειν inserui | περὶ οὐσίας B 10 οὕτως K 12 θεῶν om L 1 τὴν δύ scripsi τὴν δὶ CMoP sed in hoc τὴν in ras m^2 , BML sed in hoc $ι^2$ supra ε m^2 , edd τὴν δε Ath τὴν δ' UK τήν δ' I τὴν δνοῖν Iacobs Lectt 218 | τῆ ἐπείνων περιονσία τὴν τούτων δεινότητα coni Re Anim | ἐπείνω K 13 χρήματα scripsi e BMUILK cum Iacobsio χρήματ reliqui libri edd τῶν εὐπόρων scripsi cum Iacobsio χρήματ reliqui libri edd επείνων τῶν εὐπόρων coni Re Anim I θεῖον τι γὰρ BM 16 γε om UI | παὶ om LK

41. "Ετερον τοίνυν έρωτῶσι: πῶς δὲ οἱ παρὰ ταῖς δίχαις συνηγορεῖν τάξαντες έαυτοὺς τοὺς έπ' αὐτοὺς καταφεύγοντας οὐ πολλοὺς ἔχουσιν; δτι, & βέλτιστοι, μετά τοῦ λέγειν αλσχύνεσθαι παρ' έμοὶ μεμαθήκασι. διὰ τοῦτ' οὐ μισθοῦνται προσαγω- ε γέας οὐδὲ άρπάζουσι τοὺς δικαζομένους οὐδὲ κολακεύουσι καπήλους οὐδὲ πέμπουσιν εἰς τοὺς ἀστυγείτονας ταπεινάς έπιστολάς οὐδε δουλεύουσι τοίς των | άρχόντων ύπηρέταις οὐδε συντίθενται προς τούς R III 449 κήρυκας ύπερ των έσομένων κερδών οὐδ' ώνοῦνται 10 τας είσόδους παρά των είσαγωγέων. ταυτί γάρ έστι της νῦν όητορικης τὸ κράτος, βοησαι, ψεύσασθαι, έπιορχήσαι, ταράξαι, θόρυβον έμβαλείν, ύποσχέσθαι, δοῦναι. 42. ών οὐδὲν οἱ παρ' ἐμοὶ διατρίψαντες οὕτε βούλονται ποιείν ούτε δύνανται μηδέ βουληθείέν γέ 15 ποτε μηδ' αὖ δυνηθείεν, ὧ Ζεῦ, ἀλλ' ἐφ' ὧν είσι νῦν, μένοιεν βοηθούντες μεν τοις δεομένοις και παρέγοντες έαυτούς Ικανόν ἔρυμα, τούς δὲ οὐ προσιόντας μήτε ζητοῦντες μήτε θηφεύοντες.

⁵ Dem. p. 750, 21. Aristid. t. II p. 497, 1; 534, 5 et 7 D (= t. II p. 147, 13; 183, 6 et 7 K) 11 Dem. p. 976, 14 et 17

¹ παρὰ] ἐν? 4 βέλτιστε LKAth 5 ἐμοῦ UI sed in hoc ol suprascr | διατοῦτ' MoBI διὰ τοῦτο LKAth διατοῦτο M | οδ om LKAth δν Mo | μισθοῦνται προσαγωγέας citat Plan fol. 103 additis verbis εἰσαγωγέας αδ quibus spectat l. 11 10 περὶ BM | οὐδὲ BM 12 βῆσαι L sed o inser m^2 , K | ἐπιορνῆσαι om UI 14 ὧ cum ras I litt U | οὐδὲν om U inser I^3 | οἱ om U 15 βούλδνται M βουλεύονται reliqui libri sed βούλονται in marg M0, in βούλονται corr L^2 | μὴ δὲ M0 BM1K 16 μὴ δ' M0 BM1K μηδὲ Ath | αδ om Ath | άλλὰ CM0 BM 17 τοῖς om U1K 18 ἔρυμα εκτίρει auctore Monnerio ǫ́εῦμα libri edd 19 ζητοῦντας et δηρεύοντας K4th

43. Έτι τοίνυν ή των δικαζόντων περί τὰς είσπράξεις ἀσχολία καὶ τὸ ταῖς μέν δίκαις ὀλίγον μέρος τῆς ήμέρας νέμειν, τῶ δὲ τοὺς ὀφείλοντας ἄγχειν τε καὶ κατατέμνειν το πλέον μήκη τε καὶ κάλλη λόγων έξέβαλε ε καὶ τὸ τοῦ φήτορος ὡς ἀληθῶς ἔργον ὅγλον ἀπέφηνε. καν διηγήσηταί τις καν έσκεμμένον τι κομίση, ληρείν έδοξε καὶ τρίβειν γρόνον, τούς δὲ ἀμαθεῖς τουτουσί καὶ πολλούς καὶ τῶν ἀγοραίων οὐδεν βελτίους καὶ νεύμασι μαλλον ή εύφωνία περί ων είσερχονται δι-10 δάσχοντας τούτους Ισγυρούς έποίησεν. 44. εί δε έν τοις άρχαίοις έθεσι μεμενήχει το πράγμα καὶ δ δικάζων λόγον εὖ συγκείμενον ἀπήτει καὶ τὸν μὴ τοῦτο ποιείν έγοντα πάλιν έπεμπεν είς διδασκάλου, πάντας αν είδες τούς ημετέρους ύπὸ τῶν βοηθείν δεομένων 15 περιροεομένους καὶ οὐκ ἀποχρῶντας τῷ πλήθει τῶν άξιούντων αμύνειν, νῦν δὲ πλεονέκτημα μὲν τὸ μή δύνασθαι λέγειν, έγκλημα δε το δητορεύειν ίκανως. έντεῦθεν αί γελώναι τοὺς ἴππους παρευδοκιμοῦσιν οὐ κατά τον Αισώπου μύθον δαθυμούντας πονούσαι, άλλ' 20 αὐτῷ τῷ λείπεσθαι τοῦ τάχους νικῶσαι. 45, μη δη

¹⁹ Aesop. fab. 420 et 420 H. Babr. 177 cf. t. IV 853 fab. 2 R; t. I 138, 6; ep. 72. Choric. dial. Philol. LX 193, 14 sq.

¹ sis πράξεις Ath 2 μὲν ταῖς BM 3 τῷ M τὸ BUIL sed ὁ ex ῷ corr m², K Re Monn 4 μήμει et πάλλει UIAth 5 τὸ om UIL sed in học inser m², Ath | τὸ τοῦ] τοῦ τὸ CMoP Mor | τοῦ U sed ῦ eras om K | ὡσαληθῶς B | ὅ λον cum ras 1 litt U ἄλλον I ἄλλως post ὅχλον M 6 ἐπαινέσηται UI et γρ in marg M 7 δὲ in ras P^2 γὰρ B 10 τοῦτο Monn at cf. p. 46, 11; 351, 3; t. Π 16, 15; 130, 4; 332, 17 | εἰ δὲ] οὐδὲ Mor 12 τὸν reposui e libris cum Monnerio τὸ Mor Re 13 διδασπάλονς K Re Monn πάντως CPBM 18 ἐντεῦθεν -20 νικῶσαι citat Plan fol. 103° 19 ἀλλὰ M 20 αὐτὸ τὸ K αὐτὸς τὸ Plan αὐτῆ τῆ ατήσει Μοτ

τῷ μέτρῷ τῷν μισθῷν κρινέτω μοί τις τὸν ὁητορικώτατον, ἀλλ' αὐτῆ τῆ | κτήσει τῆς τέχνης, κὰν οὕτω R III 450 κοιῆ, τοὺς μικρὰ καρπουμένους τουτουσὶ τῷν εὖ πραττόντων ἐκείνων εὐρήσει βελτίους. εἰ δὲ πρὸς τάργύριον με τὸ γιγνόμενον ἐκείνοις ἀξιοῖς ἀποβλέπειν, εἰς ε τὰς ψυχὰς ἐγὰ τὰς ἐκβεβαρβαρωμένας ἀξιῷ σε βλέπειν. οὕς γὰρ ἐποιούμεθα γέλωτας παρὰ τοῖς διδασκάλοις, οὖτοι δοκοῦσιν εἶναι δικῶν τεχνῖται καὶ ἐμπλήσαντες χρυσοῦ τὰς χεῖρας ἀπέρχονται καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

46. Άλλ' οὖτοι μὲν εί καὶ τῆς τῶν λόγων ἀπελεί- 10 φθησαν ἰσχύος, ἀλλ' ἐξήτησάν γε κτήσασθαι καὶ μισθὸν ποὶν λαβείν ἔδωκαν καὶ μέρος ἐγένοντο χοροῦ καὶ προσηγορίας βελτίονος ἐκοινώνησαν ἄνθρωπος δέ τις γάρου κάπηλος καὶ τοῦτο ποιῶν διὰ τῆς θαλάττης, Ἡλιόδωρος ὅνομα αὐτῷ, κατ' αὐτὴν τὴν ἐμπορίαν 15 ἤκων ποτὲ καὶ εἰς Κόρινθον δίκης τινὸς οὕσης φίλω παρ' ῷ κατέλυε νοσοῦντος ἐκείνου τάξιν εἰσῆλθε λαβών καὶ ἠκροᾶτο τῶν συνηγόρων, ἐλπίδος δὲ αὐτῷ

⁶ Isocr. Euag. p. 198 b. Plat. ep. 8 p. 353 A

¹ τὸν μισθὸν UIL sed in τῶν μισθῶν $corr\ I^3L^2$, KAth μοί om UIK | τίς BLK | ξητοριπότερον CPUI et in marg Mo 2 άλλ' — πτήσει om Mor 3 παρπωμένους UI 4 τάργύριον scripsi e BL άργύριον UIK τ' άργύριον reliqui libri edd 5 με om K μὲν LAth et in marg Mo 6 ἐπβαρβαρωμένας UIK | άξιῶ σε] άξιῶσσι Mo 7 οθς — 8 τεγνῖται citat Plan fol. $103^{\rm v}$ | γέλωτα PBMUI Plan et coni Cobetus Coll. 277 at cf. Aesch.

fals. leg. p. 42,43 8 τεχνίται I 9 χουσῶν K | καθεκάστην I 11 ξζήτησάν scripsi e CPB ξξεζήτησαν reliqui libri edd οὖν ξζήτησαν Cobet Coll. 277 | γε scripsi cum Cobeto et Sinteni

τε libri edd | χοήσασθαι UI πτήσασθαι M 13 δέ τις om UI 15 κατά την coni Re Anim

πρός την ἀκοην γενομένης, ὡς ἄρα καὶ αὐτὸς ἔσται τῶν R III 451 βοηθούντων, εἰ προσέχοι ταῖς δίκαις τὸν | νοῦν, μερίζει την έπιμέλειαν είς τε τοῦ γάρου την πρᾶσιν είς τε την απορασιν των δικών, και χρόνος βραχύς 5 καὶ δήτωρ έξαίφνης Ήλιόδωρος. 47. καὶ δύναμις έξ άναιδείας τὸ μεν πρώτον οὐ πάνυ μικρά, μετὰ ταῦτα δὲ μεγάλη, γρόνου δὲ προϊόντος μεγίστη. καὶ τῶν μὲν έκ τοῦ γάρου σκωμμάτων οὐκ ἀπήλλακτο, τῶν δὲ σχωπτόντων περιην καὶ ολκίαν ἐώνητο καὶ ἀνδράποδα 10 καὶ γῆν. καὶ πρῶτος ἀγὼν πρὸ τῶν δικαστηρίων τοῖς ένδον ανωνιουμένοις ήν Ήλιοδώρου την ασπίδα προσλαβείν. ούτως άνηρ τῷ μηδεν όχνείν εὐδοχίμει. διέξιων δε παν δικαστηρίου μέτρον τελευτων έν τοις βασιλείοις έλεγεν οἷα λέγειν τὸν τοιοῦτον ἀνάγκη, τὸ 15 νικᾶν δὲ καὶ ἀπὸ τούτων είχε. 48. μισθὸς δὲ αὐτῷ πολλαί μέν έν Μακεδονία γεωργίαι, πλείους δὲ έν Αίτωλία καὶ Άκαρνανία, χρυσός, ἄργυρος, πληθος άνδραπόδων, ϊππων άγέλαι καὶ βοῶν. ὧν γὰρ ἐκ συνηγορίας γυναϊκά τινα κατέστησε κυρίαν, τὰ ἡμίσεα 20 τούτων είχεν ἄθλον. ὁ δὲ καὶ ἦρχεν ὡς δὴ τὰ τῶν όητόρων πεπονημώς. 49. ούτως οὐδεν θαυμαστόν, δ φιλότης, άμαθίαν έν δίκαις άφορμήν είς πλοῦτον γε-

¹⁶ cf. t. II 251, 17 21 sq. cf. t. I 160, 16

¹ γεγενημένης K 2 τὸν νοῦν, μερίζει τὴν ἐπιμέλειαν reposui e libris τὸν νοῦν, μερίζει εἰς Mor δίπαις, τὸν νοῦν μερίζει εἰς Re Monn 3 πρᾶσιν reposui e CMoPBMUI ἐπιμέλειαν LKAth et in marg Mo, edd 5 ὁ ἡλιόδωρος B 6 οὐ del Cobet | μεταταῦτα MoBML 11 προλαβεῖν UI sed in hote λαβῶν corr λαβεῖν C 12 ἀνὴρ? | τὸ K | εὐδοκιμεῖ LKAth | δεξιόν Ath 13 δὲ om K γε Ath 16 δ' CMo 17 ἀνδρῶν U sed ῶν eras, I 21 ὧ] οὐδὲν K

νέσθαι. πολλῶν δὲ ἔχων μνησθῆναι τούτφ παραπλησίων περὶ τούτου μόνου διῆλθον, ἐπειδὴ τοὺς μὲν όλίγοι τινὲς ἔγνωσαν καὶ τάχ' ἄν τις ἠπίστησε λέγοντος, περὶ δὲ τοῦδε πολλοὺς ὑπάρχει μοι πανταχόθεν καλεῖν μάρτυρας.

50. Άλλὰ καὶ τοὺς ἄρξαντας συναριθμοῦνται τοῦ δεῖνος ὁμιλητὰς δέκα, τοῦ δεῖνος πλείους, | ἐτέρου R III 452 δ' εἴκοσι. σὰ δὲ ἡμῖν, ἐρωτῶσι, πόσα γένη ἐθνῶν διὰ τῶν σαυτοῦ διῷκηκας; ὥσκερ μέρος ὂν ῥητορικῆς καὶ τὸ παρελθεῖν εἰς ἀρχήν. ἐγὰ δὲ δεῖν μὲν 10 ἡπορικῆς τοῖς μέλλουσι καλῶς ἄρξειν ὁμολογῶ, οὐ μὴν τοῦ κεκτῆσθαί γε ἡπτορικὴν ἀπόδειξιν εἶναι τὸ καὶ πόλεων ἀρχὰς λαβεῖν. ἔστι γὰρ καὶ λαβεῖν ἀρχὴν οὐκ ὅντα ἡπτορα καὶ μὴ λαβεῖν ὅντα. καὶ ταῦτα ἔστι δῶρα τῆς Τύχης, οὐκ ἐν τῆ φύσει τῆς τέχνης. 51. καὶ 15 τοῦτο ἀεὶ μὲν οῦτως ἔσχε, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς Κωνσταντίου βασιλείας, δς τοὺς ὑπάρχους ἡμῖν ἀπὸ τοῦ τῶν ὑπογραφέων ἔθνους ἐφίστη. καὶ οἱ μὲν ἐκάθηντό τε καὶ προσέταττον, οἱ δὲ ἡπτορες εἰστήκεσάν τε καὶ

3 ἔγνωσαν scripsi e CPBM έγνώκεσαν

 $oldsymbol{2}$ μ óvov $oldsymbol{L}$

reliqui libri edd | τάχα UI 6 και om K | ἄρξαντας scripsi συνάρξαντας libri edd σὺν ἄλλοις ἄρξαντας vel παρ' ἄλλων ἢ ἄρξαντας αὐτοὺς ἢ συνάρξαντας coni Re Anim 7 ὁμιλητὰς scripsi ὁμιληται libri sed αὶ in ras L², edd | δέκα τοῦ δείνος L sed e δὲ κατουδὲν corr m² δέκα τοῦνδενὸς Κ δὲ κατά τοῦτ' οὐδενὸς Ath 8 δ' in ras 1 vel 2 litt L² 8 γένη] δὲ γένη P γένη δ' B δὲ ἐν UIL sed in hoc in γένη corr m², KAth 9 διώπηπας scripsi e CPBMK διωπη ας cum ras 1 litt U διώπησας reliqui libri edd | δν Mo ων ILKAth 10 και - 11 ξητορικῆς om K 12 τδ LKAth γε inserui e PBMIKAth τε UL om CMo edd 13 πόλεων scripsi auctore Re Anim cum Monnerio πόλεως libri Mor Re και post λαβείν U sed eras, I 16 δ' C μὲν K ¢ άπὸ K κωνσταντίνον K 17 ως Mo 19 εἰστήκεισαν PBMK Μοπιε εἰστήκεισαν Mo εἰστήκησαν Mo Re cf. p. 374, b τε om UI

ἔτοεμον. 52. καὶ μέγα μὲν ἐν διακονία τινὶ τυχεῖν ἐπαίνων καὶ μὴ δόξαι βραδύν, καίτοι εἰ τοῖς διδασκάλοις τὰ τοιαῦτα προσθήσομεν ὰ θεῶν ἐστι καὶ δοῦναι καὶ μή, σεμνότερος ἡμῖν δ 'Ρόδιος Οὐλπιανοῦ γίγνεται. 5 53. Καὶ μὴν κἀκεῖνο δεινῶς ἄλογον νέους γέρουσι παραβάλλειν καὶ τοὺς ἄρτι τοῦ διδάσκεσθαι πεπαυ-RIII 458 μένους, ὧν οἱ πολλοὶ | τεθνᾶσιν, ἀξιοῦν τετυχηκέναι τιμῶν ἐν αἶς ἄνθρωποι μόλις πρεσβύται γεγόνασιν. ἀναμεινάτω τις καὶ τὴν τούτων ἀκμήν, ἀναιρεινάτω τὸ γῆρας. ἴσως οἴσει τι καὶ τοιοῦτον προιὼν ὁ χρόνος, ὅταν ἡμεῖς μηκέτ' ὡμεν. εἰ ποθεῖ δὲ ἄνδρας τὰ πράγματα, δώσει τις καὶ τούτοις ἀρχὰς πείθων αὐτός, οὐ κολακευόμενος. νῦν δ' ἔνιοι περὶ τὰς τῶν δυνατῶν θύρας.

54. Μᾶλλον δὲ ἤδη τὰς αὐτῶν ἀρετὰς ἐν ἀρχαῖς ἐπεδείξαντο τῶν ἐμῶν ὁμιλητῶν τινες, εἶς μὲν Παφλαγὼν τοῖς αὐτοῦ πόνοις θεραπεύσας τοὺς ἀρχο-

⁴ cf. Seeck Epist. Lib. p. 314 17 Alexander? cf. Seeck p. 53

¹ μέντοι coni Re Anim | διακο cum ras 3 litt et τι ὶ cum ras 1 litt $U \mid \tau v \gamma s \tilde{\iota} v - 2 \mu \tilde{\eta}$ om UI 2 xal ante δόξαι Iγο διδασκαλείοις in marg Mor 3 τὰ τοιαῦτα προσθήσομεν scripsi e PBMUILKAth προσθήσομεν τὰ τοιαθτα CMo edd προθήσομεν K | δοῦναι, καὶ μη σεμνότερος Mor Re qui "possit quoque inquit legi: και δοῦναι και ἀφελέσθαι, μηδεν ἀσεμνότερος vel και δοῦναι και ἀφελέσθαι, δρα μη σεμνότερος γίγνηται" 4 γίνεται ΒΜΟΚ 7 άξιοδυται Ι 8 ols B πρεσβεύσαι CMo sed in hoc πρεσβύται in marg 9 τίς BK 10 τί MoBI | ὁ χρόνος προϊών BM 11 εί om UILK Ath,
Μο 12 τίς ΒΙ τὶς Μο | καὶ om UILK 13 αὐτοὺς U sed v (2) eras, ILKAth αὐτὸν Monn | δ' om UILKAth ενι U ένὶ IK 15 αὐτῶν scripsi cum M αὐτῶν reliqui libri edd 16 μέν inserui e libris om edd 17 αύτοῦ scripsi e PBMIK αυτοῦ U αὐτοῦ reliqui libri edd

μένους ούτως ώστε ετι δακρύειν αὐτοὺς ἀπελθόντος ἐκείνου, Γαλάτης δὲ ἔτι νῦν ἄρχει Καππαδοκῶν ούτως ὅστε ἐπαινεῖν μὲν ἐκείνους τὰ δρώμενα, ζητεῖν δὲ πλέον οὐδέν. 55. ὁ δὲ πρὸ τούτων Ἡρακλεώτης ἐπιτροπεύσας τὴν Λυκίαν οὕπω μὲν ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι ε γεγονὼς ἐτύγχανεν, εὐρὼν δὲ τὸ ἔθνος ταῖς τῶν ἔμπροσθεν κλοπαῖς διεφθαρμένον τοῖς μὲν κατηράσατο, τοὺς δὲ εἰς εὐπορίαν ἤγαγεν ἀποχρῆν αὐτῷ κρίνας τὴν παρὰ βασιλέως τροφὴν καὶ μέγαν πλοῦτον ἤνεγκε τὸ πλουτοῦντας ὧν ἦρξε καταλιπεῖν. οὕτω δὲ τὰ 10 πράγματα ἀμείνω σφίσι ποιῶν προσετίθει ταῖς περὶ τὴν ἀρχὴν φροντίσι τὰ τῶν σοφιστῶν ἔργα λόγῳ πόλεως ἐκάστης τὰς πανηγύρεις κοσμῶν, ὥστε τοῖς ἐν Λυκία τότε διδασκάλοις λυσιτελεῖν | μᾶλλον R III 454 ἀκούειν ἢ λέγειν.

56. 'Ανδρονίκου δε τοῦ γενναίου οὕτ' ἀδακρυτὶ μνησθηναι δυναίμην ἂν εν εταίρων τε ἀμνημονήσας λόγφ

⁴ Themistius. cf. ep. 312. 550. 578. Seeck p. 307 16 cf. t. I 163, 2. cf. Seeck p. 75 17 Il. z 243

⁴ οὐδὲν πλέον Ath | τούτων reposui e CPBMUIKAth τούτω Μο τούτον L edd 5 μὲν οm Κ 7 τοῖς scripsi e PBMUILAth auctore Re Anim coll. t. I 409, 21; II 16, 22; 95, 11; t. III 300, 22; t. IV 136, 6 τοὺς reliqui libri edd 8 ἀνήγαγεν Re Anim, fortasse recte cf. p. 94, 11 | αὐτῷ CPUIL αὐτὸ Κ 9 παρὰ scripsi e PBMUILΚΑτh ἀπὸ CMo edd | μέγα Κ | ἤνεγιε τὸ] γρ ἀντὶ τοῦ ἡγεῖτο in marg Mor 10 οὕτως Ath 12 γρ λογίᾳ in marg Mor 16 οὕτ scripsi e BUILΚΑτh οὕτε reliqui libri edd 17 ἐταίρων scripsi e CPBM cum Monn coll. p. 360, 16; t. III 259, 20 ἐταίρω Μο ἐτέρων UI ἐτέρᾳ L sed in ἐταίρων corr m², ΚΑτh Mor Reτε ο m Κ | λόγᾳν ἀμνημονήσας Κ \ νῦν ᾶν ὰμνημονὰν ροπλείνων inserendum coni Re Anim

σφόδοα ἄν ἀδικοίην, ὅς οὐχ ἥττων μοι ἐγένετο κόσμος ἢ τῷ Χείρωνι τὸν ἀχιλλέα φασίν. οὖτος ἦρξε μὲν τῆς δοῦναι δυναμένης Φοινίκης, φύλαξ δὲ ἐγένετο τῶν ἐκάστοις ὅντων ἀκριβέστερος δεσποτῶν. 5 καὶ φερόντων ἐκείνων ἄπερ εἰώθεσαν καὶ δῶρα ὀνομαζόντων καὶ μισθὸν ὑποκοριζομένων [καὶ] τῆς μεγάλης ἑορτῆς ὀνόματι μικροῦ μὲν τοὺς οἰκέτας λαβὼν ἔδησε, τοῦτο δὲ αὐτοῖς χαρισάμενος τὸ κολάσαι διαγινώσκειν ἐκέλευσε τοῦ λοιποῦ, τί μὲν ἄρχων, τί δὲ μισθωτός. 10 57. φόνων τοίνυν μόνος ἀρχόντων ὀλίγων ἐδεήθη ΝΗ 455 κατὰ τῶν ἀρχομένων. οὕτω γὰρ ἔδειξεν ἀδικίαν μισῶν, ἄστε ὁ φόβος οὐδὲν ἄξιον θανάτου εἴα τολμᾶσθαι. τῶν δ' ἐν μεγάλαις ἀρχαῖς γεγενημένων εἰωθότων ἐπιτάττειν τῷ τῆς Φοινίκης ἄρχοντι, τῶν

¹ cf. t. II 546, 20 3 cp. 192. 166. 216. 217 6 Kalendarum Ianuariarum cf. t. IV 1054, 3 sq. R

¹ τε ante ἂν KAth, γε edd delevi | ἀδικοί ην cum ras 2 litt U | ἢττων scripsi ex UILK ἢττων reliqui libri edd 3 μὲν om K δυναμένης L sed ένης in ras m2 4 έν ante έπάστοις CMo edd sed ,aut έν delendum aut leg. έν έκάστη sc. πόλει" Re delevi cum Cobeto Coll. 278 4 καὶ ante ἀκριβέστερος libri edd delevi auctore Cobeto | τῶν ante δεσποτῶν inserendum coni Cobet 5 εἰώθεσαν scripsi ex UIK εἰώθεισαν reliqui libri edd cf. p. 371, 19 6 καὶ cancellavi coll. t. II 553, 18 υποκοριζόμενοι την ανάγκην ευφήμω δήματι; Aristid. t. II 151, 22 D τας κακίας υποκορίζεσθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ἀνόματι; Philostr. iun. im. procem. t. II 390, 4 Κ σχήματι εύπρεπεῖ τὸ ράθυμον ύποχοριζόμενοι 7 ονόματι scripsi e PMUILKAth ὄνομά τι Β ονόματα CMo edd 9 έπέλευε PBMUI | τοῦ Ι sed eras | τουλοιποῦ BLK 10 φόνων scripsi e PBMUILKAth cum Cobeto φόνω CMo edd sed aut φόνου leg. aut φόνω τοίνυν χοῆσθαι μόνος" Re Anim | δλίγων scripsi e CPBMULK cum Cobeto δλίγ ν cum ras 1 litt U δλίγον I edd | έδεήθη δλίγων M 11 xarà om UILK 13 de BMUI 14 émitáttein elosθότων UI | εἰωθότων inser La om K | των I

μεν διὰ τῶν γραμμάτων, τῶν δ' αὐτῶν ἄμα θορύβω καὶ βοῆ καὶ χαλεποίς ὀφθαλμοίς είστρεχόντων είς τὰ δικαστήρια καταναγκαζόντων πρὸ τῶν νόμων ποιεῖσθαι τὸν δικαστὴν τὰς ἐκείνων ἐπιθυμίας πᾶσαν ταύτην την τυραννίδα κατέλυσεν ούχ υβρεσιν ούδε κραυγαίς, ε ώστε έκείνους έχειν έγκαλείν, (ένδεικνύμενος δέ), ώς οὐδένα ἄνδρα πλέον αίδεσθήσεται τῶν δικαίων. οἱ δ' έπαιδεύθησαν ιέναι μέν παρ' αὐτον δικών οὐκ οὐσών, αίτεῖν δὲ μόνα ταῦτα ἃ λαβεῖν οὐκ ἄδικον. ἐντεῦθεν έκτήσατο δόξαν ἀρχικός είναι. καὶ οὐδείς οὕτως 10 έγθους Ανδρονίκω, υς τοῦτό γ' αν έκεινον αποστερήσειεν. 58. έδει μεν δύν αὐτον οίκοι τε μένειν καλ των έν Τύρω καλών απολαύειν και μήποτε έκείνην γενέσθαι την κλησιν την δυστυχη γενομένης δε καί νεωτέρων έν Θράκη συμβάντων πραγμάτων δ μέν 15 τῆς βασιλείας άψάμενος εὐθὺς τοῦτον ἄργοντα ποιεῖ πολλών παρόντων τείχος Ισχυρον την 'Ανδρονίκου ψυχὴν ήγούμενος, δ δὲ ἄκων μέν, σιδήρου δὲ πανταγόθεν αστράπτοντος έξεδέξατό τε την αργήν καί πλείστα τὸν πιστεύσαντα ἄνησεν, οὐ γὰρ ἦν προδότης, 20 καλ ούκ ηγγόει μέν, ώς πολλώ μείζονι μαγούνται δώμη

¹⁴ cf. Seeck p. 74 15 Procopius cf. ad t. II 391, 7; 519, 21 18 cf. Amm. XXVI 7, 6 19 Dem. p. 371, 18

¹ τῶν (1) om UIK 2 καὶ βοῆ om B 6 ῶστ' PIK | ἐκείνους R εἰκείνοις libri M or R ος δὲ ἐκείνους ἔχειν ἐκμαθεῖν coni R monn | ἐνδεικνύμενος δέ inserui coll. t. I 129, 18 om libri edd διδαχῆ δέ νεὶ ὑπομνήσει δέ inserenda coni R e Anim, δείξας δέ R mon, ἀλλ' εἰπών Cobet R οῦ R mon R 11 τοῦτό scripsi e R ed R in δ corr, R toσοῦτον R τούτον edd R εκείν R cum ras 1 litt R έκείνων R 14 καὶ om R 17 παρόντων πολλῶν R UILKAth 18 δείχι om R 19 έδέξατο R 21 μαχοῦνται R sed our in ει corr R

R III 456 τη των πολεμίων καὶ σφαλεροῦ κοινωνεί | πράγματος, όμως δε τας ήττους έλπίδας μετά τοῦ μη γίνεσθαι κακός είλετο μάλλον ή τὸ Θετταλών ὄνειδος ύπομείνας πλουτείν. 59. και ήν πιστός μεν Βιθυνίας ι άρχων και φιλόπονος, πολύ δε βελτίων έφ' όλην άπεσταλμένος την Θράκην. κρειττόνων δε των έναντίων γενομένων κύριος ὢν ἀποδοᾶναι καὶ λιμένων δρωμένων και πλοίων ύπαρχόντων και πολλών όντων οί ταῦτα παρήνουν οὐκ ήξίωσεν εἰς σπήλαια καταδύς 10 η πρύψας ύλη το σωμα ζην έν σγήματι της αύτοῦ φύσεως άλλοτρίφ, άλλὰ τοῦ μέν δέξασθαι τὰς άρχὰς ίκανην απολογίαν είναι νομίζων την ανάγκην, τοῦ δὲ μή προδεδωκέναι τὸ μή καλὸν είναι πράγμα την προδοσίαν έπὶ τοῖς νενικηκόσιν αύτὸν ἐποιήσατο καὶ 15 μακροτέρου μεν έστερήθη τοῦ βίου, τῆ δόξη δε ἢν είγεν έντελευτήσας απηλθεν. δ δε δημεύων την τοῦ τεθνεώτος οὐσίαν ἐν τῆ των ὄντων βραχύτητι τοῦ δεξαμένου την πληγην έθαύμασε τον τρόπον. 60. δρ' άξιον τούς πολλούς άργοντας ύμας μια τη 'κείνου

³ cf. ad p. 254, 11 14 Dem. p. 283, 16

³ κακῶς Ath καλῶς K 5 φιλόπολις CMo sed in hoc in marg φιλόπονος | βέλτιον LKAth 8 ὁςωμένων in marg Mo^2 9 εἰς] $\bar{\eta}$ CMo Mor | σπήλαιον ULKAth | καταδὺς $\bar{\eta}$] καταδύσειν LK καταδὺς Ath 10 κρύψαι CMo | αὐτοῦ scripsi e PM αὐτοῦ reliqui libri edd 13 πρᾶγμα εἶναι LK 14 ἐπὶ B sed ὑπὸ supraser m^2 | αὐτὸν scripsi e MILK αὐτὸν reliqui libri sed ' in ' corr B^2 , edd 15 μακρότεςον I | μὲν om K | $\bar{\eta}$ ν PK 16 τελευτήσας U | ἀπῆλθε I | δη ante δημεύων B et in ras P^b | δημεύων P sed ημεν in ras m^5

^{&#}x27; 18 τὸν τρόπον ἐθαύμασε (ἐθαύμασεν UK) UILKAth χρόνον ἐθαύμασε τὸς Mo sed τρόπον in marg 19 'κείνου scripsi e CB κείνου PML ἐκείνου reliqui libri edd

γνώμη καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῆς διφκημένοις ἀντιθεῖναι; πότερον δὲ εὕπαις μᾶλλον ἀν κριθείη δικαίως ὁποτέρφ γέγονεν εἶς ἀγαθὸς ἢ ὅτφ πολλοὶ κακοί;

61. 'Αλλ' 'Ανδοφνικος μὲν ἀπῆλθεν εὐφράνας ὑμᾶς τῷ θανάτῳ, ζῆ δὲ Κέλσος οὐδὲν μὲν ὑμῖν ἐοικώς, 5 ἔμῶν δὲ καὶ οὖτος ἔργον ἱδρώτων. ὡς ἄρξαι μὲν ὀρθῶς ἠδυνήθη πολιτῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων οὔτε νόμους παραβὰς τῆ πρὸς ἐκείνους χάριτι καί, τὸ πάντων σπανιώτατον, μετὰ τῶν δικαίων τὰς φιλίας φυλάξας, εἰ δ' ἔροιο προσελθών, σὰ δὲ δὴ τίνος 10 ἡμῖν μαθητής; καὶ παρὰ τοῦ τὸ ὁητορεύειν ἔχεις; ἐμὲ καὶ τὰς παρ' ἐμοὶ διατριβὰς ἀκούση. ὁ γὰρ ἐν μέσαις 'Αθήναις εἰπεῖν οὐκ ὅκνησεν, οὐδὲ νῦν ἀποκρύψεται. οὐτοδὶ γὰρ | ἡκε μὲν ἐκεῖσε R III 457 δόξη κιβδήλῳ πειθόμενος, τῆς πείρας δὲ αὐτῷ τὴν 16 δόξαν ἐλεγχούσης ἐν Λυκείῳ τῆς νεότητος παρούσης τὸ τῆς παροιμίας ἔφη πεπονθέναι καὶ ἀτεχνῶς ἀφ'

⁵ cf. Seeck p. 104 sq. 12 ep. 654

¹ αὐτης scripsi e PBMLAth αὐτοῖς CMoK Mor αὐτοῦ UI Re Monn 2 πρότερον K | ποτέρω UIL sed in hoc in πότερον ὧ corr m², KAth 4 ὁμᾶς scripsi e PMUILK cum Monnerio ἡμᾶς reliqui libri Mor Re 6 οὐτος in οὕτως corr P² 7 ἔδυνήθη PBM cf. p. 97, 5 8 πρὸς scripsi e BMUILKAth εἰς P sed in ras m², CMo edd 9 φυλάξας scripsi e C cum Monnerio φυλάξαι reliqui libri sed ασ supra αι m rec M, Mor Re 10 ἔφοιο P sed ras 1 litt ante ρ εὕροιο Κ | δὴ om LK 11 ἡμῶν coni Mor | παρὰ τοῦ reposui e libris (sed e παρ᾽ αὐτοῦ corr L²) auctore Re cum Monnerio παρά του Mor Re | τὸ del Mo om IKAth | ξητορεύειν; ἔχεις Ath 12 ἐμοῦ LK | ἀπούσης scripsi ex UILK cum lacobsio Lectt 218 ἀπούσεις CBM et ex ἀπούεις corr P³ ἀπούσης MoAth edd 15 εἰ ante δόξη KAth δόξη — p. 378, 2 καλεῖν citat Plan fol. 108 | ἡπεν ἐκεῖσε post μυΙΚ

ϊππων είς ὄνους, δ καὶ τὴν Αθηναίων πόλιν ἔδακέ τε καλ διά ψηφισμάτων ηνάγκασέ με καλείν δεινον ήγουμένην, εί τινες λόγοι των παρ' αὐτοῖς βελτίους έτέοφθι. 62. ἀφείς οὖν τὸ ὡς ἤκεν Ἀθήναζε Κέλσος ε αὐτὸ καθ' αύτὸ σκοπεῖν, ἢν ἔσχε γνώμην ἥκων ἐξέταζε. παϊδα γὰο ἀποιβῶς τῶν ἡμετέρων εύρήσεις καὶ τοῖς προτέροις ἐοικότα, ἀλλ' οὐχὶ τοῖς δευτέροις, δ σημείον ἂν είη τοῦ τὰ μὲν δεύτερα αὐτῷ φαῦλα δόξαι, τὰ πρότερα δὲ βελτίω.

63. Ψέξεις οὖν ἔτι καὶ λοιδορήσεις τὰς παρ' ἡμῖν διατριβάς, ὧ πλην τοῦ σαυτόν ἐπαινεῖν καὶ περὶ τῶν άλλων βλασφημεΐν είδως οὐδέν; τοιούτων γὰο λόγων έμπέπληκας τὰ χωρία μόνος πλουτῶ, μόνος δύναμαι λέγειν, ἄρχειν ἐπίσταμαι μόνος, ἀδι-R III 458 ποῦμαι τὴν γῆν οἰκῶν. 64. | σὰ δὲ πλουτεῖς

άδικουμαι inser B2, ού μόνος ante την inser coni Re Anim at cf. p. 382, 10 sq.

¹ Zenob. II 33. Diogen. I 96. Babr. 76, 18

¹ ἔδακνέ Plan | τε om C 2 με om K | ἡγουμένην scripsi e CPBM ήγουμένη UI ήγούμενος L sed in ήγουμένην corr m², KAth ἡγουμένους Mo edd 3 αὐτῆ B oĩs

αὐτῆ M 5 αὐτὸ cum ras 1 litt B | καθαυτὸ M | αὐτὸς Ath | Fore scripsi e CMo sed in hoc slye in marg, PBAth size M sed in soze corr, ILK edd sed yo soze in marg Mor

^{&#}x27;χε cum ras 2 litt U | έξηταζε L έξήταζε KAth 6 παῖδα et 7 έοικότα scripsi auctore Re cum Monnerio παίδας et έοικότας libri sed s bis eras M, Mor Re 8 8 scripsi e PBMUILK Ath οδ CMo edd | τοῦ reposui e libris τοῦτο edd | μεν τὰ 10 ἡμῶν P sed ω in ι corr m⁵, BM sed in học ἡμῖν in marg, UIL sed in hoc ω in ι corr m2, KAth 11 & Mo 14 επίστασθαι Mo Mor qui επίσταμαι coni interpunctionem post êxiorequei sustuli, post µóvos inserui auctore Re Anim cum Monnerio et Cobeto Coll. 278 | oùx ante

² Din. c. Dem. § 30 20 Strab. XIII p. 626

¹ δέ. εὐποςεῖς scripsi auctore Re Anim δὲ εὐποςεῖς libri edd | ἀλλ² ἐκ coni Re Anim | ἀμότητος - τόπονς] περὶ τοὺς τόπονς ἀμότητος UILKAth 2 ἀναταράξας CMo sed in hoc ἀνατέτραφας in marg ἀνατρέψας P sed ρέψ in ras m^5 ἀνέτρεψας BM | χήραν C 3 οὐχὶ ξοῆ scripsi e CMoPBM οὐχ ὑπὸ UILKAth et in marg MoM, edd 6 καὶ ταῦτα scripsi e BMUILKAth τοιαῦτα CMo sed in hoc καὶ ταῦτα in marg, P sed in lac 8 litt m^5 et ante τ(1) ras, edd 8 εἶτα M | προσαιτήσαντες I 10 αυτὸν U αὐτὸν IM 14 ληστῆς MoBI 15 τοῦ Monn | του δὲ I τοῦδε Mo 18 πράξεσων UILK μόνον ού ILK 19 τῶν inserui e libris om edd

θρωπίαν αὐτὸς τὴν αύτοῦ καρπούμενος, ὕπαρ ὄναρ λογιζόμενος τόκους, ὑπὸ πάντων μισούμενος, ἐν μὲν τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς φαιδρός, ἐν δὲ τοῖς καλοῖς περίλυπος, εὖ μὲν πάσχειν ἀξιῶν, τοῖς δ' εὖ ποιοῦσι τολεμῶν ὡς ἄν ἠδικημένος, δεδιὼς μὴ χάριν δμολογήσας εἰς ἀμοιβῆς ἀνάγκην κατακλεισθῆ. πῶς δ' οὐκ ἔμελλες πλουτεῖν τὰ τῶν φίλων ἀφαιρούμενος καὶ R III 459 τὰς ἀκαιρίας ἐκείνων | καιρὸν σαυτῷ τῶν κλοπῶν ποιούμενος;

10 67. Άλλά, νὴ Δία, λόγους εἶπε. πάνυ γε, τοὺς ἀλλοτρίους. οὕτως ἔγημεν ἔξαπατήσας ἄνδρα λόγων ἐραστήν, τὸν πατέρα τῆς κόρης. οἶδα καὶ τῶν ἔπτὰ λόγων οὺς περιφέρεις τὸν πατέρα καὶ ὡς ὁ μὲν συνετίθει, σὸ δ' ἐωνοῦ καὶ βιάζη ποιητὴς εἶναι δοκεῖν 16 ὑποκριτὴς γεγονὼς οὐδὲν ἔχων εἰς ταῦτα πλὴν εὐφωνίας. 68. καὶ τὸ μὲν δὴ νέον ὅντα λόγους ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ὡνίων ἀγοράζειν αἰσχρὸν μέν, ὡ λόγιοι θεοί,

⁸ Dem. Ol. I p. 16, 4

¹ αὐτοῦ scripsi e Mo sed 'e' corr, PBL cum Monnerio αυτοῦ U αὐτοῦ reliqui libri Mor Re 2 μισουμένους P sed e μισούμενος corr, BM 4 δ' scripsi e MoUILK δὲ reliqui libri edd 5 ὡσὰν BI 6 ἀνάγκη B | κατακλυσθUIL

κατακλυσθείς $K \mid \pi \lambda o v \tau \epsilon i v$ post κατακλεισθή libri del Mor $\mid \delta \epsilon$ BM 7 ξμελλες scripsi e PBMUILK ξμελλε reliqui libri edd $\mid \pi \lambda o v \tau \epsilon i v$ om libri inser Mor 8 καιρόν scripsi e CMoP BMUIL καὶ K καιρούς Ath edd $\mid \sigma \alpha v \tau \tilde{\omega}$ scripsi e BMUILK αὐτος reliqui libri Re Monn αὐτῶν Mor 10 λόγους P sed v in ras $m^4 \mid \epsilon l \pi \epsilon v$ Mo 11 οὐτος Mor sed γ_0 οῦτως in marg 14 δ' έωνοῦ scripsi e CP cum Cobeto Coll. 278 δὲ έωνοῦ

¹⁴ δ' ἐωνοῦ scripsi e CP cum Cobeto Coll. 278 δὲ ἐωνοῦ IBM δὲωνοῦ Mo sed δὲ ἐῶν οὐ in marg δὲ ἐώνου ULAth δὲ ἐωνεῖ Κ δὲ ἀνοῦ edd 14 βιάξη I sed η ex ει corr m² 17 αἰσχρὸν L sed αἰσχρο in ras m² \ λόγοι Ath

⁶ cf. p. 242, 13 sq. Veget. mil. c. 23. Claud. in Ruf. II 353 sq. Suid. s. v. θώραξ et ἰππική aliosque locos quos collegit Iac. Becker, Grabschrift eines roemischen Panzerreiterofficiers p. 29 sq.

¹ τάλλα scripsi e BMIL τ' άλλα (άλλα Mo) reliqui libri edd | δ' om Mor δὲ B | αν om B | τύχοι reposui e PBMUILKAth, ut coni Mor τύχη CMo edd δὲ BM 2 στοεφόμενον reposui e CMoPBM" τρεφόμενον reliqui libri edd | $\tau \tilde{\omega}$ ante $\tilde{\beta} \alpha \sigma \iota \lambda \epsilon \tilde{\iota} B$ 3 αὐτοῦ reposui e PBM cum αυτοῦ U αὐτοῦ reliqui libri edd | πάλαι scripsi Monnerio πάλιν libri edd sed in suspicionem vocat Re 4 και ante 6 τον ύπ' αὐτῆ ἱππέα μαχόoľ $arepsilon_{oldsymbol{\mathcal{U}}}$ 5 ποτε PBMUL uevov BM 7 num ούτος? | άλλὰ BM 8 τοῦ λόγου scripsi τούς λόγους libri Mor Re των λόγων Monn | τη τιμή coni 9 ἐπίστευεν scripsi e BUILKAth ἐπίστευσεν Μ έπίστατο P ήπίστατο CMo edd sed ήπίστατό σοι έχθοούς coni Re Anim 10 alliflous M 11 & ov de Re Anim 12 nuovσας Μ ήκουες ILK | & reposui e CMoPBMLK & UIAth τω Mor τὸ Re Monn 13 ἔναγχός scripsi e CPBMUILK ἔναχός Μο Ath "Ιναχός edd 14 περί τῆς τοὺς Β 15 τυχεῖν τινος UIK | ού δυνηθείς scripsi e MoBMUIAth δδονηθείς reliqui libri edd

πλείστους δσους των (τε) πολιτων και των ξένων άγείρας έν μεγάλω θεάτοω αηρύξαι το απόρρητον, έγω δέ έκωλυσα. 71. καὶ νῦν δι' ἐμὲ τὴν παροησίαν ἔχων, εί γὰο έγὰ τότε μὴ τὸν ἄνθοωπον ἐπέσχον, ἐγκεκα-R III 461 λυμμένος αν | ούτος έζη τον λοιπον απαντα βίον 6 τοῖς οἰκέταις ὑποπεπτωκώς, ἐμοῦ δὴ σεσωκότος αὐτῶ την παροησίαν δ νεανίας ούτοσὶ κατ' έμου καὶ των έμων ταύτη κέχρηται καί φησιν οὐδένας παρ' έμοῦ γεγονέναι δήτορας, αὐτὸς δὲ εἶναι σοφώτατος. ος εἰς 10 τοσούτον ήμει σκαιότητος, μάλλον δε μανίας άκρας. ώς οὐδέν φησι γείρων είναι τοῦ Διὸς καὶ προσήκειν αύτῶ τὸν θεὸν ἀποστῆναι τῆς ἀργῆς τῶν ὅλων. 72. καὶ ταύτα τολμών και καταγελώμενος οὐδεν μαλλον δ πεπαιδευμένος παύεται, άλλ' άεί τι των πρότερον ζητων 15 άτοπώτερον αύτὸς αύτὸν οὐκ αλοθάνεται κωμωδών. δ μέγα γεγένηται κέρδος τὸ μὴ γενέσθαι τέκνα, διεδείχθη γάο αν και τέκνα μισών. νῦν δὲ οὐκ ὀλίγον λανθάνει κακὸν διὰ τὴν Τύχην, ἡ κηδομένη τῶν ἀνθρώπων ἄπαιδα τὸν ἀλιτήριον ποιεί δυομένη τὰς 20 πόλεις πονηφού τινος σπέρματος.

¹ Luc. Asin. 21 3 Eur. Phoen. 391

¹ τε inserui 2 πηςὖξαι Β 3 ἔχει εκ ἔχων corr Β 4 ἐπέσχον scripsi e PBMUILKAth, ut coni Re Anim ὑπέσχον CMo edd 6 τοῖς οἰπέταις om UI | ἰπέταις Μ | δὲ Μ 7 τὴν παροησίαν αὐτῷ σεσωνότος UI 8 ταὐταις Κ 11 οὐδὲ UI προσήπειν P sed ειν in ras m² 12 αὐτῷ σεσὶρεὶ αὐτῷ libri edd ἀρχῆς P sed ἀρ εκ εὐ corr in ras m² εὐχῆς CMo Mor qui ἀρχῆς coni 13 ὁ del Monn 14 ἀλλ ἀεί ἀλλ εὶ εκ ἀλλά τι corr P ἀλλὰ ἀεί ΒΜ ἀλλὰ εἴ UILK | πρότερον scripsi e PBMUILK Ath προτέρων CMo edd | ζητῶν scripsi auctore Re Anim ("fort. ζητῶν aut si ζητημάτων servatur, deest ἐξενρών") ζητημάτων libri edd 15 καὶ ante αὐτὸς inser Monn | αὐτὸν Μο K Mor Re αντο U αὐτῶ I 19 γε ante τὰς I, σοι LK 20 πονηροῦ P sed οῦ supraser m² | τινος om PBMUILKAth | απέρματος P sed σπερ in ras m² σώματος BM sed in hoc κύμματος in marg

LIBANII OR. CONTRA INSTITUTIONIS IRRISORES 383

73. Όρας ως οὐ καλὸν ἐπιλαμβάνεσθαι ῥαδίως; σὺ γοῦν ἐξόν σοι βελτίω τῆς προσηκούσης δόξαν ἔχειν ἐπὶ σαυτὸν ἄνδρα κινήσας τὴν προσήκουσαν μετείληφας.

¹ où inserui e PBMUILKAth om CMo edd 2 $\gamma o \tilde{v} \nu$ scripsi e BMUILKAth γ' où ν P $\gamma \dot{\alpha} \varrho$ CMo edd | £ $\xi \dot{\delta} \nu$ L sed $\dot{\delta}$ in ras paulo maiore m² £ ξo ν U sed o in ras paulo maiore £ ξ $\dot{\delta} \omega'$ IKAth | $\sigma o \iota$ om UIK | $\tau \dot{\delta}$ ante $\beta \epsilon \lambda \tau \dot{\iota} \omega$ I, ras 2 litt U | $\dot{\sigma} \dot{\delta} \xi$ cum ras 2 litt U

LXIII.

Oratio vel potius scriptio $\delta\pi k\varrho$ 'Olvumlov anno fere 388 vel 389¹) conscripta qua Libanius memoriam illius amici recens mortui a criminibus eorum defendit qui aegre ferebant quod ipsi hereditate exclusi erant, tam paucis antiquis lectoribus arrisit, ut non multum abesset quin oblivione obrueretur. Memoriam eius Macarius Chrysocephalus Roseto³) servavit excerptis tribus locis exiguis quos Villoisonus Anecd. t. II p. 16 publici iuris fecit, unde Reiskia t. I p. XXX sumpsit.

Integra aetatem tulit uno codice

1. Barberino II 41 (\Longrightarrow B) saec. XV fol. 230. Cf. t. I p. 24 sq.

Nam nihil nisi huius apographum est codex

2. Vaticanus gr. 1940 chartaceus formae folii saeculo XVII a Laurentio Portio exaratus teste subscriptione folii ultimi Laurentius Portius scribebat, qui continet in parte priore (fol. 1—257) Ποολεγόμενα τῆς τέχνης Διονυσίου i. e. Διονυσίου τοῦ θρακὸς γραμματικήν descriptam e Vaticano gr. 14, in parte secunda (fol. 1—19) declamationem inscriptam ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ Κωλύουσι Σωπράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίω διαλέγεσθαι. καὶ

¹⁾ Εύσταθίου ἔτι ἄρχοντος id est non circa annum 390, ut ait Sieversius p. 282, 1, sed anno 389 (cf. supra p. 103, 7; Seeck Epp. Lib. p. 148) Olympium mortem obiisse Libanius ipse t. I 200, 17 testatur, orationem autem paulo post conscriptam esse cum e toto eius argumento tum e verbis p. 388, 12 πρὸ τῆς νόσον ταύτης sequitur. Quocum convenit quod motus Antiocheni qui mense Februario vel Martio anni 387 exortus est (cf. t. II 372) ita mentio fit p. 390, 1280, ut plusculum temporis intercessisse videatur.

2) Cf. t. I p. 351.

αντιλέγει τις et inde a folio 10—19 orationem Τοῦ αὐτοῦ ὁπὲρ Ὀλυμπίου, utramque descriptam e Barberino Π 41, in parte tertia (fol. 1—10) narrationes Libanii inscriptas ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙ5ΟΥ Διηγήματα descriptas e Vaticano gr. 305.

Inspexi anno 1895.

Codex vero qui aeque atque is quo Macarius usus est non a Barberino pendet, sed sui iuris est

3. Ambrosianus B 69 (= Am) fol. 340 tantum initium continet, quippe qui medio in folio 341 verbis ἤλπιζον μὲν οὖν (p. 388, 10) desinat. Cf. p. 307. Contulit mihi gratiose Achilles Ratti.

Cum autem et Barberinus et Ambrosianus saeculo demum XV exaratus sit et codex integer saeculo XIV penes Macarium fuerit, non omnis spes abicienda videtur aliquando aliud exemplar integrum etsi ut in Ambrosiano titulo privum e tenebris emersurum esse.

Orationem in codice Barberino exstare primus Allatius in praefatione Excerptorum Variorum graecorum sophistarum ac rhetorum Romae anno MDCXLI excusorum p. 3 cum viris doctis communicavit initium addens, quod repetivit Fabricius Bibl. graec. t. VII p. 412. Unde notitia eius accepta Reiskius anno fere 1773 apographum per Bianconium impetrare studuit¹), sed quamquam is huic rei operam dedit²), frustra. Descripsit Ioannes Philippus

¹⁾ Cf. Reiskii epistulas p. 876: Sed Codex Barberinianus, cuius bonitas admodum celebratur, tenet unam Orationem ὑπὲς Ὁλυμπίου, quae mihi adhuc deest, in nullo meo Msto reperta. V. Fabricii Bibl. Gr. Vol. VII pag. 411 et 412. Possitne illius Orationis apographum ab homine docto et fido factum mercede non enormi impetrari? Aut potius scire velim, quantum postuletur, si totum illum codicem a capite ad calcem exscribi in usus meos iussero.

²⁾ Amadutius Anecd. Litt. vol. II p. 6: Reiskio et alterius anecdotae Libanii Orationis ὑπὲς ὉΛυμπίου pro Olympio, quam habet Codex Bibliothecae Barberinianae, quamque eidem parare nititur omnis Litteraturae Volupiae cultor egregius, Ioh. Indovicus Blanconius Saxoniae Electoris a consiliis et apud Romanam Sedem Orator, editionem libenter reservamus.

Siebenkees (= Sieb) haud indiligenter, ut codice denuo collato affirmare possum, sed huius Anecdota graeca neglegentissime edidit (Norimbergae MDCCXCVIII) Ioannes Adamus Goez p. 75—89. In emendando Siebenkeesii manus fuit fere infelicissima.

Scatet igitur editio vitiis, quae pro parte virili sustuli. At vel sic textus forma parum integra evasit, cum codex ille non, ut Allatius ait, optimae notae, sed recens et neglegenter exaratus sit, id quod aeque e reliquis quas continet orationibus atque ex aliis testibus, Ambrosiano et Macario, cognoscitur. Itaque saepius quam in orationibus quae antecesserunt omnibus ad emendandum confugiendum erat.

LXIII.

ΥΠΕΡ ΟΛΥΜΠΙΟΥ.

- 1. Οὐκ ἄν ἔτι δυναίμην ἐνεγκεῖν τοὺς οὐ δυ- Sieb. 75 ναμένους τουτουσὶ παύσασθαι τῶν κατ' 'Ολυμπίου βλασφημιῶν, ἃς κατὰ τοῦ τεθνεῶτος, ἐπειδήπεο οὐ ξῆ, καταφρονοῦντες πεποίηνται. δεῖ γὰο αὐτοὺς μα- 5 θεῖν, ὡς οὐ παντάπασι τέθνηκε ζώντων αὐτοῦ τῶν φίλων. 2. ὧν ἐμὲ πρῶτον ἔδει φανῆναι χαλεπῶς ἐνηνοχότα τὸν μᾶλλον ἐτέρων ἀπολελαυκότα τῆς ἀνδρίας ἐκείνου. δεινὸν γάο, εί ὁ μὲν οὐδένα πόνον μέλλοντα βελτίω τὰμὰ ποιήσειν ἔφυγεν, ἐγὰ δὲ μὴ λόγω τὴν 10 χάριν ἀποδοίην. δν εί μὲν | οἱ λοιδοροῦντες οὐκ Sieb. 76 ἄρντο ἔσεσθαι, γνώτωσαν οὐκ ὀρθῶς ὑπειληφότες: εἰ δὲ τὰ δίκαιά με ποιοῦντα γράψειν αἰσχρόν, χείρω με τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐλπίδος ἐπιδειγθῆναι.
- 3. Πόλεμον μεν οὖν οἶδα κινήσων ἐπ' ἐμαυτόν, 15 οἱ γὰρ ἔλεγχον τῆς αὐτῶν ἀδικίας ἕξοντες οὐκ ἔσθ' ὅ τι καθ' ἡμῶν οὐ βουλεύσουσι, κἂν δύνωνται καὶ ποιήσουσιν έμοὶ δὲ οὐ καλὸν μᾶλλον δεῖσαι τὰς τού-

B = Codex Barberinus II 41
Am = Ambrosianus B 69

¹ Τπές Ολυμπίου om Am | λη΄ post όλυμπίου B 10 ποιήσειν τάμὰ Am | μηδέ? 16 αὐτῶν scripsi αὐτῶν BAm Sieb 17 ὅ τι scripsi ὅτι BAm Sieb | βουλεύσουσι scripsi e B sed ω in ou corr, Am βουλεύσωσι Sieb 18 ποιήσουσιν scripsi ex Am ποιήσουσι B Sieb

των ἐπιβουλὰς ἢ τὸ προδοῦναι τὰ πρὸς τὸν ἑταῖρον δίκαια. καὶ γὰρ εἰ μὲν ζῶν ταῦτ' ἔπασχεν ἔχων αὐτῷ βοηθεῖν, οὐδ' οὕτω μὲν ἂν ἐπηνούμην σιωπῶν, ἐλάττων δ' ἂν ἦν ἡ μέμψις κειμένου δὲ εἰ φαινοίμην ταῦντων πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας ⟨βοήθεια⟩, οὐδεμιᾶς ἂν προφάσεως ἐπιεικοῦς εὐπορήσαιμι σχεδὸν ἐν ἰσῷ τοῖς κακῶς λέγουσι καθιστάμενος τῷ σιγῆ τὰ παρ' ἐκείνων φέρειν.

10 4. "Ηλπιζον μὲν οὖν πολλά τε καὶ καλὰ περὶ ἐκείνου τοὺς τὴν πόλιν οἰκοῦντας ἄπαντας ἐρεῖν τά τε πρὸ τῆς νόσου ταύτης ἐκλογιζόμενος καὶ ὡς ἐν αὐτῆς πολλάκις καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἤεσαν ἐπισκεψόμενοι Sieb. 77 νικᾶν ἀλλήλους τούτφ πειρώμενοι, | καὶ ἴσως 15 ἄξιον προσθεῖναι τὰς νύκτας ταῖς ἡμέραις. καὶ γὰρ ἐν νυκτὶ παρεῖχον τῆ κλίμακι πράγματα, ἀνέβησαν, κατέβησαν, πάλιν τοῦτο, πάλιν ἐκεῖνο, καὶ τῶν ἰατρῶν οὐκ ἐώντων οὖ κατέκειτο εἰσιέναι πρός γε ταῖς θύραις ἐκάθηντο καὶ ταῖς θεραπαίναις συνῆσαν. 5. ἄμην μὲν 20 οὖν συμβάσης τῆς τελευτῆς αὐτοῖς τοὺς ἀνθρώπους

¹ $\tau \delta \nu$ inserui ex Am om B Sieb 3 αύτῷ scripsi αὐτῷ $5 \langle \hat{\epsilon} \nu \rangle \hat{\phi}$? | $\hat{\epsilon} \sigma \tau l \nu \hat{\eta} \pi \alpha \varrho \hat{\alpha}$ ante τοῖς B Sieb delevi ut dittographiam 6 βοήθεια inserui "refingebam olim sic: ώ μόνον παρά τοις οίχομένοις έστιν ή βοήθεια παρά των ζώντων πρός τούς κατηγορούντας, quam conjecturam ut nimis audacem nunc repudio, et levi tantum mutatione ita scribo: δ μόνον έστιν οί παρά τοῖς οίχομένοις, έστιν οί παρά τῶν ζώντων πρὸς τους κατηγορούντας" Sieb 7 εύπορήσαιμι scripsi εύπορήσαιμεν BAm Sieb | έν — 9 φέρειν praemissis verbis τοῦ ὑπὲρ Ὀλυμπίου citat Macar fol. 91 (ed. Villoison Anecd, II p. 16 = t. I praef. p. XXX R) 8 καθιστάμενος — 9 φέρειν] καθίστανται δσοι τὰ παρ' έκείνων σιγή φέρουσιν Μαςαι / καθιστάμενος εςτίρει καθιστάμενοι BAm Sieb 9 έκείνων scripsi ex Am Macar έκεί-10 voce our des Am 20 aurois Sieb aurois B vois B Sieb

τούτους όμολογήσειν καὶ συμβαινούσας οἶς ἔπραξαν φωνὰς ἀφήσειν· οἱ δέ, πῶς ἄρ' ἂν ἀξίως εἴποιμι περὶ τῆς ἀνωμαλίας; εἰ πάντα τὸν χρόνον ἦσαν ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἐγκλήμασι διαγαγόντες καὶ ⟨ταῦτα⟩ τὰ μὲν ἠδικημένοι, τὰ δὲ ἠδικηκότες, οὐκ ἂν αὐτοῦ τοσούτους 5 κατέχεαν λόγους διὰ πάσης ἰόντες τῆς πόλεως.

6. Τί δη τὸ τούτων τῶν λόγων αίτιον;

Οί μεν οὐδαμοῦ τῶν διαθηκῶν εἶναί φασι καὶ τοῦτο αίτιῶνται. φέρε δὴ πρὸς τούτους πρῶτον διαλεγθώμεν. πως αν ουν, ω βέλτιστοι, δια πάντων 10 μέν στρατιωτών, άπάντων δέ συνδίκων τών τ' είς την βουλην τελούντων άπάντων ήρχετο των αύτου διδούς; οὐδὲ γὰρ εὶ Μίδαν όμοῦ καὶ Κροῖσον καὶ Κινύραν πλούτφ παρήει καὶ χρήμασιν, οὐκ ἂν οἶός τ' ήν τοσούτων ανθοώπων την δεινην ταύτην έπιθυμίαν 15 έμπλησαι. 7. τί δ' ἦν καὶ τὸ δίκαιον αὐτοῖς πρὸς 'Ολύμπιου; οἴτε γὰο δόον μακράν ἐπορεύθησαν ἐκείνου κελεύοντος ούτε πλοῦν πολύν τε καὶ γαλεπὸν ὑπὲρ τῶν ἐκείνῷ συμφερόντων ἤνεγκαν οὔτε ναῦς δυναμένας βλάβην ἐνεγκεῖν ἀφειλκύσαντο. ἀλλ' οὐδὲ τῶν έαυτῶν 20 άμελήσαντες είς τὸ τέρπειν έχεῖνον ταῖς παρ' ἡμέραν συνουσίαις πολύν άνηλώκασι χρόνον. άλλ' | οὐδὲ Sieb. 78 κοινωνίαν εϊποιεν αν τραπέζης η λουτρών η παιδιας η ώς πληγάς έδοσάν τε καὶ έλαβον συμπλακέντες τοῖς τὸν άνθρωπον πεποιηκόσι κακῶς ἢ μέλλουσιν. ἀλλ' ἐὰν λα- 26 βόμενός (τινος) αὐτῶν ἔρη, σὸ δὲ τοῦ χάριν ἀξιοῖς

¹³ cf. p. 120, 9 sq. t. I 199, 18; t. II 548, 2; t. III 419, 17

¹ τούτους ε τοῦτο corr B 3 signum interrogationis posui, comma BSieb 4 ταῦτα inserui 6 punctum post πόλεως posui, colon B, signum interrogationis Sieb 12 αὐτοῦ εκτίρει αὐτοῦ B Sieb 20 ἀφειλιύσαντο scripsi ἐφειλιύσαντο B Sieb 26 τινος inserui | ἀξιοῖς scripsi ἡξίους B Sieb

των Όλυμπίου λαβείν; έξει μέν οὐδέν εἰπείν ετερου, τοῦτο δὲ μόνου, ὅτι- ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου νένοιτο καλ είς είη τούτων οδ άρούρης καρπον έδουσι. Θαυμάζω δὲ ὅπως οὐ καὶ τοὺς ὀνηλάτας 5 κακῶς λέγοντας ἔσχε καὶ τοὺς ὀρεωκόμους καὶ τοὺς ταις καμήλοις τάκ των άγρων ήμιν άγοντας. 8. ούτως έχθές ποθεν ήμων (τις) ήδικήσθαι ταῖς διαθήκαις λέγει. τῶν γὰρ ἐν τῆ βουλῆ, φησίν, οὐδεὶς οὐδενός οὐδὲ τοῦ μικροτάτου τετύχηκε καὶ ταῦτα 10 γάριτας αὐτῷ δεδωκότες. ἀντὶ γὰρ ὧν εὖ πεποιήκει καὶ κοινῆ τὴν βουλὴν καὶ καθ' ἕκαστον ἰδία πειθομένους ἔν τισιν ἔσχε καὶ οὐκ ἀντιτείνοντας. 9. ἐκεῖνος γὰρ ἦν ὁ δεθῆναι κωλύσας τὴν βουλήν, ἡνίκα ἡ πόλις τη προσδοκία της του κρατούντος δργης έσείετο, 15 μόνος έγγυητην καταστήσας αύτὸν τῶν ἄλλων τὸ αύτῶν θεραπευόντων, ἐκείνος ὁ τοὺς εἰς λειτουργίαν έμβαίνοντας έπὶ τὰ αύτοῦ χρήματα καλῶν πάντα φόβον ανελών, έκεῖνος δ παύων άργοντας θυμουμένους, έκεῖνος ὁ ποιῶν ἡμέρους, ὁ διδάσκων μὴ τῶν 20 ὀφειλομένων τιμών τοὺς βουλεύοντας ἀποστερεῖν. τὰ μέν είς τούτους παρ' έκείνου καὶ πολλά καὶ μεγάλα. Sieb. 79 τὰ δὲ ἐν ταῖς παρὰ τούτων ἀμοιβαῖς καὶ | μικρὰ καὶ όλίγα, ώστ' ὀφείλοντας αὐτοὺς αὑτῷ καταλιπὼν άπηλθε. 10. πῶς οὖν ὧν εὐεργετήκει καὶ μισθὸν 25 προσώφειλεν; ώσπερ ἂν εἴ τις Ιατρὸν ἀναστήσαντα

³ Π. ζ 142 13 cf. t. II 372 sq. et 494 sq.

⁷ τις inserui 10 εὖ πεποιήπει reposui e B εὖπεποιήπει Sieb 16 [τῶν] inter τὸ et αὐτῶν Sieb delevi | αὐτῶν Sieb αὐτῶν B 17 ἐμβαίνοντας reposui e B ἐκβαίνοντας Sieb 18 τοὺς ante ἄρχοντας inser Sieb delevi 23 αὐτοὺς Sieb αὐτὰς B \ αὐτῷ scripsi αὐτῷ B Sieb

τὸν ἀσθενοῦντα προσαναγκάζοι τῷ διαπεφευγότι τὴν νόσον χρυσίον προσκαταβαλεῖν ἢ, νὴ Δία γε, κυβερ-νήτην τῷ ναυκλήρῷ τοῦ σεσωκέναι τὴν ναῦν ἢ διδάσκαλον λόγων τῷ μεμαθηκότι λέγειν. ἔπραξεν ἡ βουλὴ τὸ καὶ τὸ βουλομένου γενέσθαι, καὶ γὰρ ἐκεῖνος ε ἐκείνης τὸ καὶ τὸ βουλομένης γενέσθαι.

- 11. Περί μέν γε τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τοῖς δικαζομένοις [καί] παρεστώτων καί βοηθούντων πρώτον μεν έχεινο λέγω, ὅτι μισθον ἔχουσι τῶν βοηθειῶν πλείω τοῦ τεταγμένου διὰ τὴν 'Ολυμπίου φιλοτιμίαν 10 καὶ οὐκ ἂν εἶεν δίκαιοι τῶν διαθηκῶν κατηγορεῖν οὐκ έν αὐταῖς ὄντες ἔχοντες ὑπὲρ ὧν ἐβοήθουν. οὐδὲ γὰρ τάλλα πωλούντες τὰς τῶν ἐωνημένων διαθήκας ἀπαιτοῦσί τι λημμα μετά τὰς τιμὰς ἃς ὧν ἀπέδοντο ἔχουσιν. δ δὲ καὶ διὰ τούτων τι κερδάνας οὖτος ἄλλην 15 έχει τοῦ κέρδους πρόφασιν. ἢν οὐχ εύρίσκα παρ' ύμιν. άλλ' έστιν δ μεν ύμων μόνον, τω δε καί έργον τι πέπρακται, περί οὖ νῦν οὐ καιρὸς λέγειν. ἀλλ' όμως πολλά μέν και βλάσφημα παρ' άμφοῖν τῶν τε έν τῶ βουλεύειν καὶ συναγορεύειν, ἔπονται δὲ τούτοις 20 καὶ οἶς ἡδὺ τὸ κακῶς λέγειν ἐκ τοῦ μηδὲν πράττειν λαμβάνον τὴν γένεσιν.
- 12. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἐκ τοῦ μὴ λαμβάνειν ἐπὶ τὸ κακῶς λέγειν ἥκοντας ἀρκεῖ, τὸ νῦν εἶναι, τοσαῦτα : ἐφ' ὧ δ' ἄν τις δικαιότερον σχετλιάσαι καὶ καλέσαι 25 γῆν τε καὶ οὐρανὸν καὶ θάλατταν καὶ τοὺς ἐν ἑκάστφ

¹ προσαναγκάζοι scripsi προσαναγκάζη B Sieb 5 βουλομένου] "hic inserendum videtur έκείνου" Sieb 8 καὶ cancellavi 10 τοῦ ante Όλυμπίου Sieb delevi 13 τἄλλα scripsi τ' ἄλλα B Sieb | ἀπαιτοῦσι τί B Sieb | 15 τί B 17 δ Sieb δ B 25 $\mathring{\phi}$ δ' scripsi $\mathring{\phi}$ δ' B Sieb \ σχετλιάσαι καὶ καλέσαι scripsi σχετλιάση καὶ καλέσαι B Sieb

Sieb. 80 τούτων θεούς τε καὶ δαίμονας, οἱ αὐτοὶ | τετίμηνταί τε καὶ λοιδοφοῦσι καὶ μετέχουσί τε τῆς διαθήκης καὶ τὰ τῶν οὐ μετεσχηκότων ποιοῦσι, καὶ δ μεν μετ' έπαίνου δίδωσιν, οί δε μετά ψόγου λαμ-5 βάνουσι, καὶ οἱ τὴν δωρεὰν οὐκ ἔφυνον, τοῦτον ὅπου ποτ' αν ωσιν έλαύνουσιν έαν τε οίκοι έαν τ' έπ' άγορᾶς ἐάν τε παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἐάν τε ἐπ' ὀχήματος έάν τε έτέρωθι καθώνται έάν τε περιπατώσιν. οίμαι δὲ αὐτοὺς κάν τοῖς ὀνείρασι ταῦτα ποιεῖν. 13. καὶ εἰ 10 μεν πονηρός και πανούργος και θεοίς έρθρός, τί μή φεύγεις τὰ παρ' αὐτοῦ δῶρα; εὶ δὲ βέλτιστον ἡγούμενος λαμβάνεις, τί τὸν τοιοῦτον συκοφαντεῖς; τί δὲ λαβων ἀπὸ τοῦ μὴ λαβόντος λέγεις κακῶς; τί δ' ἀφείς τὸ δοθέν σκοπεῖν έκ τοῦ μὴ δοθέντος βλασφημεῖς; 15 τῷ δείνι, φησί, πλέον, ἐμοὶ δὲ οὐ τοσοῦτον. έτερος δέ γε τὸ τῶ δεῖνι τοσοῦτον ὅσον αύτῶ μέμφεται. τί οὖν αὐτὸν ἔδει ποιεῖν, εὶ μήτε τοῦτο ἔδει μήτε έκεῖνο, άλλ' ἐποίει κατηγορίαν καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ οὐχ ἴσον; 14. καίτοι καὶ πατέρας ἴσμεν οὕτω 20 παισί προσενηνεγμένους. τῷ μὲν ἔδοσαν πλείω τάλαντα, τῷ δὲ ἐλάττω, τοὺς δ' ἴσμεν ἴσον έκάστω νείμαντας. νῦν μέν γὰο τοῦτ' ἐφάνη δίκαιον, νῦν δὲ ἐκεῖνο, οἱ δὲ στέργουσι. νῦν δὲ ὕβρις ἄμφω, καὶ τὸ μὴ ὅσον ἄλλος, ἀλλ' ἦττον, καὶ τὸ ὅσον ἔτερος, 25 άλλὰ μὴ πλέον. καὶ οὐκ ἐννοοῦσιν ἀνδοῶν ἀπαίδων ένταυθοί γραφείσας διαθήκας οὐδ' ώς τὰς μὲν ἂν

⁶ Dem. p. 241, 28; 1481, 17

² τε τῆς scripsi καὶ B Sieb 4 ἐπαίνου scripsi ἐπαίνων οὐ B Sieb 6 ἐάν (1) scripsi ἄν B Sieb 8 καθῶνται scripsi κάθηνται B καθῆνται Sieb 16 αὐτῷ scripsi αὐτῷ B Sieb 20 πλείω scripsi πλέω B Sieb 23 δ' (1) Sieb

φαίη τις σωφρονείν, ταύτην δὲ μαίνεσθαι οὐδ' ὡς αί μὲν ἐν τοῖς προσήκουσιν ἔμενον ὅροις, ἡ δὲ ἐξώ-κειλεν οὐδενὶ χαλινῷ χρησαμένη.

15. Καὶ εἰ δὴ δεῖ κατηγορεῖν 'Ολυμπίου, τοῦτ' ἄν τις ἔχοι κατ' αὐτοῦ | λέγειν τὸ μὴ ταῖς διαθήκαις Sieb. 81 ήνίας έμβαλείν, άλλὰ σπείραι τὰ χρόνω καὶ πόνω ε συλλεγέντα διὰ τοιούτων γραμμάτων. ἆρ' οὖν τὸ μὲν άφιᾶσι κατ' αὐτοῦ όῆμα, τὰ δὲ σιγῶσιν ὡς ἄν τινες τὸ μὲν αύτοῖς χαριζόμενοι, τὸ δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀληθείας; έδει μεν οὖν καὶ τάχα ἄν τις, εί καὶ μὴ ραδίως, 10 ήνενκε · νῦν δὲ τίς οὐκ ἂν ἀποπνινείη πρὸς τὰς ὑπερβολάς τῶν κατ' ἐκείνου ὁημάτων; μικρὸν γὰρ δή φασιν είναι και τούς Κέρκωπας και τον Σίσυφον και τον Φουνώνδαν καὶ τὸν Εὐούβατον ποὸς τὰς μηγανὰς Όλυμπίου καὶ τέχνας καὶ παρακρούσεις. 16. οὐκοῦν 15. τοῦτον τὸν Εὐρύβατον καὶ τὸν Φρυνώνδαν πάντα έθεραπεύετε τὸν γρόνον τὸν μακρὸν τοῦτον τὸν τοσούτων έτων τοίς καλλίστοις αὐτὸν κοσμοῦντες ὀνόμασι τοῖς τῶν ἡμιθέων; ῶσθ' οἱ μὲν ὄντες αὐτῷ φίλοι παρά τῶν οὐκ ὄντων ἐζηλοῦντο, οἱ δὲ οὐκ ὄντες 20 οπως έσονται πάντα έποίουν. ήδεσαν γάρ ώς έντευθεν κακόν τε ήν τι διαφυγείν και τυχείν άγαθοῦ τινος.

¹ Ant. tetr. I 2 § 15 p. 117, 4 13 sq. Luc. Alex. 4 c. schol. ed. Rab. p. 180, 28 sq. Aeschin. fals. leg. § 40 p. 33, 24 14 cf. ad t. I 170, 8; III 37, 7. Plat. Prot. p. 327 D. Aeschin. Ctes. § 137

¹ μαίνεσθαι scripsi coll. Ant. l. l. φαίνεσθαι B Sieb qui οὐ anteponendum coni 2 ἡ Sieb οἱ B 10; posui . B Sieb | ραδίως scripsi ραδίων B Sieb . 12 ρη οπ Sieb . 17 τον (3) reposui e B των Sieb | τοσούτων Sieb τοσούτον B 21 δπως sinserui e B, ut inserendum coni Bastius, Lettre critique à Roissonade P. 128: ,,il faut suppléer avant ξοονται, οπως, ξατε ου un mot semblable" om Sieb 22 τἰ B

17. καὶ ταῦτα καὶ ἔτι πλείω τούτων τόν τε ἄλλον ἦν χρόνον καὶ τοῦ νοσήματος ἄγχοντος καὶ ἄρτι τὴν ψυχὴν ἀφέντος καὶ μέχρι τῆς ὑπὸ τῷ δεσμῷ διαθήκης, αύτὸν γὰρ ξκαστος ἐποίει ταῖς ἐλπίσι κληρονόμον, τῆς ε μαγαίρας δε τὰ συνέχοντα τεμούσης καὶ τὰς σφραγίδας άνελούσης καὶ πάντα εἰς φῶς ἀναγούσης καὶ τῶν έν τῶ κερδαίνειν ζώντων έτερα μέν προσδοκησάντων, έτερα δε δρώντων, όστράκου, φασί, μεταπεσόντος δ λυμεών, δ ψεύστης, δ έπίορχος, δ καταποντι-10 στής, δ τοιχωρύχος, δ τῷ δικαίῳ πολέμιος, δ μήτε ἀνθρώπους φοβούμενος μήτε τοὺς θεοὺς αίδούμενος. 18. δ αὐτὸς οὖν ἄνθοωπος και πονηρὸς καὶ χρηστός καὶ θεοῖς έχθρὸς (καὶ φίλος) καὶ στε-Sieb. 82 φάνων ἄξιος καὶ τιμωρίας | τῆς διαθήκης έκά--15 τερον ποιούσης, τὸ μὲν πρίν ἢ φανῆναι, τὸ δὲ φανείσης. καὶ βοῶσιν οί πρόσθεν ὑπιόντες αὐτόν, ὡς οὐδὲ ταφῆς ἄξιος ἦν τυχεῖν, εἰδότες ὡς πάντων ἀνθρώπφ δάστον ζώντι τὸν οὐ ζώντα προπηλακίσαι. πάντως δὲ δρῶμεν οἶα πάσχουσιν οἱ νεκροὶ παρὰ τῶν 20 έκ τάφων άξιούντων εύπορεῖν. εί δέ τις αὐτὸν έξαίφνης ανέστησε θεων ώσπερ οθς ακούομεν, έξέπεσον αν αι καρδίαι τοις ύβρισταις τούτοις και πάντα φθενγομένοις καὶ πάλιν ἂν ήπτοντο τῶν χειοῶν, ἴσως δ'

⁸ cf. ad t. III 38, 2 9 cf. t. III 26, 17 21 cf. t. II 77, 21

¹ τόν τε ἄλλον ἡν χρόνον reposui e B τῶν τε ἄλλων ἡν χρόνων Sieb 5 τεμούσης scripsi τεκούσης B Sieb 6 ἀναγαγούσης? 8 φασί scripsi coll. t. III 33, 2 φησί B Sieb 13 και φίλος inserui και εὐσεβής inser coni Sieb 14 ἐκάτερον reposui e B ἐκατέρως Sieb 17 ἄξιος scripsi ἄξιον B Sieb | ἀνθρώπω — 18 προπηλακίσαι citat Macar (ed. Villois. Aned. t. II p. 16 = t. I praef. p. XXXR) | πάντων ἀνθρώπω βάστον scripsi κάντων ἀνθρώπων δᾶον B Sieb ἀνθρώπω παντί ἡῦστον Macar

αν καὶ γονάτων. τοσαύτην έχουσι ποόνοιαν τοῦ συνάγειν έαυτοῖς.

- 19. Υπισηνεῖτο γὰρ ἡμῶν ἐκάστῷ τὸν κλῆρον, φασί. κατά ποίαν άνάγκην; τίνα μέν ύμιν ένορων ισχύν, τίνα δε άσθένειαν εν έαυτῶ; τίνας μέλλων δι' κ ύμῶν δυσμενεῖς καταγώσειν; ποίον αὐτῷ γουσίον αὐξήσειν; ποῖον ἀργύριον; ποίαν γῆν; ποίους ἀγρούς; εί δε μή ταῦτα, τίνος κινδύνου λύσιν ωνούμενος; γραφήν τις ἀπήνεγκε κατ' αὐτοῦ τὸν βασιλέως οἶκον άδικεῖν, καὶ τὰ τῶν ἐλέγγων έγγὺς καὶ ἡ τιμὴ δά- 10 νατος καὶ ὑμῶν ἦν τὸ σβέσαι μόνων καὶ μισθὸν ἔδει τὸν κλῆρον εἶναι μέλλοντα αὐτῷ τὴν σωτηρίαν οἴσειν; 20. ούν δ μεν νέος και λαμπρός και τῶ δύνασθαι διασύρειν έτέρους [καί] φοβερός καὶ δυσπολέμητος καὶ τρέπεσθαι μαλλον είωθως ή τοῦτο πάσχειν, τὰ δ' 15 ύμέτερα μεγάλα μεν και αὐτά, τῶν ἐκείνου δὲ ήττω; πῶς οὖν παρ' ὑμῶν μὲν ὑποσχέσεις οὔτε μείζους οὔτ' έλάττους ήσαν έκείνω, παρ' έκείνου δὲ ὑμῖν | τη- Sieb. 83 λικαῦτα; ἀλλ' οὐ τὸ πᾶν, μέρος δὲ τρίτον ἢ τέταρτον. οὐκοῦν καὶ οὕτω μεγάλα καὶ λόγον οὐκ 20 ἔχοντα.
- 21. Οὐ τοίνυν οὐδὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα νῦν ἡμῶν εἰπεῖν τι φαίνεταί μοι τοιοῦτον δίκαιόν τε εἰδὼς ἐκεῖνον ὄντα καὶ ὡς αὐτὸς μετὰ τῆς τῶν δικαίων ἀγωνιεῖται μοίρας καὶ ὡς οὐδὲν ἂν δέοι πρός γε τοιοῦτον τόπον 25 ὑπὲρ χρημάτων βομβεῖν μέλλοντά γε ἀνύσειν οὐδέν.

⁶ Plat. Gorg. p. 512 B 26 Plat. rep. VIII p. 564 D; Crit. p. 54 D

¹ ξχουσιν Sieb 2 έαυτοῖς reposui e B αὐτοῖς Sieb
4 ὑμῖν reposui e B coll. t. III 370, 22 R sed fortasse etiam
ἐν anteponendum ὑμῶν Sieb 6 καταστρώσειν? cf. Ken. Cyr.
III 3, 64; Her. VIII 53, 2 8 μὴ ταῦτα, τίνος scripsi μὴ τίνος
(τινὸς Sieb) ταῦτα B Sieb 14 καὶ cancellavi 28 τὶ B

ήν δε δήπου και δέος μη αυτός μεν είπη, δ δε αμα βοη λαβόμενος του τοιαυτα εἰπόντος καὶ συγκαλέσας των έν τη πόλει τούς γνωριμωτάτους ύβρίσθαι τε φη καλ ύβρεως διώκη, μᾶλλον δε διορυχής των τε νόμων 5 και των δικαστηρίων. 22. ει δ' όντως έφθέγξατο τοιούτον, καὶ δς ἀκούσας ἡνέσχετο, καὶ νῦν ἐπὶ μικροῖς τοις δεδομένοις άγανακτεί, κηρύττει δή πρός απαντας, **ὅτι τούτων οὐδὲν ἐγὰ διαφέρω τῶν ὑπ' ἐμοῦ** κατεψηφισμένων καὶ έξεμεσάντων καὶ τιμωρία 10 τιμωρουμένων, άλλ' είκότως ἂν μετ' αὐτῶν δίκην διδούς λαμβάνω γνώμη μεν ίσος ών, τῆ τύγη δε βελτίων. 23. καλ περί ετέρων δε έν άρχαῖς δυτων ταὐτὰ λέγοντες οἱ φάσκοντες ἐκείνοις εἶναι φίλοι ταὐτά με καὶ περὶ ἐκείνων ἀναγκάζουσι λέγειν, ὡς μετὰ 15 δωροδοκίας διὰ τῶν πολλῶν ἦλθον ἀρχῶν ἐν μὲν τῶ δικάζειν ύπεο τοῦ τι δεῖν λαβεῖν ζοντες>, συντιθέμενοι δε λαμβάνοντες. 24. έγω δε ήγουμαι οὐδεμίαν γεγενησθαι τοιαύτην ύπόσχεσιν οὐδὲ ἐψεῦσθαι τὸν ἄνθρωπον. εί δ' οὖν καὶ σφόδρα τοῦθ' οὕτως ἔχοι, συγγνοίην 20 αν τῷ τοὺς κακοὺς ἄρχοντας ἐξηπατηκότι, οὐ γὰρ οὐδαμῶς ἄλλως ἦν τῶν δικαίων τυχεῖν ἢ τὰς περιουσίας έλπίδας ύποτείναντι. φενακισμόν απήτει το πραγμα Sieb. 84 καὶ τὸν δελεάσοντα κεναῖς ἐλπίσιν | ἢ κακῶς εἶγε τὰ αύτοῦ διακεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ ἔνι τὰς δίκας διαβαλεῖν

¹ ην reposui e B η Sieb 4 τε νόμων scripsi γενομένων B Sieb 6 δς scripsi ως B Sieb | νῦν et 7 τοῖς inserui e B om Sieb 7 δη Sieb δὲ B 9 num ἔξομοσάντων? cf tit. Delph. Bull. de Corr. Hell. XXXI 47, 28 10 τετιμωρημένων? 13 et 14 ταὐτὰ scripsi ταῦτα B Sieb 16 τί B | ὄντες inserui 19 ἔχοι scripsi ἔχει B Sieb 21 περιονσίας scripsi περί οὐσίας B Sieb 23 δελεάσοντα scripsi δελεάσαντα B Sieb μαπῶς scripsi ναλῶς B Sieb 24 αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ B Sieb ξνι reposui e B ἐνὶ Sieb

οὐδὲ ἔργον εἰπεῖν εἶναι τῶν ὑποσχέσεων ἄλλον ἀδικηθῆναι.

25. 'Αλλά πρός τῷ, φασί, μὴ φυλάξαι τὰ ποὸς ἐχείνους ἡμάρτανεν ἀναξίοις τισὶν ὡς πλεῖστα διδούς. καὶ λέγουσι δή τὸν δεῖνα καὶ τὸν τ δείνα. οίς εί και τρίς τοσαῦτα έδεδώκει, τὰ δίκαια ἂν έποιει, τὰ γὰρ ὀφειλόμενα ἂν ἐδίδου. τίς γὰρ οὐκ οίδε τώδε τὸ ἄνδρε λιμένας Όλυμπίω γεγενημένους, άποστροφήν, παραμυθίαν, παραψυχήν, άφορμην εὐθυμίας, λύπης φάρμακου; 26. ούτω δε των αύτων 10 άμελήσαντες καὶ τὸ τοῖς ἐκείνφ δοκοῦσιν ὑπηρετείν ποιησάμενοι βίον καὶ πάντως εἰς Ὀλύμπιον βλέποντες πάντα μεν ἀπέκρυψαν τὰ γονέων, πάντα δε τὰ παίδων, πάντα δε τὰ ἀδελφῶν καὶ προσέτι τὰ τῶν οἰκετῶν, έχείνων μεν πλείω κάμνοντες, τῷ δὲ έκόντες τὰ τούτων 15 πράττοντες, έν ταις ήδοναις ταις έκείνου (μαλλον) ή ταίς έαυτων ήδόμενοι, έν ταίς εύχαις τάκείνου των αύτῶν προτιθέντες. 27. ταῦτ' οὖν ὁρῶν καὶ ταῦτ' άριθμῶν καὶ τούτοις εὐφραινόμενος καθ' έκάστην ήμεραν τί ποιήσειν εμελλε: διαθήκαις άδικήσειν καί 20 τῶν ⟨οὐ τὴν⟩ αὐτὴν περὶ αύτὸν ἐσχηκότων γνώμην άτιμοτέρους καταστήσειν; δικαίως μέν αν έν άγαρίστοις έτάττετο τοῖς μὲν τούτων πόνοις δαστώνην αὐτὸς έσχηχώς, έν δε τῷ καιρῷ τῶν ἀμοιβῶν έκὼν ἀγνοήσας, τίς τίνος δικαιότερος έγειν πλέον. οὐ γὰρ γένος έν 25

³ τῷ scripsi τὸ B Sieb | φ ασί scripsi, ut coni Sieb φ ησί B Sieb 9 άποστροφήν scripsi coll. p. 153, 14; t. Π 434, 20; Π 457, 12 άποτροφήν B Sieb 10 αὐτῶν scripsi αὐτῶν B Sieb 12 πάντως scripsi πάντες B Sieb 16 πράττοντες scripsi παριόντες B Sieb | μ αλλον inserui 18 αὐτῶν a Sieb αὐτῶν a Sieb 20 διαθήκαις scripsi διαθήκαις a Sieb 21 οὐ τὴν inserui | αὐτὸν scripsi αὐτὸν a Sieb

τοῖς τοιούτοις δεῖ σκοπεῖν, ἀλλὰ φίλτρον καὶ σπουδὰς καὶ άγουπνίαν καὶ ταλαιπωρίαν, οὐδ' εἴ γέ τις λαμπρότης άπ' άργης τινος ὑπηρξεν, άλλὰ τίς τίνος εὐνούστερος, Sieb. 85 τίς τίνος χρησιμώτερος, | τίς έξητάσθη μαλλον 5 εν κοινωνία πραγμάτων δοκιμαζόντων καὶ δεικνύντων. 28. έρώτα δ τὸν Αχιλλέα και κλαίειν ἐποίει και καθεύδειν οὐκ εἴα. οὐ γὰο τὸ γένος αὐτὸν εἰσήει τοῦ τεθνεῶτος, άλλὰ πλοῖά τε καὶ πόλεμοι, ὰ μετ' άλλήλων διήνεγκαν πλέοντές τε καὶ πόλεις κενούντες. οδτοι δὲ 10 οὐ συνέπλευσαν μεν οὐδε συνεπολέμησαν, οὐ γὰρ ἦν τὸ ἀναγκάζου, ἀλλ' ὁ μὲν αὐτῷ τὸν οἶκον ἐταμίευε, πράγμα ἐπίπονον, ὁ δ' οὐ μικρὸν ἀφίστατο ποιών τὸ κελευόμενον καλ τοις νεύμασιν ύπακούων όξέως μονονού συμπεφυκώς (οὐδε) νυκτός ήνιᾶτο καλούμενός 15 τε καὶ τὸ λυποῦν έλαύνων καὶ παρακαθήμενος καὶ ίωμενος, αντί τοῦ καθεύδειν έκτεταμένος. 29. ώστε εί καὶ τοῦ παντὸς ἐπεποιήκει κυρίους, εἰκότως ἂν έθαυμάζετο. παντός γὰρ αϊματος ο τρόπος Ισχυρότερον πρός άγάπην. φιλῶν μὲν γὰρ οὐδείς τὸν φιλούμενον 20 αν καταβλάψαι, γείο δε πατρός ήδη παϊδα απέκτεινε

⁶ Il. ω 3 sq. 11 Dem. c. Aph. I p. 818, 8

² εἴ γέ τις scripsi εἴτε τὶς B Sieb 9 τε scripsi γε B Sieb | οὐτοι scripsi αὐτοι B Sieb 11 ἐταμίενε scripsi ἐβάδιζε B Sieb qui ἐκόμιζε coni 12 ἐπίπονον reposui e B ἐπὶ πόνον Sieb | ὁ δ΄ scripsi ὅδ΄ Β ὁδ Sieb 14 οὐδὲ inserui lac 5 litt B Sieb qui ἡμέρας τε καὶ supplendum coni 18 παντὸς — 399,1 πατέρα omissa γὰς particula citat Macar (ed. Villoison Anecd. t. II p. 16 = t. I praef. p. XXX R) 19 πρὸς ἀγάπην reposui e Macar σημεῖον B Sieb | φιλῶν scripsi φίλων B Macar Sieb | γὰς inserui e Macar om B Sieb | τὸν scripsi πρὸς B Macar Sieb 20 ἄν καταβλάψαι scripsi coll. t. II 88, 22 ἐγκαταβλάψαι B Macar Sieb ἀπέκτεινε reposui e B Macar ἀπέκτανε Sieb

καὶ ἡ τοῦ παιδὸς τὸν πατέρα. μικρὸν γὰρ λέγειν υἱέων ἀποκηρύξεις καὶ ὅσοι δὴ λιμώττειν γονέας ἠνάγκασαν. τῷ δὲ προσήκειν ἐν τοῖς τοιούτοις εἰς ἔργα βλέποντας ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν νομοθέτης καὶ δούλων ἀρετὴν εἰς κλῆρον εἰσάγει. οὕτως οὐ πλέον τοῦ δ δέοντος τῷ δεῖνι δεδωκὼς διελέγχεται μᾶλλον ἢ τοῦ προσήκοντος ἀφελών.

30. Καὶ μὴν τά γε τῆς μητρὸς οὕτως ἔσχεν. έκείνη τειχίζοντα την οίκιαν εύροῦσα τὸν 'Ολύμπιον, Μίχκαλον δε ού τοιοῦτον, ἀρχεῖ γὰρ τοσοῦτον είπεῖν, 10 τῷ μὲν ἔδωκε πλείω, | τῷ δὲ ἐλάττω οὐ συνθήκας Sieb. 86 τινάς τη δόσει προσθείσα οὐδὲ ύβρίσασα τούτφ τὸν λαβόντα, άλλ' ὅ τι ἂν ἐθέλη χοῆσθαι τοῖς δοθεῖσιν άφεισα. εύγετο μέντοι τοιοῦτον είς τὸν πρεσβύτερον γενέσθαι τὸν νεώτερον, ὡς ταῖς τιμαῖς αὐτοῦ (μείζω) 15 ποιησαι τάκείνου. 31. δ μεν οὖν 'Ολύμπιος παϊδα αύτοῦ νομίζων τὸν ἀδελφὸν νουθεσίαις τε ποιεῖν ἐπειρᾶτο βελτίω καὶ δυοῖν ἀργαῖν ἐκόσμει δι' ἀνδρὸς ὑπάργου ταῦτα δυνηθείς, δ δ' ἀπαλλαγείς τοῦ βουλεύειν καθαρώς διὰ των άρχων κακός είς τον εὐεργέτην γίνεται καὶ τῆς 20 ψυχῆς ἐκβαλὼν τὰς χάριτας καὶ οὐδαμοῦ πρὸς αύτὸν είπων, τίς ἀντὶ τίνος διὰ τίνα γέγονε, πολέμιός τε ἦν καὶ ἔβαλλε καὶ ἐτίτρωσκε καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἔπραττε

¹ cf. p. 65, 4; 186, 9; t. III 282, 10; 483, 20 9 cf. ep. 574 | cf. ep. 96

² νίέων scripsi δέων B Sieb 5 εἰσάγει scripsi εἰσάγων B Sieb 10 Μίκκαλον scripsi hic et in sequentibus coll. epp. 96, 97, 149, 160, 558, 616, 664, 665, 1080 Μίκαλλον constanter B Sieb 13 $\tilde{\sigma}$ τι scripsi $\tilde{\sigma}$ τι \tilde{B} Sieb | ἐθέλη scripsi ἐθέλοι \tilde{B} Sieb 15 μείζω inserui 16 οὖν inserui e \tilde{B} οπι Sieb αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ \tilde{B} Sieb 19 δ δ' scripsi δδ' \tilde{B} Sieb 21 αὐτοῦ τον reposui e \tilde{B} αὐτοῦν Sieb 28 $\tilde{\sigma}$ τι scripsi $\tilde{\sigma}$ τι \tilde{B} Sieb

των είς λύπην φερόντων γυναϊκάς τε ἀπείρους Άφροδίτης αξ ἀντὶ πολλῶν ἦσαν θεραπόντων 'Ολυμπίω λέγων κακῶς ὡς εἶέν τε ἐν αἰσχοαῖς ἡδοναῖς καὶ φαρμάχοις τε καί έπωδαϊς απαυτα δυναμέναις, κόραις τε ε καταρώμενος έν χερσί ταις 'Ολυμπίου τρεφομέναις παραμυθία της απαιδίας έκατέραις τε απειλών δεσμωτήρια καὶ βασάνους καὶ τὰ δεινότατα καὶ τὴν αὐτὴν ημέραν όψεσθαι την τε έχείνου τελευτην καλ ταῦτα. 32. και μείζω γε την ύβριν έποίει το μηδε έν παρα-10 βύστω γίνεσθαι τὰς ἀπειλάς, ἀλλ' ἐν πολλῷ τῷ φωτὶ καὶ τοῖς ἀπάντων ἀσίν. ὑφ' ὧν Ὀλύμπιος εἰκότως έδάκνετο την ψυχην και έδεδίει το μέλλον και είναι πρός Μίκκαλον 'Ολύμπιος έκωλύετο πολλών των μηνυόντων ὄντων ἀπὸ παντὸς χωρίου, ὅτι Μίκκαλος 15 έκείνος εν έργον έχει, τούς κατ' Όλυμπίου λόγους, πολλούς δὲ τῶν παρόντων οὐ φέροντας τοὺς μὲν ἀποπηδαν, τούς δε μένοντας αμύνεσθαι. 33. άρα γε στεφάνων ἄξια ταῦτ' εἶναι δοχεῖ; ἐν οἶς Μίκκαλος έμενεν οὐδεν μετριώτερος γιγνόμενος όντων των παρ-·Sieb. 87 αινούντων | λῆξαι τῆς κατηγορίας ὡς οὐκ ἀδίκου 21 μαλλον ή βλαβερας. δ δ' ήν έν τοῖς ἀεὶ δευτέροις σφοδρότερο μίαν ταύτην έχων ώδην έξ εω προς έσπέραν. Επαυε δε αὐτὸν οὐδε τὸ λοῦσθαι πολὺ τῆς ἀπὸ τοῦ τοιαῦτα λέγειν ήδονῆς λειπόμενον. 34. οὐ μᾶλλον οὖν 'Ολύμπιος ἐποίει κακῶς τὸν Μίκκαλον ἢ Μίκκαλος

⁹ cf. t. III 9, 1

⁶ $\langle \ell\pi l \rangle$ παραμυθία? 8 τελευτήν και ταῦτα. και scripsi τελευτήν. και ταῦτα B Sieb 9 τὸ scripsi τῷ B Sieb | μηδὲ scripsi μὴ δὲ B μὴ δὴ Sieb 17 γε scripsi τε B Sieb 20 ἀδίκου scripsi ἀοίκου B Sieb 21 ὁ δ΄ scripsi δδ΄ B Sieb 23 λοῦσθαι reposui e B λοῦεσθαι Sieb 24 λαβόμενον coni Sieb perperam

Μίκκαλον, δς είναι πρός έαυτον ήμερον έκεινον έκώλυε παίων και πλήττων και τύπτων τοῖς δήμασι και πρὸς δονήν έξάγων καὶ παροινών τιμωρίας άξια. καὶ γὰρ τούς τοίς περαυνοίς βαλλομένους ύφ' έαυτων χρή βεβλησθαι δοκείν αὐτῶν οίς ἀδικοῦσι τὸ τοῦ Διὸς πῦρ τ έπισπωμένων, εί δε έποίουν τὰ δίκαια καὶ τοῖς θεοῖς ήρεσκου, οὐκ ἂν ἐκάουτο. καὶ Μίκκαλος ἐπιθυμήσας κακῶν ἦν ἐν οἶς ἐβούλετο. 35. ἀλλ' οἴεταί τις Όλύμπιον τὸν πολλοῖς εὐδαιμονίας αἴτιον οὐκ οὖσιν ἐν τῶ γένει μισῆσαί ποτ' ἂν έκόντα τὸν ἀδελφόν; οὐκ 10 έστιν, άλλ' δ μεν έβούλετο κάνταῦθα είναι γρηστός, ό δὲ αὐτὸν ἀνῆπτε. τετελευτηκότος τοίνυν ἐν τῷ ταῦτα άμαρτάνειν Μιχκάλου μεταστήσειν μέν απας **ἄετο τὴν ἔχθοαν Ὀλύμπιον ἐπὶ τὸν παϊδα τὸν ἐκείνου,** γίνεται δε δ βέλτιστος πρείττων της προσδοκίας άμεί- 15 νων αὐτοῦ τοῦ γεγεννηκότος φανείς.

36. Είσι τοίνυν οι προσιόντες έμοι σχημα προσθέντες αύτοις των ύπερ ημων άχθομένων τοιαύτα είωθασι λέγειν ύποκινούντες αμα την κεφαλήν, ως αν τινες
οὐ φέροντες ὅ τι αν τις είς έμε πλημμελη. λέγουσι 20
τοίνυν οὐ γὰρ καὶ τὰ πρὸς σὲ συνέχεε δίκαια
περιθείς μὲν φθόνου καὶ πραγμάτων γέμουσαν
προσηγορίαν, δοὺς δὲ ὧν αν τις καὶ καταγελάσειε δέον έτέρους μὲν ποιησαι τὰ χαλεπώτερα,
σοὶ δ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, τήν γε ἀπὸ τῆς δευ- 26

²² Thuc. IV 87, 4 | Lib. t. I 201, 1; ep. 971

² δήμασι scripsi δήμασιν B Sieb 4 num Γίγαντας post τοὺς inserendum coll. t. I 129, 4? 5 αὐτῶν scripsi τῶν B Sieb 19 τινες inserui e B om Sieb 20 δ τι εκτίρει δτι B Sieb | εἰς inserui e B om Sieb 23 ὧν εκτίρει εμετοτε Sieversio p. 282, 1 ὧ B Sieb

Sieb. 88 τέρας | τάξεως εἰρήνην παρασχεῖν; 37. ἐμοὶ δὲ ᾶ τε παρὰ ζῶντος ὑπῆρξεν Ὀλυμπίου μέγιστα κέκριται πάντων τῶν παρ' ὧντινων γεγενημένων τά τε ἤδη μεθεστηκότος δεδομένα τὰ μικρὰ δὴ κατὰ τὸν 5 ὑμέτερον λόγον μείζω χιλίων ἀγρῶν, καὶ τό γε οὐδὲν οὐκ ἄν ἤνεγκε λύπην ἐν πολλῷ μείζονι τῆς φιλίας αὐτοῦ τὴν βάσανον λαβούσης, οἶον [δ'] ἂν ἦν, εἰ καὶ μέρος τοῦτ' ἐπεποιήκει τῶν διαθηκῶν τὴν τοῦ μηδὲν εἰς ἐμὰς πέμψαι χεῖρας αἰτίαν λέγων, ὅτι τῷ φιλτάτῷ 10 ἔστι πεπεῖσθαι ἐμὲ μηδὲν αὐτὸν ζητεῖν.

38. Άλλ' ὅμως οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος ἤλπισάν τινες εγθραν εμποιήσειν πρός τον ολχόμενον καὶ ἔπειθε ταῦτα αὐτοὺς περὶ ἐκείνου λέγειν. ἀλλ' έμοι και πρός άπελθόντας έστι φιλία και τῷ τῆς όμι-15 λίας ἀποστερούντι θανάτω τὸ καὶ τοῦ φιλεῖν οὐ δίδωμι μείζονι τούτω γαριζόμενος των τὰ άνθη φερόντων έπὶ τοὺς τάφους, ὰ καὶ μισῶν ἄν τις ἐνέγκαι φόβφ τοῦ νόμου. τάμὰ δὲ ἴστε καὶ ὡς ἐνοικεῖ μου τῆ ψυχη τῶν φίλων ξκαστος τῶν ὑπὸ γης. ἴσασι δὲ 20 τοῦτο μαλλον αι νύκτες. της γαρ ημέρας έν τοῖς πρὸς τοὺς ζῶντας λόγοις ἀναλωμένης ἐκεῖναι τὰς πρὸς ἐκείνους έγουσι συνουσίας καλ άκούω μέν οὐδέν, λέγω δέ. 39. οί δε οὐ δυνηθέντες ὅστις ἐγὰ τὸν τρόπον μαθείν καὶ ταῦτα ἐν τοσούτοις ἔτεσιν ἡλθον ἐκπολεμώσοντες 25 άνθοωπον έν άδαμαντίνη φιλία δεδεμένον πάνυ την έμην ψυχην νομίζοντες έοικέναι ταῖς αύτῶν ταῖς μικραῖς,

ταῖς νοσούσαις, ταῖς δούλαις ἀργυρίου. ἐγὰ δὲ εἴ μοί τις ὑπισχνεῖτο θεῶν αὖθις ἐν ζῶσι δείξειν Ὀλύμπιον ἐπὶ μεγάλφ μισθῷ, χρημάτων μὲν οὐκ ἂν ἐμνήσθην πρὸς αὐτόν, οὐ γὰρ ἔστι μοι, τὸ σῶμα δὲ δείξας, ὅτι τοῦτο βούλοιτο λαμβάνειν εἶπον ἄν, | ὡς ἥδιον Sieb. 89 τῷ λοιπῷ μετ' ἐκείνου βιωσόμενος ἢ τῷ παντὶ τοῦ σὺν ε ἐκείνφ στερόμενος.

40. Παύσασθε δή μετά τοιούτων μοι προσιόντες δημάτων καὶ πειρώμενοι κινῆσαι τὰ τούτω οὐ πεισόμενα. ούγ ούτω τις εύρεθήσεται ρήτωρ δεινός ή γόης. 10 έρωτῶ τοίνυν καὶ ὑμᾶς καὶ πάντας ἀνθρώπους, ποῦ πονηρός 'Ολύμπιος η πότε η περί τίνας; οξ την δικαιοσύνην πολλαί μέν βοῶσι δίκαι, πολλοί δὲ δικασταί, μυρία δὲ δικαστήρια, βοᾶτε δὲ καὶ ὑμεῖς οἱ κακῶς λέγοντες διὰ τοῦ τῆς φιλίας χρόνου. τὸν γὰο αὖ 16 κακὸν ἐφεύγετ' ἄν, ἀλλ' οὐκ ἐδιώκετε, νῦν δὲ φαίνεσθε διώποντες, άλλ' οὐ φεύγοντες. οὕτως ἢ χρηστὸς ἐπεῖνος μεθ' ύμων η ύμεζς μετ' έκείνου κακοί. 41. είτ' οἴεσθε ταῦτα ποιοῦντες ἀσφαλῶς ἀσελγαίνειν ὡς οὔθ' δρώμενοι παρά τῶν τεθνεώτων οὔθ' ὑπάρχον ἐκείνοις 10 άκούειν ὰ λέγετε; τοῖς δ' είσιν ἄγγελδι τῶν τῆδε καὶ λεγομένων καὶ πραττομένων οί μετ' ἐκείνους ἀπιόντες. τοὺς δ' είκὸς ἐθέλειν αὐτοῖς βοηθεῖν. δύναμις δὲ αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ τοῦ τεθνάναι μείζων καὶ μηνίσαντες ταγέως ημύναντο. 42. πάνυ τοίνυν πιστεύω τοίς μέν 25 ἔχουσι παϊδας ἀπολεϊσθαι τοὺς ὄντας, οἶς δὲ οὐκ εἰσίν, οὐδὲ ἔσεσθαι, γυναῖκας δὲ τὰς τούτων έτέροις ἀντὶ

¹ μ 01 τ ls B 5 τ 00 τ 00 scripsi τ 00 τ 0 τ 0 Sieb 9 τ 00 τ 00] τ 00 τ 10 τ 10 B 19 $\dot{\omega}$ 5 scripsi $\ddot{\omega}$ 0 τ 7 B Sieb 21 signum interrogationis posui, comma B, colon Sieb τ 100 scripsi τ 110 B Sieb 23 α 0 τ 0 τ 10 scripsi α 0 τ 0 τ 10 B Sieb 27 δ 2 scripsi τ 2 B Sieb τ 2 δ 3 δ 4 scripsi δ 5 δ 5 δ 6 scripsi δ 7 δ 8 Sieb δ 8 scripsi δ 8 Sieb δ 8 scripsi δ 9 scripsi

τῶν γεγαμηκότων προσέξειν καὶ θυγατέρας πρὸ γάμων ὑποθήσειν έαυτὰς μαγείροις, υίεῖς δὲ μηδὲν διοίσειν θυγατέρων, εἰς δὲ τὸ προσαιτεῖν κατενεχθέντας τοῦ δώσοντος ἀπορήσειν, διὰ δὲ νοσημάτων καὶ μακρῶν καὶ πικρῶν καὶ μετ' ὀδυνῶν γένοιτ' ἂν ἐκ τῶν τοιούτων ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα ἔσται, ταῦτά τις ὄψεται, ταῦτα παιδεύσει τοὺς ἄλλους μὴ καταθεῖν τοὺς τετελευτηκότας ὡς οὐδὲν ὄντας ἔτι.

⁷ Plat. Theaet. p. 171 D

² vie
ış scripsi $\delta \mu \bar{\iota} \nu \ B$ Sieb

Agmen claudat orationum ἀντιλογία pro saltatoribus, quae aeque atque oratiunculae 'ethicae' VI, VII, VIII (t. I 321 sq.) et oratio XXV $\pi \varepsilon \varrho l$ δουλείας (t. II 534 sq.) cum diatribarum genere cognata est 1), ita ut apte ab ea transitus ad declamationes fiat, quarum numero etiam illa in codicibus quibusdam habetur 2).

Apologia Socratis (t. III p. 1—67 ed. Reisk.) agmen declamationum (t. V p. 1 sq.) ducet et inter has etiam λόγος ἐπὶ τῷ τοῦ Δημοσθένους ἀνόματι κατ' Αἰσχίνου πυλαγόρου (t. III p. 396—433 R) simul cum reliquis sub Demosthenis nomine habitis locum inveniet.

2) Cf. p. 409 sq.

¹⁾ Cf. Helm, Lucian und Menipp p. 121. 123. 248 sq.

LXIV.

Oratio πρός Άριστείδην ύπερ των δργηστών quam Libanius patrocinium saltatorum vel pantomimorum adversus Aristidem suscipiens anno 361 ineunte scripsit, si recte, ut videtur¹), pro eadem habetur atque ea quam in epistula 530 anno illo²) ad Demetrium data his verbis insinuavit πέμποις δὲ ἡμῖν καὶ γράμματα καὶ τὰ παρὰ τῆς γώρας. εγώ δε δύο λόγους, ών εν μεν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, έν δὲ τῷ πρὸς 'Αριστείδην μάχομαι, πέπομφα. τούτους εὐθυς δεί γενέσθαι Παλλαδίου, και γάο ήτησε παρών, οὐκ άδηλον δὲ ὡς τοῦτο ποιήσει καὶ σοὺς εἶναι τοὺς λόγους (cf. ep. 531 et 534) et quam fetum aetatis virilis esse non minus res³) quam dictio⁴) imprimisque copia figurarum prodit, tantopere plausum tulit cultorum eloquentiae, ut non solum in corpore et eclogis orationum ipsius firmam sedem teneret sed etiam in corpus operum reciperetur et Aristidis rhetoris impugnati — quamquam huius oratio ipsa periit⁵) - et Luciani auctoris sive veri sive, id quod mihi videtur,

2) Cf. Seeck, Epp. Lib. p. 17 et 383. Sieversius p. 79 orationem circa annum 358 scriptam esse suspicatus est.

¹⁾ Dubitatio olim a me (Libanii ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν oratio, Rostochii 1878 p. 2) mota ita solvenda videtur, ut illo loco conatus sum.

³⁾ Longius aetate provectus Libanius multo peius de saltatoribus et mimis sensit, quin etiam ut Antiochia expellerentur suasit t. III 14, 2 sq.; 394, 10 sq.; 219, 4; 298, 5 sq. Cf. etiam infra p. 423, 1 sq.; 426, 11; 485, 5 sq.

⁴⁾ In hac etiam studium Platonis et Thucydidis eminet.

⁵⁾ Thomam Magistrum s. v. λοιμός ἀνής καὶ φθόςος p. 221, 8 R dicentem Αριστείδης: λοιμοί καὶ φθόςοι πόλεως. οὐ λυμεὼν οὐδὲ φθοςεύς verba λοιμοί καὶ φθόςοι πόλεως non ex Aristidis oratione ipsa, sed e Libanio p. 473, 10 sumpsisse iam in editione Rostochiensi p. 3 not. 7 monui.

personati¹) dialogi similis περὶ ὀρχήσεως, e quo vel Libanius nonnulla²) delibavit aeque atque Choricius in apologia mimorum³) ex ipso, nisi fonte communi usi sunt.

Permagnus igitur numerus est codicum quibus oratio ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 36:

- 1. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 485°. Vide t. I p. 59 sq. et 69.
- 2. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 196. Vide t. I p. 44 sq. et 69.
- 3. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 117°. Vide t. I p. 222 sq.
- 4. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 205. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.
- 5. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 259°. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
- 6. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino vel certe ex eodem quo hic exemplari descriptus fol. 216. Vide t. I p. 415 sq.
- 7. Patmius 471 (= Pa) saec. XIV fol. 101*. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Meum in usum Ioannes Sakkelion anno 1880 cum editione Rostochiensi contulit.
- 8. Vaticanus Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 68^{v} . Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
- 9. Ambrosianus D 39 sup., olim V 390 et postea 154 V 445, numero 228 in catalogo a Martinio et Bassio edito (p. 254 sq.) insignitus, olim teste inscriptione folii 5: 1552 $\mu\eta\nu\langle\delta\varsigma\rangle$ lov $\lambda\langle lov\rangle$ yewqylov σεβαστοπούλου καὶ τῶν φίλων

¹⁾ Cf. P. Schulze, Fleckeis. annal. phil. CXLVIII 823 sq.; Bieler, Über die Echtheit der lucian. Schrift de saltatione, Halis 1894; Helm, Lucian und Menipp p. 365 sq. G. Schmidius (Bursiani annal. phil. class. CVIII 254) vero Rothsteinium Quaestt. Luc. p. 38 Libanium pro auctore huius dialogi habere perperam contendit.

²⁾ Cf. imprimis p. 428, 2 et 9; 430, 1 sq.; 431, 16; 475, 10; 481, 4 et 9; 483, 12; 488, 2 et 12; 493, 12; 496, 14; 497, 10.

³⁾ Ed. Graux, Revue de philologie I p. 209 aq.

Georgii Sebastopuli, postea Io. Vinc. Pinelli, chartaceus formae octavae saeculi XIV exeuntis continet

fol. 3 έπ τῶν προγυμνασμάτων λιβανίου: ψόγος ὀργῆς des. fol. 5 verbis ὀργὴ πρὸς (t. IV 986, 13 R)

fol. 5° Διβανίου ποεσβευτικός ποὸς τοὺς τρώας. μενέλαος des. fol. 6° verbis ἐστι τῶν πε[πραγμένων] (t. IV 4, 8 R)

fol. 7 incipit οὐ δάδιόν ἐστι κοῖναι τοὺς πάθει τῷ συνισημένους εἴτε τῶν χειρόνων ὂ[ν] φαίνεται i. e. diatriba de φιλία et φιλογοηματία

fol. 14 Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Κλεάρχω ἔμελλον γράφων (= ep. 1). Μοδέστω εἰ περὶ τὰς (= ep. 532)

i. e. collectio Lacapeniana 1)

135 Λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνηματικός²) ἰουλιανῷ

138 είς ἰουλιανὸν αὐτοχράτορα ὕπατον

149 μονφδία ἐπ' ἰουλιανῷ παραβάτη

154 inc. 'Α μεν ύπες τῆς πόλεως, ὧ ἄνδςες ἀντιοχεῖς, i. e. oratio πρὸς 'Αντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς titulo priva

 160° Λιβανίου ἀντιφοητικός πρός ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν. Des. fol. 175. Ultima verba inde ab ἐνίοις τὸ (p. 498, 5) manu posteriore suppleta sunt.

Sequentur orationes Demosthenis.

Cum in indice manuscripto codicum bibliothecae Ambrosianae, quem olim unicum fontem habuimus, sub voce Libanius deesset, ipse adire non potui, sed catalogo nuper impresso monitus a Stephano Sikorski, dum propter Aeneam Gazaeum Mediolani versatur, impetravi, ut codicem inspiceret atque excerperet Unde codicem ad familiam MoPU quidem pertinere sed vitiosiorem esse intellexi quam ut ei singulares partes in crisi tribuantur.

10. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 91. Vide t. I p. 229 sq.

11. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 32. Vide t. I p. 209 sq.

2) Cf. t. II p. 46 not. 1.

¹⁾ Cf. de Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus et Lincopiensibus p. 8 sq.

- 12. Neapolitanus II E 17 saec. XIV ex eodem exemplari quo Vaticanus 81 descriptus fol. 5. Vide t. I p. 211 sq.
- 13. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 147. Vide t. I p. 214 sq. et 236.
- 14. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 171. Correctus est pluribus manibus quarum una (m⁵) recentissima. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
- 15. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 208. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
- 16. Vindobonensis phil. graec. XCIII (= V) saec. XII fol. 259°. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
- 17. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 333. Vide t. I p. 48 sq.
- 18. Laurentianus gr. LVII 20 saec. XV fol. 80. Vide t. I p. 39 sq.
- 19. Parisinus gr. 3016 saec. XV ineuntis fol. 80. Desinit in folio 92^v vocibus καλ θυγατέρα σφαττομένην (p. 492, 4), reliqua pars folii vacua relicta est. Vide t. I p. 53 sq.
- 20. Parisinus gr. 583 (= Bal) olim Baluzianus continet folio 165 finem orationis inde a verbis η συμφορῶν ὑπερβολὰς usque ad φιλονεικίας εἶναι (p. 493, 1 498, 17) cum subscriptione τέλος τοῦ πρὸς ἀριστείδη descriptum manu saeculi XVII e Parisino gr. 3016 olim Romano, dum is integer est. Cf. t. II p. 417 sq. Est pars residua apographi Allatiani. Meum in usum contulit anno 1875 Carolus Graux.

Ad genus codicum eclogariorum qui antilogiam cum monodiis, epitaphio et prosphonetico Iuliani coniunctam exhibent referendi sunt qui ex eodem exemplari fluxerunt

- 21. Mutinensis CVI (II D 7) saec. XV fol. 144°, de quo vide t. II p. 53 sq., et
- 22. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 69^v qui tantum initium orationis usque ad verba τοῖς πράγμασιν (p. 427, 5) continet. Vide t. II p. 54.

Inter declamationes Libanii antilogiam exhibent

- 23. Matritensis 4679, olim N-49, (= Ma) saec. XIV fol. 115°. Vide t. I p. 362 sq. Mador ei detrimentum intulit, ut multis locis scriptura vix dispici queat. Correctus et suppletus est manu secunda e M codice, ut videtur¹), rarius manu tertia. Contuli codicem Vratislaviam missum anno 1907.
- 155 24. Berolinensis gr. 195 (= Cl), olim collegii Claromontani Parisiensis societatis Iesu (CCCLVIII)²), anno 1764 a Gerardo Meermanno³), anno 1824 a Thoma Phillipps emptus et in bibliotheca aedis suae Thirlestaine House Cheltenhami repositus et numero 1598 insignitus, anno 1887 a bibliotheca regia Berolinensi emptus⁴), bombycinus formae octavae saeculi XIV pars est secunda codicis nunc Bodleiani Auct. T II 8 = Miscell. 208⁵).

Inscriptus est manu rubricatoris fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ μελέται.

Continet fol. 1 (num. ant. 210) $\tilde{\epsilon}$ (sc. μελέτη) Νόμος $\tilde{\eta}$ ν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας ἀποσφάττεσθαι (= t. IV p. 798 R)

 7^{v} (num. ant. 216^{v}) 5^{η} τοῦ αὐτοῦ: νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν (= t. IV p. 582 R)

 15^{v} (224^{v}) ξ^{η} μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὀρέστης ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα φόνου κρίνεται: (= t. IV p. 110 R)

 $22\ (231)$ η' οί ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιος-κούμενοι (= t. IV p. $348\ R$)

¹⁾ Cf. p. 433, 10 ubi λόγον quod in solo M exstat supra λόγονς positum est; p. 437, 2 έγένετο quod in Cl deest; p. 437, 2 ubi δρῶμεν quod in M exstat supra δρῶ scriptum est.

²⁾ Catal. manuscr. codd. Colleg. Claromontani, Parisiis 1764

³⁾ Biblioth. Meermann. sive catal. librorum quos collegerunt Gerardus et Ioannes Meerman, Hagae Comitum t. IV p. 51 n. 330 et 327.

⁴⁾ Studemund et Cohn, Verzeichnis der griechischen Handschriften der Königl Bibl. zu Berlin I p. 84 sq.

⁵⁾ Cf. Mus. Rhen. XL 458.

 29^{v} (238) ϑ^{η} τοῦ αὐτοῦ: Νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον (= t. IV p. 478 R)

 36^{v} (245^{v}) \imath^{η} φιλαργύρου πα $\widetilde{\imath}_{S}$ ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλοῦ στέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται (= t. IV p. $622~\mathrm{R}$)

 $41^{\rm v}~(250^{\rm v})$ ια τύραννος έξ ἀστυγείτονος τινός ήτησε πόλεως μειράπιον ώραῖον (= t. IV p. 459 R)

47 (256) $\iota \beta^{\eta}$ er nogledw yégover étaloa τις εὐπης (sic) hals (= t. IV p. 430 R)

 51^{v} (260 v) ["Ε]χων τίς παϊδας δύο πρὸς τὸν ἕτερον έχθρωδῶς διέκειτο (= t. IV p. 669 R)

 56^{v} (265^{v}) $i\bar{\gamma}^{\eta}$ Δύσκολος γήμας λάλον γυναϊκα (= t. IV p. 134 R)

60. (269) $i\delta^{\eta}$ Tίμων έρῶν ἀλκιβιάδου έαυτὸν προσαγγέλλει (= t. IV p. 181 R). Χαλεπὸν τὸ ζήτημα κτλ.

 $66~(275)~i \epsilon^{\eta}~\pi$ αράσιτος ἐπὶ δεῖπνον πληθεὶς (= t. IV p. 150 R)

68 (277) $\iota \bar{\varsigma}^{\eta}$ δύσπολος ὅλισθεν' ὁ παῖς παρὼν, ἐγέλασε' παὶ ἀποκηρύττει αὐτόν. † μελέτη† (= t. IV p. 612 R)

70~(279) ιζη φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος έξαίφνης έαυτὸν προσαγγέλλει (= t. IV p. 159 R)

75 (284) ιη $^{\eta}$ Φιλάργυρος έρασθεὶς εταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος έαυτὸν προσαγγέλλει (= t. IV p. 827 R)

80 (289) $\overline{\mathfrak{d}}^{\eta}$ Νόμος ἐν λαπεδαίμονι τῶν εἴσω τριάποντα ἐτῶν μὴ δημηγορεῖν (= t. IV p. $420~\mathrm{R}$)

83 (291) κ΄ Νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως αἴτιον ἀποθνήσκειν (= t. IV p. 707 R)

 87^{v} (295^{v}) κα^η Νόμος τύραννον μὴ θάπτεσθαι καὶ τὸν ἀποκτείναντα δωρεὰν λαμβάνειν (= t. IV p. 447 R)

90° (298°) $n\beta^{\eta}$ àgaigedeis δ àxilleds $t\tilde{\eta}s$ boishled (= t. IV p. 80 R)

 $97^{\rm v}~(305^{\rm v})$ †λόγος πρεσβευτικός † (rubr) πρεσβευτικός πρός τους τρῶας ὑπὲρ τῆς έλένης: μενέλαος (= t, IV p. 3 B)

 $99^{v} (307^{v})$ thoug pressenting pros tous troas onte .

έλένης \dagger (rubr) ποεσβευτικός ποὸς τοὺς τοῷας ὑπὲο έλένης. ὀδυσσεύς (= t. IV p. 15 R)

 $106^{\rm v} \left(314^{\rm v}\right) \overline{ny}^{\eta}$ έζήτησεν δ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν (= t. IV p. 253 R)

109 (317) †λιβανί[ov] σοφιστ $[o\tilde{v}]$ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν † (rubr)

τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν

120 (328) κ $\delta^{[\eta]}$ [π]λούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν (= t. IV p. 540 R)

 $122^{\rm v}$ $(330^{\rm v})$ πεη δικάζεται ποσειδῶν ἄφει ὑπὲφ ἀλιφφοθίου (= t. IV p. 402 R)

124 (332) κς ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (= t. IV p. 411 R)

126 (334) $n \xi^{\eta}$ Σπέμμα δ πομπηιανός προὔβαλεν: ἔχων τ l_{S} γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ, ἀπεδήμησεν (= t. IV p. 639 R).

129 (337) nova incipit manus:

πη $^{\eta}$ Νόμος τὸν εύρόντα θησαυρὸν χιλίας τῆ πόλει διδόναι (= t. IV p. 198 R)

134~(342) ηθ τὰς πλείους ψήφους πρατεῖν νόμος ἐπέλευεν. [θ]εωρία. μεστὸν πάθους καὶ ἀγωνίας τὸ ζήτημα (= t. IV p. $502~\mathrm{R}$)

137 (345) λ^{η} μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεία ἔπεμψε φίλιππος ὑπισχνούμενος τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους (= t. IV p. 266 R)

141 (349) λουπιανοῦ τυραννοπτόνος (rubr). Desinit fol. $143^{\rm v}$ ($351^{\rm v}$) verbis ἀπέθανον ἃν (= t. II 1 p. 75, 14 ed. Somm.)

Codex ex eodem fluxit fonte quo Matritensis 4679 (Ma) et in reliquis declamationibus Vindobonensis phil. 82.

Inspexi et e parte contuli primum anno 1880 in Thirlestaine House, iterum anno 1907 a regia bibliotheca Berolinensi Vratislaviam transmissum.

25. Neapolitanus II E 19 (CLIV) saec. XV fol. 120°. Vide t. I p. 331 sq.

- 26. Parisinus gr. 2011 chartaceus formae octavae 156 maioris saeculi XV ineuntis, olim Colbertinus (4867), tum Regius (3065)¹), continet
 - fol. 1 πλάτωνος άθηναίου διάλογοι ήθικοί † εὐθύφρων 7° 'Απολογία σωκράτους
- 17 Πλάτωνος ἀθηναίου φαῖδρος ἢ περὶ καλοῦ et alia manu
- fol. 39^{v} $\iota\iota\beta]\alpha\nu[\iota ov]$ δατιαν $\tilde{\omega}$ $\iota\beta'$ Έπειδ $\hat{\eta}$ πάλιν τ $\tilde{\eta}\varsigma$ βοηθείας = ep. 411
- $\iota \gamma'$ τοῦ αὐτοῦ $\lambda \iota'$: τῶ αὐτῶ· Εδ'εων ἐρητῶν μὲν = ep. 309 Σέβων Κρητῶν μὲν
 - fol. 40 alia manu αριστείδου περί δητορικής λόγος β
- 55 alia manu $\lambda\iota\beta\alpha\nu\ell\sigma\nu$ προς ἀριστείδην περίτων ὀρχηστών des. fol. 65 verbis βαδίζοντες οἱ νέοι (= p. 478, 11). In folio 65 averso πίναξ codicis scriptus est et foliis 66 et 67 rhetorica quaedam continentur.

Inspexi anno 1880.

- 27. Vaticanus gr. 1376 partim chartaceus partim 157 bombycinus formae octavae minoris saeculi XV miscellaneus, unus ex libris Fulvii Ursini²), continet post fol. 1—29 αἰλιανοῦ περὶ ζώων ἰδιότητος, fol. 29—40 αἰ τοῦ πλάτωνος δυοκαίδεκα ἐπιστολαὶ³)
 - 41-48 λούκιος ή ὄνος
- $49^4)-55^7$ θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ σιμοκάτου ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ
 - 55^{v} —57 τοῦ αὐτοῦ ἀγροικικαί
- 57-132 συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος ἐπιστολαί cum glossis interlinearibus rubricatis 5)

Olim eum cum Parisino gr. 2980 cohaesisse in Philologo XLVI p. 251 sq. demonstravi.

²⁾ Cf. Pierre de Nolhac, Bibliothèque de Fulvio Orsini p. 342 n. 76: epistole di Libanio et altre cose.

³⁾ Folia 29-40 alia manu exarata sunt.

⁴⁾ Folia 49—220 sunt bombycina.

⁵⁾ Cf. Fritz, Die handschriftliche Überlieferung der Briefe des Synesios (Diss. Acad. Monac. I cl. XXIII tom. II part.) p. 389 sq.

133-188 έκ τῶν λιβανίου ἐπιστολῶν

189-209 λόγος λιβανίου πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν

210-220 λουπιανοῦ περί δρχήσεως.

Inspexi anno 1869.

Aristideis subiunctam orationem exhibent codices

- 28. Escurialensis X-I-13 saec. XIV fol. 182°. Vide supra p. 300 sq.
- 29. Vaticanus gr. 224 saec. XV fol. 175. Vide t. II p. 194.
- 158 30. Parisinus gr. 2953 bombycinus formae folii saeculi XIII/XIV, olim cardinalis Nicolai Rodulphi (N°. 26. undecimae sc. capsae)¹), continet Aristidis orationes cum scholiis et inter has
 - fol. 175 λιβανίου πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν

et post ἀριστείδου πρεσβευτικὸυ πρὸς ἀχιλλέα (273—279) inde a folio 286° ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσέα πρεσβεύοντα (ἀποθέσθαι) τὴυ μήνιδα † τοῦ λιβανίου. des. fol. 292°. Sequitur fol. 293 γοργίας ἢ περὶ ὁητορικῆς.

Inspexi anno 1880.

31. Escurialensis R-I-20 (20 in catalogo Milleriano) bombycinus formae quartae saeculi XIV, olim Antonii de Covarrubias qui anno 1602 obiit²), continet primis κέ quaternionibus orationes Demosthenis cum vita et argumentis Libanii, deinde quaternionibus κς — να΄ ο rationes Aristidis, denique quaternionibus να — νδ΄ τοῦ λιβανίου ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσέα πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα et τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἀντιλογία πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν.

2) Cf. Graux, Sur les origines du fonds grec de l'Escurial

p. 322 sq.

¹⁾ In catalogo e codice Parisino gr. 3074 a Montefalconio Bibl. bibl. mnss. II 766 sq. edito est codex 26 inter: Libri grecioratori et altri autori in prosa de umanità (p. 771a).

Codicem mea gratia inspexit anno 1876 Carolus Graux. Lucianeis immixtam orationem exhibent codices

32. Vaticanus gr. 90 (= Va) membranaceus formae 160 quartae maioris saeculi X1), qui quando bibliothecam Apostolicam intraverit ignotum est, sed in catalogo codicis Rehdigerani sub numero 25 occurrit (Serap. XII p. 138), celeberrimus operum Lucianeorum codex a viris doctis littera Γ^{2}) insignitus inter dialogos Luciani quos Rothsteinius (Quaest. Luc. p. 4 sq.) et Nils Nilén (Lucian. I Proll. p. 24*sq.) recensuerunt praebet fol. 315v-327 orationem inscriptam πρός ἀριστείδην περί τῶν ὀργηστῶν. Cuius in margine initii manus paulo recentior quae Alexandri episcopi Nicaeensis correctoris codicis⁸) fuisse videtur, scripsit verba τοῦτον ἐν ἄλλω λιβανίου μᾶλλον εδρον επιγεγραμμένον εμέ δε το των επιγειρημάτων αταλαίπωρου καὶ τὸ τοῦ λόγου γοργόν τε καὶ πιθανὸν ἔτι δὲ καὶ τὸ τῆς συνθήκης λεῖον καὶ μάλιστα τὰ δι' ίστορίας μαρτύρια καὶ τὸ μὴ πάμπολυ ποιητικῆς ἀπωκίσθαι τὸν λουκιανὸν πατέρα τοῦ λόγου διδάσκει. Quae verba primum⁴) in editione huius orationis Rostochii anno 1878 foras missa p. 1 publici iuris feci simul ostendens sententiam de auctore prolatam improbandam esse.

Praeter hanc (m²) quae etiam scholia nonnulla adscripsit manus tres in textu corrigendo versatae sunt quas litteris m³, m⁴, m⁵ significavi.

Codice in Libanii oratione primus usus est Bastius⁵), secundus anno 1836 Sommerbrodtius qui collationem suam

¹⁾ Exemplum scripturae arte phototypa factum H. Rabius Scholl. in Luc. tab. I exhibet.

²⁾ Quam ego, ut mihi in litteris latinis adhibendis constarem, cum Va mutandam censui.

³⁾ Cf. Rothstein l. l. p. 59. Nilén l. l. p. 49*. Rabe Scholl. in Luc. p. III.

⁴⁾ Mei immemor Petrus de Nolhac Revue de phil. VIII p. 173 haec verba quasi inedita denuo publicavit.

⁵⁾ Cf. Lettre critique a Boissonade p. 54 et 201 et not. ad. Aristaen. epp. I 26 p. 570 ed. Boiss.

anno 1849 in Iahnii novorum annalium philologicorum suppl. tomo XV p. 417—428 publici iuris fecit, tertius meum in usum anno 1869 initium Rohdius contulit, denique eodem anno Sommerbrodtii Rohdiique copiis usus ego totam orationem contuli.

161 33. Vindobonensis Philos. Philol. 114 chartaceus formae octavae saeculi XV olim Sebastiani Tengnagelii inter Lucianea¹) post Alcyonem praebet inde a folio 86^v orationem inscriptam πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν cui in margine manus, ut videtur, librarii ipsius adscripsit οἶμαι ὡς τοῦ λιβανίου ὁ παρὼν λόγος. Succedunt ei inde a folio 100^v λουπιανοῦ δραπέται. E Vaticano 90 transscriptus esse videtur, postquam is manu secunda correctus est.

Inspexit mea gratia Iosephus Mesk.

162 34. Parisinus gr. 3011 bombycinus formae octavae maioris saeculi XIII olim Ioannis Huralti Boistallerii teste inscriptione folii 3^ν (Ex bibliotheca Io. Huralth Boistaillerii. emi 4 coron.), cuius codices²) Venetiis et Constantinopoli empti anno 1622 Regiam bibliothecam intraverunt, continet λουμανοῦ λόγους atque inter hos post περὶ ὀρχήσεως λόγου ιδ΄ (fol. 53)

inde a folio 60° λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ύπὲρ τῶν ὀργηστῶν: $+λόγος \overline{\iota \epsilon}^{o_{\bar{s}}}$.

Sequitur fol. 69° Kuvinds dóyos 15°5.

Codicem anno 1880 inspexi.

163 35. Vaticanus gr. 112 chartaceus³) formae octavae

¹⁾ Cf. Lucian. ex recens. Iacobitzii I p. XV.

²⁾ Πίναξ σὺν θεῷ ἀγίω τῆς βιβλιοθήπης τοῦ ἐνδοξοτάτον κυρίον ἰωάννον βοεσταλλερίον πρεσβευτοῦ ἐνετίησι τοῦ γαληνοτάτον βασιλέως τῶν γάλλων, qui in codice Bernensi 360 exetat et publici iuris factus est in C. G. Muelleri Analectis Bernensibus I (Ind. lectt. Bern. 1839/40) et in Serapei t. XIX indic. n. 21 p. 161 sq., codicem in folio ς sub numero 120 Λουκιανοῦ λόγοι ἤτοι διάλογοι exhibet.

³⁾ Folia 184 - 240 sunt bombycina, 242 - 264 membra-

maioris saeculi XV continet post fabulas Aesopi, Theodori Xanthopuli, Nicephori Chumni aliorumque opuscula, Cebetis Tabulam, Luciani dialogos (242 ὑπὲρ ὀρχηστῶν, 259 κατάπλους)

inde a folio 265 λιβανίου ποδς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν, cuius in fine (282) scriptum est τέλος τοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν λόγου τοῦ λιβανίου.

Inspexi anno 1869.

Denique inter Aristidis orationes et Luciani dialogos exhibet orationem

36. Vaticanus gr. 932 chartaceus formae octavae 164 maioris saeculi XV qui continet post Aristidis orationes quarum ultima πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα

inde a folio 91 ἀντιλογία πας ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσέα πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: τοῦ λιβανίου

108 συμπόσιον ἢ λαπίθαι λουκιανοῦ, κατάπλους, βίος 132^{v} λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν.

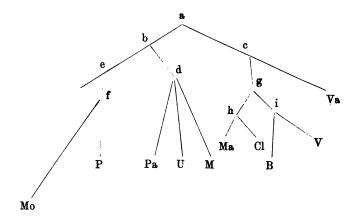
Sequentur inde a folio 155 usque ad finem (fol. 388) εἰς δώμην ἀριστείδου aliaeque huius orationes et Plutarchi παραμυθητικός εἰς ἀπολλώνιου ἐπὶ τῷ θανάτω τοῦ υίοῦ.

Inspexi anno 1869.

Ex his quos in censum vocandos esse putavi decem codices MoPPaUMBMaClVVa in duas discedunt familias, quarum prior codicibus MoPPaUM, altera BMaClVVa continetur, ita tamen ut etiam hic Pa et M et B mixtae recensionis vestigia prae se ferant. Artiore autem vinculo inter se coniuncti sunt Mo et P, Pa et U, B et V; ex eodem exemplari descripti Ma et Cl.

Necessitudinis vinculum quo inter se coniuncti sunt hoc tibi stemma indicat

ì



Omnium maxime per se stat Va utpote qui ad exemplar aetate remotissima ab archetypo separatum redeat, sed vel sic, ut hic illic interpolatricem manum prodit, ita haud semel, etsi non tam crebro quam olim statui, lectionem genuinam unus servavit.

Lectionibus singulis pretioque universo proxime ad eum accedit V, quamquam is quoque, ut fere, id quod propter Schenkelium moneo¹), nonnulla novavit et interpolavit, velut p. 425, 2 έξῆν pro έξόν quod ortum est ex έζων; 428, 5 τοῖς τῶν μετεώρων φροντισταῖς pro τοῖς τὰ μετέωρα φροντισταῖς; p. 496, 2 καὶ τέκνοις inseruit.

In universum vero in hac oratione alteram familiam lectiones genuinas maiore cum fide reddere iudicandum est quam priorem, in qua codices vetustate insignes, ut Chisianus et Augustanus, desunt nullusque superstes saeculum XIV excedit.

Unum locum laudavit Thomas Magister²), septem,

¹⁾ Ephem. philol. Berol. 1904 n. 46, contra quae cf. quae dixi t. III p. XI, et 1907 n. 14.

²⁾ Cf. supra p. 406 not. 5.

e parte, ut solet, paulo liberius reddens, Macarius Chrysocephalus¹), quattuordecim Maximus Planudes²).

Oratio primum in lucem protracta est a Fed. Morello Lib. opp. t. II p. 474—513 'ex Codd. mnss. Rom. et Bavarico', ut ipse in Indice praemisso ait, id est ex apographo Allatiano codicis Romani, qui hodie est Parisinus gr. 3016³), et codice Monacensi gr. 101.

Illius apographi partem residuam contineri codice olim Baluziano, hodie Parisino gr. 583 supra (p. 409) monui. Ipse ex eo litteris C. R.⁴) significato tantum bis lectiones εξειέγχεσθαι pro εξειέσθαι et νομίμων pro μίμων p. 477, 16 et 39 (= infra p. 426, 12 et 427, 9) locis in Baluziano iam non superstitibus protulit, sed consensus lectionum Baluziani et editionis etiamnunc in fine orationis conspicuus dubitationem tollit.

Vitia quibus haec editio scatet permulta divinando egregie sanavit Reiskius Animadversionum volumine quinto p. 304—315, nonnulla ope codicis Monacensis (Bavarici) in editione t. III p. 345—395 in quam etiam 'Animadversiones' pleraeque transierunt. Sed per uxoris in foliis corrigendis incuriam accidit, ut vitiis quibusdam, a quibus Morelliana libera est, afficeretur.

Nonnulla correxerunt Iacobsius in 'Lectionibus' mense Octobri anni 1813 conscriptis⁵) et Cobetus.

Ipse iam anno 1878 commentatione academica Rostochiensi⁶) orationem ad fidem codicum quos tum collatos habebam Vaticani 90, Palatini, Urbinatis recensui, pro parte virili emendavi, paucis explicavi.

~= *

¹⁾ Cf. t. I p. 351 sq.

²⁾ Cf. supra p. 344 et t. I p. 73.

³⁾ Cf. t. I p. 58. 4) Cf. t. I p. 58 not. 1.

⁵⁾ Cf. supra p. 53 et t. I p. 77.

Inscripta est: Libanii ὑπὲρ τῶν ὁρχηστῶν oratio recensita a R. F.

LXIV.

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΡΧΗΣΤΩΝ.

R III 345 1. Οἰδα μὲν ὅτι καὶ τῶν φίλων τοῖς σεμνοτέροις καὶ πᾶσιν ὅσοι πρὸς ἡμᾶς οὐχ ἡδέως ἔχουσι τοῖς μὲν εὐθυμεῖσθαι, τοῖς δὲ αἰσχύνεσθαι δώσομεν,

Mo = codex Monacensis gr. 101

P = Palatinus gr. 282Pa = Patmius 471

U =Urbinas gr. 126

M = Marcianus gr. 437 Ma = Matritensis 4679 (N-49)

Cl = Berolinensis Phillippsianus 1598 olim Claromontanus

B = Barberinus II 41 V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

Va = Vaticanus gr. 90

Bal = Parisinus gr. 583 olim Baluzianus

¹ Λιβανίου ante πρὸς V, τοῦ αὐτοῦ MaCl πρὸς ἀριστείδην ἀντιλογία ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν Pa ἀντιλογία πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν M ὑπὲρ ὀρχηστῶν πρὸς ἀριστείδην U ὑπὲρ] περὶ Va Macar fol. 92 $^{\circ}$ (cf. p. 421, 14) | τῶν om MaCl

λόγος τριακοστός Ενατος post δρχηστών V sed μ infraser r, Λόγος ΙΕ΄ Pa, κδ΄ in marg Mo sed δ in ε corr m² τοῦτον ἐν ἄλλω λιβανίου μᾶλλον εὐρον ἐπιγεγραμμένον, ἐμὲ δὲ τὸ τῶν ἐπιγειρημάτων ἀταλαίπωρον καὶ τὸ τοῦ λόγου γοργόν τε καὶ πιθανόν ἔτι δὲ καὶ τὸ τῆς συνθήκης λείον καὶ μάλιστα τὰ δι ἱστορίας μαρτύρια καὶ τὸ μὴ πάμπολυ ποιητικῆς ἀπωκίσθαι τὸν λουκιανὸν πατέρα τοῦ λόγου διθάσκει in marg Va² (Alexander Nicaeae episcopus cf. supra p. 415)

³ Olda μὲν P sed lớa μὲν in ras m² οἴδαμεν Mor 4 ἔχουσιν Va 5 εὐθνμεῖσθαι reposui e libris sed εἴσθαι in ras P² ἐνθνμεῖσθαι Re εὐθνμεῖν Mor \ τοῖς in ras P² \ "post δώσομεν videtur ἀφορμὴν deesse" Re

εί πράγματι χείρω δόξαν οὐκ οἶδ' ὅπως λαβόντι συνανορεύειν ύποσταίημεν άλλ' εί μεν μη πολλά πολλάκις έν τῷ βίω καὶ τῶν ἀμεινόνων καὶ τῶν οὐ τοιούτων της οὐ προσηχούσης τυχόντα φήμης τὰ μέν ένομίσθη φαῦλα τῆς κρείττονος ὄντα μερίδος, τὰ δὲ ι καταφρονούμενα αν δικαίως πρός το τιμασθαι μετέστη, καλῶς ἂν εἶγεν ἐπιτιμᾶν τοῖς ἡρημένοις ἀμύνειν ὧν κατηγορείν έδει έπει δε ού πανταγού την δρθην κοίσιν δρώμεν νενικηκυΐαν, οὐδεν δεινον λόγω βοηθείν τοῖς οὐκ ἐν δίκη ψεγομένοις. 2. αὐτοῖς | μὲν R III 346 οὖν τούτοις και μάλιστα ἂν προσήκοι βοηθεῖν ὥσπερ 11 των κοινομένων τοῖς συκοφαντουμένοις, δ δε διότι φαῦλον ἐνομίσθη φεύγων τὸ συνειπείν τὴν ἀνάγκην τοῦ λέγειν αἴτιον ποιεῖται τῆς σιωπῆς. τὰ μὲν γὰρ θαυμαζόμενα τῶν ἔργων οὐδὲν ἂν δέοιτο συμμάχων 15 εύτυγοῦντα κατά την δόξαν, τοις δὲ ἐναντίοις ἐπικουρείν ανάγκη καθάπερ των γνωρίμων τοίς πενεστέ-

¹ πράγματι P sed τι in ras m² | χείρω δόξαν οὐκ οἶδ' ὅπως scripsi e MMaClVa ούν οἶδ' ὅπως χείρω δόξαν reliqui libri edd | οἶδα Va 2 μη cancellavit Mor | πολλά και πολλάκις 3 où ante $\tau \tilde{\omega} \nu$ (2) $\dot{M} \alpha$ sed del m² | où om Mo 4 et 5 $\tau \alpha$ M M 5 δε om Mor 6 καταφρονούμενα Ma sed ού et ενα in ras m², Cl sed ούμενα ex ήματα corr m² | αὐ Iacobs Lectt 209 7 είχες Va sed ς in ν corr m⁴ | είρημένοις Μο 9 δρά Mor | νενικηκυΐαν P sed ηκυΐαν suprascr m2 μεμενηκυΐαν Pa sed νενικηκυΐαν in marg, Va | οόδὲ δεῖ Mor 10 τοῖς — 11 βοηθεῖν in marg Cl^3 et praemisso κείμενον Ma^2 11 $\tau o \dot{\nu} \tau o \iota \varsigma$ om Ma^2 $\ddot{\alpha} \nu$ inserui e $\dot{P} \sigma M M a^2 C l^2 \dot{V} \dot{V} a$ om reliqui libri edd | προσήπει PU Mor "quod restituendum, nisi αν ad προσήκοι addendum est" Iacobs ή ωσπες — 12 σνκοφαντουμένοις in ras P^2 13 ένομίσθη φεύγων τὸ P sed η φεύγων τὸ in ras 5 litt m⁵ 14 τὰ μὲν - 422, 3 ὅλως praemissis verbis Τοῦ πρὸς ἀριστείδην περί τῶν ὀρχηστῶν λόγ. λη citat Macar fol. 92 / yao om Macar 15 obx B om Macar | d' Macar 17 avayan inser Ma²Cl²

ροις. εί δε ων προσήκει την αδοξίαν ανελείν, τούτοις όχνήσομεν συνειπείν, έπειδή κατηγόρηται, τὸ συνηγορεῖν ἀναιρήσομεν ὅλως τῶν μὲν εὐδοκιμούντων οὐ δεομένων βοηθείας, των δε έν χρεία ταύτης αποστερου-5 μένων φόβφ τοῦ δοχεῖν τοῖς οὐ καλοῖς βοηθεῖν. 3. τῶν μεν οὖν έχθοῶς ἡμῖν έχόντων οὐ πολὺς λόγος, καλ γάο εί μη ταύτην είχον την πρόφασιν, έτέρας αν ηὐπόρουν, ώς οὐδέν γε ρᾶον τοῦ κακῶς ἀγορεύειν, έάν τις όλιγωρη του δοκείν είναι κακός των δ' έπι-10 τηδείων ήμιν τοις τεταραγμένοις έχεινο λέγω. μικρόν χρόνον αποστήσαντες ύμας αὐτοὺς ής νῦν ἔχετε δόξης περί τῶν ὀρχουμένων καὶ δεξάμενοι μεθ' ἡσυχίας τὸν λόγον, αν μέν τι φαίνωμαι λέγων καλ περιγένωνται τῶν κατηγοριῶν οί λογισμοί, παύσασθε πονηρὸν νομί-15 ζοντες δ μή τοιοῦτόν έστιν. αν δε μηδεν των νύν R III 347 δοχούντων | δ λόγος μεταστήσαι δυνηθή, μένη δε έν ταϊς ψυχαϊς και μετά την ακρόασιν ή προ των λόγων ψηφος, τότ' ήδη με φάσκειν οὐ καλῶς βεβουλεῦσθαι δόντα τοῖς αἰσχίστοις ἐμαυτὸν συνήγορον.

¹⁸ φάσκειν] άντι τοῦ φάσκε V² cf. ad t. II 553, 1

¹ δὲ] καὶ Μος | προσήκοι Va 2 ἐπειδὰν Ιαcobs Lectt 209 | κατηγόρηνται PaCl sed in hoc ν inser m², VVa 3 ὅλως Va sed λ ε μ corr m⁴ 5 συνειπεῖν Pa 7 ἄν om Va 8 εὐπόρουν PaMa Mor | οὐδέν — 9 καπός citat Macar fol. 93 | κᾶον P sed ν in ras m² 9 δοκεῖν P sed δ et κ in ras m² | καπός P sed κ (2) in λ corr | δὲ V 10 ὑμῖν B | κεπραγμένοις Μα sed πεπ m² et τεταραγμένοις suprascr m² et ³ (τε m², ταραγμένοις m³) | ἐπιτιμώντων post πεπραγμένοις in marg inser Ma² μικρὸν χρόνον scripsi e MoP sed in hoc δν et ον ex ὧ et ω corr m², MaClVVa μικρῷ χρόνω reliqui libri sed ῷ et ῷ in ο ras corr U, edd 13 λέγειν con Re 15 μηδὲν τῶν Ma sed δὲν τῶν in ras m² 16 δυνηθῆ scripsi e PaV sed in hoc ῆ ex είη corr m rec, Va cum Iacobsio Lectt 209 δυνηθείη reliqui libri edd (μένει Va sed ει in η corr m³ 18 οὐ] μὴ Μα

4. Του μεν οδυ έμου είς Αριστείδην έρωτα καί ώς αίρεσεώς μοι δοθείσης ή νικήσαι πλούτω τον Μίδαν η και κατά μικρον έγγυς έλθειν της τουδε τέγνης εύθύς αν έγενόμην τοῦ δευτέρου, παντί που δηλον. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἀκηκόασί μου φάσκοντος ἐρᾶν, ὁ κἂν τ ψεῦδος ἦν ἴσως, τοῦτο συνίσασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πολλῶ μείζονος είς πίστιν, έχ των έργων αὐτων ἐπίστανται, πόσον τι τὸ φίλτρον τοῦ δήτορος ἐν ἐμοί τὸ γάρ, ήνίκα αν ποιώ λόγους, των ίχνων έχεσθαι των Άριστείδου καὶ πειράσθαι τοὺς έμοὺς ἀφομοιοῦν εἰς ὅσον 10 οίόν τε τοις έκείνου και κέρδος ποιείσθαι του βίου τό τινα των καθημένων είπειν ως ἐοίκαμεν, σημειον, οίμαι. παμμέγεθες τοῦ τῶν ἄκρων ἡγεῖσθαι τὸν ῥήτορα. 5. έστι δε και τοῦτ' αὐτὸ τιμῶντος τὸν Άριστείδην τὸ τοῖς ὑπ' ἐκείνου ῥηθεῖσιν ἀντιλέγειν, εἴπεο τὸ τοῖς 15 ύπ' έκείνου τεθείσι νόμοις ακολουθείν έχει τινά τῷ θέντι τιμήν. ὁ γὰο δὴ μάλιστα τοῖς ὑπὸ τῶν προτέρων γεγραμμένοις έναντία διεξελθών καὶ ταύτη πλέον η τοις άλλοις εὐδοκιμηκώς καὶ μη τὸν χρόνον ἀξιῶν

¹⁴ sq. βίαιον in marg P²

¹ μèν om Mor | ές PMMaClB Mor | ὡς inser Cl^2 3 καλ om MaB | κατα P sed ` eras, MMa | καταμικούν MoV | έκείνου Pa 4 παντὶ δήπου ClVa 5 ἀκηκόασιν Va | καὶ olim scripsi 6 η Ιαςουδ | ἴσως om PaMaBV Mor 8 ποῖον Va ποσόν τι PM | ἴσως ante ἐν Mor 9 ποιῶ Va sed ˜ m^3 et ras 1 litt post ω | lχνῶν P sed ˜ et v in ras m^2 | τῶν scripsi e MaClVVa τοῦ reliqui libri edd 10 εἰσόσον U 12 τινας Ma 14 τοῦτ ' scripsi e PaVVa τοῦτο reliqui libri edd | τὸ γὰς τοῖς Va 15 ἐκείνω Pa | ὁηθεῖοι Va | ἀντιλέγειν — 16 νόμοις om Va 17 τιθέντι Pa \ προτέςων Ma sed προ ma ras 4-5 litt m^2 19 εὐδοκιμῶν Va

πλέον φέρεσθαι τῆς ἀληθείας οὖτός ἐστιν. ὅσθ' ὁ μὲν ἀντιλέγειν τοῖς τοῦδε κατοκνῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς γνώμης καθ' ἣν ἤξίου τοῖς προτέροις ἀντιλέγειν | R III 348 ἐκείνος, ὁ δὲ τοῦτο πρὸς Αριστείδην ποιῶν ὁ παρὰ 5 τοῦδε πρὸς τοὺς ἔμπροσθεν γεγένηται, τῷ τοῖς παρα-δείγμασιν ἀκολουθείν ἔπαινον τῶν ἔργων τῶν ἐκείνου παρέχεται τὸν ζῆλον.

6. Εὶ μὲν οὖν πείθων Λακεδαιμονίους τοὺς ὀρχηστὰς ἐλαύνειν τούτους δὴ τοὺς νῦν ἐν τῆ τῶν νόμων 10 ἀναγνώσει τὸν λόγον ἴστη λέγων ὡς οὐ δέχεται ταῦτα ὁ Λυκοῦργος οὐδ' ἔστιν ἐν οἶς ἐκεῖνος ἔγραψεν οὐδὲ πάτριον αὐτοῖς οὐδὲ ἔννομον, ἴσως μὲν καὶ τότ' ἄν εἶχον ἀντιθεῖναι λόγον· τί φής; μεταπεπτωκότων τῶν καιρῶν καὶ τοσαύτης ἐπὶ πάντα καινό-15 τητος ἐλθούσης καὶ τῶν ἐθῶν τῶν μὲν ἐκκεχωρηκότων, τῶν δὲ ἀντεισηγμένων καὶ τῆς Σπάρτης ἀντὶ τοῦ κατ' ἄμφω τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπακουούσης οἶς βέλτιον τῶν παλαιῶν αὐτός τε μέμνησαι συλλαβῶν

¹⁸ οἷς βέλτιον] 'Ρωμαίοις suprascr et τοῖς 'Ρωμαίοις καὶ τῆ τούτων ἀρχῆ in marg Va^2

¹ cf. t. III 89, 3

¹ πλείονα Va | ∞σθ' ὁ Ma sed θ' ὁ inser m² 2 τοῖς τοῦδε κατομηνῶν uncis inclusit Mor 4 "malim ταὐτὸ" Re 5 ἔμπροσθεν Ma sed γρ παραδείγμασιν in marg m², Cl | τὸ ΜοΡΜΒ Μοτ 7 παρέχεται Ma sed γρ παραδέχεται in marg m² 9 τῶν νόμων in ras P² τοὐτων Μοτ 12 τότε Μα 13 λέγων Ma sed ε εx ο corr, Cl | φῆς Μο Va 14 ταῦτα Va 15 ἐθνῶν M sed ν (1) eras ἐθνον Va sed ν eras et ῶν supra ον m³ | των (1) P 17 κατάμφω Μο 18 κρατεῖν Μα Cl | ἐλλήνων Va | ὑπακουούσης P sed ούσης in ras m⁵ 19 αὐτός τε inser P⁵ | τε om B Mor \ συλλαβὼν Ma sed ` in ~ corr m², Cl

καὶ τοὺς ὑποτελεῖς φόρου κελεύεις ἐν οἶς ἡνίκα ἐκράτουν | ἔξων, ταῦτα μελετᾶν ἐν ικ τὴν R III 349 τοῦ κρατεῖσθαι μετειλήφασι τάξιν; 7. (καὶ) μυρία ἀν ἡν λέγειν πειρωμένω δεικνύειν ὡς οὐ καιρὸς ἔχεσθαι τοῦ Λυκούργου. πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον ἀσπίδος μὲν οὐκ ε οὔσης Λακεδαιμονίοις μήτ' ἀγανακτεῖν μήτ' ἐπιτιμᾶν, εἰ δέ τι τῶν παρόντων ἀπολαύουσι καιρῶν, ἐπεισάγειν τῆ τέρψει τὸν Λυκοῦργον; 8. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ μέν, ὅπερ ἔφην, τοῖς νόμοις ἐκεῖνος ἰσχυρίζετο μόνοις κατὰ τῶν ὀρχουμένων, ἤνεγκα ἀν οὕπω τοῦτο νομίζων κατη- 10 γορίαν τοῦ πράγματος. πολλὰ γὰρ τῶν διαφανῶς παρ' ἄλλοις τιμωμένων ἐκβέβληται τῆς Σπάρτης ὑπὸ τῶν νόμων, οἶον αὶ τῶν ξένων ὑποδοχαὶ πανταχοῦ καλόν, ἀλλ' οὐκ ἐκείνοις. τείχει πιστεύειν

¹ Thuc. I 19 13 Thuc. I 144, 2. Plut. Lyc. 27

¹ φόρον scripsi e PaMMaClBV coll. p. 235, 6 et Thuc. l. l. (Mus. Rhen. XXXII 95) cum Codeto Coll 267 φόρον MoPRe φόρονς UVa Mor φόρονς κελεύεις έκλέγειν, ήνίκα coni Re Anim, φόρονς κελεύεις φέρειν (sut ἀποφέρειν), έν οἶς έκράτονν έξον in ed | καὶ ante ἐν Va | ἐν οἶς in ἐνεἰς corr P⁵ ἐν ο σ cum ras 1 litt post ο U 2 ἔζων scripsi auctore Codeto Mnem II 409 (Coll 267) ἐξῆν V ἐξὸν reliqui libri sed ξ ex ζ corr Ma², edd | τὴν inser Ma² om Cl 3 μετειλήφασιν Va | signum interrogationis posui, comma MoB, colon Mor, punctum reliqui libri Re | καὶ inserui 5 του om VVa 8 εἰ μέν, ὅπερ ἔφην scripsi e PaMMaClVVa ὅπερ ἔφην, εἰ reliqui libri sed ἔφη ad εἰ in marg Mo, Re ὅπερ ἔφην, ἐν Mor 9 ἐκεῖνος Re ἐκείνοις libri Mor | ἰσχυρίζετο P sed το in ras m⁵ | μόνοις om Va 10 κατηγορεῖν Va 11 ἀν post γὰρ MoPa edd delevi cum Iscobsio Lectt 209 12 ἐκβέβληται scripsi, ut scribendum coni Re, nisi συμβέβηκεν post νόμων excidisse statuatur ἐκβεβλῆσθαι libri edd 13 οἶδα post νόμων inserendum censuit Iscobs 14 καλὸν πανταχοῦ Ma \ τείχει Μοτ sed γυ τύχη in marg τείχη UVa sed in hoc η in ει corr m² τοιχο PB sed in hoc τείχει sudrascr

ἀσφαλές, τοῖς δ' εἶναι γυμνοῖς ἔννομον. αί [δὲ] περιουσίαι πολλὰς ηὕξησαν πόλεις καὶ πολλὴ σπουδὴ περὶ τὸ πλουτεῖν Ἑλλησιν ὁμοῦ καὶ βαρβάροις, ΑακεδαιΒ. Η 350 μονίους δὲ | ἐπεπείκεσαν οἱ νόμοι τὴν πενίαν εἰσχυροτέραν εἶναι τῶν χρημάτων. 9. μετὰ τούτων ἡγουμένω καὶ τοὺς ὀρχηστὰς κωλύεσθαι τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν οὐκ ἄν εἰχον χαλεπῶς ἐπεὶ δὲ ὅλως τὸ πρᾶγμα κακίζει καὶ νόσον ὀνομάζει καὶ φθορὰν τῶν θεωμένων καὶ προστίθησι τῆ βλασφημία Σύρους, ἔδοξέ 10 μοι προδοσία τις εἶναι Σύρον ὄντα καὶ αὐτὸν καὶ λέγειν ἰσως δυνάμενον σιγῆσαι καὶ μὴ τοῖς ὑπὲρ τοῦ πράγματος λόγοις ἔξελέσθαι καὶ τὸ πᾶν ἔθνος αἰτίας.

10. Όθεν δὲ τὸ πᾶσι παραινεῖν ἀφεὶς Σπαρτιάταις διείλεκται μόνοις, ἴσως οὐ χεῖρον ἐξετάσαι. δοκεῖ 16 τοίνυν μοι τοῖς κατὰ τοῦ πράγματος λόγοις οὐχ δρῶν ἐνοῦσαν ἀφθονίαν ἐπὶ τὴν Σπάρτην καταφεύγειν καὶ τὰ πάτρια τῆς Λακεδαίμονος, ἵνα τὴν ἐκείνων σπάνιν τοῖς τῶν ἀκουόντων ἐπαίνοις ἀποκρύψη καὶ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς πεδίον ἐξαγάγη Βρασίδας

¹ cf. t. IV p. 423, 3 R. Plut. apophth. Lac. p. 210 E. 4 Tyrt. fr. 8. Zenob. II 24 13 cf. p. 471, 15 19 cf. t. II 359, 18

¹ πασιν ante ἀσφαλές inserendum?; post ἀσφαλές Ma² |
δ' reposui e MMaClVVa μὲν MoPPaB Mor ras 3 litt U
δὲ Re | αἱ inser Ma² | δὲ eras U abest a MMaClVVa cancellavi
2 πολλῆ σπουδῆ Β 4 δ' Re 5 ἰσχυρότερον Va quod
οἰίm scripsi 6 ἡγουμένω scripsi ἡγούμενος libri edd
8 παπ εῖ Va cum ras 3 litt quas in ίζ corr m³ 9 προστίδησιν Va 10 εἶναι σύρον ὅντα P sed ε et ναι et σύρον ὄν
in ras m² 12 ἐξελέγχεσθαι Mor sed γρ ἐξελέσθαι in marg
13 πάσιν Va 17 πόλιν Ma 18 ἐπαίνους P sed ἐπαί
in ras m² | ἀποπρύψη P sed η in ras m⁵ 19 εἰς] ἐπὶ τὴν
ἐπεῖ MaCl | πεδίον Va Re πε δί ον M sed ε et ιο in ras
πεδιὰν Ma sed γρ παιδείαν in marg m², Cl παιδίαν Mo
παιδείαν reliqui libri Mor πεδεινὴν lacobs Lectt 210; Anth.
Pal. III 33 | ἔξαγάγοι ΜΜαClVa sed in hoc ἀγ ευμπωσις m².

καὶ Λεωνίδας καὶ Λυκούργους καὶ 'Ηρακλέας καὶ Διοσκούρους ἄνω καὶ κάτω στρέφων, ἐπεὶ καὶ τὸ τοὺς μίμους συνάψαι τοῖς ὀρχησταῖς οὐ μάλα θαρροῦντός ἐστι τῷ κατὰ τῶν ὀρχηστῶν λόγω. τί γὰρ ἔδει τοὺς κεχωρισμένους τοῖς πράγμασιν εἰς μίαν ἄγειν ὑπό- 5 θεσιν ἔξὸν χωρὶς ἐκατέρω προσελθόντα χρήσασθαι πρὸς ἐπίδειξιν τῆ τομῆ; 11. ἀλλ', οἰμαι, τὸ τοῦ βελτίονος σχήματος ἤλπισε χεῖρον ἀποφανεῖν ἀπὸ τῶν μετιόντων ὁ χείρον εἶναι δοκεῖ καὶ τὴν τῶν μίμων δόξαν ἔλξειν ἐπὶ τὴν ὄρχησιν. | ἐγὰ δὲ εἰ μέν τι R III 351 καὶ τὸ τούτων μέρος ἐπανορθοῖ τὸν βίον, ἐν ὑστέρω 11 ζητεῖν οἰήσομαι δεῖν ὅτι δὲ οὐκ ἔλαθέ με τεχνάζων 'Αριστείδης ἐν τῆ μίξει τῶν ἐπιτηδευμάτων, τοῦτ' ἐβουλήθην ἐνδείξασθαι καὶ ᾶμα παραινέσαι τοῖς ἀκούουσι τῶν ἐκείνου φυλάττεσθαι τὰς ἐπιβουλάς.

12. Καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, εἰ ταῖς ἄλλαις τέχναις μαρτύριον ἀρετῆς συγχωροῦντες εἶναι τὸν χρόνον τὴν ὄρχησιν αὐτῷ τούτῷ κοσμουμένην οὐκ ἀνεξόμεθα. ὡς μὲν οὖν συνεισῆλθε

¹ cf. t. II 366, 10 2 Plat. Ion. p. 541 E; Lach. p. 196 B 7 Plat. Leg. XII p. 944 B 11 cf. t. III 127, 18 17 Pind. Ol. I 34

¹ λυκούργους Va sed ούργους ex οῦργος corr m² 4 ἐστιν Va | τῶι ε τῶν ras corr Va | γὰρ Ma sed γ in ras m² 6 προσελθόντα inser Ma² om Cl 7 πομπῆι Va | τὸ] τῷ Β 8 σχήματος Va sed τος del m² | ἀποφανείν scripsi ε Va ἀποφαίνειν reliqui libri edd ἀπὸ τῷν μετιόντων ἀποφαίνειν PaV 9 μίμων Mor sed γρ νομίμων in marg 10 τοι MMa sed in hoc ι add m² 11 μίμος Mor sed γρ μέρος in marg 12 δὲ οm Mo | ἔλαθεν Va 13 ἐν — 14 ἐβουλήθην inser in marg Ma² om Cl 13 μίξει Mo sed γρ μείζονι in marg 14 ἀπούουσιν Va 18 ἀτιμάζοντες aut καταφρονοῦντες aut ἐπφανλίζοντες aut simile quid post ποσμουμένην inserendum coni Re 19 ἀνεξόμεθα scripsi αἰσχυνούμεθα PaVVa αλοχουδμεθα reliqui libri edd | συνῆλθε Mo sed συνεισῆλθε in marg. ΜΜΒ

τῷδε τῷ παντὶ καὶ ὡς ἐξ ὅσουπερ οὐρανός, ἐκ τόσου καὶ τοῦτο καὶ ὡς ἡ τῶν ἀστέρων πορεία φυλάττουσα δρόμον ἀρμονία τινὶ καὶ νόμφ θείφ χωροῦντα πάλαι παρὰ τῶν σοφωτάτων ὄρχησις προσείρηται, ταῦτα μὲν Β ΙΙΙ 352 αὐτοῖς ἀφίημι τοῖς τὰ μετέωρα φροντισταῖς: | ἀλλ' ε ἐκεῖνό γε τίς οὐκ οἶδε τῶν καὶ ὁπωσοῦν εἰς Ἑλληνας τελούντων, ὅτι φησὶν Ἡσίοδος τὰς Μούσας ἐν Ἑλικῶνι τὰ ἄσματα πλαττούσας οὐκ ἀμελεῖν ὀρχήσεως; καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν 10 ὀρχεῦνται τιμῶσαι διὰ τῆς ὀρχήσεως, οἶμαι, τὴν κρήνην ἡν ἡξίωσαν αὐταῖς εἶναι λουτρόν. 13. ὁ δ' αὖ τοῦ Διονύσου χορὸς οὐδ' ἄλλοθέν μοι δοκεῖ τέρπειν

¹ Plat. Tim. p. 28 C 2 [Luc.] salt. 7 3 [Plat.] Epin. p. 983 E 5 Plat. Apol. p. 18 B 9 Hes. theog. 3 sq. [Luc.] de salt. 24

¹ τῷδε scripsi e MVVa cum Cobeto Coll 268 coll. Plat. l. l. τόδε reliqui libri edd | έξότουπες Β 2 τούτου ΜΜα | πορία Va sed ι in ει corr m³ χορεία ne quis e [Luc.] salt. 7 ή χορεία τῶν ἀστέρων coniciat, [Platonis] Epin. l. l. πορείαν καὶ χορείαν των άστέρων affero 3 νόμω δείω scripsi e MaCl Va. ut θείφ νόμφ coni Iacobsius Lectt 210 δρόμφ θείφ PaUMBV θείω δρόμω MoP edd sed είρμω aut δυθμώ pro δρόμω scribendum coni Re χωρούντι Mo Mor 4 προσείρηται Ma sed γο προσηγόρευται in marg m² προείρηται U sed εί eras προσηγόρευται MB | ταῦτα — 5 φρουτισταίς citavit Plan fol. 104 τα Va τῶ Ma sed in ταῦτα corr m², Cl 5 αὐτοῖς om Plan | παρίημι ΜΜα sed in hoc παρ in ras m² | τῶν μετεώρων PaV είς vel περί τὰ μετέωρα Re Anim μετεωροφροντισταῖς Cobet Mnem. II 409 at secutus est Libanius Platonem Apol. p. 18 B cf. Mus. Rhen. XXXII 95 6 οίδεν Va σας P sed πλ in ras m² | δοχήσεων Va 9 τε περί scripsi e MMaClVVa coll. p. 429, 9 et [Luc.] salt. 24, ut ex Hesiodo scribendum coni Re Anim cf. Mus. Rhen. XXXII 89 7 έπι reliqui libri edd | ποσσιν άπαλοῖς ΜVa ποσιν άπαλοῖς MaCl 10 ὀοχοῦνται Va sed εῦν suprascr m² 11 ἣν inser Ma² om Cl | αόταις MoMMaClBV αυταις U | δὲ Mor αὐ τοῦ scripsi e PaMMaBV αὐτοῦ reliqui libri edd 12 οὐδ' scripsi e Va οὐπ MMaCl οὐδὲ reliqui libri edd

τὸν θεὸν ἢ διὰ τῶν ὀρχημάτων, καὶ τὸ τῶν Σατύρων ἔργον τοῦτο καὶ τὸ τῶν Πανῶν οὐχ ἔτερον ἀλλὰ σύριγγι χρήσασθαι καὶ ὀρχήσασθαι. τὰς Βάκχας δὲ κὰν ἐγὰ σιωπήσω, προσθήσετε. τοσαύτη δὲ ἄρα κοινωνία λόγων τε καὶ ὀρχήσεως, ὥστ' ἐποίει μὲν ὁ ε Πίνδαρος, ὡρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ἄσμα, καὶ τὸν αὐτὸν εύροιμεν ἀν λόγων τε προστάτην καὶ τεχνίτην ὀρχήσεως. 14. ἄρ' οὖν ἢ ταῖς Μούσαις ἀν ἐπῆλθεν ὀρχεῖσθαι περὶ τὴν κρήνην, εὶ τῶν αἰσχρῶν ἕν τι τοῦτο ἦν, ἢ τὸν αὐτοῦ θίασον ὁ Διόνυσος κατὰ νοῦν 10 αὐτῷ ζῆν ἡγεῖτο ζῶντα ἐν ὀρχήσει ἢ τὴν ὄρχησιν ναυτικὴν κατεδέχετο, εὶ πονηρόν τι ἐνεώρα; τὸν Δία δὲ ἡμῖν μέλλοντα τὰ αὐτὰ πείσεσθαι τοῖς ἀδελφοῖς οὐχ αὕτη τῶν χειρῶν ἐξήρπασε τοῦ πατρός, ὅτε δὴ περὶ αὐτὸν οἱ Κορύβαντες ὀρχούμενοι τὴν αἴσθησιν ἀφη- 15

¹ sq. [Luc.] de salt. 22 5 Aristid. Asclep. t. I p. 69, 3 Dind. (= t. II p. 338, 1 K); IV vir. t. II p. 231, 1 c. schol. t. III p. 564, 4 sq. Dind. cf. Boeckh Pind. II 2, 591 7 cf. t. I 156, 5 10 [Luc.] salt. 10 12 Hyg. Astr. poet. II 17. [Luc.] salt. 22 14 [Luc.] salt. 8

οοῦντο τὸν Κρόνον; 15. Όμηρος δὲ τήν τε Άχιλλέως ἀσπίδα φησὶν ὑπὸ ὀρχουμένων κοσμεῖσθαι καὶ πάλιν καταλέξας ὕπνον καὶ φιλότητα καὶ μολπὴν καὶ ὀρχηθμὸν ἀμύμονα τὸν ὀρχηθμὸν ἀνόμασεν, ὃν σὰ βιάζη ποιῆσαι ε τῶν αἰσχρῶν. τοὺς δὲ Φαίακας ὁρῶμεν παρ' αὐτῷ καὶ ὀρχηστὰς καὶ φιλοξένους. καίτοι εἰ τὸ μὲν φιλανθρώπως ἔχειν τοῖς ξένοις τοὺς θεούς ἐστιν αἰδουμένων, τὸ δ' ἀρέσκειν πειρᾶσθαι τοῖς θεοῖς δικαιοΒ ΙΙΙ 358 σύνην | ἠσκηκότων, οὐκ ἔστι δὲ ὁμοῦ καὶ δικαίους 10 εἶναι καὶ διεφθάρθαι τοὺς τρόπους, οὐ πάντως οἶς ὀρχήσεως μέλει κακῶς διάκεινται τοὺς τρόπους, ἀλλ' ἔστιν ὁμοῦ καὶ βελτίστους εἶναι κὰκεῖνο μὴ φεύγειν.

16. 'Αλλ', εὶ δοκεῖ, τοὺς μύθους ἀφέντες καὶ τοὺς ποιητὰς ἐκὶ τὰς εὐνομεῖσθαι δοξάσας τῶν πόλεων 16 ἔλθωμεν. οὐκοῦν ὁμολογεῖται Κοῆτάς τε νόμοις ὅτι καλλίστοις κεχρῆσθαι καὶ Λακεδαιμονίους εἴτε παρ' ἐκείνων λαβόντας εἴτε καὶ ἐκ Δελφῶν παρὰ τοῦ Πυθίου, καθάπερ Κρῆτες παρὰ τοῦ Διὸς διὰ τοῦ Μίνωος.

¹ Il. σ 590 sq. [Luc.] salt. 13 3 Il. ν 636 sq. [Luc.] salt. 23 5 Od θ 262 sq. [Luc.] salt. 13 15 Plat. Min. p. 318 D sq. 320 A; Luc. Anach. 39 17 Her. I 65, 2. Choric. Spart. 23 (Arch. Jahrb. IX 179, 3) 18 Luc. Anach. 39

³ καὶ et καὶ μολπὴν inser Ma^2 | μολπὴν P sed π in ras m² 4 βιάζει Va sed ει in η ι corr m³ 6 τὸ μὲν scripsi e P sed in ras m⁵, PaVVa om in ras 5 litt U μὲν τὸ reliqui libri edd 7 ἔχειν Cl 9 καὶ om PaV 12 καὶ om Re | βελτίους PaV βελτίστοις Re 13 ἀφέντες Va sed ε (2) ex α corr m³ 15 δμολογεῖται Va sed in ώμολόγηται corr m² | κρῆτας δὴ Va | νόμοις Ma sed ι ς in ras m² 16 καλλίστοις Ma sed oι in ras m² καλοῖς B | κεχρῆσθαι scripsi e B χρήσασθαι Va χρῆσθαι reliqui libri edd | λακε-

δαιμονίους Ma sed ov in ras m² 17 λαβόντας Ma \ καλ ~m Va 18 καθάπες καὶ κρῆτες V \ μίνωνος P sed ν (2) eras

μαλλον δέ, είτε όντως θεοί τούς νόμους καὶ τούτοις κάκείνοις έδωκαν είθ' ή των νόμων άρετή την των θεων επεσπάσατο φήμην, καθ' εκάτερον δεί κεκρίσθαι τούς νόμους άρίστους είναι. 17. φαίνεται τοίνυν παρ' άμφοιν έν πολλή τη σπουδή το όρχεισθαι καί ούχ ε όσον μη κεκωλύσθαι δεδομένον τοῖς βουλομένοις, άλλὰ καὶ ὑπ' ἀνάγκης τῆς ἐκ τοῦ νόμου γιγνόμενον, ὥστ' ἴσον ἦν τῷ τὴν τάξιν λιπεῖν τὸ τὴν ὄρχησιν ἐκλιπεῖν. τὸ δὲ μέγιστον, ἐν Δακεδαίμονι γὰο αί μὲν ἄλλαι πράξεις ταίς ήλικίαις διήρηντο, τὸ δὲ ὀρχεῖσθαι διὰ 10 πάντων ήρχετο καὶ τοῦτο περιειλήφει γέροντάς τε όμοῦ καὶ παϊδας καὶ τοὺς ἐν μέσφ. 18. ὁ δὲ δὴ πόλεων όλων άξιώτερος είς μαρτυρίαν Σωκράτης δ σοφώτατος άνδοῶν ἀπάντων τη ψήφω τοῦ θεοῦ καὶ οἶτος μέρος ήνεῖτο τῶν προσηκόντων αύτῷ τὴν ὄρχησιν καὶ νῦν 15 μεν διελέγετο, νῦν δε έκεῖνο ποιῶν ἐφαίνετο. [εἶτα] ἄρ' οὖν πρᾶγμα ἀρχαῖον καὶ παρὰ τοῖς οὕτω γενναίοις

^{5 [}Luc.] salt. 8 et 10 11 cf. [Luc.] salt. 10 13 t. III 34, 13 sq. R 16 [Luc.] salt. 25. Xen. Symp. 7; 2, 16 sq.

¹ εἶτ' Re | οῦτως Μο sed ὅντως in marg | καὶ om Μ
3 δεῖ inser Μα² om Cl | κεκρῖσθαι Μοτ sed γο κεχρῆσθαι in marg 5 τῆ inserui e ΜΜαCl om reliqui libri edd 6 κεκαλῦσθαι ΜΜα sed in hoc in corr, fortasse recte at cf. ad p. 12, 6 | δεδομένον Μο 7 τῆς om PMB Re | τῶν νόμων Vα | ὡς Vα 8 ἴσον Μο ὅσον Vα | τῷ scripsi e P sed in ras m⁵, PaMaCl τὸ reliqui libri sed ο ex ῷ corr Μ⁵, edd | τὸ scripsi e P sed ὸ ex ῷ in ras corr m⁵, M sed ὁ in ῷ corr m⁵, MaCl Vα το U sed ο ex ῶ ras corr τῷ reliqui libri edd 9 γὰρ inser Ma² om Cl 10 διῆρηνται Μ sed το supra ται m⁵, MaCl 13 ὅλων om Pa 15 αὐτῷ scripsi αντῷ U αὐτῷ reliqui libri edd | εἶτα om Va cancellavi 17 ἄρ' οὖν om Μ ΜαCl BV "fortasse οὖτω. aut alias leg. εἶεν. ἄρ' οὖν "Re Anim (ἄρα Va | πρᾶγμα scripsi e PaMMaCl BV », τeliqui libri edd libri edd

ούτω γενναίον καὶ καλὸν είναι δοκοῦν εἰκῆ καὶ ὁᾳδίως ἡμεῖς τῶν φαύλων είναι πιστεύσομεν;

19. Έτέρα γάρ, φησίν, ήδε παρ' ἐκείνην ἡ ὅρχησις καὶ οὐκ ἔμεινεν ἐφ' ὧνπερ πρότερον.
R III 354 τί δέ; τἄλλα, πρὸς θεῶν, ἔμεινεν | ἐφ' ὧνπερ πρό6 τερον, αἱ οἰκίαι, τὰ ὅπλα, αἱ νῆες, χαλκευτική, ζωγραφία, ὁητορική, μουσική, ποίησις ἀγαλμάτων, τὰ περὶ
ναυτιλίαν; οὐχ αἱ μὲν πρῶται τῶν οἰκιῶν οὐ διέφερον
καλύβης οὐδ' ὅπερ ἐλέγοντο ἡσαν; τῆς δὲ ἀσπίδος οὐκ
10 ἡν λαβέσθαι τῆ χειρὶ καὶ μετενεγκεῖν πρὸς τὴν χρείαν;
θάλαττα δὲ τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἐπλεῖτο, πλεομένη δὲ
οὐκ εὐθὺς τριήρεις ἐδέξατο, δεξαμένη δε μακρῶν ναυτιλιῶν εἰχεν ἀπείρους τοὺς πλέοντας, ῶσθ' ὑπερενεχθῆναι Δήλου φοβερὸν εἶναι τοἰς Ἑλλησι; 20. τί δὲ

10 cf. Il. β 389; η 219 sq. 13 Zenob. II 37

¹ είκη M sed μάτην suprascr m⁵, Ma sed κη (η ex αl corr) in ras m^2 , εl μη Cl 2 ημ $\bar{l}v$ PaMaClV \dot{v} μ $\bar{l}v$ Va | εlναι lεγόντων Va | πιστεύομεν UVa sed in hoc σ ante o inser m^2 3 ή ὄρχησις έκείνην Μ ή ὄρχησις παρ' έκείνην Μα έκείνην reposui e libris έκείνων edd sed ήπες έκείνων coni Re ήγε παρ' έκείνων ὄρχησις Iacobs Lectt 210 4 και οὐκ del Ma έμειναν Μ ένέμεινεν Β | έμεινεν — 5 θεων in marg Ma2 ξμειναν Ma^2 4 ών B | καὶ πρότερον MMa^2 5 τί - πρότερον om Va | τὰ ἄλλα Μ τάλλα V | ων Β | "ad πρότερον seu ante seu post addendum videtur ἦν Re 6 ζωογραφία 7 μουσική om V 8 ναυτιλλιαν Va sed λ alterum del | ού διέφερον καλύβης om Mo sed praemisso γο in marg, UMa Cl | ov | μικρον Va sed ov ex ov corr m' μικρον δείν V | διέφερον in ras 4 litt Va4 9 καλύβης in lac 3 litt Va4 | οὐδ' όπεο ελέγοντο ήσαν scripsi e MMa sed in hoc γο μικοού δείν διέφερον καλύβης suprasor m^2 , Cl om V μικροῦ δείν οὐδὲ δυομάζονται reliqui libri et γ ρ in marg M, edd 11 ταπρῶτα BV! ούκ έπλειτο scripsi e MMa sed in hoc κ in ras 2 litt m² ούδε έπλεῖτο Cl VVa et ego olim scripsi οὐδ' ἐπλεῖτο Cobet Coll 268 ού διεπλείτο reliqui libri edd 13 ώς Va | παρενεχθήναι Va sed ineq suprascr m3 inequiardival Cobet 1. 1. 14 size B ; posui e MBV punctum reliqui libri edd \ de, Mor de; Re

ή Γλαύκου τοῦ Χίου τέγνη κατ' ἀρχὰς ἦν; τί δὲ ή Ζεύξιδος οὐ γρόνοις ὕστερον; πότε δὲ ἔδεισαν ἄνθρωποι περί τῶν ἀγαλμάτων μὴ τοῖν ποδοῖν χρώμενα φύγη; τῶν Δαιδάλου γειρῶν οὖτος ὁ φόβος ἔργον. ὃν έκάλυψεν έπιγενόμενος Φειδίας μαλλον ή Δαίδαλος σ τούς πρό τοῦ. καὶ μὴν τήν γε μουσικὴν ἀκούομεν μέγοι μεν 'Αργιλόγου καὶ τῶν γρόνων ἐκείνων ἀπλῆν τινα καὶ φαύλην είναι, χωροῦντος δὲ τοῦ χρόνου πρὸς έπίδοσιν έλθεῖν. 21. εἶεν. περί δὲ τῆς όητορικῆς πῶς σε φωμεν φοονείν; αδο ίσον είς λόγους Αντιφων και 10 Μενεσθεύς έκεῖνος ὁ τὸν Θησέα διώκων; ἢ πάλιν αὐτὸς ούτος Άντιφων καὶ Δημοσθένης; καὶ μὴν εἰ τὸ πρεσβύτερον ἄμεινον, φαυλότερος μεν Δημοσθένης Άντιφῶντος, φαυλότερος δὲ Μενεσθέως έχεῖνος. αν δ Ραμνούσιος ούτε μη βελτίων έκείνου νομίζεσθαι 15 συγγωρήσειε τούτου τε νομίζεσθαι βελτίων οὐκ ἂν άξιώσειεν. | οίδε γάρ τοῦ μὲν πρατῶν καὶ πολύ, R III 355

¹ Her. I 25. Paus. X 16, 1 4 Plat. Men. p. 97 D. [Dio Chrys.] or. 37 p. 105 R 5 Aristid. de rhet. t. II p. 38, 10 sq. ed. Dind. 7 Plut. de mus. p. 1140 F sq. 10 cf. t. III 13, 21 11 Plut. Thes. 32. Proleg. stat. rhet. gr VII p. 5, 26 ed. W.

τοῦ δὲ ἡττώμενος οὐ μικρῷ. 22. καὶ μὴν αὐτός γέ που λέγεις οὐ μικροῖς τισιν οὐδ' ὀλίγοις αὐξῆσαι τὴν τῶν λόγων τέχνην καὶ οὐ φθονῶ γε, μὰ τοὺς θεούς, οὐδ' ἀλαζονείαν τὸ πρᾶγμα καλῶ, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐχὶ δίταιον εἶναί φημι τὰς μὲν παρ' αὐτοῦ προσθήκας φάσκειν λυσιτελῆσαι τοῖς λόγοις καὶ μὴ τὰ πρότερα θαυμάζειν, εἰ δὲ καὶ τὴν ὅρχησιν τοῦτ' αὐτὸ βελτίω κατέστησε, προσθήκη, τὸ μὴ τὰ πρότερα τετηρῆσθαι δεῖγμα ποιεῖσθαι φαυλότητος.

10 23. Έτέρως, φής, ἀρχοῦντο οἱ πρότερον. καὶ γὰρ ἐναυμάχουν οὐ παραπλησίως οἱ πρότεροι τοῖς δευτέροις, οἶον Μίνως πρὸς Κᾶρας, Πάρις πρὸς Σιδονίους, 'Αχιλλεὺς πρὸς Λεσβίους, Κορίνθιοι πρὸς Κερκυραίους, εἰτε δὴ τὴν παλαιτάτην βούλει ναυματιαν εἰθ' ἡν ἡγωνίσαντο περὶ τῆς 'Επιδάμνου. πῶς οὖν εἶχον ἐκεῖναι; τῶν μὲν νεῶν οὐ πολὺ τὸ ἔργον ἡν, τοῖς δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις οἱ ἀγῶνες

¹² Thuc. I 8 13 Il. 129 14 Thuc. I 13, 3 15 Thuc. I 49, 1 16 Thuc. I 49, 2

¹ γέ scripsi auctore Re Anim τέ ΜοΜΒ Μος τε reliqui libri Re | ποῦ Va 3 με Cl | μὰ δία καὶ τοὺς θεούς Pa 4 ἀλαζονείαν Va sed ει ex ι corr m³ | γε οm V 5 παρ' αὐτοῦ scripsi παρά του Va σαυτοῦ V αὐτοῦ U αὐτοῦ reliqui libri edd 6 φασηλυσιτελῆσαι Μο φασὶ Μος sed γρ φάσειν in marg 7 βελτίω om PaU et γρ in marg Μος 8 κατάμουεν Μα sed ν add m³ κατέστησεν ἡ προσθήκη ΜΒ | καὶ ante τὸ ΜοΡΜΒ V edd delevi 10 φη Μα sed ΄σ in ras m² φησὶν ΜCl 11 οὐ del Μα² 12 πρὸς (1)] καὶ Μος sed πρὸς coni | Σιδονίους scripsi coll. Il. ζ 290 c. scholl. et Cypr. arg. in Procl. chrest. p. 18, 1 ed. Kinkel Διοσιούρους libri edd 14 δὴ om Re | πάλαι ταύτην V παλαιοτάτην γρ in marg Mor et Re 15 πῶς δ' οὐν Pa 16 ἐκεῖνοι U 17 δὲ scripsi e ΜΜαCl VVa δ' reliqui libri edd

έκρινοντο και θάλαττα μεν ύπέκειτο, τὰ δὲ πραττόμενα τῶν ἐν τῆ γῆ δρωμένων οὐδὲν ἀπεστάτει. πάντως δε απούεις Θουπυδίδου λέγοντος τῷ παλαιῷ τρόπω ἀπειρότερον ἔτι παρεσχευασμένοι καὶ ὡς ή ναυμαχία καρτερά | τῆ μὲν τέχνη οὐχ R III 356 δμοίως, πεζομαγία δε τὸ πλέον προσφερής ε ο ὖσα. 24. άλλ' οὐχ ἡ Ναύπακτος ΰστερον τοιαύτην ἀπειοίαν ναυμαχιῶν ἐδέξατο, ὅτε Πελοποννησίων κύκλω ταξαμένων 'Αθηναίοι περιέπλεον κατά μίαν τεταγμένοι καὶ συνήγον εἰς βραγὸ ψαύοντες ὀλίγου τῶν πολεμίων, 10 έμβολης δε έλπίδα μεν άει παρείχου, το δε έργον άνεβάλλοντο την τοῦ πνεύματος περιμένοντες συμμαχίαν. τοιγαρούν τὸ μὲν κατήει, οί δὲ ἐταράττοντο, τοῖς δὲ ώραιον ήν προσπεσείν. και ούτως είκοσι νήες Άθηναίων έπτὰ καὶ τετταράκοντα Λακεδαιμονίων ένίκων 15 της έπιστήμης έλεγχούσης τὸ πληθος. 25. έν τοίνυν

³ Thuc. I 49, 1 8 Thuc. II 83, 4 et 84, 1 13 Thuc. II 84, 2 14 Thuc. II 83, 2

² èv om libri Mor inser Re "frustra fortasse" Iacobsius Lectt 210 | τη delendum? | ἀπεστάτει Ma sed τει m² ἀπε-Ma oi Va sed in ότε corr m² | πελοπονησίων ΜοΡΜαCl | κύκλον Va et olim ego (cf. Mus. Rhen. XXXII 93) coll. Thuc. Η 83, 4 οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῶν νεῶν ὡς μέγιστον οίοι τ' ήσαν at cf. eundem II 84, 1 οι δ' Άθηναῖοι κατά μίαν ναῦν τεταγμένοι περιέπλεον αὐτοὺς κύκλω καὶ ξυνῆγον ές όλίγον 9 παταμίαν Μο 10 δλίγον ΜοΡΡα Mor 13 κατήι ει Va sed ι (1) in ras 2 litt 14 5οα Cobet bis Re Coll 268 num εθκαιρον coll. Thuc. l. l. τότε δη κατά τὸν καιοὸν τοῦτον? | προσπεσείν Va sed eσ eras 15 ἐπτὰ ζάκτω Β τετταράκοντα scripsi e ClBVVa τεσσαράκοντα reliqui libri edd ένίκων — 16 τοίνυν in marg Mo2

ασφαλές, τοις δ' είναι γυμνοῖς εννομον. αί [δὲ] περιουσίαι πολλὰς ηὔξησαν πόλεις καὶ πολλὴ σπουδὴ περιτὸ πλουτεῖν Ἑλλησιν όμοῦ καὶ βαρβάροις, ΛακεδαιΒ. Η 350 μονίους δὲ | ἐπεπείκεσαν οἱ νόμοι τὴν πενίαν εἰσυροτέραν εἶναι τῶν χρημάτων. 9. μετὰ τούτων ἡγουμένω καὶ τοὺς ὀρχηστὰς κωλύεσθαι τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν οὐκ ἄν εἰχον χαλεπῶς ἐπεὶ δὲ ὅλως τὸ πρᾶγμα κακίζει καὶ νόσον ὀνομάζει καὶ φθορὰν τῶν θεωμένων καὶ προστίθησι τῆ βλασφημία Σύρους, εδοξέ 10 μοι προδοσία τις εἶναι Σύρον ὅντα καὶ αὐτὸν καὶ λέγειν ἴσως δυνάμενον σιγῆσαι καὶ μὴ τοῖς ὑπὲρ τοῦ πράγματος λόγοις έξελέσθαι καὶ τὸ πᾶν ἔθνος αἰτίας.

10. Όθεν δὲ τὸ πᾶσι παραινεῖν ἀφεὶς Σπαρτιάταις διείλεκται μόνοις, ἴσως οὐ χεῖρον ἐξετάσαι. δοκεῖ 16 τοίνυν μοι τοῖς κατὰ τοῦ πράγματος λόγοις οὐχ δρῶν ἐνοῦσαν ἀφθονίαν ἐπὶ τὴν Σπάρτην καταφεύγειν καὶ τὰ πάτρια τῆς Λακεδαίμονος, ἵνα τὴν ἐκείνων σπάνιν τοῖς τῶν ἀκουόντων ἐπαίνοις ἀποκρύψη καὶ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς πεδίον ἐξαγάγη Βρασίδας

¹ cf. t. IV p. 423, 3 R. Plut. apophth. Lac. p. 210 E. 4 Tyrt. fr. 8. Zenob. II 24 13 cf. p. 471, 15 19 cf. t. II 359, 13

¹ πασιν ante ἀσφαλές inserendum?; post ἀσφαλές Μα² | δ' reposui e ΜΜαClVVα μὲν ΜοPPaB Mor ras 3 litt U δὲ Re | αί inser Μα² | δὲ eras U abesta ΜΜαClVVα cancellavi 2 πολλῆ σπουδῆ Β 4 δ' Re 5 ἰσχυρότερον Vα quod olim scripsi 6 ἡγουμένω scripsi ἡγούμενος libri edd 8 κακ εί Vα cum ras 3 litt quas in ίζ corr m³ 9 προστίθησιν Vα 10 εἶναι σύρον ὅντα P sed ε et ναι et σύρον ὄν in ras m² 12 ἐξελέγχεσθαι Μοτ sed γρ ἐξελέσθαι in marg 13 πασιν Vα 17 πόλιν Μα 18 ἐπαίνοις P sed ἐπαί in ras m² | ἀποιρύψη P sed η in ras m⁵ 19 εἰς] ἐπὶ τὴν ἐκεί ΜαCl | πεδίον Vα Re πε δί ον Μ sed ε et ιο in ras πεδιὰν Μα sed γρ παιδείαν in marg m², Cl παιδίαν Μο παιδείαν reliqui libri Μοτ πεδεινὴν Ιαcobs Lectt 210; Anth. Pal. III 33 | ἔξαγάγοι ΜΜαClVα sed in hoc αν suprasecr m²

καὶ Λεωνίδας καὶ Λυκούργους καὶ Ἡρακλέας καὶ Διοσκούρους ἄνω καὶ κάτω στρέφων, ἐπεὶ καὶ τὸ τοὺς μίμους συνάψαι τοῖς ὀρχησταῖς οὐ μάλα θαρροῦντός ἐστι τῷ κατὰ τῶν ὀρχηστῶν λόγω. τί γὰρ ἔδει τοὺς κεχωρισμένους τοῖς πράγμασιν εἰς μίαν ἄγειν ὑπό- δ θεσιν ἔξὸν χωρὶς ἐκατέρω προσελθόντα χρήσασθαι πρὸς ἐπίδειξιν τῆ τομῆ; 11. ἀλλ', οἰμαι, τὸ τοῦ βελτίονος σχήματος ἤλπισε χείρον ἀποφανεῖν ἀπὸ τῶν μετιόντων ὁ χείρον εἶναι δοκεῖ καὶ τὴν τῶν μίμων δόξαν ἔλξειν ἐπὶ τὴν ὄρχησιν. | ἐγὰ δὲ εἰ μέν τι R III 351 καὶ τὸ τούτων μέρος ἐπανορθοί τὸν βίον, ἐν ὑστέρω 11 ζητεῖν οἰήσομαι δεῖν ὅτι δὲ οὐκ ἔλαθέ με τεχνάζων ᾿Αριστείδης ἐν τῆ μίξει τῶν ἐπιτηδευμάτων, τοῦτ᾽ ἐβουλήθην ἐνδείξασθαι καὶ ᾶμα παραινέσαι τοῖς ἀκού-ουσί τῶν ἐκείνου φυλάττεσθαι τὰς ἐπιβουλάς.

12. Καὶ πρῶτόν γε ἐκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, εἰ ταῖς ἄλλαις τέχναις μαρτύριον ἀρετῆς συγχωροῦντες εἶναι τὸν χρόνον τὴν ὄρχησιν αὐτῷ τούτῷ κοσμουμένην οὐκ ἀνεξόμεθα. ὡς μὲν οὖν συνεισῆλθε

¹ cf. t. II 366, 10 2 Plat. Ion. p. 541 E; Lach. p. 196 B 7 Plat, Leg. XII p. 944 B 11 cf. t. III 127, 18 17 Pind. Ol. I 34

¹ λυκούργους Va sed ούργους ex οῦργος corr m^2 4 έστιν Va | τῶι e τῶν ras corr Va | γὰρ Ma sed γ in ras m^2 6 προσελθόντα inser Ma^2 om Cl 7 πομπήι Va | τὸ] τῷ B

⁸ σχήματος Va sed τος del m² | ἀποφανείν scripsi e Va ἀποφαίνειν reliqui libri edd ἀπὸ τῶν μετιόντων ἀποφαίνειν Pa V 9 μίμων Mor sed γρ νομίμων in marg 10 τοι MMa sed in hoc ι add m² 11 μίμος Mor sed γρ μέρος in marg 12 δὲ om Mo | ἔλαθεν Va 13 ἐν — 14 ἐβουλήθην inser

in marg Ma² om Cl 13 μίξει Mo sed γο μείζονι in marg 14 ἀκούουσιν Va 18 ἀτιμάζοντες aut καταφρονοῦντες aut

έκφανλίζοντες aut simile quid post ποσμουμένην inserendum coni Re 19 άνεξόμεθα scripsi αλοχυνούμεθα PaVVa. αλαχυνόμεθα reliqui libri edd | συνήλθε Μο sed συνεισήλθε in marg. PMB

τοσούτφ πλέον, ὅσφ ἐκεῖνοι τῶν καθημένων. εἶτα τὴν πλεονεξίαν εἰς ἐλάττωμα αὐτοῖς θήσομεν; καὶ ῷ κρατοῦσι, τούτφ χείρους εἶναι δόξουσι; καὶ τοὺς ἃ τῆς ὀρχήσεώς ἐστιν ὅτι μάλιστα ποιοῦντας τῶν ἐν τῷ 5 κινεῖσθαι λειπομένων δευτέρους τάξομεν; οὐκοῦν καὶ τὸν ὀξύτερον δρομέα τοῦ βραδυτέρου δεύτερον καὶ τὸν ἐπιστροφάδην κτείνοντα τοὺς πολεμίους τοῦ πρὸς ενατινὰ τῶν ἐναντίων τετραμμένου; 29. κατηγόρει δὴ καὶ τῶν νῦν ἡνιόχων διὰ τὴν πολυπειρίαν καὶ τόλμαν 10 καὶ μηχανὰς καὶ τὸ μηδὲν ὀκνεῖν, οῖ πρὸς τῷ τὰ αὐτῶν R III 358 εὐθύνειν ἄρματα καὶ | τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβάλλουσι τὰς χεῖρας τῶν πρὸ τούτων τάχει τῶν ἵππων ὡς τὰ πολλὰ θαρρούντων καὶ οὐκ ἀπείρων μὲν ὅντων τῆς τέχνης, οὐ τοσοῦτον δὲ κεκτημένων. κατηγόρει 15 καὶ Πυρρίχου δείξαντος ὄρχησιν ἔχουσάν τι τῆς πρε-

⁷ Il x 483; Od. ω 184 15 [Luc.] salt. 9

¹ τοσούτω scripsi e PammaClBV τοσούτο U τοσούτον Mo P sed in hoc ν eras, Va edd cf. p. 466, 11; t. IV p. 30, 3; 55, 3 R πλέον scripsi e MV coll. t. III 309, 2 πλείον MoPPaUMa sed in hoc ε supra εῖ m², ClB edd | δσω scripsi e BV ὅσον reliqui libri edd | ἐπεῖνοι Ma sed ι (2) add m², Va sed ι (2) add m² et ΄ων suprascr alia m secundae proxima | ὅστε Va 2 θήσωμεν Va μοατοῦσιν Va 3 δόξονσι· Va δόξωσι. B | ᾶ οm Va τὰ PaUBV δ P Re et olim ego 4 δοχήσεως P sed σεως in ras m⁴ | ἐστιν inserui e MMaCl om reliqui libri edd | ὅτε V ἐστὶ Va | μάλιστα P sed στ in ras m⁴ | τῷ πινεῖσθαι Va sed τῆ πινήσει in marg m² 6 δεντέρους M 8 τινὰς Cl | πατηγορεῖ Mo Mor | δὴ scripsi e PammaClB VVa δὲ reliqui libri edd 10 ὁπνεῖν (οῖ οm) πρὸς Va | τῷ Ma sed ῶ in ras m² οm Cl τὸ Va | τὰ] ταῦτα Cl | αὐτῶν scripsi e PaVVa αυτων U αὐτῶν MoMmaClB Mor ἐαυτῶν P Re 11 εὐθήνειν Ma sed l supra εὐ m² εὐθήνειν Mo Re (sed "malin ἰθύνειν") ἰθύνειν M 12 τούτον Ma sed ων supra ον m² | ἔππων P sed ω in ras m² 13 ταπολλὰ MB 15 δὲ ante παὶ MMaB \ πυροίγου P sed و alterum suprascr πυρίγου Mo Mor

σβυτέρας πλέον καὶ μὴ διδοὺς ἐκείνω τῆς προσθήκης ἄδειαν τοὺς ἐπ' ἐκείνω δυναμένους εὐρεῖν τι κώλυε. 30. ἀρχοῦντο ἐτέρως. πάλαι τοῦτο εὐδοκίμει. νῦν ἐπέδωκεν ἡ κίνησις. τοῦτο κρατείτω. ἢ ταῖς μὲν ἄλλαις τέχναις δώσομεν προβαίνειν κατὰ τὴν εὕρεσιν, ε ταύτην δέ, εἴ τι σοφώτερον εὖρε, μισήσομεν; καὶ οὐκ ἀκουσόμεθα τοῦ λέγοντος ὡς ἐν ταῖς τέχναις τὰ ἐπιγινόμενα κρατεῖ;

31. Νη Δία, λύμη γὰρ πόλεών εἰσι καὶ οἴκων, καὶ ὅστις εἰς αὐτοὺς βλέπει, διόλωλε καὶ τὸ μὴ 10 το ύτων ἀπηλλάχθαι κακῶν ἔσχατον. ἡ μὲν κατα-δρομή γενναία τοῦ λόγου καὶ τοῖς χειμάρροις ἐοικυῖα πάντα τὰ χείριστα ταῖς τούτων ἀνατιθεῖσα κεφαλαῖς, ἀπόδειξις δὲ ἢ μείζων ἢ ἐλάττων οὐδαμοῦ. εἰ μὲν οὖν ἀρκεῖ καλέσαι κάκιστον καὶ τὸ ρῆμα τὴν πίστιν 15 ἔχει, τῶν ὀρχηστῶν οὐδὲν μιαρώτερον, ὡς οὐκ ἔσθ' ὅ τι παραλέλοιπεν ὁ ἀνὴρ τῆς εἰς αὐτοὺς βλασφημίας εἰ δὲ χωρὶς ἔλεγχός τε καὶ τὸ κακῶς εἰπεῖν, | ἀκη- R III 359

⁷ Thuc. I 71, 2 9 cf. p. 426, 8; 473, 10 11 cf. t. I 355, 7

² έκεινο cum ras 1 litt post ο $U \mid \tau i$ MoBV Mor \mid έκώλνε Mor sed $\gamma \varrho$ κώλνε in marg 3 έτέςως πάλαι, MoUMBV έτέςως πάλαι Ma sed comma infrascr $\mathbf{m}^2 \mid$ εὐδοκίμει Mor sed $\gamma \varrho$ εὐδοκιμεῖ in marg \mid δὲ post νῦν B 4 τοῦτο \mathbf{e} τούτω corr P 5 μετὰ Cobet Coll 268 6 δ' Re \mid τις Mor sed $\gamma \varrho$ τι in marg \mid εύ ϱ εν $Va \mid$ μισήσομεν M sed μισήσωμεν in marg \mathbf{m}^2 7 λέγοντος Ma sed λεγ in ras $\mathbf{m}^2 \mid$ τὰ om Mor \mid έπιγινόμενα BV έπιγενόμενα MMaCl 10 ὅστις — 14 οὐδαμοῦ citat Plan l. l. \mid αὐτὸν Ma sed ον in ovς corr \mathbf{m}^2 , $Cl \mid$ μὲν Plan 11 κακῶν reposui \mathbf{e} MoPPaUMMa sed in hoc ὧν ex ὸν corr \mathbf{m}^2 , BVVa κακὸν Cl Plan edd \mid $\check{\eta}$ scripsi $\check{\eta}$ libri edd 13 ἀνατιθείσα — 14 έλάττων reposui \mathbf{e} PPaUMMaClBVVa

¹⁸ ἀνατιθείσα — 14 ἐλάττων reposui e PPaUMMaClBVVa Plan om Mo edd 16 ὡς] καὶ Va | ἔσθ' ὅ τι scripsi ἔσθ' ὅτι ΜΜαClBVVa ἔστιν ὁ reliqui libri edd 17 ὁ eras P om ΜΜαClBVVa | αὐτὸν Mor 18 χωρίς ἐστὶν ἔλεγχος Va κακῶς P sed κ(2) in ras m² καλῶς Mo sed κακῶς in marg

κόασι μέν οὖτοι κακῶς. ὅθεν δὲ δεῖ πιστεῦσαι τοῖς είρημένοις, οὐα ἔστιν. 32. ἄξιον δὲ καὶ τῶν δημάτων αὐτῶν ἀχοῦσαι. οἶμαι γάρ, εἴ τις δύο ποιήσειε μερίδας τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων κακῶν, ετην μέν των τούτοις προσόντων, την δέ των τοῖς ἄλλοις, μηδαμοῦ τἄλλα ἂν εἶναι δόξαι πρὸς ταῦτα. ταυτί δυμόν μεν έμφανίζει πολύν, βέβλαπται δὲ [καὶ] ὁ λόγος τῷ θυμῷ. τῆς γὰρ ὑπερβολῆς γενόμενος, τὸ πρᾶγμα δε οὐκ εξετάσας εξώσθη τοῦ πιθα-10 νοῦ. τίς γὰρ ἂν συγχωρήσαι τῶν ἄλλων ἀπάντων όσα παρ' ἀνθρώποις τολμᾶται πλείω τὰ τούτων είναι καλ μείζω; τούτους γάρ μετά μέν των άρίστων θείναι ών οι μεν εν λόγοις, οι δε εν εργοις τας αυτών φύσεις ἐπεδείξαντο, οὔτ' ἴσως εὐσεβὲς οὔθ' ὅσιον, 15 πάλιν δε των πονηροτάτων κακίους άγειν οὐδε τοῦτο δίκαιον. 33. άλλ' ἔστιν ὅστις Αριστείδη πείθεται τὸν

¹ δεί om BV 3 ποιήσειεν Va ποιήσει Mo Mor, quod Iacobsius tuetur 4 τῶν om Mor 5 τῶν P sed ὧ in ras $\mathring{\eta}^{\nu}$ m⁴ om MMaClBVVa τῶν Mo | προσόντων Mo sed ῶαν supra των, P sed ante σ ras 3 litt et σ in ras m⁴ προσοῦσων MMa sed in hoc ͽσων in ras m² | τῶν inser Re om libri Mor 6 τοῖς inserui e libris sed in ras 3 litt P^4 om edd μηδὲν post μηδαμοῦ Mo sed \therefore suprascr, PU edd delevi ut glossam cf. p. 96, 10 | τάλλ MoPaU et olim ego scripsi 8 καὶ ante δ Mo edd ras 3 litt P delevi | δλος ante γενόμενος inserendum coni Cobetus Coll 269 at cf. p. 486, 15 sq. 9 καὶ ante τὸ inser Ma^2 | δὲ ομ MaCl | ἔξεωσθη Cobet at cf. t. I 174, 8; 278, 8; t. II 165, 12 10 συγγωρ $\mathring{\eta}$ σαι BVa 11 \mathring{o} σα παρ \mathring{q} \mathring{q}

¹¹ ὅσα πας'] "malim ὅσαπις" Re 12 μὲν post τούτους, non post μετὰ ΜαCl | μὲν om Μ 13 δ' Re | αυτῶν U αὐτῶν ΜοCl om Mor 14 ἐδείξαντο Μα sed πε inser m², ClVα ἔδειξαν V 15 δὴ Μα | τῶν om ΜαCl | τάττειν ΜαCl 16 ἀλλ' ἔστιν ὅστις] ἀλλὰ τίς Va | ἀριστείδη ΜοUVa

δρηηστήν τουτονί τὸν τὰ τῶν θεῶν ἔθη μιμούμενον δεινότερα ποιείν των άνασπώντων βωμούς καὶ συλώντων αναθήματα καὶ κατασκαπτόντων [ερα καὶ κατακαιόντων αγάλματα; τί δέ; των τας αύτων προδιδόντων πατρίδας ἢ τῶν ἐπὶ φόνοις κατειληφότων τὴν 5 έρημίαν ή των έπι τῷ κακουργεῖν πλεόντων τὴν δάλατταν ή των διορυττόντων τάφους ή των τὰ δηλητήρια περαυνύντων; άλλ' οἱ πατραλοῖαι μικρὸν πρὸς τούτους; άλλ' οι τὰ ψευδή μαρτυροῦντες; άλλ' οί πεπλασμένα νοάμματα κατά τοῦ δικαίου νοάφοντες: 10 άλλ' οί μητέρας, άλλ' οί παϊδας άποκτείναντες; πόθεν ποτε επηλθέ σοι πάντα πονηρον | μετριώτερον R III 360 δρχηστοῦ νομίσαι; 34. δρᾶς ταυτί τὰ δεσμωτήρια; ταῦτα [έχ] τίνων έμπέπλησται; τῶν έκεῖνα κακουργούντων ἢ τῶν ὀργουμένων; καίτοι τίνα ἔγει λόγον τὰς 15 πόλεις παρ' ών μεν άδικοῦνται τὰ μείζω, τούτους μεν έᾶν ὀρχεϊσθαι, τοὺς δὲ τὰ μικρὰ λυποῦντας εἰς τὸ δεσμωτήριον έλκειν καί τοῖς μεν ἀργύριον συλλέγειν καὶ πορίζειν άφορμάς, τοὺς δὲ τὰς ψυχὰς άφαιρεῖσθαι καὶ συνθεῖν, ἡνίκα ἂν ἀποτέμνωνται τὰς κεφαλάς; 20

² cf. t. III 92, 1 sq.

¹ τῶν om Pa | ἔδη CVa ἔδη Ma sed 'm² | τιμούμενον Ma sed μ 1 supra τι m² 2 ἀνασπώντων P sed ω (1) in ras m⁴ 3 ἀναθήματα — κατακαιόντων om Va | κατακοπτόντων Ma sed in κατασκαπτόντων corr m², Cl 4 τίς Va | αὐτῶν scripsi e PaUB sed in hoc 'e' corr, VVa αὐτῶν reliqui libri edd 6 τὸ BV 7 δηλητήρια Va sed η (1) ex ει corr m⁴ 11 ἀποκτείναντες reposui e libris sed ον supra ω ser Ma² κτείναντες edd 12 πάντα] $_mmalim$ τὸν πάντα" Re 13 ὁρχηστοῦ om BV 14 ταῦτα om Va fortasse recte | ἐκ cancellavi | ἔκ τινων Va 16 τὰ inser Re om libri Mos μείζω <math>Ma sed in μείζον corr m² 19 κεφαλὰς M 20 συνθεῖν Ma sed vv in ras m² | ἡνίκ Re

ἢ πρὸς Διός, ὧν μὲν ὑπ' ἄλλων ἀδικοῦνται καὶ τὰ κοῦφα ἀφόρητα, τὸ δὲ ἀφόρητον τῆ φύσω κοῦφον ἂν είη, ὀρχηστής πονηρευόμενος; ἢ καὶ παιδὸς μὲν οὐκ ἀν ἀνάσχοιτο πατήρ ἀδικοῦντος, πάσχοντες δὲ κακῶς ι ύπὸ τῶν ὀργηστῶν προσκυνοῦσιν ῶσπερ οί Πέρσαι τον δεσπότην; 35. πόθεν οὖν οὐ κρίνονται; πόθεν οὐ πολάζονται πάντας ἀπολιπόντες πακία; φράσον. άλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. εἰ μή, νὴ Δία γε, τὴν Ἅιδος κυνῆν ἢ τὸν Γύγου δακτύλιον ἔχοντες ἀδικοῦσιν, ὑφ' ὧν 10 λανθάνουσι. καὶ μὴν οὐ σέ γε λελήθασιν, ος ούτω λαμπρῶς τάκείνων τραγφδεῖς, εί δὴ τάκείνων. 36. οί δὲ ἄργοντες οἱ τῶν πόλεων φύλακες ὅταν τοὺς μὲν ληστάς πέμπωσιν έπὶ τὸ βάραθρον, τοὺς δὲ ὀρχηστάς έν τῶ θεάτρω καθήμενοι δωρῶνται, τί σοι δοκοῦσι 15 ποιείν; τέρπεσθαι τοίς οὐδεν ἀδικοῦσιν ἢ πονηρίαν τιμᾶν; καὶ τὰ αὐτὰ κολάζειν τε καὶ τιμᾶν; μᾶλλον δὲ τὰ μὲν ἐλάττω κολάζειν τῶν κακῶν, τὰ δὲ μείζω τιμάν, εί γε δρχησταί των ληστων γαλεπώτεροι;

37. Αὐτοί τε γάρ, φησίν, αἰσχοῶς βεβιώκασι

⁸ Il. \$845. Arist. Ach. 390. 9 Plat. Rep. X p. 612 B. Luc. bis acc. § 21 cf. p. 136, 10

² δ' Re | αν είη om V είη om MaClBVa 3 η Ma sed in η corr m² 4 πάσχοντος MaCl 6 οὐν om BVVa | πόθεν — 8 ἔχοις citat Plan fol. 104 7 οὖν οὐ Plan 8 ἀλλ' οὐν αν ἔχοις om MaCl | γε inserui e BVVa om reliqui libri edd | νυναίην Va κυνέην MaCl 9 δι' Pa sed γε ὑφ' in marg 10 λανθάνουσιν PPaUMVa Re | οὕ σε ΜοΜΒ Μοτ | γε inserui e VVa om reliqui libri edd 11 τὰ ἐκείνων V τὰ κείνων MaCl τὰ κείνων P sed ων in ras m², Va | τὰ κείνων MoMaClV | οἴδε Μοτ sed γε οἱ δὲ in marg 12 ὅτ' ᾶν Va 13 ληστὰς ΜοΒ 14 δοκοῦσιν Va 15 τέρπεσθαι Μα sed αι ex ε corr m² 17 μείζω Μα sed μεί in ras m² 18 ληστῶν ΜοΒ 19 βεβιώκασιν Vo.

καὶ | τοὺς θεωμένους προσαπολλύουσιν R III 361 ἐφελκόμενοι πρὸς ἃ μὴ βέλτιον. ἐνταῦθα δοκεῖ μέν τι λέγειν ἐνίοις, τὸ δ' ἀληθὲς ἀντιψηφίζεται τῷ λόγῳ. διαλέξομαι δὲ περὶ ἐκατέρου χωρίς, ἂν ὅ τὴν ἀρχὴν ἠτησάμην παρὰ τῶν ἀκροωμένων ὑπάρχη μοι, 5 τοῦτο δέ ἐστι μὴ θορυβεῖν.

38. Έκ τίνος γὰρ δὴ τοῦ δικαίου φὴς ἄπαντας δοχηστὰς ἡταιρηκέναι; πότερα παρὰ τῶν μάντεων ἀκούσας ἢ ψῆφον δρῶν δικαστῶν ἐνηνεγμένην ἢ λαβὼν αὐτοὺς ὁμολογοῦντας; καὶ μὴν εἰ μέλλει τις 10 ἀναμφισβητήτως ἐν τοῖς ἠδικηκόσι τετάξεσθαι, ταῦτα ἡγήσασθαι δεῖ, γραφήν, μαρτυρίαν, ἀπολογίαν, ἔλεγχον, γνῶσιν, εἰ δὲ μὴ ταῦτα, ὁμολογίαν. οὕτω τὸν δεῖνα προσερεῖς ἀνδροφόνον, οὕτω μοιχόν, οὕτω προδότην. ἄνευ δὲ τούτων ὁ καλῶν ἐλοιδόρησε. πῶς οὖν οὐ 15 δεινὸν ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὸν κριθέντα μέν, οὐχ άλόντα δὲ καθαρὸν δοκείν, οἷς δὲ οὐδὲ ἐπέστη κατήγορος, τούτους ἐν τοῖς τῶν ἐξεληλεγμένων ὀνείδεσιν εἶναι καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις μὴ εἶναι τὴν αἰτίαν βλάβην εἰς δόξαν, τοὺς δὲ μηδὲ αἰτίαν ἐν δικαστηρίφ λαβόν- 20 τας ἃ τῶν ἑαλωκότων ἐστὶν ὑπομένειν; 39. ἄκουε τοί-

⁵ cf. p. 422, 12

² έφελκομένους B 3 μέν τι B μέντοι V | άντιψηφίζεσθαι B 4 τηναρχήν B 6 έστιν Va 7 δή om UM | τοῦ om Re | φης Va 8 περί Mor 9 $\langle \dot{v}πο \rangle$ δικαστῶν? 10 αὐτοὺς Ma sed τοὺς in ras m^2 | μήν εί μή P sed ήν εί μή in ras 4 litt m^2 | μέλλοι B 11 άναμφισβητήτως P sed v in ras m^2 et τήτως in ras m^4 | τετάξεσθαι citat Plan fol. 104 τετάξασθαι MaCl 12 εἰςηγήσασθαι Ma 15 έλοιδόρησεν Va 17 ἔπεστιν Va 18 τούτοις B | ἔξεληλεγμένων Ma sed γρ ἔξηλεγμένων in marg m^2 20 τοῦ et ληθόντος Va | μή δὲ MoUMMaClBV | αἴτιον P αἰτίαν M sed v αἴτιον corr, αἴτιον in marg v αἴτιον v MoU v εν τὸ δυκαστηρίω v 21 άλλωκότων v sed γε ἑαλωκότων subsect v

νυν ετερον. είσί τινες ἐπ' οἰκήματος καθήμενοι κακῶς τἢ φύσει κεχρημένοι καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τὰ αἴσχιστα πάσχειν προσηγορίαν οὐκ ἀρνούμενοι. τούτοις πληγεῖσιν ὑφ' ὁτουοῦν καί, νὴ Δία γε, συγκοπεῖσιν οὐκ ε ἔστι δραμεῖν εἰς δικαστήριον οὐδ' ἀνακραγεῖν οὐδὲ βοῆσαι τοὺς νόμους οὐδὲ δίκην ἀξιῶσαι λαβεῖν. εἰκότως. ἐν ἢ γὰρ ἡμέρα τὴν φύσιν ἠδίκουν, τούτων αὐτοὺς ἀπεστέρουν. ἀρ' οὖν καὶ τὸν ὀρχηστὴν θαρρῶν πατάξεις καὶ τὴν ἐσθῆτα περιρρήξας ἢ τρώσας τὰν κεφαλὴν κελεύσεις σιγᾶν; εἴση μὲν οὖν καλῶς R III 362 ὰ παρὰ τῶν | νόμων ἔχουσιν, ὅταν ἐκεῖνος μὲν τρέχη παρὰ τὸν δικαστὴν καὶ λέγειν ἔχη, συνοργίζωνται δὲ τόσοι καὶ τόσοι, κολάζη δὲ τὸν ὑβριστὴν ὁ τῆς ψήφου κύριος. τῷ ποτ' οὖν ἐπαρθεὶς τὴν πορνείαν 15 περιάπτεις τῷ γένει;

40. Σὺ δ' ἰσχυρίζη, φησί, πάντας σωφρονεῖν; ζοὔκ, λάλι οὐδὲ πάντας γε πορνεύεσθαι φαίην ἄν.

¹ cf. p. 453, 14; Plat. Charm. p. 163 B

¹ είσιν Va | έποικήματος Va 2 τὰ οm M 3 πράττειν MaCl | ούκ inser P² οm M οὖν Mo | πληγείσιν ὑφ' ότονοῦν citat Plan 4 ότονοῦν P sed ν (1) in ras m² ὅτον οὖν Va Plan 5 ἔστιν Va 8 αὐτοὺς ΜΜαCl | ἀπεστέρονν Cl sed ἀ εκ ὑ corr m² 9 περιροήξεις Re 10 κελεύεις Β είσι ΜοΡΜ sed in học in εἴση corr m⁵, ΜαClBVa Mor | οὖν οm B | καλῶς ὰ scripsi e PaMaClBVVa ὰ καλῶς reliqui libri edd 11 τὸν νόμον BV sed in học τὸν in τῶν corr et ω in νόμον supra ο m rec τῶν νέων Mor | ὅτ' ἀν Va 12 τρέχη — δικαστὴν citat Plan | τρέχει Plan | συνοργίζονται Μο Μοτ 14 τῷ — 15 γένει citat Plan | τῷ Μα sed τ in ras 2 litt m² | πότ' Va | τὴν — 15 γένει] ταῦτα ποιεῖς Plan πορρίαν Va | πάντας σωφρονεῖν in lac Va² 17 οὕκ inserui auctore Re (πinterponendum videtur οὐ neutiquam") om libri edd | οὐ Μ | γε οm MaCl \ φαίην scripsi e PUMMaCl BVVa φαίην Μο φαίης reliqui libri edd

εί γὰρ δὴ τὴν κρίσιν ἀπὸ τῶν λεγομένων ποιεῖσθαι προσήκει, περὶ μὲν τῶν, ὡς οὐκ ἐφύλαξαν τὴν ώραν, λεγόντων ἔστιν ἀκούειν, εἰσὶ δὲ οῖ καὶ μάλα εἰς σωφροσύνην ἐπαινοῦνται. φασὶ δὲ τινα ἐν Παλαιστίνη τοσαύτην ἄσκησιν πεποιῆσθαι κοσμιότητος, ὥσθ' ὑπὸ δ τῶν ἄκρων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰσάγεσθαι καὶ μηὰαμοῦ δοῦναι χώραν αἰτία. 41. καὶ μὴν καὶ τὸν παρ' ἡμῖν ποτε λάμψαντα τὸν ὁμώνυμον τοῦ παλαιοῦ βουκόλου, παρ' ὧ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίθησαν αἱ θεαί, σοφιστὴς Τύριος, ὡς τῆ γλώττη τὰ τοῦ 10 Ποσειδῶνος ἴσχυε σείων τε καὶ τινάσσων ἄπαντα, τοῦτον οὕτως ἐθρήνησε κείμενον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἐντάφιον αὐτῷ τὸν λόγον ἔδωκεν, ὥστ' οὐκ οἰδ' ὅ τι ἂν ἐζήτησε μεῖζον, εἰ σοφιστὴν οἰχόμενον ἐτίμα. ὅς γε καὶ τοῦτ' αὐτὸ προσειπεῖν ἢξίωσε τὸν ὀρχηστήν. 15

⁸ ήγουν Άλέξανδρον Va2

⁸ Paris cf. Io. Mal. X p. 263 ed. Bonn. Capitol. vit. Ver. c. 8. cf. L. Friedlaender, Sittengeschichte Roms II 6236. 10 Hadrianus cf. Philostr. vit. soph. II 10, 7. Rohde Mus. Rh. XLI 189.

πάνυ γὰο αύτὸν είλετο καταρουπαίνειν έν τοῖς έγκωμίοις τοῦ πόρνου.

42. Όρωμεν | δήτοι καὶ αὐτοὶ τοὺς πλείονας R III 363 έν τη νεότητι φρουρουμένους τούς μέν ύπὸ μητέρων, 5 τους δὲ υπὸ πατέρων, εἰσὶ δὲ οἶς ἀντὶ τούτων ἀδελφοὶ κατέστησαν, καί τούς περί ταῦτα εσπουδακότας καταρωμένους τοῖς φύλαξιν. οὐκ ἄρα ταὐτὰ ὁρῶμεν περί τοὺς νέους τῶν ὀρχηστῶν; οὓς ἀπαλλάττει τῆς τοιαύτης φυλακής ὁ τοὺς κινδύνους παρελθών χρόνος. 10 δεδόσθω δή τούς οὐ φρουρουμένους όλισθεῖν. άλλ' ούχ οί γε φροντίδος τετυχηκότες ώλισθήκασιν. ούκοῦν έστιν έν δρχήσει ζώντα σωφρονείν. 43. πώς οδν απαντες δρχησταί πόρνοι; έως γάρ αν είς έν τη τέχνη φαίνηται σεσωφρονηχώς, οὐδεμίαν ἀνάγχην ἔγει 15 τον δοχούμενον πεπρακέναι την ώραν. εί μεν γάρ εν τι καὶ τοῦτο ἦν τῶν συνιστώντων τὴν τέχνην καὶ οὐκ ήν λαβεϊν έχείνην άνευ τοῦ τὸ σῶμα καταισχῦναι, κοινον αν ήν κατα πάντων των έν δρχήσει το ύνειδος. εί δ' έστι καὶ σωφρονοῦντα ὀρχηστὴν ἀγαθὸν είναι

¹ αὐτὸν P sed 'in ras m⁵, M sed supra α spir eras αυτόν U αὐτόν reliqui libri Mor | καταρυπαίνειν $ar{B}VVa$ 3 δήτοι scripsi e PaUBV δήτι MoPMMaCl Mor δέ τοι Va δῆτα Re 4 $\mu \hat{\epsilon} \nu$ ante $\tau \tilde{\eta}$ MoPPaUMBV et inser Ma^2 edd 7 ἄρα scripsi e MMaVa et γρ in 5 siolv Va marg Mor άρα reliqui libri edd "malim οὐ κάρτα δὲ ταῦτα όρωμεν" Re | ταύτὰ scripsi e Va ταῦτα reliqui libri edd 8 signum interrogationis post ὀρχηστῶν posui, punctum MaCl, comma reliqui libri edd | προτέρας Va et olim ego δόσθω Pa | φρονουμένους Mo et γρ in marg Mor om $BV \mid$ οὐκ ante ἀλισθήκασιν V et inser B^2 13 αν om B 14 φαίνηται Ma sed η in ras m^2 φαίνεται MoB Mor \mid σεσωφρονικώς Mor | οὐδὲ μίαν MaCl 15 (τὸ) τὸν? 17 τὴν τέχνην ante έκείνην MaClBVVa | καταισχῦναι scripsi e M καταισχύναι reliqui libri edd 18 ήν om Re \ ενορχήσει Cl 19 έστην Va | άγαθον om Ma sed in marg post είναι inser m², CIBV

καὶ μᾶλλόν γε δσωπερ ἂν μὴ τὴν γνώμην ἀπὸ τῆς σπουδής ἐπὶ τὰς ἡδονὰς Ελκηται, τί τὸ κεχωρισμένον τῆς τέχνης μέρος ἡγούμεθα τῆς τέχνης; οὐ γὰρ ἄξιον τὰς τῶν μετιόντων πονηρίας ἐγκλήματα ποιεῖσθαι τῶν πραγμάτων, οίον ήδη τις φιλοσοφών ήττων έγένετο τ γοημάτων. ἆο' οὖν ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ δοῦλος είναι χρημάτων προήχθη; καὶ μὴν αὕτη γε ἐδίδασκε παντός γουσίου καταφρονείν δπόσον εστι τε καὶ γίγνεεί δε ή τῆς φύσεως κακία κοείττων | έγε- 🕏 ΙΙΙ 364 νετο της νουθεσίας, δ μεν άθλιος, ή δε αρίστη. 44. πά- 10 λιν τις Ιατρός, ῷ σώζειν προείρητο παρὰ τῆς τέχνης, έξεπίτηδες ἀπήνεγκε τὸν νοσοῦντα, τοῦτ' οὖν Ιατρικῆς τὸ διαφθείρειν; οὐ μὰ Δία, άλλὰ τὸ σώζειν. ὁ δὲ έγένετο κακὸς έν τῆ τέχνη. τοῦτο δὲ οὐ κακία τῆς τέχνης. οὐδὲ γάρ, εἴ τις ρητορικὴν μανθάνων έται- 15 οείν είλετο οὐδ' εί τις ήνίοχος ὢν μετέδωκε τῆς ώρας

¹ γε om Pa | ὅσωπες scripsi e PaUMaClBVVa ὅσονπες reliqui libri edd | ἀν om ŪΒ 2 τὴν ἡδονὴν Μα sed
τὰς ἡδονὰς suprascr m², Cl 3 οὐ — 15 τέχνης omissa γὰς
particula citat Macar fol. 93 5 πραγμάτων ἐπειτηδευμάτων
ἄπες οὖτοι διέςχονται Macar | οἶον — 13 σώζειν om Macar |
εἰ δὴ Vα | τις ΜαClBVα | φιλοσόφων Μα sed in φιλοσοφῶν corr m², Cl 6 χοημάτων] τῶν πραγμάτων ΒV
7 προσήχθη ΜαCl | αὐτή Vα | ἐδίδασκεν Vα num διδάσκει?
8 ἔστιν Vα | τε Vα sed τ in ras m⁴ om ΜαCl | γίνεται
UMMaClBV 9 ἡ Μ sed εἰ suprascr m² 10 τῆς om Μ
11 τἰς ΜαClBVVα 12 ἐπίτηδες Re | ἀνήρηκε Μα |
τοῦτ' scripsi e PPaMMaClBV τοῦτο reliqui libri edd
13 προήρητο (προήρητο Μοτ) παρὰ τῆς τέχνης ΜοΜα sed in
hoc del, Cl Μοτ, προείρητο γὰς παρὰ τῆς τέχνης Re post σώζειν delevi | ἐξεπίτηδες ἀπήνεγκε τὸν νοσοῦντα post τέχνης
Μα sed del | δ δὲ Μο sed ὡ supra ὁ m² οὐδὲ γὰς εἰ Μαcar
14 ἐγένετό τις Macar | τοῦτο — 15 τέχνης] τῆς τέχνης
τοῦτο κακία, ἀλλὰ τῆς τοῦ δοῶντος γνώμης ἡ μοχθηρία Macar
δὲ οm ΜΜαClVα 15 μανθάνων οm Μα sed in marg inser
m², Cl 16 μετέδωκεν Vα

τοις έρασταις, δ μέν την Ποσειδώνος δωρεάν, δ δε την Έρμοῦ διαβεβλήκασιν. ἀλλ' οι μέν κακοδαίμονες, αὶ δε τὰς αὐτῶν ἀρετὰς οὐκ ἀπολωλέκασι. καὶ νῦν εὶ ἔδωκέ τις αὐτὸν ὀργηστης τοις ὑβρίζειν ἐθέλουσι, κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο μετὰ τῶν ἐραστῶν, αὐτὸς μὲν γὰρ οὐ καλῶς περὶ τῶν αὐτοῦ βεβούλευται, την ὄρχησιν δὲ κακὸν οὐκ ἔστιν ὅπως ἀπέφηνεν.

45. Έχω δὲ κἀκεῖνο λέγειν Ισχυρόν, ῶς γε ἐμαυτὸν πείθω. εἰ μὲν ἄπαντες οἱ ζῶντες ἐν ἄλλοις ἐπιτηδεύ10 μασι πάντες ἐφεξῆς ἐγένοντο τοῦ Ναρκίσσου ζηλωταὶ καὶ τοὺς αὐτῶν γονεῖς εὐδαίμονας καὶ τιμίους ἀπέδειξαν τῆ σφῶν αὐτῶν σωφροσύνη καὶ τὸ τῆς ἀκρασίας ἐν τοῖς ὀρχουμένοις ὥριστο, πολλῆς ἀνοίας,
μᾶλλον δὲ μανίας τοῖς ἃ προσήκει κακῶς λέγουσιν ἐν15 αντιοῦσθαι· εἰ δὲ οὐ τέχναις τὸ σωφρονεῖν καὶ μὴ

¹ Soph. O. C. 714 10 Con. narr. 24. Ovid. Met. III 354 sq. 391 sq.

¹ ὁβρισταζς Μα sed ἐρασταζς suprascr m², Cl | Ποσειδῶνος δωρεάν scripsi e ΜοΡα UΜΜα ClB V Vα δωρεὰν ποσειδῶνος P edd 2 διαβεβλήμασι Μα Cl | άλλ' — 3 ἀπολωλέμασι οm Μα sed in marg inser m², Cl | οἰ Μα²Β Vα 3 αὐτῶν ΜοΡΜΒ Μοι | ἀπολωλέμασιν Vα ἀπολελώμασι Μα² sed ελω in ωλέ corr m³ | εἰ οm Μα Vα 4 ἔδωκεν Vα αὐτὸν ΜοΜα Vα sed ' in ' corr Μα² Vα² | δρχησταζς Μοι ἐδέλουσιν Vα 5 ἀπολεῖται Vα 6 γὰρ] οm Μα Cl ὡς Vα | ὑπὰρ Μα ClB Vα | αὐτοῦ Β | δρχηστῶν Μα Cl 7 δστις ΒV 8 ἰσχυρὸν inser Μα² οm Cl | ῶσγε Vα sed γ e τ corr m² 9 εἰ ex οἰ corr Μα² | γὰρ ante ἄπαντες Β 10 ἐξῆς Μα sed in ἐφεξῆς corr m², Cl 11 αὐτῶν ΜοΡΜ ClB | εὐδαίμο cum ras 3-4 litt U | καὶ τιμίους οm Pα UB V Va Re | ἀπέδειξαν τῆ σφῶν αὐτῶν scripsi e Pa UMa sed in học ἐ supra ἀ m², ClB V Va τῆ σφῶν αὐτῶν ἀπέδειξαν reliqui libri edd ἀπέδειξαν Va sed ν add m² 14 μανίας Μα sed αν in ras m² | οἶς Va | num δ scribendum? | καλῶς Μα ClB \ λέγειν Μα sed ουσιν suprascr m², Cl 15 δ' Re

διώρισται, τὸ δὲ τῆς φύσεως ὁποτέρως ἀν ἔχη κρατεί, τί τὴν ὅρχησιν ἀντὶ τῶν τρόπων μισοῦμεν; 46. ἐγὼ γὰρ καὶ τῆ Πινδάρου ψήφφ περὶ τῆς φύσεως ἔπομαι κράτιστον αὐτὴν ὁριζομένη πανταχοῦ καὶ τῆ γε Εὐριπίδου πειθόμενος οὐκ αἰσχύνομαι. τί οὖν Εὐριπίδης | 5 λέγει τῆς Ἑλένης φειδομένης τῶν τριχῶν ἐν ῷ δεῖ R III 365 τιμῆσαι τῆς ἀδελφῆς τὸν τάφον;

ὧ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις. καρ' ἐκείνης, φησίν, ἀνθρώποις ἀρετὴ καὶ κακία. 10 47. τὸ δέ γε βέβαιον αὐτῆς ἐτέρωθι δηλοῖ λέγων

ό μέν πονηφός οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,

δ δ' έσθλος έσθλός,

οὖ βούλεται τῆς φύσεως οὐδὲν εἶναι δυνατώτερον οὐδὲ τοσαύτην ἔχειν ἰσχὺν ὥστε τἀκείνης μεθιστάναι, 15

³ Pind. Ol. IX 100 7 Eur. Or. 126 sq. 11 cf. Choric. apol. mim. XVI 7 sq. 12 Eur. Hec. 596 sq.

¹ τὸ om Va | ὁποτέφως P sed ως in ras m² et ' add m⁵ ὁποτεφον Mo | ἔχη scripsi e PaMaBVVa ἔχοι reliqui libri edd | κρατεῖν Va 2 μὴν Ma sed μ in τ corr m² 3 μὲν ante γὰρ Ma 4 ὁριζομένοι M ὁριζομένου P ὁριζομένοι Va ὁριζομένου V | γε om Va 6 signum interrogationis post λέγει inser Ma², post Εὐριπίδης Re 8 ἀνθφώποισιν reposui e PaMaClBVVa ἀνθφώποις reliqui libri edd 9 κεχημένοις V 10 παρ' — 11 λέγων] "haec sapiunt scholia et glossemata" Mor | ἐκείνοις Mo Mor | ἀνθφώποις om B | ἀρετῆς B | καὶ om B 11 ἔτέρωθι P sed θι inser m² 12 μὲν scripsi e PaMaClBV δὲ MoPUMVa sed in hoc μὲν suprascr m² δ' ᾶρ edd δ' αὐ Iacobs Lectt 210; Add 369 13 δὲ Μ 14 οὐ P Re οὐ reliqui libri Mor 15 ἔχειν ex εἶχεν corr Va⁴ | ἰσχὺν ἔχειν BV | τἀκείνης scripsi e PaMBVVa τὰ κείνης MoP sed in hoc η in ras m⁴, MaCl Mor ἐκείνης U τὰ κείνης Re | μεθιστάνειν PU et in marg M² cf. t. Π΄ 97, 8 Libanius ed. Foerster. IV.

την αὐτην τῷ Σοφοκλεῖ φωνην ἀφιείς. λέγει γὰο δήπου κάκεῖνος

ὅ τι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ οὕποτ ἄν ἐξέλοις. μάτην οὖν προσάγεις τὰς μαθήσεις ὡς μετακινήσων ετὴν φύσιν. ὅ τι γὰρ ἐκείνη δέδωκε, τοῦτο πάγιον ἔστηκε καὶ οὐ τοῖς ἔθεσιν εἰκουσιν αὶ φύσεις, ἀλλ' ἡ τούτων ἰσχὺς ἀνωτέρα τῶν ἐθῶν. τί οὖν ὁ λόγος σημαίνει; ὁ φύσει σωφροσύνη χαίρων οὐκ ἄν ὀρχούμενος γένοιτο πόρνος. ὁ φύσει ρέπων εἰς ἀκρασίαν τοῦν ἄν ἀγόμενος εἰς σωφροσύνην ἐπιδοίη. 48. διὰ τοῦτο ἤδη τινὲς ⟨οἵπερ⟩ ἔζων ἐν μέσω παιδαγωγῶν καὶ πολλοῖς ὀφθαλμοῖς κεκυκλωμένοι πανταχόθεν ἀπειλαῖς, φόβοις, ἐλπίδι πληγῶν, ταῦτα πάντα ὑπερβάντες τὰ τειχία διελέχθησαν τοῖς ἐρασταῖς, οὕτω γὰρ εὐπρεπὲς τὸ εἰπεῖν, τίνος ἕνεκεν; ὅτι φύσει μάχεσθαι ἔργον. οἶδα δ' ἔγωγέ τινας ὡραίους μὲν ὑπὲρ τὸν Υάκινθον,

13 πάντα ταῦτα Va et olim ego scripsi 14 διελέχθησαν P sed εχθη in ras \mathbf{m}^4 , Cl sed ε (1) in ει corr \mathbf{m}^2 διειλέχθησαν Ma 15 ο $l\delta\alpha$ — 451, 3 πώποτε citat Plan 16 δ' inserui cum P^2Ma^2 om reliqui libri Plan edd \ $\dot{\omega}$ ραίους scripsi $\ddot{\omega}$ ρρη d

libri Plan edd

¹ Soph. fr. 739 N² 4 cf. t. III p. 50, 7 R 15 Dem. p. 716, 21

¹ φωνην P sed η in ras m^4 | δήπον om M 3 "malim $\~0$ τι φύσις ἀνδοὶ δ $\~0$ " Re | τὸ δ' M | ἔξέλης Ma sed g add m^2 4 οὖν] φησὶ Va et olim ego scripsi | προσάγεις Ma sed άγεις in ras m^2 5 ὅτι M0 | ἔκείνη Ma sed οις supra η m^2 | δέδωκεν Ma 6 ἔστηκεν Va | οὖ — 10 ἔπιδοίη citat Plan 7 τί — 8 σημαίνει;] εἰ γοῦν Plan 8 σημαίνειν mor sed γρ σημαίνειν in marg | ο om Plan 10 δοχούμενος olim scripsi | δια τοῦτο MClB διατοῦτο M0V 11 οἶπερ inserui οἶ Iacobs Lectt 210 | ἔζων om Va delendum aut cum ζῶντες mutandum censuit Re 12 πολλοῖς — κεκυκλωμένοι citat Plan | κεκυκλωμένοι legi nequit in Ma κεκωλυμένοι Cl

γονέων δὲ ἀπηρτημένους, παιδαγωγῶν δὲ ἐλευθέρους, ἀκολούθων δὲ ἐρήμους μυρίων μὲν ἐπισπασαμένους ὅμματα τῷ σώματι, | βλέψαντας δὲ εἰς οὐδένα πώ- R III 366 ποτε καὶ πολλῶν μὲν θηρατῶν ἐν μέσφ στάντας, πάντων δὲ ὑπερενεχθέντας καθάπερ πτηνούς. ὀρφανῶν δὲ δ σωφροσύνην οὐκ ἂν προσθείην, μή μέ τις ἐμαυτὸν ὑπολάβη λέγειν. 49. πόθεν δὴ καὶ τοῦτο οὕτως ἔχει; παρ' Εὐριπίδου δέχου τὴν ἀπόκρισιν λέγοντος ὡς ἡ σώφρων οὐδ' ἂν ἐν βακχεύμασι διαφθαρείη. παῦσαι δὴ τὴν ὅρχησιν συκοφαντῶν κὰν ἰδης ὀρχηστὴν 10 ἀκόλαστον, ἐκεῖνο λέγε πρὸς σαυτόν, ὡς οὖτος μέντοι καὶ σκυτοτόμος ὢν ἢ τέκτων γύννις ἂν ἦν, κὰν ίδης τέκτονα σωφρονοῦντα, πάλιν ἐκεῖνο λέγε πρὸς σαυτόν, ὡς οὖτος οὐδ' ἂν ἐν ὀρχήσει τὸ σωφρονεῖν ἀπώλλυ.

⁶ cf. p. 111, 14; t. l p. 81, 16 9 Eur. Bacch. 317

¹ άπηρτημένους Pa sed γρ άπεστερημένους in marg, Plan addens αντί του μεμακουσμένους | τε Va | ανηφημένους Va 2 μυρία Ma sed ων supra α m², Cl | ἐπισπασαμένους Ma sed ω supra ασα m² 3 βλέψαντας Ma sed α (2) in ras m² δ' PPaŪVa Re | είς om M 4 δηρευτών Mà sed ευ in ras 5 ύπερενεχθέντας P sed ε (3) in ras m2 | δρφανών Ma sed egav in rss m^2 6 $\mu \epsilon$ inser Va^2 om BV et $\gamma \epsilon$ in marg Pa | $\tau \epsilon \epsilon$ MoM 7 $\delta \pi o \lambda a \beta \eta$ $\epsilon \mu a \nu \tau \delta \nu$ M $\delta \pi o \lambda a \beta \eta$ scripsi e PaMMaClVVa $\delta \pi o \lambda a \beta o \nu$ reliqui libri edd | $\delta v \tau \omega \epsilon$ inser Ma^2 8 δέχου in ras Ma² 9 ὁ Mor | οὐδ' Mo sed οὐκ in marg, ut Mor | παῦσαι — 14 ἀπώλλυ citat Plan 11 σαυτὸν P sed αυ in ras m² αὐτὸν Ma sed 'in 'corr m², ClB Va Plan | μέντοι — 14 οδτος om Plan 12 η και Va | γύνις Ma sed ι in ras m² | καν ίδης Ma sed ν ι ex l corr m² 13 άντί ante σωφρονοῦντα Μο | σώφρονα Μα | ἐκεῖνο Ma sed o in α corr m², Mor Re ἐκεῖνα reliqui libri | σαυτόν P sed σ in ras m² αὐτόν Cl αὐτόν BVa 14 ὡς Mo sed ώ cum ν eraso in marg om Cl inser Ma² | ένορχήσει Cl δρχήσει Va sed το δρχείσθαι suprascr m8 / άπόλλο UVa. απόλλο Ma ἀπώλλυε in marg M⁸

50. Τὰς γὰο κόμας, φησίν, ὑπὲο τὴν Φαίδοαν ήσκήκασι. τι μαλλον ή κατά Θετταλούς τούς τῶ Σπερχειφ τρέφοντας τὰς τρίχας; ἐπεὶ καὶ οὖτοι οὐ κείρονται άλλ' ἢ Διονύσφ θεάτρων ἐφόρφ θεῷ, καθάε περ εκείνοι τῷ ποταμῷ εί μεν οὖν αὐτὸ τὸ τῆ κόμη συγχωρείν προβαίνειν αίτια, καρηκομόωντας 'Αγαιούς απούεις εί δε το προσάγειν επιμέλειαν τη πόμη, Λακεδαιμονίους δράς εν Θερμοπύλαις κτενιζομένους καί μετὰ τὴν φροντίδα τῶν τριχῶν τὸ κάλλιστον ἔργον 10 έξειργασμένους. καίτοι εί την ανδρείαν έξέτεμνεν R III 367 ή τῆς κόμης πρόνοια, πῶς ἐν ἀκμὴ | τῶν ἀνώνων έπεμελούντο της κόμης; πως δε έντεύθεν έπι την μάχην ήκοντες ἄνδρες ἦσαν; 51. εἰ δ' ἀκριβολογεῖταί τις περί τὰ μέρη τῆς κεφαλῆς καὶ μέμφεται τὸ κομᾶν 15 οπισθεν, οὐκ ἀνέξονται, μὰ τοὺς θεούς, οί πλεύσαντες είς Τροίαν ἀπ' Εὐβοίας οὐδὲ τούτους μᾶλλον ἢ σωᾶς

⁴ Διονύσφ θεάτρων έφόρφ τρέφουσι δηλονότι τὰς πόμας άπὸ ποινοδ πάνταῦθα $V^{\,2}$

¹ Eur. Hippol. 202. 220 2 Il. ψ 142. Paus. I 37, 3. Plat. Rep. III p. 391 B. Strab. IX p. 433 6 Il. β 11; 28; 51; 65 et passim. 8 Her. VII 208, 1; 209, 2

² ἡσκήκασιν V | τί] τι Μο ἢ PaV | τοὺς θετταλοὺς τοὺς Pa | ἐν ante τῷ ΜοΡUΜ Mor del Re 3 κόμας BV et γρ in marg Pa 4 ἀλλ' ἢ scripsi καὶ ἄλλοι libri edd 8 κτενιζομένους Cl sed ους ex ας corr m² ἡτενιζομένους Μο Μοτ qui ἡτενισμένους coni ἀγωνιζομένους Β 10 ἐξειργασμένους Va sed ο supra ου m³ | ἀνδρίαν ΜοΡ sed in hoc ε inser m², UCl edd | ἔξέτεμεν scripsi e PaUMaClBVVa ἐξετεμεν reliqui libri edd 12 δ' PVaRe 16 ἀπ' om Β αὐτοὺς post σφᾶς M et inserendum coni Re

ύβοισθαι νομιοῦσι μένεα πνείοντες "Αβαντες. ἐκόμων γὰο δὴ κατὰ τούτους.

52. Οὐ τοίνυν ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος ἔχω καταγνῶναι τοῦ βίου τῶν ὀρχηστῶν. οὕτε γὰρ τὸ χρυσὸν ἐνυφάνθαι τῷ χιτωνίσκῷ βιάσαιτ' ἄν εἰς αἰσχύνην τὸν τῆ ε
φύσει κρείττονα τούτου, τοὺς γὰρ ἱερεῖς οὕτω γ' ἄν
έωρῶμεν ἐν τοῖς πόρνοις τεταγμένους, οῦς ἐν ταῖς
πανηγύρεσιν ὁ χρυσὸς κοσμεῖ κατὰ τῶν ἐσθημάτων
ἐσπαρμένος, οὕτ' εἴ τις τὸ μέχρι τῶν σφυρῶν καθειμένον καί τινα τοῦ λοιποῦ σχήματος εἰς τὸ γυναικεῖον 10
ἐπικλίνειν φησί, δεῖγμα ἀναμφισβήτητον πορνείας
ὁ τύπος τοῦ χιτωνίσκου. 53. εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυε
τὰ τῆς ἀμπεχόνης εἰδη καὶ τὰς μεταβολὰς ὁ τρόπος
ἐκεῖθεν ἐλάμβανεν, ἔρμαιον ἄν ἡν τοὺς ἐπ' οἰκήματος
τούτους ἐνσκευάσασθαι κατὰ τὸν Ἡρακλέα καὶ τῆ 15
λεοντῆ καὶ τῷ ροπάλῳ μεταστῆσαι τὸν βίον. ἀλλ'
οὐκ ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ τὸν οἰκέτην ἀμεῖψαι τὴν τύχην,

¹ II. β 542 et 536 13 Choric. apol. mim. X 3 14 cf. ad p. 444, 1. Plat. Crit. p. 53 D

¹ νομιοῦσιν $Va \mid \pi νέοντες Va \mid \pi an$ sic dedit Libanius ἐκόμων γὰρ καὶ οὖτοι? nam et hi, Abantes puta, comam alebant." Re 3 τοίνυν οὐδ' P sed vv οὐδ' in ras 2 litt $m^2 \mid E$ zει Va 4 γὰρ inserui e PPaMMaClBVVa om reliqui libri edd $\mid \pi \rho v$ σύσιν MaCl 6 $\mid \pi a v$ \mid

ην τοῦ δεσπότου τὸν χιτωνίσκον ἐνδύηται ἢ διαλαθών ἢ καὶ τοῦ δεσπότου γε ἐφέντος παιδιᾶς εῖνεκεν. 54. ἐντεῦθεν ἤδη τις ἀθλητης μακρὰ βαίνων καὶ διάβροχος ἐλαίφ τῆς ἐσχάτης δυσωδίας ἀναβεβλημένος R III 368 ἱμάτιον ἐν αὐτοῖς τούτοις | τοῖς ἀνδρείοις ἐσθήθαυ τὰ γυναικῶν ἔδοξε ποιεῖν. καίτοι πρὸς θεῶν τὶ θαυμαστόν, εἰ, ώσπερ ἐκεῖνον οὐ κατέσχεν ὁ τρίβων ἐν τῷ σωφρονεῖν, οὕτω τοῦτον ὁ τρόπος ἐν τοιούτοις ἐσθήμασιν ἐποίησε σωφρονεῖν; οὐδὲ γὰρ οἱ τοὺς περὶ 10 Μεγάβαζον ἀποκτείναντες ἐν Μακεδονία μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκφερομένους εἰς ᾿Αφροδίτην ἄδικον ὑπὸ τῆς μέθης οὐδ᾽ οἱ τὴν ἐν Θήβαις τυραννίδα καταλύσαντες ὕστερον καὶ τὴν Αακεδαιμονίων φρουρὰν ἐκβαλόντες ἑκάτεροι γυναῖκες εἶναι δόξαντες ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος ἤδη

⁵ ἀνδοεῖα ἐσθήματα ήτοι ἀνδοάσι πρέποντα· ἀνδοῶα δὲ οἰπίματα τὰ ἐμπεριέχοντα ἄνδοας V^{2}

⁵ Arist. Eccl. 75. Xen. Mem. II 7, 5 6 Luc. Pisc. 31 10 Her. V 17 sq. 12 Xen. Hell. V 4, 4 sq. Plut. Pelop. 11.

¹ εἰ Ma sed in ras m², Va | τοῦ Ma sed τ in ras m² | ἐνδύηται scripsi e V ἐνδύσεται Va ἐνδύοιτο reliqui libri sed οιτο in ηται corr P^2 , edd | η om Va 2 παιδιᾶς P sed ιᾶς ex είας corr m² | εἴνεπεν scripsi e BVVa ἔνεπεν reliqui libri edd 3 τίς BVa 4 δνοσεβείας Va | ἀναβεβλημένος Ma sed ς ex ι corr m², Cl sed ς ex ι corr 5 τούτοις om Ma Cl | τοῖς ἀνδρείοις scripsi e P sed οι (2) in ras m², PaUMB VVa τῆς ἀνδρείας Mo sed τῆς in marg m², PaUMB VVa τῆς ἀνδρείας Mo sed τῆς in marg m², PaUMB VVa τῆς ἀνδρείας PaMMaClBVVa οὐν ἐπέσχεν reliqui libri edd 8 τοῦτον PaMMaClBVVa οὐν ἐπέσχεν reliqui libri edd 8 τοῦτον PaMMaClBVVa οὐν ἐπέσχεν reliqui libri edd 8 τοῦτον PaMMaClBVVa οὐν ἐπέσχεν PaU 9 οἰ οὐδὲ PaU 1 τοὺς PaU 9 οἰ οὐδὲ PaU 1 τοὺς PaU 2 οἰ οὐδὲ PaU 1 τοὺς PaU 2 οἰ οὐδὲ PaU 1 τοὺς PaU 2 οἰ PaU 1 τοὺς PaU 1 τοῦς PaU 1 τοὺς PaU 1 τοῦς P

καὶ γυναϊκες ήσαν, άλλ' οἶοίπερ τὸ πρότερον, ἄνδρες. ούκουν οὐδὲν αὐτοῖς ἐπέποακτο τοσοῦτον ἔμπροσθεν. 55. δύο τοίνυν ταῦτα πάντες δμολογοῦσιν ἄριστόν τε τῶν ἐπὶ Τροίαν ἡκόντων εἶναι τὸν ἀχιλλέα καὶ τοῦτον αὐτὸν εἰς παρθένου δόξαν αύτὸν καταστῆσαι τοῖς σχή- 5 μασιν ἀφανίσαντα τὴν φύσιν. καίτοι προσῆκεν, εί τὰ τοιαῦτα βλάπτειν ἴσχυε, φαυλότατον έλθεῖν εἰς Τροίαν ήγεισθαι τὸν 'Αγιλλέα. νῦν δὲ εἰς ἐκείνον τὸν τὰ παρθένων άνασχόμενον τὰ πάντα τοῖς Ελλησιν ἀνέκειτο καὶ οἱ πόρρω τῶν γυναικείων σχημάτων τοῦ ταῦτα 10 ύποδύντος έδέοντο, ώσπες της 'Οδυσσέως φρονήσεως μετά την πεπλασμένην μανίαν. οὐδὲ γὰρ ἐκείνω την σύνεσιν εβλαψεν ὰ περί τὸ ζεῦγος ἐπλάττετο. οὕτως ούτε βάδισις ούτε προσωπείον ούτε σχήμα στολής ούτε κουράς είδος ούτ' άλλο των άπάντων οὐδὲν κυριώ- 15 τερον άν ποτε τῆς προαιρέσεως γένοιτο. έξίστατο τῆς αύτοῦ φύσεως ὁ Ζεὺς ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὰς ἀκούομεν, ἀλλὰ θεραπεύων τοὺς καιροὺς πάλιν

⁵ cf. t. IV 192, 2 sq. R Choric. apol. X 4 9 cf. t. II 355, 4 11 [Luc.] salt. 46

¹ το πρότερον Μ τοπρότερον ΜοΒ V πρότερον Mor τὸ] 2 ovnov MaClBVa Mor 3 πάντες ταυτά Va 4 τοῦτον] τοῦ τὸν Μο Mor 5 αὐτὸν MaClB 7 βλέπειν Ma sed in βλάπτειν corr m², Cl | ἴσχυεν ñxov Re Va | ελθεῖν εἰς Τφοίαν inserui e MMaClBVVa om reliqui 8 ήγεισθαι τὸν Αχιλλέα om MMaClBVVa | δ' libri edd $PVa \text{ Re} \mid \mathcal{E}_S MVa$ 10 $\pi \acute{o} \varrho \varrho \omega Ma \text{ sed } \varrho \varrho \text{ in ras } m^2$ 11 ὑποδύνοντος Ma sed ov eras, Cl sed ov in ras | καl post ασπες inser $M\alpha^2$ 15 οὐτε MoPU | πυςιώτεςον P sed v in ras m^2 17 αὐτοῦ MoPMMaCl Mor | ο Zεὺς om BV | έν inserui e PaMMaClBVVa om reliqui libri edd scripsi e PaUMMaClBVVa secundum usum Libanii als reliqui libri edd

αὐτὸς ἦν. καὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς δὲ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὅσοις ἐπῆλθεν ἀλλοιωθῆναι ταὐτὸ λέγοι τις ἄν, ὡς ἐν φαυλοτέροις εἴδεσι φαινόμενοι τὸ σφῶν αὐτῶν ἀγαθὸν διεσώζοντο. καί μοι δοκοῦσι τῆσδε τῆς ὀρχήσεως οὖτοι γενέσθαι πατέρες ἐπὶ τὸ πάντα μιμεἰσθαι τῶν ἀνθρώπων τοὺς εὐτραπέλους ταῖς ἑαυτῶν μεταστάσεσιν ἐνάγοντες. οὐ γὰρ ἔτι αἰσχρὸν ἐδόκει τὸ πάσας δέχεσθαι μορφὰς μετὰ τοὺς θεούς.

R III 369 57. 'Αλλ' ἐπὶ τοὺς | θεωμένους ἤδη μέτειμι 10 τούς, ὡς μὲν ἐγὼ φαίην ἄν, οὐ διεφθαρμένους, ὡς δὲ ὁ σὸς λόγος, ἀπολωλότας. οῦ δικαίως ἄν μοι δοκοῦσιν ἀπαντῆσαί σοι πρώτοις ἐκείνοις. ἡμείς, 'Αριστείδη, γυναίκας ἔχοντες καὶ παίδας τρέφοντες καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν καὶ τὰ κοινὰ διοικοῦντες ἀναπαύλης 15 εῖνεκα πρὸς τὸ θέατρον ἰόντες καθήμεθα σκοποῦντες, εἴ τι κάλλους ἔπεστι τοῖς δεικνυμένοις, κἄν τις ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως τέρψις εἰς τὴν ψυχὴν εἰσέλθη διὰ τῶν

¹ cf. t. I 292, 12

¹ δè inserui e MMaClVVa om reliqui libri edd om B | ταῦτα Va 3 ώς om Va | εἶδεσιν Va | ξαντών Va sed σφῶν αὐτῶν suprascr m^2 4 διέσωζον MaCl sed in hoc e διεσώζοντο corr m² 5 πάντα Ma sed in πᾶν corr m² πάντας Μ 6 μεταστάσεσιν Va sed σε inser m² 7 ένάγοντες scripsi e PPaUMMaClBVVa ἀνάγοντες Mo edd ἐπάγοντες olim conieci secundum Dem. p. 37, 9 | ἔτι om Va 8 τὰς μορφάς MBV 9 τοὺς οῦς Ma sed οἱ in ras m² 11 ἀπολωλότας. οξ] ἀπολωλεταίοι · cum ras 10 έγὼ μὲν Μ 1 litt (σ?) post ε Va sed λότας supra λεταΐοι m² | οδ Ma sed' add m2 δν B 12 πρώτοι έκεῖνοι Va et supra πρώτοις έκεί-13 τρέφοντες om M 14 ήμέτερα αὐτῶν καὶ τά om B | διοικούντες P sed ιοι in ras m² 15 ένεκα MV | σιωπώντες M 16 έτι Mo et γο in marg Mor | Επεστι M sed μέτεστι suprascr m8 Επεστιν Va Ενεστι olim conieci | καί Μ 17 έπὶ Pa | εἰσέλθη reposui e PPaUBVVa εἰσέλθοι ΜΜαCὶ εἰσέλθειν Μο εἰσήλθεν edd

όμμάτων, ήδίους ἀπερχόμεθα γεγενημένοι καὶ πάλιν τῶν ἐπιπόνων ἀπτόμεθα φροντίδων βουλῆς, προνοίας, λόγων, ἔργων. ἔπειτα τούτοις πιεσθέντες ἐπὶ τὴν αὐτην τέρψιν αναβαίνομεν έξεταζοντες θέσιν ποδών, φοράν γειρών, νευμάτων ἃ διαβάλλεις εὐαρμοστίαν, 5 όλως του παντός εὐσχημοσύνην. 58. εί δ' δ ταῦτα ποιών χρηστός η πονηρός η χαλεπός η πράος η κρείττων ήδονων η μή, τούτων οὐδεν προσενθυμούμεθα κριταί καθήμενοι ψιλης δρχήσεως, ώσπερ, όταν πύκτας θεώμεθα, τῶν τραυμάτων οὐκ ἀνερωτῶντες, εἰ παρ' 10 οδ μείζους αί πληγαί, περί τοὺς γονεῖς οδτος μέτριος. 59. πῶς οὖν ὑπὸ τῆς ὀρχήσεως διεφθάρμεθα; ὅτι νεῦμα τούτων πλέον εἰς διαφθοράν ἢ έτέρων μηχανήματα είς τὸ παραστήσασθαι πόλιν. βαβαί τῆς τῶν νευμάτων Ισχύος. ὑπὲρ τὰς Λακεδαιμονίων 15 ταῦτά γε μηγανὰς ὰς ἐπὶ τὸ Πλαταιέων τεῖχος ἀπέστελλον. ποίαν δὲ καὶ διαφθοράν | λέγεις; πότερ' R III 370 έφ' έαυτούς κινούσι τούς θεωμένους; ή πειρώσι τούς

¹⁶ Thuc. II 76, 3

² ἀρχόμεθα Va 3 ποιεσθέντες Mo πεισθέντες B Mor ήσθέντες Va 5 ἀναρμοστίαν Ma sed εὐ in marg m^2 6 δὲ Re 7 ἢ χαλεπὸς om Pa | πρᾶος MoMMa sed in hoc ρᾶ in ras m^2 , B Va 8 τοιοῦτος MaCl 9 ψιλῆς in ras Ma^2 | ὅσπερ om B | ὅτ' ἄν Va 10 τρανμάτων κετipsi e PPaUM B VVa πραγμάτων MoMaCl edd | ἀν ζητῶμεν M 11 οὖ scripsi e PaMaClBVVa et γρ in marg M^2 auctore Re Anim ὧν Mo sed v eras φ reliqui libri edd | παρὰ M πρὸς olim conieci | αὐτὸς Va 13 τούτων scripsi τούτοις libri edd | πλέον τούτοις B | νέων post διαφθορὰν inser coni Re Anim | ἑτέρω aut ἑτέροις coni Re 14; post πόλιν Mo et e, corr Ma^2 16 ταύτας M | γε om BV | πλατεέων Va sed αι supra ε m^4 17 διαφθορὰν P sed θορὰν in ras m^4 | πότερον M 18 ἢ — 458, 1 θεωμένους om Va et delenda consuit Re | πειρῶσι M sed πηρῶσι in marg m^4

θεωμένους; εί γὰρ δὴ ταῦτα ὑφορᾶ, χρῆν δήπου μήτ' όρχεισθαι νέους κελεύειν του μή κινεισθαι τους θεατὰς ὑπὸ τῆς νεότητος μήτ' ἄγειν ἐπὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν όργησιν θεατάς νέους ύπερ τοῦ διαφεύγειν τάς τῶν 5 όρχηστῶν ἐπιγειρήσεις τοὺς νέους. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων έκατέρων όσοι τε ζασιν όψόμενοι καλ παρ' ών τὰ θεάματα κίνδυνος οὐδείς ἐν ἐξήβοις. νῦν δὲ ἐγθροῦ μαλλον έχρήσω δήμασιν ή προνοουμένου. τοίνυν οὐδ' εἰ πάνυ κλῶνται καὶ κάμπτονται, τοῦτο 10 τῶν θεωμένων διαφθορά, ράστον ἀπάντων ίδεῖν. τίς γάο οὐκ οἶδεν, ὡς ἡμέρας ὅλας ἀναλίσκομεν ἐν θεάτροις πλήθει καὶ ποικιλία θεαμάτων, οὖ πύκτας ἔστιν ίδειν, έτέρους μονομαχούντας η δηρίοις δμόσε χωοοῦντας, άλλους πυβιστώντας; ἇο' οὖν εὐθὺς ἐκ τῆς 15 θέας είς τὸ παραπλήσιοι γενέσθαι τοῖς δρωμένοις έργόμεθα; καὶ διὰ μέν τοὺς πύκτας θρασυνόμεθα, διὰ δὲ τοὺς ἐν ὅπλοις ἐρῶμεν φόνων; οί κυνηγέται δὲ ήμας ήγειραν λέοντα δέγεσθαι; κουφότεροι δε πηδαν ύπὸ τῶν κυβιστώντων γεγόναμεν; καὶ τίς ἢ τῷ πλησίον

μεν Μα | φόνον Μα φόνου Μ 19 ή οπ Ρ Βο ή να

⁷ Aesch. Sept. 11 18 Thuc. VII 51, 1

ένειδέ τι τούτων ἢ αὐτὸς αὑτῷ; 61. καὶ μήν, εὶ μὲν οἶς ὁρῶμεν ὁμοιούμεθα, πῶς οὐχὶ καὶ παρ' ἐκείνων τοῦτο δεδέγμεθα; εὶ δ' οὐδὲν ἐκείθεν εἰς τοὺς θεατὰς ἐρρύηκεν, οὐδὲ παρὰ τῶν ὀρχουμένων εἰκός. ἢ τὰ μὲν τούτων | κρατεῖ τῶν ψυχῶν, τὰ δὲ ἐκείνων οὐ R III 371 ταὐτὸν ποιεῖ; πῶς οὖν οὐ διαλέγη τοῖς Ἑλλησι μὴ ε εἶναι πυγμήν, μὴ εἶναι παγκράτιον, καθαρεύειν τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀθλητῶν, εὶ τοὺς θεωμένους ποιοῦτιν ἀγριωτέρους; ὅτι τὸν ἐντυχόντα παίειν φύσεὡς ἐστιν ἀγριωτέρας, οὐ λύμη τρόπων ἐκ τῶν ἀγώνων 10 γεγενημένη, ταὐτὸ δὴ καὶ περὶ τῶν ἐκλελυμένων δοκείτω περὶ τὴν φύσιν αὐτοὺς οὐκ εὐτυχεῖν, οὐκ ἐκ τῆς θέας τῶν ὀργηστῶν εἰς τὴν φύσιν βεβλάφθαι.

62. Βλαβερά, φησί, τὰ νεύματα. δηλαδή τὰ τοῖς τῶν γυναικῶν ἐοικότα. δεῖ γὰρ αὐτούς, εἰ μέλ- 15 λουσιν εὐδοκιμεῖν, μιμεῖσθαι, τὸ δὲ μιμεῖσθαι κα-λῶς τοῦτο ἔστι δήπου τῆς ἀληθείας ὅτι ἐγγυτάτω γενέσθαι. οὐκοῦν, ἃ παρὰ τούτοις ἔστιν ἰδεῖν ἐν ἡμέρας μικρῷ μέρει κατὰ μίμησιν, ταῦθ' ἡμῖν συν-

¹ ἐνίδεν τί Va sed ί in εῖ corr m³ | τοιοῦτον B et γρ in marg Ma² | αὐτῷ MoPMaVa sed ' in ' corr Ma²Va³, Mor 2 οῖοις BV | ὁμοιούμεθα Ma sed ὁ in ras m², Cl sed ο (1) in ω corr 5 δ' Va Re 6 ταὐτὸ Va | διαλέγει Va 8 εἰ scripsi e PaVVa et marg M² οἰ Μο Μοι οἶ reliqui libri edd 9 τὸ MaCl | ἐντυχόντα Re εὐτυχοῦντα (sic) Mor sed γρ εὐτυχοῦντα in marg 10 ἐστιν inserui e MaClBVVa οων εὐτυχοῦντα MoPU οὐν ἐντυχοῦντα (sic) Mor sed γρ εὐτυχοῦντα in marg 10 ἐστιν inserui e MaClBVVa οπ reliqui libri edd | ἀγρίας PaMaClBVVa 11 δὲ Re | δοκείτω scripsi e PaVVa auctore Re Anim δοκεῖ τὸ reliqui libri edd 12 παρὰ Ma sed ερὶ suprascr m², Cl | αὐτοὺς Re αὐτὰ' Cl sed ' eras αὐτοῦ reliqui libri edd 15 τοῖς inser Ma² | τῶν οπ Cl 17 ἐστὶν Va 18 παρὰ τούτοις Ma sed περὶ τούτους suprascr m² | τούτων Pa 19 μικρῷ scripsi e P sed κ in ras m², PaUM MaClBV Va. σμικρῷ Mo edd

εχῶς ἐπὶ τῆς ἀληθείας διὰ παντὸς ὁρᾶται τοῦ χρόνου. πᾶσα γοῦν οἰκία γυναικῶν πλήρης, εὶ δὲ γυναικών, καὶ νευμάτων. τοῖς γὰρ ἔργοις, οἶμαι, καὶ τὸ νεύειν αναμέμικται. καλ γαρ προστάττουσα καλ δεο-5 μένη και ύπισχνουμένη και φοβουμένη και λοιδορούσα καὶ διὰ πάντων Ιοῦσα νῦν μὲν μετὰ νευμάτων φθέγξεται, νῦν δὲ καὶ χωρίς λόγων νεύσει. τοῖς δὲ ἀνδράσιν οὐκ ἔστι μὴ ταῦτα ὁρᾶν οἶς ἀνάγκη συνεῖναι. άλλ' δσοις δφθαλμοί, πάντως καὶ θέα γυναικείων νευ-10 μάτων. 63. ἄρ' οὖν ἄπαντες διεφθάρμεθα τοῖς τῶν γυναικών νεύμασι καὶ κέρδος αν ήν απεζεύχθαι μητρός, άδελφης, θυγατρός, θεραπαινών καλ συγκλείειν τὰς ὄψεις, εἴ που φανεῖεν. εἰ γὰο δ πολλῷ λείπεται R III 372 τῆς ἀληθείας, | ἡ μίμησις, ἱκανὸν διαφθεῖραι, 15 πῶς εἰς αὐτήν γε τὴν ἀλήθειαν βλέποντας ἔνι σωθῆναι; ώσπερ γάρ εlς παίδευσιν πολεμικών Ισχυρότερον αὐτάς δραν τάς μάγας ή ταις είκόσιν δμιλείν αι των πεπραγμένων έχουσιν είδωλα, ούτως εί τὸ γυναικείον νεῦμα βλαβερόν, βλαβερώτερον τὸ παρὰ τῆς χρείας 20 κινούμενον τοῦ πρὸς παιδιάν πλαττομένου. σὸ δ' έκεινα μέν οὐ φοβή, τούτοις δὲ ὡς ζημιοῦσι πολεμείς. 64. καὶ μή με οἴου λέγειν, ὡς οὐκ ἤδη τις γυναιξὶ

¹ διαπαντὸς MoMaBVa 2 γ' οὖν Va | πλήρης P sed η (2) in ras m⁴ 6 μὲν om Mor | φθέγγεται Ma 7 νεύει Va 8 ἔστιν Va | συνοικεῖν M 9 ὄσοις scripsi e PaU MMaClV auctore Re ὄσοι reliqui libri edd 10 ἄρ' Va 11 ἄν om B 13 φανεῖεν B sed γρ φθάνοιεν in marg | δ cum ras 1 litt Va εἰ καὶ B γρ εἰ γὰρ πολλῶ λειπομένη in marg Ma^2 15 τε B 17 αὶ inser Va^2 18 ἔχουσιν εἰδομα in ras Va^2 19 νεῦμα reposui e MoPUMMaClB VVa βλέμμα Pa et in marg Mo edd 20 παιδιὰν Ma sed δεί in marg m^2 | πλαττομένου scripsi e MoPaMMaClB VVa πραττομένου reliqui libri edd 22 ἤδη Ma sed iota subscr m^2 et η (2) in ras 2-3 litt m^2 | τίς MaClB Va γυναιξὶν Cl

προσέχων τὸν νοῦν ἀνεφάνη γυναικίας, δς καὶ παρὰ τῶν ὀρχηστῶν ἴσως ἀν εἰσεδέξατο βλάβην. ἀλλ' οὕτε γυναϊκας ἐξαλείψομεν, εἴ τις ὢν κακὸς τοῖς ἐκείνων προσεχώρησε τρόποις κακίας τε τῶν ὀρχηστῶν οὐ ποιησόμεθα σύμβολον τό τινα τῶν θεατῶν φανῆναι ε χείρω. ἀλλὰ μὴν ἔν γε τοῖς ἄρτι ἡηθεῖσιν ἐδείκνυτο λογισμοῖς, ὡς ἔστιν ἐν ὀρχησταῖς σωφρονεῖν. εἰ δὲ τοὺς μιμουμένους αὐτοὺς οὐ πάντως διαφθείρει τὸ μιμεῖσθαι, πῶς ἀνάγκη πᾶσα τὸν θεατὴν διαφθείρεσθαι;

65. Θαυμάζω δὲ 'Αριστείδου εἰ δι' ὧν μὲν ῷετο 10 νευμάτων κακιείν τὴν ὄρχησιν ὡς βλαβερὸν ὀξέως εἶδεν, ἃ δὲ τούτοις ἦν ἐναντίως ἔχοντα, ταῦτα ἰδεῖν οὐκ ἐβουλήθη, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μᾶλλον δὲ ἐν ὥρας ἐλαχίστω μέρει καὶ τούτων κἀκείνων γιγνομένων. τί δέ ἐστιν, ὅ φημι; 66. εἰ μὲν ὅσα γυναι- 15 κείου σχήματος, ταῦτα ἡ ὄρχησις ἀπολαβοῦσα καὶ τὰ τοῖς ἀνδράσι προσήκοντα φυγοῦσα καθάπαξ ἐπὶ τούτων ἐποιεῖτο τὴν διατριβὴν καὶ τοῦτο ἦν ἡ τέχνη, γυναικῶν μίμησις, οὐδ' οὕτω μὲν ἂν διέφθειρε γενναίαν φύσιν, ἴσως δ' ἂν εἰκότως ἐπετιμᾶτο τὸ μὴ τὴν 10

¹ cf. Suid. s. v. Κλεόπριτος 18 [Luc.] salt. 28

⁴ προσεχώρησεν Va παρεχώρησε MaCl | παπίας scripsi coll. Dem. p. 191, 22 τοῦτο ποιεῖσθαι σύμβολον τῆς αὐτῶν σωτηρίας παὶ πατά Va πατά reliqui libri edd sed παπίας ante σύμβολον inser coni Re 5 ποιήσομεν MaCl | σύμβολον Ma sed o (1) in ras 2 litt m^2 σύμβολον Cl 6 έδείπνυτο reposui e libris (ἐνδείπνυτο Mo) ἐνεδείπνυτο edd 10 ληιστείδον scripsi e MaClBVVa ἀριστείδην reliqui libri edd | εί om Va | ἀστὸ Va 11 νεῦμα τῶ Va 12 τούτοις Ma sed ι in ras m^2 13 ἐβουλήθη M sed η supra ε m^2 14 γινομένων MoMBV Mor 15 δ' Re | γυναιπίου Ma sed πίου in ras m^2 20 ἐπετιμᾶτο είπότως Re | τῷ Mo sed e τὸ core. Cl fortasse recte om M

μίμησιν έκατέραν εν τη τέχνη συλλαβείν, εν ὧ καν τὸ της ψυχαγωγίας πλέον και τὸ μη δοκειν ἀτιμάζεσθαι τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος ἦν εἰ δὲ δείκνυσι νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα καὶ πυκνή μετάστασις ἐφ' ἐκά-R III 373 τερον καὶ πρὶν δεῖξαι | τὴν γυναῖκα καθαρῶς, ε άπεπήδησεν είς ἄνδρα, τι τέμνων δίχα την δρχησιν καὶ τὰ μὲν παραλείπων, τὰ δὲ προφέρων διορύττεις τὸ πρᾶγμα; 67. είδε Δηιάνειραν τὸ θέατρον, άλλὰ καὶ τον Οίνεα και τον Άγελφον και τον Ήρακλέα και 10 Νέσσον. είδε την Δάφνην φεύγουσαν, άλλα και τον Απόλλω διώκοντα. είδε την Αταλάντην οὐκ ἄνευ γε τοῦ Μελεάγρου. Φαίδραν δοχηστής ἐποίησεν ἐρῶσαν, άλλὰ καὶ τὸν Ἱππόλυτον προσέθηκεν, έγκρατῆ νεανίσκον. Βοισηίς ἀπάγεται τῆς 'Αγιλλέως σκηνῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν 15 κηρύκων. είδες τὸ γύναιον, είδες καὶ τοὺς ἄνδρας. αρμα είδες έπι θαλάττης, Ποσειδώνος δώρον, νύμφην κομίζον άθλον ίππικης άγωνίας. έν τῷ αὐτῷ δίφρω καὶ τὸν Πέλοπα κατόψει. 68. πολλάς σοι παρθένους έδειξε τὰς Λυκομήδους καὶ παρθένων ἔργα καὶ ὄργανα,

^{8 [}Luc.] salt. 50. cf. t. IV p. 855 R 10 [Luc.] salt. 48. cf. t. IV p. 1102 R 11 [Luc.] salt. 50 13 [Luc.] salt. 49. cf. t. II 359, 11 16 [Luc.] salt. 47. Pind. Ol. I 89. Philostr. im. I 17

¹ λαβεῖν Μα | κᾶν scripsi καὶ libri edd 4 ἡ ante μετάστασις inser coni Re | ἐφεκάτερον Vα ὡς ἐκάτερα ΜαCl 5 δείξει ΒV 7 προσφέρων Μοτ 8 ίδεν Vα | δηιάνειραν Μοτ sed γρ δηιάνειρα in marg | signa interrogationis post δέατρον, φεύγουσαν (10), λταλάντην (11), γύναιον (15) Re 9 τὸν (1) — καὶ (2) οπ Vα | ἀχιλλέα Μ sed ἀχελῶον in marg m² 10 νέσσον Vα sed ν in ras m² νέαγον Μ sed νέσσον in marg m² 10 et 11 ίδεν Vα 11 δὲ olim scripsi 14 τῶν οπ Μ 15 καὶ οπ ΜαClBVVα 16 νύμφην inserui e Μα ClVα om reliqui libri edd 17 κομίζον P sed ο (2) in ras m² κομίζων ΜαΒ | ταυτῷ Vα 19 ἔδειξα U | καὶ δργανα οπ Vο

τὴν ἤλακάτην, τὸν ἄτρακτον, τὸ ἔριον, τὸν στήμονα, τὴν κρόκην καὶ δὴ καὶ τὸν ἀχιλλέα μεμίμηται παρθένον ὑποκρινόμενον. μὴ δείσης. οὐκ ἐνταῦθα στήσει τὴν ὅρχησιν, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ θύρας ἔρχεται καὶ Διομήδης μετὰ τῆς σάλπιγγος καὶ τὸν ὅντα ἀντὶ τοῦ το δοκοῦντος ὁ Πηλέως ἐκφαίνει. κὰν τὸν ἐν Τροία δέη δεῖξαι, κτείνοντα ὄψει τὸν ἥρω καὶ τὴν μελίαν σείοντα καὶ φοβοῦντα καὶ ταράττοντα καὶ τὸν ἕκτορα σφάττοντα καὶ τὸν νεκρὸν ἔλκοντα καὶ πηδῶντα τῶν πεντάθλων μακρότερα.

69. Τοῦτο δὴ τὸ παρὰ σοὶ κακιζόμενον. ὁ καὶ θαυμάσαι τις ἄν, εἰ ἃ μὲν οἱ πένταθλοι ποιοῦσιν οὐκ ἐκβάλλεις τῆς Ὀλυμπίας, ἃ δὲ τἀκείνων ὑπερβαίνει, τούτων ἀξιοῖς κατηγορείν. καὶ ἡ μὲν παροιμία φησὶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα θαυμάζουσα τοὺς τῷ πηδήματι 15 παριόντας τὸ μέτρον, σὸ δὲ αὐτὸ τὸ νικᾶν ἐν τῷ πη-

^{2 [}Luc.] salt. 46 7 II. τ 390; φ 162. 174 9 II. ψ 792 15 Plat. Crat. p. 413 A. Luc. Gall. 6. cf. Mus. Rhen. XXXII 94; Gardiner Journal of Hell. stud. XXIV 70 sq.

¹ καl ante τὴν MaCl | καl ante τὸν Ma | τὸν (1)] ἴον Va
3 ὁποκρινόμενον in marg Mo² | καl ante μὴ inser Ma² |
μηδεὶς Va | οὖν κάνταῦθα Va | στήσεις Ma sed g add m²
στήση Va 4 ἔρχεται inserui e Va om reliqui libri edd
5 τὸν] τὰ MaCl | ἀντι Μο 6 ὁ οm Va | ἔκφανῆ Μα
sed φαίνει supraser m² ἔκφανεῖ Cl et coni Re Anim cui obloquitur Iacobsius Anth. Pal. III 105 | Τροίη Re 7 κτείναντα Ma sed σν supraser m², Cl | σείοντα Ma sed σε in
ras m² 8 πράττοντα Μο 10 μακρότερον ΒV 12 τίς
ΜοΜΒ | οἱ οm Re 13 τάκείνων scripsi e PaUMMaBV
τὰ ἀκείνων ΜοCl Μοτ τὰ κείνων reliqui libri Re 15 μὴ
ante ὑπὲρ inser B | τὰ ἔσκεμμένα Va τὸ σκάμμα P Re cf.
Bast, Lettre critique à Boissonade p. 201 16 αὐτὸ cum rea
1 litt post ο M

δᾶν τοὺς πεντάθλους εἰς αἰτίαν τίθης. καίτοι τί ποτ' ἄν τοῦδε μεῖζον έζήτησας ἐπαινεῖν ὡρμημένος; τοσοῦR III 374 τόν ἐστι τὸ τῆς ἀληθείας. νικᾶ πολλάκις | συκοφαντίαν καὶ τὸν κατήγορον ἄκοντα τοῦ φεύγοντος ὁ ἐπαινέτην ποιεῖ.

70. 'Αλλ' έκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι δι' ἑκατέρου τοῦ γένους ἡ μίμησις ἔρχεται, κὰν ἀνθρώπους ὑποδύωνται κὰν θεούς. ὁ γὰρ τὴν Ἡραν καὶ τὴν Ἀφροδίτην δεικνύων καὶ τὴν Κόρην οὖτος καὶ τὸν Δία καὶ τὸν শοην 10 καὶ τὸν Πλούτωνα δείξει. καὶ εἰ φήσει τις, ὅτι τὰ γάμων μιμεῖται καὶ κῶμον καὶ χορείαν, ἀντακουέτω τὴν τῶν Λαπιθῶν πρὸς Κενταύρους μάχην καὶ τὸν κρατοῦντα τῶν κακούργων Θησέα καὶ τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Μινωταύρου καὶ τὸν μέχρι τῶν χρυσῶν μήλων 16 ἐκτείνοντα τοὺς πόνους Ἡρακλέα. πότερ' οὖν, ὅτι μιμοῦνται γυναϊκας, διαφθείρουσι μᾶλλον, ἢ διότι τοὺς ἄνδρας, ἀφελοῦσι τοὺς θεωμένους; εὶ γάρ, ὅταν μὲν ἐκεῖνα ποιῶσι, τήκουσι τὰς ψυχάς, ὅταν δὲ ταῦτα

⁷ Luc. Pisc. 33 8 [Luc.] salt. 39 9 [Luc.] salt. 37 10 [Luc.] salt. 40 12 [Luc.] salt. 48 13 [Luc.] salt. 49 15 [Luc.] salt. 56 et 41

¹ τίθης P sed ' et η in ras m⁴ τιθείς U sed grav. eras, Mor τιθείς MoPaM sed in hoc τίθης in marg m² τιθής Va 3 έστὶν Va 7 et 8 κὰν scripsi e PaVVa καὶ reliqui libri edd | ὑποδύωνται scripsi e PaVVa ὑποδύονται reliqui libri edd 8 καὶ ante τὴν (1) Cl 9 καὶ τὴν κόφην οm Ma sed in marg ante δεικνύων inser m², Cl | αὐτὸς Va | ἄφη Va 11 χοφείαν Va sed ει ex ι corr m² | ἀντ᾽ ἀκουέτω Va ἀκουέτω Ma sed ἀντ antepos m², Cl 12 "aut τῶν delendum aut τοὺς praeponendum κενταύρους ν." Re | λαπίθων Β λαπείθων Va 14 μίνω ταύρου Va | τὸν] τῶν ΜοΜαCl 15 ἐπτείνοντα scripsi e BVVa ἐπτείναντα reliqui libri edd 16 διαφθείρουσι in marg Mo² 17 ὡφέλουν Va sed m² et supra ου ras \ οτ᾽ ὰν Vα 18 μὲν οm Va | τή-κωσι MaCl | ὅταν — 465, 1 ψυχάς οm Va

δειχνύωσιν, έγείρουσι τὰς ψυχάς, οὔκουν λυμαίνονται μαλλον η βελτίους ἀπεργάζονται; 71. καὶ ούπω λέγω τοῦθ' ὅτι τὸ μὲν οἰκεῖον δεινὸν παρακαλέσαι πρὸς ζηλον, τὸ δὲ ἀλλότριον ἀσθενές, ὥστ' ἀναγκαίως ἔχειν τοῖς μὲν ἀνδρείοις σχήμασιν ἕπεσθαι τοὺς ἄνδρας, τ τοίς δε γυναικείοις οὐκ ενδιδόναι. άλλ' ἀφίημι τοῦτο καὶ κείσθω τὴν ἴσην έφ' έκατέρου, τοῦ μὲν βλάβην είγαι, του δε σωτηρίαν. ούχουν εί μεν ή ταυτα ή ταῦτα όλως έδείκνυσαν, ἢ παντελῶς ἂν έζημίουν τοῖς γυναικείοις ἢ παντελῶς ἂν ἀφέλουν τοῖς ἀνδρείοις 10 έπει δε άναμίξαντες δοχοῦνται, τὰ μεν ώφελειν έπιτήδεια φωμεν ύπὸ των βλαβερών ώφελειν κεκωλύσθαι, τὰ δὲ βλάπτειν ίχανὰ ταὐτὰ πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων, ώστε τὰ μὲν ἀνωφελῆ καθίστασθαι | διὰ R III 375 τῶν βλαβερῶν, τὰ δὲ ἀβλαβῆ διὰ τῶν χρηστῶν. μήτ' 15 οὖν σὰ κατηγόρει τῆς ὀρχήσεως ὡς ζημιούσης ἐγώ τε αὐτὴν οὐ φήσω πρὸς ἀρετὴν ἄγειν, ἀλλ' είναι τὸ ἔργον αὐτῆς ὅσον εὐφρᾶναι τὸν θεώμενον. ἡ δ' ἀζή-

⁷ Plat. Soph. p. 250 E

¹ οὔκουν scripsi e MoPaUMaClBVVa οὅκοῦν reliqui libri edd 4 ở Va Re | ἄστ Ma sed ὅταν in marg m² | ἔχειν Ma sed οι suprascr m² 5 ἀνδιείοις Ma sed ΄οι in ras m² 6 ἀφίημι Μο | τοῦτο οm Re 7 βλάβην Μοτ sed γι λαβεῖν in marg λώβην coni Re 8 οὅκ οὖν Va | ἢ ταῦτα ἢ inserui e Va om reliqui libri edd 9 ταυτὰ ΜαClBV | ἀφελῶς Iacobs Lectt 211 12 βλαβερῶν scripsi ἔτέφων MaClBVVa et in marg Pa et P⁵ βλάπτειν reliqui libri edd | ἀφελεῖν inserui e V et marg Pa et P⁵ ἀφελεῖ Va om reliqui libri edd | num κεκωλοῦται? at cf. ad p. 431, 6 et 471, 2 13 τὰ δὲ — 14 καθίστασθαι οm MaCl | ταῦτα UMVa Mor 15 χρηστῶν P sed χρη in ras m² ὁρχηστῶν Mo sed χρηστῶν in marg, M Mor | μῆτ Va sed τ m² 17 τε reposui e libris τ Re δὲ Mor 18 εὐφρὰναι ΜαClBV | εἰ Ma sed in ἡ corr m², ClVa sed in hoc in ras m²

μιος ήδονή τοις εὖ φρονοῦσι περισπούδαστον καὶ οὐ τῶν ψέγεσθαι μᾶλλον ἢ τῶν ἐπαινεῖσθαι δικαίων εὑ-ρίσκεται.

72. Έγὰ μὲν οὖν τοῖς ὑπὲο ὀρχήσεως λόγοις καὶ τοῖς ποιηταῖς συναγωνίζομαι, τοῖς δὲ κατὰ τῆς ὀρχήσεως Αριστείδης καὶ ποιητὰς ἐλαύνων ἐλέγχεται, τὸν Ὁμηρον, τὸν Αἰσχύλον, τὸν Εὐριπίδην, τὸν Σοφοκλέα, τὸν Μένανδρον, πολλοὺς ἐτέρους. πῶς; ὅτι πάντες οὖτοι μιμοῦνται γυναῖκας καὶ τότε μάλιστα ἐπαινοῦνται, 10 ὅταν μάλιστα μιμῶνται καὶ τὸ πρόσφορον ἐκάστη σωθῆ. καὶ τοσούτω γε μᾶλλον μιμοῦνται τῶν ὀρχηστῶν, ὅσω λόγος συγκείμενος μείζων κινήσεως ἀφώνου. καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν ἐμβαίνει τε καὶ ἵσταται, τοῖς δὲ ὀρχουμένοις ἀρκεῖ μὴ τῶν σχημάτων ἀπολει-16 φθῆναι.

73. Λέγε δη παρελθών διεφθείροντο μεν ύπο τραγφδίας οι πάλαι, διεφθείροντο δε ύπο κωμφδίας. Όμηρος δε άπώλλυ την Έλλάδα καί

¹ εδ φρονοῦσι scripsi e MBV εὐφρονοῦσι reliqui libri edd | περισπούδαστος Pa | καὶ om MaClBVVa 2 γρ εὐρίσκεσθαι in marg Mor 4 δὲ ante μὲν Ma sed del m² ὑπὲρ scripsi auctore Re περὶ libri edd | λόγοις Mor sed γρ αὐτοῖς in marg 6 ελαύνειν νῦν Pa | ελέγχεται scripsi e BVVa lλέγχεται corr P², γρ ελέγχεται in marg Pa, edd 7 εὐριπίδη Va 8 πάντεσ P sed ε in ras m² 10 ὅτ' ἄν Va | μιμῶνται Ma sed μιμ in ras m² μιμῶνται Mo ἐκάστω BV 11 τοσούτφ scripsi e PaUMaClBVVa τοσοῦτῷ Μ τοσοῦτον reliqui libri edd | τοὺς ὀρχηστὰς Mor sed γρ τῶν ὀρχηστῶν in marg 12 μιμήσεως Ma sed μιμη in ras m² | ἡ PaMaClBVVa 13 ἐκβαίνει Μ 14 ἀπολελεῖφθαι BV 16 et 17 διαφθείρονται V γρ διεφθίνοντο in marg Mor 18 post κωμφδίας et p. 467, 1 αὐτὸν signum interrogationis Re | ἀπόλλυ MVa ἀπολλύει PaMaClBV

πρὸ τῆς Ἑλλάδος αύτὸν Βρισηίδα θρηνοῦσαν μιμούμενος καλ Πηνελόπην καλ Άφροδίτην τετο ωμένην. λέγε δείν καὶ νῦν κεκλείσθαι μὲν ποιηταίς διδασκαλεία, κεκλείσθαι δὲ τοῖς ὑποκριταῖς τὸ θέατρον, ίνα μη τραγωδός είσελθων Πασιφάην μιμήσηται την ε έξοκείλασαν είς άλλόκοτον έρωτα μηδ' αὖ κωμφδὸς τὰς παρὰ τῷ Μενάνδρω τικτούσας καὶ πολλὰ ἕτερα. 74. τι γάρ δήποτε τούτοις μεν δίδως είσελθεῖν, οι διχόθεν μιμούνται τάς γυναϊκας, τῷ τε λόγφ καλ τοῖς | σχήμασιν; ἢ τοῦτό γε οὐκ οἶσθα ὡς ὃς ἀν R III 376 μή συνεισενέγκη τὰ σχήματα τοῖς λόγοις, ἀπώλεσε 11 την εύφωνίαν ύπὸ τῆς ήσυχίας, ην καιρὸς ή κινείσθαι; διόπερ πολλοί μέν τη φωνή κρατούντες ού μετέχοντες τοῦ κινεῖσθαι καλῶς ἦττον ηὕφραναν, πολλοὶ δὲ κατὰ την φωνην λειπόμενοι τη περί το σγηματίζεσθαι πλε- 15 ονεξία προ των πρειττόνων έτέθησαν. είθ' δ μέν την

¹ II. τ 282 sq. 2 Od. δ 716 sq. | II. ε 330 sq. 5 [Luc.] salt. 49. cf. t. III 64, 15 sq. R. Eur. Cret. Trag. fr. p. 505 N². 16 Choric. Spart. § 30 sq. cf. Meineke Hist. crit. com. gr. p. 366

¹ αὐτὸν PVa sed 'e' corr P²Va³ αὐτὸν Cl om BV
3 δὴ Ma sed ὴ in ras 3 litt m² | ποιητὰς Pa sed γο ποιηταίς in marg 4 τοῖς om UM 5 μιμήσηται reposui e Mo PUMMaClBVVa μιμήσεται Pa sed γο μιμήσηται in marg, edd 6 ἐξωκίλασαν Va | ἀλλότοιον Ma | μὴ δ' MoUMMa ClBV 7 τῷ inserui e libris om edd 9 τὰς om MaClBVVa 10 δς scripsi e PaUMaClBV et marg M² cum Cobeto Coll 269 om Va ὄσον reliqui libri edd at ὅσων et ἀπώλεσαν coni Re ὅταν Iacobs Lectt 211 11 συνεισενέγκη scripsi e MaClBVVa et γο marg Pa συνενέγκη reliqui libri sed συνενέγιοι in marg M², edd 12 ἢν Ma sed 'in 'corr m² | ἡν κινείσθαι Ma sed ν κιν in ras m² 13 δι' ὅπες Va | μὲν inserui e libris om edd | δὲ post μετέχοντες PaV 14 εὕφραναν PaV Re 15 τὴν om MRe 16 πρὸς Vo ἐκείνη inter τῶν et κρεικτόνων inserendum coni Re

Πλαγγόνα εἰσιὼν καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ἐσθήμασι καὶ πᾶσιν ἀπλῶς οἶς ἔνεστι τὴν γυναῖκα μιμούμενος οὐκ ἐμβάλλει τὸ θέατρον εἰς αἰσχρὰς ἡδονάς · ἐὰν δὲ ὀρχηστὴς μετενέγκη τὴν χεῖρα, μεστοὶ γυναικίσεως οἰ καρόντες κατέβησαν καὶ πρὸ τούτων ἐκεῖνος ἀπῆλθε τοιοῦτος; 75. καὶ μὴν ὑπέρ γε τραγφδίας καὶ κωμφδίας Πλάτωνι μαχόμενος καὶ τὰς ὀρχήσεις αὐτῶν ἀναγκαίως ἐπαινεῖς. ἐν δέ γε ταύταις ἔνι δήπου καὶ τὸ κορδακίζειν · εἶτα οὐ δεινὸν κόρδακι μὲν εἶναι τόπον 10 ἐν θεάτρῳ καὶ μὴ ἔχειν αἰτίαν ὡς διαφθείρει τοὺς παρόντας, περὶ δὲ ὀρχήσεως, ἐν ἡ πλείστη σπουδὴ μὴ παραγυμνοῦσθαι μηδαμῆ, δοξάζειν τε αὐτὸν τὰ χείρω καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὴν ὁμοίαν δόξαν ἄγειν;

76. Άλλ' οὐχ ἡμεῖς γε τῶν σῶν λόγων μᾶλλον ἢ 15 τῶν πραγμάτων έξόμεθα. τί οὖν λέγει τὰ πράγματα;

⁴ Arist. Thesm. 863 7 Aristid. t. II p. 380, 14 sq. et 381, 11 sq. D

¹ πλάγγονα Va | ἐσθήμασιν Va 2 καὶ πᾶσιν in marg Mo² | ἔπεστι MoPa sed in hoc in marg γο ἔνεστι, UMMa ClB Mor qui ἔνεστι coni 3 ἐκβάλλει PaB γο ἐμβάλλειν in marg Mor 4 κατενέγκη B | γυναικίσεως P sed κίσεως in lac 3—4 litt m⁴ γυναικήσεως Va 5 παρόντες P sed ες in ras m² | num ἀπέβησαν? | πρὸς Va | ἀπήλθε scripsi e MaClBVVa κατήλθε reliqui libri edd 6 μὴν Ma sed νυν suprasor m² | τε ΜοΡαUΜΜαClBVVa 7 ἀναγκαίως scripsi e MaClBVVa et γρ marg Pa ὡς ἀναγκαίας reliqui libri edd 8 γε inserui e PV om reliqui libri edd 9 εἶναι post κορδακίζειν ΜοΡΡαUΜΜαClB delevi auctore Re qui adnotavit: "aut prorsus delendum est εἶναι, aut legendum πορδακίζειν ναί. εἶνα", cui oblocutus est Iacobsius Lectt 211 | εἶν Va | τόπον Mor sed γρ τρόπον in marg 10 διαφθείροι Β 11 ἐνῆ Va 12 μηδαμοῦ Pa μὴ δ' ἀν ἢ Va 13 signum interrogationis posui e PMMaCl, colon B, comma MoV, punctum reliqui libri edd 14 λόγων om Pa 15 ἐξόμεθα scripsi auctore Cobeto Coll 269 ἐσόμεθα libri edd sed ἐγόμεθα coni Mor | λέγεις U Mor

μαλλον δε ἀπόκριναί μοι ἄρά γε τὸ πόλεων ἄρχειν καὶ θεραπεύειν έθνος καὶ πολλοῖς δμοῦ πορίζειν εὐδαιμονίαν ψυχης έστι κακώς ήγμένης καὶ διεφθαρμένης καὶ μεστῆς ἡδονῶν καὶ βεβαρημένης ὑπὸ τῶν τῆς ψυχῆς νοσημάτων | ἢ τοὐναντίον πεπαιδευμένης, σώ- R.III 377 Φρονος, έμπεμαθαρμένης, πούφης, δξύ βλεπούσης, πρείτ- 6 τονος ήδονων, τὸ δίκαιον ζητούσης τε ἀνδρείως καὶ ποιούσης Ισχυρότερον άδικίας; 77. έγω μέν οὐδὲν ήγουμαι μείζον άρχης είς γνώμης βάσανον, οίμαι δέ καὶ τῆ παροιμία ταὐτὰ δοκεῖν, ή φησιν ἐν ἀρχῆ τὸν 10 άνδοα δείκνυσθαι. τούτων τοίνυν, 'Αριστείδη, των πρός ὄρχησιν ούκ ἀηδῶς ἐσχηκότων εἰς ἀρχάς τινες κατασταθέντες πως άν, είπερ ήσαν διεφθαρμένοι, μετεγείρισαν τὰς πόλεις; βούλει σοι διέλθω; κατεφρόνησαν μεν αν θεων, έξήλασαν δ' αν την δίκην, παρ- 15 έβησαν δ' αν τους νόμους, απέδοντο δ' αν την ψηφον, διεξηλθον δ' αν τον χρόνον μετά μεν των

⁴ Plat. Symp. p. 203 B 6 Plat. Rep. VII p. 527 D 10 [Dem.] procem. 47 p. 1455, 15. Harpocr. s. v. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. Gregor. Cypr. cod. Mosq. I 80 cum nota Leutschii; Apostol. IV 101

¹ ἀπόκριναι Ma sed ἀ in ras m^2 ἀπόκρινον Va sed ον ex ε ut videtur corr in ras m^3 | ἄρα Va | γε om Va 3 ἐστιν Va 4 καὶ ὁπὸ τῶν Pa sed ἐν ἄλλω· καὶ μεστῆς in marg 5 σώφρονος πεπαιδευμένης M 6 κούφης om B 10 ταῦτα MoPaUMBV Mor qui ταὑτὰ coni ταὑτη Ma sed ταῦτα supraser m^3 , Cl | η Ma sed " e ' corr m^2 η B | ἐν ἀρχῆ Mor sed γρ ἀρχὰ in marg 11 δείκννοθαι P sed αι in ras m^2 | ἀριστείδης Mo | τῶν om Ma 12 προσόρχησιν Va | τινες P sed ες in ras m^2 , Ma sed ε in ras m^2 τινὰς MoPa sed in hoc γρ τινὲς in marg, Mor 13 καταστάντες Ma | εἶπερ P sed ει in ras m^2 | μετεχειρίσαντο MaCl 14 τὰς om MaCl | διεξέλθω B 15 ᾶν (1) om Pa | ἀληθείας Va 16 δ' ᾶν (1) in ras 2 litt P^2 δὲ MoM edd sed δ' ᾶν coni Ra γρ εξέλθον Ma sed εξ inser m^2

άνομωτάτων ταττόμενοι, τοῖς βελτίστοις δὲ πολεμοῦντες, χρήματα τὰ μὲν κλέπτοντες, τὰ δὲ ἁρπάζοντες, τῆ γαστοί χαριζόμενοι, μέθη προσκείμενοι, παϊδας έν ίσω καὶ γυναϊκας ύβρίζοντες. 78. άλλ' δρᾶς τούτων μέν s οὐδέν, ἃ δ' ἂν συνεύξαιτό τις καὶ παισί καὶ φίλοις, σωτήρες πόλεων ούκ όλίγοι τούτων έγένοντό τε καὶ άνεχηρύχθησαν καλλίω στέφανον τὸν ἔπαινον τοῦ ἐκ Πίσης ἀνηρημένοι φόβω καλ πειθοί καλ κολάσει πρός τὸ δίκαιον καὶ τὸ δέον έκάστω χρησάμενοι, τῆ μὲν τὸ 10 άνίατον έκκόπτοντες, τη δε το δυνάμενον είκειν άγοντες, τῶ δὲ τὸ μέλλον ἀσελγαίνειν κατέχοντες, οὔτε τὸ σωφρονοῦν ἐν πενία περιορῶντες πλούτοις τε ἀδίκοις έμφράττοντες τὰς όδούς, οίνον διωθούμενοι, τρυφήν φεύγοντες, ὕπνου φώμην έλέγχοντες, τῆ ψήφφ συμμα-R III 378 χοῦντες τῆ δίκη, πόλεων μεγέθη μὲν | φυλά-16 ξαντες, μικρότητας δε μεταθέντες, δμοίαις χερσίν άψάμενοί τε της άρχης και άπελθόντες. τούτους ούχ ύπὸ

⁷ Her. VI 103, 1

² μὲν om Va 3 μέθαις BV 4 δρᾶς; U 5 ἂν συνεύξαιτό] ἂν εὕξαιτο MaCl ἄν σοι εὕξατο Va 6 πόλεων scripsi e V πόλεως reliqui libri edd | τούτων om Va 7 έκηρύχθησαν Mo sed ἀνεκηρύχθησαν in marg, PM et γρ in marg Mor | στεφάνων MaCl | τοῦ om Va sed τῶν inser m^2 τὸν Ma τῶν Cl τῆς B 8 ἀράμενοι Mo sed γρ ἀνηρημένοι in marg, PUM et γρ in marg Mor cf. Her. l. l. 9 τὸ δίκαιον καὶ inserui e PaBV om reliqui libri edd 10 τῆ τὸ in τῶ corr P^4 | ῆκειν M sed εἴκειν in marg m^2 , Ma sed η in εἴ corr m^2 , Cl γρ ηκον in marg Mor m^2 m^2

τῶν ὀρχηστῶν ἀγαθοὺς γεγενῆσθαι λέγω, φημὶ δέ γε μηδὲ κεκωλύσθαι παρὰ τῶν ὀρχηστῶν ἀγαθοὺς γενέσθαι.

79. Καὶ ἐπιορεῖ δὴ ὁητόρων ὅχλος καὶ τῶν ἑκασταγοῦ πολιτευομένων, ὧν οὔτε ὀρχηστῶν ὡς εἰπεῖν ι άθεατος οὐδεὶς οὔτ' αὖ σιγῆ δέξεται τὴν παρὰ σοῦ μέμψιν, ως ἄρα διέφθαρται, την παρά των πραγμάτων αὐτῶν ἔγων μαρτυρίαν ὡς ὑγιαίνει. πρὸς Διός, αὐτὸς δε σὺ τοὺς σαυτοῦ λόγους ἡδέως ἂν δεικνύοις ἀνθρώποις διεφθαρμένοις καὶ παρὰ τοῖς οὕτως ἔχουσι 10 θαυμάζοιο καὶ διατρίβοις ἐν πόλεσι τὰ τοιαῦτα νοσούσαις; άλλ' έῶ τὴν διατριβήν, πολλαί γὰρ ἀνάγκαι δι' άς άν τις οδ μη βούλοιτο διατρίβοι. 80. άλλα τον παρά τῶν διεφθαρμένων θηρεύειν ἔπαινον οὐκ αίσχρόν; σὺ τοίνυν ὁ τοῖς Λακεδαιμονίοις φάσκων παραινεῖν 15 μόνοις διὰ τὸ τοὺς ἄλλους είδέναι δυσγερανοῦντας τὸν λόγον ποῦ τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς ἐδημιούργεις λόγους; ἐν ποίαις ἀνεγίνωσκες τῶν πόλεων; τοῖς τίνων έμετεωρίζου πρότοις; οίμαι μέν, οὐ Σπάρτην έργαστή-

¹ δέ Mor sed $\gamma \varrho$ μὴ δὲ in marg 2 μὴ δὲ MoM μὴ Ma ClBVVa | κεκωλῦσθαι M fortasse recte at cf ad p. 431, 6 | ἀγαθοὺς — 5 δεχηστῶν in marg Ma² et praemisso κείμενον in marg P^2 | γεγενῆσθαι BV 4 δὲ BV 5 ώσειπεῖν B 6 οὐδ εἶς Va | σιγῆ om Mo 7 μέμψιν scripsi e MoPPa MMaClBVVa et $\gamma \varrho$ Mor ψῆφον U edd 8 δγιαίνει scripsi e PaMaClV ὑγιαίνοι reliqui libri edd | αὐτὸς δὲ Mor sed $\gamma \varrho$ αὐτοὺς in marg 9 αὐτοῦ MaClB αὐτοὺς Mo Mor sed $\gamma \varrho$ σαντοῦ in marg | δεικνύοις P sed o in ras m^2 | έν ante ἀνθεφανοις MaCl 10 ἔχονοιν Va 11 διατρίβεις B 13 οῦ εκτρίβοι Ma sed o1 in ras m^2 15 δ 1 ex o0 corr C1 et Ma^2 |

παραινεῖς Ma sed g in v corr m^2 , Cl 16 μόνον Mo μόνον M | τοῖς ἄλλοις BV | δυσχεραίνοντας B 18 ἀνεγίγνωσκες Va γρ ἀνεγίνωσκε in marg Mor 19 γρ κρόκοις in marg Mor

οιον έποιήσω της τέχνης οὐδε παρά τον Εὐρώταν φείν άφημας τους λόγους, άλλα του Ελλήσπουτου Επήεις, την Ίωνίαν, Πέργαμον, Σμύρναν, Έφεσον καλ την πρώτην τεκοῦσαν τὸ κακόν, ὡς αὐτὸς λέγεις, s Αίγυπτον. ἐπέβης δὲ καὶ Ῥώμης, ἐν ή τὸ τῆς ὀογήσεως εντιμον. 81. οὐκοῦν εν μεν τῆ τούτων κατηγορία φής διεφθάρθαι τὰς πόλεις, ἐν οἶς δὲ ἔπραττες σωφρονεῖν ὁμολογεῖς τὰς πόλεις. έλοῦ δὴ δυοῖν θάτερον, η των διεφθαρμένων δοκείν έπιθυμείν η τού-R III 379 τοις οὐ καλῶς ἐγκαλεῖν. οὕς, οὐκ | οἶδ' ὅ τι 11 προπαθών, ούτω μισεῖς ὥσθ' ἵνα τὸ τούτων εἶποις κακῶς, πορνείας διώκεις την ολκουμένην, εἴ γε οἱ μὲν ούτω πόρρω κακίας ήλασαν, ώς μηδ' αν ύπομειναι τὸν περὶ τοῦ παύσασθαι λόγον, Λακεδαιμόνιοι δὲ 15 πολύν ήδη χρόνον την διαφθοράν δεξάμενοι καλ άγαπῶντες οὕτω ποιοῦσιν ἀλλότρια τῶν νόμων, ὡς μηδ' αν ένεγκείν τὸ τοῦ Λυκούργου πρόσωπον παρόντος έξαίφνης. 82. επειτα οὐ συνίης διὰ σαυτοῦ τὸ ξίφος έπὶ τοὺς ἄλλους ώθῶν; τὸν μὲν γὰρ ἄπειρον τῆς τῶν

² sq. cf. Masson de Aristid vit. coll. hist. t. III p. XXXV sq. ed. Dind.; G. Schmid Mus. Rhen. XLVIII 53 sq.; L 308 sq. 4 [Luc.] salt. 19 5 [Luc.] salt. 20 13 cf. p. 226, 6

¹ ἐποιήσω ἐργαστήριον MB | εὐρῶτα Va | ξεῖν in marg inser Mo² 2 ἐπήεις P sed η in ras m² 4 τῶν κακῶν Mor 5 γρ Αἰγύπτια in marg Mor | καὶ inser Ma² om Cl 7 φῆς Va 8 ὁμολογεῖς scripsi e PaB V Va ὡμολογεῖς reliqui libri edd | δνεῖν ΜοΡ sed in hoc ε in ο corr m², PaU edd cf. p. 268, 1; t. I 439, 19 10 ᾶς Va | ὅτι ΜοΜα 11 εἴπης ΜαClB V Va 12 κακὸν Β V Va | πορνίας Va | εἴ in ras Μα² οἰ Μ 13 μὴ δ' ΜοΜΒ V 15 ἤδη οm Va | δεξάμενοι καὶ οm PaMaClB V Va 16 μὴ δ' ΜοΒ V Va 17 Λυκούργου πρόσωπον praemisso κείμενον in marg P³ om U 18 συνίεις ΜαCl συνιεὶς Β Va συνίεις coni Prinz | τῶν οm Cl

δρχηστῶν θέας οὐκ ἦν οὕτω δήπου περὶ τοῦ πράγματος διελθεῖν, τὸν δὲ καθόσον μετασχόντα τῆς θέας εὐθὺς μετειληφέναι τῆς λύμης λέγεις. ὥσθ' ὁ καλὸς ἡμῖν 'Αριστείδης οὐ διαφεύγει τὸ μὴ οὐ τῶν διεφθαρμένων εἶς γεγονέναι. ἀλλ' εἶδε μέν, οὐ διεφθάρη δδέ. καλῶς καὶ πειθομένω γε λέγεις. οὕτω συγχωρείτω δὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἀγαθοὺς ἐν τῆ θέα μεμενηκέναι καὶ νομιζέτω καὶ παρ' ἐτέροις εἶναι τῆς τοῦ καλοῦ μερίδος πρόνοιάν τινα καὶ λόγον.

83. Φθόροι, φησίν, οὖτοι καὶ λύμη πόλεων. 10 πρὶν δὲ γενέσθαι τήνδε τὴν ὄρχησιν, τὸν τῶν ἱερέων, εἰπέ μοι, καὶ προφητῶν βίον ἐβίουν ἄπαντες; καὶ ὑπὸ τούτων ἐγένοντο θηλυδρίαι Κλεισθένης, Φιλόξενος, ᾿Αμυνίας, ᾿Αριστόδημος, Βάθυλλος, Διόγνητος,

¹⁰ cf. p. 439, 9 13 Arist Nub. 354 et Eq. 1374 c. scholl. Cratin. fr. com. II 125 M (I p. 72, 195 K). | Arist. Nub. 686. Vesp. 84. Eupol. Pol. fr. com. II 514 M (I p. 322, 235 K) 14 Arist. Nub. 687 sq. cum schol. | Cratin. Panopt. fr. II 104 (4) M (I p. 60, 151 K). Arist. Daetal. fr. II p. 1045 (35). Hesych. s. v. Luc. Alex. 4 c. schol. p. 181, 16 ed. Rabe. Dion. Hal. VII 2. | Anacr. 9, 10; 14, 8; 16, 1, 44 sq.; 17, 10; Max. Tyr. diss. 24, 9. Hor. epod. 14, 9

¹ $\theta \dot{\epsilon} \alpha \varsigma$ inser Ma^2 | $o\dot{v}x$ — 2 $\theta \dot{\epsilon} \alpha \varsigma$ om BV del Pa2 καθ' ὄσον *MaClVa* num καθ' ὁσονοῦν? 3 λέγειν Mor 4 τὸ scripsi e Pa UMaClB V Va sed yo léyeis in marg τοῦ reliqui libri edd sed τὸ coni Re | οὐ inserui e PaMaCl VVa om reliqui libri edd 5 εἶδεν Va οἶδε U | διεφθάρη P sed η in ras m⁴ 6 δὲ; MoMBV | γ ε om MMaClBV $P \text{ sed } \eta \text{ in ras } \mathbf{m}^4$ ούτω om Va | συγγωρείτω Ma sed εί in ras m² 7 μεμενηκέναι Ma sed εν (1) in ras m² 9 λόγον. Φθόροι] λογοφθόροι $Va \mid \dot{\alpha} v \tau i o v$ in marg MoM 10 $\Phi \theta \dot{\phi} o o \iota = \pi \dot{\phi} l \epsilon \omega v$ citat Thom M s. v. λοιμός ἀνής και φθόρος p. 221, 8 R in hunc modum: Άριστείδης λοιμοί και φθόροι πόλεως, οὐ λυμεών οὐδὲ φθορεύς. cf. p. 406 not. 5 olxogdógoi Bast, Lettre critique à Boissonade 11 τήνδε inserui e Va om reliqui libri edd προφητών Re | και om Va η και coni Re, η Iacobs Lectt 211 13 δηλυδοίαι Va sed δ in ras m² 14 άμυντας Va \ Δίογνις? qui fuit ὁ ἐρώμενος Demetrii Phalerei (Athen. XII p. 542 f.)

Αῆμος, Κλεινίας, 'Αγάθων, Χρύσιππος, Πολυπαίδης, 'Αρμόδιος, Κτήσιππος, Φίλιππος, Τίμαρχος, ἔτεροι μυρίοι;
Β. ΙΙΙ 380 τί δ' ὑπὸ τούτων ἐπαιδεύθησαν τὸ ἄρρεν διώπειν Εὔμνηστος, Θράσυλλος, Λάιος, 'Αριστογείτων, Παμμένης,
Δημοκράτης, Χαβρίας, Μισγόλας, Καλλίας, Κριτίας,
Παυσανίας, 'Αρχίδαμος, οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς
τῆς ἐπαινουμένης πόλεως; 84. καὶ τί δεὶ πάντας καταλέγειν, ἔργον πεντετηρίδος ὅλης, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο

¹ Arist. Vesp. 98. Plat. Gorg. p. 481 D. Hesych. s. v. Δημος | Xen. Symp. 4, 23. Plat. Euthyd. p. 273 sq. | Cramer Anecd. Ox. IV 269, 20. (Schol. Plat. p. 873 B). Plut. Amat. 24. Schol. ad Arist. Thesm. 95. Zenob. I 2. Ael. var. hist. II 21. Max. Tyr. diss. 24, 4; 26, 8 | Athen. XIII p. 603 a et arg. ad Aesch. Sept. | Theogn. inscr. Suid. s. v. Θέογνις | Plut. Amat. c. 16. 24. Max. Tyr. diss. 24, 2 2 Athen. IV p. 165 et 166. Diphil. Enag. com. fr. IV 392 M (II p. 552, 38 K). Men. Org. IV 178 M (III p. 105, 363 K) | cf. t. III p. 427, 20 R. Dio Chr. or. 49 p. 248 R | Aeschin. or. I § 41 sq. c. arg. Max. Tyr. diss. 24, 9 extr. 4 Athen. XII p. 534 e? | Athen. XIII p. 602 f. Arist. Georg. fr. II 1126 M (I p. 420, 114 K) | cf. t. III 427, 20 R. Plut. Amat. c. 17 5 Plut. Alc. 3 | Dem. fals. leg. § 287 p. 433, 21 | Aesch. c. Tim. § 41 sq. Antiph. Pisc. com. III 13 M (II p. 20, 26 K). Timocl. Sapph. III 610 M (II p. 464, 30 K) | Xen. Symp. 1, 2; 8, 7 et 37. Arist. Av. 286. Pelarg. fr. II 1126 M (I p. 420, 114 K). Max. Tyr. diss. 26, 8. | Xen. Mem. I 2, 29 6 Thuc. I 133. Nep. Paus. 4 | Xen. Hell. V 4, 25

¹ Δήμος, Κλεινίας] δημοκλινίας Va | Χούσιππος scripsi δεύνιπηος Cl κύνιππος reliqui libri sed κ in ras 2 litt Ma², edd | Πολυπαίδης — 2 Φίλιππος om Va | Πολυπαίδης scripsi προπονίδης libri edd | ἀρμόνιος Ma 3 δέ; Re 4 εὔμνητος Va sed εὔ ex τω corr m² εὔμνητος BV Εὔκνημος conieci coll. Plut. Amat. c. 17 p. 761 D | Θάμνοςς (cf. Suid. s. v.) vel Τάνταλος (cf. Sync. chron. p. 305 ed. Bonn.) olim, Θρασύβονλος (cf. Pind. Isthm. Π 1 sq.) postex conieci παμμένης ε παμμενής corr Va² 5 μισγόλλας BV μισγόλας ΜοΡαU et coni Meineke Hist. crit. com. p. 387 | Καλλίας om Pa 6 ἀρχίδημος Ma 7 πάντα Ma 8 πέντ έτηρίδος Va sed post τ(1) ras 1 litt (ε ut videtur) πενταετηρίδος Re άλλ P sed α in ras m² | γε post έκεινο ex U olim inserni

λέγειν, ὅτι, εὶ μὲν τούτοις συνεισῆλθε τοῖς ὀρχησταῖς ἡ παράνομος ᾿Αφροδίτη, καιρὸν ἂν εἶχε τῷ σοφιστῆ τὰ ἐγκλήματα, εἰ δ᾽ οὕπω ταύτης εἰς μέσον ἡκούσης ἦσαν οἱ τὴν φύσιν ἀδικοῦντες, τἰ ἄν τις τὰ τοσούτῳ πρότερα τῆς ὀρχήσεως τῆ χρόνοις ὕστερον ἐκφανείση ε περιάπτοι; ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τὸν πυρετὸν καὶ τὰ ἄλλα ἀρρωστήματα τῶν ὀρχηστῶν ἔφασκεν εἰναι εὐρήματα. 85. τὸν Μενέλεων δὲ φὴς αὐτὸν ρίψαι τὸ ξίφος οὐκ ἔχων ὀρχηστὴν αἰτιάσασθαι τῆς κακίας, πλὴν εἰ τὸν Μηριόνην. Βοιωτοῖς δὲ ποῖος ὀρχηστὴς ἔθηκε τὸν 10 κάκιστον νόμον εἶναι κάλλιστον ἐραστῆ χαρίσασθαι; τὴν δὲ Ἦλιν τίς ἔπεισε τούτοις αὐτοῖς χρήσασθαι καὶ τὸν ἐπὶ τοὺς νέους δρόμον ἀνοῖξαι τοῖς περὶ τὰ κάλλη κεκινημένοις; οὕτε τὸ μὴ πάλαι τὴν ὄρχησιν εἶναι

⁸ Il. γ 363 et 377 10 Il. π 617. [Luc.] salt. 8 | Plat. Symp. p. 182 B. Xen. Symp. 8, 34. Cic. Rep. IV 4. Max. Tyr. diss. 26, 8 13 Plat. Leg. X p. 908 D

¹ συνεισήλθε scripsi e PaUMaClV συνεισήλθεν Va συν-กัมชิธ reliqui libri edd sed "malim συνεισημθε" Re 2 ฉึง ะโฎะ scripsi ἔχει libri edd 4 τούτω Va sed τοσούτφ suprascr m4 τοσοῦτον MaCl 5 χρόνοις Ma sed ω supra οις m² | έχφανείση Va sed εκ in ras corr ut videtur ex εισ m⁸ έμφανείση PaMa sed in hoc μ in κ corr m² 6 περιάπτη BV | ώσπερανεί Re | εί τις coni Cobetus Coll. 269 at cf. τις l. 4 τάλλα Ma 7 εύρήματα Ma sed δεύματα in marg m² 8 αὐτὸς Va et coni Re Anim | δῖψαι? at cf. ad p. 239, 2 10 τέθεικε Pa 11 τον κάκιστον νόμον είναι κάλλιστον scripsi coll. Plat. Symp. p. 182 B έν "Ηλιδι καλ έν Βοιωτοίς απλώς νενομοθέτηται καλόν το χαρίζεσθαι έρασταίς (Mus. Rhen. XXXII 94) κάλλιστον νόμον είναι τὸν (τὸ MaClVVa sed in hoc v add m^s) κάκιστον (κάλλιστον B et in marg M^s) libri edd sed "aut tor delendum aut legendum twr xaxistwr" Re έραστη Mor sed γρ έρασταζς in marg / γαρίσασθαι Ma sed χαρίσ in ras m², Va 12 δ' Re

ταύτην σωφρονείν έπειθε τὰς πόλεις οὕτ' ἐπειδήπερ είσηλθεν, ήγήσατο προς ἀσέλγειαν, άλλὰ τη προαιρέσει τῶν νόμων, ὥσπερ τὰ ἄλλα, καὶ ταῦτα ἀκολουθεῖ γαλεπότητι μεν κωλυόμενα, πραότητι δε παρακαλού-5 μενα. 86. οδ μέν οδν έπαινείται, πολύ πράττεται: οδ δε μέσως πολάζεται, τολμαται μέσως της δίκης δε λαβούσης μέγεθος ἐπιεικῶς εἴργεται ἐξ οἱ τοίνυν ὀργησταί, λέγω τοὺς νῦν, θάνατος ή δίκη τοῖς τὰ τοιαῦτα ἀδικοῦσιν. ὅστε εὶ παρὰ Βοιωτοῖς ἀπὼν ὁ φόβος 10 πάντας ενήγε τούς μεν έραν, τούς δε γαρίζεσθαι, R III 381 τό γε νῦν τὸν ἔσχατον ἐπικεῖσθαι φόβον τοὺς μεν εν σωφροσύνη τηρεί, τους δ' ανέδην ουκ έα πλημμελείν της οὐ καλης ήδονης ὑπὸ της τοῦ ζην έπιθυμίας νιχωμένης. όπότ' οὖν πρὸ μὲν τῶν ὀρχηστῶν 15 ήν έξουσία της ύβρεως, έν ὁ δὲ οὖτοι χρόνω, θάνατος τοις ύβρίζουσιν ή δίκη, πώς έξ οὖπερ δρχησταί, πόλεων ή λύμη;

87. Τῶν γὰο ἀσμάτων ἐπιλαμβάνεται καὶ τοῦ χοροῦ, τοῦ μὲν ὡς οὐκ ἀπὸ σπουδαίων οὔτ' ἀνδοῶν οὕτε

¹ ταύτη Re | οὖτε ΜΜαCl | ἐπειδήπες P sed ει in ras m² 2 ἀσέλγειαν P sed ελ in ras m⁴ | προαιρέσει Va sed ras 1 litt post ο 3 τὰ ἄλλα ἄλλα Va τἄλλα Re et olim ego | ταῦτα scripsi e MaClBVVa ταῦτ reliqui libri edd 4 χαλεπότηι Va sed ο in ras m² | πραότητι ΜοΜΒ 7 ἐργάζεται Β | ἐξοῦ ΜοV | ὀρχησταλ Μα sed αλ in ras m² 8 τοὺς νῦν λέγω V 9 ὥστε ελ scripsi e MaClBVVa ὡστ ελ reliqui libri Re ὡσελ Μοτ | παραβοιωτοῖς Β 10 ἄνῆγεν Va 11 τό Va sed ο in ras m³ corr ut videtur ex ω | post νῦν ras 3 litt Va 12 τούς δ' PaM | δὲ ΜαClBV | ἀνέδην scripsi e MaClVVa ἀναίδην reliqui libri edd 13 πλημελεῖν PMa cf. ad t. III 343, 4 14 ἡττωμένης Pa 15 ῆν scripsi e Va ἡ reliqui libri edd 16 ἔξοῦπες ΜοVa | πόλεων scripsi e Va coll. p. 473, 10 πλέων Po sed γο πλείων in marg πλείων reliqui libri edd

γυναικών ήθροισμένου, των δε ως μαλθακώτερον έγόντων καὶ βλαπτόντων εἰς ἀνδρείαν, ὥσπερ ἐκείνου τε καὶ ήμῶν οὐκ ἂν ἡδέως καλλίω μὲν ἰδόντων χορόν, βελτίω δε δεξαμένων μέλη. ως έδει γε της Ανακρέοντος μούσης ἀπορροήν τινα τούτοις ἐργάζεσθαι τὰς ἀδάς. δ τὸ γὰο αὐτὸ τὴν ὄρχησιν μὲν ἂν ἀπελάμπουνε τούτοις, τῷ θεάτρω δ' ἂν ἐπηύξησε τὴν εὐωχίαν. ἀλλ' εί μη Σαπφούς εὐπορούσι, διὰ τοῦτο ἀδικούσιν; ὥσπερ αν εί τις την των αριστέων ανδραγαθίαν ψέγοι τη τῶν σκευοφόρων φαυλότητι. ἦν δέ, οἶμαι, κάλλιον 10 έῶντα τὴν ὄργησιν ἐπανορθοῦν τὰ περὶ τὸν χορὸν ἢ ταῖς κατὰ τῶν γορευτῶν αἰτίαις τὴν ὄρχησιν ἀναιρεῖν. 88. προσήκειν μέν οὖν μουσική ἀκριβεία τὰς ἀδὰς οὐκ αν φαίην, ότω δε βλάπτουσι τους ακροωμένους εύρειν ούκ έχω. σὸ δὲ τὴν τῆς μουσικῆς έξετάζων φύσιν 15 λέγεις μεν άληθη, των παρόντων δε άλλότρια. οὐ γάρ ώς γενναίων άσμάτων άκουσόμενοι καὶ προσέξοντες

⁵ cf. t. I 455, 5 sq.

¹ ήθοισιείνων Pa | μαλαπότερον V 2 ἀνδρίαν UB ἀνανδρίαν coni Re | ἐκείνου scripsi ex U ἐκείνων reliqui libri sed ων ex ου corr Ma², edd 3 και om B | ἰδόντων Va sed εἰδότων in marg 4 post ὡς ras 2 litt et grav Va 5 τούτους B | γενέσθαι βραχεῖαν και post τούτοις Pa 6 ἀπελάμπουνεν Β V Va | αὐτοῖς Β V 7 ἐπηύξησεν Va 8 μὴ om Va | εὐποροῦσειν Va | δια τοῦτο Μ διατοῦτο ΜοΒ V 10 τὴν Va | δ' Re 11 περί] κατὰ V Va 12 χορενόντων ΜαCl ὀρχηστῶν Va 13 προσήκειν ὡς μὲν Va | μουσικῆ ἀκριβεία scripsi auctore Re (παιτ μουσικῆ ἀκριβεία τὰς ἀδὰς leg. νιὰθτια αυτ μουσικὴν ἀκρίβειαν ταῖς ἀδαῖς") μουσικῆς ἀκριβεία PaMa sed in hoc γρ ἀρμονία in marg m², V Va μουσικῆς ἀκριβείας reliqui libri edd 14 ὅτωρ P sed ο in ras m² οῦτω Μο | βλάπτουσιν Va 15 τὴν Μα sed ν e ς corr m² οων V 16 δὲ παρόντων ΜαCl 17 ἀκουσμάτων Va et ολίτω ego scripsi

τὸν νοῦν ἐρχόμεθα οὐδὲ τὸ μὴ κατασχεῖν α τις ἤκουσε ζημία, τοσούτον δε απαιτούμεν μόνον, ύπηρετήσαι την φωνην τοῖς σχημασιν. οὐ γὰο ή ὄρχησις ὑπὸ τῶν ἀσμάτων πληροῦται, τῆς ὀρχήσεως δὲ είνεκα τὰ δ ἄσματα εύρηται. καὶ τὴν ἡμέραν κρίνομεν τῷ τῆς δοχήσεως κάλλει καὶ αἴσχει, οὐ τοῖς τῶν ἀσμάτων ὀνόμασιν ή φυθμοῖς, άλλ' ἐκείνων μὲν βραχύς ὁ λόγος, ή δὲ ἐξέτασις τοῦ ναύτου καὶ τοῦ θηρατοῦ καὶ τοῦ | R III 382 ποιμένος. 89. ην δε λέγης είς τὰς ψυχάς κατα-10 δύεσθαι μουσικήν, έκείνην λέγεις ην έλάμβανον είς κιθαριστού βαδίζοντες οἱ νέοι παρά Κόννον ζόντες. παρά Λάμπρον φοιτώντες, πλείω σπουδήν τούτω νέμοντες ή παλαίστραις καὶ γράμμασιν ή, εί βούλει νε. την ίσην χρόνφ καὶ πόνφ καὶ μαθήσει κτώμενοι τὸ 15 μουσικής αγαθόν. έντεῦθεν ὁ μαθών τοῦ μὴ μαθόντος κατεγέλα καὶ ὁ βαρβίτφ τὰς χεῖρας οὐκ είδως προσάνειν έχωμωδείτο. εί δὲ ίσον ἡν τῷ μαθείν τὸ παρατρέχοντα ἀκοῦσαι καὶ τὰς ψυχὰς δμοίας εἰργάζετο,

¹¹ sq. cf. Plat. Menex. p. 235 E et 236 A

¹ $\tilde{\alpha}$ τίς Va 2 ἀπαντῶμεν PPa sed in học γς ἀπαιτοῦμεν in marg, BVa et γς in marg Mor ἀπα το μεν cum ras 1 litt post α et ο U | ὅσον ante ὑπηςετῆσαι U et olim ego inserui 3 $\dot{\eta}$ in ras P^2 6 και ante οὐ U Mor 7 $\ddot{\eta}$] και Va | $\dot{\phi}$ οm Va 8 $\dot{\delta}$ Va Re | τοῦ ναύτον οm MaCl 9 $\dot{\phi}$ Ma sed ἢν supraser m^2 , Cl | $\dot{\delta}\dot{\eta}$ MaCl sed in học η in ras | $\dot{\iota}\dot{\epsilon}$ γεις MaCl 10 εἰς scripsi e PaVVa coll. t. II 541, 16 $\dot{\epsilon}$ ς reliqui libri edd 11 κόνιον Mo sed κόννον in marg κόνον Va 12 παρὰ Mor sed γς περι in marg 15 μουσικὸν B ἐντεῦθεν Ma sed εν in ras m^2 16 κατεγέλα Ma sed καταγελᾶ supraser m^2 | βάρει Va 17 $\dot{\delta}$ PVa | $\dot{\iota}$ σον Mo MaCl edd | $\dot{\eta}$ ν om Pa | τῶ P sed $\ddot{\omega}$ ex $\dot{\phi}$ corr m^2 τοῦ PaBVVa ταρατρέχοντι Mor sed γς παρατρέχοντα in marg 18 et 479, 1 $a\dot{\iota}$ ω Pa

πάντας ἂν δμοίους ἐποίει τότε τὰ θέατρα κοινῆς τῆς άπροάσεως ούσης. 90. ούτω δή παὶ νῦν, ἂν μή δείξης, ώς οί των άσμάτων τούτων ποιηταί περιρρέονται μαθηταίς και ύφηγοῦνται τὰ μέλη και τῆς ἴσης φροντίδος τούτοις τε συγγενέσθαι καὶ σοφισταῖς, οὐδεμία ε βλάβη παρὰ τοῦ γοροῦ ψυγαῖς εἰς τὴν ὄργησιν τεταμέναις και την ώδην εν ελάττονι ποιουμέναις. ώστ' οὐ κατακλώνται μέν οὐδ' ἄθυμοι παντάπασιν ἀποβαίνουσιν, είς τοῦτο γάρ, οἶμαι, σοὶ τὸ κατακλᾶσθαι . φέρει. 91. εἰ δὲ δὴ τὰ ἄσματα τὸν θυμὸν οὐκ ἐᾶ 10 ζεῖν ἐν ἐκάστω, τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην εὖ ποιοῦντα λανθάνει. δήμων γὰρ ἀστρατείας ἀπολαυόντων, εί μὴ τὸ θυμοειδές πραθνοιτο, περί τοὺς πολέμους οὐκ έχον ἀναλωθηναι στάσεων ἀφορμὰς ἐκπορίζει τῷ πλήθει. τούτους οὖν εἰ κατεπάδει τὰ ἄσματα, καθάπερ ὄφεις 15 τινάς, καὶ παρασκευάζει τὴν ἡσυχίαν στέργειν, ὑπὸ τῶν ἀσμάτων αί πόλεις σωζόμεναι τῶν τὰ μέγιστα εὐεργετούντων ήμελήκασι ποιητών. 92. ούτωσὶ μέν κἂν

πάνυ σε φῶμεν ἀληθῆ λέγειν, ἔστιν εὐσχήμων ὁ λόγος R III 383 τοῖς ἄσμασιν, ὡς δ' οὐ | παντάπασιν ἐκτρίβει τοῦ θυμοῦ τὴν φύσιν οὐδὲ ἐκλύει καθάπαξ οὐδὲ πᾶς ἀκροατὴς ἐκνενευρισμένος κάθηται, δῆλον ἐκείθεν. ὅταν ε γὰρ διηρημένοι ταῖς σπουδαῖς, οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ δὲ ὡς ἐκείνον, οἱ δὲ ὡς ἔτερον, βοὴν μὲν ἐγείρωσι τραχεῖαν, συμπεσόντες δὲ ἐρίζωσι προτιθεὶς ἔκαστος τῶν ἄλλων δν ῆρηται τὼ χείρε μὲν παρ' αὐτοῖς ἔχοντες διὰ τὸ σωφρονεῖν, λόγφ δὲ μαχόμενοι διὰ τὸ ἐρρῶσθαι, 10 τότε τοὺς ὁρῶντας διδάσκουσιν ὡς οὐ σφόδρα γεγόνασι μαλθακοὶ διὰ τῶν ἀσμάτων.

93. Πάλιν τοίνυν Άριστείδης εἶς γίνεται τῶν κατακεκλασμένων. λέγει γὰρ ὡς ὁ το ύτοις ὑποθεὶς τὰ ὡτα διέφθαρται. τῶν τοίνυν ὑποθέντων ἐστὶν τρίμιν καὶ αὐτός. τῶν γὰρ δὴ παίδων τινὲς διακονοῦντες δεσπόταις εἰς ἀγορὰν τρέχοντες κἀκεῖθεν οἰκαδε τῶν ἀμάτων ἄττα ἀν διασώσωνται διὰ τῶν στενωπῶν σπεύδοντες ἄδουσιν, ῶστε καὶ τοῖς μὴ βουλομένοις ἀκούειν

³ cf. t. II 129, 8 4 Dem. Ol. III p. 37, 3 15 cf. Choric. apol. mim. XVI 1

¹ γε Mor | ὁ λόγος εὐσχήμων Β ὁ om Va 2 δὲ Va | οὐ scripsi e PaVa οὐδὲ reliqui libri edd 3 οὐδ΄ MaCl 4 ἐπείθεν scripsi coll. t. II p. 505, 22; t. IV p. 681, 25 R; Plut. Arist. 25, 3 δῆλον δ΄ ἐπείθεν et Isocr. Panath. § 224 p. 279 b γνοίη δ΄ ἄν τις ἐπείθεν ἐγγύθεν libri edd 5 διησημένον ClB 6 ἐγείρονσι et 7 ἐρίζονσι Β 7 ἔρίζωσιν Va | προστιθεὶς PU sed in utroque σ eras, PaMMaClBVa et γρ in marg Mor 8 μὲν om M | αὐτοῖς MoMClBV Mor 10 ὁρῶντας Ma sed ὁ in ras m² ἔρῶντας ΜοUMBV Mor | γεγόνασιν Va 12 γίγνεται Va 13 δὲ Ma sed γὰρ suprascr m² | τοισῦτος Va 15 διακονούντων Μ 18 οἴκαδε τῶν ἀσμάτων οm Pa 18 καὶ τοῖς μὴ in ras δ litt P² | μὴ del Mo om U Mor

ἀνάγκην ἀκούειν είναι καὶ τῆ συνεγεία παρὰ τοῖς οὐκ έθέλουσιν απούειν την μνήμην ένίστε πήγνυσθαι. διεφθάρης οὖν καὶ αὐτός. ἢ κατὰ τὸν Ζάμολξιν ὑπὸ γῆς έδιητω και διέφευγες την αλμην; η κηρον έμβαλων τοῖς ἀσὶ περιήεις καὶ τὰς Σειρῆνας παρέπλεις; καὶ 5 μην κατηγοφείς γε των άσμάτων. τοῦτο δὲ οὐκ ἂν άρνήσαιο μη δικαίως ποιείν, εί μη παν, ως έοικε, τὸ ἐν αὐτοῖς βλαβερὸν ἐξήτακας. τοῦτο δὲ οὐκ R III 384 έστιν άνηχόω των άσμάτων ποιήσαι. γέγονας τοίνυν άπροατής των άσμάτων καὶ την άσπίδα ἔρριψας. 94. καὶ 10 τί δεῖ μακφολογεῖν; οἶς γὰφ ἐπιστούμην ὑπὸ τῆς ὀφχήσεως οὐ διεφθάρθαι τοὺς θεατάς, ἐν ὧ καὶ τῶν άρχόντων έμνήσθην, ταῦτα καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν [ἄλλων] ασμάτων έλεγχον έχει. οί γαρ μετά της δρχήσεως καί τῶν ἀσμάτων κεκοινωνηκότες εί πεφήνασιν ἀγαθοί, 15 μαρτυρούσι μηδέτερον αίτιον είναι διαφθοράς. εί γάρ

³ Her. IV 95, 2 4 Od. μ 47 et 173 sq. [Luc.] salt. 3 9 [Luc.] salt. 5 10 Lys. p. 117, 2 12 cf. p. 469, 8 sq.

¹ ἀπούειν olim cancellavi at cf. t. II 299, 16; 260, 7 | ωστε Ma sed και τη suprascr m² 3 "malim legi αὐτὸς, εἰ μὴ ἢ κατὰ" Re | ζάμμαξιν MoP sed in hoc άμ in ras m4, U et in marg M et $\gamma \varrho$ in marg M σ ζάμμοξιν Pa ζάμμιξιν Va sed ζάμοξιν suprascr m² et ζάμολξιν in marg m² Ζάλμοξιν olim scripsi 4 ξδιητώ scripsi e B Va ενδιητώ Pa V διητώ reliqui libri sed ε antepos Ma³, Re διαιτῶν Mor sed γο διητῶ in marg | διέφευγες scripsi e MaVVa διέφυγες reliqui libri edd | αλμην Pa sed γο αλην in marg αλην Va άλην V λύμην aut λώβην coni Re, άτην Prinzius at cf. Od. ζ 137 et 219; ψ 237 | κηρον P sed ον in ras m² κηραί 5 ώσιν Va | περιήεις Ma sed γρ παρήεις in marg m2 περιέπλεις Pa sed γο παρέπλεις in marg, V 6 μὴν] νῦν **M**a $Cl \mid \overset{\gamma \varepsilon}{\mu \varepsilon} Mo$ 7 ἀρνήσαιο Va sed αιο in ras m³ | οὐ post μη inser coni Re | ξοικεν Va 8 ούν ξοτιν in marg P^2 13 τὸν P sed ò in ras m² | ἄλλων cancellavi 15 κεπινηκότες MaCl 16 μαρτυρούσιν Va \ μη δ' έτερου V sed in μηδέτερον corr m², Va μη δε ετερον Β 37 LIBANIUS ed. Foerster, IV.

ή μεν ὄρχησις οὐκ ἦν κακόν, τὰ δε ἄσματα, πάντως ἄν, εἰ μὴ παρ' ἐκείνης, ἔκ γε τούτων διεφθείροντο. νῦν δε οὐ διεφθάρησαν. ἐκάτερον ἄρα τοῦ λυμαίνεσθαι κεχώρισται. σὰ δε σεμνότερος εἶ τοῦ δέοντος καὶ τερικόπτεις ὥσπερ λειμῶνος τὰ τῆς εἰρήνης ἡδέα.

95. Δι τοίνυν τοὺς πολλοὺς ἀνήρτηται καὶ ὁ πλεῖστοι περιφέρουσιν ἐν στόμασιν, οἱ θαυμάζειν δὲ εἰδότες ἀγνοοῦσι διότι θαυμάζωσι, τοῦτο τυράννου ρήματι προσέοικε μᾶλλον ἢ λόγφ πίστιν ἔχοντι. μνησθεὶς 10 γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ ποδὸς συντελούντων τοῖς δρωμένοις τούτοις, φησίν, ὅσον τῆς βλαύτης περίεστι, τοσοῦτον ἐχρῆν ἀφαιρεῖν τῶν ποδῶν. διὰ τί, πρὸς θεῶν; ἢ διὰ τοῦτο μόνον, διότι σοι τοῦτο δέδοκται; εἶτα τὴν τοῦ ρήτορος τάξιν ἔχων ἀρπάζεις R III 386 τὴν τοῦ δικαστοῦ τὸ μὲν ὡς ἀδικοῦσι | δεικνύειν 16 φυγών, ἃ δ' ἐχρῆν παθεῖν, εἴπερ ἑάλωσαν, λέγων; μὴ

⁹ cf. Aristid. Leuctr. V t. I p. 706, 1 Dind.

¹ πάντως Ma sed πῶς supraser m² 2 οἱ Va et γρ in marg Mor | ἔς Va | τοιούτων Ma | διαφθείρονται MaCl 3 ἄρα scripsi e PaUMMaClBVVa ἄρα reliqui libri edd 4 καl ante τοῦ inser Va² 5 ἡδέα Va sed ιον supra ἐα m³ 6 ὡς Va δ in ras Ma² et olim scripsi cum Re Anim | ἀνήρτηται B et in marg Pa Re ἀνήρηται reliqui libri sed τ post ρ inser Ma², Mor | δ scripsi οἱ libri edd 7 σώμασιν Mor sed γρ στόμασι in marg | οῖ Va οὐ B | δὲ οπ Va | εἰωθότες Cobet Coll. 269 8 ἀγνοοῦσιν Va | δι' ὅτι V | θαυμάζωσι scripsi θιυμάζουσι (θαυμάζουσιν Va) libri edd | τούτω MoP Mor | ξήμασι MoP Pa MaClB V Mor 9 ἔχοντι P sed ι in ras m² 10 τῶν Ma sed ν add m² | ποδὸς scripsi auctoribus Cobeto Coll. 269 et Hugio (Eph. Litt. Jen. 1879, 264) coll. p. 483, 11 et 16 ἀρνὸς Ma sed ἀρν in ras m² διὰς reliqui libri edd 11 βλάβης MMa | περίεστιν Va 12 διατί MoMaB V 13 διατοῦτο MaB V | διότι scripsi e MB V Va ὅτι reliqui libri edd | δέδοται Β 15 τὴν οπ Pa | [κατὰ] ante τὸ Mor del Re 15 ἀδικοῦσιν Va

σύ γε, άλλ' έλεγχε μέν. καὶ γὰο διώκεις, τῆς ζημίας δὲ ἔτερος δριστής. ἀλλ', οίμαι, τοὺς ἐγείροντας ψόφον ούκ έχων είπειν ώς είς μαλακίαν άγουσιν απορία τῶν ἐλέγχων τὴν τιμωρίαν ἔταξε. 96. τῷ ποδί, φησί, την σχηνην καταρρηγνύντες. άλγεῖς οὖν ὑπὲρ 5 τῶν ξύλων καὶ τοῦτο ἔστι τὸ ἔγκλημα; ἀλλὰ τὸν κτύπον δυσγεραίνεις όλως: οί οὖν τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κρούοντες έν παρατάξει καὶ προκατασείοντες τὰς γνώμας τῷ φόβω τὰς γειράς είσιν ἀποκόπτεσθαι δίκαιοι πρὸς μέτρον τῶν ξιφῶν; οἱ δὲ κυμβάλοις θεραπεύοντες 10 τούς θεούς, έστι δε κάκει πολλάκις των ποδών τὸ έργον, οι τε τυμπάνοις ίλεούμενοι τὸ θείον τί παθείν άξιοι; πόσον ἀποκοπηναι; 97. κτύπου δεῖ τοῖς ὀρχησταίς, ὁ δαιμόνιε, μείζονος, δς τά τε τοῦ χοροῦ διοικήσεται πρός την χρείαν καὶ συμβαλεί τοις δρχησταίς 15 είς εὐουθμίαν. οὖτος δ' ἀπὸ ψιλοῦ τοῦ ποδὸς οὐκ ἀν ἀποχρῶν εἰη. δεῖ δή τινα κανόνα σιδηροῦν ἀπὸ της βλαύτης δρμώμενον άρχοῦσαν ήχην έργάσασθαι. διὰ τοῦτ' ἄρα τοὺς συντελεῖς παραιρη τὸν πόδα καὶ

81.

¹⁹ παραιρ $\tilde{\eta}$] έπλ της σὰν βία άφαιρέσεως τοῦτο V

^{8 [}Luc.] salt. 8 12 [Luc.] salt. 17

⁴ ξταξε Μα sed ε in ας corr m² ξταξεν Vα | ἀντίον in marg ΜοΜ 6 έστιν Vα 7 δυσχεραίνεις; ὅλως Vα οἰ — 9 δίκαιοι omissa οὖν particula citat Macar fol. 93 | εἰ Β οῖ Re | σὖν Vα | ξίμεσιν Vα | τὰς ἀσπίδας scripsi coll. [Luc.] l. l. τὴν ἀσπίδα libri Macar edd 9 εἰσιν οm Re | ἀποκοπῆναι Vα et ego olim scripsi 13 ἀποστῆναι Μα sed ἀποκοπῆναι in marg m² 15 οὐ ante συμβαλεῖται inser Μα² συμβαλεῖται Μα sed ται add m², V 16 εὐρυθμίαν Μα. sed γρ ὁαθυμίαν supraser m² | δ' om Vα 19 διατοῦν ΜοΜ. Βν | ἀφαιρῆ olim conieci

μιμή την παλαιάν ώμότητα συμβουλεύων πόδας άποκόπτειν, ώς γειράς τινες, μαλλον δε και γειρας έκ των αὐτῶν λογισμῶν καὶ κεφαλάς, χεῖρας μὲν δσαι σεῖστρα φέρουσιν, ἐπειδή τοῦ κρότου τοῦ δι' αὐτῶν ἐζήτησάν ε τι πλέον, κεφαλάς δέ, διότι κυνην έπέθεντο και ύπερ αὐτῆς ἀνέστησαν λόφους. 98. τραγφδούς δὲ ποίει βραχυτέρους γόνατα διατέμνων, έπειδήπερ έμβάτας άναβάντες έμηγανήσαντο τούς άλλους ύπεραίρειν. τὸν δε σαλπιγκτήν σοι λείπεται ζώντα κατορύττειν, ώς 10 οὐδὲν αὐτοῦ τοῦ σώματος Ισομέτρητον τῆ σάλπιγγι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἄπαν τὸ σῶμα. πολλὰ δὲ καὶ παραλείπω, τόξου, βέλος, ἀκόντιου, δόρυ, σμινύηυ, ἄρο-R III 386 τρον, ἃ τοὺς | χρωμένους ἀχρωτηριάσεται τοῦ σοῦ νικῶντος δόγματος. εὶ γὰρ ἐν οἶς ὀργάνων ἄν-15 θρωποι προσδέονται δεῖ τοσοῦτον ἀποκόπτεσθαι τοῦ σώματος, δπόσον έστι τὸ ὄργανον, οι μέν τὸν Ίππολόγου δέξονται θάνατον, τοὺς δέ, εἰ μὴ μέλλουσι δώσειν δίκην, ἴσους δεῖ τοῖς Ἀλωέως γενέσθαι παισίν, ώστε καὶ τῶν μηγανημάτων ὰ προσάγουσι τοῖς τείγεσιν

¹⁶ Il. 1 145 sq. 18 Od. 1 311 sq.

¹ τὴν inserui e BV om reliqui libri edd | συμβουλεύ cum ras 2 litt U | πόδας inserui e PaMaClBVVa om reliqui libri edd 2 τινας Μα | ἐπ — 3 χείρας om Vα 3 σειστὰ Vα 4 αὐτὸν Β 5 ἐπετίθεντο Μα sed τί suprascr m² 6 ποιεῖ Μο | ἄρα post ποίει Vα 7 διατέμνων scripsi e Vα ἀποτέμνων reliqui libri edd | ἐμβάντας Μα sed ν eras, Cl 8 ἐμηχανήσατο Cl 9 σαλπιπήν Vα | σοι om Pα 10 οὐδὲν] οὐδ' ἄν Vα | αὐτοῦ scripsi e MaClBVVα αὐτῷ reliqui libri edd 12 τυχόν Vα 15 προσδέοιντο Μοτ 16 ἐστὶν Vα | παλιμίπ Ίππολύτον Re 17 δέξαιντο P Mor sed in hoc γρ δέξονται in marg | μέλλωσι Vα sed ω in ον cort m³ 18 δεῖ om Μ | ἀλωέως ΜοΜαΒ ἀλωέος Μ | γεγενῆσθαι Β 19 τῶν μηγανημάτων ᾶ] τοῖς τὰ μηχανήματα Vα | προσάγουσιν ΜοVa Mor \ τοῖς τείχεσιν προσάγουσιν P et γρ in marg Mor

είναι δίκην λαβεῖν. δρᾶς οἶ τὸ πρᾶγμα βαδίζει διὰ τὴν ὀργήν σου τὴν κατὰ τῆς βλαύτης;

99. "Ισως τοίνυν τις υπολήψεται και πως, είπερ ήνη τὸ πράγμα καθαρεύειν βλάβης, αὐτός τε ἀπέγη τούς τε νέους χωλύεις; ὅτι τὸ μὲν ἐμόν, ὧ τ βέλτιστε, τοιοῦτόν έστιν, ώστε μόλις είς τὰ ἀναγκαῖα σχολής απολαύειν. δ γαο Ερμής επιων αποσπα καλ τραπέζης και λουτρών και δεῖ πάσας ἀφελόντα τὰς ἔξωθεν ήδονὰς προσηλῶσθαι τοῖς λόγοις. ὅθεν δὴ καὶ τοῖς πολλοῖς δύσκολος εἶναι δοκῶ οἶα δὴ τὴν 10 άνάγκην ή με καθείρξασα έγει μή προσενθυμουμένοις. ένὸ δὲ καὶ τῆς ὑγιείας προδότης γεγένημαι τῆ περί τούς πόνους ἀπληστία, καὶ νουθεσίαις οἰκείων καὶ φίλων οὐδὲν ἐνδιδοὺς παραπαίειν δοκῶ. πῶς οὖν ἔμελλον καταλήψεσθαι θέαν καὶ καλοῦσιν ὀρχησταῖς 15 ύπακούσεσθαι τοιούτοις οίκοι δεδεμένος παιδικοίς; 100. νέφ δὲ ὀρχηστὴν | έξέσται μὲν θεωρείν, νῦν R III 387 δὲ οὐκ ἔξεστι, καὶ περὶ ος σπουδάζων ὕστερον οὐκ

¹⁰ cf. t. I p. 239 sq.

άδικήσει, τούτου νῦν ἐχόμενος οὐκ εὖ φρονήσει. διὰ τί; ἐχ Δελφῶν ἡ συμβουλή σοι φοιτᾶ τὸν καιρὸν έπαινοῦσα. τίνος οὖν ὁ παρὼν καιρός; πόνων καὶ τοῦ μαθείν. τίνος δὲ ὁ μετὰ ταῦτα; σπουδαίων όμοῦ 5 καλ τερπνών. δ τοίνυν έπειγόμενος παραβαίνει μέν τὸν νόμον τῆ σπουδῆ, ζημιοῦται δὲ τῷ παρακαίρω. 101. οὐ δὴ τῆς ὀρχήσεώς ἐστι κακία τῶν καιρῶν ἡ φυλακή. και γάρ τὰς τῶν ἵππων ἁμίλλας, αἶς οὐδαμοῦ μέμφη, βλαβερον ήγουμαι τοις νέοις, εί μεταφέροιεν 10 έαυτούς ἐπ' αὐτὰς ἀπὸ τῶν λόγων. καὶ γὰο τὸ πολιτεύεσθαι και γαμείν και καλά και δίκαια και πόλεσιν ἀσφάλεια μεγίστη καὶ σωτηρία, άλλ' έὰν οἶς ούπω ταυτα προσήκει και γαμώσι και πολιτεύωνται καὶ μὴ συνάδη τὰ γιγνόμενα τῷ χρόνω, τὸ φύσει 15 καλὸν τοῦ καιροῦ στερηθέν οὐ τοιοῦτον ἀπέβη. τῶν λόγων δ νέος έστω νῦν ώσπες δ πλέων τῆς θαλάττης, έπειδαν δε λιμένος αμφότεροι λάβωνται, τότε τοῖς έκατέρων έμπόροις ύπάρξει τοῖς ἀπὸ τῆς σκηνῆς γα-

² Paus. X 24, 1. Diog. L. I 4, 6, 79

¹ διατί MoMMaClBV 3 πόνου Va 4 παθεῖν Ma sed μ supraser m^2 , ClV sed in hoc $\mu\alpha$ supraser m^2 , Va | oi Va | μ εταταῦτα B 5 παραβαίνει — 6 παραπαίρω citat Plan fol. 104°

¹² καὶ σωτηρία inserui e Va om reliqui libri edd | ξὰν in ras Ma² 13 γαμοῦσι Ma sed ov in ras m² | πολιτεύονται Ma sed o in ras m² 14 συνάδει Ma Mor sed in hoc γρ συνάδειν in marg | γιγνόμενα scripsi e PaUMVVa γινόμενα reliqui libri edd 16 τῆς δαλάττης scripsi ut in marg M³ scriptum est cum Cobeto Coll. 270 τὴν δάλατταν libri edd post quod τῆς ναός Re, τοῦ πλοίου olim ego inserendum conieci.

οίσασθαι τῆ γνώμη. ὁ δὲ τὸ μὴ τοῖς νέοις δεδόσθαι θεωρεῖν κατὰ τῆς ὀρχήσεως λαμβάνων παραπλήσιον ποιεῖ τῷ κακίζοντι τὴν ὄρχησιν, ὅτι τοῖς τὰ πελάγη διαβάλλουσιν οὐκ ἔστι θεωρεῖν ἐν τῷ πλεῖν.

- 102. Οἶς μὲν | οὖν εἶχον αὐτὸς ἐξελέσθαι τῆς R III 388 συκοφαντίας τὸ πρᾶγμα, ταῦτά ἐστι, γένοιτο δ' ἄν ε ἴσως καὶ μείζων βοήθεια τοῖς ὀρχησταῖς ἀπὸ βελτίονος ῥήτορος αἰσχυνοίμην δ' ἄν, εἰ ψόγου πόρρω καταστήσας τὴν ὄρχησιν μὴ καὶ τῷ τῆς εὐφημίας μέρει προσήκουσαν ἐπιδείξαιμι.
- 103. Ποῶτον μὲν οὖν οὐ παντός ἐστι σώματος ὑποδέξασθαι τὸ ποᾶγμα, ἀλλ' ὅσπεο ἐπὶ σκυλάκων καὶ πώλων καὶ τῶν εἰς ἀθλητὰς μελλόντων τελείν οἱ τούτων ἕκαστον δεινοί γε ἰδείν δοκιμασίαν ποοσάγοντες τὰ μὲν ἐγκοίνουσιν ὅσα τῷ τύπῳ τῶν σωμάτων 15 μηνύει τὴν ἐπὶ τῶν πράξεων ἀρετήν, τὰ δ' οὐκ ἀρκέ-

⁴ διαβάλλουσιν] ήτοι περαιουμένοις suprascr V

⁸ Plat. rep. IX p. 581 E. Isocr. Paneg. § 16 p. 44a; Nicocl. § 37 p. 34 c 11 [Luc.] salt. 35 sq.

¹ δ om Va | δεδέσθαι Β 2 θεωρών Mor sed γρ θεω-4 διαβάλλουσιν scripsi e PaUMa sed in hoc oeîv in marg άλλου in αίνου corr m², ClBVVa διαβαίνουσιν Μο διαβαίνουσιν reliqui libri sed διαβάλλουσιν in marg M2, edd sed γο διαβάλλουσι in mary Mor | ἔστιν Va | πλεῖν Ma sed π e 5 αύτοι Mor τε corr m² 6 EGTLV Va 8 El om Mo ψόγου πόροω reposui e PPaUMMaClBVVa πόροω ψόγου Mo edd 10 ἐπιδείξαιμι Ma sed δει in ras 5 litt m2 δάξαιμι Cl 11 ἐστιν Va 13 οἱ non ante τούτων sed ante δεινοί MaCl 14 τούτων Mor sed γο τοιοῦτον in marg ε̃καστοι BV | γ' Re 16 δ' scripsi e MoPaUMMaClBV δ'è reliqui libri edd | ἀρκέσοντα scripsi e PaVa cum lacobino Lectt 211 et App. Pors. 328 άρεσκοντα reliqui libri edd sed άρεσχοντα, ώς ούκ άρκεσοντα coni Re

σοντα τοίς ἔργοις ἀπορρίπτουσιν, ούτω δεί καὶ τὸν παϊδα δηλούν, ώς ύψους μεν έφίξεται μετρίου, πολυσαρκίας δε ούχ άψεται. δεί δε αὐτῷ καὶ αὐχένος όρθοῦ καὶ βλέμματος οὐχ ὑπτίου καὶ δακτύλων εὖ ε πεφυχότων και δίως κάλλους, δ πλείστον έν τοίς των θεών πράγμασι, μάλιστα δή μεταληπτέον δρχηστή. 104. παραλαβών δε αὐτὸν ὁ παιδοτρίβης είς πλείους καλ θαυμασιωτέρας καμπάς ή τον παλαιστήν περιάξει έπὶ τὴν κεφαλὴν ἀνάγων ὑπὲρ τῶν νώτων τὼ πόδε 10 καὶ πρός γε ἔτι προκύπτειν τοῦ προσώπου καταναγκάζων, ώστε τὰς πτέρνας τοῖς ἀγκῶσι πελάζειν. ἐπειδὰν δὲ ἐργάσηται τὸ σῶμα κύκλον, ὥσπερ τινὰ λύγον, κινεί πρός δρόμον οία τρογόν, τὸ δὲ θεί. καὶ τοῖς μέλεσιν δ δρόμος οὐ γίνεται βλάβη. πάλαι γὰρ δὴ 15 πεπαίδευται τούτων εκαστον ύγρον είναι μικρού διοικίζοντος ἀπ' ἀλλήλων τοῦ παιδοτοίβου τὰ μέλη καὶ R III 389 τὰς συμβολὰς τηροῦντός τε αὐτοῖς | όμοῦ καὶ

^{2 [}Luc.] salt. 75 12 [Luc.] salt. 77 15 [Luc.] salt. 73

¹ δη MoP sed in hoc η in εῖ corr m², B Mor 2 μὲν inser Ma² om Cl | ἐφίξεται Va sed ξ e ζ corr m², Ma sed γο αἰδιρίζεται in marg 3 αῆεται Μο απτεται Pa sed γο αἰδιρίζεται in marg αψεται Mor sed γο απτεται in marg 6 πράγμασιν Va | δη scripsi e PaUMBV δεί Va δὲ reliqui libri edd | ληπτέον Va "malim μέγα ὑποληπτέον" Re 7 αὐτὸν om B 8 καὶ Ma sed η suprascr m² 9 ἐπὶ inserui e Va om reliqui libri edd | τὸν νῶτον V τῶν ἄπων Cobet Coll. 270 10 γ' Re | προπόπτειν MaCl 11 ἀγκῶσιν Va | ἔπειδ' αν Va 12 δ' Re | λυτὸν Va 13 οὐ ante τοῖς Pa et inser P² | τοῖς U sed τ ῖς eras 14 οὐ inserui e MMaCl BVVa, ut inserendum coni Re Anim om reliqui libri edd 15 τούτων ἔκαστον in marg inser Ma² om Cl 16 ἀπαλλήνων M 17 αὐτοῖς Mo Mor

διιστάντος, ώστε καλ γείρας καλ πόδας όποι τις αν άγη τοῦ λοιποῦ σώματος ἀχολουθεῖν, ὥσπερ, οἶμαι, κηρού φύσιν. 105. τοιούτον μέν δ γυμναστής τῷ διδασκάλω παρασκευάσει τὸ σῶμα, λαβὼν δὲ έκεῖνος εὐπειθή τῶν μελῶν τὴν ἀρμονίαν εἰς ἄπαντος σχήματος 5 καταστήσει μίμησιν. μόχθος δε άμφοῖν οὐ μικρός, τοῦ μέν, ὅπως ὑφηγήσαιτο, τοῦ δέ, ὅπως εἰσδέξαιτο. καί τοῦ χρόνου τὸ μὲν τὰς μελέτας ἔχει, τὸ δὲ τῶν μελετηθέντων εννοιαν. δεί γάρ και τοῦ κινείσθαι πεπαυμένον φυλάττειν έν τῆ ψυχῆ τὰ πεπονημένα. ὥστε 10 καλ οὖτοι σαφῶς ἴσασιν, ὅτι τῶν πόνων πωλοῦσιν άπαντα οί θεοί τάγαθά. 106. ώσπερ γάρ οἶς ἔρως συλλέξασθαι λόγους, τούτοις μέγιστον είς την έπιθυμίαν ἐφόδιον οἱ πόνοι καὶ οὐκ ἔστιν δμοῦ τό τε σωμα παγύνειν καὶ την ψυγην θεραπεύειν, ούτως ούκ 15 έστιν ὄρχησιν καί πλησμονήν συνελθείν, άλλ' άνάγκη

⁵ Choric. apol. mim. XV 3 11 Epich. (fr. 287 ed. Kaibel) apud Xen. Mem. II 1, 20 cf. supra p. 123, 10. Chor. dial. ed. Philol. LX 194, 1 sq. 16 [Luc.] salt. 75

¹ διιστῶντος B | ὅποι scripsi e ClBVVa ὅπη Μα ὅπου τις
reliqui libri edd | τῶν Μο | ἀνάγκη ante ἄν ἄγη libri excepto Cl in quo ἀνάγκη in ᾶν ἄγη corr, Mor del Re | ἀνάγει PaB ἀνάγη Mor 2 οἰμαι] ἔφην Va 3 καιροῦ Re | μὲν inserui e PaUMaClBVVa om reliqui libri edd | τῷ διδασκάλφ om BV 4 δ' Va Re 5 τῶν om Μα | μελῶν inser Μα² 7 εἰσηγήσαιτο Va ὑφηγήσεται et εἰςδέξεται olim scripsi | τοῖς Va | εἰσδέξαιντο Va 8 δεῖ ante τοῦ inser Μα² | τὸ (bis) Μα sed ῶ supra ὁ m² | ἔχειν Μα sed ν suprascr m² 9 ἔννοιαν P sed νοι in ras m² | πεπαυμένου Va 10 πεπονημένα scripsi auctore Cobeto Coll. 270 πεποιημένα libri edd sed πε in ras Μα² 11 ἡμῖν ante τῶν edd delevi | τῶν — 12 τάγαθά citat Μαcar fol. 93 | τῶν om Pa 12 ᾶπαντα om ΜοΡο. UMClBV πάντα Mor Cobet | οἱ θεοὶ τὰγαθά reposni e libris τὰγαθο οἱ θεοί edd 16 άλλὶ inser Μα² om Cl

τον θατέρου γλιχόμενον άφεστάναι θατέρου. ώστε ην έπιστας δρηηστή δειπνούντι τούτον ίδης ύπερεσθίοντα, ψηφίζου τὸν ἄνδρα μὴ πολύ βελτίω τῶν λίθων εἶναι. την γάρ τέγνην ύπὸ τῆς τρυφῆς ἀπολωλεκέναι. 107. καὶ ι μαλλον άν τις εύροι λόγους σπουδαίους μετ' οίνου συντεθέντας ή σωθείσαν δρχησιν έν σώματι μή τῆς γαστρός πολαζομένης. οὔτε γὰρ λαβεῖν ἔστι τὸ πρᾶγμα την άρχην η δι' έγκρατείας και λαβόντι τοῦτ' αὐτὸ των κτηθέντων φυλακτήριον, ώς δστις αύτὸν ἐπαφῆκε 10 τραπέζαις, είς μόλυβδον άντι πτηνοῦ μεταβέβληκεν. R III 390 εί οὖν έν πλησμονή | μεν Κύπρις, έν πεινῶντι δε ού, πόρρω των άφροδισίων οι πλησίον άκριβους δργήσεως καὶ παράδειγμα ταύτη γε γρηστοῦ τινος, οὐκ έπιζημίου. τοιαύτη μέν είσοδος είς την τέγνην καί 16 φρουρά της τέχνης τοῖς ἀσελγέσι καὶ φθόροις, ὡς ἄν τις εὖ φαίη, παντελῶς ἄβατος.

² Xen. Mem. I 2, 4 11 Eur. fr. 895 N²; Men. mon. 159 M; Antiph. com. III 144 M (t. II p 117, 242 K)

¹ αφεστήναι Μο αφιστάναι Μοτ 2 δειπνοῦντι P sed ι (2) in ras m⁴ | τοῦτον Μοτ sed γς τοσοῦτον in marg 6 συντεθέντας P sed τε in ras m² | σωθείσαν P sed είσαν in ras m² 7 έστιν Va 8 τηναςχήν B | ἄλλως ante η inserendum aut εἰ μὴ pro η, ut coni Mor, legendum coni Re | διεγκρατείας Cl | τοῦτο Va 9 δστις — 10 μεταβέβληκεν είτατ Μας ar fol. 93 | αὐτὸν ΜοΜΜα sed in hoc in corr, Cl Mor 10 μόλυβδον scripsi e MV μόλιβδον reliqui libri Macar edd cf. p. 29, 24; t. III 57, 19; 58, 9 11 μὲν οm UVa 12 δ' Re et olim ego | πόρεωθεν Va | ἀφεροδισίων P sed σ in ras m² 13 γε οm Μ 14 η ante είσοδος ΜοΡ sed in hoc in ras m³, M edd delevi | είσοδος P sed ε' in ras m² είσοδος τε Va | η ante είς ΜοΡΡαUM sed in hoc in ras BV edd delevi 15 ἀσελγαίνουσι Pa | φθόροις scripsi e P Paummaclb Va coll. p. 473, 10 et p. 498, 16 φθοροίς Mo edd cf. Lob. Paral. 345 18 εδ φαίη είποι Pa.

108. Οὐ μὴν ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ταλαιπωροῦνται μέν, είς άχρηστον δε τοῖς δήμοις, άλλά μοι δοκεῖ πάντων είναι γρησιμώτατον ώς έν τοις παρούσι. σκόπει δέ. έγὰ νομίζω τοὺς ποιητάς έν δόξη καὶ θαύματι καὶ λόγω και πασι γέρασιν εὐθύς τε έξ άρχης γενέσθαι τ καὶ νῦν ἔτι καθεστάναι, οὐχ ὅτι τῶν ἔργων τοὺς ἀνθρώπους ἀπάγοντες ἐν τῆ τῶν ἐπῶν ἀκροάσει κατανήλισκου του χρόνου τηυάλλως ἄδουτες, άλλ' ὅτι μυήμη παλαιών ἔργων ἐπαίδευον τοὺς συλλόγους κατὰ τῶν πρὸ τοῦ γεγενημένων οὐκ ἐῶντες ἰσχύσαι τὴν 10 λήθην ύπερ των έτι ζώντων. 109. δ γάρ δή πεπληρωμένος της των ηρώων και γνώμης και τύχης άμείνων δμιλήσαι πράγμασιν έν τοῖς έκείνων παθήμασι τὸν αύτοῦ βίον ὀρθῶν. ἀκούων γὰρ σωμάτων καὶ χρημάτων καὶ τυραννίδων ἔρωτας εἰς συμφοράν τοῖς 15 τετυγηχόσι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀπολλυμένους και τούς ήδικημένους κρατούντας την τού δικαίου τάξιν εύρίσκων άσφαλεστέραν αύτῷ παραινεῖ

^{1 [}Luc.] salt. 6 10 cf. ad p. 251, 4

³ εἶναι om M | χρησιμάτατον Ma sed οι supra oν m^2 | παροῦσιν M | ὁδε post δὲ inserendum coni Re 5 πᾶσιν Va | ἐξαρχῆς MoUBV 6 καθιστάναι B | ὅτι Ma sed τι in ras m^2 7 κατανήλισκον reposui e libris sed καταναλίσκοντες B κατανάλισκον edd cf. p. 187, 12 et t. III 247, 16 8 την ελλως BVa τηνάλως MaCl 9 συλλόγους Ma sed ελλους supraser m^2 ελλους Va et in marg M^2 10 προτοῦ ClBV | lσχῦσαι M et olim ego at cf. ad p. 251, 5 | τινὰ Va 12 καl (1) om Pa 13 παθήμασιν Va 14 αὐτοῦ MoPMMaClB Mor | όρῶν Va | γὰρ ο MV 15 ἐρῶντας MVa | συμφορὰν scripsi e BVVa συμφορὰς reliqui libri edd 16 τετυχηκόσων Va νελευτήσαντα Va | καλ τοὺς ἀδικοῦντας om Va 18 αὐτῷ MoMa sed in hoc' in 'corr m^2 , ClBVa χαραινεῖν Va

τὴν δικαιοσύνην τιμᾶν. 110. ὧ δὲ μάλιστα ἄνθρωπος πιέζεται, παίδων θανάτοις, τοῦτο πῶς οὐκ ἄν ἐνέγκοι πεντήκοντα παῖδας δρῶν ἐν ὀφθαλμοῖς πατέρων κειμένους καὶ θυγατέρα σφαττομένην ἀνθ' ἱερείου πατρὸς ΒΙΙΙ 391 ἄγοντος καὶ πάλιν ἐτέρους | ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς ε μητρός, πῆ μὲν μανείσης, πῆ δὲ ἐπισταμένης. τὸ δὲ μηδ' ἐκείνη λυσιτελῆσαι τῆ Κόλχω ξένω συμπραξαι κατὰ τῆς οἰκείας μηδέ γε τῷ σωθέντι τῆς σεσωκυίας ὑπεριδεῖν, ταῦτα πάντα παιδεύματα τῶν ἴσων ἀνείρουντα. 111. καλὸν εἰς τὸν βίον καὶ καρτερία. ταύτην ἡμᾶς ἀνὴρ Ἰθακήσιος διδάξει μετὰ τὴν πολλὴν θάλατταν καὶ τὸ σπήλαιον τοῦ Κύκλωπος καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ πορθμοῦ τὰς πολλὰς προβάλλουσαν κεφαλὰς οἰκοι τοὺς οἰκέτας παίοντας καὶ ἐναλλομένους φέρων. 15 ⟨καὶ⟩ ὅλως ἢ φιλοτίμων πράξεις ἀκούοντες ἢ προπε-

inser P2Ma2 et olim ego

⁴ sq. ή πρὸς ένταῦθα αἰτιολογική ἰσοδυναμοῦσα ώσπες ἂν εἴποι τις έπὶ τάφ φ V

^{2 [}Luc.] salt. 44 4 [Luc.] salt. 43. Eur. Iph. A. 1472 et 1547 sq. 5 [Luc.] salt. 41. Anth. Plan. IV 289, 5 6 Anth. Pal. IX 345 et 346 7 Plat. Euthyd. p. 285 C 11 [Luc.] salt. 46 15 sq. [Luc.] salt. 79 et 81

¹ τὴν inserui e MaCl om reliqui libri edd | δ in δ corr Va² | μάλιστα ἄνθρωπος πιέζεται scripsi e MaClB V Va ἄνθρωπος πιέζεται μάλιστα reliqui libri edd 2 τούτω PU | ἐνέγκαι Va 3 ὁρῶν ἐν Μο sed ὁρῶμεν in marg ὁρῶμεν U sed εν eras, Mor | πατέρων Ma sed ατε in ras 5 litt m² παρ' ἐτέρων Cl 4 πατρὸς ἄγοντος scripsi coll. t. I 316, 2; t. IV 122, 28 R et διηγ. a me ed. rel. Acad. Berol. 1885 p. 917. πρὸς τάρον libri edd 6 τῆς bis Va et olim ego | δ' Μο PaUM Mor | δὲ om Ma 7 μὴ δ' ΜοΜV Μοτ μὴ δὲ ΜοΜΒ V Va Μοτα ταῦτα Β 11 πολλὴν om Va 13 ὑπὸ Va | τὰς om Va 14 καὶ ante οἴκοι inser Μ² 15 καὶ inserui e V om reliqui libri edd | δὲ post δίως

τῶν ἁμαρτίας ἢ συμφορῶν ὑπερβολὰς τὰ μὲν μιμεῖσθαι, τῶν δὲ ἀπέχεσθαι παιδευόμεθα. 112. ἔως μὲν οὖν ἢνθει τὸ τῶν τραγφδιοποιῶν ἔθνος, κοινοὶ διδάσκαλοι τοῖς δήμοις εἰς τὰ θέατρα παρήεσαν ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν ἀπέσβησαν, τῆς δὲ ἐν μουσείοις παιδεύσεως δοσον εὐδαιμονέστερον ἐκοινώνησε, τὸ πολὸ δὲ ἐστέρητο, θεῶν τις ἐλεήσας τὴν τῶν πολλῶν ἀπαιδευσίαν ἀντεισήγαγε τὴν ὄρχησιν διδαχήν τινα τοῖς πλήθεσι παλαιῶν πράξεων, καὶ νῦν ὁ χρυσοχόος πρὸς τὸν ἐκ τῶν διδασκαλείων οὐ κακῶς διαλέξεται περὶ τῆς οἰκίας 10 Πριάμου καὶ Λαΐου.

113. Φροντίζουσα δὲ ἡ τέχνη τοῦ τὰς ψυχὰς έγρηγορέναι παύσασα πολλάκις τὴν φωνὴν τοῦ χοροῦ διὰ
τῶν σχημάτων παιδεύει τὸν θεατὴν αίρεῖν τὸ πρᾶγμα.
καὶ τὸ μὲν 'Αθηνᾶς δεικνυμένης 'Αθηνᾶν ἐννοεῖν καὶ 15

⁹ Plat. rep. V p. 450 B 12 [Luc.] salt. 85

¹ η συμφορών inc Bal 2 ἀπέχεσθαι scripsi e Ma sed s (1) in ras m², ClB VVa cum Cobeto Coll. 270 ἀπάγεσθαι reliqui libri edd 3 τραγωδιοποιών scripsi e MoP sed in hoc o (1) in ras m², PaUBalVVa τραγωδοποιών reliqui libri edd | κοινοί Va sed ων supra ol m² 5 ἀπέσβησαν scripsi e V et γρ in marg Pa cum Cobeto Coll. 279 ἀπέβησαν reliqui libri edd δὲ scripsi e MaClBVVa ở reliqui libri sed δὲ in marg M2 edd 5 έν μουσείοις M sed μουσικής in marg m² 8 ἀντεισήγαγεν Va | διδάξαι Va | τινα — [α 9 πράξεων] ὧν Va 10 τὸν] τῶν ΜοΒ MoPMaCl 9 παλαιῶν om Va Bal Mor | διδασκάλων Va | κακῶς Ma sed κ e λ corr m² | διαλέξεται Ma sed γ supra ξ m² διαδέχεται Va 13 παύσασα Ma sed α (3) in ras m² | τῶν χορῶν Va 14 algeir MoPUM sed in hoc algeir in marg m2, Ma sed in algelv corr \mathbf{m}^2 , ClBV Mor $\delta \varrho \tilde{a} v V a$ 15 $t \delta]$ $t \tilde{\eta}_S$ in ras P^2 | $\delta \iota$ anto $d \vartheta \eta v \tilde{a}_S$ inser Ma^2 | $\delta \epsilon \iota v v v u \ell v \eta_S$ $A \vartheta \eta v \tilde{a} v$ inserui e PPaUMMaClBVVa om MoBal edd / δειχνυμένης Ma sed ἐπιδεικνύμενον suprascr m²

Ποσειδώνος Ποσειδώ καὶ Ἡφαίστου γε Ἡφιστον οὖπω πάμμενα, τὸ δὲ δι' Άθηνᾶς μὲν τὸν Ποσειδῶ, διὰ δὲ 'Ηφαίστου την Άθηναν, δια δε "Αρεος "Ηφαιστον, δια R III 392 δε Γανυμήδους Δία, διὰ δε Άχιλλέως | Πάριν, ε ταῦτα ποίων οὐ γρίφων Ικανώτερα ψυχὴν ἀκονᾶν; 114. τοιγαρούν όστις ταύτα όξύς, οὐ ράστος έν τοις άλλοις κλαπηναι. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοίς δεξιωτέροις χρήσιμον. τούς μέν γάρ άπερ ούπ έπίστανται δύναται διδάσκειν, τούς δὲ απερ ζοασιν 10 αναμιμνήσκει. καλ εί γε την αμβλυτέραν γνώμην έν ταῖς πράξεσιν ἀχρηστοτέραν ἡγούμεθα, τήν γε ὑπὸ τῶν ὀρχηστῶν θηγομένην πῶς οὐ φήσομεν ἐπιτηδείαν είναι πράγμασι χρησθαι; 115. βούλει μαθείν δπως ໄσχύσεις ψυχὴν λύπη βεβαπτισμένην ἀνενεγκε**ιν κα**λ 15 βάω καταστήσαι; λαβών ἄνθρωπον ἐστερημένον [ή] φιλτάτων η χρημάτων η περιυβρισμένον η πεπληγμένον

^{3 [}Luc.] salt. 63; Sid. Ap. c. 23, 289 12 [Luc.] salt. 72 13 [Luc.] salt. 79. Chor. apol. XIV 5

¹ καλ — 2 Ποσειδώ inserui e PaMMaClBVVa om reliqui libri edd 3 Ageog scripsi coll. [Luc.] salt. 68 πυρός Προμηθέως Marquardt Roem. Privatalt. IV p. 550 libri edd not. 3513, cui olim oblocutus sum 4 γαννυμήδους PMMa ClB | Πάριν scripsi cum Marquardto l. l. ἄρην PaMaClBV 5 ποιῶν Va | τὴν ante ψυχὴν inser aon reliqui libri edd 'a 6 τοιγάρ οὐν Va | "mallem siς ταῦτα" 8 χρήμασι Va | οὐν — 9 ἄπερ om Bal Ma² | ἀκονᾶι Va 7 ∂' Re 9 δύνανται Pa sed γο δύναται in marg 10 άναμιμνήσμειν Pa 11 γε Va sed γ ε τ corr m² 12 δηγομένην M sed διδάξαι in marg m² | δήσομεν Va | ἐπιτηδείαν scripsi ε Pa Va ἐπιτήδειον reliqui libri edd 18 είναι om Va | πράγματι Va 14 ἰσχύσεις scripsi ἰσχύει libri edd | βεβαπτισμένην P sed α in ras 3 litt m2, Ma sed απτισ in ras 3 litt m2 βεβιασμένην Cl | άνενεγκείν P sed ε (1) in ras m² 15 δαίωι Va | η cancellavi 16 περιυβρισμένου Ma sed on in ros m3 πεπλησμένον Ma sed σ in y corr m3, Cl

ἄγε πρὸς τὸ θέατρον, δείξον αὐτῷ δι' ὀρχηστοῦ παλαιὰς βασιλείας καθηρημένας καὶ κουφιεῖς. ἀπένεγκε τὴν διάνοιαν ἀπὸ τῶν τυράννων εἰς κώμους καὶ πανηγύρεις καὶ τάχα ὄψει τὴν κατήφειαν ἀπιοῦσαν, εἰ δὲ μὴ πᾶσαν, τὸ γοῦν πλέον. ὥστ' οὐ πολὸ τῆς παρὰ τοῦ ἡτορος τοῖς πενθοῦσι βοηθείας ὀρχηστὴς δεύτερος.

116. 'Αλλὰ μήν, εἴ γε τὸ βλέπειν εἰς ἀγάλματα θεῶν σωφρονεστέρους ἀπεργάζεται τῆ θέα, τὰ πάντων οὖτός σοι δίδωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁρᾶν οὐκ ἐν λίθφ μιμούμενος, ἀλλ' ἐν αὐτῷ παριστάς, ὥστε κὰν τὸν 10 ἄκρον ἀγαλματοποιὸν εἶξαι τῶν πρωτείων ὀρχησταῖς ἐν κρίσει τοῦ περὶ ταῦτα κάλλους. ποία γὰρ γραφή, τίς λειμὼν ἥδιον ὀρχησεως καὶ ὀρχηστοῦ θέαμα περιάγοντος εἰς ἄλση | τὸν θεατὴν καὶ κατακοιμί- R III 393 ζοντος ὑπὸ τοῖς δένδρεσιν ἀγέλας βοῶν, αἰπόλια, 15 ποίμνια καὶ τοὺς νομέας ἱστῶντος ἐπὶ φρουρῷ τῶν θρεμμάτων τοὺς μὲν σύριγγι χρωμένους, τοὺς δὲ αὐ-

^{11 [}Luc.] salt. 35 15 sq. cf. t. I 445, 8; t. III p. XXXII

¹ αὐτοῦ Mor 2 ἀπένεγκε scripsi e BVa cum Cobeto Coll. 271 ἀπενέγκαι P ἀπένεγκαι reliqui libri edd 3 τῶν τυράννων] τούτων Va ἐστερημένων Pa sed γο τυράννων in 4 ταχύ Iacobs Lectt 211 | ἐπιοῦσαν Mo et γο in marg 5 γ' οὖν Va | της παρά inser Ma² om Cl marg Mor 8 σωφρονεστέρους Μο σωφρονέστερος Bal 6 βοήθεια Va Mor | ὑπεργάζεται MoBal Mor | τῶν πάντων Ma sed τὰ πάντα suprascr m². Cl 10 έν αὐτῶ Pa sed γρ ένιαυτῶ in marg | αὐτῷ P sed ' in ' corr m', MaCl Mor | παραστάς Pa sed γο παριστάς in marg, MaClB | και VVa 11 είξε Va | πρώτων Va 13 ήδιον Ma sed in ηδίων corr m^2 , ClV Re ήδίων reliqui libri Mor | δεχήσεως καί om MaClBVVa | πεδε ante δεχηστοῦ inser Ma³ | δεχηστικοῦ δεάματος Pa | περιέχοντος Β 15 δένδροις Bal Mor | και δεικνύντος sinte αγέλας Ρα 16 Ιστάντος Va

λοῦντας άλλον ἐν άλλοις ἔργοις; τίς δ' οὐκ ἂν ἡμερώτερος είη και γυναικί και οικέταις δείπνον αίρούμενος έπλ τοιαύτη θέα της έκ του πράγματος ήδονης ένδιαιτωμένης έπὶ πλεῖστον τῆ γνώμη; ποίοις δὲ εἰκὸς ε δνείρασι τὸν ἐκ τούτων ἀναπαυόμενον δμιλήσειν; ἐμοὶ μέν γάρ δοκεί τοίς ψυχαγωγίαν έχουσι. 117. τίς δ' ούκ ἂν γέρων καὶ δάθυμος, δ μεν τῆς φύσεως, δ δε τῆς ἡλικίας ἀμείνων εἰς τὸ κινεῖσθαι γένοιτο παρακαλούμενος ύπὸ τῶν ἐκείνου πηδημάτων; πότερον δὲ 10 τὰς Φαιάκων ναῦς ἢ τὰς τούτων στροφὰς εὐλογώτερον είς τάχος είκάσαι νοήματι καί πτερώ; τό γέ τοι δι' άκοιβείας δφθηναι των δρωμένων εκαστον ύπο της δξύτητος ήρπάσθη πολλάκις μεταπίπτοντος είς δ τι βούλει τοῦ σώματος. Πρωτεύς Αλγύπτιος μικροῦ τού-15 των εκαστος. φαίης αν αὐτοὺς τῆ δάβδω τῆς 'Αθηνᾶς, ή την ιδέαν τοῦ Ὀδυσσέως τρέπει, πάντα φαίνεσθαι, πρεσβύτας, νέους, ταπεινούς, ύψηλούς, κατηφείς, άνειμένους, διακόνους, δεσπότας. τὰ πόδε δὲ κὰν διερευ-

¹⁰ Od. η 35 cf. [Luc.] salt. 13 14 [Luc.] salt. 19 16 Od. ν 429

¹ τί Va | ἡμέτερος Va 2 καὶ τέκνοις ante καὶ οἰκέταις V | αἰρούμενος in αἰρουμένοις corr Ma^2 αἰρούμενος Va 3 τῆ ante τοιαύτη M | τοῦ om Re 4 ἐνδιαιτωμένης Ma sed η in oι corr m^2 | $\dot{\omega}_S$ ἐπὶ Va | ἐπιπλεῖστον MoMBV | δ' Re 6 μὲν om V 8 παρακαλούμενος om Pa 9 γρ ἐκείνων in marg Mor, quod probavit Re Anim 10 φωκαέων Ma sed in φαιάκων corr m^2 11 τό Mor sed γρ τῷ in marg $\dot{\delta}_S$ \dot

νήσαιτό τις μή Περσέως αὐτοῖς ἐνῆ πλεονέκτημα. 118. πότερον δε άν τις άγασθείη μειζόνως την της περιφοράς έν πλήθει συνέχειαν ή την έξαίφνης R III 394 έπλ τούτω πάγιον στάσιν ἢ τὸν ἐν τῆ στάσει τηρούμενον τύπον; ώς μεν γαρ υπόπτεροι περιάγονται, τε- ι λευτῶσι δὲ εἰς ἀκίνητον στάσιν ὥσπερ κεκολλημένοι, μετά δε της στάσεως η είκων άπαντα. πόνος δε μείζων έτερος συγκαταλύσαι τῷ ἄσματι. τοσούτος τοῦ μέτρου λόγος εν δργησταίς. παρ' δυ ή τερψις ταίς πόλεσιν άμιγής κακών. 119. παλαιστής μέν γε πα- 10 λαιστήν ήδη κατέαξε καὶ παγκρατιαστής έν τῷ πόνῷ τὸν ὀφθαλμὸν έξεκόπη καὶ τὸν ἀντίτεγνον ἡνίοχος άνατρέψας ἀπώλεσεν, ἵππου δὲ ἤδη φόνος καὶ πόλιν δλην διέστησε καὶ πρὸς λίθους καὶ πῦρ καὶ σφαγὰς προήγαγεν . ὄργησις δε κακόν οὐδεν οὕτε ἔτεκεν οὕτε 16 μή τέκη. δικαίως, και γάρ αὐτὴν ἔτεκεν δ καιρῶν είρηνικώτατός τε καὶ φιλοπαίγμων, δ δρέπανα μὲν ἐπὶ

¹² έξεκόπη τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγων καὶ ἀνεκόπη κάλλιον έρεῖς ἢ ἀφηρέθη B^* (= Thom. M. s. v. έξεκόπη p. 126, 1 R)

^{9 [}Luc.] salt. 71 10 [Luc.] l. l. Chor. apol. mim. XIX 7 sq. 12 Arist. Nub. 24 | Choric. apol. mim. XIV 4; XIX 8 16 II. σ 561 sq. Chor. XIV 4 17 Hes. scut. 292 sq.

¹ ἐν ἡ Ma sed ἔνι suprascr m², Cl ἔνι BVa | κτῆμα Bal 2 δ' Re | δικαίως Pa sed γς μειζόνως in marg 8 ἡ Va 4 τούτων BVVa ταύτη Re Anim 5 ὑπόπτεςον Ma 6 ὅσπες om Va 7 εἰκὼν Va sed v in lac 8 litt m² | απαντι Va | πόνον Va | δὲ om M | μείζον Va 8 συγκαταβάλλεται Va | τοσοῦτος Ma sed ον supra ος m² | τοῦ om Va 9 η malim δν (sc. λόγον τοῦ μέτςον) νεl δ⁴ Re Anim 10 παλαιστὴς μέν γε in marg Mo 11 κατέαξεν Va 3 ἀναστρέψας PaB 14 διέστησε Ma sed στη in ras m² διέστησεν Va 15 οὐδὲ B | οὖτε om Pa οὔτ' Re | οὐδὲ Pa 16 μὴν B et coni Iacobs Lectt 211 | τέκη scripsi e PaUBVVa cum Cobeto Coll. 271 τέκαι reliqui libri edd

βότους ἄγων, βότους δὲ ἐπὶ ληνούς, ἑορτὴν δὲ ποιῶν τοῦ Διονύσου τὸ δῶρον. διόπερ καὶ τοὕνομα τοῖς ὀρχησταῖς ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχἢ περὶ τοὺς ὄρχους σκιρτημάτων.

119. Ὁ τοίνυν μέγιστον εἰς φιλοτιμίαν τῶν φιλο
R III 895 σόφων | ἐνίοις, τὸ ταῖς αὐτῶν πατρίσι λῦσαί τινας
ε δυσκολίας, τούτφ καὶ Πριηνεὺς ὀρχηστὴς σεμνύνεται.
συνῆν μὲν γὰρ ᾿Αντιόχφ τῷ βασιλεῖ. Πριήνην δὲ
έλὰν ἐκεῖνος ἄσμα ἐκέλευεν ὀρχεῖσθαι, τὸ δὲ ἄσμα
ἡν ἐλευθερία. τοῦ δὲ φήσαντος ἀδικήσειν, εἰ τὰ τοι10 αῦτα ὀρχοῖτο ἐν δουλευούση τῆ πόλει, ποιεῖ πάλιν
᾿Αντίοχος Πριήνην ἐλευθέραν.

120. Ταύτην τοίνυν, 'Αριστείδη, τὴν δικαιοσύνην καὶ παρρησίαν ἐκ διεφθαρμένης ψυχῆς γεγενῆσθαι νομίζεις; ἢ τὸν οὕτω καλὸν καὶ γενναῖον πολίτην καὶ τὸ τῆ πατρίδι βοηθῆσαι περὶ πλείονος ποιησάμενον τοῦ κολακεῦσαι δυνάστην φθόρον προσερεῖς; οὐκ ἄρα δόξεις ἔξω φιλονεικίας εἶναι.

τέλος τοῦ πρός ἀριστείδη subscr Bal

⁵ Bias apud Diog. L. I 5, 85. Sol. fr. 5. 36 6 Sostratus cf. Sext. Emp. adv. gramm. 293 p. 661, 15 sq. B. Athen. VI p. 244 F. Aristod. Fr. Hist. Gr. III p. 310, 7. Lenschau de rebus Prienensium (Stud. Lips. XII) p. 203.

¹ βότενας (1) B sed ας supra v_S | δὲ scripsi e MoUM MaClBBal δ' reliqui libri edd 3 ἐναεχῆ Va 5 αντῶν scripsi e V αντῶν reliqui libri edd | λύσαι τινὰς V 6 τοῦτο M 8 ἐκέλενεν reposui e libris ἐκέλενσεν Bal edd ἐνοεχεῖσθαι MoPaUMaClBVBal Mor 12 τοίνυν in marg inser Mo^2 οὖν M sed τοίνυν in marg m^2 , Va νῦν PaMa sed νομίζεις

in hoc in οὖν corr m², ClB 13 λέγεις Β ἔτι νομίζεις vel νομίσεις coni Re 14; posui ex UMV comma reliqui libri edd 15 περιπλείονος V περὶ δὲ πλείονος Μο 16 φθόρον scripsi coll. p. 473, 10 et p. 490, 15 φθορὰν P sed θορ in ras 5 litt m⁴, PaUMaClB¹VaBal Mor φθονερὸν Μο sed φθορὰν in marg, M sed φθορὰν in marg m² φθορὸν Re | signum interrogationis inser Ma² 17 δόξης Va







CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493
grncirc@sulmail.stanford.edu
All books are subject to recall.

DATE DUE

